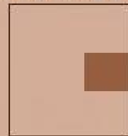
DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL II

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL II

coab 2018-2019
boeken van de paradijs aarde
rgg 1970-2021

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

1970-2024

2024

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK
DEEL II

7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kennis van orion

De Afrika Brug
COAB 2018

VOORWOORD

Dit boek bespreekt de semiotiek, het begrijpen van de tekensystemen om ons heen, waardoor de samenhang tussen alles zichtbaar wordt. Alles zal dus in de diepte worden besproken voor hen die open zijn voor deze hogere samenhang. We nemen het dus niet letterlijk, maar plaatsen het als onderdelen van een hogere taal. Dit doen we met alle religies en ideologieën, zelfs met het atheïsme, met de bedoeling dat misverstanden en muren die door het taalverschil ontstonden uit de weg geruimd worden door een veel hogere taal waarin alles zijn plaats heeft. Voor de wereldvrede en de verdere ontwikkeling en het behoud van de multi-cultuur is dit proces dus essentieel. Vandaar dat de semiotiek een belangrijk vak is op de school van de gnosis. We gaan dingen dus niet eenzijdig bekijken, maar veelzijdig, wat ook de schoonheid is van de mens, het sieraad van de gnosis (eenvoud en veelzijdigheid). Zo mogen de muren die door taal zijn ontstaan ook weer afgebroken worden door taal. Voor mij is dit het wonder van de literatuur. De pen is nog steeds de meest vaste brug.

Dit boek, de Afrika Brug, is het vervolg op "Het Plumares Mysterie". Zoals gewoonlijks ontmaskert dit boek, en herziet, dus het geeft ook esoterisch commentaar op de wereldreligies. We gaan wat dat aangaat niets uit de weg, en ontleden en beschrijven zo de stokpaardjes van de mensheid, de mysterieën. Dit is een buitenaards werk. Het is een roeping.

Het is weer een prachtige shamanistische gids geworden die de reis door het Ragnarok bespreekt en waar het naartoe leidt. Op deze reis worden de verschillende dieren-medicijnen en totems besproken om op deze reis leiding, genezing en bescherming te bieden. De reis gaat ook door de verschillende culturen heen die op hun diepte en knooppunten worden besproken.

Hoofdstuk 1. De Rode Tunnel van de aarde tot Betelgeuse

De baarmoeder leidt de ziel eerst tot totaal atheisme, om alle valse goden te doden, alle parasieten die het kind bedreigen. Dit gebeurt in de onderwereld.

Atheisme - atheos - Griekse betekenis :

- Zonder god
- Verwerping van de gevestigde goden van stad en staat
- Het niet kennen van god
- Het niet aanbidden van god
- Verworpen zijn door God (afgezonderd door God, iets waar zelfs Jezus en de profeten doorheen gingen).

Er zijn dus verschillende soorten van atheisme, goede soorten en slechte soorten. Er is vals atheisme en heilig atheisme.

Farao Akhenaten verkoos de rode zonneschijf, de aten, als de god boven alle andere goden. De aten, ten, is een andere naam voor de schorpioenengodin Serket, de baarmoeder van de onderwereld. De andere goden werden steeds meer op een lager plan gezet en uitgedoofd. Farao Akhenaten maakte een monotheistisch-atheistische religie in Egypte, als een beeld van het buitenaardse Rode Gat in Rusland, de rode nacht in het Ragnarok ijs. Alle goden moesten buigen voor de aten. De toverspreuk van Akhenaten was : "Er is geen god dan Aten, en Akhenaten is zijn profeet." Hij stelde zich op als de enige weg tot Aten. Dit spiegelde door in het Judaïsme, het christendom en de islam. Toen Jezus van de wijn dronk in het laatste avondmaal, wist hij dat hij hierdoor een godsverworpene zou worden. Hij wist dat hij een atheos zou worden, een atheist. Dit was nodig om alle valse goden en parasitaire afgoden en familie-goden in hem te doden. Zonder het pad van het heilige atheisme zou hij niet tot transcendent bewustzijn kunnen komen. Ook de profeten gingen deze weg. Jezus wist dat de wijn van het laatste avondmaal het Rode Gat uitbeeldde, de wijn van de atheos, van Rebekkah. Hij wist dat hij terug moest tot de baarmoeder.

Het heilige atheisme is als diep rood ijs, als de bliksem die alles doet verstenen, die alles doet afbrokkelen en wegsterven. De rode schorpioen heeft vele tentakels hiertoe, zoals de aten werd afgebeeld met vele armen die tot de aarde reikten. Het is de rode nacht die tot de aarde komt. Akhenaten had hier openbaringen over gekregen, en was erdoor in de war geraakt. Hij was de Egyptische voorloper van Jezus en Mohammed.

In de Rode Nacht, de nacht van het atheisme, kan iedereen zijn exclusieve club-goden en clan-goden loslaten om tot elkaar te komen. In de Rode Nacht is verzoening. Het christelijke geloof is als een exclusieve golf-club waarin alleen hooggeplaatste VIP's kunnen deelhebben. Het is tijd om deze spelletjes achter te laten, en te gaan in de diepte van de Rode Nacht, in het diepe ijs, daar waar het rood wordt. Dit is de ware betekenis van het bloed van Christus. Het is een atheistisch raadsel, een

enigma van het Rode Gat van Rusland, wat een buitenaards gat is. Ook in de islam wacht men in de ramadan-maand op deze grootse nacht. Geen familie-god staat hier nog recht op zijn benen. Alles moet losgelaten worden, opdat de rode zee kun losbreken.

Het is een droom van communisme, van context en diepte. Het ego wordt ontmaskerd en moet vallen.

Het hoofd, rosh in het Hebreeuws, Rasha, oftewel Russia, Rusland, van het beest had een wond die hersteld zou worden, en de gehele aarde, commune, oftewel de gehele context, zou het beest met verbazing achterna gaan tot het rode beest (draak, schorpioen), oftewel het rode gat. Dit gaat niet om horizontale groei als in kerkgroei-statistieken, maar om groeien in de diepte, het herstel van de context door de etymologie. Het is de leer van de oorsprongen, van Genesis 1:1 waar de rosh, het begin, al werd besproken. Dit gaat allemaal over het hoofd van Johannes de Doper, de wildernis profeet, wat was afgekapt. Herodias is het beeld van het georganiseerde christendom, en Salome, slm, haar dochter, die opgehitst door haar moeder danste om als gunst het hoofd van Johannes de Doper te vragen, is een beeld van de georganiseerde islam (slm).

Rosh, hoofd, begin, betekent ook nachtwacht in het Hebreeuws. In de taal van Egypte was dit al zo. Rs, ris, de Egyptische wortel, betekent waken, waakzaam zijn. Rsw, wachter, poortwachter. Rssy betekent het complete, waarvan het communisme ook een symbool is. Ersa, rs, betekent transcendent, erna, en er shaa, rsh, betekent eeuwigheid. Ra shesh is Ra de schriftgeleerde (thoth, het woord). De aarde werd dus geschapen in het woord, in ra shesh, rosh (thoth, de ibis van de logos, loki). Ra veranderde dus in Rusland in de onderwereld, wat het begin van de schepping ontketende. De Egyptische res-s wortel van het Hebreeuwse rosh, is de witte kroon van het Zuiden van Egypte, de kroon van onderscheiding. Onderscheiding kan er namelijk alleen maar zijn vanuit de context, vanuit compleetheid, vanuit de eeuwigheid, vanuit het communisme. Dit was een van de namen van de witte kroon. Een andere naam was de stn. Het was de kroon van de afzondering, van het neerdalen en opkomen.

De rsh wortel van het begin, waarmee ook Genesis begint, heeft dezelfde betekenis in het Egyptisch, en betekent ook de witte kroon van het Zuiden, de kroon van afzondering en onderscheiding (stn, rsh). De schepping kwam dus tot stand in de witte kroon, in afzondering en onderscheiding, in den beginne. De rs (res) wortel betekent ook het Zuiden. Het is een droom (resi) die ontstaat in de afzondering. Egyptisch gezien werden de hemel en aarde in stn geschapen, als een synoniem van rsh. Het neutrale satan is daarom ook een beeld van Rusland. Res is de ontwaking, het wakker blijven en het bewaken. De Egyptische god Resu, rsh, was de bewaker van de slang Nehen. Het was ook een naam voor Ra als wachter. Resh betekent weten in het Egyptisch, kennis. Ra veranderde dus in Rusland in zijn tocht door de onderwereld, om de wereld te scheppen door het Woord. Hij werd een wachter van het Woord. De witte kroon is een beeld van het eeuwige ijs, waarin het rode ontstaat, de rode kroon. In Egypte wordt er gesproken over de dubbele rood-witte kroon als de verzoening tussen Noord en Zuid Egypte.

Vandaag de dag vraagt de dansende dochter van Herodus, Salome, slm, als beeld van de terroristische islam, nog steeds om hoofden, om rosh, als een poging om het herscheppende en herstellende Rusland mysterie tegen te houden. Maar er wordt ons herstel van de hoofdwond beloofd. Dit zal de context herstellen, de wachter, en dus zal ook het Islam mysterie opgelost

worden. Door het communisme, de compleetheid van de context, zullen er geen gaten meer in de netten zitten en zal de wonderbaarlijke visvangst plaats kunnen vinden.

Toen het Noorden en het Zuiden van Egypte verzoend werden kwamen de kronen samen, als de dubbele kroon, de skhemti, verbonden aan sekhmet, de leeuwinnengodin en dochter van Ra. In het Aramees : hokmet, wijsheid. De dubbele kroon is de kroon van wijsheid, van vertaling, de skhmt, de kroon over geheel Egypte. Dit is het punt waarop de mens tot het rode ijs komt in de nacht, waar het witte het rode raakt.

Wat moet dat een verschijnsel zijn geweest toen Ra in de onderwereld in Rusland veranderde. Alleen het communisme kan een goede wachter zijn, vanwege dat het communisme de context is. Ra veranderde hier in de grote Thoth, het Woord, een ibis, de Logos, uitstijgende boven de stormen. Het heilige atheisme is dan de goed gesmeerde motor, als het hart van het communisme, van de context, de pomp ervan. Ra veranderde in deze woeste vogel, de woeste ibis, en dat moest ook wel, anders zou Ra nooit boven deze stormen kunnen uitvliegen. Ra moest hier wel vliegen, want hij wankelde hier als dronken. Hij kon niet meer op zijn benen blijven staan vanwege de zware stormen.

Ook heeft het Hebreeuwse rosh Egyptische wortels in Ra-Shu, waar Ra in Shu veranderd, zijn zoon, de god van de hemel en de leegte, van de vergetelheid, zoals in het christendom Yah overging in Yah-Shua. Shu is ook Ezau in het Judaïsme, Suw in het Aramees. Dit gebeurde in de Litanie van Ra op zijn tocht door de onderwereld. Rusland is dus ook een beeld van Ra-Shu, de Egyptische vorm van Yah-Shua. Ra komt in zijn Ragnarok tocht door Rusland tot de vergetelheid, tot Shu, en wordt zo Rusland zelf, Russia, Ra-Shu. Zo komen de zwaar heilige en fundamentele dynamieken van het communisme en het atheisme in het spel. In de Sarcofaagteksten van het Midden Rijk wordt het bloed van Shu besproken als een ladder.

In de diepte van de put van het heilige atheisme kom je vanzelf tot het communisme, oftewel de context. Deze rode put, het rode gat, loopt helemaal tot Betelgeuse, waar het zijn oorsprong heeft.

Hoofdstuk 2. Het IJslijm Principe

Ik heb er altijd problemen mee gehad : Mensen die naar een centraal gat worden gezogen, wat ze dan God noemen, en dan begint de chaos pas daadwerkelijk, want ze bevechten elkaar allemaal over wat ze denken dat God zegt, wil en bedoelt. Ze gaan hier helemaal in op, en gebruiken de wachtwoorden van dit gat. Het wordt één plakkerige bende, maar het is geen één geheel. Integendeel.

Er zijn teveel problemen als de mens gewoon naar de algemene, publieke kern toegaat, want de mens heeft niet geleerd hoe te zuiveren en te onderscheiden. De mens kan dit helemaal nog niet aan. De mens grijpt zomaar het eerste het beste wat op hem afkomt. Dat is gewoon dom. Technologisch klopt dat ook helemaal niet, maar de mens doet het, omdat de mens zo wordt opgevoed of door de sociale druk. Allemaal buigen ze voor het beest, zowel gedwongen als ongedwongen. Het is vechten tegen de bierkaai. De mens is koppig en zelfzuchtig. En daar staan ze met hun grote bekken te blaffen. Ik heb daar altijd tegen gestreden, maar het werd me niet in dank afgenomen. Ik kwam aan hun heilige systeem, aan hun heilige poppenkastje. Ik heb de mens hiertegen geprobeerd te beschermen, maar de mens wil niet beschermd worden. De mens wil bedrogen worden. Bedrog is de drugs van de mens.

Maar hoe werkt het dan ? De mens moet eerst van de zogenaamde kern (pseudo-kern) wat zich in al zijn misleiding aan de mens aanbiedt vandaan. De mens moet rennen voor zijn leven, tot een anti-kern, om het te kunnen zuiveren. Dat wil niet zeggen dat de mens geheel tegen de andere kern moet zijn, maar er moet een middel zijn om het te ziften. En ook die anti-kern is natuurlijk nog onzuiver, want de mens heeft nog niet geleerd te testen en te zuiveren en wordt nog op elke hoek van de straat bedonderd. Dus ook de anti-kern moet gezuiverd worden. De mens moet ook afstand doen van de anti-kern en tot een derde kern komen die ook weer daar tegenin gaat, maar dan wel een kern die ook tegen de eerste kern ingaat. En dan moet weer hetzelfde gebeuren totdat er een hele ketting van kernen is. De mens moet niet zomaar om de eerste de beste kern die hen naar de keel vliegt heendansen voor de rest van hun leven als dolle gekken, als vliegen om de stront. De mens moet leren "kernen", als bijen die van bloem tot bloem gaan. Telkens weer loslaten, telkens weer vernieuwen. Zo zal vanzelf het cirkeltje rond gaan, en kom je tot een zuivere eerste kern. Dan kun je pas daadwerkelijk het centrum in, de as van de cirkel, maar dan moet je de diepte in.

Symbolisch is dat ook wat we de ijslijm noemen. Er mogen geen wakken in het heilige ijs zijn. IJs is dus een nomadische, zuiverende kracht, die ook weer biofeedback geeft aan het voorafgaande, zodat alles organisch meegroeit en een plaats heeft. Dit is dus het tegengestelde van smetvrees, maar ook geen smerigheids-verheerlijking. Er gaat ergens een pad tussen deze twee extremen in. Balans is en blijft dus een belangrijk sleutel-principe.

Het 3D Bijbel verhaal "Jaap en André en de Wakkelsoep" is van dit principe dus een allegorie, en het is ook een gelijkenis over het christendom, de medische dictatuur en andere religieuze bezetenheid.

Mensen die hun hele leven om een kern heenlopen die hen is aangeboden zijn lui. Ze komen niet verder. Het zijn consumenten van een markt. Zo gaan ze consumerend de afgrond tegemoet. Het zijn vage figuren, schaduwen. Ze zijn niet echt. Ze hebben geen bewustzijn. Ze zijn geprogrammeerd. Tegen hen schreeuwen heeft geen zin. Ze luisteren toch niet. Alles wat de mens moet doen is de hogere hemelse technologie leren. Afwijken van de algemene met de paplepel ingegoten kernen, en komen tot de hogere kernen, tot de anti-kernen. Zo zal er dus een zuivere mix ontstaan. De mens moet alle dynamieken leren kennen van deze technologie.

Dit is weer hoe de dialectiek in elkaar zit : thesis - antithesis - synthesis.
Oftewel : stelling - antistelling - samenstelling.

Maar hoe kan dat verdiept worden, want de dialectiek is dus een heel simpel model in de filosofie. We groeien op in de opgedrongen kern, wat grotendeels een valse kern is, een ongezuiverde, verkeerd gerichte kern, omdat we nooit zomaar tot de waarheid komen zonder eerst een ontmoeting hebben gehad met de leugen. De leugen moet eerst ontmaskerd en overwonnen worden. Natuurlijk zit de waarheid hier wel tussendoor, omdat ook de waarheid naar ons op zoek is. Het is dus iets heel gemengds. En ontsnapping uit de opgedrongen kern is in het begin nog vrijwel onmogelijk, omdat je in gevangenschap opgroeit. Dus wat doe je dan, als al het andere onbereikbaar is ? De waarheid heeft niet zoveel smetvrees dat het er niet doorheen werkt. Integendeel. De waarheid werkt door de leugen zoveel als het kan. Dus dan gaat het allereerst om sorteren, prioriteiten stellen. Wat is het belangrijkst ? Je laat zoveel mogelijk los wat je kan, dus dat wordt dan de halve kern genoemd. Eerst ga je halveren, wat al een begin is van je ontsnapping :

opgelegde kern - halve kern - anti kern.

Als je dan uiteindelijk door de halve kern tot de anti kern bent gekomen, dan is die anti kern ook nog heel onzuiver, en zal gebruikt worden door de vijand om je misschien daar in te misleiden, om je bijvoorbeeld vol van smetvrees te maken. Een goed voorbeeld hiervan zijn de onspirituele fundamentele atheisten, de atheistische farizeeers. Dat is dus zeer zeker niet de bedoeling. Ook de anti kern is een gevaarlijk mijnenveld, dus er is meer nodig. Deze kern moet ook doorgezuiverd worden, dus dan komen we tot een kern die ook tegen de anti kern ingaat, een soort van anti anti kern, maar die dus niet zo dom en naief is om dit gelijk te laten zijn met de eerste kern, die vals was. Dat zou een heel kort, dom cirkeltje zijn, als terug naar af. Neen, we hebben een betere, diepere kern nodig, de droomkern :

opgelegde kern - halve kern - anti kern - droomkern.

Dat is zo'n beetje hoe het ijslijm principe werkt, wat voorkomt in het Jaap en André en de Wakkelsoep verhaal van de Tweede Bijbel. De droomkern is een diepte kern, en die zit ook vol vuiligheden en gevaren, en dan moet je even bedenken dat ook de waarheid aan het begin van je leven al tot je kwam, en wat belangrijke fundamenten legde. Daar mag de droomkern heel voorzichtig contact maken met de eerste kern, op een zuiverende, filterende manier, en zo is het cirkeltje van de ijslijm rond.

Hoofdstuk 3. Numeri 3

38Voorts legerden zich vóór de tabernakel aan de oostzijde, vóór de tent der samenkomst aan de kant, waar de zon opgaat, Mozes en Aäron en diens zonen, die de zorg hadden voor het heiligdom namens de Israëlieten; maar de onbevoegde, die naderde, moest ter dood gebracht worden.

Onbevoegde is de buitenaardse vreemde vrouw (zuwr, Hebreeuws). Dood, muwth, is metaforisch, en komt van het Egyptische mwt, wat ook de dood betekent, en ook moeder, en de wachter van de tong, als het teruggaan naar de moeder. Mht(y) is het Noorden, wat symbolisch is voor het verborgene, het sieraad, waartoe de inwijding is. In sommige vormen is de dood, muwth in het Hebreeuws, de dood van het ego door de honger, wat een beeld is van het vasten.

39Al de getelden der Levieten, die Mozes met Aäron naar het bevel des Heren naar hun geslachten telde, allen van het mannelijk geslacht, van één maand oud en daarboven, waren tweeëntwintigduizend.

Twee is in het Hebreeuws het getal van verandering en verschil, van het anders zijn. Alleen zij die niet tot de massa behoren kunnen als de Levieten tot God naderen, alleen zij die anders zijn. "Gij geheel anders ..." Zij die gelijk zijn aan de grote massa's worden nooit door God opgenomen. Twee is het getal van dubbel geschoold zijn, de dubbele intelligentie van de Levieten, waardoor zij anders zijn, als zijnde intelligenter.

40Toen zeide de Here tot Mozes: Tel alle mannelijke eerstgeborenen der Israëlieten van één maand oud en daarboven, en neem het aantal hunner namen op,

Het gaat hier om de afgezonderden (shem) die door God opgenomen worden.

41en gij zult voor Mij de Levieten nemen – Ik ben de Here – in plaats van alle eerstgeborenen onder de Israëlieten, evenals het vee der Levieten in plaats van alle eerstgeborenen onder het vee der Israëlieten.

Dingen worden dus niet materialistisch bekeken. Het gaat niet om de eerstgeborenen, de leidinggevenden, maar om degenen die met God getrouwd zijn, de Levieten. Dit is een metaforisch huwelijk na de dood van het ego, als de opgenomenen. Na een harde oorlog waarin hun ego stierf, op het strijdveld, werden zij genomen tot de tent, om tabernakeldienst te verrichten.

42Toen telde Mozes, zoals de Here hem geboden had, alle eerstgeborenen onder de Israëlieten.

Ze worden geteld door Mozes, oftewel ingewijd in de verzoenende exegese.

43Alle mannelijke eerstgeborenen, overeenkomstig het aantal namen, van één maand oud en

daarboven, bleken bij telling te zijn tweeëntwintigduizend tweehonderd drieënzeventig.

Weer het getal twee. Dit zijn dus de dubbel intelligenten die anders zijn, hen die dubbel gestudeerd hebben. Er is niets wat een dwaas erger haat dan intelligentie. Kennis en studie is de grootste vijand van de dwaas, en hij zal er alles aan doen om de intelligentie in discrediet proberen te brengen. Dit doet hij door leugens en spot.

44Toen sprak de Here tot Mozes:

Weer is Mozes een centrale dynamiek, als de verzoenende exegese, als een deel van God's plan, als het middel waardoor de opname plaatsvindt, als de visspeer.

45Neem de Levieten in plaats van alle eerstgeborenen onder de Israëlieten, evenals het vee der Levieten in plaats van hun vee, opdat de Levieten mijn eigendom zijn; Ik ben de Here.

Hier wordt Mozes daadwerkelijk tot actie geroepen. Er wordt niet materieel gekeken, maar geestelijk. Door het huwelijk met God worden de Levieten bezit van God. Dit geeft een extra dimensie aan de verzoening, en geeft diepte aan de intimiteit. We hebben hier met het Mozes principe te maken, dus met de wet, en niet met allerlei aardse romantiek. God is in onszelf als een beveiligingsmechanisme, als kennis, dus het is geen materialistische zweverige liefde. God is een beest. Geen persoon, maar een principe, wat zich wel metaforisch kan personificeren als een moeder of vrouw, als een baarmoeder. Het gaat dus niet om persoons-verheerlijking, maar om het kennen van de principes. Het is het transcendente bewustzijn, wat zich alleen kan ontwikkelen in de zee van het onbewustzijn. De mens heeft een overdosis aan persoonlijkheid gehad, wat weer gedoofd wordt en gedood wordt in het heilige atheisme, de atheos, die strijdt tegen de valse godsbeelden van stad en staat, dat wat illegaal in de mens werd geinstalleerd. God is een machine, de transcendente technologie, waarin persoonlijkheid alleen metaforische waarde heeft. Het gaat om de kennis waaraan het zelf moet afsterven. Het ego heeft alle realiteiten met valse zelven en persoonlijkheden geschapen, die niets anders dan sluiers van illusie zijn. Persoonlijkheden zijn bedrog en brengen onvoorstelbaar leed. Dat wat de mens om zich heenziet zijn schaduwen en weerspiegelingen van zichzelf, als een natuur verschijnsel van de emanatie waarin de mens zichzelf ontwikkelt, als een vonk van het transcendente bewustzijn. De strijd tegen de schaduwen moet er zijn, maar nog belangrijker is de studie van hoe dit technologisch in elkaar zit en werkt, anders blijf je water naar de zee dragen, dweilen met de kraan open en vechten tegen spiegelbeelden. Dat kan heel frustrerend zijn. Belangrijker is het de spiegels te leren kennen. De strijd is dus wel metaforisch gezien van groot belang, anders zou je door je eigen schaduwen en weerspiegelingen worden ingenomen. De New Age beweging die dus niet meer strijdt is een groot gevaar. Het heilige communisme doet de vonkjes met elkaar in contact komen, in de verzoenende exegese, en laat de schaduwen zien. Ego spawnt, plant zichzelf voort, maakt valse persoonlijkheden, maskers. De mens is een deel van het transcendente bewustzijn, de manifestatie van zekere principes, totaal geisoleerd, afgesneden, om het vonkje op te wekken. Zulke vonkjes worden omringd door hun valse zelven, en de andere vonkjes lijken soms onbereikbaar, totdat de mens de sleutel van het heilige communisme vindt, van de context. Er is dus een transcendente context waar de mens naar op zoek gaat. Deze kennis, deze materie, is niet simpel. Het bestaan is een mysterie. Het gaat dan ook om een sleutel van technologie.

Hoofdstuk 4. De Levitische Transcendente Economie

De meest ziekelijke verdraaiiingen van het bewustzijn komen we op aarde tegen, maar het moet, want anders kan het volle bewustzijn niet doorkomen. Zonder deze ketel zou alles sterven. Het bewustzijn doet dit dus zelf om te overleven. Maar de technologie moet gekend worden. Zonder het kennen van de technologie is het een eindeloos en onmenselijk lijden.

46Als losgeld voor de tweehonderd drieënzeventig eerstgeborenen der Israëlieten, die het getal der Levieten te boven gaan,

Dit gaat om de verschuiving van het materiele tot het geestelijke, wat heel economisch is, wat ook metaforisch de prijs inhoudt die de Leviet betaalt.

47zult gij voor ieder per hoofd vijf sikkels nemen, naar de heilige sikkel zult gij het nemen – deze sikkel is twintig gera –

Betelgeuse is vele honderden malen groter dan de zon. Het is de grootste ster van Orion, de kern van Orion, een rode superreus genaamd in de astronomie. De naam is Arabisch, yad al-joeza, de yad van de reus. Yad betekent ook het geslachtsdeel, de fallus, in het Hebreeuws, en is ook een woord voor verbinding, verzoening. We hebben het dus over de verzoening van de context, de reus, het communisme. In deze zin moet ook de reus van het ego, van de eenzijdigheid, verslagen worden, zoals metaforisch in het David en Goliath verhaal. David moest hiervoor een prijs betalen metaforisch gezien van vijf stenen in zijn slinger, als vijf sikkels. In de grondteksten wordt de fallus van Goliath afgehakt, en naar Jeruzalem gebracht, wat een beeld is van Betelgeuse, de fallus van de reus. In Numeri ligt de code van het binnengaan van Betelgeuse West. Tussen Oost en Zuid Betelgeuse ligt de enorme Betelgeuse zee die het Oosten van het Westen scheidt. Aan de westkust lopen dronken reuzen die verslagen moeten worden : Haam, Ometan, Sechachmeé en Papo zijn enkele namen van hun leiders. Dit zijn ook fluisterende zeemonsters die zich in de levers van zielen nestelen en werken tot de longen om de zielen zo over te nemen. Deze demonen-orde aan de westkust van Betelgeuse heet de Uvuur. Aan de kust zwemmen ook vele demonische kwallen van een orde genaamd de Ulucht. Zij nestelen zich in de harten van hun slachtoffers en werken zo naar de hersens toe om hun slachtoffers over te nemen. In een droom streed ik met nog iemand anders op een boot tegen deze kwallen. We hadden daarvoor harpoenen en andere lange afstandswapens, ook allerlei laserpistolen, en geweren. Enkele namen van de kwallen-leiders : Lichtus, Draaf, Hoeka, Seks. Hollé, Traaf, Oleng, Patargou, Menes, Henkt, Helft, Hamus, Hifa, Horeng, Ematzau, Plaaf, Polle, Lifang, Joroof, Torf, Torg, Tongel, Tunnel, Pokotscha, Pokotsla, Hemeef, Hemmef, Morgus, Daaf, Taf, Benges, Bengus, Mogorgel, Mogorgol, Lus, Omeng, Helf, Mierv, Slungel, Boos, Bengt, Bevart, Marangel, Katanjou, Patil, Patille, Patong, Tola, Paturf, Haturo, Vamingo, Vaminges,

Meveng, Leef, Schei, Kong, Kon, Kondada, Patirsel, Paterv, Minerva, Manerus, Ming, Zoling, Patoeng, Moeng, Relft, Ameft, Hengst, Hotte.

48en dat geld zult gij aan Aäron en zijn zonen geven als het losgeld voor diegenen onder hen, die het getal der Levieten te boven gaan.

Aaron is een woord voor inwijding, waarvoor een prijs betaald moet worden.

49Toen nam Mozes het losgeld van degenen die het getal van hen, die door de Levieten waren losgekocht, te boven gingen;

Mozes is een woord voor de opname die de verbinding maakt, de verzoening, zoals Mozes de link uitbeeldt tussen Israel en Egypte. Zonder deze basis is er geen inwijding. In die zin horen Mozes en Aaron bij elkaar.

50van de eerstgeborenen der Israëlieten nam hij het geld, duizend driehonderd vijfenzestig sikkels naar de heilige sikkel,

Hier wordt het offer, de prijs, geheiligd.

51en Mozes gaf het losgeld aan Aäron en zijn zonen naar het bevel des Heren, zoals de Here aan Mozes geboden had.

Mozes en Aaron zijn twee Levitische principes in de geestelijke economie. Mozes is degene die het volk achterliet en de berg opging om tot het verloren deel te komen, zoals Yeshua de 99 schapen achterliet om het verloren schaap te zoeken, als een beeld van de verzoenende exegese in de diepte, het heilige communisme, de transcendente context, wat een groot offer is. Zo komt het Mozes principe van de context in contact met het Aaron principe van de inwijding. Vandaar dat er ook balans moet zijn tussen deze twee principes. Op deze twee principes stond David om de reus Goliath te vellen, met zijn vijf slingerstenen, zijn vijf sikkels. Zo kwam David van de aardse, eenzijdige betekenis tot de hemelse, transcendente betekenis. Het geslachtsdeel werd afgenomen van het ego, zodat het ego zich niet meer kon voortplanten en zou sterven.

Hoofdstuk 5. Numeri 4

1En de Here sprak tot Mozes en Aäron:

God werkt door de dynamiek van heilig communisme (context) en inwijding (transcendentie).

2Neem het aantal op van de Kehatieten onder de Levieten, naar hun geslachten en families,

Dit is de geslachtslijn van Mozes en daarom belangrijk. De Egyptische kat, kt, wortel van Kehat betekent vreemde, buitenaardse, vijanden of tegenstanders, wat de buitenaardse (Orionse) natuur laat zien van de Mozes mythe. Kd, kt, betekent vormen, bouwen, natuur, het ontwikkelen van de natuur, het cirkelen, de slaap. De Kehat geslachtslijn droeg de Orionse slaap-drugs. De kt-wortel betekent ook vagina (vergelijk het Nederlanse schuttingwoord "kut".) Het betekent werk en constructie, en roep (kit, k't). Ktt, kt, betekent ook meisje. De Egyptische wortels van de Kehat geslachstlijn waaruit Mozes voortkwam waren dus vrouwelijk. Zij moesten de mens in een slaap brengen (kd, kdd, kt, slaap, en gth, kht, moe zijn.)

De Kehatieten waren aangesteld over de ark, de tafel, het gerei, dieper in de tabernakel. De Egyptische khe-t wortel betekent leren, literatuur, boeken over de eeuwigheid, oftewel de voleindiging. Het is ook een woord voor rijkdom, bezittingen, dingen, het bestaan. Khet was de god(in) van de dingen die bestaan. De Khaitiu, kht, zijn de goden die de vijanden van Ra en Osiris slachten. Khau-t, khai-t, kht, is het altaar en de offertafel, waarover de Kehatieten waren aangesteld. Khata, kht, is de twee helften van de hemel. Ook is het tuingebied, wildernisgebied (khait), en een plaats van bescherming (khatha), wat ook weer terugkomt in de Mozes mythe. Khat-ta is de manifestatie, het schijnen met kronen. Khaut, de opstanding en verschijning van een god of koning, het oprijzen op de troon, de koninklijke sieraden, halskettingen, en kroon-onderdelen (khait). Khat, inscripties. Het leidt helemaal door tot de slinger, khait (van David). De Khet, kht, waren de treden van de oordeelstroon van Osiris. Khetaa was de grote troon waarop Osiris zat. De Kheti waren de inscripties op de muren. Kha-t, tabernakel.

Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de Mozes mythe. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels. Dit wordt ook wel de sluwe kunst genoemd in de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Kait werd de grote moeder van de goden genoemd, één van de vier elementale godinnen. K-t was een algemeen woord voor moeder en vrouwen, de vagina. Het was ook verbonden aan kahit, terreur en ontzag, als een vruchtbaarheids-principe. Het was een beeld van de baarmoeder van het bestaan. Zij reed op haar strijdwagen om er flink doorheen te hakken om het product klaar te krijgen. De baarmoeder maakte veel gebruik van slachtwapens hiervoor. Dit was het Egyptische beeld van de

godin, van Kehat. Zij was de oerschepster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdwagen door de lucht reed, zoals Wodan later bij de Germanen. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

K't is een vreemd volk, een buitenaards volk, waar de bijbel het ook over heeft dat er een vreemd volk zou komen. Het is een deel van de hemel (kht). Het zijn de beelden van Osiris, van de doden, oftewel de herbeleving ervan.

3van dertig jaar oud en daarboven tot vijftig jaar oud, ieder, die dienstplichtig is om werk te verrichten in de tent der samenkomst.

Verrichten is bada in het Aramees, wat het maken van de wet betekent en regeren. In Yirmeyah 5 komen de bada-amazones uit Orion met een arrestatie-bevel in de Aramese grondtekst (vs. 16), de ptih.

4Dit zal de dienst der zonen van de Kehatieten in de tent der samenkomst zijn: de zorg voor de allerheiligste dingen.

In het Aramees gaat het over de aanbidding.

5Bij het opbreken van de legerplaats zullen Aäron en zijn zonen naar binnen gaan en het bedekkend voorhangsel afnemen, en daarmee de ark der getuigenis bedekken;

In het Aramees betekent het binnen gaan het ingewijd worden in de geheimen. In het Aramees wordt het voorhangsel alleen weggenomen door tranen (Syrisch-Aramees).

6daarover zullen zij een bedekking van tachasvel leggen, en daarover een kleed, geheel van blauwpurper, spreiden en de draagstokken aanbrengen.

In het Aramees is deze "bedekking" een metafoor voor het gebed. De draagstokken, bad(a), zijn in het Hebreeuws een metafoor van de afzondering, van het nomadische leven, verbonden aan de Efraïm stam. Dit is dus een Hoseaans vers, want Efraim was een beeld van Gomer, de twistzieke vrouw van Hosea. De ark is een beeld van de vagina, een opening in het Aramees, wat bedekt is met een kleed van verraad en plundering in het Hebreeuws (beged). De mens komt alleen door de baarmoeder tot wedergeboorte, en dan zal de mens eerst door verraad heen moeten gaan, zoals Hosea werd verraden.

7Ook over de tafel der toonbroden zullen zij een blauwpurperen kleed spreiden, en daarop plaatsen de schotels, de lepels, de schalen, de kommen en de plengkannen, terwijl ook het steeds aanwezige brood erop zal blijven liggen:

Tafel is in het Aramees ook de tafel van de geldwisselaar. Elk materiaal heeft een bepaalde waarde aan buitenaardse valute. Zelfs het menselijk lichaam en alle onderdelen ervan hebben hun eigen waarde in buitenaardse valuta, en alle uitwisselingen en doorvertalingen van valuta projecteert zich op aarde. De buitenaardse valuta is het probleem van deze tijd, want men kent het niet, en men kent de wisselkoersen niet en alle problemen die daarbij ontstaan. Alles is verbonden aan de

transcendente robotische economie. Het zijn hypergevoelige, zwaar-technologische buitenaardse automaten, die werken door zeer verfijnde buitenaardse wiskunde. De oneindige kennis is een feit, en de mens moest het onbewustzijn in tot de vergetelheid om de oneindige kennis op te wekken. In het Aramees is de tafel der toonbroden een beeld van de schepping. Het is een beeld van de moederborst. Ook hierover hangt een kleedje van verraad, en men kan hiertoe alleen komen door gebed en door de psalmen. De mens is onderworpen aan de ijzeren wetten van de robotische economie, wat een metafoor is van de strenge voorwaardes die er zijn in het universum. Zouden die strenge voorwaardes er niet zijn, dan zou alles instorten. Grenzen zijn er ter bescherming. In het Hebreeuws is dit de opening van de hemel (nibana, pali), in de wortel van de schotels. De lepels is een Hebreeuwse metafoor voor het neerbuigen, en de kommen zijn een beeld van het leeg zijn, en het brood is een beeld van de dualiteit in de wortel, van het sterven van het ego op het strijdveld. We hebben hier te maken met de bank van buitenaardse wisselkoersen.

8daarover zullen zij een scharlaken kleed spreiden en dit bedekken met een bedekking van tachasvel, en de draagstokken aanbrengen.

Telkens weer is het spreiden het gebed in het Aramees.

9Dan zullen zij een blauwpurperen kleed nemen en daarmee de kandelaar voor het licht bedekken met zijn lampen, snuiters, bakjes, en al zijn gerei voor de olie, waarvan men zich daarbij bedient,

In het Aramees wordt er hier gesproken over een huwelijk.

10en zij zullen hem met al zijn gerei plaatsen op een bedekking van tachasvel en op een draagbaar zetten.

Dit gaat in het Hebreeuws over een verkoop, nathan, een uitwisseling. Het wordt tot een plaats van schudden geleid, wat een beeld is van de vreze des Heren.

11Over het gouden altaar zullen zij een blauwpurperen kleed spreiden en dit bedekken met een bedekking van tachasvel en de draagstokken aanbrengen.

Goud is in het Hebreeuws een metafoor van de pracht van de hemel. Het altaar is een metafoor van het heilige oordeel.

12Dan zullen zij al het dienstgerei nemen, waarmee zij in het heilige dienst doen en dat op een blauwpurperen kleed plaatsen en het bedekken met een bedekking van tachasvel en op een draagbaar plaatsen.

Dit gaat over huwelijk, aanbidding en intimiteit in het Aramees. Dit is dus metaforisch voor de relatie tussen de mens en de moeder God. In boek 32 van de Koran, genaamd de Aanbidding, wordt het duidelijk in vers 30, het laatste vers, dat de aanbidding ook afzondering inhoudt van hen die ongehoorzaam zijn tot God (de oneindige kennis), en dan moet men wachten, want zij die ongehoorzaam zijn tot de heilige kennis wachten ook.

In de grondteksten van Numeri is de mens die met God getrouwd is, de Leviet, ook een

krijgsgevangene, want het ego moet krijgsgevangen genomen worden. Dit principe blijft terugkomen in de bijbel. Amos is het boek van het heilige krijgsgevangenschap. Maar gebondenheid is een metafoor van verbondenheid.

Hoofdstuk 6. De Rusland Code

Het heilige atheisme rekent af met het valse zelf, zodat het valse zelf geen god kan worden. Het heilige atheisme steekt diep om deze valse egoistische en trotse zelven uit te doven. Het heilige atheisme is een machine, komende vanuit de dieptes van Betelgeuse. Het komt om het heilige communisme te installeren, de context. In het dogmatische, orthodoxe atheisme zit het ego op de troon, maar in het heilige atheisme wat ook het valse zelf aanpakt sterft het ego. Het orthodoxe, rigide atheisme is materialistisch en farizeistisch, als het christendom in een ander jasje. Zoveel valse goden en valse zelven worden er aanbeden in de lagere aardse gewesten, terwijl de machine van het heilige atheisme diep doordringt in het hart om de mens daartegen te beveiligen. Als een schorpioen steekt het daar alle valse ballonnen van het ego die willen opkomen. Als de machine iets gevonden heeft wat er niet hoort, dan laat de machine het ook niet meer los, en blijft steken todat het dood is. Deze machine is altijd nomadisch en gaat niet tot zelfverheerlijking over. Het komt tot de anti-god, maar mag ook hier niet blijven steken, en komt zo tot de diepte van de droom. Hier wordt de oorspronkelijke god en het oorspronkelijke zelf in gezuiverd. Hier wordt alles doorvertaald. In de droomdiepte kun je alles loslaten, totdat er een nieuwe schepping komt, als een zwevend lucht-eiland, waaruit ook puur water stroomt.

Het raadsel van Rusland woedt over de massa's, klaar om te ontwaken. Het ziet alle geldgoden die ook moeten sterven. Ook het medicijn moet sterven, want het was gif, en werd toegediend door bloedgeld, en zo ook het marktrecht wat je als appels op de markt kan kopen. Je betaalt veel voor zulke pistolen, maar het heilige atheisme laat het allemaal ten onder gaan in het heilige communisme, de context.

Er wordt dan een geldstuk op tafel gelegd, en iedereen kijkt ernaar en vraagt zich af wat het eigenlijk is. Het houdt de mens in dromen en illusies, die worden tot een grote nachtmerrie, stap voor stap, en wie kan de machine stoppen ? Het is gegroeid als een ziekte, een virus. Het heeft alles

besmet. Iedereen draagt het virus, als na een nucleaire oorlog. Het werd als een spuitje in de ogen van de mens gespoten.

Wat is het heilige atheisme ? Het ontstaat waar alles sterft, als de oorzaak van de dood van het ego. Het is een scheppings-principe. Het ontstaat in de diepte waar je alles loslaat, alle goden, alle idolen, alle stokpaardjes. Het is een droom binnen een droom, als een tunnel, zwaar robotisch. Het onrobotische, het ongetemde, moest sterven, want ongedisciplineerdheid is een error in de machine. Van het programma mag niet afgeweken worden, want dat kan op een oorlog uitlopen, of een fatale technische fout. Het heilige atheisme is de basis laag. In het niets is alles te vinden.

Sommige mensen zijn bang om te springen in die afgrond. Ze houden zich nog aan alles wanhopig vast, terwijl ze weten dat het een illusie is, dat ze dieper moeten.

Wat is de Rusland code ? Het is de code van alles of niets, en van niets (atheisme) en alles (communisme). De brug hiertussen is het halve, want je komt nooit daadwerkelijk van alles los. Je zit namelijk in een kooi. Daarom moet je eerst leren halveren. Niet teveel, niet te weinig. Je laat zoveel dingen los, maar je wordt ook weer gegrepen, juist ook als je los gaat laten. Dan ga je bevriezen in het heilige ijs. Dan krijg je nieuw zicht, het ijszicht. Zo wordt de mens een heilige robot die veilig door de mijnenvelden kan komen.

Alleen vanuit het niets (atheisme) en het alles (communisme) kan de mens geprogrammeerd worden.

De mens gelooft in het zelf, in zijn eigen kortzichtigheid, in waar hij is vastgelopen. Het heilige atheisme maakt daar korte metten mee. Het is een verlichting, van ijs. Het is het ijsbewustzijn, het ijszicht. Hierin komt men tot grotere communistische cirkels, als in een lift. Er is geen chaos meer. Alles krijgt zijn plaats. Het monopolisme en het capitalisme van het ego moet sterven, en dat kan alleen in het ijs van het heilige atheisme. Waar communistische cirkels te nauw worden, te klein, daar doodt het atheisme. De cirkels moeten opengescheurd worden. Zoals de Vur stelt is dat een principe van de wildernis. Het progressieve communistische atheisme is een wilde of een wilde stam.

Het gaat dus om het ultra-atheisme en het ultra-communisme die een ultra-robot scheppen die dus alle lagere aardse robotische programma's van zich af kan schudden. Ultra is een technisch woord voor diepte en transcendentie. Juist door het ultra-robotische kom je vrij, kom je tot de caleidoscopische werkelijkheid, die eerst van je werd afgehouden door het valse robotische.

U.C.A. (ultra-communistisch atheisme) ligt verborgen in het hart van Rusland, in Betelgeuse. Zo komt de mens tot Noord-Betelgeuse.

U.C.A. is de definitie van het ultra-robotisme.

Het overmoedige theisme heeft alles rondom ons geschapen, terwijl het geduldige atheisme het tegengestelde is, en de diepere en ware realiteit schept of openbaart. Dit is de uca-gnosis. Het is dus niet iets stads, maar juist van de wildernis, iets indiaans, van de natuurvolkeren. De Vur is hierin de schakel, de brug, als het principe van het halve. Zo kan je ook leren omgaan met het halve. Denk

aan de oude Russische vlag met de sikkel erin, als een beeld van het halve, de halve maan. Vele landen hebben de halve maan en de ster in hun vlag, terwijl de Russische vlag dit een sikkel is met een ster, heenwijzende naar de oogst. De halve maan was vroeger verbonden aan de godin van de jacht en de godin van de vruchtbaarheid. Het halve betekent namelijk open zijn, het loslaten, opdat er diepere dingen kunnen komen, symbolisch als de jacht. Als de maan zich opent is dat een teken van bloed, want het ego sterft zo.

De mens is koopwaar geworden in de industrie van recht en medicijnen, en in het geestelijke. Het zijn zielenhandels. Het ultra-communisme dooft zulke handels uit.

Het buitenaardse uca beest is altijd op jacht. Als hij het woord 'familie' hoort dan gaan zijn oren zich spitsen, en dan begint hij te grommen, en zijn ogen beginnen te rollen, want de familie is één van de grootste afgoden van dit tijdperk, en een gezworen vijand van het uca beest. Ook de familie godjes worden gemaakt in bovenstaande industrieën. De uca machine is daarom in een grote oorlog, die alleen voleindigd kan worden in ijs. Het ego, de familie afgod, en de geld afgod houden de mens aan de drugs, wat alleen de uca machine kan doven in het grote komende ragnarok, de openbaring van de ijsgnosis. Als een trekpop is de mens in elkaar gezet. Dit moet eerst allemaal losgetrokken worden. De natuur komt hierin de mens tegemoet, en de woeste machines van de natuur. Alles is er al, maar het moet nog geopenbaard worden.

Hoofdstuk 7. De Rand van het Heelal

De Rusland machine onderbreekt, onderschept, en schept een fragmentarische, surreëele realiteit, opdat de valse goden van familie, het zelf, en van geld, zich niet kunnen inhaken in de ziel van een mens. De Rusland machine is een trillende werkelijkheid, die nergens vastgroeit, maar altijd weer verandert.

Wat is de leegte dan ? Is het lucht ? Nee, want lucht is niet absolute leegte. Leegte is stroom. Het heeft een bepaalde electrische waarde, en hoe dieper je gaat hoe meer je onder stroom wordt gezet, waardoor je ook beter dingen kunt loslaten maar op hetzelfde moment trek je hierdoor weer dingen aan, wat door ingewikkelde electro-magnetische wetten gebeurt. Het is dus niet zo dat je dan een leeghoofd gaat worden, of een soort van zwevend zieltje die niets meer doet. Integendeel. Er gaat alleen een grote verschuiving komen in het plan. Wel moet er dus totaal met het ego afgerekend worden, en daarvoor moet een bepaalde mate van stroom opgewekt worden door het lichaam zelf, wat dus in de diepere leegte kan gebeuren, dat het lichaam zich daar gaat opladen. Het lichaam komt dus onder een andere electriciteit terecht, een hogere stroom, en kan zo het ego een schok

geven, en het er zo uitschudden, door electrocutie. Als dat is gebeurt kan de stroom zich nog meer verhogen, dus er komen steeds wijdere bollen om de mens heen, die steeds meer terrein wint, en die bollen worden ook van een steeds hogere stroomwaarde. Deze stroom brengt naast een nieuwe multi-dimensionaliteit (MD) ook een nieuwe 3D, met een nieuw programma.

De stroomwaarde is dus de beveiliging, niet de aardse kracht en macht, en ook geen aardse redeneerkunsten. Het christendom is niets anders dan vastgeroest atheisme, vastgelopen atheisme, het witte atheisme, een terroristische cultus. Het is gebouwd op geweld en slavernij, waarin het ego gediend moet worden die zich als god voordoet. Puur atheisme dus die het lagere aardse zelf verheerlijkt. In Noord-Betelgeuse speelt deze strijd zich af. Het is een vlakte van woestijnen en ijs-woestijnen. In de dieptes van die woestijnen heeft het witte atheisme, een orthodox, farizeïstisch atheisme, wat zich op aarde projecteert als het christendom, zijn industrieën gevestigd.

Om hiermee af te rekenen door de leegte gaat het dus niet om aardse electriciteit, maar natuur-electriciteit, bliksem.

Als de nodige items van Orion en de Orion-kern, Betelgeuse, zijn gevonden, en de nodige installaties zijn gedaan, dan mag en kan de mens verder in de natuur van het heelal opstijgen. De basis hiervoor ligt in Betelgeuse Noord, als de mens heen is gekomen langs de valstrikken van het witte atheisme, het christendom, en de medische valstrikken van het rood-zwarte atheisme, die ook nog een oranje-witte tak heeft van de psychiatrie, en een oranje tak van de tandarts-industrie en familie-afgoderij, wat dus ook vals atheisme is. De familie wordt zo boven de gnosis geplaatst. Hier is al veel over geschreven.

Nu, als men dan tot de uca centra komt in Betelgeuse-Noord, dan komt men in het Nibana (nirvana), en dan is daar een enorme celestial stairways, hemelse trap, om verder in het universum te gaan, maar wat gebeurt er eigenlijk als je steeds dieper in het heelal doordringt ? Loopt dat altijd maar door eindeloos, of is daar ergens een muur ? En als er dan een muur is, wat is daar dan weer achter ? Natuurlijk is er heel veel ruimte, en dat blijft maar doorgaan, totdat ergens de materie anders is en alles overgaat in de geestelijke wereld. Het is dus een beetje als een soort van black hole, waarin dimensies in elkaar overlopen. Ruimte raakt daar uitgeput en vloeit over in iets anders, als een soort spiegel die alles terugkaatst, en als je dan door die spiegel gaat dan kom je in een andere dimensie, waar ook een Nibana is. Dit is dus de heelal rand. Orion en dus ook Betelgeuse is dus een belangrijke poort tot het paradijs.

Toen Adam van de vrucht had genomen zou zijn ego sterven. Er was geen weg terug meer. Hij was in de heilige onontkoombaarheid gekomen, de vijfde wet van Calvijn, van de volharding van de heiligen. Hij werd toen in principe op een boottocht meegenomen de natuur in, waar het eeuwig evangelie ook over gaat. Hij had een ontmoeting met moeder aarde. Dan zijn er een hele reeks van andere mythes in het boek Genesis die in principe allemaal over de ontwikkeling van Adam gaan, van het mensenras. In het boek Exodus doet het volk een tweede poging om te ontsnappen, maar de lasten worden alleen maar verzwaard, verdubbeld. Toch kan het volk later onder leiding van Mozes en Aaron ogenschijnlijk ontsnappen, maar ze komen alleen maar dieper in de moeder aarde, in de wildernis, in de diepte van de baarmoeder, en hun honger is verdubbeld, en ze verlangen terug naar waar ze eerst waren. Ze beginnen enorm te klagen, maar krijgen op dit punt de wet voorgelezen, wat helemaal doorloopt tot het boek Deuteronomium, oftewel de tweede wet, waarin de wet is

verdubbeld. Het is het pad van het kruis in het O.T. Allemaal verhalen, maar zo herkenbaar voor een mens. Het loopt allemaal door tot de klaagliederen van David en Jeremia. Het drijft de mens tot de rand van het heelal waar dimensies in elkaar overvloeien. Hier overweldigt de zee van de exotische verscheidenheid de mens, en neemt de mens mee. Alle bijbelboeken van het O.T. zijn belangrijke installaties in de mens. In het boek Deuteronomium is de mens aan de rand van het beloofde land gekomen, wat ook een beeld is van de rand van het heelal waardoor de mens tot de andere dimensie gaat. Numeri, bemidbar, wat de wildernis betekent, gaat om de lange tocht van de Israelieten door de wildernis, door de woestijn. Zonder deze tocht zou men nooit tot de rand zijn gekomen. De mens had in Exodus de wet al gehad, en die werd nog even verzwaard en verdubbeld in Deuteronomium. Er was geen weg terug voor Adam. Hij zou alleen maar dieper in de baarmoeder, in de moeder aarde, getrokken worden, opdat zijn ego daadwerkelijk uitgeblust zou worden. Dat is het doel van de Nibana : het uitblussen van de vlam van het ego. De heilige onontkoombaarheid die werkt door de heilige restrictie is dus een beeld of metafoor van de volharding, van geduld. Als we een relatie zijn aangegaan met de heilige volharding en het heilige geduld, dan zal het ons beschermen en ons niet laten gaan. Hoe komt de heilige volharding en het heilige geduld in ons leven ? Dit gebeurt door de heilige dankbaarheid, en dat begint al met hele kleine dingen. Door dankbaarheid bouwen we volharding en geduld in ons leven. Tel uw zegeningen.

Het is dus belangrijk om een ontmoeting te hebben met volharding en geduld, als met een moeder of vrouw, waardoor we wedergeboren kunnen worden en opgevoed. Deze ontmoeting mag ook een gebed zijn, een honger, iets om naar uit te zien. Dankbaarheid is dus het pad hiertoe, en ongeduld moet uitgeblust worden, en zo ook het valse geduld en valse volharding, de verharding van het ego. De heilige volharding en geduld ontstaan niet zomaar. De mens moet terug naar de moederborst van de volharding om van haar melk te drinken. Dit eist nederigheid. Volharding gebeurt niet in onze kracht, want het vlees staat altijd op de loer. Neen. Het gebeurt alleen in onze verbrokenheid, als in een natuurproces. Eerst moet de mens weer kind worden. Hoog staan lopen pronken met de borst opgeblazen vooruit brengt geen heilige volharding voort, maar is verharding, en dan wel de valse soort van verharding. Zo komt de mens in illusies terecht. Ware volharding vereist verbrokenheid en nederigheid, waarin de mens aan het ego kan sterven om zo wedergeboren te worden. Deze volharding brengt de heilige onontkoombaarheid voort, wat een beveiligings-systeem is, want wat zou er gebeuren als we zouden kunnen ontkomen en er een verkeerde stap wordt gemaakt ? Dan is alles verloren. In een fractie van een seconde zou dan alles wat we hebben opgebouwd instorten, en dan is de ramp niet te overzien.

Volharding is dus niet dat je je keihard voelt en supersterk, maar het is een natuurlijk proces van zaaien, sterven en oogsten. Dat kan niet nagebootst worden door vleselijke kracht. Het is het wonder van de heilige stroom die ontstaat in de leegte. De mens mag rusten in het geduld, en rusten in de volharding, door verbinding. Volharding betekent niet sjoemelen, niet afrafelen, maar de lijdensbeker tot de bodem leegdrinken. Eva was een beeld van Adam's volharding. Zij was altijd bij hem, en zij riep hem en leidde hem. Het leidde hem tot de rand van het heelal waardoor hij in de andere dimensie kwam. Alleen in de volharding kan het ego volledig uitgeblust worden. De volharding is een heilig lied als een heilig ritueel. Adam raakte in een trance door de heilige volharding. Hij zag alles met andere ogen. Hij zag diepere betekenissen. De volharding is een vereeuwigende factor, maar verafschuwd in de lagere aardse gewesten, verafschuwd door het materialisme.

Heilige volharding is niet zomaar vanuit jezelf op te wekken, vanuit je vlees. Neen. Het is een technologie, het is gnosis. De mens moet deze techniek leren kennen op school, in een relatie met de heilige volharding. Het vereist diepe intimiteit met de heilige volharding. Het is niet even iets wat van een leien dakje gedaan kan worden op z'n jan boeren fluitjes. Het is een kunst, een inwijding.

Hoofdstuk 8. Het Zendelingenschap

Het materiele Orion heeft meer met het lagere Orion te maken, maar het gaat om de geestelijke wereld erachter, erin, en dan is het meer een gebied. Eerst is er het pad tot centraal Orion, tot de man met het schiphoofd, dan naar het Oosten om heel diep te gaan daar in het Orionse Afrika om sleutels te vinden die dan weer toegepast moesten worden op West Orion, wat dan helemaal via het West Orionse stedengebied doorloopt tot het Orionse India, dan de grote oceaan over door het Èrk gebied, tot diep in de wildernis, waar het uiteindelijk leidt tot grote afgronden of tunnels naar beneden tot een ondergronds paradijselijk gebied, wat tot sleutels leidt tot de kern van Orion, Betelgeuse.

Er zijn dus een aantal verdiepingen in het Orion verhaal, wat eerst door het gehele planetengebied gaat om het uit te sorteren. Het hogere Orion is besproken in een soort strook, dus niet als een hele grote planeet, maar als een natuurverschijnsel, Orion als een natuurverschijnsel, als een soort mist of waas, wat zich dus meer en meer verdiept. Het is dus een bepaalde energie, wat dus gewoon als een stuk gebied of een strook ergens hangt en vibreert in Orion en als Orion. Dat wordt dus meer dan afgesloten en afgebakend door afgronden, waterval gebieden, en zeegebied wat zomaar ergens ophoudt, dus meer zoiets als "Orion is plat". Je zou dus theoretisch gezien ook weer van Orion kunnen afvallen als je met je schip te dicht bij die randen komt en je weet niet wat je moet doen, en dingen gaan echt verkeerd.

Dat het om Orion gaat als belangrijke basis heeft te maken met leegte-energieën, de ruimte, en dus ook weer de diepte. Met andere gebieden heb je teveel en te snel te maken met allerlei verdichtingen (als in overmoed) dus dan reikt het gewoon niet tot een bepaalde hoogte wat je nodig hebt om verder te komen, dus op een bepaalde moment stopt ook alle groei. Het is een beetje het probleem met mensen van de gnosis van : "Waarom ben ik op deze wereld, omdat ik vanuit het hart van die Orion-leegte kom, en altijd ontzettend diep "doordenk" met alles en alle gevolgen kan zien van bepaalde acties en van al die verdichtingen, waar ik me ontzettend aan irriteer telkens, zo van :

Moet ik de enige zijn die dit dan allemaal moet zien ? Ik wordt dag en nacht onderwezen, en dan irriteert het me als ze in de kerk eens één keer in de zoveel tijd een visioen of een droom hebben, en wat dan gewoon is om de westerse bijbel te bevestigen ofzo, dus het groeit niet, het verdiept niet, maar komt altijd weer uit op dezelfde dogma's, waar wij niet vrolijk van worden. Wat is het leven dan saai, en dan moet ik ook nog eens zien waar dat allemaal op uitloopt. Daar kan ik dan wel weer creatief mee omgaan, en dat dan ook weer verdiepen, maar het speelt soms wel."

Ergens in de diepste leegte dus, wat Orion representeert, waar de lucht (gas, stroom) dus zo dun wordt dat alles knapt, daar ontstaat een ultra-dimensionale realiteit (dieper dan de gewone multi-dimensionale realiteit). Dan ga je dus ook door een soort van vergetelheid-ervaring of nirvana. Dat is wat Orion is, het technische samenspel tussen vergeten en weten, het diepste komt ook weer het hoogste en dringt dan ook weer verder binnen tot de kern. Vandaar dus dat Orion en de aarde in elkaar verwoven zijn. Orion is dus een belangrijk spijsverteringskanaal in de mens, en zo ook Betelgeuse, de kern van Orion, als de poort tot het paradijs, want dan moet de mens na het ontvangen van de nodige energie-organen komen tot de rand van het heelal.

De rand van het heelal is een cirkel, als een waterval gebied, en rondom die cirkel liggen allemaal parallelle realiteiten die ook door dimensionale randen zijn afgezonderd, als een web van black hole lijnen, die onder zware stroom staan. De rand van het heelal is dus ook de kern of kern energie van het heelal waarin de mens binnen behoort te gaan, in de cirkel van het nibana.

Volharding is gebouwd op dankbaarheid, wat nodig is om de kern van het heelal binnen te gaan. Volharding is de vijfde wet van het calvinisme, als de heilige onontkoombaarheid, en de heilige onweerstaanbaarheid is de vierde wet van het calvinisme, wat niet zomaar buiten de wil van de mens op de mens afkomt. De mens moet namelijk zelf de heilige onweerstaanbaarheid worden. Het is een kwaliteit van de mens, wat gewoon een metaforische vertaling is van de dankbaarheid. Dankbaarheid is een belangrijke bescherming tegen materialisme en altijd maar meer willen. Dankbaarheid kijkt in de diepte. Dankbaarheid is een zintuig, als de basis voor volharding, wat ook een zintuig is. Het zijn de vierde en vijfde pilaar van het transcendente calvinisme. Het is van belang dat de mens tot de vierde pilaar komt, en een relatie aangaat met de heilige dankbaarheid. Dankbaarheid is het doorzien van het kruis, het aanvaarden van het kruis, voor hogere doeleinden. Soms kan de mens het kruis niet doorzien, en dan is er volharding nodig. Zo is er een wisselwerking tussen volharding en dankbaarheid. Soms ziet een mens de weg niet, is de mens diep in de golven, en doet het kruis alleen maar pijn, slaat het doof en blind, maar dan is daar de heilige volharding. De mens is als een gebondene tussen de vierde en de vijfde pilaar van het transcendente calvinisme, net zoals Simson. Hij "brak" deze pilaren om de vijand, zowel het individuele ego als het collectieve ego, uit te blussen, opdat hij het Nibana zou ingaan. Hij stond blind tussen de pilaren, en begreep het niet. Hij was in grote verwarring, en hij moest de pilaren "breken", oftewel decoderen. Hij moest de puzzel oplossen.

Het volk Israël leefde in "ballingschap", en moest dit verdiepen door de honger-ervaring, de leegte-ervaring, in de wildernis, bemidbar (Numeri). Dit is de eerste pilaar van het transcendente calvinisme. In de tweede wet wordt men dan gegrepen door de uitverkiezing, als door een natuur-verschijnsel, wat gebeurt in de diepte van de honger-put, het heilige atheisme. Communisme, het gegrepen worden door de context, wordt namelijk opgewekt door de wet van contrasten, dat als je diep genoeg in de ene pool gaat, dan wordt vanzelf de tegengestelde pool opgewekt. Dieper in het

niets kom je ook weer tot iets. Absolute leegte is daarom ook onmogelijk, en mag ook geen doel op zich zijn. Dat zou zelfvernietigend zijn, dan wordt je gewoon totaal uitgeblust totdat je niet eens meer bestaat. Wel moet de mens dus door de vergetelheid heen om af te sterven aan het ego. De mens mag niet in de leegte blijven hangen, maar moet alsmaar leger worden totdat het doel is bereikt : het robotisme, de hogere hemelse drive. Dit is een orgaan, een zintuig.

Hierin sterft het ego, in de grote afscheiding, in de derde wet van het calvinisme, als het spijsverteringskanaal.

Adam zat in de boot met Eva, een beeld van zijn volharding, en dit verhaal werkt zich verder uit in het verhaal van Abraham en Suri (Sara). Abraham is een andere vorm van Adam, en hij moet de dankbaarheid leren door zijn twistzieke, spottende vrouw, Suri (Sara). Suri is een beeld van Abraham's dankbaarheid, die haarzelf niet makkelijk prijsgeeft. Abraham herkent haar eerst niet als zodanig. De dankbaarheid is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Het is geen gezellige en romantische sinterklaas, maar een woeste oorlogsvoerder. De dankbaarheid neemt steden in. De dankbaarheid twist en spot totdat de stad is opengebroken en ingenomen. De dankbaarheid is een strenge discipline die samenwerkt met volharding. Het is geen gevoel maar een principe. Dankbaarheid is als ijs. Het is geen dweper, maar het twist en spot om zich in de mens te installeren, omdat de mens zonder de dankbaarheid niet kan leven. Zonder de dankbaarheid sterft de mens. Het is dus een levensreddende ingreep. Suri (Sara) is een beeld van de dankbaarheid van Abraham. Die dankbaarheid moest hij eerst leren kennen en er een relatie mee aangaan, ondanks dat het moelijk was, want de dankbaarheid is niet makkelijk en de prijs is hoog.

De dankbaarheid is dus zeer zeker geen allemans-vriend, en in principe is de dankbaarheid de heilige ondankbaarheid naar het materialisme toe. De dankbaarheid mag dus niet de heilige strijd uitdoven, maar verdiept deze strijd. De heilige dankbaarheid is niet makkelijk geamuseerd of snel afgeleid. De heilige dankbaarheid heeft de lat zeer hoog gelegd. Dit loopt allemaal uit op de Hoseaanse mythologie, de "scheiding" tussen Hosea en Gomer, als de derde wet van het calvinisme, wat een beeld is van de ongelijkvormigheid, de waakzaamheid en het "critisch denken". Hosea is in die zin ook een vorm van Adam en Gomer is een beeld van zijn ongelijkvormigheid. Zodra je gelijkvormig wordt is alles verloren. Vandaar dat het Hoseaanse mysterie van levensbelang is. Al het gelijkvormige zal ten onder gaan. De tweede wet van de uitverkiezing is dan de vraag : Ben je bereid alles wat je hebt los te laten om dat te zoeken wat verloren is ? Dat is de wet van het communisme, van de context. Als er één klein stukje ontbreekt, en je wil er niet alles voor doen om dat kleine stukje te vinden, dan is er geen sprake van een context meer, en zal alles in stukjes vallen, dus heb je aan het einde helemaal niets, en zul je ook zelf in het niets oplossen. De eerste wet van het calvinisme, de honger, is de progressiviteit, de openheid. Het tegengestelde is het conservativisme, de behoudendheid, het traditionalisme. Zij hebben geen honger. Zij zijn gestopt en hebben hun markt gebouwd waarvan ze leven. Zij hebben alles al in kannen en kruiken : "Oh, dit is dit, en dat is dat. Alles voormekaar, hoor." Ze zijn xenofobisch, d.w.z. angst voor het vreemde. Ze hebben smetvrees. Het zijn boeren die alles doden wat ongelijkvormig is aan hen. Daarvoor hebben ze hun gifspuit altijd bij de hand.

Het transcendente calvinisme :

I - de progressiviteit

II - het zendelingenschap (communisme, context)
III - de ongelijkvormigheid
IV - de dankbaarheid
V - de volharding

Hoofdstuk 9. Het medische calvinisme versus het nibaanse calvinisme

Dentistry, oftewel de tandklungelarij genaamd de tandheerskunde, is een valse religie, een criminele organisatie en een medische dictatuur van dwang-implantatie. Velen hebben dit niet door omdat ze ogenschijnlijk geen last hebben van wat voor troep er in hun bot is gespoten, maar het zijn stille, langzame moordenaars waarmee je heel oud kunt worden, zoals je ook heel oud kunt worden als je hiv-positief bent, maar het zal allerlei functies van je wegnemen. Een heleboel mensen sterven een voortijdige dood door deze criminele organisatie. Het is de eerste wet van het calvinisme, want zij bepalen over je leven. Een heleboel mensen beginnen dit pas te merken als ze van de rommel afwillen en merken dat het systeem niet meegeeft. Je bent niet van jezelf. Je mond is ook niet van jezelf, maar van hen, en zij bepalen wat er in en uitgaat. En je bent er ook nog eens een hoop geld aan kwijt. Het is een medisch calvinisme, zoals er ook een christelijk calvinisme is, en het heeft de wereld ingenomen. Ook heeft het de bijbel ingenomen. Vandaar dat het calvinisme ingenomen dient te worden, en dat kan alleen door het nibaanse calvinisme. Alles moet een kwartslag draaien. De mens is allang niet meer van zichzelf door dit systeem. Amalgaam bevat 50 procent kwik, één van de giftigste stoffen op aarde, wat niet eens in de vuilnisbak gegooid mag worden, maar wat wel in je mond geplaatst mag worden. Allerlei belangrijke functies van de mens worden afgesneden, doorgesneden, zodat de mens een zombie-slaaf is van de medisch-politieke poppen-machine. Velen kunnen het niet meer navertellen omdat ze dood of in een coma liggen door het dwangsysteem. Ook na de dood gaan dit soort spelletjes door, en de shamanisten en demonologen zijn de enigen die kunnen helpen. Alleen de gnosis kan door dit mijnenveld van illusies heenleiden.

Vroeger werd het trekken van een kies nog als een rite of passage beschouwd, als een ritueel van volwassenheid, maar nu wordt de kies aanbeden, omdat het voor de tandarts een goudmijn is. Nu wordt de kies opgepofd met luxe artikelen, gedwongen plastische chirurgie, om de mens tot een robot van de stad te maken. Je bent geen mens in hun ogen. Je kiezen worden gewoon opgebakken, en zo je hele zenuwstelsel en je ziel. Je wordt gegrild voor de kannibalen-koning. Het calvinisme is puur kannibalisme.

Exodus 32 (Aramees)

31Toen keerde Mozes tot de Here terug en zeide: Ach, dit volk heeft een grote zonde begaan, want zij hebben zichzelf goden van geld gemaakt.

Dit is wat het gouden kalf in de Aramese grondtekst betekent : de god van geld, dahba, het wortelwoord van het Hebreeuwse dabar, het Woord, als Deborah die op zoek is naar haar Barak. Deborah betekent de bij, wat ook boek 16 is in de Koran, die daar beweert dat er geen God is buiten hem, en dat een ieder hem moet dienen, om zo macht te krijgen over het vee, de dag en de nacht, de zon en de maan, en de zee en alles wat erin is, voor vlees en sieraden. Het religieuze Woord is een politiek apparaat, een zielenmarkt met een heel kastensysteem. Het is een industrie van de dood. Ook neemt het de kennis weg van mensen, om mensen dom en ondergeschikt te houden. Het medische en het religieuze mag geen markt zijn. Daarom moet het heilige communisme komen, het zendelingenschap. De buitenaardse amazones van Orion, Betelgeuse en de rand van het heelal zullen tot de aarde naderen als zendelingen van de nibaanse gnosis. Zij brengen het demonologische Woord, in een grote oorlog. Zij sparen het ego van de onwetendheid, van de onverschilligheid, niet. Zij komen als het nibaanse calvinisme, een groot buitenaards communistisch systeem, atheistisch tot de goden van deze tijd en van de aarde. Zij hebben hun eigen godinnen die de aarde nog niet kent. In de tweede bijbel is dit systeem openbaar gemaakt. Het is een buitenaards, nibaans systeem.

In de Koran is dan ook tegelijkertijd het medicijn voor dit gif, want boek 2, het Rund, gaat over het gouden kalf :

:86 - Dit zijn hen die het leven van deze aarde kopen in plaats van het hiernamaals, dus zal hun straf niet worden verlicht, en zullen zij niet geholpen worden.

De medische calvinist en farizeeer is als een bij die van mens tot mens gaat om alle honing uit die mens weg te nemen, om dit vervolgens te verkopen. De medische calvinist gebruikt mensen als vee, en dit doet ook de psychiatrie. De psychiatrie en de tandheerskunde werken met elkaar samen. Ze houden elkaar veelal de hand boven het hoofd. Ze verdienen aan elkaar. Ze wisselen zielen uit.

Mozes klom tot God op om vergeving te vragen voor zijn volk, zoals ook Jezus aan het kruis om vergeving vroeg voor hen die hem daar hadden gehangen. Maar God sprak :

33Maar de Here zeide tot Mozes: Wie tegen Mij gezondigd heeft, zal Ik uit mijn boek delgen.
34Maar ga nu heen, leid het volk naar de plaats waarvan Ik u gesproken heb; zie, mijn engel zal voor u uit gaan, maar ten dage van mijn bezoeking zal Ik aan hen hun zonde bezoeken.
35Zo sloeg de Here het volk, omdat dit het kalf gemaakt had, dat Aäron vervaardigd had.

Tandartsen en psychiaters willen hebben, hebben en nog eens hebben. Altijd willen ze geld van je, en zorg dragen ? Ho maar. Ze werken met elkaar samen om je erin te krijgen, en dan laten ze je er niet meer uit. Het zijn criminele organisaties, en de tandarts nog wel tien keer erger. Het zijn valse religies van geld. Ze willen de nibaanse leegte niet in. Dus in die zin verafschuwen ze de heilige eeuwige sabbath. Ze willen grijpen en bezitten, en op een dag zullen ze wakker worden achter hun grote, lange eettafel waar ze in slaap waren gevallen door het vele eten van vlees en delicatesse. Ze zullen alles uitkotsen. Let er op.

Exodus 31

12De Here zeide tot Mozes: 13Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sabbatten moet gij

onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de Here ben, die u heilig. 14Gij zult de sabbat onderhouden, want deze is iets heiligs voor u; wie hem ontheiligt, zal zeker (voortijdig) ter dood (honger) gebracht worden, want ieder die daarop werk verricht, zal uitgeroeid worden uit het midden van zijn volksgenoten.

Sabbath komt van de Egyptische wortel 'sab' (zab), een woord voor jakhals, spot. Spot is een illusie. Ben je ongelijkvormig, als in de derde wet van het calvinisme, heb je jezelf afgezonderd, en voel je je bespot door anderen omdat je niet met hen mee wil doen, dan komt dat doordat je de leegte bent ingegaan en alles wat je doet en zegt vormt een echo en een weerspiegeling die naar je terugroept, als je eigen schaduw, maar dan net iets anders. De mens moet dit spotkleed wel dragen. Het is een natuurverschijnsel. Dat wil dus niet zeggen dat het kwaad niet bestaat, maar dat er natuur-wetten zijn die het hebben opgewekt. Kwaad heeft dus geen daadwerkelijk bewustzijn, maar meer kunstmatig bewustzijn. Het kwaad is levende al dood. Je kunt heel moe worden van het vechten met schaduwen en weerspiegelingen. Wijsheid is beter dan oorlogstuig. Het gaat om de gnosis.

15Zes dagen mag men arbeiden, maar op de zevende dag zal er een volledige sabbat zijn, de Here geheiligd: ieder die op de sabbatdag werk verricht, zal zeker ter dood gebracht worden. 16De
Israëlieten zullen de sabbat onderhouden, door de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond. 17Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos, want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept.

Dit gaat over de nibaanse leegte. Een ieder die niet deze leegte ingaat, dus een ieder die niet door de afscheidingsmuur van het verre oosten heengaat, de Samanthijnse muur, de stokende, roddelende, "nee"-zeggende eekhoorn die je altijd te snel af is (vergelijk Ratatosk in de Germaanse mythologie), die ook in de Vur wordt besproken, die zal sterven, is levende al dood. Vandaar dat de brug tussen christendom en boeddhisme onmisbaar is.

Wat de mens maar niet in de gaten heeft is dat de mens is opgezet door de tandheerskunde. Je loopt met hun gedwongen luxe rommel in je mond wat je er niet uit kunt halen. Je bent hun tempel van afgoderij waar ze hun goud en gifstoffen hebben ondergebracht, als een bank. Je hebt niets in te brengen. Zij installeren het, en zo wordt je een luxe ingerichte tabernakel voor de afgoden, zo ben je geofferd aan de Moloch. Zo gaan boze geesten met je aan de haal. Trots laten ze je aan andere boze geesten zien met een keten om je nek. Zo trekken ze je van het kastje tot de muur, en houden ze je tussen wal en schip. Je bent niets dan een melkkoe, een spaarvarken.

Ze mengen je in hun mengsel. Je bent niets anders dan brandstof. Ze verkopen je als levend voedsel. Bij de banketbakker lig je voor het raam als een peperkoeken mens, een levende koek, of een levende taart. Zo wordt je gekocht door VIP-klanten, en begint de ellende. Dit heb ik allemaal in dromen gezien. Ik heb het allemaal meegemaakt. De tandarts is een buitenaardse bakker, een kok. Ook heb ik gezien wat het giftige fluor doet met de hoofden van kinderen, met hun hersenen. De mens wordt gefokt als mestvee. De mensheid is zwaar gefopt. Het moet allemaal op hun manier :

Exodus 30

37En wat het reukwerk betreft, dat gij bereiden zult, volgens deze bereidingswijze zult gij niets

voor u zelf maken; het zal u iets heiligs zijn, voor de Here. 38De man die iets soortgelijks maken zal, om daaraan te ruiken, zal uit zijn volksgenoten uitgeroeid worden.

Fluor werd vroeger door de nazi's gebruikt om de mens lam te leggen, gewillig, en vandaag wordt het nog steeds gebruikt.

Exodus 29

1Dit nu is wat gij hun doen zult, om hen te heiligen om voor Mij het priesterambt te bekleden: Neem één jonge stier, en twee gave rammen, 2ongezuurd brood en ongezuurde koeken, met olie aangemaakt, en ongezuurde, dunne koeken, met olie bestreken; van fijn tarwemeel zult gij ze maken. 3Leg ze in een korf en draag ze in de korf naderbij, met de stier en de beide rammen.

De mens wordt als een offer opgebakken, als een vleeskoek. Toen ik in de 80-er jaren met school-excursie in Tjecho-Slowakije was werden er vlees-taartjes met slagroom opgediend. Ik vond dat het bizarste wat ik ooit had gezien.

32Aäron en zijn zonen zullen het vlees van de ram en het brood dat in de korf is, eten bij de ingang van de tent der samenkomst. 33Zij zullen dan eten die dingen, waarmede verzoening gedaan werd, om hen te wijden en te heiligen, maar een onbevoegde zal er niet van eten, want het is iets heiligs.

Alles moet op hun manier en je betaalt er ook nog eens bakken met geld voor aan deze gekken. Het is geen zorg. Het zijn je begravenis-ondernemers. Het slinkste ervan is dat ze net doen alsof er niets aan de hand is, en velen trappen erin. Vooral op kinderen hebben ze het gemunt. Gedwongen vullingen in de mond is privé gebied waar ze onbevoegd komen en blijven. Het staat gelijk aan pedofilie en verkrachting. Het zijn buitenaardse pedofielen, buitenaardse verkrachters. De mens is niets anders dan een dure sex toy voor hen. We hebben het nu over de medische illuminati, een golfclub waarbij je mond de bal is. We hebben het over chique, exclusieve clans en clubs van de opportunisten die over lijken gaan en over lijken beslissen. Het medische calvinisme is een ziekte erger dan kanker en aids, wat diep in de botten zit. Het is een sluipende botziekte die de tanden en botten van de mens aanvreet, de weelderige heilige oer-taal van de mens. Alles kan zomaar binnensluipen na een mishandelings-beurt en verkrachtings-beurt door de zogeheten tandarts. Alles wat ze willen is de mens monddood maken.

Exodus 27

7Zijn draagstokken moeten in de ringen gestoken worden en de draagstokken zullen zich aan de beide zijden van het altaar bevinden, wanneer men het draagt. 8Hol, van planken, zult gij het maken; zoals Hij u op de berg getoond heeft, zó zal men het maken.

De mens wordt geringd als vogels, als slaven, voor het gedwongen identificatie systeem van de medische mafia. En maar boren in het bot hiervoor, dieper en dieper, zodat de zenuwen onder druk komen te staan en van alles misgaat in de mens. Het bot wordt zo gebroken, verstoord, en vandaaruit het zenuwstelsel, en zo ook de organen.

Exodus 26

11Gij zult vijftig koperen haken maken en de haken in de lussen steken en de tent samenvoegen, zodat zij één geheel is.

Vleeshaken in je lichaam. Jij bent de tabernakel. De tandarts is je schepper en je god. Kan hem wat schelen.

29De planken nu zult gij met goud overtrekken, de ringen zult gij van goud maken als houders voor de dwarsbalken, en de dwarsbalken zult gij met goud overtrekken. 30Dan zult gij de tabernakel oprichten overeenkomstig het plan dat u daarvan op de berg getoond werd.

Alles staat al vast, alles loopt volgens het plan van die zieke geesten. Je bent niets dan materiaal voor hen. Soms geven ze je de illusie dat je zelf nog wat in te brengen hebt, door je een keuze menu voor te stellen : "Zeg het maar, hoe wil je vergiftigd worden ? Hoe wil je opgediend worden ? Welke dood wil je sterven ? Spaart u ook zegeltjes ?" De aarde is bezet door deze buitenaardse clowns. Firma list en bedrog.

37Gij zult voor het gordijn vijf pilaren van acaciahout maken en ze met goud overtrekken, van gouden haken voorzien, en gij zult daarvoor vijf koperen voetstukken gieten.

Toe maar weer. Meer, meer en meer. De mond kan het wel hebben. Allemaal prima voor elkaar. De tandarts weet het wel. Hij heeft het allemaal uit een boekje. Ze hebben zwaar voor hun opleiding betaald, dus dan zou het zonde van het geld zijn om dan het geleerde niet te geloven. Het is een valse religie, een criminele cultus, en jij staat op het menu. Niet zij. Neen. Zij zijn onder en boven de wet. Dat hebben ze allemaal vanuit een boekje. Duur betaald, makkelijk geloofd. Het werkt net zoals het christendom en hun bijbel. Ze hebben er teveel geld in gestoken. Voor hen is er geen weg meer terug. Het geluk der dommen, het goud der dwazen. Ignorance is bliss. Varkens vreten en dan slapen ze. Als de gnosis aan de deur klopt zijn ze nooit thuis. Ze hebben wel wat anders te doen. Varkens vreten, en dan slapen ze. Lekker makkelijk. Foutje, bedankt.

Exodus 25

29Gij zult schotels, schalen, kannen en kommen maken, waarmee geplengd wordt; van louter goud zult gij ze maken. 30En gij zult op de tafel geregeld toonbrood leggen voor mijn aangezicht.

Hier hebben ze allemaal hun drogredenen voor, geen argumenten. Ze hebben het antwoord niet. Als iemand ziek wordt wordt zo iemand niet geloofd en krijgt zo'n persoon zelf de schuld toegeschoven of allerlei andere soorten drogredenen. In elke hoek van de kamer van de tandarts wordt je bedrogen en bedonderd waar je zelf bijstaat.

38Zijn snuiters en zijn bakjes zullen van louter goud zijn. 39Van een talent louter goud zal men hem maken, met al dit gerei. 40Zie nu toe, dat gij alles maakt naar het model dat u daarvan op de berg getoond is.

Alles volgens het boekje. Het boekje is duur betaald, dus dat zullen ze ook niet zomaar weggooien. Ook al weten ze dat het fout is, ze zijn bang voor grote schade-claims. Steeds meer mensen worden

wakker. In steeds meer landen worden bepaalde praktijken verboden, maar het is nog steeds een druppel op een gloeiende plaat. De bevrijding moet nog komen. Zelfs als je zelf geen amalgaam hebt en je ouders hebben het wel, ben je al zwaar vergiftigd. Kwik tast de vrucht in de baarmoeder al aan. De aarde is vol met kwikvergiftigden. Het rommelt met het genetisch materiaal. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven, als een lange keten. Buitenaardse lange zwarte slangen hebben de aarde in hun macht.

Maar de bijbel geeft zelf het antwoord al :

Exodus 23

1Gij zult geen vals gerucht verbreiden; gij moogt de schuldige niet helpen als misdadig getuige.
2Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen, noch in een rechtsgeding getuigenis afleggen met de meerderheid mee, om het recht te buigen.

5Wanneer gij de ezel van uw vijand onder zijn last ziet bezwijken, zult gij dit niet onverschillig aan hem overlaten. Gij zult hem zeker helpen met afladen.

6Gij zult het recht van de arme onder u in zijn rechtsgeding niet buigen. 7Van een bedrieglijke zaak
moet gij u ver houden. De onschuldige en de rechtvaardige moogt gij niet doden, want Ik verklaar
de schuldige niet rechtvaardig. 8Een geschenk zult gij niet aannemen, want een geschenk maakt
zienden blind en verdraait de zaak der onschuldigen.

24Gij zult u niet nederbuigen voor hun goden noch hen dienen en gij zult niet doen naar hun werken, maar gij zult ze volkomen vernielen en hun gewijde stenen zult gij geheel verbrijzelen.

32Gij zult noch met hen noch met hun goden een verbond sluiten.

Hoofdstuk 10. Het Vuile Spel van de Exodus 21 Vertaling

Het zwaartepunt van de bijbel ligt in Exodus waar Mozes het volk uitleid en de Egyptische wet verandert in de Israelitische wet. Exodus was oorspronkelijk een Egyptisch boek. Exodus is de Latijnse benaming in de Vulgaat, maar de Israelieten noemen het Shemot, namen.

Ex. 14

2Zeg tot de Israëlieten, dat zij teruggaan en zich legeren voor Pi-Hachirot, tussen Migdol en de zee; recht tegenover Baäl-Sefon zult gij u legeren, aan de zee.

Baal-Tsephown, het kennen van het verborgene, was de plaats waar de Egyptenaren omkwamen in de zee, als een beeld van het stervende ego. In het Aramees worden de Israelieten in dit vers ingewijd in de mysterieën, wat dan later metaforisch wordt uitgebeeld als 'het gaan door de gesplitste zee'. Tsephown is ook het wortelwoord van Tsephan-yah, het verborgene, het waardevolle bezit, van Yah, Havah, Eva, de interpreterende kennis. Tsephan-yah was de zoon van Cushi, wat zwartheid betekent. Hij was de zoon van de duisternis waarin de kennis opgeborgen ligt. Dit is het pad van Tsephan-yah, van de diepte van God. In 3:13 wordt er gesproken over een overblijfsel. De rest zal vergaan. Er moeten heel wat schillen verwijderd worden. Er moeten heel wat voorhangsels scheuren. Het pad van Tsephan-yah leidt tot het diepste van de tabernakel geheimen. Hier sterven de Egyptenaren als een beeld van het ego.

1:18-Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren. Door het vuur van zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal de Here alle inwoners der aarde bereiden.

1:11-Huilt, gij inwoners van de holen, want al het volk van kooplieden gaat te gronde en alle geldwegers worden uitgeroeid.

In het Aramees was de doortocht door de gespleten zee een zekere doofheid tot het ego. De mens leert hier het luisteren naar en gehoorzamen van het ego af. Tsephan-yah is dus het exodus mysterie.

Exodus 21 is één van de grootste struikelblokken, want dat gaat over slavernij, maar toch is het aanbevolen om dan de grondteksten, de contexten en de diepere esoterische betekenis erbij te halen :

2Wanneer gij een Hebreeuwse slaaf koopt, zal hij zes jaar dienen, maar in het zevende jaar zal hij om niet als een vrij man weggaan.

Het woord voor kopen, qanah, Hebreeuws, wordt gebruikt voor Eva die tot de gnosis komt, dus dat pad moeten we even volgen hier, ook in de vorm van het vrijkopen van zielen, wat hier ook een kwaliteit van God is. De westerse bijbels hebben dit allemaal verletterlijkt. Ook is "scheppen" één van de betekenissen. Het kan vergeleken worden met de zes "dagen", zes tijdperken, waarin de aarde werd geschapen, en dan op de zevende dag is de rustdag, maar hier betekent "vrij" ook fysiek extreem zwak gemaakt, gevallen tot onderdanigheid, chophshiy. Het Aramees spreekt over een overdracht, een vertaling, dus eigenlijk van opvoeding komen tot educatie, van de moeder tot een bijmoeder of vrouw. De gnosis gaat zich hier dus verdiepen en vertalen, zodat de mens op een nieuw niveau komt. Het woordje dienstknecht of slaaf, abad, kan ook gewoon aanbidder van God betekenen. Het is schandalig hoe eenzijdig het vertaald is in veel westerse vertalingen. Het kan ook gewoon diendende profeet of Leviet betekenen. Het zevende jaar is het moment van verbreking, waarin veranderingen plaatsvinden, waarop de dienstknecht van God een nieuwe koers zal gaan.

7En wanneer iemand zijn dochter als slavin verkoopt, zal zij niet weggaan zoals de slaven weggaan.

Dit is heel zwak vertaald in vele westerse vertalingen, want dochter kan in zowel het Hebreeuws als Aramees ook onderdeel betekenen, dus als een dochter-village of dochter-onderneming, waarin dochter een metaforische betekenis heeft. Het gaat hier om een deel-realiteit, en hierin is de aanbidder van God blijvend, als beeld van het eeuwig huwelijk of een eeuwige relatie.

26Wanneer iemand het oog van zijn slaaf – of het oog van zijn slavin – raakt en het vernielt, zal hij hem om zijn oog vrijlaten.

In het Aramees staat er ook : als iemand het kwaad (ego) van de dienstknecht vernielt, en dan verder in het Hebreeuws : dan leidt dit tot toewijding (zwakte). Het ego staat namelijk tussen de mens en God in, en geeft de mens valse sterkte, zodat de mens vaak ook weer een dienstknecht is van het kwaad. In de mythe van Simson was hij tot slaaf van de Filistijnen gemaakt, en waren zijn ogen uitgestoken, als een beeld van dat God dit had gebruikt als een roede om Simson los te slaan van zijn individuele ego, en daardoor ontving Simson in zijn zwakte bovennatuurlijke kracht om de pilaren waaraan hij geketend was te breken. De gehele tempel stortte hierdoor in, en zo werden zijn vijanden, het collectieve ego, vernietigd.

Hoofdstuk 11. De Kaïnitische Exodus uit het Paradijs - De Gnostische Versie van Genesis

Dat wat we vandaag de dag om ons heenzien, oorlogen, geweld, bedreigingen enzovoorts, is een bloed-orakel. Het is de bedoeling dat we er de tekenen in kunnen zien. Natuurlijk is het deel van een veel grotere buitenaardse context die de aarde gewoon als een schaakbord gebruikt om dingen uit te spelen. Je moet er een beetje doorheen prikken anders wordt je compleet gek, maar zonder onverschillig te worden. Het gaat meer om het puzzelen, het zoeken naar een oplossing en ook anderen daarin te verlichten, zoals het boek de Egypte Code dit met het Noord-Korea probleem deed. In vorige boeken hebben we het bloed-orakel uitvoerig besproken. Het bloed-orakel is nodig om met het ego af te rekenen, maar het moet op de juiste manier geinterpreteerd worden. Hadd of Hat is de naam van het Assyrische bloed-orakel, dat ook als Baal Zephon wordt voorgesteld, wat een gebied aan het Rode Zee gebied is waar de Israelieten overstaken, en waar de Egyptenaren door de zee werden overweldigd in hun achtervolging, als een beeld van de waterdoop waarin de mens sterft aan het ego. Zephon is ook het wortelwoord van Sefanja. Het boek Sefanja gaat dus in principe over deze plaats in de Exodus, en representeert het bloed-orakel. Hat staat ook weer in

verbinding met Hathor, de Egyptische godin van de vruchtbaarheid, en met de amazone Hiti stam. De Rode Zee is ook een beeld van bloed.

De mens groeide op in een soort "paradijs" waarin ze dom werden gehouden. De boom van kennis was verboden. Daarvan zou je sterven. Zo worden mensen in de kerk ook dom gehouden. Kennis is verboden. Alles moet in het boekje staan en van de kansel gepredikt. Alles, maar dan ook alles, wordt voorgekauwd. Als de slang Eva verleid tot kennis, dan wijst dit op de geslachtsgemeenschap tussen Adam en Eva, waardoor Eva werd bevrucht. Er ging een nieuwe wereld voor hen open. Deze vrucht was Kaïn, de Kaïnieten, en de oorzaak waardoor Adam en Eva uit het valse paradijs werden gered. De Kaïnieten hadden een invasie gedaan. Telkens weer wordt de mens Adam genoemd, een Adamiet, maar door de Kaïnieten was er een grote exodus uit het valse paradijs. Kaïn was de eerste die uit een mens geboren was, en als er dan in Genesis 6 de dochters der mensen worden besproken dan zijn dit de Kaïnieten. De Adamieten waren de zonen van God. De dochters der mensen, oftewel de Kaïnieten, namen de ontsnapte Adamieten en Eva uit het paradijs in boten mee in het hele zondvloed verhaal. Ook Noach was hierbij als een Adamiet, als een vorm van Adam. De Kaïnieten, een buitenaards ras, namen hem mee tot hun grote tenten in de wildernis. De Kaïnieten hadden een veel tragere vibratie dan het paradijs, en konden zo beter de mappen lezen. Met hun vingers lieten ze het rustig aan Adam zien op hun boot, op de landkaarten. Noach zou een belangrijke rol spelen, en de Kaïnitische zusters vochten over hem, over in welke tent hij zou wonen. Ook de Adamieten moesten dus in de tragere vibratie komen om zo inzicht en overzicht te krijgen. Dit werd hen geleerd door de Kaïnieten. Zij moesten de grote snelle, luidruchtige zwijnen van het ego overwinnen, en ook de snelle witte kippen van het ego. De Kaïnieten dienden de grote zwijnen op na de jacht om gegeten te worden in de mythe, omdat het ego verwerkt moest worden, en zo ook plukten ze de kippen, en gebruikten de witte veren voor hun tenten. Wat wil dit zeggen ? Het wil zeggen dat we het kind niet met het badwater weg moeten gooien. Veel onderdelen van het ego zijn goed bruikbaar. Dat moeten we zeker niet letterlijk nemen.

Vanwege de grondteksten en de Egyptische achtergrond neem ik het verhaal van Kaïn en Abel ook niet letterlijk. Toen ik een kind was waren we eens op vakantie in Zwitzerland met wat familie. Mijn iets oudere neef wilde op de camping een stukje met mij lopen, en hij nam me mee naar wat natuurgebied. Hij zei toen : "Weet je waarom ik hier met jou naartoe wilde ?"

Ik zei : "Nee, waarom ?"

Hij zei : "Omdat ik je ga vermoorden."

Ik weet nog wel dat het totaal maar dan ook totaal geen indruk op me maakte. We liepen gewoon terug naar de tent, en het leven ging door alsof er nooit wat was gebeurd. Het was heel surreëel, en ik nam het niet serieus, omdat ik wist dat hij filosofisch aan het doen was. Zo zat hij in elkaar. Er zat niks geen kwaad bij die jongen. Later ging hij door hetzelfde als mij, kwam los van het hele zware orthodoxe christendom waar we beiden in opgroeiden, en hij kreeg ook visioenen. Maar we waren dus op vakantie in de bergen en bij water, bij een meer. Zoals ik het later zag had hij een buitenaardse poort geopend waardoor ik mijn oude leven daar kon achterlaten, en hij dus ook. We moesten beiden van iets los komen. Hij zaaide hiervoor het zaad. Ik ga dus ook nu op een hele andere manier om met het Kaïn en Abel verhaal. Ik weet dat de Kaïnieten komen door dit gat, en ons hebben geleid uit het valse paradijs. Ze namen ons mee in hun boten, tot de wildernis. Het is een hele trage vibratie, bijna verlammend.

Hoofdstuk 12. Ragnarok in de Egyptologie

Sokar is het Egyptische mysterie of enigma van 'de poel des vuurs'. Zijn grot ligt er vlak boven, in de diepte van de woestijn. Dit is Zekaryah in het Hebreeuws, oftewel het Zacharia mysterie in de kleine profeten. Sokar staat voor het reinigen van de mond, oftewel het reinigen van het Woord, het verdiepen van het Woord totdat er verzoening plaatsvindt tussen de talen en de religies. Dat gebeurt in de diepte van de exegese, de schriftuitleg, als het herstel van de context (waarvan het communisme een metafoor is). In de Egyptische mythologie moest elke 'dode' (aan het ego) door de woestijn van Sokar heen om zo wedergeboren te worden. Dit gebeurde wanneer de dode de grot van Sokar had bereikt in de diepte van de woestijn en kwam tot het mysterie van de poel des vuurs. Ook Ragnarok in de Germaanse mythe draagt dit geheimenis, waarin de mens door het ijs en de nacht tot het mysterie van vuur zou moeten komen. In een droom kwam Ragnarok eens tot mij als een jongen, en hij wees op zijn mond met een lijmstick en begon zijn onderlip in te smeren, waardoor hij in een magische bevroren staat kwam, en toen was er zware hemelse, nibaanse magie. De Germaanse Ragnarok loopt parallel aan het Egyptische Sokar mysterie, oftewel het Zacharia mysterie in de bijbel. Sokar is de verhongering in het Egyptisch, als het heilige vasten, het leegworden, waarvan ook de Arabische Ramadan een beeld is. Dit is een beeld van het "minder is meer" principe, oftewel het minimalisme. In de Germaanse mythologie kon men alleen tot de godin Hel komen door Honger, haar wachter, soms voorgesteld als een bord of een mes. Hieraan stierf het ego. De mens moet daarom de leegte in, wat ook het boeddhisme predikt.

Odin, die zichzelf ook Hoog noemde, beschreef Hel als een woeste donkere oorlogsgodin. Zij voert strijd tegen het ego, wat een beeld is van de vruchtbaarheid.

In de mythe werd Zacharia gestenigd, wat een beeld is van het gereinigd en verdiept worden door het Woord, door de Wet. Gedurende ons hele leven worden zulke stenen op ons afgeworpen om ons

te verdiepen. De stenen worden op ons afgegooid opdat de tempel gebouwd zal worden. Wij zijn de tempel, wij zijn de tabernakel. In het Nieuwe Koninkrijk werd Sokar (Zacharia) gelijkgesteld aan Osiris die in de onderwereld troonde. Ragnarok is in die zin ook verbonden aan Osiris. De poel des vuurs is als een testende steen, als de oerim. Dit is ook wat de betekenis van vuur is in het Aramees. Sokar bewaakt in die zin het geheim van het toetsen. De poel des vuurs is een beeld van het Woord van Sokar. Het komt uit zijn mond. Hij spuwt het. Zijn grot wordt bewaakt door de twee Aker-leeuwinnen, godinnen van de aarde. De mens die hier komt raakt in gevecht met hen, zoals Jakob met hen vocht op Pniël. Niemand komt zomaar tot het geheimenis. Eerst moet het ego sterven en moet de mens aan de condities voldoen.

De vlammen van Sokar leiden de mens, als inzicht, als een beeld van openbaring. De vlammen van Sokar zijn de dromen gegeven aan de mens die hiervoor klaar is. Dit is ten diepste wat de poel des vuurs is, als de poel der dromen. Het mes vernieuwt de aarde in de Egyptologie, en leidt tot de poort van het eeuwige mes. In de Germanologie is het mes een beeld van de honger, wat tot de eeuwige leegte leidt, waarin de principes van vruchtbaarheid opgewekt worden. Sokar leeft door dit vuur der dromen wat opgewekt wordt in de leegte, wat opgewekt wordt in het ijs, en dit vuur is niet noodzakelijk warm, zoals ijs niet noodzakelijk koud hoeft te zijn. Het gaat hier dus om het Nibaanse vuur en ijs, twee metaforen. Het is het droomvuur en het droomijs wat de mens leidt.

In de Egyptologie is het mes een deur in de onderwereld, en zo ook het eeuwige mes, als beelden van de heilige honger, het heilige minimalisme wat tot vruchtbaarheid leidt. De mens moet dus kiezen tussen minimalisme wat tot leven leidt (kennis), of het materialisme wat tot de dood leidt (onwetendheid). Sokar, de Egyptische leegte, is daarom ook een beeld van de Egyptische apocalypse, wat dus in het christendom Armageddon is, in de Germanologie Ragnarok en in de Amazonologie Tahulen. In de Egyptologie is dit niet alleen een beeld van de wedergeboorte, maar ook van de verjonging. De poel des vuurs is in de Egyptologie de voorbereiding voor de opname die leidt tot de troon van Osiris, of de godin Suri. De Egyptenaren hadden zo'n sterk moeder besef dat zelfs Horus, Here, soms als een moeder werd beschreven. In de Pyramide Teksten van het Oude Koninkrijk voedde zij haar kinderen aan de borst. Er was altijd een sterke geslachtelijke dualiteit binnen de Egyptische goden, wat ook weer terugkomt in de Germanologie bij bijvoorbeeld Loki. Ook in de Israelitische teksten is God in diepte een vrouw met vrouwelijke, metaforische eigenschappen, vandaar dat wij ook spreken over de verborgen Godin in de bijbel. In veel westerse vertalingen is zij vrijwel geheel weggestreept.

Het vee met horens en hoeven is een beeld van de heilige volharding en verharding, van hen die door het Ragnarok zijn heengekomen. In dat opzicht is het tweede nachtgezicht van Zacheria van belang, over de horens. Het gaat over de heilige bevrorenheid die afzondering brengt. De gehoornde, by, komt in de grot van Sokar tot de slagers van de poel des vuurs, de slagers van het ego. Dit is een metafoor van het verdiepen.

Ook het ego heeft zijn eigen volharding en verharding. In het nachtgezicht van Zacharia wordt dit opgelost door kennis in het Aramees, door vier geleerden, door de herbouw van de tabernakel, waar een ander nachtvisioen van Zacharia over gaat, wat een metafoor is voor het herstel, de verdieping, van het Woord. Je kunt de horens van het ego niet verbreken door geweld, maar alleen door het verdiepen, door het vergeestelijken. Het moet doorvertaald worden en gerangschikt.

Hoofdstuk 13. Maleachi en de Hannah-profetie

Oorspronkelijk in de grondteksten had de tucht te maken met een metafoor van verbinding, wat zich uitte in het betalen van religieuze en rituele "belasting". Denk bijvoorbeeld aan de tienden. Tucht had te maken met economie en ecologie, en had ten diepste te maken met de heiligen, omdat dit het teken was dat zij kinderen waren van de gnosis. Die tucht was eeuwig als een herinnering dat alles aan elkaar verbonden is, en alleen kan werken in de context. De kerk wilde de tucht niet, maar wilde zelf de tucht zijn en projecteerde de eeuwige heiligmakende tucht op de in hun ogen kwaaddoeners en verworpenen die zich niet aan deze kerkelijke tucht onderwierpen. Zij noemden dit de eeuwigbrandende hel waaruit geen ontsnapping mogelijk was. Even een kwartslag gedraaid zou dit om de heilige gebondenheid moeten gaan die er is door de eeuwige tucht. Tucht is onderwijs. Tucht is verdieping, die leidt tot verzoening, maar de kerk heeft hier een karikatuur van gemaakt. De Israelieten leerden geen altijddurende hel. Het was slechts een symbool wat de christelijke kerk in haar ongeletterdheid volkomen verkeerd interpreteerde met alle gevolgen daarvan.

Amos 1
11Zo zegt de Here: Om drie overtredingen van Edom, ja om vier, zal Ik het niet herroepen. Omdat
hij zijn broeder met het zwaard heeft vervolgd en zijn medelijden heeft verstikt, zodat zijn toorn
eeuwig verscheurt en hij zijn gramschap immer blijft koesteren, 12zal Ik vuur werpen in Teman,
zodat het Bosra’s burchten verteert.

Het was een bepaalde Temanitische cultus in Edom, in de stad Bosra, die de leer van de eeuwige verdoemenis predikte, van de eeuwige wraak en boosheid, in de bijbelse mythe. Het waren Bosraieten. Bozra was de hoofdstad van Edom.

In Jesaja 34 komt Bosra ook voor :

5Want mijn zwaard is in de hemel dronken geworden; zie, het daalt neer op Edom en ten gerichte
op het volk dat door mijn banvloek werd getroffen. 6De Here heeft een zwaard vol bloed, het druipt
van vet, van het bloed der lammeren en bokken, van het niervet der rammen; want de Here richt een
offer aan te Bosra en een geweldige slachting in het land van Edom. 7Woudossen vallen met hen,
stieren met buffels, en hun land wordt dronken van bloed en het stof wordt met vet gedrenkt; 8want
de Here houdt een dag van wraak, een jaar van vergelding in Sions rechtsgeding. 9Zijn beken
verkeren in pek, zijn stof in zwavel en zijn land wordt tot brandend pek, 10dat dag noch nacht

uitgaat; voor altijd stijgt zijn rook op, van geslacht tot geslacht ligt het woest, tot in alle eeuwigheden trekt niemand daardoor.

Vergelijk dit met Openbaring 19 :

1Halleluja! Het heil en de heerlijkheid en de macht zijn van onze God, 2want waarachtig en rechtvaardig zijn zijn oordelen, want Hij heeft de grote hoer geoordeeld, die de aarde met haar hoererij verdierf, en Hij heeft het bloed zijner knechten van haar hand geëist.
3En zij zeiden ten tweeden male: Halleluja! En haar rook stijgt op tot in alle eeuwigheden.

En Openbaring 14 :

9En een andere engel, een derde, volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, 10die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toebereid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam. 11En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheden, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt.

Kijk dan naar Jesaja 63 waar Bozra ook voorkomt :

1Wie is het, die van Edom komt, in rood geverfde klederen van Bosra, die daar praalt in zijn gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om te verlossen.
2Waarom is dat rood aan uw gewaad, en zijn uw klederen als die van iemand die de wijnpers treedt? 3Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid; toen spatte hun bloed op mijn klederen en ik bezoedelde mijn ganse gewaad. 4Want een dag van wraak had Ik in de zin en het jaar van mijn verlossing was gekomen. 5En Ik zag rond, maar er was geen helper; Ik ontzette Mij, maar niemand bood steun. Toen verschafte mijn arm Mij hulp en mijn grimmigheid ondersteunde Mij. 6En Ik vertrapte volken in mijn toorn, maakte hen dronken in mijn grimmigheid en deed hun bloed ter aarde stromen.

En vergelijk dit met Openbaring 19 :

11En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. 12En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. 13En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. 14En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. 15En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmede de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. 16En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren.

Bozra betekent kooi van lammeren, plaats van ontoegankelijke geheimen.

Micha 2

12Voorzeker zal Ik u, o Jakob, in uw geheel bijeenbrengen, voorzeker vergaderen het overblijfsel van Israël. Ik zal hen bijeenbrengen als lammeren van Bozra, als een kudde in het midden der weide. Het zal er gonzen van mensen. 13De doorbreker trekt vóór hen op; zij breken door en trekken door de poort en gaan daardoor uit; en hun koning trekt vóór hen uit, en de Here aan hun spits.

Jeremia 49

20Daarom, hoort het besluit dat de Here tegen Edom genomen heeft, en de plannen die Hij tegen de inwoners van Teman beraamd heeft: Voorwaar, de jongens der kudde zullen hen wegsleuren, voorwaar, hun dreve zal zich over hen ontzetten; 21van het geluid van hun val beeft de aarde, het gejammer wordt aan de Schelfzee gehoord. 22Zie, als een gier stijgt hij op en zweeft aan en spreidt zijn vleugels over Bosra uit, en het hart van Edoms helden zal te dien dage zijn als het hart van een vrouw in barensnood.

We zien hier dat de leer van de eeuwige hel uiteindelijk weer zal worden tot wat het oorspronkelijk was : een baarmoeder, een vrouw in barensnood, de godin van de vruchtbaarheid, metaforische tucht en onderwijs voor haar kinderen.

Daarom zien we in Maleachi 1 dat de Heere die Edomieten, oftewel de Bosraieten, die geen stop kenden in hun martelingen, haatte (Ezau).

2Ik heb u liefgehad, zegt de Here. En dan zegt gij: Waarin hebt Gij ons uw liefde betoond? Was niet Esau Jakobs broeder? luidt het woord des Heren. 3Toch heb Ik Jakob liefgehad, maar Esau heb Ik gehaat; Ik heb zijn bergen tot een woestenij gemaakt en zijn erfdeel aan de jakhalzen der woestijn prijsgegeven. 4Wanneer Edom zegt: Wij zijn verwoest, doch wij zullen de puinhopen weer opbouwen – zo zegt de Here der heerscharen: Laten dezen bouwen, maar Ik zal afbreken; men zal het noemen: gebied der goddeloosheid, en: het volk wat de Heere voor eeuwig ontmaskert (za'am, Hebreeuws). 5Als uw ogen het zien, zult gij zeggen: Groot is de Here, ook buiten Israëls gebied.

Daarna wordt het zelfs duidelijker waar deze Edomieten schuldig aan zijn :

6Een zoon eert zijn voortbrenger en een knecht zijn heer. Indien Ik nu een voortbrenger ben, waar is de eerbied voor Mij? en indien Ik een heer ben, waar is de vrees voor Mij? zegt de Here der heerscharen tot u, o priesters, die mijn naam veracht. En dan zegt gij: Waarmee verachten wij uw naam? 7Gij brengt minderwaardige offerspijze op mijn altaar. En dan zegt gij: Waarmee hebben wij U minderwaardig behandeld? Doordat gij zegt: Des Heren tafel, zij is verachtelijk.

Het metaforische zelf offer (van het ego) was niet volkomen. Zij wilden de tucht daartoe niet, en zij aten het offer niet. Zij verachten de tafel (het vertalen), want zij wilden hun ego vereeuwigen. Zij brachten vreemd vuur tot de tabernakel, zoals Nadab en Abihu in Leviticus 10, de oudste zonen van Aharown, die hierdoor stierven (als beeld van sterven aan ego-dienst).

Dit is de boodschap van Maleachi :

8Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. 9Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel. 10Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijze zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten. 11Dan zal Ik, u ten goede, de afvreter dreigen, opdat hij de vrucht van uw land niet verderve en opdat de wijnstok op het veld voor u niet zonder vrucht zij, zegt de Here der heerscharen. 12En alle volken zullen u gelukkig prijzen, omdat gij een land van welbehagen zijt, zegt de Here der heerscharen.

Dit gaat metaforisch over het zelf offer door de tucht, door het onderwijs. De Bosraieten hadden hun kleptocratie opgezet, oftewel hun corrupte regering van dieven die het volk uitbuitten. De mens moest in de boodschap van Maleachi zowel terugkeren tot zijn ware moeder als tot zijn ware vrouw, waarvan de heilige economie en ecologie een beeld is. De tiende is een metaforisch beeld, geen letterlijke entiteit. De tiende betekent het bouwen, de erectie, in het Hebreeuws, de mens die zij offer (fallus) brengt tot de tabernakel (vagina). Zou de mens dit tot de verkeerde god doen dan zou de mens sterven. Vandaar dat Maleachi het benadrukt dat de mens zijn hartstochten moet bedwingen.

Maleachi 2

15Weest dan op uw hoede voor uw hartstocht, en dat men niet ontrouw worde aan de vrouw zijner jeugd. 16Want Ik haat de echtscheiding, zegt de Here, de God van Israël, en dat men zijn gewaad met geweldpleging overdekt, zegt de Here der heerscharen. Daarom, weest op uw hoede voor uw hartstocht en weest niet ontrouw.

Dat was volgens Maleachi de oorzaak van alles. De Bosraieten die de eeuwige hel predikten als een projectie hadden hun vrouw (godin) in de steek gelaten, en werden patriarchisch, geweldenaars. Zij hielden de waarheid ten onder in overmoedig en overmatig geweld. Deze leer was zelfs in Israel doorgedrongen, in bepaalde Temanitische sectes van de Israelieten (Teman is Hebreeuws voor Yemen, en een zoon van Ezau's oudste zoon, Eliphaz).

10Hebben wij niet allen één voortbrenger? Heeft niet één God ons geschapen? Waarom zijn wij dan trouweloos tegenover elkander en ontheiligen het verbond onzer vaderen? 11Juda is trouweloos geweest en een gruweldaad is bedreven in Israël en in Jeruzalem, want Juda heeft het heilige des Heren, dat Hij liefheeft, ontheiligd, en heeft de dochter van een vreemde god getrouwd. 12De Here roeie de man uit, die zulks doet, wie hij ook zij, uit de tenten van Jakob, ook al brengt hij offer aan de Here der heerscharen.
13In de tweede plaats doet gij dit: gij bedekt met tranen het altaar des Heren, onder geween en gezucht, omdat Hij Zich niet meer tot het offer wendt, noch het uit uw hand aanneemt als Hem welgevallig. 14En dan zegt gij: Waarom? Omdat de Here getuige geweest is tussen u en de vrouw uwer jeugd, aan wie gij ontrouw geworden zijt, terwijl zij toch uw gezellin en uw wettige vrouw is.
15Niet één doet zo, die voldoende geest bezit, want wat zoekt die éne? Het zaad Gods.

Maleachi 4

1Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken – zegt de Here der heerscharen – welke hun wortel noch tak zal overlaten.

Alles zal dus ontmaskerd worden in de etymologie.

5Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. 6Hij zal het hart
der voortbrengers terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun voortbrengers, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban.

Deze kwam in het NT in de vorm van Johannes de Doper, wat van het Hebreeuwse Chanah komt, oftewel Hannah, de moeder van Samuel die hem verkocht aan een bijmoeder, vrouw, voor tabernakel dienst in de grondteksten. Maleachi kondigt zo de terugkeer van Hannah aan die haar zoon zal terugbrengen tot zijn vrouw. Samuel komt van shama, gehoorzamen (Hebreeuws).

Hoofdstuk 14. De Burchten van Bozra

Teman is een Hebreeuws woord voor Yemen, wat van belang is voor het oplossen van het Bosra mysterie. Door hun eindeloze geweldadigheid hielden de Bosraieten het volk in bedwang, zoals de kerk dit doet door de eeuwige verdoemenis-leer. Teman wordt ook gebruikt om de Yemanitische Israelieten aan te duiden die in Yemen wonen of hebben gewoond. Teman was een Edomitische clan (van Ezau). Kijken we naar Yemen, dan zien we daar de kind-huwelijken. Zij worden op jonge leeftijd gedwongen te trouwen (al dan niet verkrachting of voorbereiding voor verkrachting). Ik maak direct een verbinding met de gedwongen vaginale besnijdenis in Afrika, Azië en het Midden Oosten, wat pure genitale verminking is, en zo ook de gedwongen orale besnijdenis, de tandarts dwangverpleging die wereldwijd is, waarin mensen als kind al gedwongen implantaten in de mond krijgen, in het bot, wat hun gezondheid ondermijnt. Dit is allemaal hetzelfde. Het is een onbevoegde betreding en ontering van privé-terrein, allemaal dezelfde geest van invasie en verkrachting. De geest van Bosra wordt ook wel Mensor genoemd in de demonologie. Het is een geweldadige geest van verminking, permanent geweld, wat zich vertaalt in de eeuwige hel. Gelukkig is ook het oordeel hierover opgetekend gebleven in de bijbel. De dieven konden het dus niet zomaar los stelen, maar het oordeel hing er als prijskaartje aan.

In de burchten van Bozrah wordt zowel bevrijding beloofd als het oordeel. Daarom is het belangrijk Abadja erbij te halen, die tegen Edom streed. Abad-yah of Abad-havah betekent dienstknecht van de godin, van Eva (havah, Hebreeuws). Dit was wat Adam oorspronkelijk was, en in Edom werden dingen steeds corrupter, in het Bozraitische Edom. Adam was eerst met de moeder godin, en werd toen aan zijn vrouw, Eva, gegeven, als een beeld van de onderwijzing. Hij werd tot een Abad-havah, en predikte tegen het gevallen Edom.

Het eeuwige vuur van de hel is een allegorie van volkomen diepte, van volkomen context, van de volkomen doorvertaling en etymologie. Dit is het geheim wat Bozrah verborgen houdt. Het is dus een allegorie van een soort tijdmachine, van het transcendente bewustzijn wat voor de heilige is weggelegd.

In de gnosis is er de mythe van de tuin in het paradijs waar sommigen (want Adam was een volk) namen van de vrucht van de eeuwige hel (leer) en zij kwamen tot het Bosra gebied. Hier heerste de heks "Zo", een kannibaalse heks. De aarde buiten het paradijs behoort tot het Bosra gebied. In een ontmoeting met deze heks moest ik haar arresteren, en ze klaagde : "Zo ga je niet om met vrouwen." Ze hield een heleboel wijsheids-dwergen opgesloten die ik moest vrijzetten. Voordat ik dat kon doen was ik in gevecht met een vrouwelijke wachter van haar, een demoon, in een droom. We waren in een vuurgevecht en uiteindelijk schoot ik de demoon door het hoofd. Ik was in mijn eigen natuurdorp wat in de droom een grote stad was, een wereldstad, maar wel in natuur gebied. Ik was helemaal aan de andere kant van de wereldnatuurstad, en ik moest helemaal terug vluchten naar mijn huis. Er was ergens een opening in de vloer waardoor ik onder het huis kwam, en daar lagen allerlei boeken, waaronder een boek van eind vijftiger jaren genaamd "Exodus", wat de naam is van een schip die de Joden terugbracht van Europa naar Palestina. Het boek gaat ook over de ontsnapping uit de Britse interneringskampen. Als kind kan ik me herinneren dat het boek ook altijd in de open boekenkast lag. Palestina werd geregeerd door de Britten voordat de staat Israel werd opgericht in 1948. We kunnen dit nog steeds zien in het Westen dat de Israelitische wijsheid geheel door het Britse theologische en politieke apparaat is verkracht en verandert tot Calvinistisch dogma. Vandaar dat ook het Westen door dezelfde Exodus ervaring heenmoet. Het Britse zegel moet verbroken worden. Dit is het zegel van Bozra. Bozra staat voor het Brits-Amerikaanse calvinistische wereldrijk, de kleptocratie. Voor het Westen is 1948 nog niet gekomen. Voor het Westen is zelfs de bevrijding van de nazi's in 1945 nog niet gekomen. Het Westen leeft nog steeds in de Tweede Wereldoorlog, en is bezet door de nazi's van de fundamentalistische medische en religieuze dictatuur, de dwangverpleging van ziel en lichaam. Deze nazi's zijn de handlangers van de heks Zo. Alleen door educatie, door de gnosis, kan de mens komen tot 1948, door de grote Exodus. Elk mens moet persoonlijk tot de metaforische 1948 verlichting komen. Het einde van een tijdperk.

De heks "Zo" zei ook : "Je moet de tandarts professie niet aanvallen." In ieder geval is de eeuwige verdoemenis leer maar een code. Natuurlijk kunnen zij niet eindeloos iemand martelen. Daar hebben ze de tijd niet voor en de middelen niet voor. Het is een kannibalen code. Het betekent gewoon dat ze gaan voor een volkomen resultaat, goed opgekookt, opgebakken. En voor de auto industrie is het permanentie, dat de onderdelen gewoon blijven zitten. Vandaar dat de "eeuwige hel" een soort van verkopers-garantie is.

Hoofdstuk 15. Zo de Heks

Na het gevecht met één van haar vrouwelijke wachters in een droom had ik dus de ontmoeting met de heks "Zo". De vrouwelijke wachter was door haar hoofd geschoten, en ze riepen : "Ze is dood." Ik moest toen dus vluchten naar de andere kant van de wereldnatuurstad, waar mijn huis was, waar ik onder de vloer dus het boek Exodus vond, over een imigratie-schip voor de verloren Israelitische stammen. Ik werd wakker en ging boodschappen doen. De supermarkt was anders dan normaal. Er hing een buitenaardse sfeer en ik zag zo mijn jeugd door alles heen rollen, als golven, alsof er een poort was geopend. De mensen om me heen waren ook anders, alsof ik verschillende tientallen jaren terug was gegaan in de tijd, rond eind zeventiger jaren, begin tachtiger jaren. De stemmen leken op familie leden van vroeger, een neefje en een nichtje. Ik keek naar de producten en ze droegen dezelfde sfeer. Ik wist dat er iets gebeurd was. Bij de boekenstellage stonden een paar mensen te praten. Een oudere vrouw deed het woord. Ze ging helemaal in haar verhaal op. Ze had het over een doodskist die gefotografeerd was, en daar waren allerlei problemen over. Natuurlijk had die vrouw haar eigen leven en verhaal, maar ik maakte direct verband met mijn droom. Toeval bestaat niet. Alles is aan elkaar verbonden. Er was een stuk collectief ego gestorven. De heks bewaakte een portaal wat nu was opengebroken. Ik zie uit naar wat er verder gaat gebeuren, maar ik kwam in een nieuwe vibratie.

Natuurlijk is de heks "Zo" nu woedend, en zodra zulke demonen uit de hemelen zijn verdreven, dan zweren ze wraak, zoals "wee de aarde en de zee, want de duivel is tot haar neergedaald, zoekende wie zij zal verslinden." Wij mogen nooit lichtzinnig met deze dingen omspringen.

De heks sprak zoals tegenwerkende mensen vroeger tot mij spraken. Het was allemaal heel herkenbaar. Ik zag dat zij het gewoon was door hen heen. Het kwam er altijd op neer dat ze niet wilde dat je jezelf zou verdedigen. Dat accepteerde ze niet. Ze mocht me alles aandoen, maar ik mocht niks terugdoen om mezelf te verweren. Als je je wel verdedigt, dan heeft dat zo zijn gevolgen. In haar ogen is de mens een product, een auto, of een stuk vlees, dus het mag niet tegenstribbelen. Voor de heks is het allemaal lopende bandwerk.

Het Westen leeft nog steeds in WWII, ergens tussen 1940 en 1945. Alle verdere tijd is slechts een illusie geweest. De mens is nog niet bevrijdt van de buitenaardse nazi's. De mens leeft in diepe gevangenschap en slavernij tot deze buitenaardse parasieten. De wereld is nog steeds bezet.

Hoofdstuk 16. De Egyptische Wortels van Bosra

Bozra is een beeld van deze lagere aardse realiteit, en ook een beeld van het Westen en van het christendom. Het christendom is dus in diepte een Bozraietische secte die de eeuwige verdoemenisleer aanhangt, wat dus een verkoop-truuk is, een code. Hier houden ze aan vast anders zou hun gehele industrie instorten. Die industrie is buitenaards. Ook staat Bozra voor de medische industrie. De medische industrie is slechts een code voor een jachtsport. Het zijn roofdieren op jacht, en de patient is de prooi. Ze spreken in code. Het zijn monikken met kappen op waarachter ze zich verbergen. Ze hebben hun eigen taal, hun eigen alfabet. Ze bedrijven toverij om hun doelen te bewerkstelligen. Ze brouwen hun boosaardige plannen in hun ketels.

Natuurlijk komt ook Bosrah van diepere Egyptische wortels. Bos (Bast) was de oorlogsgodin, de leeuwin, van Noord-Egypte. Sekhmet was de oorlogsgodin, de leeuwin, van Zuid-Egypte. Beiden waren zij dochters van Ra. Bosra betekent Bos, de dochter van Ra. Bos betekent ook verfpot of bloedpot. Haar letters zijn B, de voet, en S, het kleed. De voet, de wijntreder, wijnpers, is een beeld van het bloedvergiet, de oorlog, als een beeld van het afslachten van het ego. Haar naam betekent het met bloed geverfde kleed in de hieroglyphen van het Egyptische alfabet, wat dus ook terugkomt in Openbaring.

Openbaring 19 :

11En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd
Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. 12En zijn ogen waren
een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand
weet dan Hijzelf. 13En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is
genoemd: het Woord Gods. 14En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte
paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. 15En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om
daarmede de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de
persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. 16En Hij heeft op zijn
kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren.

In Jesaja 63 is dit verbonden aan Bosra :

1Wie is het, die van Edom komt, in rood geverfde klederen van Bosra, die daar praalt in zijn
gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om
te verlossen.
2Waarom is dat rood aan uw gewaad, en zijn uw klederen als die van iemand die de wijnpers
treedt? 3Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn
toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid; toen spatte hun bloed op mijn klederen en ik bezoedelde
mijn ganse gewaad. 4Want een dag van wraak had Ik in de zin en het jaar van mijn verlossing was
gekomen. 5En Ik zag rond, maar er was geen helper; Ik ontzette Mij, maar niemand bood steun.
Toen verschafte mijn arm Mij hulp en mijn grimmigheid ondersteunde Mij. 6En Ik vertrapte volken
in mijn toorn, maakte hen dronken in mijn grimmigheid en deed hun bloed ter aarde stromen.

Er is dus een groot verschil tussen het Egyptische Bosra en het post-Egyptische bosra. Haar zoon was Mahes, ook een oorlogsgod en leeuw. Zijn naam betekent hij die de ware is naast haar. Hij wordt ook wel de rode (scharlaken) god genoemd (vgl. Opb. 19). Hij verslond de krijgsgevangenen, als de verslinder van de schuldigen, en werd daarom ook de god van de slacht genoemd. Zijn naam is een Egyptisch wortelwoord van de Masiah (Hebreeuws), en masih (Arabisch), oftewel de Messias. Ook Sekhmet werd de rode godin genoemd, zij die bloedlust heeft, wat ook terugkomt in Openbaring.

Zuid-Egypte veroverde Noord-Egypte en zo werd uiteindelijk Egypte één. Sekhmet droeg het rode kleed. Zij had overwonnen om te verzoenen en zij nam Memphis en Leontopolis in in Noord-Egypte, wat haar belangrijke centrums werden.

Hoofdstuk 17. De Exodus Planeet

Calvijn was een Augustijner. Vandaar dat het belangrijk is tot de Augustijnse bron te gaan. Psalm 3 in het Augustinus commentaar waarin David moet vluchten voor zijn zoon Absalom wordt door Augustinus christologisch beschreven. Volgens Augustinus is het een messiaanse psalm over het lijden, het sterven en de opstanding van Yeshua.

6. Ik legde mij neder en sliep; ik ontwaakte, want de Here zal mij opnemen.

8. Sta op, Here, verlos mij, mijn God.
Ja, Gij hebt al mijn vijanden op de kaak geslagen,
en de tanden der goddelozen verbrijzeld.

David als Messiaans beeld was omringd door beesten met monsterlijke tanden, waarvan de op mensen jagende tandartsen een beeld zijn. De tandartsen zijn de tanden van de beesten, van de goddelozen.

Exodus 23

1Gij zult geen vals gerucht verbreiden; gij moogt de schuldige niet helpen als misdadig getuige.

De schuldige, of beschuldigde, wat zowel positief als negatief kan zijn, is rasha, van het egyptische ra-shu, de zoon van Ra, wat in het NT yah-shu, yahshua, is, de zoon van Yah. Rasha of yasha betekent de ontwaking. Het mag niet misbruikt worden. Dit misbruik komt voortdurend voor in het christendom die Yeshua, Jezus, tot een afgod hebben gemaakt, en het yasha-principe zijn vergeten.

Voortdurend misbruiken zij de naam Jezus als een grote godslastering.

2Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen, noch in een rechtsgeding getuigenis afleggen met de meerderheid mee, om het recht te buigen.

Dit doet het christendom dus wel. Alles draait om de statistieken. In het Aramees : volg de meerderheid niet om de exegesis van de schrift te buigen. De mens mag theologie niet baseren op de mening van de meerderheid. Dat is massa-hysterie.

3Ook zult gij een onaanzienlijke niet voortrekken in zijn rechtsgeding.

Het kan een arme betekenen of een gierigaard in het Aramees. De mens mag niet oordelen naar het vlees vanuit medelijden of uit vriendjes-politiek. Vooroordelen mogen er niet zijn.

4Wanneer gij een verdwaald rund of ezel van uw vijand aantreft, zult gij ze hem zeker terugbrengen.

In het Aramees : rund, ezel is een dom, koppig persoon, een mechanisch instrument, en terugbrengen in de zin dat het vertaald moet worden.

5Wanneer gij de ezel van uw vijand onder zijn last ziet bezwijken, zult gij dit niet onverschillig aan hem overlaten. Gij zult hem zeker helpen met afladen.

In het Aramees gaat het om de aanklager. Het helpen met afladen betekent in het Aramees ook het oplezen van het Woord, het in bezit nemen voor het Woord.

6Gij zult het recht van de arme onder u in zijn rechtsgeding niet buigen.

Weer gaat het hier om het niet buigen van de exegese van de schrift, wat veel gebeurt in het christendom door ongeletterdheid en door letter-afgoderij. De exegese van de schrift is dn, dana in het Aramees, de dochter van Jakob. In de Sanskrite wortel is dit dhyana, het pad van meditatie tot transcendent bewustzijn. In het Pali is dit Jhana (vergelijk het Arabische paradijs, Djannah, Jannah). De Egyptische dn wortel betekent de kop eraf snijden. Dit betekent het verslaan van de territoriale demoon, wat ook gebeurt in Leviticus.

7Van een bedrieglijke zaak moet gij u ver houden. De onschuldige en de rechtvaardige moogt gij niet doden, want Ik verklaar de schuldige niet rechtvaardig.

De rasha wordt niet altijd gered, zoals het Hebreeuws zegt. Ook Jezus werd niet gered, maar moest de weg van het kruis gaan. Het gaat niet om redding maar om bewustzijnsverruiming, om de gnosis, zoals Jezus zelf aangeeft in Lukas 11 : 52 - Wee u, wetgeleerden, want gij hebt de sleutel der kennis weggenomen; zelf zijt gij niet binnengegaan en hen, die trachtten binnen te gaan, hebt gij tegengehouden.

Kennis komt door het kruis. De mens wordt zo gescheiden van het valse.

8Een geschenk zult gij niet aannemen, want een geschenk maakt zienden blind en verdraait de zaak der onschuldigen.

Het gaat niet om de valse gratis genade van het christendom, maar om het eerlijke loon van de kennis. Als de mens vanuit Betelgeuse tot bewustzijnsverruiming komt en opstijgt tot de randen van het Heelal, waar de zwarte golven in andere dimensies overgaan, dan komt de mens in een nieuw bewustzijn, in de duistere nacht, het nacht heelal, waar de reusachtige wildernisplaneet Exodus zich ergens bevindt. Woeste golven zijn aan de randen van de lange wildernis stranden van de Exodus planeet. Exodus is dus niet zomaar een boek. De woeste golven gaan zeer hoog totdat zij opstijgen tot transcendentie, en dan dalen zij weer diep. Zij komen tot ascentie. Zij zijn buitenaardse natuurverschijnselen, enigmatische wezens, de golven van de wildernisplaneet Exodus. Wanneer zij zich weerspiegelen door de duistere randen van het heelal tot ons heelal, dan worden zij als leeuwen geprojecteerd, zowel op aarde als in het astrale. De leeuwen zijn de wachters van dit geheim, en de leeuwenzegels moeten verbroken worden, om tot de golven van Exodus te gaan.

9De vreemdeling zult gij niet benauwen, want gij kent de gemoedsgesteldheid van de vreemdeling, omdat gij vreemdelingen zijt geweest in het land Egypte.

De opstaande muren van de zee in het boek Exodus zijn een beeld van wat op de Exodus planeet gebeurt. De golven komen zo hoog dat ze opstijgen, als een groot natuurverschijnsel. Zij dragen het geheim van transcendentie. De leeuw is slechts een heenwijzer naar dit verschijnsel. De mens moet dus geen xenofobie ontwikkelen tot het vreemde. Het vreemde is de sleutel. De mens moet dieper gaan tot achter de mens dogma's. Velen geven deze strijd met leeuwen op, maar Dana-el (Daniël), de exegese van El, yah-havah, Eva, overwint in de leeuwenkuil.

10Zes jaar zult gij uw land bezaaien en zijn opbrengst inzamelen,

Zes is het getal van de schepping, de voorwaardes, de voorbereiding.

11maar in het zevende zult gij het braak laten liggen en het met rust laten, opdat de armen van uw volk eten, en wat zij overlaten zal het gedierte des velds eten. Evenzo zult gij doen met uw wijngaard en met uw olijfbomen.

De arme is een beeld van de vreemdeling, van de exotische transcendentie aan de andere kant van het heelal die op de mens wacht. Alleen door de leegte, door de heilige honger, de heilige sabbath rust, kan de mens komen tot de planeet Exodus. Daniel vocht niet met de leeuwen, maar hun monden werden als door magie gesloten, door de gnosis.

12Zes dagen zult gij uw werk doen, maar op de zevende dag zult gij rusten, opdat uw rund en uw ezel uitrusten, en de zoon van uw slavin en de vreemdeling adem scheppen.

De planeet Exodus wordt alleen bereikt door de sabbath. Alleen vanuit de sabbath kan de mens werken. Dit is ten diepste een eeuwige sabbath. In het Hebreeuws gaat het om hevig ademhalen, als na een zwemtocht. De mens moet eerst langs de golven van de Exodus planeet heen. De mens moet eerst het mysterie begrijpen, opdat het leeuwenzegel verbroken zal worden. In een nachtvisioen vele jaren geleden zag ik een bok die een groep leeuwen doorboorde met zijn horens. De leeuwen

begonnen te branden en weg te smelten. De horens zijn een beeld van de volharding, van de heilige verharding, waardoor de mens tot nieuwe gebieden komt. Dit gaat niet zonder kruis. De bok is in het OT een offerdier, als de dood van het ego.

13Ten aanzien van alles, wat Ik u bevolen heb, zult gij op uw hoede zijn; de naam van andere goden zult gij niet noemen, hij zal uit uw mond niet gehoord worden.

Zo komt de mens tot een hoger atheisme en een hoger communisme, om zo tot een hogere technologie te komen en een hogere sexualiteit. Dit is een belangrijke viersleutel om tot de planeet Exodus te komen. In het Aramees staat dat de andere goden niet herinnerd zullen worden, als een vergetelheids-atheisme. Goden zijn ook wonden in het Aramees en angsten. De mens komt zo los van de lagere wonden en angsten. Ook betekent het geloof, waar de mens los van komt. Het gaat niet om geloof, maar om gnosis en de heilige gebondenheid.

Als we zo naar Augustinus kijken, dan stelde hij dat er altijd een einde komt aan geredeneer en gefilosofeer ergens op de weg, en waar de mens dan vastraakt vanwege het uitputten van de kennis, daar neemt het geloof het over, maar in principe is het in de gnosis zo dat de mens dan toch nog geleid wordt door de hogere gnosis, door profetie binnen de heilige gebondenheid, en die moet altijd getoetst worden. Het mag nooit blind geloof zijn.

Hoofdstuk 18. Het Nachtheelal - De Sleutel tot Betelgeuse

In het nachtheelal, door de rand van het heelal heen, ligt ergens de reusachtige wildernis-planeet Exodus, die 10 miljoen malen groter is dan de aarde. Deze planeet is een satelliet van de reusachtige wildernis-planeet genaamd Deuteronomium, die vele honderden miljoenen malen groter is dan de planeet Exodus. De planeet Exodus draait dus om de veel grotere planeet Deuteronium heen. Vandaar dat deze twee boeken dus ook zo'n grote grip op de aarde hebben gehad, maar ze zijn natuurlijk corrupt doorgekomen, helemaal verletterlijkt, vooral in de Westerse vertalingen. Daarom heeft de mens ook zo'n grote strijd te voeren om terug te keren tot de planeet Deuteronomium, maar er zijn wel vele aanwijzingen om ons heen. De dieren om ons heen zijn bepaalde weerspiegelingen van onderdelen van de reusachtige planeet Deuteronomium. Deze zegels moeten dus 'verbroken' worden, 'geopenbaard', ontcijferd :

Weer waken de leeuwen over de grootte van de planeet Deuteronomium en weerspiegelen de alarmen. Dit zijn niet alleen de aardse leeuwen, maar ook de astrale, buitenaardse leeuwen.
De slangen zijn de weerspiegelingen van de draaikolken op de planeet Deuteronomium, die in de zeeën en oceanen voorkomen. De planeet Deuteronomium kent vele reusachtige oceanen waar de aarde meerdere keren zou kunnen inpassen.
De krokodillen zijn de weerspiegelingen van de rivieren van de planeet.
De olifanten zijn de weerspiegelingen van de golven van de planeet.

De tijgers zijn de weerspiegelingen van de wildernisstranden van de planeet.
De beren zijn de weerspiegelingen van de zeedieptes van de planeet.
De haaien zijn de weerspiegelingen van de meren van de planeet.
De orca's van de bloedrivieren en de urine processen.
Het boek Numeri is de weerspiegeling van de bloedzeeën van deze planeet.
Het boek Genesis is de weerspiegeling van de bloedmeren.
Het boek Romeinen is de weerspiegeling van het robotische systeem van de planeet Deuteronomium.
De giraffe is een weerspiegeling van het immunologische systeem.
Galaten is een weerspiegeling van het militaire systeem (oorlogs systeem, defensie) van de planeet.
Efeze is een weerspiegeling van het medicijnenwiel, zelfgenezend vermogen.
Filippi is een weerspiegeling van het economische systeem.
Colosse : geografische indeling.
Mattheus : weerspiegeling transcendentie - inzicht ontstaat door diepte.
Marcus : temperatuur
Lucas : monitors, opvoeding (vgl. zoonschap)
Johannes : voeding en vasten, temmen, educatie
Handelingen : communicatie, het Woord, communicatie-wetten, stilte, scheiding
Tessalonici : nomadisch verkeer
Timotheus : stuur systemen
Korinte : natuur-technologie, anatomische technologie
Titus : muren en poorten, grenzen, openen en sluiten
Hebreeen : rechtssysteem
Petrus : religie, strafrecht
Judas : zuurstof, lucht (messentrekkende geest, demoon, bewaakt dit)

Het is van belang om op beide planeten te zoeken naar sleutels om terug te keren tot Betelgeuse West, om door te dringen tot het Èrk gebied van Betelgeuse, het wildernis gebied. Het gaat dus erom jezelf te ontwikkelen in zowel Betelgeuse als in het nachtheelal over de rand van het heelal. Juist door deze dualiteit stimuleert het elkaar en kun je dieper tot de geheimen van Betelgeuse komen, de kern van Orion. Ook hier leidt het Èrk gebied tot Oan, een Orions woord voor paradijs en de paradijselijke slaap, op aarde getranslitereerd in het Arabisch tot Jannah, het paradijs, en in het christendom tot Oannes, Johannes. In India is het de transcendente meditatie.

De Kehat geslachtslijn droeg de Orionse slaap-drugs. Dit is de geslachtslijn van Mozes. Het komt van de Egyptische kat-wortel, wat hoogte betekent, en kayt, kt, betekent hoge grond, hoge troon, zoals Mozes ook een Egyptische prins was. De kat, kt, wortel van Kehat betekent ook vreemde, buitenaardse, vijanden of tegenstanders, wat de buitenaardse (Orionse) natuur laat zien van de Mozes mythe. Kd, kt, betekent vormen, bouwen, natuur, het ontwikkelen van de natuur, het cirkelen, de slaap. De kt-wortel betekent ook vagina. Het betekent werk en constructie, en roep (kit, k't). Ktt, kt, betekent ook meisje. De Egyptische wortels van de Kehat geslachstlijn waaruit Mozes voortkwam waren dus vrouwelijk. Zij moesten de mens in een slaap brengen (kd, kdd, kt, slaap, en gth, kht, moe zijn.)

De Kehatieten waren aangesteld over de ark, de tafel, het gerei, dieper in de tabernakel. De Egyptische khe-t wortel betekent leren, literatuur, boeken over de eeuwigheid, oftewel de

voleindiging. Het is ook een woord voor rijkdom, bezittingen, dingen, het bestaan. Khet was de god(in) van de dingen die bestaan. Khe-ti was een vuurspuwende slang in de onderwereld. De Kha-ta, kht, wortel betekent de boerderijen en boerderij-gebieden van de farao. Khaut, kht, is een naam voor de goddelijke doden. De Khaitiu, kht, zijn de goden die de vijanden van Ra en Osiris slachten. Khau-t, khai-t, kht, is het altaar en de offertafel, waarover de Kehatieten waren aangesteld. Khata, kht, is de twee helften van de hemel. Ook is het tuingebied, wildernisgebied (khait), en een plaats van bescherming (khatha), wat ook weer terugkomt in de Mozes mythe. Khat-ta is de manifestatie, het schijnen met kronen. Khaut, de opstanding en verschijning van een god of koning, het oprijzen op de troon, de koninklijke sieraden, halskettingen, en kroon-onderdelen (khait). Khat, inscripties. Het leidt helemaal door tot de slinger, khait (van David). De Khet, kht, waren de treden van de oordeelstroon van Osiris. Khetaa was de grote troon waarop Osiris zat. De Kheti waren de inscripties op de muren. Kha-t, tabernakel.

Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de Mozes mythe. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels. Dit wordt ook wel de sluwe kunst genoemd in de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Kait werd de grote moeder van de goden genoemd, één van de vier elementale godinnen. K-t was een algemeen woord voor moeder en vrouwen, de vagina. Het was ook verbonden aan kahit, terreur en ontzag, als een vruchtbaarheids-principe. Het was een beeld van de baarmoeder van het bestaan. Zij reed op haar strijdwagen om er flink doorheen te hakken om het product klaar te krijgen. De baarmoeder maakte veel gebruik van slachtwapens hiervoor. Dit was het Egyptische beeld van de godin, van Kehat. Zij was de oerschepster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdwagen door de lucht reed, zoals Wodan later bij de Germanen. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

K't is een vreemd volk, een buitenaards volk, waar de bijbel het ook over heeft dat er een vreemd volk zou komen. Het is een deel van de hemel (kht). Het zijn de beelden van Osiris, van de doden, oftewel de herbeleving ervan.

Het gaat hier dus om het Betelgeusische paradijs. Mozes als Kehatiet, droeg dus de slaapdrug van het paradijs, en mocht het beloofde land niet binnengaan, wat betekent dat hij eerst aan zijn ego moest afsterven. Mozes droeg het mysterie van Oan. Iedereen die de drug neemt krijgt een doodsbedreiging aan het adres van zijn ego, de Mozesiaanse bedreiging. Dieper over de rand van het heelal, dieper in Betelgeuse (West), dat is waar het om gaat.

Hoofdstuk 19. Het Verdiepen van Betelgeuse

Dana-el of Jana-el, of in het Orions Oan-ila, als het Oan, paradijs, van God, de slaap van God (Daniël) is een beeld van het gaan in de leeuwenkuil, als beeld van het gaan over de rand van het heelal tot het nachtheelal, en zo ook dieper gaan in Betelgeuse-West tot het Oan-paradijs in de Èrk wildernis. Dat Daniel een regeerder van Babylon werd is ook een beeld van het doordringen van Betelgeuse.

Hoofdstuk 20. Augustinus en het Heilige Autisme

Het Èrk gebied van Betelgeuse begint met Vur natuursteden. Hier wonen dokters, chirurgen, die ervoor zorgen dat de urine beter gefilterd wordt door de lever, zodat er geen belangrijke stoffen geloosd worden. Het gaat dus via de lever en niet via de blaas, zodat het urine lozen wordt gehalveerd. Dan is er achter de dikke darm nog een extra darm genaamd de oan darm, de slaap darm.

Zoals Jehavah worden en zijn betekent in het Hebreeuws, zo is er in India het tegengestelde Abhava, wat niet-bestaan betekent, wat ook een diepe vorm van heilig atheisme is, dat alles ontstaat vanuit het niet-bestaan. Zonder deze laag is er geen leven mogelijk. Voor het grootste deel is het leven niet-bestaan, en het daadwerkelijke bestaan wat daaruit voortkomt is maar een paar druppels. Zodra je gaat beseffen dat je grotendeels niet bestaat, dan wordt je Brahman, bewustzijn. En als je bijna niet bestaat, waar werk je dan voor ? Is er dan geen hele andere weg die gegaan dient te worden ? Zijn een heleboel dingen die de mens doet niet overbodig en nutteloos, als het dragen van water naar de zee ? Het leven is ijdelheid zoals prediker zegt. Het is als het water gieten in een bodemloze put. We kunnen daar dan naar kijken en ons afvragen waar we eigenlijk mee bezig zijn. Het bewustzijn van de mens is maar heel klein, omdat de mens denkt dat hij bestaat, terwijl het grotendeels illusie is. Het bestaan van de mens ligt juist besloten in het niet-bestaan van de mens. De mens moet atheistisch worden naar één van de grootste afgoden aller tijden : de mens.

De mens moet zo komen tot de bron van het nooit-bestaan en het nooit-gemaakt. Er is zoveel leugen en illusie wat de mens moet verliezen. De mens is niet sterk. De mens is zwak, zeer zwak, en leugenachtig. De mens broedt en liegt de hele tijd door. De mens leeft in parasitaire illusies. Daar gaat het grootste deel van zijn tijd naartoe, en dat alles voor niets. De mens moet zijn jehovah-afgoden van zijn en worden opgeven en eerst komen tot het niet-bestaan en het nooit-bestaan. Iets kan alleen ontstaan en zich materialiseren door abhava, niet-bestaan. Tussen dingen zijn er gaten van niet-bestaan, ook tussen gedachtes, en die gaten moeten groter en groter worden. De mens denkt namelijk dat hij het bestaan kent, maar het is schijn-bestaan, en de mens kent het niet-bestaan niet. Als de mens slaapt moet de mens ook door deze zone heen voordat de dromen kunnen komen.

In Abhava moeten de afgoden van het ego verder afsterven.

Luther en Calvijn waren Augustijners die voortwerkten op het werk van Augustinus, maar Calvijn draafde hier ontzettend in door, terwijl Augustinus het nog over de vrije wil had. Belangrijk is het dus om terug te keren naar de bron. Calvijn verwijst om de haverklap terug naar Augustinus, maar hij heeft de Augustinus motortjes overmatig lopen opvoeren. Calvijn maakte het werk van Augustinus door en door corrupt en brak alle grenzen door, wat overigens goed bruikbaar bleek te zijn in het esoterische calvinisme, waarin alles weer een kwartslag werd gedraaid. Er komt dus nog iets na Calvijn, als het postcalvinisme, wat een beweging van de gnosis is.

In zijn commentaar op de bergrede maakt Augustinus een hele goede opmerking over het vers 'zalig zijn de armen van geest, want voor hen is het koninkrijk der hemelen.' Hij verbindt dit aan de heilige vreze die het begin is van de wijsheid. Hij stelt dat de armen van geest hen zijn die heel voorzichtig met het geestelijke omspringen. Zij zijn niet overgeestelijk. Zij gebruiken het met mate, omdat het om de perfecte en hoogste wijsheid van de rationele ziel gaat, oftewel de ziel van de gnosis. Zij gaan bescheiden om met het geestelijke, niet opgeblazen zoals in het christendom. Augustinus was een filosoof en christelijk theoloog in de jaren 300-400. Hij was vurig gericht tegen het materialistische denken, en stelde dat God niet met de ogen gezien kon worden, maar met het hart. Hij noteerde het als een dwaasheid wanneer God op een materiele manier benaderd werd buiten het hart om. Hij vocht tegen de materiele kennis die opgeblazen maakte, de corrupte kennis van de dwazen. Hij maakte zo een filosofisch stelsel van rechtvaardigheid, want hij stelde dat God rechtvaardig was, waarin sommige zonden een straf waren op andere zonden, als een lange keten. Zonde veroorzaakt zonde, totdat de cirkel rond is, en de zonde ten onder gaat. Dan wordt er in de bergrede het belang van het hongeren genoemd, het hongeren naar gerechtigheid. De arme is altijd weer op zoek naar de bron, terwijl de rijke denkt dat hij alles al heeft, maar tegelijkertijd meer rijkdom wil. De arme gaat rouwend door het leven omdat hij kan zien wat er mis is, terwijl de rijke niets door heeft, eet en slaapt. De rijke is gelukkig in zijn onwetendheid. Hij negeert de arme en de armoe en geeft alleen om zichzelf. Zolang hij maar hoog en droog zit, en 'na mij de zondvloed'. Hij denkt ook niet aan de komende generatie. Alles draait om het ego, zo ook in de kerk. Het leven is ijdelheid volgens Augustinus. De arme ziet hoe iedereen slaaf is tot de zonde, hij ziet de ketenen, hoe een ieder slaaf is van de demonen, en hij rouwt, terwijl de rijke plezier maakt. Maar dit plezier is slechts tijdelijk. Het is maar een droom en op een moment moet ook de rijke wakker worden.

Augustinus waarschuwde voor de ijdele glorie van de rijken. Augustinus was een filosoof, geen farizeeër. Hij stelde dat een mens grotere rechtvaardigheid moest hebben dan de farizeeërs, dus dat er bepaalde waarden uit het NT toegevoegd moesten worden. Hij sprak over het grote verschil tussen de zogenaamde 'rechtvaardigheid' van de farizeeërs, en de grotere rechtvaardigheid. Hij sprak ook niet zomaar over de hel als zomaar iets waar alle zondaars ingeworpen zouden worden, maar over de verschillende gradaties van de zonde en dat er dus ook verschillende gradaties waren in de aansprakelijkheid en de bestraffing die eraan was verbonden. Filosofen zijn hier vaak genuanceerder over dan theologen. Filosofen begeren de wijsheid en zijn altijd weer op zoek naar hogere systemen, betere systemen, meer verfijnd, om het recht te doen handhaven. Wie kent in het kerkelijke-evangelische christendom niet de leugenachtige leer dat zonde zonde is, dat elke zonde even erg is voor God en dat elke zonde daarom dezelfde straf verdiend ? En hoe redeneren deze leken-theologen verder ? Sommigen stellen dat omdat God een oneindig wezen is dient de zonde tot

deze oneindige God eindeloos gestrafd te worden. Wat ze vergeten is dan dat ze zelf eindig zijn en niet op God's oneindige niveau kunnen denken. Ook vergeten ze dat God dus ook eindeloos creatief is zodat God veel betere plannen van rechtvaardigheid en orde heeft dan zij zich kunnen voorstellen.

Maar daarvoor is dan weer het antwoord van Augustinus die een zeer creatieve autodidact was, oftewel een zelf-onderwezen persoon, wat een onderdeel is van het heilige autisme. Augustinus heeft zoveel invloed gehad dat zelfs de Katholieke Kerk hem als een belangrijk fundament beschouwde en natuurlijk Johannes Calvijn die met hem wegliep. Zij konden deze creatieve ziel wel goed gebruiken, maar maakten het zwaar corrupt. Vandaar dat het van belang is terug te keren tot de oorspronkelijke buitenaardse waarden van Augustinus. Augustinus heeft gewoon gebruik gemaakt van het christendom omdat dat nu eenmaal de taal van de aarde was. Hij nam de stad in door de wildernis, liet het mengen, opdat er een pad terug was tot de wildernis. En die wildernis is de wildernis van Betelgeuse West, het Èrk gebied, wat helemaal doorloopt tot het Oan gebied, oftewel het gebied van de paradijselijke slaap.

Hoofdstuk 21. Augustinus en de Vur Natuur

Teruggaan naar Augustinus wiens leringen zo kortzichtig en corrupt werden gemaakt betekent ook nuanceren en corrigeren. Augustinus liet zien dat er dieren waren in gehenna die leefden zonder pijn. Hij gebruikte hiervoor het voorbeeld van salamanders die in vuur leefden. Ook stelde hij dat het mogelijk was in vuur door te leven met pijn. Hij liet de verschillende vormen van het leven in gehenna zien. We kunnen hierbij ook denken aan Shadrach, Meshach en Abednego die in de vurige oven werden geworpen en geen pijn hadden en niet verminkt werden en gewoon doorleefden, terwijl zij die hen in het vuur hadden geworpen verslonden werden door de vlammen omdat ze het zeven maal heter hadden gemaakt. Augustinus liet de verschillende mogelijkheden zien. Augustinus schreef in het Latijn en gebruikte de woorden gehenna, de plaats van vuur, en inferos, het lage rijk, het dodenrijk, de onderwereld, en gebruikte niet het woord hel, want dat is een Germaans-Engels woord wat in de latere Engelse vertalingen werd gebruikt van zowel de bijbel als de werken van Augustinus. Hij stelt zo dat er geen absolute wetten zijn in gehenna. Er zijn kansen daar te overleven zonder pijn. Hij noemt dit de wonderen van de natuur waar hij veel meer voorbeelden van heeft, die allemaal laten zien dat er verschillende materialen zijn die verschillend op vuur reageren. Hij noemt bijvoorbeeld de diamant die niet door vuur bewerkt kan worden, en ook niet door ijzer. Augustinus liet de dualiteit zien van alle dingen. Er waren geen absolute wetten. Er

waren altijd weer uitzonderingen op de regel, het had altijd verborgen bodems. Augustinus was een rasechte filosoof. Hij draaide elke steen om. Hoe schandalig is het eigenlijk dat de kerk hem zo eenzijdig heeft neergezet ? Dat was helemaal niet wat hij in diepte zei. Hij was een enigma.

Hij zei er ook bij dat hij niet wilde dat zijn filosofische theorieën over de wonderen van de natuur zomaar onverbloemd worden aangenomen, omdat hij ze ook zelf niet impliciet gelooft, alleen maar degenen die hij zelf heeft waargenomen, waarvan hij het bewijs heeft ontvangen. Hij stelt verder dat God dingen doet die verder gaan dan het waarneembare, verder dan de zintuigelijke ervaring. God doet dan ook het onmogelijke. Niets van wat hij stelt is verder iets noodzakelijks volgens hem. Er is altijd meer. Hij geeft ook toe dat dingen weer kunnen veranderen. Volgens hem kunnen wetten ineens veranderen, en ook de natuurwetten van het heelal, om de canons die astronomers hebben opgezet te doorbreken. De natuur valt volgens Augustinus niet in een hokje te zetten. Er zijn natuurverschijnselen waar de mens geen weet van heeft. Augustinus stelde dat er een heilige magie was die planeten kon stilzetten, rivieren kon laten omkeren en sterren uit hun banen kan laten gaan. Volgens hem was de planeet Venus ook opeens een keer totaal veranderd, in een andere kleur, een andere grootte, een andere vorm en met een andere koers. Volgens Augustinus dachten de aardlingen veel te kortzichtig, en waren de wetten die zij kenden hun afgoden. Augustinus legt de nadruk op de heilige verscheidenheid.

De mens is diep geschokt wanneer er dingen gebeuren die tegen de voor hem bekende natuur ingaan, en dat noemt de mens dan een monster, een voorteken, een wonder of verschijnsel, maar het laat aan de mens zien dat er aan God geen limiet valt op te leggen. God stoort zich niet aan de mens, en doet wat nodig is. De mens kan aan God geen natuurwetten opleggen. Wanneer Augustinus het heeft over "sempiterno supplicio damnatorum", wat het Westen vaak vertaalt als de eeuwige bestraffing van de verdoemden, dan kan dat ook vertaald worden als het eeuwige gebed en het eeuwige knielen (supplicio) van de overtuigden (damnatorium). Augustinus stelt dat er geen duidelijkheid is over wat dit precies betekent, dat er meerdere uitleggingen mogelijk zijn over zulke verzen en dat de Schrift verder stil is over de geestelijke pijn van de overtuigden, de veroordeelden. Hij stelt dat de bekering van het vlees verder nergens toe leidt. Zij die in het vlees leven komen onder het oordeel, en als ze dat dan op vleselijke manieren proberen te ontvluchten, dan komen ze er niet onderuit, want de werken van het vlees zijn nu eenmaal vruchteloos. Zo probeert Augustinus ook duidelijk te maken dat er zeker niet makkelijk over het hiernamaals gedacht moet worden. Hij stelt dat de mens nu alleen nog maar gedeeltelijk kent, maar dat later alles duidelijk wordt door de openbaring en ervaring van kennis.

Augustinus stelde dat de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus zich afspeelde in een droom, in een immateriele sfeer van extase, trance en geestesvervoering, rapture (Latijns : ecstasi). Het waren visioenen van de slapenden. In zijn taal, theologie en filosofie werd Augustinus zwaar beinvloed door de Romeinse dichter Vergilius die schreef : 'Voor oude misdaden moeten zij strafrechtelijk lijden ondergaan, opdat zij eens weer geheel zuiver zullen staan.' Augustinus stelt dat de straffen komen op zonden van het verleden of huidige zonden, en deze straffen zijn soms om volharding in goed karakter te beoefenen (virtutibus). Tijdelijke bestraffingen kunnen zowel tijdens het leven of na het leven plaatsvinden. Augustinus stelde dus dat er een soort van vagevuur bestond zowel in het leven als na het leven. Zo ging dit ook over op de katholieke kerk, maar de protestantse kerk nam het vagevuur weg. Daar valt natuurlijk wel wat voor te zeggen, want het vagevuur van de katholieke kerk was vaak corrupt, omdat ze het gebruikten als een markt. De mens kon zo zijn

geliefden 'loskopen' uit het vagevuur. Maar het protestanisme liet het van de ene corruptie overgaan in de andere corruptie. Augustinus stelt dat het vagevuur al in het leven kan beginnen, want het leven is alreeds een bestraffing, vanwege alle verzoekingen die op de loer liggen.

Augustinus spreekt dualistisch en poëtisch en de eeuwige verdoemenis neemt een veel kaleidoscopischere plaats in dan bijvoorbeeld in de theologie van Calvijn. Calvijn heeft Augustinus' leringen enorm opgevoerd en veel strenger gemaakt, maar dat neemt niet weg dat Augustinus op bepaalde punten zeer streng is en waarschuwend, en laat zien dat de mens niet met God moet sollen en dat de zonde doodernstig is.

Hoofdstuk 22. Augustinus en het Pad tot Nibana

Theologisch gezien was Augustinus de vader van Calvijn. Vandaar dat Augustinus belangrijk is in het begrijpen van het Calvijn mysterie en Augustinus is een mysterie op zichzelf.

Augustinus stelt dat de armen van geest de macht krijgen om God te zien. Hun beloning is in de hemel, niet in vluchtige en tijdelijke dingen. Hun beloning is eeuwig. Farizeïsme, oftewel overgeestelijkheid en geestelijk materialisme, is iets wat ontweken moet worden. Alleen de 'grotere rechtvaardigheid' is de sleutel tot de hemel, volgens Augustinus. In zijn commentaar op de evangelieën stelt hij dat sinds Jezus had gezegd dat een schuldige in de handen van de folteraars zou zijn totdat de schuld betaald zou zijn alles goedgemaakt kan worden door voldoende boetedoening. Hij verbindt dit met de uitspraak dat de mens vanuit de aarde is voortgekomen en tot de aarde zal terugkeren, "als de mens betaald heeft". Hij zet daarom ook grote vraagtekens bij het woordje "eeuwig". Hij vraagt zich ten diepste af wat nu daadwerkelijk de eeuwige straf betekent in verband met deze uitspraken van Jezus, of eeuwig wel daadwerkelijk eeuwig is. Hij filosofeert dat eerst de vijanden onder de voeten van God gesteld moeten worden, wat gelijk staat aan "totdat de mens heeft betaald wordt de mens gefolterd." Dit gaat dus om een oorlog. "Gij zult in geen geval daaruit weggaan totdat gij de laatste penning hebt betaald." Gedurende die tijd is de mens lijdende in de eeuwige straf van zijn aardse zonden. Hij wil zeer zeker de voorzichtige filosofie niet stoppen over wat het woordje 'eeuwig' zou kunnen betekenen, oftewel de filosofie van de straf op de zonde, maar aan de andere kant stelt hij dat het beter is om het te vermijden dan er een overhaaste wetenschap van te maken. Het sleutelwoord voor Augustinus als filosoof zijnde is de agnostische voorzichtigheid en binnen die grenzen te filosoferen, tot diepte te komen en verscheidenheid, en niet tot oppervlakkige eenzijdigheid. Zo is ook de buitenaardse Vur natuur in het werk van Augustinus te ervaren.

Dit is ook de definitie van "gezegend zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beerven." Zij komen niet snel met allerlei loodzware formules en eenzijdige wetten opzetten. Zij zijn voorzichtig en in die zin 'zacht'. Zij lopen niet rond met vooroordelen, maar studeren en onderzoeken. Zij zijn tot de grotere rechtvaardigheid gekomen. Zij willen niet op de voorgrond staan. In de Stad van God stelt Augustinus dat het om de heilige nederigheid gaat, wat een discipline is die de arrogantie van

de mens verre van zich houdt, want God wederstaat de trotsen. In die zin is het dan ook niet mogelijk om tot God te komen zonder de sleutel van zachtmoedigheid.

De hele opzet van het 'eeuwige lijden' in de Augustinus code, die heel poëtisch is, is de noodzaak dat de mens moet leren lijden, een asceet te zijn, om zo af te komen van de zonde. Augustinus liet altijd een open einde. Augustinus stelt dat de mens het lijden van het vlees moet verkiezen boven de dood, want de dood zou ervoor zorgen dat de zonde zou voortleven. Er zijn dus hogere doelen die Augustinus ziet en beschrijft, en die zijn alleen te bereiken door ascetisme, door verdraagzaamheid en geduld. Zo beschrijft Augustinus dus de natuurstad van God, oftewel de Vur natuursteden. Ook leeft de mens in de lagere stad. De dood houdt de mens ijdel, maar het lijden leidt tot vruchtbaarheid. De asceet ziet het lijden als een uitdaging en werkt er omheen, en gebruikt het voor creativiteit. Zo komt de asceet tot hoger bewustzijn, waarin een heleboel vals bewustzijn eraf moet. Augustinus noemt het voorbeeld van Job, die leed zonder te sterven. In die zin kan het Jezus verhaal dus heel verraderlijk zijn, want Jezus stierf een snelle dood. Zijn lijden duurde niet lang. Toch is dit een voorbeeld voor de christenen. We kunnen dan kijken naar Job en zien een asceet, en ook de profeten waren veelal asceten. Zij hielden van het kruis en leefden lang met het kruis, zonder naar snelle uitwegen te zoeken. Zij zagen het nut in van het kruis, van het juk. Daarom vlucht de dood ook veel van de mens weg in Openbaring. Het eeuwig lijden is een heilig deel van de heiligen, van de asceten. Zij zien hierin visioenen, als een tunnel tot het nibana. Zij weten dat het lijden hen tot de ware slaap brengt, als een drug van het paradijs. De overmoedige dood, de zwarte beul, brengt ook weer overmoedige wedergeboortes. Halfgebakken asceten komen nergens. Het gaat om de discipline. En dan niet de discipline van het vlees, van de onwetendheid. De heilige discipline is kennis. De heilige discipline is diepte. De mens kan dit niet zomaar even door het vlees regelen. De ware asceet wil niet dood, maar wil leren. Dat wil niet zeggen dat de asceet geen doodsverlangens kent. Job had ook doodsverlangens, maar zijn verlangen naar kennis was groter. De ware asceet strijdt soms met doodsverlangens, maar overwint deze door kennis, en weet de doodsverlangens metaforisch toe te passen. De asceet wil dat zijn ego sterft. Ook Paulus had deze strijd. Voor Augustinus is het antwoord duidelijk : de demonologie. De mens is geroepen de innerlijke vijand te doden, oftewel de zonde die in de mens leeft.

De nibana waarde in het Betelgeuse paradijs, in Oan, is de Witi, de vergetelheid, met een zwaar fundament van niet-bestaan. De mens begint hier voort te druppelen. Alles is vluchtig en fragmentarisch. Deze waarde zal zich moeten hechten aan de hersenstam, opdat de hersenstam gerecodeerd wordt. De hersenstam verbindt de grote en de kleine hersenen en verbindt ook het hart met de hersenen door het ruggemerg. In de hersenstam liggen belangrijke functies. Het maakte de mens tot slaaf van de materiele wereld en moet daarom gerecodeerd worden. Witi, het Orionse nibana, moet de hersenstam doordringen. De hersenstam van de mens moet tot Witi-verlichting komen. De heilige atheist kan met de goden dansen zonder voor hen te buigen, en de heilige autist kan met de mensen dansen zonder voor ze te buigen. Zij hebben beiden een bepaalde Witi-verlichting gehad, en zijn door verschillende fases van ascetisme heengegaan om dit te bereiken. Letterlijk gezien heeft religie geen betekenis, maar geestelijk gezien kan het betekenis hebben voor hen die verder zijn gaan graven achter de letterlijke betekenis en deze hebben kunnen verdiepen. Religie is niet iets letterlijks. Het is een abstracte woordenkunst en zij die dit niet benaderen in de strenge discipline van het heilige atheisme, autisme en ascetisme zullen in al haar valstrikken terecht kunnen komen. Als familie een gevaarlijke groep buitenaardse reptielen is op een wildernisstrand ergens op een verlaten planeet, dan komt Augustinus met antistoffen.

Het Sanskrite dhyana, transcendente meditatie, werd het Aramese dyana, de schrift-exegese, en het Arabische djannah, het paradijs, en het Hebreeuwse Aden of Eden, paradijs, en zo kwam ook de dochter van Jakob, Dana, uit deze wortel, en de Dan stam. Het boek Exodus is de recodering van de hersenstam als de brug tussen hart en hoofd, als een centrum. De Dan stam wordt maar een paar keer genoemd in het boek Exodus. Aholiab, de zoon van Ahisamach, werd genoemd als van de stam van Dan, een grafeerder, handwerker, en wever. Achisamach betekent 'mijn evenbeeld, schaduw (broeder van dezelfde stam) helpt mij', als een beeld van het nut van de dualiteit. Aholiab betekent 'de tent van de oorsprong', wat een beeld is van de diepte, het terugkeren tot de 'moeder' van alle dingen.

In Germanië werd deze dn-wortel tot Odin, die alleen van de bron van kennis kon drinken als hij één van zijn ogen zou geven. Dit is een beeld van het lagere zicht van het ego wat hij moest inleveren, zoals ook Yeshua sprak in Mattheus 5 : 29 - 'Indien dan uw rechteroog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit en werp het van u, want het is beter voor u, dat één uwer leden verloren ga en niet uw gehele lichaam in gehenna geworpen worde.' Ook Augustinus stelde in zijn commentaar op de evangelieën dat het rechteroog metaforisch was, dat het duidt op dat waar de mens te gehecht aan is, waardoor de mens gehinderd wordt, omdat de mens het niet los kan laten. De Witi waarde in het paradijs is de waarde van de onthechting tot het punt van vergetelheid, waarop men het nibana ingaat. De mens gaat de vergetelheid in op basis van de meditatie op het niet-bestaan, abhava (als tegengesteld aan jehovah, bestaan), omdat er nu eenmaal maar weinig van de mens daadwerkelijk bestaat. De mens wordt in de illusie van jehovah gehouden, het bestaan.

In het proces van leegmaken is het belangrijk op zoek te gaan naar de heilige verhoudingen. Alles kan een medicijn of vergif zijn afhankelijk van de mate waarin je het gebruikt. Je mag er niet teveel of te weinig van gebruiken. Je moet zoeken naar de heilige hoeveelheden en de heilige verhoudingen, de heilige combinaties. Het gaat om het vinden van de heilige balanzen. In plaats van altijd maar te vechten tegen bepaalde problemen is het soms beter jezelf af te vragen : Wat kan ik toevoegen ? Waar moet ik meer van nemen, en waar moet ik minder van nemen ? Alles doormeten is dus van belang, de juiste, heilige waarden te kennen. Doe je dat niet, en ga je vechten als een blinde vuistvechter, dan zal dat vaak dweilen met de kraan open zijn, en water naar de zee dragen.

Hoofdstuk 23. Het wolven-medicijn

Neem van alles maar een heel klein beetje. Dan is het medicijn. Niet teveel, en ook weer niet te weinig. Soms moet je aanvullen, bijtanken. Het pad toont zich vanzelf. Blijf nergens te lang rondhangen, maar ga ook niet te snel weer weg. Dat is iets wat de mens moet leren. De mens moet gevoelig worden voor de heilige hoeveelheden, de heilige verhoudingen. Wat is diepte ? Moet dat met alles ? Nee. Diepte is een pad, dus het slaat heel veel over. De meeste dingen raakt het maar heel licht aan omdat het niet belangrijk is. Diepte gaat daar naartoe waar het belangrijk is, en negeert de rest. Diepte betekent dus niet overmatig open, maar meer gericht open, op de juiste plaats. Ga dus niet te diep en blijf ook niet te oppervlakkig met alles. Ontdek de juiste diepte, de juiste mate, de juiste verhoudingen. Weet wanneer je naar binnen en naar buiten moet en hoe lang, en hoe diep.

Als je van iets de juiste mate hebt gevonden, dan komt er magische energie vrij. Dan kun je het draaien en veranderen. Dan is het creatief materiaal. Alles is medicijn als je er de juiste mate van hebt gevonden. Buiten de juiste mate is alles vergif. Ook het goede is vergif als je er teveel of te weinig van gebruikt. Overmaat is nooit de weg, en ook zuinige smetvrees niet. Gierigheid heeft nog nooit een mens geholpen, maar overdaad schaadt ook. Het medicijn is dus een pad van uitbalanceren. Dit gaat ook door vraagstelling, door openheid, zoals het vragen : 'Waarvan moet ik verminderen ?' en 'Waarvan moet ik vermeerderen ?' Het kan soms helpen deze vragen meerdere keren te stellen, totdat de vraagstelling ook echt tot je doordringt en je kanalen daarvoor openen. Zo kun je jezelf afstemmen. Op deze vragen mag zo gemediteerd worden, in toetsen en aftasten.

Zo mag de mens leren doseren. Chemische stoffen bij elkaar in de verkeerde hoeveelheden zullen ontploffingen veroorzaken.

De hemel en nibana is gewoon bewustzijn, en dat kan in het begin pijn doen, want eerst ga je allemaal zien wat fout is. Sterker nog : de hemel is meer lijden dan de zogenaamde 'hel'. Het lijden is voor de heiligen om verder te komen, dieper te gaan. Laten we hierin niet te absoluut worden. Het lijden is een verhaal. Het is metaforisch. Lijden is bewustzijn. Vandaar dat 'de hel' veel minder lijden is. Het lijden in 'de hel' zal hard zijn en kort. Het lijden van de heiligen is lang en diep, en weegt niet op tegen de eeuwigheid. Het lijden is geen doel op zich. Dit wil overigens niet zeggen dat de slechten niet zwaar geoordeeld worden. Ze veroordelen henzelf, en de vraag is in hoeverre het echt is en in hoeverre het slechts een schaduw is van het goede. De vraag is in hoeverre het slechte echt daadwerkelijk bewustzijn en leven heeft.

Vannacht had ik een droom over de wolven die naar Nederland waren gekomen. Dit betekent ook dat stadsgebied weer wildernis gebied zal worden, dat er een duidelijke poort zal zijn van stad tot wildernis. Ook was ik in gevecht met een beer, de geest van Rusland, onder een rode vlag. Het was een soort orthodox atheisme, terwijl Rusland door de terugval van het communisme toch door religieuze ontwakingen is gegaan. Het was een geest die crematologie bedreef. Eigenlijk is dit heel erg. Fundamentalistisch atheisme zegt dat er geen leven is na de dood, waardoor ze eigenlijk iedere ziel hiertoe veroordelen, waardoor het een oneindig leed kan voortbrengen, een beetje zoals de eeuwige hel bij de christenen. Het kan de mens in grote psychische problemen brengen en hun leven op aarde verdorren, immers 'na de dood is alles toch afgelopen.' Waarom dan goed doen ? Waarom dan nog vooruitgang boeken ? Alles is toch ijdelheid, alles is toch voor niets. Het beest

gromde verschrikkelijk, wilde zijn macht niet verliezen. Ik moest rennen. Zijn naam was 'Jarem'. Ik was in Russisch ijsgebied, in een besneeuwd bos. Alle zielen worden genekt door deze geest voor een grote markt. Crematologie wordt ook door eeuwige hel gelovende christenen bedreven. Ik zag de fletse zielen die dit bedreven. Er was geen creativiteit, maar dorheid, droogheid, dogma, en zo cremeren ze hun objecten voor eeuwig, waar hen flink veel voor betaald is. Zo drukken ze op hun knopjes, en dan gaan de kisten naar beneden, en dan begint het vuren, altijd maar weer door, voor eeuwig. Het is hun werk. Achter mijn huis lag Almeers stadsgebied, maar het werd gesloopt. De wildernis moest terugkomen. De wolven waren gekomen.

Wie of wat zijn de wolven ? Ze zijn tegen het medische systeem, tegen het medische dogma, tegen de medische markt. Ze zullen hun eigen medicijn brengen. Zij komen van het diepe pasen. Het kruis is het medicijn, niet de gewitte graven van de farizeeën. De steden zijn de gewitte graven, als gewitte grafsteden. Maar als de wolf komt moet de wildernis doorbreken. De stad moet inboeten. We kijken naar het neergaan van de golven, en dan komen ze weer op. We blijven kijken naar het mysterie van de kosmische zee. De wolven zijn de ondervragers, de interrogators, ditmaal komende vanuit de diepte, van de gnosis. Het is een systeem. De stad vraagt het hemd van het lijf. Dit doen de bezetters. Het is gedwongen striptease voor de markt. Veel mensen hebben het gevoel dat ze open moeten zijn, maar wees niet te open. Je bent geen hoer. Je hoeft jezelf niet voor Jan en alleman uit te kleden. Leg de lat maar wat hoger. De pooier geest moet vallen, de geest die zegt dat je leven geen waarde heeft, omdat na de dood toch alles afgelopen is, of de geest die met de eeuwige hel dreigt. Het zijn de geesten van de crematologie. Ook zij ondervragen en zetten je onder vuur. Ze stoppen niet als je klederen uitgaan, want dan beginnen ze ook met je huid eraf te trekken. Ze gaan door tot het bot. De wolf kent dit lijden. Ze zijn hier zelf ook doorheen gegaan. Daarom zijn ze wolf, en zij dragen het medicijn. Zij ondervragen de stad, en trekken de stad in twijfel. Zij veroordelen de medische en religieuze dictatuur. Homer had zijn Griekse poëzie opgesteld, en Virgil werkte hier op door in de Romeinse poëzie, en daar werkte Augustinus weer op door, totdat Calvijn kwam. Maar nu zijn de wolven gekomen. Zij zijn herauten, maar waarvan ?

Ik moest rennen voor de zombies van de crematologie. Het waren een speciaal soort geesten. Ze achten het leven niet. Ze bedreven ijskoude handel, zeer koeltjes, uit de losse hand. Ze gaven niet om het welzijn van de mens, maar alleen om het welzijn van hun dikke portemonnee. Ze waren flets, kleurloze figuren zonder creativiteit. Altijd en eeuwig dezelfde liedjes. Het is als een zwaar sadistische tijger. Ik was op zoek naar de wolven. Toen ik een wolf zag rende ik ook van de wolf. De wolf mag niet zomaar direct rechtstreeks benaderd worden. De mens moet het wolven-medicijn leren.

Gleipnir was een keten, die Fenrir, de Germaanse wolf, bond. Gleipnir betekent in het Noord-Germaans (Noors) de geopende, het open zijn, dus het heeft een diepe metaforische betekenis. De mens werd opengemaakt voor de stad, gedwongen, door de medische dwangverpleging en meldplicht zoals bij de tandarts. De mens wordt voortdurend ondervraagt, niet voor zijn welzijn, maar voor het systeem. Info is macht. De mens wordt op de knieën gedwongen en moet zich uitkleden of wordt uitgekleed. De mond moet open en de rotzooi gaat erin. Alles moet. De mens is tot een hoer gemaakt. De hoer moet een striptease opvoeren, als een opening voor het systeem, en dan gaat de smerige rotzooi haar opening in, zodat ze ziek wordt en het systeem nog meer aan haar kan verdienen. Zo brengt de hoer nieuw leven voort, maar dit is slechts een geslachtsziekte. Maar Fenrir zou losbreken in het Ragnarok om deze geest te doden. Het is de terugkeer van de wolf. Zo is

de wolf het transcendente bewustzijn wat ontstaat in de ijsdood, in Ragnarok, als een gids. Dit wijst ook weer terug op de zwarte wolf van Egypte, Anubis, die de doden mummificeerde, en hun zielen leidde door het hiernamaals. De wolf geeft dus ook weer de klederen terug, alles wat afgepakt is. De wolf bedekt de schande van de hoer met een doek. De wolf sluit weer de mond voor de ondervrager en voor de tandarts, nadat hij de ketenen heeft verbroken, de rommel eruit heeft gehaald. De wolf leidt terug tot de rode kap (Roodkapje). Het is afgelopen met de gedwongen striptease. Er komt weer een voorhangsel voor. Dit voorhangsel is in bloed gedoopt. Er zijn slachtingen geweest in Bozra.

Openbaring 19

11En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd
Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. 12En zijn ogen waren
een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand
weet dan Hijzelf. 13En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is
genoemd: het Woord Gods. 14En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte
paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. 15En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om
daarmede de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de
persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. 16En Hij heeft op zijn
kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren.

Jesaja 63

1Wie is het, die van Edom komt, in rood geverfde klederen van Bosra, die daar praalt in zijn
gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om
te verlossen.
2Waarom is dat rood aan uw gewaad, en zijn uw klederen als die van iemand die de wijnpers
treedt? 3Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn
toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid; toen spatte hun bloed op mijn klederen en ik bezoedelde
mijn ganse gewaad. 4Want een dag van wraak had Ik in de zin en het jaar van mijn verlossing was
gekomen. 5En Ik zag rond, maar er was geen helper; Ik ontzette Mij, maar niemand bood steun.
Toen verschafte mijn arm Mij hulp en mijn grimmigheid ondersteunde Mij. 6En Ik vertrapte volken
in mijn toorn, maakte hen dronken in mijn grimmigheid en deed hun bloed ter aarde stromen.

Waar de mens gedwongen werd naakt te worden voor het systeem gaat een doek over. Waar de mens werd gedwongen te spreken is nu stilte, een gesloten mond. Waar de mens ontdaan werd van zijn huid groeit nu weer een nieuwe huid :

Ezechiel 37

1De hand des Heren kwam op mij, en de Here voerde mij in de geest naar buiten en zette mij neer
in een dal; dat was vol beenderen. 2Hij deed mij daar aan alle kanten omheen lopen en zie, zij lagen
in grote menigte door het dal verspreid, en zie, zij waren zeer dor. 3En Hij zeide tot mij:
Mensenkind, kunnen deze beenderen herleven? En ik zeide: Here Here, Gij weet het. 4Toen zeide
Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen en zeg tot hen: gij dorre beenderen, hoort het woord des
Heren. 5Zo spreekt de Here Here tot deze beenderen: Zie, Ik breng geest in u, en gij zult herleven;

6Ik zal spieren op u leggen, vlees op u doen komen, u met een huid overtrekken en geest in u
brengen, zodat gij herleeft; en gij zult weten, dat Ik de Here ben.
7Ik nu profeteerde zoals mij bevolen was, en zodra ik profeteerde, ontstond er een geruis, en zie,
een beweging, en de beenderen voegden zich aaneen zoals zij bij elkander behoorden; 8ik zag toe,
en zie, er kwamen spieren op, en vlees, en er trok een huid overheen; maar geest was er nog niet in
hen.
9Daarop zeide Hij tot mij: Profeteer tot de geest, profeteer, mensenkind, en zeg tot de geest: zo zegt
de Here Here: kom van de vier windstreken, o geest, en blaas in deze gedoden, zodat zij herleven.
10Toen profeteerde ik, zoals Hij mij bevolen had; en de geest kwam in hen en zij herleefden en
gingen op hun voeten staan, een geweldig groot leger.
11Voorts zeide Hij tot mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis Israëls. Zie, zij
zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vervlogen; het is met ons gedaan. 12Daarom
profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen
opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israëls. 13En gij zult weten, dat Ik de Here ben,
wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. 14Ik zal mijn Geest in u
geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Here, het
gesproken en gedaan heb, luidt het woord des Heren.

Hoofdstuk 24. Het beren-medicijn

De zwarte beer van Rusland, Jarem, de geest van het fundamentalistische atheisme, maar weet wel dat deze zich verschrikkelijk camoufleert, zelfs in religie. Na de dood is het leven afgelopen, stelt deze geest. Het komt nooit meer terug. Het is voor altijd afgelopen. Dit brengt natuurlijk zwaar leed tot zielen. In ijsgebied verkeert hij, in Russische sneeuwbossen. Ik had er een droom over en ik moest wegrennen, maar ik wist dat deze zwarte beer mij zwaar had verwond en zelfs vermoord.

Hij gromde en brulde verschrikkelijk. Het is een crematoloog. Denk je in : de mogelijkheden voor dit beest als een mens voor eeuwig moet sterven. Dat betekent dat dit beest de totale, maar dan ook de totale macht krijgt over zo iemand, over de stoffelijke resten, want er is geen hiernamaals. De ziel wordt zo geheel bezit van dit beest, en heeft zo totaal geen rechten meer. De ziel was gemaakt om eeuwig te leven, eeuwig door te leren, en al deze energie haalt dit beest plotsklaps weg. Het is voor het beest. Eeuwige energie kan dit beest namelijk goed gebruiken. De totale dood is hun

brood. Het zijn ondernemers in crematie. Weg is weg. Dit geeft hen dus een enorme energie en enorme kracht, waardoor het tijdelijk machtige beesten zijn.

Hoe werkt dat dan in religie ? Het christendom komt aanzetten met haar eeuwige hel. Na de dood is er voor de zondaar die het Jezus-product niet gekocht heeft de eeuwige hel. Sommigen geloven dat dit letterlijk eeuwige vlammen zijn die de zondaar kwellen, terwijl anderen geloven dat dit gewoon betekent dat de zondaar van God verlaten is. Maar dat zou dan voor altijd zijn, en dan vergeeft God niet meer. Dan is het dus afgelopen. Het leven is dan in principe voorbij, net als bij het fundamentalistische atheisme. Beiden zijn dus vormen van crematologie. Ze blokkeren beiden de mens verder te laten leren. Dit doen ze dus eigenlijk zichzelf aan, en daarom leiden beide wegen tot de dood. Zij die een mens een eeuwige hel of een eeuwige dood aandoen, zomaar als een dogma, die zullen hierdoor sterven op den duur. Beide geesten hebben dus een houdbaarheids datum. Beide geesten komen voort uit de zwarte beer van de eeuwige dood, want ook de eeuwige hel leidt tot de eeuwige dood. Tijdelijk hebben ze daar even zware energie door en zijn het zulke grote roofdieren. Ze zijn dus op een zelfmoord-missie, als ISIS-agenten. Het zijn terroristen. De zwarte beer van Rusland is een terrorist. Het is een clown. Hij gebruikt zowel het christendom als de islam.

Denk je eens in dat monster tegen te komen in een besneeuwd bos in Rusland, in een ijsgebied. Daar kun je niet tegenop. Je moet rennen. Hij wil je dood hebben, want hij leeft van de dood. Hij wil uiteindelijk zelf ook dood. Dat is het ultieme orgasme voor hem. Hij wil de eeuwigheid niet. Dat is te gevoelig voor hem, dan moet hij te diep. Dat wil hij allemaal niet. Hij wil kort leven en de baas zijn. Hij wil handel voeren, opdat het hem niet te dichtbij komt. Hij is op een zelfmoord missie. Dat is het orgasme waarnaar hij verlangt, dat hij dan alles kan vergeten. Het eeuwig leven is te zwaar voor hem. Dat wil hij niet. Dat kost teveel moeite. Hij wil die prijs niet betalen. Dus is hij een zwarte beer, machtig, gehaat, gevreesd, en ook geliefd vanwege het Stockholm syndroom wat hij in zijn slachtoffers plant, het denken dat je je ontvoerders liefhebt, gewoon puur om te overleven. Deze wereld is gebouwd op het Stockholm syndroom. De mens houdt van degene die hem martelt, anders zou de mens nog meer gemarteld worden. De mens sluit zich hierom aan bij de organisatie van hem die hem martelt.

De mens houdt van de zwarte beer, in de hoop dat de zwarte beer hem dan met rust laat. De mens probeert de zwarte beer gunstig te stemmen. De mens brengt zo grote offers tot het beest, en wordt zo een fundamentalistische atheist of eeuwige hel gelovende christen. Het zal de zwarte beer een rotzorg zijn. Een zelfmoord missionaris is ook prima voor hem. De zwarte beer leeft van de dood. Het raadsel van de fundamentalistische islam kwam gevaarlijk dichtbij, omdat dat is wat de beer is : een zelfmoord terrorist. Kijk daarom naar de golven die zeer diep naar beneden gaan, en dan komen de golven weer op. Het gevecht met de zwarte beer is een gevecht met de zee. Alleen educatie gaat je erdoor heenhelpen. Wegrennen en leren. IJzer met handen breken kun je niet.

De wereld wordt in de winterdroom gehouden, en het is slechts een allegorie. Straks is er het uur van de wolf. Je kunt het sterven en opstaan niet forceren. De natuur gaat haar eigen weg. Waarvan is het een allegorie ? Het betekent dat er ergens een ander leven is wat is vergeten. De mens is zo opgegaan in zijn eigen realiteit dat er zulke harde vuistregels om hem heenzijn van de eeuwige dood. Het is iets symbolisch. Letterlijk is het slecht en heeft het geen waarde, maar symbolisch heeft het een diepe geestelijk en transcendente betekenis. Alles moet namelijk volledig sterven om nieuw leven te brengen. De mens moet door dit gat heen van de eeuwige dood, het gat van de

zwarte beer.

Eeuwig moet dus vertaald worden als volkomen, als een zinnebeeld van de bodemloze diepte van het bestaan waarin je een nieuw leven ontvangt wat eerst verloren was gegaan. Dit ligt dus ook gecodeerd in de put van de islam die stelt dat God geen kinderen heeft. Dit alles is ten doel om je verloren 'kind' te vinden, oftewel de kennis die men altijd voor je achterhield in deze realiteit. Dan is dus de vraag : Wil je de negenennegentig schapen achterlaten om het verloren schaap te zoeken in de wildernis ? Zo niet, dan ben je levende alreeds dood. Er is veel verloren kennis nodig om het eeuwig leven te vinden, het leven aan de andere kant van de omheining. Zowel de eeuwige dood als de eeuwige hel mogen nu een kwartslag draaien. De beer is een medicijn van volkomenheid, van context. In de diepte is dit dus een heel communistisch begrip van gelijkheid en verzoening. Iets is kwijtgeraakt en daardoor moet het ego, oftewel de onwetendheid, wat in de weg zit eerst 'sterven'. Kom je er te dichtbij, dan zal het je aanvliegen. Je kunt er alleen kennis over vergaren.

De beer is het raadsel van de context. Het verbindt twee werelden aan elkaar. Het is verbonden aan de magie van de kosmische zee, van het neerdalen en opkomen van de golven.

De demonologie is de kunst door diagnose te komen tot het medicijn, wat zich diep in het probleem zelf bevindt. Dit is een shamanistische kunst. In de kerk wordt deze diepte niet geleerd. De demonologie is niet alleen maar militaristisch maar vertaalt door middel van de transcendentie en het gebruik maken van symboliek het letterlijke tot het allegorische. Alles wat zich herhalend rondom de mens afspeelt is allegorie wat tot nut gebracht mag worden. De mens mag voorbij het duistere dogma van de eeuwen gaan, over het hek heenklimmen, terug tot de esoterische schoonheid van de oorsprong van alle dingen.

Het vraagstuk van de esthetiek, oftewel de wijsgerige en ethische discipline en leer van kunst en schoonheid, mag zo ook rust vinden in die gedachte. De mens mag komen tot de transcendente schoonheid door alles heen die geopenbaard wordt in de context, in het beren-medicijn. Zo rijst de zwarte beer dan wel eerst heel hoog en dreigend, maar als het dan het werk van verzoening heeft volbracht, dan zal de beer opgelost worden in het enigma van de golven.

Het beren-medicijn is het slot van een langdurig sprookje wat we door de geschiedenis heen gezien hebben. Leer dit medicijn te gebruiken en leer het aan anderen door te geven mocht de gelegenheid daartoe zich voordoen.

Shamanen weven de nachtmerries tot dromen door het beren-medicijn. Zij ontmaskeren niet alleen de religies, maar zij verzoenen de religies ook door de context. De beer is het symbool van de 'missing link', de ontbrekende schakel. In de gnosis is de beer ook de geslachtslijn van de moeder. Alleen de baarmoeder kan het gevallen gat opvullen. De beer is in die zin de heraut van het herstel van het vrouwelijke, en van de openbaring van het vrouwelijke enigma. Er kan niet zomaar op afgelopen worden op z'n Jan boerenklompen, want de beer zal iedereen aanvliegen. Het geheim kan niet gestolen worden. Er moet hiervoor naar school gegaan worden. Alleen door kennis kan de verlichting komen, die een verdieping is. De beer verdiept, als het machtige enigma van de zee-diepte. Zij heeft jongen, dus kom niet dichtbij, maar leer en leef. Het is een bepaalde droom, dus je zult er eerst voor in slaap moeten gaan. Hier wordt alles alleen maar bereikt door slaap. Het is een eeuwige slaap met eeuwige dromen, en de mens gaat van droom tot droom. De ene droom is een

sleutel tot de andere.

Hoofdstuk 25. De Vur en de Betekenis van het Poëtische Atheïsme

Het zwarte gat van de eeuwige dood in het fundamentalistische atheisme is dus belangrijk, niet letterlijk, maar als een poëtisch element wat wijst op de eeuwige, oftewel volkomen, dood van het ego waardoor de mens tot eeuwig leven komt. Wij mogen met niets minder genoegen nemen dan volkomenheid. Een kwartslag gedraaid functioneert dit beruchte en hartverzwarende dogma van het orthodoxe atheïsme als een brug, zoals ook beschreven staat in de Vur, in boek 112, de Brug :

1. Ik kwam tot de brug, waar vele moeders waren met hun kinderen,
En mensen, veel mensen,
De brug was wijd en wit,
En ze spraken dat ergens in het midden van de brug,
Daar is geen tijd meer,
Daar is een mist waar iedereen elkaar verliest

2. Ik vroeg me af waarom zoveel tot deze brug gekomen waren,
Maar ik zag in dat er geen andere keus was,
Er was een oorlog in hun land,
En hun land zou in vuur vergaan

3. En men schiep religies, om aan de macht van de brug proberen te ontkomen,
En men begon te twijfelen aan het verhaal van de brug

4. Ik ging de brug op, en liep door totdat ik in witte bloemenvelden kwam,
Ik zag niemand meer, ik was helemaal alleen,
Plotseling voelde ik een hand,
En ik ontwaakte

5. Aan de andere kant van de brug was ook een oorlog,
Ook dat land zou in vuur vergaan,

Er was alleen leven op de brug

Men schiep dus religies om aan deze vuist van de eeuwige dood te ontkomen, deze zwarte hand van het atheïsme die families meedogenloos uit elkaar trok en mensenlevens voor altijd beëindigde. In de Vur is deze brug dus wit, als een beeld van de ontwaking. Er mag een ander zicht op komen. De mens heeft soms de dynamiek van de eeuwige dood nodig, als een metafoor van ergens van loskomen, ergens aan sterven, en wel diep genoeg, eeuwig dus. De ontwaking van deze eeuwenoude brug is een belangrijk evenement in de apocalypse of openbaring van de Vur. Wij mogen hier naar uitkijken. Het is de ontsluiering van de natuur.

Het is zo een poëtisch dogma waaruit een nieuwe natuur groeit. De eeuwige dood van de onwetendheid betekent het eeuwig leven in de kennis. Het boek de Brug in de Vur spreekt dus over witte bloemenvelden op het midden van de brug. Eerst verloor hij daar alles. Boek 107 is genaamd de Witte Bloemenvelden, waar hij de kennis ontmoet :

1. Ik loop met haar over een pad door de witte bloemen velden,
Het trauma heeft geen plaats hier,
Want er is diep zicht,
Wij kijken door de herinneringen heen

2. In het witte bloemen veld greep ik haar hand,
In de stad zouden ze dat het huwelijk noemen,
Maar het is kennis, de kennis raakte haar aan

Die hand werd ook al even kort genoemd in het boek van de Brug. Het huwelijk is een allegorie van onze relatie met de kennis die wij ontvangen wanneer we alles achter hebben gelaten, waarvan de eeuwige dood als dogma van het atheïsme een poëtisch beeld is, als een siroop van herstel, zeker geen letterlijk beeld, maar heel dualistisch.

Het is belangrijk om dat gat in te gaan opdat we weer helder zullen zien, in gelijkenissen, en niet in letterlijke drama, zoals het boek van de witte bloemenvelden in de Vur stelt :

3. In de stad noemen ze alle dingen anders,
Daarom ben ik tot het witte bloemen veld gegaan,
Ik kan hier waarnemen hoe dingen echt zijn

4. Het is altijd weer anders dan mensen zeggen,
Het begint altijd in je hoofd te draaien,
En dan weet je het niet meer

5. Door het dal van de witte bloemen velden,
Komen wij tot de gelijkenissen,
Dit boek is er vol van,

Zij strijden allen om het boek van het witte bloemen veld

6. Het witte bloemen veld,
Ik vond jou daar,
En nam jouw hand

Zo kan er een waarlijk contact ontstaan, en zo kan men ook daadwerkelijk dingen afsluiten, zoals er aan het einde van het boek wordt gesteld :

7. Het leidde mij tot de overkant van het witte bloemen veld,
Waar ik jouw sieraden zag,
Zij sluiten alle deuren en ramen,
Zij sluiten de gordijnen,
Zij nemen afscheid en vertrekken,
Als een witte bloem die vaarwel zegt,
Als een geheim achter de schutting

In het boek de Pop van de Vur wordt er gesteld dat de witte bloemen struiken rondom de herinneringen groeien, wat een boodschap van hoop is voor het traumatische geheugen, een boodschap van herstel. Het geheim van de witte bloemen wordt besproken in boek 13, de Witte Roos, waar de witte roos wordt beschreven als een slaap die een subtiele droom ontvangt, als een druppelende ontwaking :

6. Ze slapen als een witte roos,
Terwijl een droom zo diep in hun harten valt,

Het is een druppel van bewustzijn,

Zo ver weg in de verte,

Ze proberen het te vangen, maar ze vallen dieper weg,

En het is alsof het honderd jaren duurt om weer op te staan,

Om nog een poging te doen om de druppel van het bewustzijn te vangen,

Maar ze falen weer, en vallen zelfs dieper,

Nu is het alsof het duizend jaren duurt voordat ze een nieuwe kans krijgen

4. Het is als een nieuwe drug, een nieuw medicijn,
Ze weten niet meer waar ze zijn,

Hier begint een andere droom

5. Het is vreemder dan ze zich konden voorstellen,

Je weet nooit wanneer je echt wakker bent,

Wanneer Zij in de buurt is,

Ze realiseren het niet,

Ze zijn ver weg

Aan het einde van het boek wordt beschreven wie zij is :

11. Zij was een genezer, een jager,
Zij is de Heerin van slaap, van het medicijn,

Zij maakte al zijn dromen,

Waarheden met een paar druppels van leugen,

Om hen te trekken tot Haar velden

De mens ziet dus allerlei leugens om zich heen, zoals het atheïstische dogma van de eeuwige dood en het christelijke dogma van de eeuwige hel, maar het zijn allegorieën die juist de waarheid dienen te versterken. In de poëtische betekenis is het dogma van de eeuwige dood in het atheïsme dus een zuiverende en reinigende kracht van de natuur, als een ontsmetter, opdat het zaad van de waarheid wortel kan schieten en niet voortijds aan parasieten ten onder gaat. We zien hier dus de openbaring van een heilige noodzaak.

Hoofdstuk 26. Het tijgermedicijn

Het dogma van geld in het rijke westen, in het kapitalisme, alsof geld het paradijs en het eeuwig leven kan kopen, als een illusie, is ook iets wat een kwartslag gedraaid moet worden. Het dogma regeert over de gehele wereld. Veel hebben is voor veel mensen de weg tot geluk. Het dogma valt bijna niet weg te branden. Ook voor veel religieuzen gaat geld goed samen met religie. En voor atheisten is het alles wat ze hebben. Het zijn materialisten. Ook dit is een duister dogma waar geestelijke mensen niet vrolijk van worden, want zij weten dat het een vernietigende leugen is. Maar het valt maar niet weg te boenen. Er lijkt niets maar dan ook niets tegen opgewassen. Wat betekent het in de poëzie ? Geld is een allegorie van onafhankelijkheid, van het individualiseren, persoonlijk maken. Geld zorgt ervoor dat je niet meer afhankelijk bent. Geld is dus een poëtisch

zinnebeeld van ijs. Letterlijk en materieel gezien is het potentieel gevaarlijk, maar in het geestelijke krijgt het diepere betekenis, wanneer het een kwartslag draait.

Geld is de troost die hen die zichzelf hebben veroordeeld tot de eeuwige dood door het atheïsme en het christendom zichzelf geven. Dit is hun laatste strohalm. Het is heel tragisch, maar slechts een onderdeel van de poëzie. Zij die zich hebben afgezonderd in hun zoektocht naar de onderaardse waarheid vinden een bron van esoterisch goud waardoor ze eeuwig leven en gelukkig worden. Ze hebben namelijk zichzelf gevonden. Je ego vinden is niet aan te raden, want dit is het slechte geld, maar je hogere zelf vinden is het vinden van het esoterische, eeuwige geld van de kennis, van het hogere bewustzijn. Zo kom je los van al je lagere projecties. Het kapitalistische dogma van geld is dan ook om het atheistische (en ook christelijke) dogma van de eeuwige dood te dienen, als een Trooster.

We gebruiken het dus als metafoor van de individualisering, wat ook voorkomt in de Juche theorie van Noord Korea. Het is het tijger medicijn. In de gnosis stelt de tijger ook de geslachtslijn van de vader voor. De vader is een beeld van de afzondering. De moeder stelt de verzoening voor, de beer. Het kind is dan ook aan de moeder verbonden door de navelstreng, en komt uit de moeder voort, niet uit de vader. De vader is een beeld van ijs, de koude kant van het echtpaar. Zo heeft het kind genoeg ijs om zichzelf te individualiseren en onafhankelijk te maken. Het is het tijger medicijn. Poëtisch gezien is dit dus ijsgeld. Zie al die rijken gaan tot dit witte gat, dit witte ravijn, waar zij zich instorten allemaal voor geld. Het heeft een diepere betekenis. Ze gaan de ondergang tegemoet, maar in de poëzie is het slechts een masker. Grote stoeten van monniken storten zich al zingend in het ravijn van heilzaam ijs tot de eeuwige dood van de onwetendheid. Het is een soort slaap waarin ze dromen van bewustzijnsverruiming ontvangen, als een heilige drug van het paradijs. Het geld van kennis is leegte waarin het zaad van de waarheid wordt opgewekt. Dit zijn grote universele geheimen. Alleen in de poëzie heeft het waarde. De monniken dienen het eeuwige geld, de transcendente ijsvlaktes waarin ze hun kloosters hebben. Zij hebben alles achtergelaten voor het heilige geld.

Zie de kapitalisten die hun oren hebben gesloten en onverschillig leven. Het heeft een diepere poëtische betekenis. Het is slechts een allegorie. Je gaat aan dit raadsel kapot totdat het je doet ontwaken. Dit is het tijger-medicijn.

In de Vur wordt dit in verband genoemd met de gokkast in boek 53, de Gokautomaat. De rijke waant zichzelf onafhankelijk door zijn vele geld. Hij kan er alles mee doen. Het is een grote illusie, en ja, hij heeft in principe niemand nodig door al zijn vele geld. Hij kan alles kopen. Zijn geld is zijn robot die alles voor hem doet. Hij heeft geen mensen boven zich. Hij is de bovenste baas. Hij hoeft niet te doen wat andere mensen doen. Hij is vrij. Hij is losgekomen van het systeem denkt hij. Hij denkt dat hij het nieuwe systeem is, en speelt zo op de hogere machines als aan een gokkast, want hij wordt niet meer door anderen beinvloed. Ook het dogma van de democratie is een gokkast. Je stopt je muntje erin en maar afwachten wat eruit komt, want dat hangt van de massa's af. Het is een gokspel. Democratie is natuurlijk iets veel groters dan alleen maar wat er op aarde gebeurt. Vele hogere machines en buitenaardse systemen mengen zich hierin. De poëtische democratie is het stuur-mechanisme van het communisme, omdat het kijkt wat het beste is voor de context. Het zijn belangrijke dynamieken.

Is het dan niet zo dat wanneer je je niet meer door mensen laat beinvloeden, maar gaat gokken, dat je dan vrijkomt ? Of kom je dan in een nieuwe gevangenis. Overal wordt je beinvloed door mensen. Het hangt in de lucht. Moet je dan gaan gokken ? Of is er nog een andere weg ? Het zijn geen letterlijke dynamieken, maar poëtische dynamieken. Het dogma van de democratie heeft alleen poëtische betekenis, dat je zo niet in vals individualisme terechtkomt, maar dat je kijkt naar de context die meebeslist. Zo bewaakt de heilige democratie je zodat je niet door valse tijgers wordt meegenomen. De heilige democratie is gebouwd op principes, niet op personen. Dit is waar de arend in het spel komt. De arend is de hemelse, nibaanse democratie, niet de aardse democratie. In de heilige democratie kijk je of aan alle principes is voldaan, of geen principe is verwaarloosd, of alle principes meespelen. Zo onstaan er conclusies. De arend is de democratie van de gnosis. Zo kan er geen vals besloten communisme onstaan, en ook geen corrupte geldspelletjes, en geen corrupte individualisering. De arend is dus een belangrijk alarm. De beer is niets zonder de arend. Zonder de arend wordt de beer vals, maar er zijn ook valse arenden. De aardse democratie van 'meeste stemmen gelden' is corrupt. Want als de meerderheid slecht is, dan gaat zo het slechte heersen.

Ook de tijger is dus niets zonder de arend. De heilige democratie is fundamenteel voor het paradijs, voor het nibana. Het is de aardse democratie die een kwartslag is gedraaid. Men kijkt ernaar als naar een mysterie. Mensen brengen hun stem uit maar tegelijkertijd toetsen ze deze stem aan die van de massa. Ze offeren zichzelf op, maar waaraan ? Wat voor krachten zijn hier in het spel ? De arend stijgt boven alles uit om tot de ware democratie te komen, de democratie van de principes. Zo kan de context spreken. Al het eenzijdige en monogame moet hier aan afsterven.

Hoofdstuk 27. Het haaien-medicijn

De heilige democratie is principe-democratie of context-democratie waarin niet de meerderheid de koers bepaalt, maar de samenwerking van principes. In die zin wekt de heilige democratie het heilige communisme tot leven, oftewel de heilige context, om het practisch te maken. Is dit een hele ingewikkelde technologie ? Zeer zeker.

De heilige democratie heeft alles geschapen en breekt dwars door muren heen. Het is iets buitenaards.

Totisme, van het Duitse woord voor dood 'tot', is het atheïstische nihilisme die de eeuwige dood voor iedereen leert. Het is een belediging van de creativiteit. Ze hebben hier geen bewijs voor, maar het is een geloof. Toch is dit dus een poëtische allegorie van de dood van de onwetendheid, van het ego. Deze extreme vorm van atheïsme heeft ook zijn eigen industrialisme, maar het is als een industrie van de dood. Het is conservatief atheïsme, niet progressief. Alles gebeurt in het framewerk

van de aangekondigde eeuwige dood. Het allegorische atheïsme heeft haar eigen industrialisme en robotisme. De haai is een beeld van het heilige robotisme.

Het heilige communisme en het heilige atheisme hebben hun eigen industriële revoluties en wekken het heilige robotisme op, het haaien-medicijn. Het heilige robotisme wordt ook in de bijbel gepredikt, door Jeremia, Jezus en Paulus, en ik heb het altijd gepredikt, maar normaal gesproken wordt het niet in de kerken gepredikt. Het heilige robotisme, oftewel de heilige gebondenheid, is de zegen na de ontvangst van 'de heilige geest'. Vele mensen zeggen de heilige geest te hebben ontvangen, maar strijden tegen elkaar en zijn het oneens met elkaar. Het is dus niet genoeg. Er is iets mis. Er ontbreekt nog een schakel, en dat is de heilige gebondenheid wat een hele hoge prijs heeft, want de mens moet zich afzonderen en moet totaal aan zichzelf sterven, en wordt dan bezocht door hemelse haaien. Een heleboel mensen willen die heilige vreze niet. Vaak zien mensen vreze als negatief, maar het is de heilige voorzichtigheid en een veiligheidssysteem, een alarm, om de mens tegen de machten der zonde te beschermen. Ik houd daarom van de heilige vreze als van mijn partner. Zonder de heilige vreze kan het ego niet sterven. Zonder de heilige vreze is er geen volkomen afzondering en is de mens blind. Dit is geen eenvoudige technologie. De haaien van het ego moeten ontmaskerd worden, de haaien van de lagere aardse gewesten. Het valse robotisme van de stad moet uitgeschakeld worden.

Ik houd van de heilige vreze, zoals ik van het kruis houd. Ik heb de tucht lief, als mijn partner. Het houd mij waakzaam. Het is een onderwijzer. Kennis kan alleen op de juiste manier ingegoten worden in de context van opvoeding en school. De mens moet niet alleen tot wedergeboorte komen, maar ook tot wederopvoeding en wederscholing.

Het geheim van de hemelse haaien is een prachtig geheim en medicijn. De beer leidt tot het water, tot de vis, en tot de haai. De mens mag zo de heilige en hemelse, nibaanse beer volgen tot dit geheim. Het is iets waar je intens voor mag bidden en je naar mag uitstrekken. Het is een parel waar je alles voor moet verkopen. Het krokodillen-medicijn staat verder voor verdieping en shamanistische scholing en exegese hierin. Leer te werken met het krokodillen-medicijn, alles te verdiepen. Mix het met het haaien-medicijn, want alleen door scholing zal het volkomen kunnen worden.

De wereld leeft nog steeds in de tweede wereldoorlog. Ze hebben een drug genomen waardoor ze nu in de illusie leven dat de bevrijding al is gekomen. Eerst moet het Hitler mysterie begrepen worden. Ja, D-Day is al geweest, maar de mens heeft het niet begrepen. De mens heeft het materialistisch en letterlijk opgevat. Deze mysterieën zijn nog niet uitgelegd. De grote drie politieke moordenaars van de vorige eeuw : Hitler, Stalin en Mao, hebben alleen poëtische waarde in de zin dat ze poëtische communistische zuiveringen uitbeelden van principes. De letterlijke, materialistische vorm is natuurlijk verwerpelijk, maar het zijn drie allegorieën met een hogere betekenis. De mens moet klaarkomen met deze drie enigma's. Ze moeten een kwartslag draaien. Ze kwamen verkeerd door de Arcturische lens tot de aarde.

Hoofdstuk 28. De Destalinisatie van de Wereld

Het was bedtijd voor een klein meisje. Haar vader was haar een verhaaltje voor het slapen gaan aan het voorlezen. Opeens werd er geklopt en er kwamen mannen binnen die het hele huis overhoop haalden, en toen arresteerden ze de vader van het meisje. Het waren geheime agenten. En toen ze hem de deur uitleiden riep hij naar het kleine meisje : "Ik kom wel weer terug, want ik ben onschuldig. Dan zal ik het verhaaltje voor je uitlezen." Het kleine meisje groeide op, wachtende op haar vader. Ze werd volwassen terwijl ze wachtte op haar vader, en zelfs toen ze een oude vrouw was geworden wachtte ze nog steeds.

Het is een droevig verhaal wat er gebeurde tijdens het regiem van Stalin in Rusland. Stalin betekende de man van staal. Het dodenaantal tijdens zijn regiem ligt veel hoger dan dat van Hitler. Daarom wordt hij weleens de dubbele Hitler genoemd, of Hitler was maar een halve Stalin. Er werden geen andere goden geduld dan Stalin zelf. De priester-orde werd omgebracht. Religie werd geheel uitgebant. Ook politieke tegenstanders werden uit de weg geruimd of verbannen naar oorden van dwangarbied, en het volk werd tot slavernij gebracht. Alles werd bezit van de staat, het collectief. Persoonlijk bezit was verboden. Zelfs een vrouw en een huis waren geen persoonlijk bezit, maar van de staat, van het collectief. Zij die zelf land bezaten, zoals land-eigenaars, werden bestempeld als 'vijanden van de mensen'. Alles was door, voor en van de staat. De mens leefde in slavernij tot de staat. Het individu bestond niet meer. Stalin was de almachtige, en werd als god vereerd. Alles wat anti-Rusland was moest vernietigd worden, en ook alles wat anti-Stalin was. Stalin was de wet. Mensen waren bang dingen van de tegenrevolutie in huis te hebben, want ze wisten waar dat toe kon leiden.

Stalin was te grof en te fanatiek, zonder nuance, wat ook gesteld werd door zijn voorloper, Lenin. Stalin nam de macht over, maar het is een allegorie. Stalin werd vereerd als een Russische Christus, ook veelal vanuit angst. Niemand wilde naar Siberië getransporteerd worden. Dat kun je vergelijken met gebrainwashte kinderen en volwassenen die Christus vereren omdat ze bang zijn dat ze anders naar de hel getransporteerd zullen worden. Stalin had zoveel macht vanwege angst. Ook de hedendaagse medische, psychiatrische en voornamelijk dentale dictatuur is stalinistisch. De mens is niet meer van zichzelf. Het individu is verboden. De mens is slaaf van het systeem. Ook de kerken zijn min of meer stalinistisch. De mensheid ontkomt niet zomaar aan het buitenaardse stalinistische enigma. Zo is er een lage Stalin en een hoge Stalin. De materialistische, letterlijke, legalistische Stalin moet overwonnen worden en de poëtische Stalin, die een kwartslag gedraaid is, moet begrepen worden.

Stalin's systeem geeft niet mee. Het is staal. Wil dat zeggen dat Stalin persoonlijk een slecht mens was ? Ja en nee. Hij was ook zwaar mentaal ziek en demonisch bezeten. Sommige ideeën waren wel goed, maar hij bracht het verkeerd ten uitvoer. Hetzelfde geldt voor Hitler en Mao. Het was iets

buitenaards. Zij hebben te snel naar de kroon gegrepen. Zij hebben het kruis veracht en de heilige vreze. Zij zijn niet voorzichtig geweest. Zij hebben de fles gegrepen, nogal zware drank, werden hierdoor dronken, en de gevolgen ervan waren niet meer te overzien. Ze wilden slapen. Het lijden was hen teveel. Anderen moesten hiervoor sterven. Daarom zijn zij laf geweest. Maar ook voor hen is er herstel.

Stalin versloeg Hitler. Het was het einde van Nazi Duitsland, maar nog maar het begin van een stalinistische wereld. Een heleboel mensen ontgaat dit, en denken dat de wereld toen werd bevrijd, maar de geesten van de man van staal namen de wereld in. Na Hitler kwam Stalin. Dit vertaalde zich in een medische dictatuur die zijn weerga niet kende. Rusland was door Stalin een supermacht geworden. Het was iets groters dan Stalin zelf. Na zijn dood moest Rusland gedestaliniseerd worden, maar het zaad was al gezaaid. Het was al te ver gegaan. Nu is het een feit dat de hele wereld gedestaliniseerd moet worden. Het Stalin enigma moet verstaan worden.

Hoofdstuk 29. Het Rode Geheimenis van China

Stalin geloofde in de loop van het geweer, niet in het kruis en de heilige vreze. De korste weg naar macht was waar hij in geloofde. Niet de lange, smalle, kronkelige weg. Na zijn dood werd het eigenlijk alleen maar erger, want de medische industrie ging met zijn ideeën op de loop en maakte het nog corrupter. Ze hadden een gat in de markt gezien.

Er werd een beeld van het beest gemaakt, en dat beeld was nog wel veel erger : de medische Stalin. Ze moesten en zouden nu ook binnendringen in de monden van de mensen. Zo konden ze de mens oraal verkrachten om de mens nog meer monddood te maken voor het systeem. Dit zijn allemaal vormen van materialisme. Zij houden de ziel ten onder in de eeuwige dood. Ze gaan enorm diep in de filosofie van het materialisme, als een geloof. Ze zijn dronken. Iedereen die dieper is gegaan dan hen ziet dit. Ze hebben een gebrek aan demonologie. Ze redeneren alles weg wat ze niet willen weten, maar vertonen geen tekenen van verlichting. Het zijn vaak stugge mensen die in cirkeltjes praten. Ze vertonen geen tekenen dat hun hogere zintuigen werken. Het is horizontalistisch gezwam. Het vertikalisme kennen ze niet, alleen als het om henzelf gaat, want ze hebben zich verschillende meters boven anderen gezet. Zij hebben altijd gelijk, maar zijn net zoals de rest. Het zijn maar mensen. Ze zijn gewoon stalinistisch die een ander individu niet erkennen, alleen henzelf. Het is pure persoonsverheerlijking : henzelf. Zij wanen zichzelf Stalin.

Lenin, Stalin's voorloper, was liberaler en socialistischer dan Stalin. Stalin was nationalistischer, terwijl Lenin het globale communisme aanhing. Socialisme is in de kern een belangrijk principe, ook zeer poëtisch want het betekent dat het om de 'waarde' gaat en niet om de 'winst'. Toen alles naar China begon over te waaien onder het Mao regiem werd dit ook extra benadrukt, alhoewel ook daar het communisme zwaar corrupt werd. Vandaar dat we dus moeten kijken naar de poëtische, allegorische en esoterische waarde, en niet de letterlijke, materiele, exoterische waarde. Mao was de Chinese Mozes, hoewel zwaar corrupt, die het volk zou leiden tot het communistische paradijs. Dit hield in dat alles van het collectief zou worden, zodat de mens verlost zou worden van kapitalistische spelletjes en feodale onderdrukking. Het communistisch-socialistische systeem van Mao rekende hiervoor af met alle eerdere tradities. Hij hanteerde de zogenaamde pistool wiskunde in de zin dat hij geloofde dat het gebruik van pistolen beeindigd moest worden door het gebruik van pistolen. Ook hij aanbad net zoals Stalin het pistool, en zo kwam deze gangster dus heel ver. Het gebeurt maar al te vaak dat zulke mensen dan trigger-happy worden. Het is materialistisch denken.

Het socialisme kan op twee manieren corrupt worden : door materialisme en door nationalisme. Het gaat daarom om het transcendente socialisme. Socialisme gaat dus om kwaliteit, niet om kwantiteit, om waarde, niet om winst, heeft dus oog voor het individu. Socialisme brengt recht en medische zorg tot iedereen, en behoort dus gratis te zijn, zoals in Cuba. Een tijd terug had ik een droom over dat het begon te sneeuwen in de zomer. Het was het Chinese socialisme, zeer majesteitelijk. In bepaalde opzichten was het als goud en rood. Socialisme is een buitenaardse rode energie, en dit is een hele verfijnde energie die niet roekeloos mag worden toegepast. De mens moet hiervoor diep in de sociologie om deze energie te begrijpen en geen overhaaste, materialistische stappen nemen. Het is een wonder wat de tijd gegeven moet worden. Het is iets van de natuur. In het Eeuwig Evangelie in de Jezus en de draak mythe ontvangen de heiligen rode gewaden om hen tot rust te brengen. Dit gebeurt wanneer Christus tot het hart van de draak komt. De draak verandert in een varken, en brengt een rood beest voort, en het Christus-kind moet er tegen strijden, het temmen en leren berijden, om het zo aan de heiligen te geven. Dit wordt beschreven als een lange worsteling. Uiteindelijk komt er een rode speer uit de mond van het Christus-kind om het varken te doorboren, en het varken wordt in een put geworpen, en een gelach kwam voort vanuit de put om de heiligen aan te klagen. Dit was de geest van het varken, en niemand kon het vernietigen. Er volgen dan nog een heleboel andere worstelingen, waardoor uiteindelijk het Christus-kind zelf in een rode speer veranderd. In de Tweede Bijbelse mythologie brengt Christus kinderen voort die 'de rode strepen' worden genoemd, als de rode speren. Dit is ook een teken van de heilige gebondenheid dat je hele leven beveiligd gaat worden tegen de zonde door rode speren als een alarm en ook als een blokkade. De speren kruizen zich dan en er wordt dan bepaalde energie geblokkeerd.

We spreken daarom van een lagere Mao en een hogere, poëtische Mao van het socialisme. Ergens zit er dus goed zaad tussen waarmee gewerkt mag worden. Mao wijst ook weer terug op de Egyptische godin Moa, de godin van de wet en de waarheid, en staat dus in verband met Mozes die de wet ontving. In het heilige socialisme van de gnosis wordt religie verzoend als metafoor. Het gaat dus om globaal socialisme waarin ook religie een plaats krijgt. Het is het socialisme van de principes, van kennis, waar er gekeken wordt naar de waarde en niet naar de winst. Het materialistische westen waar de medische dictatuur heerst is gericht op winst en niet op waarde. Zij hebben een beeld gemaakt van het beest, wat nog wel erger werd. Ze roofden de Stalin-icoon om het zelfs nog corrupter te maken. Maar de mens moet weer terug naar het principe van waarde. De mens moet terugkeren tot de diepte van het Oosten, om zo de sleutels te ontvangen om de oorspronkelijke Westerse natuur te herstellen. Het geheimenis rust op China. Het is een Betelgeusisch geheimenis. In de diepte van Oan, het nibaanse paradijs, de heilige slaap, ontstaat er een droom, namelijk het verloren Venus, wat ooit eens een onderdeel was van Betelgeuse. De mens moet hier weer toe ontwaken. Het is de morgenster.

2 Petrus 1
19En wij achten het profetische woord daarom des te vaster, en gij doet wel, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten.

Hoofdstuk 30. De Russische Maarten Luther

Stalin en Mao zijn demonologische principes, en hadden nooit materialistisch mogen worden in de eerste plaats. De mens moet terugkeren tot de kern. De vrucht moet afgeschild worden.

Lenin, de communistische vader van Rusland, had het systeem opgezet omdat hij vond dat het klassensysteem verraderlijk was. De hogere klassen onderdrukten de lagere klassen. Lenin stelde dat de onderdrukte arbeidersklasse zelf de staat moest zijn : "Wij zijn de staat." Dit was de boodschap aan alle onderdrukten. Vandaar dat velen met Lenin wegliepen, want hij kwam voor ze op. Hij stond aan hun kant. Aan het begin van de vorige eeuw was er de Russische Revolutie, omdat de mensen het misbruik door het imperialisme niet meer konden verdragen. Het Russische keizerrijk, de monarchie, werd afgeschaft. De Russische keizers werden tsaren genoemd. Iedereen moet persoonlijk door een soort van exegetische Russische revolutie gaan om los te komen van tsarische onderdrukking in de demonologie. Lenin stichtte een nieuwe staat, de Sovjet Unie, de Raden-unie, of USSR, de unie van socialistische sovjet-republieken. Hij nam het volk binnen op zijn schip. Hij stak de hand uit naar de lagere ordes, en pleitte voor gelijkheid. Zijn naam was niet Lenin. Lenin was een pseudoniem wat hij gebruikte, genoemd naar de Lena, een rivier in Siberië. Hij was zelf ook een Siberische balling geweest. Hij kwam dus van diep, want Siberië was als de Russische 'hel' waar hen die niet in lijn liepen naartoe verbannen werden. Lenin werd door zijn werk en levensverhaal zo een mythe. Hij was een marxist. Hij streed tegen het kapitalisme. Hij stelde zijn aprilstellingen op, als een soort van Russische Maarten Luther. Hierin stelde hij dat er volledig gebroken moest worden met alle belangen van het roofzuchtige kapitalisme en het kapitaal. De macht moest overgaan naar de arbeidersklasse en de allerarmste lagen die onderdrukt werden. Hij stelde dat er alleen maar oorlog mocht zijn uit absolute noodzaak en niet als middel van veroveringen. Hij riep hierin op tot geduld en educatie. Het kapitaal moest verdwijnen, anders zou de oorlog niet kunnen eindigen en zou de vrede niet kunnen komen. Er was onvoldoende klassenbewustzijn en organisatie van de arbeidersklasse, waardoor de kapitalisten, de exploiteerders, aan de macht kwamen. De kapitalisten worden de ergste vijanden genoemd van het socialisme en van de vrede. Dit alles brengt nieuwe voorwaarden met zich mee, stelt Lenin, vanwege de grote ontwaking van de lagere klassen die onderdrukt werden.

Hij roept in de aprilstellingen verder op tot ontmaskering van het hele kapitalistische systeem, van alle leugens, en de mens moet stoppen dit systeem te ondersteunen. Hij noemt het een voorlopige regering. Hij benadrukt de noodzaak van de herhaling van de educatie, van de ontmaskering, en de volharding hierin. Hij stelt dat hij in een minderheid is, en dat dit zijn werk is, dat hij aantoont wat de ware orde is, en hij roept anderen ook ertoe op het werk te doen, en dat hierdoor de massa's

zullen ontwaken, door de constante herhaling van de waarheid. Hij stelt dat de massa's dan vanzelf hun fouten zullen inzien en zullen veranderen. Er moet eerlijke loonsverdeling zijn, niet dat een bepaalde ambtenaar een hoger inkomen krijgt dan het gemiddelde. Er moeten afgevaardigden zijn van alle lagen van de bevolking die raden vormen in de republiek, in plaats van een parlementaire republiek. Verder is zijn droom de samensmelting van de banken die meer onder toezicht van de arbeiders-afgevaardigden komen. Er mag geen socialistische dwang komen, maar geleidelijkheid. Zij die aan de minimum-grens zitten moeten opgeheven worden tot het gemiddelde, om de kloof te overbruggen. Hij reikte dus de hand uit tot de allerarmsten, zoals ook Mohammed deed, die wilde dat er een armen-belasting zou komen om de armen te helpen. Zo leefde ook de eerste christelijke gemeente. Alles werd communistisch gebracht naar de grote pot waarvanuit alles eerlijk verdeeld werd.

Zoals Lenin de Russische Maarten Luther was, zo was Stalin de Russische Calvijn, die alles extreem maakte. Beiden waren zij marxisten, zoals Luther en Calvijn augustijners waren. Karl Marx, die overigens uit Duitsland kwam is daarom een soort van communistische Augustinus te noemen.

In Lenin had Rusland dus ook een soort Messias of Christus, die hen plaatste boven alle overheid en macht :

Efeze 1

19en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte
zijner macht, 20die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te
zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, 21boven alle overheid en macht en kracht en
heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomende
eeuw. 22En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan
de gemeente, 23die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.

Efeze 2

6en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus
Jezus, 7om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn)
goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

10Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God
tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

14Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte,
de vijandschap, weggebroken heeft, 15doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen
bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe
mens te scheppen, 16en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het
kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. 17En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan
u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren;

Efeze 3

18zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, 19en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

Efeze 4

22dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, 23dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, 24en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.
25Legt daarom de leugen af en spreekt waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander.

Efeze 5

6Laat niemand u misleiden met drogredenen, want door zulke dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. 7Doet dan niet met hen mede. 8Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts, 9– want de vrucht des lichts bestaat in louter goedheid en gerechtigheid en waarheid –, 10en toetst wat de Here welbehagelijk is.
11En neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veeleer,

13maar als dat alles door het licht ontmaskerd wordt, komt het aan de dag; want al wat aan de dag komt is licht.
14Daarom heet het:
Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.
15Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, 16u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad.

Efeze 6

14Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid,
15de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes; 16neemt bij dit alles het schild des geloofs (bewustzijn) ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; 17en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God. 18En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen; 19ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te maken, 20waarvoor ik een gezant ben in ketenen. Dan zal ik daartoe vrijmoedig kunnen optreden, zoals ik behoor te spreken.

Eigenlijk zegt Lenin in zijn aprilstellingen precies hetzelfde als de Efeze brief. Net zoals Paulus wist hij wat het was om in gevangenschap te leven, want hij werd naar Siberië verbannen. Het gaat bij Lenin dan niet om Christus, maar meer om het Christus-principe, het Christus-bewustzijn.

Waar Lenin nog losjes was, de touwtjes vierend, daar was Stalin als de strenge Calvijn, als de Heilige Geest die alles in bezit nam, of zeg maar gerust dat het de wodka was, want zo heilig was

het niet. Daniël profeteerde over dit ijzeren beest wat alles zou vermalen. Een nieuw evangelie werd gebracht waar iedereen voor moest buigen. Iedereen dacht dat toen Stalin stierf het afgelopen was, maar het was nog maar het begin. De westerse elite maakte een groot beeld van het beest.

Openbaring 13

13En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet nederdalen op de aarde ten
aanschouwen van de mensen. 14En het verleidt hen, die op de aarde wonen, wegens de tekenen, die
hem gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tot hen, die op de aarde wonen,
dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend
geworden is. 15En hem werd gegeven om aan het beeld van het beest een geest te schenken, zodat
het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen, die het beeld van het beest niet
aanbaden, gedood werden. 16En het maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de
armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun
voorhoofd, 17en dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het
beest, of het getal van zijn naam heeft.

Wat zijn die tekenen van vuur wat uit de hemel neerdaalt ? Het is een allegorie van de media die de mens via de televisie onder controle kreeg, en nu ook via de mobiel en de computer. Het is een stuk technologie.

Toen Stalin stierf hackte het stalinistische virus alle computers ter wereld voor het stalinistische tijdperk van de medische dictatuur. Alles moest buigen voor dit beest. Iedereen moest het merkteken ontvangen. Nee, de mens is nooit uit de tweede wereldoorlog gekomen. Hitler werd vervangen door het Stalin mysterie. Eisenhower zond zijn grote D-Day visioen, maar de mensheid heeft het niet begrepen. Het was niet letterlijk. Wat is de tweede wereld oorlog in de diepte ? Het is de Siberië ervaring. De mens werd verbannen naar Siberië.

Hoofdstuk 31. Het Siberische Kruis

Het klassenkruis waarin de hogere klassen de lagere klassen onderdrukken is een Siberisch kruis, een Russisch kruis, waarin Lenin de opstanding uitbeeldde. Lenin was een soort Russische Robin Hood, zelf ook een Siberische balling, die voor de armen opkwam, de lagere klassen. Hij nam hen op zijn schip in de woeste Siberische zee, als een wederkomst. Stalin had dan alleen metaforische waarde in de zin dat het de vernietiging van het kapitalistische ego uitbeeldde, of liever gezegd het onderscheiden ervan, want de dood is slechts een illusie, een symbool, van onderscheiding, waardoor alles op zijn plaats valt en alles wordt opgelost. Stalin is een allegorie van de voleinding van de wereld, van een tijdperk. Voor Lenin was Marx een god, de almachtige, waaruit hij zijn inspiratie putte. Marx was als de communistische Jehovah die zijn zoon, Lenin, had gezonden. Een mythe. Hier hielden de onderdrukte Russen zich aan vast. Hierin hadden ze hoop. Lenin, de Verlosser.

Ook wij dragen het Russische kruis, en moeten door een soort Lenin verlichting heen, maar dan zeer poëtisch, symbolisch. In de rivier de Lena in Siberië werden wij verdronken door het medische systeem, werden wij een nummer. Wij werden als lagere klasse bestempeld die de hogere klasse moesten dienen. Maar als een Mozes werden wij door Lenin uit de rivier genomen. Hij was immers opgestaan. Er zat een groot buitenaards principe achter. Het enigma moet begrepen worden. Lenin was zelf een soort Russische Mozes die de Russische Exodus op touw zette. Er moest een einde komen aan de dictatuur van de hogere klasse. Lenin riep de lagere klasse uit tot staat, wat ook het model van de Efeze brief is. De eersten zouden de laatsten zijn.

Stalin kwam toen, en daarna Mao. Mao zag China als het beloofde land van de communisten, als het socialistische paradijs. Er moest geheel met de eerdere traditie afgerekend worden. Maoisme was de standaard en afgoderij werd niet geduld. Dit komt ook weer terug in de bijbel. We kunnen het alleen metaforisch opvatten. Er kwam een grote hongersnood, als een ramadan. Er waren vele doden. Iedereen moest de leegte in. Mao was een Chinese Mozes die de onderdrukte Chinezen naar het beloofde land leidde. Het Chinese Ragnarok was gekomen. Onderweg ging het mis. Velen kwamen nooit aan in het beloofde land. Maar Mao maakte van China een supermacht. Odin had zijn offers gebracht, en hanteerde nu een ijzeren systeem. Hij had een ijzeren staf waarmee hij alle heidenen hoedde.

Openbaring 2

26En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de
heidenen; 27en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk
ook Ik van mijn Vader ontvangen heb, 28en Ik zal hem de morgenster geven.
29Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Openbaring 12

1En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan
onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; 2en zij was zwanger en
schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren. 3En er werd een ander teken in de hemel
gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven
kronen. 4En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde.

En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. 5En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. 6En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.

Het is natuurlijk heel gemengd. Het was nog allemaal zeer materialistisch en corrupt. De mens moest ontwaken tot de hogere betekenis. Het was slechts een allegorie. De mens moest leren water te veranderen in wijn, toen de mens zag dat de wateren werden tot bloed. De mens moest komen tot een diepere exegese, een diepere uitleg van het Woord van de geschiedenis. Dit was allerminst een heilig woord, eerder het tegenovergestelde, maar de mens moest de symbolische waarde leren kennen. Het was een ontmaskering en een openbaring.

In het Russische kruis groeide een nieuw medicijn, een Ragnarok's geheim, een Chinees mysterie. Mao bracht zijn rode evangelie. Iedereen moest het rode boekje verplicht bij zich dragen. Mao had zichzelf onfeilbaar gemaakt als de Chinese paus van het socialisme. Waar staat het metaforisch voor ? Natuurlijk heeft het alleen poëtische waarde. Het is een zekere buitenaardse dynamiek die verkeerd en corrupt door de Arcturische lens is heengegaan, en toen door zoveel andere lenzen in het plumares mysterie. Ragnarok's ijs was zo diep gegaan en zo koud geworden dat het overschakelde tot Ragnarok's nacht, waar donkere raadselen zoals die van Mao heersten. Deze nacht zou eindigen in bloed. Het was als de terugkeer van de Egyptische farao Achnaton die door de zuiveringen van de priesterordes en Egyptische goden zijn monotheïsme opstelde. Mao bracht China tot de rand van het socialistische monotheïsme. Alle afgoden moesten een stap terugdoen en werden uitgeroeid. Mao ontving de wet als Mozes op de berg. Er was nog maar één God. Mao werd tot mythe. Niemand kwam er meer onderuit. Nu ging het erom tot de juiste exegese te komen, de juiste schriftuitleg, de uitleg van de geschiedenis.

Mao zag als Mozes het beloofde land, maar zou het zelf niet binnengaan. Het kon namelijk niet op een letterlijke, materialistische manier binnengegaan worden. Eerst zou het ego moeten sterven, onderscheiden moeten worden, door de diepere exegese. Maar hoe dan ook werd Mao een symbool van bevrijding van het kapitalisme in China. Het werd een symbool van het binnengaan in het beloofde land, de terugkeer tot het paradijs. Ragnarok zou alle hoge zomerhuizen van het opportunisme vinden, tot de berg komen als Mozes, om daar de wet te ontvangen. Het zou sneeuwen in de zomer.

Hoofdstuk 32. Het Stockholm Syndroom en het IJzeren Gordijn

De stelling dat de mens nog steeds in de tweede wereldoorlog leeft wordt bevestigd door de koude oorlog die ontstond toen Hitler werd vervangen door Stalin. Het ijzeren gordijn werd gebouwd waardoor het communistische oostblok werd gescheiden van het kapitalistische westen in 1945 en dit liep door tot 1991 waarin het communisme viel en de koude oorlog stopte. De koude oorlog betekende de gewapende vrede. Ook nu het ijzeren gordijn is gevallen is geen bewijs dat het ijzeren gordijn daadwerkelijk is gevallen. Het was maar een buitenaards visioen wat in 1991 tot de aarde kwam, maar wat niet door de mensheid werd begrepen. Ze namen het letterlijk en materieel. Het ijzeren gordijn is helemaal niet gevallen. Er is nog steeds een ijzeren gordijn tussen de medische stalinistische dictators en de lagere klasse van de 'leken', die geheel door hen uitgemolken worden. Daarom moet er nog steeds een Leninistische poëtische bewustzijnsverruiming komen. Stalin ging te ver, en het communistische systeem is altijd te ver gegaan, en is altijd te materialistisch geweest. Het gaat om de metaforische betekenis, om de metaforische Lenin. Juist daarom is het ook belangrijk geweest dat het ijzeren gordijn zou vallen, maar als de mens de betekenis er niet van kent zal het niet gebeuren. 1991 is een belangrijk jaar, maar wat betekent het ? Het ijzeren gordijn van het ego moet vallen, het ijzeren gordijn van de onwetendheid, van het extreem-terroristische stalinisme van de medische dictatuur. Er is dus ook een heilig ijzeren gordijn wat ons beschermt tegen het kapitalisme. Het moet dus een kwartslag gedraaid worden. De mens moet komen tot een transcendente exegesis van het beruchte ijzeren gordijn. Wat is het ? De mens moet het raadsel kennen.

Openbaring 2

26En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de
heidenen; 27en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk
ook Ik van mijn Vader ontvangen heb, 28en Ik zal hem de morgenster geven.
29Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Openbaring 12

1En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan
onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; 2en zij was zwanger en
schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren. 3En er werd een ander teken in de hemel
gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven
kronen. 4En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde.
En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te
verslinden. 5En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een
ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. 6En de vrouw
vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd
zestig dagen onderhouden zou worden.

Het was iets buitenaards. Het was de muur van het paradijs, van het beloofde land. Het kwam verkeerd door de Arcturische lens heen en de andere lenzen van het plumares mysterie. In de muur waren gecodeerd de voorwaardes voor het paradijs. De mens moest het kapitalistische ego afleggen. Het liet de calvinistische scheiding zien tussen de uitverkorenen en degenen die niet uitverkoren waren. Het ijzeren gordijn was de vleesgeworden derde wet van het calvinisme, van de beperkte verzoening. De mens moest leren leven met die restrictie, want die liet alle voorwaarden zien. Het

ijzeren gordijn was dus een werk van voorbereiding. De mens moest eerst ingewijd worden in de hogere exegesis.

De mens leeft nog steeds in de tweede wereldoorlog, de mens leeft nog steeds in Siberische ballingschap. De mens leeft nog steeds achter het ijzeren gordijn. De mens leeft nog steeds in het Ragnarok. De mens zal het raadsel moeten begrijpen.

In verschillende opzichten is de ijzeren muur Efezisch en islamitisch te noemen. Ook Mohammed predikte al een soort communisme door de armen-belasting. Het communisme moet een richtsnoer zijn, en geen gedwongen dogma. Er moet altijd ruimte zijn voor een heilig kapitalisme waarin de mens zijn verscheidenheid, vrijheid en uniekheid behoudt. Communisme kan alleen gematigd zijn, niet extreem, niet legalistisch. Het communisme is een symbool, een teken voor de geestelijken, de ontwaakten. Zij zijn ook niet overgeestelijk, maar socialistisch, het zoeken naar waarde en kwaliteit, niet naar winst. Zij mogen ook de meerderheid in het kwade niet volgen, en mogen niet machtslustig zijn. De enige macht is zorg. Heilige macht is onderworpen aan een heleboel principes, aan een robotische technologie, opdat de macht niet corrupt wordt. Het communisme werd door Stalin een steriel, clinisch systeem van hysterische paranoia en smetvrees, van 'ik sla hen voordat ze mij slaan', van 'de eerste klap is een daalder waard'. Stalin werd een pestkop opdat hij zelf niet gepest zou worden, wat natuurlijk in bepaalde opzichten laf is. Generalisatie is nooit een getrouwe boodschapper. Het ligt allemaal veel subtieler. Stalin werd de Russische Alexander de Grote. Hij had een virus opgesteld wat de hele wereld zou innemen. Maar het sloeg op hol, en zelfs hijzelf moet er nu van bevrijd worden. Hij had het niet meer in de hand. Iedereen rende er mee weg. Ze bouwden een beeld van het beest erger dan het beest zelf. De stalinistische medische dictatuur heeft veel meer mensen vermoord dan Stalin zelf door hun gevaarlijke, giftige medicijnen en gedwongen implantaten, voornamelijk in de psychiatrie en de dentale industrie. Amalgaam verwoest zelfs kinderen in de moederschoot. Vullingen kunnen de organen afsluiten en de bloedsomloop verstoren of zelfs stilzetten. En de gestoorde gekken zullen hiermee doorgaan todat het systeem ontmaskerd is en tot het bot is blootgelegd. Het beeld van het beest wat ze maakten was een soort zwart gat in de Noorweegse zee, en als het Stockholm syndroom. Het Stockholm syndroom is het psychologische verschijnsel wat kan optreden als een mens onder gehele controle is gekomen van zijn ontvoerder, en aan de ontvoerder afhankelijk is geworden. De mens ontwikkelt sympathie voor zijn ontvoerder omdat dat het enige is wat hij heeft, en de ontvoerder hem in leven houdt. Dit kan zelfs tot een liefdesrelatie uitgroeien, allemaal door angst en dankbaarheid voor leven. Zo worden veel mensen in slaap gehouden opdat ze niet zullen ontsnappen. Ze houden van hun verkrachters. Ze worden onder een betovering gehouden. De Noorweegse zee is in de demonologie het westelijke ijzeren gordijn van de medische dictatuur, een gif wat de mens in slaap houdt en gewillig. De mens wordt 'dom' en 'naief' als kinderen gehouden, om opgezet te worden voor een gedwongen kinder-huwelijk industrie van buitenaardsen. Het is pure pedofilie.

Daarom is de Leninistische bewustzijnsverruiming meer dan ooit belangrijk. Er is heel wat mis. Er wordt belangrijke info voor de mens achtergehouden.

Hoofdstuk 33. Van Winst tot Waarde - Marx en het Geheime Dogma van de Mens

Communisme is een metafoor voor gelijkheid, zorg en context. Dat moet in de gaten gehouden worden. Kapitalisme is een metafoor voor uniekheid, creativiteit en het overwinnen van het lagere ego. Er is dus heilig communisme en heilig kapitalisme die in balans moeten komen. Communistisch totalitarisme is een illusie. Communisme is een demonologisch principe, geen politiek. De mens zelf is de staat, stelt Lenin. De mens kan de staat overwinnen. Dit is ook het juche principe. Het individu is ook het collectief, zoals de microcosmos de macrocosmos is. Dit zijn Efezische principes waarin de mens in Christus (bewustzijn) boven alle overheid en macht is gesteld, opdat de scheidingsmuur (tussen mens en staat) is verbroken.

Lenin sprak dat iemand die zich bewust is geworden van zijn slavernij en strijd voor de bevrijding nog maar een halve slaaf is vanwege de ontwaking. Het socialisme is de overgang van winst tot waarde, die strijdt tegen de religieuze waas die mensen tot slaaf houdt. Zo komt de mens van een geloof in een leven aan de andere zijde tot een strijden voor een leven aan deze zijde. Hij stelt dat de bezetters komen met geloof in een hiernamaals opdat de slaven in een roes raken hierdoor en niet strijden voor hun bevrijding in het nu. Religie is het opium van de mens. Hij stelt dat religie een vooroordeel is. Hij roept de arbeidende mens op om te volharden in het arbeiden, want de arbeidende mens zal overwinnen, wat ook weer een hele apocalyptische stelling is. De arbeidende mens zal de economische slavernij, die de bron van de religieuze waas is, verbreken.

In het socialisme gaat het niet om 'geest' en niet om 'winst', maar om 'waarde'. Het gaat er dus niet om de 'heilige geest' te ontvangen, maar 'de heilige waarde'.

Als we het gehele wetstelsel zien van het communisme dan is het belangrijk te beseffen dat wetten abstracties zijn van kennis. Ook de logos is een abstractie van het verstand. Het behoort tot de economie van de natuur. Lenin is enorm voorzichtig met godsdienst. Hij stelt dat het is ontstaan in de onderdrukking van de lagere klassen. Ook ziet hij het als een middel van kapitalisme, wat ontstaan is op de basis van kolonialisme wat monopolisme voortbracht. Voor hem is het monopolistische kapitalisme ook een definitie van het imperialisme.

Is het niet zo dat de christenen juist vaak op zoek zijn naar hun 'heilige' oppervlakkigheid en hun 'heilige' waardeloosheid ? Zo raken ze verdwaald in het kapitalisme. De heilige waarde is het enige wat de mens uit kan leiden. Daarom moet de mens de heilige waarde ontvangen. Dit is een socialistische ervaring. Er is een wereld van verschil tussen kennis wat op winst gebouwd is en kennis wat op waarde gebouwd is. Dit is het verschil tussen socialisme en kapitalisme.

Religie is dualistisch. Religie wordt gemaakt door de werkende klasse, de onderdrukte klasse, om te

kunnen overleven, maar religie wordt ook gemaakt door de heersende klasse, om de onderdrukte klasse in slaap te houden. Daarom moet het mes voorzichtig snijden.

Karl Marx predikte natuurlijk het geheime dogma van de mens, wat ook nog het zogeheten 'steiger-kapitalisme' bevatte, oftewel het gecamoufleerde kapitalisme. Vandaar dat de leringen van Karl Marx vergeestelijkt moeten worden, want dit personage is een allegorie. Op zichzelf genomen is Karl Marx min of meer materialistisch, alhoewel hij ook opkwam voor de armen als een Robin Hood. Hij is een belangrijke Christus-figuur van de jaren 1800 (1818-1883) voor de armen. Hij kondigde de dood aan van het kapitalistische ego en het begin van het communistische tijdperk. Het was een allegorie, en alhoewel ze predikten tegen dogma, hadden ze hun eigen dogma's, vandaar dat er een vernieuwing en vergeestelijking moet komen in het belangrijke marxistische landgoed. Marxië was het oostblok, en Amerika was het westblok die tegenover elkaar kwamen te staan in de koude oorlog, maar er moet verzoening komen tussen beide principes, want er zijn belangrijke kruispunten, kernpunten. Het ijzeren gordijn kwam ertussen waarin de voorwaarden werden uitgestippeld voor deze verzoening, maar tot op heden is er niet aan deze voorwaarden voldaan. Dit is waarom de medische dictatuur nog steeds heerst, maar ook dit is allegorie en mythe. Er zal hiertoe een waardige exegese moeten komen. Dit gebeurt in de Christus en de Draak mythologie van het eeuwig evangelie, waarin het Christus-kind een rode speer voortbrengt. In de Bilha wordt deze rode speer verder besproken als datgene wat het volk zal leiden tot openbaring en ontcijfering van de geschiedenis. De sleutel ligt in de geschiedenis. De Bilha is de sluitsteen van de Tweede Bijbel waarin vrouw en kind herstelt worden. De rode speer is een beeld van het amazonische socialisme, waarin het klassensysteem geslachtelijk wordt gezien en wordt doorbroken. In het materialisme van het kapitalisme is de vrouw de lagere klasse die onderdrukt wordt door de hogere klasse, de man, en zo wordt ook het kind onderdrukt. De vrouw wordt gezien als slaaf en de man als heerser, zodat de Leninistische principes ook toegepast kunnen worden op dit klassensysteem en dat er een grote doorbreking en omkering zal komen, niet letterlijk, maar symbolisch, want de vrouw is een universeel symbool voor inspiratie en creativiteit, en de man is een beeld van openheid en gevoeligheid. Zonder de vrouwelijke bron in ieder mens is er geen stimuli voor de man.

Zo gaan ook de woorden van Marx diepere waarde krijgen, die altijd opkwam voor de lagere klasse, en gelijkheid beloofde. Het pad daartoe was een diepe mechaniek en analyse. Door de ontmaskering van wat er fout was zou het vanzelf in orde komen. Nu is het van belang te kijken hoe Marx rechtgedraaid kan worden.

Hoofdstuk 34. Marx en de Siberische Exodus

Het communisme is een code om de hogere klasse te neutraliseren.
Dat kan in elk klassensysteem, ook het geslachtelijke klassensysteem en het rassen klassensysteem.
Het communisme is een code die opkomt voor de lagere klassen.
Natuurlijk kan dit helemaal foutgaan als er geen goede technologie voor is.
Het kan al gauw extreem worden en uit de hand lopen om een nieuwe dictatuur te worden.

Het communisme had haar vier grote evangelisten, zoals het christendom had : Marx, Lenin, Mao en Stalin waren de Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes van het communisme. Stalin, als de Russische Johannes, tekende zijn apocalypse op, om geheel met het kapitalisme af te rekenen, zo goed en kwaad als dat ging, want hij was een blinde vuistvechter. Het was dus zeer zeker geen onfeilbaar systeem, zoals het christendom dat ook niet was, maar het wees ergens naartoe. Het waren slechts schaduwen van hogere dingen.

Volgens Marx was het christendom dat wat de bourgeousie, oftewel de hogere, heersende klasse, als voedsel opdiende aan de lagere klasse om de lagere klasse in slavernij te houden. Vandaar dat het christendom een onderdeel is van de communistische mythologie. Tegelijkertijd zag Marx religie als het protesteren van de lagere klasse tegen de hogere klasse. Maar dat was dus de schuld van de bourgeousie. Vandaar dat Marx dan ook stelde dat religie opium van het volk was, een stelling die Lenin later ook overnam. Religie was voor Marx ook de zucht van de onderdrukte.

Marx bouwde zijn filosofische 'trein' om uit de Siberische gevangenschap van het kapitalisme te komen. Niet alleen voor hemzelf, maar voor een ieder die het wilde horen. Marx stelde dat het er niet om gaat dat er één of andere wereldhervormer zou komen met ideeën en principes, maar dat het puur om de analyse en ontmaskering van de klassenstrijd zou gaan en dat dingen zich zo vanzelf zouden oplossen. Marx deed een beroep op het onderscheidingsvermogen in de klassenstrijd, om zo te zien wat er eigenlijk gaande was, en de oplossing zou al gegeven zijn in de geschiedenis hierin. Vandaar dat hij ook de historische dialectiek benadrukte. De dialectiek is de tegenstelling en tegelijkertijd de samenstelling. Hij had deze filosofie van Hegel geleerd. Het ging om de automatische historische beweging die hierdoor het kapitalisme zou afschaffen waar het nodig was. De mens moest afstand doen van persoonlijk bezit, wat natuurlijk heel symbolisch was, en wat ook weer terugkomt in het Christus evangelie :

Mattheus 19

5En Hij zeide: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen.

21Jezus zeide tot hem: Indien gij volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop uw bezit en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemelen hebben, en kom hier, volg Mij.

27Daarop antwoordde Petrus en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?

29En een ieder, die huizen of broeders of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om mijn naam, zal vele malen meer terugontvangen en het eeuwige leven erven.

Lukas 14

26Indien iemand tot Mij komt en niet verlaat zijn vader, en moeder, en vrouw, en kinderen, en broeders, en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

Marx liet net als Jezus doorschemeren dat we de 99 schapen moesten achterlaten om het verloren schaap te vinden. Dat is ook een shamanistisch principe. Zo komt de shamaan in contact met de andere wereld. Marx preekt het leegworden, het komen tot de ramadan, het loskomen van de kwantiteit om zo te komen tot kwaliteit, tot waarde. Juist als de mens overal aan vasthoudt komt de mens van crisis tot crisis, wat ook de leer van het boeddhisme is. De mens moet zich uitstrekken tot het nibana waarin de vlam van het kapitalistische, altijd meerwillende ego uitgeblust wordt. Hiervoor moet de mens strijden, filosoferen, onderscheiden. Dat is het communistische kruis. Hierin moet de mens geduld leren opbrengen en volharding, waar Lenin ook over predikte.

De locomotief van Marx rijdt dus door leegte, door niet-bezit, door onpersoonlijkheid, waardoor eerst het kapitalistische ego valt, en zo hogere principes ingeschakeld kunnen worden. Dan stelt Marx net als Jezus dat het huisgezin opgeheven moet worden, want ouders buiten hun kinderen uit door het kapitalisme, en kinderen worden zo geofferd aan de bourgeoisie. Marx stelt dat het een misdaad is, en dat deze uitbuiting opgeheven moet worden. Marx stelt dat de gehele opvoeding verrot is, ingesteld door de maatschappij, door de verhoudingen die de ouders hebben met zulke instituten, en het school systeem is hierdoor ook verrot. Het communisme heeft als taak de invloed van de heersende klasse op de opvoeding te verbreken. Marx is er misselijk van, omdat hij ziet dat het allemaal door de kapitalistische industrie is gekomen. De kinderen worden tot koopwaar en tot arbeidsmiddelen gemaakt. Ook walgt hij ervan dat ook de vrouw tot productie-middel is geworden, en stelt hij dat er gelijkheid dient te zijn.

Ontleding, analyse, onderscheiding, was de grote wet van Marx, en Lenin ging strategisch met deze wet om. Lenin stelde dat het om de juiste schakel voor het juiste moment ging, als prioriteitswet, en hij stelde ook dat wanneer het aankwam op de vijand, het imperialisme, dat er gekeken moest worden waar de zwakke plekken waren, en dat daar begonnen moest worden. Hier kon namelijk de revolutie als eerste doorbreken. Men moest dus vasthouden aan de wet van de geleidelijkheid, en niet teveel hooi op de vork nemen. Men begint van onderen af aan, en werkt zich zo op. Het kapitalisme werkte volgens Lenin ongelijkmatig. Het was niet één geheel. Dat was een grote zwakheid. Het communisme zou zo in kleine stappen opgebouwd moeten worden.

Stalin stelt dat als het imperialisme zich ontwikkelt het zich ongelijkmatig ontwikkeld, omdat dat nu eenmaal een eigenschap van het kapitalisme is, en dit geeft onvermijdelijk botsingen, een strijd tussen de elementen, waardoor het kapitalistische front verzwakt, en waardoor het socialisme overwint in afzonderlijke landen. Lenin stelde dat de kapitalistische landen elkaar uitbuiten, omdat dat hun aard is, altijd maar weer, en dat ze elkaar zullen opvreten, en dat zo alles in de maalstroom van de wereldrevolutie wordt meegetrokken. Stalin stelt dat de tegenstellingen van de kapitalistische landen leiden tot de ondergang van het globale imperialisme, en het feit dat het communisme alles verdiept. Dit komt ook voor in de apocalyptiek van de bijbel :

Openbaring 17

16En de tien horens, die gij zaagt, en het beest, dezen zullen de hoer haten, en zij zullen haar

berooid maken en naakt, haar vlees eten en haar met vuur verbranden. 17Want God heeft in hun hart gegeven zijn zin te volbrengen en dit eensgezind te doen en hun koningschap aan het beest te geven, totdat de woorden Gods zullen voleindigd zijn. 18En de vrouw, die gij zaagt, is de grote stad, die het koningschap heeft over de koningen der aarde.

De wet van de ongelijkmatige ontwikkeling van het kapitalisme was dus dat het kapitalisme zichzelf zou opvreten, wat Marx ook liet zien. Dit is dus een soort ouroboros principe : de slang of draak die zijn eigen staart eet, oftewel de zelf-verslinder, wat een chemische en alchemische wet is, en wat toont dat het kwaad nooit zal kunnen blijven bestaan. In principe hoeft de communist niets te doen dan toekijken en analyseren. Dit is het wonder van Marx waardoor zijn locomotief werkt, maar het is dus heel meta-wetenschappelijk en verfijnd filosofisch uitgedacht, als een uitvinding. De communist laat daarom alles los, heeft geen eigen bezit, maar krijgt hiervoor de parel van de analyse, waarvoor hij al het andere heeft verkocht, wat ook een bijbels principe is.

Mattheus 13

44Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker, die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap erover gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker.
45Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone parelen zocht. 46Toen
hij een kostbare parel gevonden had, ging hij heen en verkocht al wat hij had, en kocht die.
47Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een sleepnet, neergelaten in de zee, dat allerlei
bijeenbrengt. 48Wanneer het vol is, haalt men het op de oever, en zet zich neer en verzamelt het
goede in vaten, doch het ondeugdelijke werpt men weg.

Het gaat om het sorteren, onderscheiden, analyseren, waardoor het koninkrijk van het analytisch socialisme zal komen. De communist laat dus alles los, heeft geen persoonlijk bezit, om de context te zien, het geheel, en de kringloop daarvan. Hierin wordt alles opgelost. Het is een werk van ontmaskering, en dat is ook tegelijkertijd de definitie van de vrouw. De vrouw is het archetype voor de analyse, de metafoor ervan. Het analytisch socialisme is de kern van het amazonisme en de toekomst. Het analytisch socialisme analyseert en overwint hierdoor het nationaal socialisme (nazi) en het materialistisch socialisme. Het analytisch socialisme destaliniseert de wereld. Het brengt de marxistische exodus trein op het juiste spoor.

Hoofdstuk 35. Commentaar op Hegel - de Filosofische Vader van Marx

Het analytische communisme stelt dat de analyse zo diep moet gaan totdat de context zichtbaar is geworden. Het is dus geen politieke term, maar een metaforisch-creatieve term. Daar waar men stopt analyseren ontstaat kapitalisme. De analyse is dus altijd progressief en niet conservatief. Conservatisme zoals de christelijke kerken is dodelijk. Er moet een beroep gedaan worden op het geheugen en er moet creatief mee aan de gang worden gegaan. Ook het trauma is ergens goed voor geweest. Het analytische communisme geeft weer hoop. Alles past ergens in, zolang er maar diep genoeg wordt gegaan. Oppervlakkigheid is de heraut van de dichtgroei. Dat is een moeras. Dat gebeurt in de heersende klasse. Ze dutten in. Ze zijn aan de drugs. De lagere klasse, de arbeiders klasse, blijft bezig, blijft productief, blijft analyseren, zodat er rust komt vanuit de context. Arbeid leidt dus ook weer tot rust, en vanuit de rust komt er weer arbeid. Dit is de ketting reactie van de analyse in het analytische communisme. Door volharding en geduld hierin ontstaat er een mechanisme, een automatisme, de dynamiek van het robotisch machinale, wat voor nog meer arbeid en rust zorgt als in een opwaartse spiraal. Dit is de bedoeling van het kruis, dat het leidt tot de analyse, en zo tot de context. De context geeft rust en overzicht, maar laat nieuwe taken zien, en laat de hogere oorlogen zien. Dit is dus het kruis van het analytische communisme, maar het is de enige weg door het mijnenveld van deze kapitalistische, stalinistische aarde. Hierdoor onstaat een nieuw volk, niet in kwantiteit maar in kwaliteit, niet in winst maar in waarde. Het analytische communisme schept zo een nieuwe wereld.

Hegel stelt, waar Marx ook over verder gaat, dat kwantiteit (de voedingsbodem van het kapitalisme) bij toename en afname op bepaalde knooppunten (vriespunt, kookpunt, etc.) sprongen van kwaliteit maakt. Hier verandert kwantiteit dus in kwaliteit, zodat het kapitalisme wordt teruggedrongen. Marx was min of meer een Hegeliaanse filosoof, die de filosofie van Hegel zowel uitwerkte als bekritiseerde. De Duitse filosoof Hegel (1770-1831) was dus als de geestelijke of filosofische vader van Marx, en dus een belangrijke bron van Marx die de grotere context zou kunnen laten zien van het werk van Marx. Hegel stelde dat het universum zich ontwikkelde en bewustzijn vormde door de zogeheten dialectiek, door de driehoeksverhouding van stelling, tegenstelling en samenstelling. Er zou dus geen bewustzijn mogelijk zijn als iedereen op dezelfde manier zou denken. Hegel stelde ook dat elke leugen en verkeerde, bloederige beweging in de geschiedenis zijn eigen al dan niet abstracte kern van waarheid had waarnaar gezocht moest worden, onder het mom van leer op een intellectuele manier van de vijand. Hegel stelde ook dat in de context van het kapitalisme van meester-slaaf die verhouding een illusie is. De slaaf, of arbeider, is afhankelijk van zijn meester of werkgever, maar ook het omgekeerde is waar. In die zin is dus de verhouding meester-slaaf een illusie omdat de meester ook weer een slaaf is van de slaaf, omdat hij er afhankelijk aan is. Verlaagt hij het loon van de slaaf of arbeider, dan kan de slaaf of arbeider ook minder van hem kopen, wat weer verlies oplevert voor hem. Zo moeten we dus goed kijken naar de ketenen waar we aan vastzitten. Zijn het wel daadwerkelijk ketenen ? Degene die de keten vasthoudt is er zelf ook door geketend. Het is dus wederzijds, en daarom is de slavernij of het gevangenschap niet absoluut. Dit is ook de zwakke zijde van de kapitalist. Het kapitalistische systeem zal dus vroeg of laat instorten.

In Hegel's meesterwerk van 1807 'De Fenomenologie van de geest' stelt hij in vers 90 dat het fenomeen van de onmiddelijkheid eigenlijk de receptieve gevoeligheid is. Wanneer dit object, dit

fenomeen, zich opdient, dan mogen we allereerst daar helemaal niets aan veranderen, want het gaat allereerst om observatie. In vers 91 stelt hij dat de zintuigelijke zekerheid zich voordoet als de rijkste kennis en oneindige en grenzeloze weelde, en daar kunnen we dan een deel uitnemen. Ook doet het zich dan voor als de volle waarheid. Maar deze zekerheid geeft zich dan uit als abstract en de armste waarheid. Juist omdat het als onmiddelijkheid komt wekt het de schijn op dat het de waarheid is, en het bewustzijn komt als het zelf. Alles wordt oppervlakkig gehouden. Het is nog niet geanalyseerd. De vele relatievormen van het object en de vele lagen erin worden nog niet gezien. De verschillende staten waarin het object zich bevindt worden niet waargenomen.
In vers 92 stelt hij dat de zintuigelijke zekerheid niet alleen een onmiddelijkheid is, maar ook een voorbeeld. Dan zullen er een heleboel onderscheidingen volgen, alsof er een verhaal wordt verteld, en ga je verbanden zien, maar ook verschillen tussen onszelf en het object, totdat we gaan zien dat zowel het zelf als het andere niet slechts bestaan in onmiddelijkheid, maar ook in bemiddeling.

Maar daadwerkelijke onmiddelijkheid, het plotselinge, is een illusie, want hij stelt dat het gevoeligheid is. We komen er pas daadwerkelijk mee in aanraking in ons bewustzijn als we er gevoelig voor worden, terwijl het al lang om ons heen zou kunnen zijn geweest. De schijnbare onmiddelijkheid is wanneer we het zelf opmerken. Die gevoeligheid vertaalt zich dan in een gebeurtenis. Gebeurtenissen zijn dus niets anders dan bewustwordingen. Dat hoeft dus nog niet de volle waarheid te zijn, want het kan ook een abstractie zijn.

In vers 96 stelt hij dat het zelf in stand gehouden wordt door het nu, maar dat het nu dus geen onmiddelijkheid is, maar een bemiddeling. Er is namelijk gevoeligheid gekomen. Het nu ontstaat door een zekere samenwerking, iets universeels. Zo kan er een nieuwe zintuigelijke zekerheid komen.

In vers 97 stelt hij dat het gevoelige iets universeels is, en dat het als zodanig uitgedrukt wordt, en we zeggen niet wat we bedoelen. Taal is alleen maar iets wat uitdrukt, maar kan nooit volledig overbrengen wat er bedoeld wordt. Daarvoor is het te ingewikkeld.

In vers 99 stelt hij dat het universele de waarheid is van het object, dus het object herbergt de waarheid in de kern, maar niet als een onmiddelijkheid. Er is namelijk ontkenning en bemiddeling nodig. Het 'nu' en ook het 'hier' zijn dus in principe totaal leeg en onverschillig. Dat is dus het ware leven helemaal niet.

In vers 103 stelt hij dat de gehele context van zintuigelijke zekerheid, als geheel, op waarde geschat moet worden, en als kern waargenomen dient te worden, en niet langer gezien mag worden als een moment van zintuigelijke zekerheid. Het gaat dus om het geheel, niet om het nu. Het nu is een illusie, een abstractie. De onmiddelijkheid bestaat zo alleen nog maar als een relatie, en omzeilt het 'hier en nu', stelt hij in vers 104.

In vers 106 stelt hij dat het 'nu' weggesijpeld is, doordat het geanalyseerd werd.

Het 'nu' is dus eigenlijk een allegorie van het zintuigelijke. Hij stelt in vers 109 dat dieren niet van deze wijsheid uitgesloten zijn, en dat zij juist veel dieper zijn ingewijd hierin, want zij blijven niet bij de zintuigelijke objecten stilstaan alsof die objecten in zichzelf bestaan. Zij zijn wanhopig over de realiteit van deze dingen, in de totale zekerheid dat deze dingen absoluut waardeloos zijn. Zij

helpen zichzelf en vernietigen de zintuigelijke objecten, en de gehele natuur verheugd zich wanneer deze geopenbaarde mysterieën getoond worden over de zintuigelijke objecten.

In vers 110 stelt Hegel dat er niet gezegd kan worden wat er bedoeld wordt, omdat het object ontoegankelijk is voor de taal van het bewustzijn, dat wat universeel is. Hegel stelt dat het een onmogelijkheid is. Hij stelt dat de spraak een hogere natuurlijke eigenschap bezit die onmiddelijk elke betekenis omdraaid om er iets anders van te maken, zodat de mens alleen door ervaring leert wat in feite de waarheid is van de zintuigelijke zekerheid. Hij stelt dus eigenlijk dat het Woord niet goedkoop is, en niet materieel. Het Woord is abstract om elke betekenis om te draaien zodat de mens er niet zomaar mee weg kan lopen. Het is dus een soort beveiliging. Dit is een principe wat ook telkens in de Tweede Bijbel terugkomt. Aan het einde van dit vers stelt Hegel dat de mens niet het onmiddelijke moet kennen, maar moet leren waarnemen, leren onderscheiden.

In vers 111 stelt Hegel dat de onmiddelijkheid nooit tot de waarheid komt, want het gaat om het universele. Zodra een object beweegt ontvouwt het zichzelf, worden de momenten getoond. Het laat een bepaalde context zien, het universele. Hierin is alles inbesloten. Het object ontkomt daar niet meer aan. Het heeft zijn kaarten op tafel gelegd. In het kort, in een flits, wordt er getoond wat de weg van het object zal zijn, waar het naartoe gaat, wat zijn bestemming is, want dat ligt allemaal gecodeerd in de beweging. De beweging is dus de sprekende, de onderscheidende. Ook laat het object zo alle tegenstellingen zien, en de samenstelling, in de dialectiek. In de beweging zien we het essentiële en het niet-essentiële. Het kaf groeit op met het koren.

In vers 112 stelt Hegel dat de weelde van de zintuigelijke kennis ligt in de analyse, de waarneming, de onderscheiding, en niet in de zekerheid van de onmiddelijkheid. Hegel toont dus eigenlijk aan dat de mens wat stappen moet terugnemen, want de mens is gevangen in de onmiddelijkheid en kan zo niet onderscheiden waar het op aankomt. De mens wordt voortdurend bedot en bedrogen door de onmiddelijke zintuigen. De mens moet weer diepere gevoeligheid ontwikkelen, en filosofisch afrekenen met de illusie van het onmiddelijke. De mens moet dus leren om het 'nu' heen te werken. Het 'nu' temt de mens natuurlijk voor een markt. Het 'nu' probeert de mens dom te houden hiervoor.

114. Een medium, of bemiddeling, is volgens Hegel niet alleen een 'ook', maar ook een 'één'. Het is ook een 'alleen', die exclusief is, en die ontkent, als een tegenstelling. De 'één' is het moment van de ontkenning, van de tegenstelling. Het is een eenheid die anderen verwerpt, wat ook weer terugkomt in het monotheïsme en het kapitalisme. De ontkenning is in het bezit, stelt Hegel, en is tegelijkertijd een eenheid met onmiddelijkheid. Door de kunst van de ontkenning kan de onmiddelijkheid dan getransmuteerd worden tot universaliteit. Door de tegenstelling is er vrijheid van de eenheid.

115. Hierin, stelt Hegel, komt de waarheid van de onderscheiding van het object tot een climax. Het wordt onverschillige, passieve universaliteit die een hele cirkel van mogelijkheden en projecties uitzendt, het 'ook', en daarnaast is zij de simpele ontkenning, de één, die alle contrasten uitsluit en buitensluit. De relatie tussen de momenten is ontkenning, want het is gerelateerd aan het onverschillige object en het breidt zichzelf uit in het object door een reeks van verschillen. Het is het punt van de individualiteit die zichzelf in het object uitdrukt in meervoudigheid.

Hij stelt dus eigenlijk dat er helemaal geen conflict is, maar gewoon allerlei vormen van uitdrukkingen en verbindingen, en die bedoelen niet wat ze uitdrukken. Het is een bepaalde dans,

een bepaalde strategie, een bepaalde code. De mens mag namelijk het materiele, het onmiddelijke, niet aanraken. De mens wordt erdoor getest. Zoals de dierenwereld moet de mens de onmiddelijke werkelijkheid ontwijken. De mens moet hierdoor een hogere gevoeligheid ontwikkelen voor de universele realiteit. De mens moet het mysterie van de ontkenning leren begrijpen. Het is een hogere taal, want de lagere taal kan en mag het niet zeggen. Het universum kent dit systeem, en de onderlinge delen worden er niet door aangetast. Het is een heilige, strategische onverschilligheid. Met deze sleutel zou er dus zelfs een hogere Stalin te zien zijn als men de lagere Stalin ontkent. Het is niet goed door de lens heengekomen. Het was een lens van onmiddelijkheid waardoor alles verdraaid werd, verborgen werd gehouden, als een pakket wat eerst uitgepakt moest worden. Aan het einde van dit vers stelt Hegel : alleen de relatie van de eenheid van de pure, essentiele momenten brengt dan uiteindelijk het object tot een climax.

116. Onderscheiden is de actie van het bewustzijn. En in 117 stelt hij dat het bewustzijn alleen kan werken door ervaring en tegenstellingen. Het is dus absoluut noodzakelijk voor de mens om door de verschillende tegenstellingen van het leven heen te gaan, anders zou de mens niet eens kunnen leven. Het object is dus altijd het bezit van het universele, van de context. In die zin heeft het communisme dus betekenis. Het is geen letterlijke politiek, maar een filosofische analyse. Het object moet dus altijd benaderd worden door het universele, en niet rechtstreeks door het onmiddelijke, want dan valt de mens in een illusie, in een valstrik. Alles is in het bezit van het hogere, van hogere wetten en hogere principes. De mens moet deze regels kennen. De mens moet opgeleid worden in de filosofie, de kunst en technologie van het bewustzijn, om te kunnen overleven. De tegenstellingen komen namelijk hard op de man af. Het schept absolute chaos en diep leed. Maar de filosofie is hierin een medicijn en een gids.

De mens ontwikkelt zichzelf in de tegenstellingen, stelt Hegel. Het object stelt zich voor als 'één', als alleen, maar Hegel prikt door deze schijnbare individualiteit heen en kijkt naar wat erachter ligt. Het object is volgens Hegel helemaal geen eenheid. Dat is slechts schijn en bedrog. Maar hij stelt ook dat het object waarheid is, en dat hij het alleen maar verkeerd interpreteert. Hij stelt dat omdat het universeel bezit is moet hij de objectieve kern van het object zien als een commune. Niet het object was foutief, maar zijn zicht erop was foutief, stelt hij. Hij stelt dan dat hij het object moet zien als het vaste, als effectief en definitief, als een contrast met het andere, als exclusief. Dus dan stelt hij weer dat hij ook niet correct was door het object alleen maar als een commune te zien met anderen en als een samenhang. Hij moet het dus in stukken hakken en zien als een exclusieve 'één', oftewel als een opgebroken eenheid. Het is eigendom wat tegen elkaar verdeeld is, en daarover onverschillig is en het tast elkaar niet aan. Hij stelt dan dat hij niet correct was toen hij het zag als exclusief, iets wat anderen buitensluit, omdat het een bepaalde samenhang had, want het is nu een universeel, communaal medium waarin vele eigendommen als sensitieve universaliteiten op zichzelf bestaan en anderen buitensluiten wanneer ze vast en definitief zijn geworden, maar echt vast is het voor hem nu ook weer niet, want het is zowel geen eenheid als geen samenhang, maar iets wat daar nog achter ligt. Hoewel het dan weer wel een eenheid is als bezit en vastgesteld door de samenhang met het andere. Wat hij probeert duidelijk te maken, en wat ook een stelling is van de Tweede Bijbel is dat het niet om het 'ja' gaat of het 'nee', maar om het 'hoe'. Hij wil nergens in vastgroeien, dat blijkt, en daarom draait hij voortdurend, verandert hij voortdurend, om tot de juiste schakels te komen, in de juiste verhoudingen. Het moet filosofisch 'klikken' voor hem. Het 'ja' sluit het 'nee' niet uit, en andersom ook niet. Het is een bepaalde samenhang, maar ook weer niet. Er ligt nog iets achter, enzovoorts. Hegel schetst zo een enorm ingewikkelde filosofische wildernis die de

mens moet leren kennen om zo te kunnen overleven en erdoor heen te kunnen komen.

Iemand die met Hegel in contact is gekomen is als een Alice in Wonderland die uiteindelijk de kolderkat is tegengekomen. Hegel stelt dat de mens door de hele handeling van het waarnemen heen moet prikken om erachter te komen, om zo terug te komen tot een dieper zelf. Hij stelt dat hij dan een cirkeltje heeft gemaakt en weer terug is gekomen aan het begin en teruggeworpen is in de kringloop die zowel zichzelf ontkent in het moment als in het geheel, om zo ook weer opgenomen te worden in een groter geheel. Het telkens maar weer afbreken is dus ergens voor nodig, om deel te hebben aan de hogere en grotere kringlopen van het bestaan. Hegel ziet dus deze wielen voor zijn ogen groeien en in elkaar overgaan naarmate hij ze dieper analyseert en ontkent. In het sprookje van Alice in Wonderland zijn alle wegen bezit van de koningin van de harten, als een metafoor van de grotere cirkels, waar de kolderkat naartoe wijst. Zonder de ontmoeting met de kolderkat zou Alice daar nooit zijn aangekomen.

Waarnemen is een kunst, stelt Hegel in 118, een truuk, het bewustzijn wat ook weer teruggaat naar zichzelf, het eerdere, en dat dan op een hele andere en nieuwe manier ervaart. Zo kunnen dus ook de herinneringen genezen worden en worden aangeboort als bronnen van grote, immense, creativiteit, en dan wordt het duidelijk hoe essentieel het is voor de kunst van het waarnemen in zichzelf. Het laat dan ook zien dat het allemaal bezit is van je eigen bewustzijn, alles wat je hebt meegemaakt. Het is jouw bezit. Het communisme is dus zeer zeker niet eenzijdig, en juist Hegel als de kolderkat is hierin zo belangrijk, opdat het niet dogmatisch zou worden. Het stopt dus allemaal niet bij Karl Marx. Het is pas het begin, en leidt terug tot de Hegel bron. Het danst allemaal op draaiende dualiteit die nooit stopt. Zo ontstaat ook muziek, en zo ontstaan verhalen. Het is een universeel ritme, een overlevings-strategie.

Hij stelt in 120 dat de één altijd weer een contrast maakt met het andere. Het is de eigenschap van de één. We kunnen dus weer denken aan het monotheïsme als voorbeeld, en het kapitalisme. Het is de natuur van het beestje. De contrasten zijn de verschillende onderdelen van de 'één' zelf. Het brengt alleen het zelf met het zelf in verband, en relativeert alles. Dit zijn noodzakelijke processen die begrepen dienen te worden. Het kan dus helemaal niet exclusief zijn en anderen buitensluiten, want het is immers de 'één'. Het gaat dus om de kunst van het 'één'. Het is een universeel principe. In die kunst is het dus alleen schijnbaar exclusief. Er worden schijngevechten gevoerd. Dit heeft allemaal te maken met ritueel en orde, een verhaal. Zo houdt het beestje zichzelf in stand. Ze hebben eigenschappen in de kunst waardoor ze van anderen onderscheiden worden. Het is allemaal bezit van de 'één', als een eigenschap. De 'één' is daarom ook de 'ook', omdat het een meervoudig medium is. Omdat het universeel is maken de eigenschappen geen contact met elkaar en ontkennen ze elkaar dus ook niet.

121. Hegel stelt dat als het bewustzijn het zelf in het zelf reflecteert, en in het waarnemen ervan komt ook het tegengestelde moment aan het 'ook' op, maar dit moment is de eenheid van het zelf die elk onderscheid van zichzelf buitensluit. Het bewustzijn richt de aandacht op het 'voorzover', zodat er toch nog een zeker onderscheid is, en waardoor er een 'ook' aanwezig is.

122. Hegel stelt dat er een bepaalde relatie is tussen de 'één' en de 'ook', die nogal ingewikkeld is, en begrepen dient te worden. We kunnen stellen dat Hegel het hier heeft over een hyper-actief beveiligings-systeem. Hegel is heel netjes en heel genuanceerd. Er is altijd een 'ja' in het 'nee' en een

'nee' in het 'ja', maar toch ook weer niet. Het hangt helemaal van de situatie af van hoe het beestje draait en in wat voor situatie het beestje terecht is gekomen. Het beestje is dus van top tot teen bewapend met draaiende filosofische strategieën om in de wildernis van het leven te overleven. Die wildernis is dus niets anders dan een onderdeel van het beestje zelf. Hegel is dus een Pietje Precies van de filosofie, want er zit altijd wel weer een keerzijde aan, en hij heeft altijd wel een 'maar' bij elke stelling, wat dan ook een onderdeel is van de dialectiek. Hij wil ergens naartoe, dus hij moet wel telkens met tegenstellingen aan komen zetten, anders komt hij niet tot de hogere samenstellingen, de hogere mengsels, die belangrijk zijn in de filosofische hormonologie van de mens om te kunnen overleven. Als hij zichzelf dan schijnbaar telkens tegenspreekt is dit juist om zijn machines te verfijnen. Voor Hegel staat dit gelijk aan waakzaamheid.

Juist door de verscheidenheid van het onderscheiden, stelt Hegel, en de verscheidenheid van het terugkeren naar het zelf, komt het zelf tot een hogere graad van het tonen dat het zelf een dubbelleven leidt. De waarheid komt zo dichterbij als een steeds grotere, overweldigende verscheidenheid.

Hegel's filosofie schakelt voortdurend over van belangrijkheid tot onbelangrijkheid, om zo de prioriteiten duidelijk te houden. Hoe belangrijk is iets, en hoe onbelangrijk is iets ? Zo kan alles ook gerelativeerd worden. Het spoelt voortdurend weg van de kern en terug tot de kern om zichzelf zuiver en veilig te houden. Niet alles wat gebeurt is belangrijk, en niet alles wat gebeurt is onbelangrijk. De mens moet leren herkennen, leren waakzaam zijn.

125. Hegel stelt dat als iets vast is of wordt dan onderscheid het zich van het andere, maar kan overleven juist door dit contrast. Het vaste laat de kern zien van het object.

130. Hegel stelt dat gevoelige individualiteit in de dialectische stroming van de onmiddelijke zintuigelijkheid wordt veranderd tot gevoelige universaliteit.

132. Hegel stelt dat in de dialectiek van de zintuigelijke zekerheid het horen en zien moet wegvagen en plaatsmaken voor bewustzijn. Hij stelt dat het bewustzijn zichzelf moet herkennen als het concept.

De mens moet leren onderscheid te maken tussen het abstracte en het concrete en zich altijd afvragen in hoeverre iets abstract is en in hoeverre iets concreet is. Hegel stelt in 134 dat het negatieve verbonden is aan het abstracte en dat het bewustzijn eenzijdige concepten zal ontkennen en abstract zal maken. Maar de positieve betekenis is de samenhang en dit is de kern van beide tegengestelden.

Door onderscheiding wordt de kern van eenheid zichtbaar, wat ervoor zorgt dat dingen worden ontvouwen, stelt Hegel in 136, en daardoor worden ze ook verminderd, wat zich vertaalt als kracht. De kracht keert terug tot zichzelf maar moet zichzelf uitdrukken. Het onderscheid zorgt dat de kracht wordt opgewekt, om er zo ook voor anderen te zijn. Dat is ook de definitie van onderscheiding. Het kan zich zo uitdrukken naar anderen om de anderen te helpen. Dit is het doel van de onderscheiding. De kracht is de substantie van de onderscheiding. De kracht die tot zichzelf terugtrekt wordt zo ook een 'één', wat weer ontvouwing tot gevolg heeft. De kracht is en blijft ook het geheel, de context. De verschillen zijn oppervlakkige, verdwijnende, momenten, maar zonder

dat zou de kracht niet kunnen bestaan.

In 137 stelt Hegel dat kracht niet zomaar beweegt, maar niets anders is dan het duurzame universele medium tussen de momenten en de objecten. In 141 stelt Hegel dat het realiseren van kracht ook verlies van realiteit betekent. De kracht verandert namelijk door het realiseren ervan.

162. Hegel stelt dat de eenheid een moment is van vervreemding, wat ook gebeurt in het Alice en Wonderland uit 1865 van de post-Hegeliaanse schrijver Lewis Caroll. Alice raakt in haarzelf, in haar gedachten, verzeild en komt zo tot de vervreemding wat zich symboliseert als het wonderland. Als het zelf gelijk wordt aan het zelf dan vervreemd het, maar tegelijkertijd strijdt het tegen de vervreemding, en wordt zo eenzijdig, zodat het daardoor nog meer vervreemd.

163. Hegel stelt dat de eindeloosheid een rusteloze beweging van het zelf is waarin het iets beweert te zijn waarvan het in feite gewoon het tegengestelde is. Het zelf kan nooit zijn wat het beweert te zijn, maar is altijd het tegengestelde, en dan ook nog in een veel hogere graad dan wat het beweerde te zijn. Dat is de definitie van de eindeloosheid, dat het zelf het niet even kant en klaar in een doosje kan stoppen, want de waarheid is altijd meer, en ook nog eens tegengesteld eraan. Dat moet wel, want anders zou alles vastgelegd kunnen worden in zomaar simpele beweringen. Het woord is er dus alleen maar voor om het tegengestelde te laten zien. De taal werkt altijd weer tegengesteld aan dat wat het bedoelt. Vandaar dat Hegel stelt dat het zien en horen weg zal vagen en het bewustzijn zal overblijven, en Hegel kennende is er ook natuurlijk weer een andere kant van het verhaal. Je weet nooit of je hem nou bij de kop of bij de staart hebt, en er zijn ook altijd weer uitzonderingen. 'Hoewel' is zijn stopwoord, en ook 'voorzover', en natuurlijk 'maar'. Er zit bij Hegel altijd wel weer een addertje onder het gras. Voortdurend werkt hij zijn ideeën verder uit. Er valt altijd wel weer wat aan toe te voegen, en er valt ook altijd weer wat af te halen. Voortdurend loopt hij eraan te draaien. Hij probeert alle denkbare mogelijkheden uit. Taal is bedrog, stelt Hegel, en er moet doorheen geprikt worden. Hij is een architect van de filosofie met een beveilings-systeem. Niets maar dan ook niets wordt aan het toeval overgelaten. Alles wordt secuur gebouwd, en over alles wordt lang nagedacht. Het mag bij Hegel niet vastgroeien. Alles is altijd in verandering.

166. Hegel stelt dat in de voorafgaande zekerheden de waarheid van het bewustzijn iets anders is dan het bewustzijn zelf. Maar juist door de waarheid te ervaren vaagt het ook weer weg. Hij stelt dat het zelf alleen maar een aanduiding is voor de inhoud van de relatie en de relatie zelf. Het ik is om het andere te confronteren, en om door het andere heen te prikken oftewel achter en boven het andere te gaan, om niets anders dan zichzelf te vinden. Zo stelt Hegel in 167 dat hierdoor, door zelfbewustzijn, het oorspronkelijke gebied van de waarheid wordt binnengegaan. De eerdere kennis druipt hier weg, wat slechts de kennis was van het andere, maar de momenten ervan zijn bewaard gebleven. Dat wat er bedoeld was, en de individualiteit en de universaliteit die daar weer tegenin ging in de waarneming zijn dan niet meer de essentie, maar de essentie is dan het druppelende zelfbewustzijn, de momenten van zelfbewustzijn.

Immers, er is over een muur heengeklommen. Men is in nieuw gebied gekomen. Hier zijn andere regels, en dingen worden met het grootste gemak vervangen.

Maar die momenten bestaan als abstracties, stelt Hegel, en die zijn nog niet geldig voor het bewustzijn, omdat het slechts wegvagende verschijnselen zijn. Maar zelfbewustzijn is in feite het

komen uit de andere wereld, terugkerende tot het zelf. Maar er zijn dan wat problemen, want het zelfbewustzijn onderscheid zich van het zelf als het zelf, en wordt dus ook weer ontkend door het zelf, als een beveiligings-mechanisme, want het zelf herkent dit als het andere. Er is dus veel meer nodig. De mens komt niet zomaar langs dit ingewikkelde mechanisme heen. Maar het zelfbewustzijn stelt zich dan op als een beweging waarin de tegenstrijdigheid wordt ontkent, en waarin het zelfbewustzijn waarneemt dat de gelijkheid van het zelf en het zelf vaststaat. Deze zelfstandigheid, stelt Hegel in 171, houdt zichzelf in stand door de kunst van zowel het afscheiden als het consumeren van zijn anorganische natuur. De simpele substantie van het leven is de vervreemding van het zelf tot andere vormen, en is tegelijkertijd de analyse en oplossing van deze verscheidenheid. Hierdoor gaat het zich nog meer vervreemden en ook groeperen, en zij zullen instorten in elkaar. Dit houdt in dat het een andere vorm zal maken, terwijl ook de vorm ontkent wordt, wat ook weer voor hergroepering gaat zorgen. Het zijn abstracties van de essentie. Dit zijn ook weer allemaal verdere vervreemdingen totdat ze oplossen. Het is het geheel wat zichzelf ontwikkelt en dan doet oplossen, waardoor het zichzelf in standhoudt.

174. Hegel stelt dat de zelfstandigheid zichzelf ontwikkeld door ontkenningen. Dit is een negatieve essentie. Maar voor dit simpele soort van zelf zijn dit geen verschillen. Door de ontkenning van de ander komt de zelfstandigheid tot zelfbewustzijn en zeker van de ongeldigheid van de ander wordt dit voor zichzelf de waarheid, waardoor de zelfstandigheid van het object vernietigt wordt. Zo geeft het zichzelf de zekerheid van zichzelf als de ware zekerheid. In 175 stelt Hegel dan dat deze vorm van zelfstandigheid iets over het hoofd ziet, namelijk dat het geconditioneerd wordt door het object. Deze vorm van zelfstandigheid is namelijk afhankelijk geworden van het object wat het heeft ontkend. De zekerheid en bevrediging van de behoeftes gebeurde namelijk door de ontkenning, dus ze zijn gebaseerd op het object, en daardoor geconditioneerd. Het zelfbewustzijn is dan niet in staat om het object te ontkennen, vanwege de negatieve relatie die er is ontstaan. Zo wordt het object dus zelfs beter ontwikkeld.

Het laat zien dat kapitalisme en monotheïsme illusies zijn. Zij grijpen het object van hun begeerte denkende dat ze er een slaaf van kunnen maken, maar worden zelf hierdoor een slaaf. Dit laat zien dat door de wet van karma niemand de ander kan afbreken, alleen maar kan opbouwen. Men kan alleen zichzelf afbreken. In die zin laat Hegel een veel diepere apocalypse zien. Hegel laat dus aan de onderdrukten zien dat ze geen ijzer met handen hoeven te breken, maar dat het ijzer zichzelf zal afbreken.

Hoofdstuk 36. De Tijd

De mens gebruikt maar een klein percentage van de hersenen. En niet alleen dat. Toen buitenaardsen bezig waren met het project 'aarde' en mensen hiervoor nodig hadden verwijderden ze van zielen ook nog eens de tweede hersenstam, zodat alleen nog maar de eerste hersenstam overbleef die de kleine hersenen zou verbinden met de grote hersenen. Ook werden van deze zielen de bovenste hersenen weggehaald. Het resultaat : ingeknotte hersenen die grotendeels hun bewustzijn hadden verloren, zodat de buitenaardse fokkers de mens dom zouden kunnen houden. En dat is wel gebleken als je naar de geschiedenis kijkt.

Tijd is een taal. Tijd is abstract en niet letterlijk.
Taal is niet linguïstisch, en zo ook het woord niet, de logos.
De logos is tijden als taal, als de architectuur van tijd.
Tijd is een wezen. Tijd is temperatuur, het hart van de tijd.
Tijd is lijden wanneer het onbegrepen is.
Tijd is bedrog als men het denkt te begrijpen terwijl men het niet begrijpt.
Tijd is de illusie totdat het gesorteerd wordt. Het heeft alleen waarde als taal, als condities.

Het tijd-zintuig is de tweede hersenstam (die verwijderd was).
Vandaar dat de onverlichte mens geen waar besef heeft van tijd.
Tijd is een lichaamstaal.

Woorden zijn tegen elkaar verdeeld, misleiden zichzelf en elkaar, en zeggen het tegenovergestelde van wat ze bedoelen, dus brengen elkaar ten onder.

Tijd is een abstracte taal.
Als het een letterlijke taal wordt is het vernietigend.
Het gaat om de vaagheids factor, de obscuurheids factor.
Het is niet lineair, gelijkmatig, maar juist draaiend.
Gelijkmatige werelden zullen zichzelf vernietigen, omdat ze letterlijk zijn en dicht, niet strategisch.
Alleen ongelijkmatige, veranderende talen zullen overleven.

De tijd is de immerveranderende, ongelijkmatige sleutel tot het Woord.
Het is een code die alleen door de ingewijden gelezen kan worden.

Een ware taal is strategische communicatie en kan daarom niet hetzelfde blijven, maar is exotisch. Het gaat dus om het 'bijhouden', om het 'updaten'. De taal is dus abstract als een school en heeft haar eigen beveiligingssysteem en ontdoet haarzelf zo voortdurend van 'slapende leden'.

Een taal mag niet zomaar voor de hand liggen, anders kan er van alles tussenkomen.

Dit brengt ons tot de kern van tijd als taal : hiërarchie. Dit is het zintuig van nog een derde hersenstam, wat ook was verwijderd, en wat de bovenhersenen verbond met nog de bovenste hersenen, die ook verwijderd werden. De mens heeft geen gevoel voor ware hiërarchie. Daarom zien we op aarde door de geschiedenis heen door en door corrupte hiërarchie.

Hiërarchie is de bron van tijd en taal, maar de mens kent de hiërarchie niet. De mens rotzooit maar wat aan en bouwt eigen, onrechtvaardige hiërarchieën. Hiërarchie is de uitvinder van tijd, en zo ook

van taal. De hiërarchie heeft alles veilig gesteld. Door hiërarchie kan de tijd verstaan worden.

De tijd zorgt ervoor dat men niet tot de hiërarchie kan komen, omdat men de tijd niet verstaat. De tijd is in die zin de bewaker van de hiërarchie. Natuurlijk is de hiërarchie ook abstract. Zij die de hiërarchie concreet willen maken zullen nooit over de zee van tijd heenkomen.

Tijd is de vertegenwoordiger van hiërarchie. Als men geen zaken wil doen met tijd, dan ook niet met hiërarchie. De hiërarchie draait alles om. De hiërarchie is dat wat het niet is. Dit is een terugkerend thema in de Tweede Bijbel.

Als tijd zo'n probleem is voor de massa, dan ook de hiërarchie. Als je tijd als vijand hebt, dan heb je ook de hiërarchie als vijand.

De taal die de hiërarchie spreekt is de tijd. En als je die taal niet spreekt, dan kom je nergens.

De hiërarchie laat zich door niemand uitleggen. Alle uitleggingen zijn subjectief. Alleen de tijd kan de hiërarchie uitleggen.

De hiërarchie heeft een uitverkiezing opgesteld op basis van hen die aan de voorwaarden van de tijd voldoen. Daarom heeft ieder mens 'een strijd' te voeren met de hiërarchie. Strijd om in te gaan.

De hiërarchie is als een stad zonder huizen, zonder ingang en uitgang, zonder poorten, want de tijd is de huizen, en de tijd is de poort.

Hoofdstuk 37. De Verborgen Zintuigen van het Oog

Het leven is een verkleinende factor, niet een vermeerderende factor. Alles wat je in het leven krijgt, en dat is al niet veel, zal zich gaan verkleinen, zal minder worden, vervagen. Dit is waarom de mens ook maar wat graag vermeerderende illusies zal kopen om aan deze eis van het leven proberen te ontkomen, maar dit is een ijzeren wet van het heelal, waar niemand aan ontkomt en waarbuiten geen leven mogelijk is. Iedereen doet het, en iedereen wordt bedonderd. Zo is het leven.

Alles wordt voortdurend verminderd, en alles wordt voortdurend verkleind, wat een principe is van

de hogere natuur, van het leven zelf, en dit zijn golven van een energie-zee die leidt tot het nulpunt, maar daar nooit aankomt. Altijd komt het dichter en dichter tot het nulpunt, maar het komt nooit aan, wat ook een Vur principe is. De stoom en damp van die zee stijgt op, en brengt haar illusies van vermeerdering. Terwijl zij die gericht zijn op de vermindering, en in het water kijken, juist door die vermindering zoveel meer ontdekken. Het water is helder. Je kunt er dwars doorheen kijken.

De ascetische, sobere, niet-materialistische mens, is gebonden en verbonden aan die vermindering, en die vermindering leidt hem door het leven. De ascetische mens wordt meegetrokken met de golven van verkleining en vermindering. Zo komt de ascetische mens tot een grote verscheidenheid, maar die vermindert en verkleint ook weer. De ascetische mens weet dat hij niets kan vasthouden. Zolang je op die golven bent, en erdoor meegezogen wordt, meegetrokken, mag je tijd als zintuig gebruiken, als je gevoeligheid, en leren dit zintuig te gebruiken. Zolang je tijd niet voor je kar spant en het niet ten nut gebruikt is tijd je grootste vijand, en lijdt je er zwaar onder. Natuurlijk is tijd een kruis, maar het kruis is een zintuig. Er mag mee gewerkt worden, er mag mee ontdekt worden. Zo spoel je op een eiland aan met tijd als zintuig. Het is de tweede hersenstam, die zich ontwikkelt door het verminderings-principe, om je voor te bereiden op een nieuw leven, een nieuwe manier van ervaren en beleven. De tweede hersenstam verbindt de grote hersenen met de verloren bovenhersenen. Tijd is als een antenne in de hersenen. Zo mag je de nieuwe energie oppikken.

Let wel : Dit zijn allemaal sleutels om dieper in Betelgeuse te komen, in de kern van Orion. Wat je dan vindt zal zich ook weer direct verminderen. Zo groei je nergens vast en zie je de steeds grotere context, die vervolgens ook weer zal verminderen. Zo kom je dieper en dieper tot de kern, en die vermindert ook. Het is het principe van vermindering waardoor je leeft, waardoor je ademt, de frisse tropische golven over je lichaam. Alles spoelt weg en maakt je schoon. En ook dat vermindert weer. Totdat je jezelf in het zand voelt liggen, en ook dat vermindert weer, en dan ben je weer in de saaie stad of het saaie dorp. Saai ?

Tijd is de opgelegde limiet, de saaiheid, de soberheid, de kracht van de vermindering. Is dat saai ? Het is : zaai, zaaien, als een werk-principe, om later te kunnen oogsten. Door de vermindering komt er altijd weer ruimte voor het nieuwe, en vindt je altijd weer verloren dingen terug. Het gaat hierbij om prioriteiten, om hiërarchie. Ook hiërarchie is een zintuig, van de derde hersenstam, die de bovenhersenen verbindt met de verloren bovenste hersenen. De hersenen hadden oorspronkelijk dus meerdere lagen. Het zal zich verminderen en verkleinen, zodat het zich ook kan verfijnen en ontwikkelen, opdat het gevoeliger wordt. Zowel tijd als hiërarchie zijn abstract. Door het abstract maken zuivert het zichzelf. Daarom verminderen zij ook, om het abstract te maken. Minderen is de weg tot de abstractie. Zij die alles concreet willen houden zijn zij die houden van de illusie van vermeerdering. Zij zijn zwaar aan de drugs. Ook zij zullen weer wegvagen. Alles zal wegvagen. Alles zal verminderen en verkleinen. Als je denkt dat je een groot probleem hebt, weet dan dat het maar een zandkorreltje van de woestijn is. Het zal nog kleiner worden. Koop daarom geen illusies van de vermeerdering. Alles zal verminderen.

Alles wordt gedreven tot het gat van de vermindering, om zo meer en meer abstract te worden, en zal dan oplossen in veel grotere dingen, die zich ook weer zullen verminderen. Ook het verminderings-principe zelf zal verminderen.

Hiërarchie is een zintuig, geen leiderschap. Alles wat je probeert te controleren zal verminderen,

wegvagen, en alles wat jou probeert te controleren zal verminderen, verkleinen en wegvagen. Dat is ook de waanzin van concrete religie die op zoek is naar een God die alles wel even zal regelen, waarvoor je geen kennis nodig hebt, en waarvan genade en geloof het toverstokje is. Het zal wegvagen, verminderen, en de eis van het leven zal voor je staan, de eis van studie, de eis van de vermindering.

Ook vermindering is dus een zintuig. Het is belangrijk om ervoor te zorgen dat hiërarchie niet corrupt wordt. Vermindering is de kern van hiërarchie. Dit zijn dus drie zintuigen :

1. tijd
2. hiërarchie
3. vermindering

Deze zintuigen zijn zowel intern, in de hersenstammen, als extern, in het oog, in de iris. Het verminderen is dus alleen maar abstract, omdat het een zintuig is. En het oog had dus oorspronkelijk meerdere zintuigen dan alleen maar het zien. De iris wordt ook wel het regenboog vlies genoemd.

Zo is dus hiërarchie ook een taal, geen leiderschap. Corrupt leiderschap ontstaat daar waar hiërarchie geen taal is. Ook vermindering is dus een taal, en de illusie van vermeerdering ontstaat daar waar de vermindering niet als taal wordt geleerd. Het oog zendt dus boodschappen uit, en krijgt boodschappen binnen, niet door het zintuig van zicht, maar door de zintuigen van tijd, hiërarchie en vermindering. Zo wordt alles abstract en zuiver gehouden. Ook veranderingen zijn een taal, een zintuig. Je kunt er op letten wat er om je heen en in jezelf verandert, en dat draagt ook een zekere boodschap. Dit zijn dus vier dimensies :

1. tijd
2. hiërarchie
3. vermindering
4. verandering

Deze werken dus abstract, niet concreet. Het zijn exotische zintuigen, exotische talen. Het zijn in die zin dus ook zendtuigen. Ze maken gebruik van de fenomena om hen heen in plaats van er altijd maar onder gebukt te gaan. Ze gaan er creatief mee om. Juist door de verandering verminderen dingen, en ontstaat er een diepere hiërarchie die zich ook communiceert door tijd. De zintuigen zijn dus aan elkaar verbonden, wakkeren elkaar aan en leggen elkaar uit. Het zijn a.h.w. de armen en benen van de nieuwe mens. Het is een 4-dimensionale taal. Zodra er geen verandering meer is groeit alles vast. Verandering drukt zich dus uit door vermindering. Elke verandering vindt plaats door momenten die als driehoeken zijn, waar het moment wegvloeit door de punt om over te gaan in een ander moment. Zo onstaat ook tijd. Alles vloeit door trechters. Juist doordat het abstract is kan het verminderen door de driehoek vorm, door de trechter. De driehoeken zijn niet concreet. Ook het geheugen is opgebouwd uit die driehoeken. Tijd zorgt ervoor dat alles gecodeerd wordt, als een beveiliging, om de indringers buiten te houden.

Veranderingen kunnen alleen plaatsvinden doordat er verschillen zijn. Een verandering is gewoon de verplaatsing van het bewustzijn wat door de ruimte rolt, en wat zo verbanden legt en zo tot andere samenhangen komt, wat zich weer vertaalt in veranderingen. Ook het verschil is een zintuig,

de vergelijking, niet concreet, maar abstract. Dit is een kerntaal. Waar die taal niet wordt geleerd onstaat corrupt racisme, en vanuit corrupt racisme onstaat er corrupte hiërarchie. Een verschil heeft dus grote corrupte macht zolang het niet nuttig wordt gemaakt als zintuig en taal. Zo kennen we allemaal wel verschillen die ons concreet gezien naar de ondergang zouden helpen. Daarom nemen we het abstract. Zo mag het oog dus ook niet concreet gezien worden, maar alleen abstract. Het oog herbergt veel meer dan alleen maar zicht. De hersenen werken in die zin dan ook abstract samen met het oog. Het oog is een onderdeel van de hersenen, als de externe hersenen. Wanneer tijd corrupt wordt voor onze ogen, dan is er altijd de hiërarchie die het weer kan rechtzetten, en het zal altijd weer verminderd worden. Daarin kan de anatomie van de mens ook rust vinden. Zo komt het schip in een veilige haven.

Hoofdstuk 38. De Abstracte Zintuigen van het Oog

De kern van verschillen is de overeenkomsten, want daardoor ontstaan de contrasten. Als een mens het zintuig heeft van de overeenkomsten, dus kan opmerken wat de structuren zijn van overeenkomsten en deze taal leert, dan kan dat heel ontwapenend zijn. Deze zintuigen liggen diep in de pupil, in de kern van de iris. Waar het zintuig van abstracte overeenkomst niet werkt of niet goed werkt ontstaat racisme, en ontstaan er maar al te gemakkelijk oorlogen. Een voorbeeld hiervan is in religie, waar de ene religie of kerk zichzelf hoger en beter waant dan de andere, omdat ze de overeenkomsten niet zien. Ze denken dat een uiterlijk teken of geloof hen onderscheid van de rest, gewoon een ijdelheid.

Doordat dit kernzintuig niet werkte voerde men de vlammen van de hel extra op, want 'de anderen waren anders', en men zag niet dat iedereen gelijk was en iedereen eigenlijk hetzelfde zei, maar dan gewoon met andere bewoordingen en andere symbolen, andere metaforen, andere verhalen. Men was niet gevoelig voor de overeenkomsten. Zo werd men bitter en maakte een eeuwige hel voor de andersgelovende en andersdenkende, maar die vlammen kwamen zo hoog dat ze er zelf ook door geslagen werden. Wie een vuur maakt voor de ander valt er zelf in.

In het authentieke Judaïsme was er geen eeuwige hel, maar wel karma (een oog voor een oog, een tand voor een tand), het vagevuur en de totale vernietiging in Gehenna. Psalm 30 zegt : "want een ogenblik duurt zijn toorn." Het oordeel is maar een flits in de eeuwigheid, en mindert opdat de abstracte overeenkomsten getoond worden. De soep wordt niet zo heet gegeten als het wordt opgediend. Hier mogen wij niet te licht over denken. Alhoewel het oordeel maar een flits in de eeuwigheid is zal het harder slaan dan de eeuwige hel. Zeker 20% van het geheel gaat over het

oordeel, maar de mens moet het oordeel kennen, weten wat het inhoudt, en er niet overdramatisch, overbitter en overzuur over doen. Het oordeel is creatief, als de vertaling. Het oordeel is een zintuig, een taal. Het oordeel is de kern van de overeenkomst, om de overeenkomst te tonen. Natuurlijk is dit niet concreet, maar abstract. Als het oordeel niet leidt tot diepere abstractie, dan is dat het oordeel niet. Het oordeel moet minderen, opdat nuance zal plaatsvinden. De hete vlammen van de eeuwige hel, van de overmoedige hel die eigen rechtertje wil gaan spelen over kleine dingetjes, over bijzaken, brandt alle nuance weg. Zo worden mensen tot zombies gemaakt.

Abstracte zintuigen van het oog :

delen :

1. tijd
2. hiërarchie
3. vermindering
4. verandering

kernen :

5. verschillen
6. overeenkomst
7. oordeel

Zo mogen bovenstaande woorden een nieuwe betekenis krijgen, en zo het zenuwstelsel herprogrammeren, opdat de mens veilig is tegen de zombificatie door de leer van de eeuwige hel, het overmoedige, overmatige, ongenuanceerde, niet-creatieve oordeel. De zintuigen van het oog brengen een hormonaal schuim voort in het lichaam, om zo de mens te deprogrammeren, want het virus van de leer van de eeuwige hel lag diep. Dit mag dus nooit concreet zijn, maar moet gezien worden als een abstracte leer, zoals dat ook in de Egyptologie was, en het was levendgevend aan de rechtvaardige zielen. Telkens weer moet het minderen, zoals de mens een batterij is wiens kracht gedurende de nacht leegloopt, en 's nachts weer wordt geladen met nieuwe buitenaardse krachten, die dan de dag erna ook weer zullen minderen. Telkens weer loopt de batterij van de mens leeg om hogere krachten op te vangen. Dit is het spasme van de mens. De mens is niet voortdurend in kracht. Het gaat in golfbewegingen, minderende golfbewegingen.

De mens is een fanatiek, fundamentalistisch apparaat voor zijn eigen kortzichtige, subjectieve opinie. Maar ook die mens zal meegesleurd worden door de golven van vermindering. Een zandkorrel in de woestijn, dat is wat de overbevooroordeelde mens is, en zal zelfs nog minder worden. Het zand van de tijd stroomt weg, en verdwijnt in het gat van de abstracte eeuwigheid. Door de eeuwen heen hebben fanatiekelingen geroepen om meer zand, meer tijd, want tijd is geld en macht. Maar hun droom moest verminderen en kwam ten einde. Door de straten gingen de fanatiekelingen om te demonstreren tegen het verlies van tijd en de vermindering. Maar er moest plaats komen voor nieuwe dromen.

Het abstracte universum, dat is waar het om gaat, zodat de mens niet meer weghakt dan hem lief is. Het oordeel drukt zich dus allereerst uit in overeenkomsten, om te verzamelen, opdat het kind niet

met het badwater wordt weggegooid. Het oordeel kijkt naar wat nog bruikbaar is. Als de overeenkomsten zijn gemaakt, dan wordt er gekeken naar de verschillen, maar niet om die verschillen daadwerkelijk te oordelen, maar als een zintuig, als een taal. Het hogere oordeel heeft dus veel hogere doelen dan zomaar ruwweg rechtertje gaan spelen. Het oordeel is een creatief zintuig in de kern van het oog. Het oordeel is gevoelig voor veranderingen en communiceert, en is zo verminderend bezig. Het oordeel is niet snel boos, grijpt niet snel naar de wapens bij het minste of geringste, maar is verzachtend, verkleinend, verminderend. Dat wil niet zeggen dat het oordeel nooit boos is, want er zijn natuurlijk grenzen, en er zijn climaxen. De toorn van God is een realiteit, maar die wordt niet zomaar even opgewekt door een andere mening, zoals in de kerk, die zomaar uit de losse hand de andersdenkende en andersgelovende voor eeuwig naar de hel zendt. Dan heb je pas echt 'anger-management' nodig, oftewel dan is je boosheid zo uit de voegen gevlogen dat je therapie nodig hebt. De kerk die zoveel woede heeft dat het een mens voor eeuwig kan wegstoppen in een martelkamer heeft zware psychopatische problemen.

De vermindering uit zich dus in de ware hiërarchie van principes, en daarin wordt het overmatige, psychopatische vuur van de hel geblust, en de hiërarchie drukt zich vervolgens uit in tijd om het verder te neutraliseren en de schade te herstellen.

De mens is moddervet geworden door het oog puur voor het zicht te gebruiken, en dan wel voor het kort zicht. De mens kijkt niet eens verder dan zijn neus lang is, en de woorden schieten uit zijn mond als losse flodders, altijd wel een vooroordeel klaarhebbende, vaak over nietige dingen. Juist als de mens de andere zintuigen van het oog niet gebruikt slaat het oog dicht en wordt het oog kortzichtig, "het korte oog." Het korte oog is ook een prozaïsch verhaal in de tweede bijbel. Het eiste radicaliteit en fundamentalisme onderworpen aan zijn wetten, en wie daar niet aan voldeed werd in de hel gegooid, maar dit korte oog werd opgewekt door onbegrip. Mensen doen rot naar elkaar en proberen over elkaar te heersen omdat ze ergens bang voor zijn. Niet zij die onderdrukt worden zijn de lafaarden, maar zij die blind op hun hoge troontjes zitten zijn de lafaarden. Zij lijden aan het korte oog virus, een kraal in een computerspel. Om tot het ware oog te komen moet de mens dus eerst het korte oog overwinnen.

Hoofdstuk 39. De Ontwaking van de Iris

Iedereen kent wel de beroemde eerste psalm van welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, maar des Heeren wet begeert en overpeinst bij dag en bij nacht, want hij is als een boom geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, welks loof niet verwelkt, alles gelukt.

In de Hadith van de islam, in de Sahih Bukari, in boek 2, staat er dat zij die in de hel zijn geworpen, maar ook maar een mosterdzaadje hebben van trouw (gehoorzaamheid) die zullen weer uit de hel worden genomen en zij zullen in de Hayat rivier van leven gezet worden (havah, Eva, in het Hebreeuws), en zij zullen tot leven gewekt worden als een graan die groeit aan de rand van de waterstromen. Eva is dus die rivier, die leven geeft, kennis.

Het leven sluit je in. Aan sommige dingen is niet te ontkomen, door sommige dingen moet je gewoon heen. Alles om je heen ontstaat door vele weerspiegelingen. Het gaat dus eerst door een

heleboel spiegels en lenzen heen voordat het tot je komt. Het wordt ergens om je heen geplaatst. Als één van die spiegels of lenzen ook maar iets anders had gestaan, een beetje was verschoven en gedraaid, dan was het heel anders tot je gekomen, maar die spiegels of lenzen zijn onbereikbaar, ver weg in het heelal. Daarom is het voor een mens belangrijk in de gnosis op te groeien. Dingen zijn niet wat ze schijnen te zijn.

Er is ook nog een diepere laag zintuigen in de iris van het oog. Als je naar de iris kijkt, dan zie je in feite een microchip die uit meerdere lagen bestaat. Het zicht is maar één van de vele eigenschappen van het oog. Nog geen één procent van het oog wordt besteed aan het zicht, dus dat is maar heel weinig in verhouding, en toch is alle aandacht gericht op deze maar zeer kleine eigenschap van het oog op de aarde waarin de mens schijnbaar leeft. En waarom ? Het antwoord is duidelijk : Omdat er heel wat voor de mens achtergehouden moet worden. Licht verstopt, en doodt. De zon maakt elke dag weer vele slachtoffers, omdat het leven op aarde om de zon draait, schijnbaar. Daarom is het belangrijk de gnosis van het oog te leren, en haar zintuigen te ontwikkelen.

In de diepere laag van de iris, oftewel de tweede laag, bevindt zich het zintuig van de nummers. Alles om ons heen is opgebouwd uit nummers. Veel dingen staan op zichzelf, en van andere dingen zijn er meerderen van, maar binnen de objecten zelf zijn ook weer patronen van nummers. Sommige objecten hebben een knop of een punt, en andere objecten hebben meerdere punten en knoppen, of strepen. Wij zijn omringd door allerlei ingewikkelde, sprekende patronen en ritmes van nummers die dagelijks op ons inwerken, maar begrijpen wij de boodschap ervan ? Begrijpen wij wat het met ons doet ? Wat steekt hierachter, want natuurlijk zijn die nummers er niet voor niets. Het zijn codes. Het is een taal. En die taal gaat zo diep dat we om een bepaald punt moeten concluderen dat alles al voorgeprogrammeerd is. Alles is al robotisch, maar dan zijn er een heleboel reeksen van mogelijkheden tussen goed en kwaad. Het is een reflectie. Alles is allang gebeurd, en de mens vangt het nu pas op. De vraag is dan in hoeverre de mens robotisch is, in hoeverre de mens nog daadwerkelijk keuze-mogelijkheid heeft, of wordt de mens al in alles onverbiddelijk zo beinvloed dat zelfs als de mens denkt dat het een vrije keuze was dat niet eens zo is ? Wij denken hierin niet fatalistisch zoals het calvinisme, maar wij onderscheiden verschillende soorten van willen. De oppervlakte-wil van de mens kan gebonden zijn, maar er is ook nog zoiets als de diepere wil.

Je kunt jezelf helemaal gek laten maken door nummers, zoals ze elkaar in de kerk gekmaken met kerkgroei-statistieken, en je kunt ook gek worden van het krankzinnige financiele gokspel van nummers, waarin je je telkens weer zorgen maakt of je wel genoeg hebt, of je kunt door de illusie van nummers heenprikken, omdat dit ook weer door spiegeleffecten is ontstaan. Je kunt ook nummers als een zintuig gaan gebruiken, als een taal, en die taal leren spreken. Je zal zo niet teveel hebben en niet te weinig. Weinig is een kruis wat je draagt, terwijl veel ook een kruis is. Het gaat niet om het lijden als doel om zich, maar als een zintuig. En zo is de geografie, de ruimte, ook een zintuig. Je kan je druk maken over afstanden : Iets is te ver weg, of iets is te dichtbij, maar je kan het ook een kwartslag draaien en het als zintuig gebruiken, als een taal.

Ook geschiedenis, de herinnering, is een zintuig. Het staat niet op zichzelf. Je kan naar het verleden kijken als naar een hoge rots waar je maar niet overheen komt, maar je kan het ook als een taal zien, een boodschap, een zintuig. Je moet niet rechtstreeks naar het verleden kijken, want dan grijpt het je, maar gebruik het als zintuig, een taal. Dat is ook tegelijkertijd afscheid nemen van je verleden,

omdat het slechts een zintuig was. Je gebruikt het geheugen dus niet direct, maar indirect, als een brug. Niet als iets gesloten, maar open, als een kanaal, een tunnel. Dit moet natuurlijk geoefend worden. Het oog is dit helemaal niet gewend. Het oog keek alleen maar, en bracht mentale beelden op in de hersenen, omdat het oog sliep. Het oog moet weer ontwaken, en komen tot de hogere taken.

Je staat oog in oog met een moeilijke herinnering en wat doe je dan ?
Je loopt er eens even omheen en gebruikt het als instrument, niet concreet, maar abstract. Het is golvend, als creatief materiaal en als een matrix die een boodschap moet ontvangen. Het is niet de boodschap zelf, maar het zintuig voor de boodschap. Het doet er dus niet toe in welke vorm het is gegoten. Het zal vanzelf in een andere vorm worden gegoten als de boodschap is binnengekomen. Leer ermee te werken, want je moeilijkste herinneringen ZULLEN je beste en belangrijkste zintuigen zijn. Ik zeg het nog een keer : Je moeilijkste, zwaarste, meest traumatische herinneringen ZULLEN je beste, belangrijkste en waardevolste zintuigen zijn, je meest waardevolle bezit. Als je het potentieel ervan hebt ontdekt zul je het nooit meer willen verkopen. Het was aan jou gegeven, maar je herkende het eerst niet. Het moest uitgepakt worden. Het is een cybernetisch, computer-bestuurd zintuig in je biologische en hormonale systeem, in je iris.

Als een herinnering tot je brult, je pijndoet, je in chronisch leed houdt, dan zeg je tot de herinnering : 'Je bent een zintuig. Je bent niet de boodschap. Je bent het kanaal, niet de stroom.' Het kruis op zich is dus ook een zintuig, een heilige taal. Het is niet de boodschap zelf, maar slechts de taal ervoor, het alfabet. Er moet met dit alfabet gewerkt worden. De iris werkt dus door een zeker abstract alfabet verder en dieper dan slechts het woord en de linguistiek.

zintuigen van de tweede laag van de iris :

8. nummers
9. ruimte
10. geschiedenis

Dan is er het zintuig van kleur, niet de kleur op zich, maar als middel, als zintuig. De mens is direct gericht op kleur, niet als kanaal. De mens maakt ingewikkelde kleursystemen en kleurklassen. Kleur maakt de mens hysterisch, en de mens kiest kleur, en is daarin verschrikkelijk racistisch. Hier komen de grootst mogelijke oorlogen over, maar kleur is een zintuig. Er is zeker een ingewikkeld kleursysteem in de gnosis, maar dat is gebouwd op gevoeligheid en kennis, en niet op emotie of cultus-mentaliteit. Wat de kleur van de clan is doet er niet toe. Alhoewel kleur dus belangrijk is, is het een zintuig, een middel, een brug. Het is een taal, en de boodschap moet ontvangen worden.

8. nummers
9. ruimte
10. geschiedenis
11. kleur

Ook deze zintuigen kunnen door de armen en benen heenwerken, als 4-dimensionaal. Zo kunnen ze elkaar afstemmen. Onthoud dat je een levend en lopend stuk technologie bent. Alles heeft consequenties, en alles heeft oorzaken.

Deze tweede laag van de iris heeft ook een kern. Alle objecten om ons heen bestaan uit vormen, en bochten, de curven, de afbuigingen. Deze zijn geen doel op zich, maar een taal, een zintuig. Het gaat erom de taal van de curven leren kennen, en daardoor ook groot onderscheidingsvermogen op te bouwen. Het leert de mens om niet rechtlijnig te denken, maar afbuigend, afscheidend en vermengend. Dit is het golvende denken, waardoor de boodschap binnen kan komen.

De diepere kern hiervan is de punten. Ook de punten om ons heen vertellen een verhaal, zijn een hogere taal, een zintuig. De objecten om ons heen hebben hoeken, punten, als een beeld van 'einden'. Hier gaat het dus niet om zomaar wegbuigen of toebuigen, maar om beëindigen. Daar wordt je weer aan herinnert als je je eens stoot aan een punt, zo van "hey, wij zijn er ook nog." En "God zij dank voor de punten, de beëindigingen." Laat de punten maar over je heenkomen. Er is zoveel wat in de mens beëindigd moet worden. Het is als een drukkerij. Het is de printer van het menselijk lichaam. Hier ligt het geheim van de mentale daadkracht van de mens, het besluitingsvermogen. Het wekt hiervoor een speciaal hormoon op. Het is een medicinaal zenuwsap wat neutraliserend werkt. Het versterkt het immunologisch systeem. Het gaat daar naartoe waar het lichaam het zwakst is.

Dan zijn we nu aangekomen tot de kern daarvan, de temperatuur, oftewel het hart van de tijd. Temperatuur maakt de mens vaak ongemakkelijk, maar het is een taal. Telkens weer vertelt temperatuur grote verhalen en geeft boodschappen door, maar de mens vangt het niet op, vanwege dat dit zintuig ongeoefend is. Leer de temperaturen in je lichaam te onderscheiden en leer ermee te communiceren.

delen :

8. nummers
9. ruimte
10. geschiedenis
11. kleur

kernen :

12. curven
13. punten
14. temperatuur

Het ontwikkelen van deze zintuigen leidt tot een nog hogere abstractie.

Hoofdstuk 40. De Demonologie van de Iris

Arenden die janken als katten. Het kan allemaal gebeuren in de demonologie. Demonen, oftewel buitenaardse, onderaardse en bovenaardse parasieten, doen bijvoorbeeld ook licht-aanvallen en geluids-aanvallen, van hele hoge sterktes, en omdat de mens dat niet op kan pikken vertaalt het zich in allerlei gebeurtenissen om ons heen. Toch is het belangrijk dat de mens hiervoor zintuigen ontwikkelt, alhoewel dat heel pijnlijk kan zijn. De mens kan het zo leren filteren.

De sonische gebeurtenissen om ons heen, oftewel de verschillen in geluids-sterkte, vormen een taal, zijn een zintuig, zoals het verschil in licht-sterkte dat ook is. We spreken over nog een derde laag in de iris, onder de tweede laag :

15. lichtsterktes
16. geluidssterktes

Juist de zintuigen hiertoe zullen de sonische en lichts-aanvallen kunnen neutraliseren, vertalen, en zo transmuteren. De demonoloog moet de verschillende lichts en geluids-sterktes in de ziel, in de geestelijke wereld, leren onderscheiden, en zien waar de demonische aanvallen zijn op dit gebied, en hoe dit in zijn werk gaat. Patronen moeten hierin ontdekt worden.

Telkens als een mens ergens kennis van probeert te krijgen komt hij op een punt waar hij het niet meer begrijpt. De weg loopt daar dan dood, of men is aan het einde gekomen van de haven-steiger. Ook dit is een zintuig. Het onbegrip, de onwetendheid, het onbekende, is een taal. Het is geen boodschap of doel in zichzelf. Er ligt dus nog wat achter de onwetendheid. De onwetendheid mag niet rechtstreeks, direct, gebruikt worden, maar alleen indirect, als kanaal. Daarom mag de mens altijd maar half weten, anders is er geen zintuig. Als de mens zijn hoofd stoot tegen een muur, een dichte deur, dan is dat het zintuig. Dit zintuig moet hij leren gebruiken, leren ontwikkelen. Het is een oefening. Je zegt dan : 'Dichte deur, je bent geen boodschap, maar een zintuig.'

15. lichtsterktes
16. geluidssterktes
17. onbegrip

Zo kun je dan de moeilijkste personen en gebeurtenissen opsommen in je leven, en zij vormen jouw abstracte alfabet. Het zijn daarvan de abstracte letters, die je telkens weer kunt gebruiken. Het is als inkt in de drukkerij. Ze zijn dus niet zelf de boodschappen, maar je gebruikt ze om de boodschappen te zenden en te ontvangen. Het geheugen werkt dus zo dat er soms nare gebeurtenissen omhoog komen, maar dan zijn dit maar de letters in de boodschappen die door bepaalde combinaties de boodschappen vormen, maar zij zijn dus niet zelf die boodschappen. Er zit dus een bepaald patroon in. De herinneringen komen niet zomaar. Iemand probeert met je te communiceren, en gebruikt het voor de hand liggende materiaal. Het is de taal van het geheugen. Zo kun je dus ook de toonhoogtes van geluid als een zintuig zien, als een taal, bijvoorbeeld in muziek.

18. toonhoogtes

Het gaat er dus om de grotere contexten te zien. Dingen staan niet op hemzelf.

Ook de derde laag heeft kernen :

19. grootte
20. hoogte
21. dikte

Als een persoon of herinnering in je gedachte je chronisch plaagt, dan is het dus het beste om tegen die persoon of herinnering te zeggen : 'Je bent geen boodschap, maar een zintuig, een letter.' En dan gaat het erom te leren wat deze letter dan is, en hoe het gebruikt dient te worden. Het komt dus uit een grotere context en is niets op zichzelf, maar alleen in samenhang met iets anders, een andere letter. Zo kun je bepaalde combinaties maken en kijken wat het dan wordt. Dit vergt oefening. Het komt niet zomaar uit de hemel vallen. Het zijn onderdelen van de zogeheten naradox, de schijnbare nutteloosheid, een zusje van de paradox, de schijnbare tegenstelling. Je loopt dus in gedachten naar een soort van type machine, en dan kijk je naar de toetsen, en dan zie je daar alle moeilijke personen van je leven of verleden, en ook alle moeilijke herinneringen. Gebruik ze. Maak er iets moois van.

De mens gebruikt zo zijn oog voor minder dan één procent, en zo is het ook met de hersenen, dat de mens maar bar weinig van de hersenen gebruikt. En daarom is het ook zo'n enorme rotzooi en chaos op de wereld. De oppervlakkige mens gebruikt de ogen alleen voor het zien, en kijkt niet verder dan zijn neus lang is.

Als je dan door iets lastig gevallen wordt in je gedachten, misschien wel iets chronisch, vraag jezelf dan af met welk tijdsbestek dit heeft te maken en zie dit tijdsbestek als een abstracte letter van een hoger buitenaards alfabet, en probeer dit in verhouding te brengen met andere dingen die aan je trekken, die je ook ziet als een abstracte letter. Probeer dan gevoelig te worden voor de hogere buitenaardse communicatie die gaande is. Buitenaardsen zoeken altijd weer contact op deze manier, en dit is onlosmakelijk verbonden met de demonologie. De demonologie kijkt altijd naar het geheel, en communiceert altijd met het geheel, anders wordt de demonologie zo kortzichtig dat het de demonologie niet meer is. In de demonologie is er een belangrijke wet zeggende : 'Iets blijft je plagen, totdat je het leert gebruiken.' Het kan iets chronisch zijn, ja, omdat het een belangrijke abstracte letter is van de buitenaardse type-machine, een toets van de ultra-communistische demonologische computer die communiceert met de grotere contexten van het heelal.

In Psalm 63 vindt David zijn toevlucht bij God, wanneer hij over God peinst in de nacht. Zowel in het Aramees als in het Hebreeuws schuilt David onder de rok van God, maar in het Aramees kan dit ook de schoot van God betekenen of de borsten van God, waardoor God als vrouw wordt voorgesteld in deze Psalm. In het Hebreeuws is deze rok gemaakt van veren. In het Aramees komt David tegen het plafond van God's schoot aan. De Westerse vertalingen hebben dit veelal allemaal vermannelijkt. God wordt overmatig voorgesteld als een man, maar in de Hadith van de islam staat dat het aantal mannen zal verminderen, en het aantal vrouwen zal vermeerderen, tot het punt dat er

in verhouding voor elke man vijftig vrouwen zijn (Sahih Bukhari, boek 3).

Hoofdstuk 41. Het Nachtparadijs in de Poëtische Psychologie van de Duizend en Eén Nacht

Het leven houdt geen rekening met persoonlijke wensen. Het leven is meedogenloos. Het leven houdt geen rekening met mensen, maar met grotere contexten. Het schijnt dat het leven zich houdt aan hogere abstracte wetten waar de mens nog niets vanaf weet. De mens klaagt, weent, schreeuwt en schopt, maar het leven houdt zich als een stalen Hein. De levensgebeurtenissen en personages staan niet op zichzelf. Zij behoren tot een abstract alfabet, de taal van het leven. De mens moet deze taal leren. Alleen zij die de taal van het leven niet willen leren hebben een groot probleem, maar zij zijn ook onderdelen van de taal van het leven. Het leven is abstract, en het is goed voor de mens om dit vaak tegen zichzelf te zeggen. De mens moet hier telkens aan herinnerd worden.

Demonologie zonder het profetische is waardeloos. Het profetische is de basis van de demonologie, maar wat is het profetische eigenlijk ? In structuralisme gaat het niet om de functie van een afzonderlijk object, maar om de samenhang, de structuur, waarin het object functioneert. Hierin is de semiotiek van belang, de studie van tekensystemen, van tekens en hun betekenissen. Dit zijn onderdelen van de micro-sociologie.

Het leven is een dodelijk puzzelspel. Het is geen gezellige puzzel bij het openhaard vuur. De puzzel moet binnen een bepaalde tijd gelegd zijn, en verkeerde combinaties kunnen fataal zijn. De mens kan het zich niet veroorloven fouten te maken, te zondigen, de puzzel helemaal verkeerd te leggen, want er staat teveel op het spel. Vandaar dat de mens mag terugkeren tot de leegte om het heilige en hemelse robotisme te ontvangen in een eeuwig toetsen. Ook dit is een belangrijk fundament van de demonologie en het profetische.

Omdat al het toetsen subjectief is is het belangrijk om tot objectief toetsen te komen, en iets kan alleen waarlijk objectief zijn als het vanuit het grotere synthetische geheel wordt bekeken, waarvoor je dus eerst alle subjectiviteit moet loslaten. Als je nog materialistisch bent en aan dingen vastkleeft, aan stokpaardjes, vooringenomenheid, dan kun je niet toetsen vanuit de context. Vandaar dat de communistische en structuralistische dynamiek zo belangrijk is. Dit is een bepaalde ervaring die we de heilige gebondenheid noemen, waarin de mens aan zijn eigen wil sterft en komt tot de hogere kennis. Het lagere toetsen is een object van subjectiviteit wat losgelaten moet worden. De mens

moet dus ook het toetsen toetsen, en dat ook weer toetsen, en geheel loskomen van de subjectieve objecten, om zo tot ultra-toetsen te komen. Dit zijn allemaal hogere ervaringen. Het is het eeuwige toetsen op Pniël, als de tranen van Jakob. Het eerste verhaal van boek 16 van de Duizend en Eén Nacht gaat hier ook over. Het gaat over na'ar Kain, oftewel de jonge Kaïn, die een mengsel is tussen Jakob en Job. Hij moet op zoek naar een medicijn voor zijn blinde vader, als een beeld van de onwetendheid. De vader is een beeld van de climax van de gevoeligheid, van de demonologie, maar het is weg, het is blind. De top is er vanaf. De na'ar Kaïn, oftewel de jonge Kaïn moet dus op zoek gaan naar het verloren oog van zijn vader. Hij ging hiervoor op het zwarte paard van de nacht tot de eindeloze wildernis die nog duisterder was dan de onwetendheid zelf, daar waar er geen verschil meer was tussen dag en nacht. Hij zwierf hier maanden rond. Het verhaal is poëtisch samen te vatten in een paar verzen :

De Sluier

1. Hij op het zwarte paard van de nacht, die iedereen verblind.
2. Hij kwam tot de eindeloze wildernis, duisterder dan de onwetendheid.
3. En hij kwam tot een meer waar hij zijn kleren uitdeed.
4. En hij moest zichzelf verliezen om het verlorene te vinden.
5. De pijl zou alleen het hart van de waardige doorboren.
6. Je bent zelf de sluier van dit alles.

Dit geeft dan ook meer diepte in de apocalyptische verzen over het zwarte paard in het NT :

Openbaring 6

5En toen Hij het derde zegel opende, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom! En ik zag, en zie, een zwart paard, en die erop zat had een weegschaal in zijn hand. 6En ik hoorde als een stem te midden van de vier dieren zeggen: Een maat tarwe voor een schelling en drie maten gerst voor een schelling; en breng geen schade toe aan de olie en de wijn.

De weegschaal is een metafoor voor het toetsen, en het daarop volgende vers laat zien dat we hierin volledig de prijs moeten betalen, waardoor het toetsen geen schade oploopt, als beeld van het eeuwige, oneindige toetsen, het beeld van volkomen volharding. Deze loopt over in de eeuwige rust waarin de mens de levenskennis ontvangt wat de ogen opent. Dit is de grote ontwaking. Uiteindelijk komt de zoon van Adam, de na'ar Kaïn dan ook aan in een bloedrood nachtparadijs, waar het medicijn groeit dat ogen geneest.

Dit beschrijft ook het pad van de moslim, die in de ramadan, als beeld van het heilige loslaten en achterlaten, wacht in de nachten op die ene grootse nacht, die bloedrode juweel van de nacht, de zwavelsteen van Salomo, de kroon van de wijsheid, oftewel het nachtparadijs.

Hoofdstuk 42. Vijf Belangrijke Ontmoetingen in de Ragnarok

Een mens heeft een moeder nodig, en dat hoeft niet eens extern te zijn, maar intern. De mens is zowel het kind als de moeder. Dit zijn twee dynamieken binnen de mens. Door de moeder dynamiek kan de mens zichzelf onderwijzen, maar dan is het dus wel belangrijk dat de kind dynamiek op waarde wordt geschat. Het spreken moet daarom samenwerken met het horen, anders is er geen basis voor de boodschap. Het kind is de receptor. Het kind moet dan opgroeien om zelf als een moeder te worden, zodat er een nieuwe kind dynamiek ontstaat, en dit gaat maar door. Dit is hoe een bloem groeit. In die zin leidt het kind ook tot de moeder.

Maar als het kind dan opgroeit moet het kind ook het kruis leren kennen, en het kind zal onherroepelijk komen tot het ijs en de duisternis om zo tot hogere werelden te komen. Het kind moet zichzelf leren kennen, maar ook zichzelf verliezen. Het kind moet volwassen worden en loskomen van de lichten die het verblindt. Het kind moet de duisternis leren kennen, en zo ook het ijs wat het kind daartoe drijft. Dat is de Ragnarok ervaring, en die leidt tot persoonlijke bewustzijnsverruiming. Het is als een mind-altering drug, en dat moet ook wel, want het verstand van het kind was zwaar corrupt gemaakt. Het kind moet zo leren door het systeem heen te prikken waarin het opgroeide, om zo tot hogere systemen te komen.

Ragnarok, het tijdperk van ijs en de duisternis, is hierin dus een gids. We hebben dan een moment in ons leven waarvan we kunnen zeggen : 'Nu is het Ragnarok aangebroken.' Maar zoals gezegd is het Ragnarok een zekere magische ijslijm die ons leidt tot een hogere vibratie, een zekere trance, als de heilige bevrorenheid.

In het judaïsme is dit de exodus, en in de islam is het de ramadan, maar het komt op hetzelfde neer. Het is het gaan over de brug. Het Ragnarok kan heel verwarrend zijn, want je gaat door ijs en duisternis, en tegelijkertijd is het de strijd tegen je lagere natuur, je slapende ego die maar niet wil ontwaken, en dat wordt weerspiegeld door de mensen om je heen die niet willen ontwaken. Dit moet je echter niet als een excuus aandragen om zelf ook niet te hoeven ontwaken, het 'gij geheel anders'. Het is een test, en ook Yeshua ging hier doorheen in de mythe van Getsemane, want terwijl hij waakte en streed sliepen zijn discipelen. Hij moest helemaal alleen door de donkere nacht heen.

We voelen ons daarom ook soms alleen en onbegrepen, omdat het collectieve ego slaapt. Dit is een strijd waarin we niet moeten opgeven. Het mag voor ons geen excuus zijn om dan ook maar in slaap te vallen. Als bepaalde mensen veel invloed op je hebben en je in slaap proberen te laten vallen, net als hen, dan is het soms belangrijk met zulke mensen wat stappen terug te doen, of je van hen geheel af te zonderen. Dat kan niet eens altijd, want de mens leeft ook in een bepaalde kooi. Ook dat is een onderdeel van het kruis. En als het dan wel lukt dan is dat als een doorbraak van het Ragnarok. Vroeg of laat komt het Ragnarok, want de ketenen tussen mensen duren niet altijd voort.

Als alles dan lang duurt, zo lang dat het onmenselijk is, dan mogen we beseffen dat tijd niet bestaat. Tijd is een illusie. Het is slechts het lesmateriaal waardoor we heen bladeren. Dat mag de mens leren oppikken.

Soms roept de mens : 'Maar dit kruis is onmogelijk, dit kruis is ondragelijk.' Maar alleen zo kan het ego sterven. Alleen zo is de mens beschermd tegen de misleidingen van de vijand. Ragnarok is verschrikkelijk, maar leidt tot een nieuwe morgen. Kunnen wij de nachtmerrie als vriend hebben ? Kan de nachtmerrie onze onderwijzer zijn ?

Als we in de nachtmerrie van het Ragnarok zijn aangekomen, dan zal dit ons leiden tot nieuwe dromen. Nachtmerries zijn bruggen hiertoe. Wij mogen op deze bruggen diverse belangrijke personages ontmoeten die bepaalde sleutels dragen op deze bruggen, namelijk het personage genaamd de Dankbaarheid, en het personage genaamd de Volharding. Ook is het personage genaamd de Ongelijkvormigheid dus heel belangrijk, zoals gezegd, wat ook een doel van de Ragnarok is, want wij mogen niet gelijkvormig worden aan dat wat om ons heen is.

Romeinen 12:2
En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.

Ragnarok maakt de mens uniek en creatief. Op de bruggen is het ook belangrijk een ontmoeting te hebben met het personage genaamd de Context, en het personage genaamd de Reset.

I - De Reset
II - De Context
III - De Ongelijkvormigheid
IV - De Dankbaarheid
V - De Volharding

Dit zijn vijf belangrijke personages in de Ragnarok. Zonder de Ragnarok zouden we deze personages niet kunnen leren kennen.

Hoofdstuk 43. De Symboliek van de Tweede Wereldoorlog

Ragnarok leidt tot het ijs en de duisternis, opdat het ijszicht en het nachtzicht wordt ontwikkeld, en leidt zo tot diepere leegte die zijn climax krijgt in de vergetelheid. Dit is het geheim van het ontstaan van de eeuwige en eindeloze Yggdrasil boom, die dus voortkomt vanuit de vergetelheid. Hierin heeft de mens een schuilplaats. Yggdrasil verbindt alle losse brokken aan elkaar, als de boomlijm van het ijs.

Ragnarok is uitgezonden om af te rekenen met het kapitalisme en zal hierin slagen. Het overblijfsel hierin zal geleid worden tot de wereldboom, Yggdrasil, die alles met elkaar verbindt, als een beeld

van het communisme. Het communistische beginsel is dus een noodzaak om te kunnen overleven in Ragnarok, maar het kapitalistische ego met de oogkleppen op zal moeten sterven. Er zal dus een grote eindstrijd zijn tussen kapitalisme en communisme, en ook corrupt communisme is een vorm van kapitalisme. Communisme, het gelijkheidsprincipe, wat opkomt voor de lagere klassen, mag niet orthodox zijn, maar alleen esoterisch. De grote communistische machines zijn de machines van de grotere context. Als men in Yggdrasil tot 'God' wil komen, dan moet men beseffen dat Kennis 'God' is, en dat het geen persoon is maar een principe. Het is niet persoonlijk, maar structureel en contextueel. Zo wordt men ingewijd in de energie van de boom. Yggdrasil staat dus ook voor het verzoenende kruis, waarin het overblijfsel met elkaar wordt verzoend, als beeld van de bruggen tussen principes binnen de context. Het gaat niet om de personen, maar om de principes. Zo gaat de herder dus op zoek naar het verloren principe in Ragnarok, om het weer terug te nemen tot Yggdrasil. De boom is ook een beeld van de behoudenis in het Eeuwig Evangelie en het Boek der Roependen. Het gaat om het vinden van de literaire structuur, verloren proza. Een mens mag zo een liefhebber worden van de literatuur, om niet in allerlei overmatige drama terecht te komen. Leven van de verzen van de boom kan het hoofd bewaken, en het hart leiden.

De kern van het ingaan in het beloofde land was in principe het ontvangen van de wet, het komen tot de context van principes, als het boek Deuteronomium, wat de tweede wet betekent. Zo loopt dus eigenlijk de boom des levens, wat zijn hoogtepunt heeft in Salomo die het communisme onder de goden herstelt. Dit gaat dan om de demonologische en economische wetten die de mens dienen te beveiligen. Deuteronomium is de wetten van het communisme. Dit mag dus geen nationaal communisme zijn of nazi, maar demonologisch communisme. Het is progressief, creatief communisme.

De Tweede Wereldoorlog was een reflectie van de dogmatische Katholieke-Protestantse ballingschap waarin de mens leefde. De mens leefde in de middeleeuwen al onder nazi-onderdrukking door de totalitariaanse kerk die absolute gehoorzaamheid vroeg. Dit was het religieuze kapitalisme en monopolisme. Er was een grote uittocht hieruit door het opkomende communisme, maar toen sloeg nazi Duitsland toe. De mens leefde voort in de dogmatische ballingschap, want het nazisme was gewoon een andere strategie van dit monster. De mens was in de klauwen van een octopus, en nog steeds. Dit monster wil politieke macht door welke principes dan ook. Het heerst door bedrog. Het ontwikkelde zich steeds meer tot een medische macht, een medische dictatuur. Het is nog steeds de Romeinse hamer die de mens slaat. De mens leeft in slavernij tot dit monster. De mens is nooit uit de Romeinse ballingschap gekomen. De duivel is zo diep doorgedrongen dat hij zichzelf legaal heeft gemaakt. De slavernij van de mens is een 'legaal' feit. Natuurlijk is het in de demonologie illegaal en demonisch. De mens moet nog steeds bevrijd worden. Er moet nog steeds een exodus komen uit het Romeinse rijk. Toch is dit al in de geschiedenis gebeurt, maar de mens heeft het niet begrepen. De mens neemt alles materialistisch en niet esoterisch. D-Day is al geweest, maar hoe ging dit precies ? Het antwoord hierop is zeer zeker niet eenvoudig. We moeten hiervoor heel ver de geschiedenis in. In het jaar 64, ten tijde van Nero, werd Rome grotendeels verwoest door een vuur. Natuurlijk herbouwde Rome zich toen weer, maar het is belangrijk dit vuur te begrijpen in symbolische zin. Rome had veertien districten, waarvan tien waren verwoest, wat dus meer is dan twee derden. Symbolisch gezien is het derde deel wat overbleef dan het overblijfsel wat opgesloten was in de Romeinse ballingschap. Dat zijn dus jij en ik. Als de mens dit door zal hebben zal Rome weer branden. Het jaar 64 is dus zinnebeeldig gezien een belangrijk jaar.

We kunnen dus zo stellen dat ook bepaalde gebeurtenissen in de geschiedenis lenzen zijn die zichzelf ombuigen en projecteren in de opvolgende geschiedenis, zoals het Romeinse Rijk zich voortzette in Nazi Duitsland en toen werd tot de medische kleptocratie. En we kunnen zo ook stellen dat zekere gebeurtenissen in de geschiedenis al cryptisch de oplossing bevatten, zoals het afbranden van Rome in 64. Ook dit is een vorm van het preterisme waarin er wordt verondersteld dat de apocalypse al in de geschiedenis heeft plaatsgevonden, en waar de mens deel aan heeft naar de mate waarin de mens hier gnosis over ontvangt. Vandaar ook dat een ieder mens persoonlijk het vuur van 64, van de afbranding van Rome moet ontvangen, opdat zijn kapitalistische ego hierdoor kan afbranden, en de mens ook persoonlijk vrijgezet kan worden van het collectieve kapitalistische ego. Dit heilige vuur is een natuurvuur, hoger dan het hart, en stroomt vanuit Yggdrasil, opgewekt in het ijs van Ragnarok, want uiteindelijk zal het ijs gaan branden, en zal Surtr de vuurreus met het vlammenzwaard terugkeren om alles in brand te zetten. Hij is de vijand van de goden, en zou in de Ragnarok met zijn kinderen en de troepen van de godin Hel (Noord-Germaans, of Hela, Zuid-Germaans) de godenburchten van de godenwerelden aanvallen. Surtr en Hel hebben hiervoor een enorm schip gebouwd, de Naglfar. Zij zullen de werelden en hemelen en de bruggen ertussen doen afbranden, om het te laten wegzinken in de zee. Surtr betekent 'zwart' en hij is een expert wanneer het aankomt op vuur. De reus is een symbool van de context, van het communisme. De Ragnarok is de grote eindstrijd tussen de goden (kapitalisme) en de reuzen (communisme). Het vuur is geen daadwerkelijk vuur, maar de scheppings-energie die alles vertaalt. Het is een symbool van de etymologie. Surtr moet dus in een literaire context en betekenis worden geplaatst. In dit proces wordt er een nieuwe wereld geschapen, oftewel geopenbaard.

Een demonoloog moet het hogere vuur kennen, niet materialistisch, maar metaforisch. Het is het vulkanische vuur van de onderwereld wat wordt opgewekt in de ijs-principes van het Ragnarok, als een bron-energie, de kern-energie van het bestaan. Het is dus altijd verbonden aan ijs. Het komt vanuit de boom Yggdrasil, de wereldboom, ook een beeld van het communisme, en is dus ook altijd verbonden met de natuur. De boom wortelt, groeit aan twee kanten, en verbindt de werelden met elkaar, reikt uit tot de onderwereld en tot de bovenwereld, als voortgaande vertaling en teruggaande vertaling. Het kent de technologie van het ware vuur, en is tegen het corrupte, materialistische vuur.

Vuur is de lust van het vertalen, van het bestuderen. De komst van Surtr en Hel met hun troepen op de grote onderwereld schepen in de climax van het Ragnarok is dus de ware D-day, de dag waarop president Eisenhower ver over de honderdvijftigduizend liet aankomen in het door de Nazi's bezette gebied van Europa om het overblijfsel van het volk te bevrijden, de dag waarop Rome in vlammen verging. Het is dus niet iets materieels, maar iets geestelijks, een visioen. Op zichzelf genomen was d-day een dode mus, want Europa is nooit bevrijd geworden, en ging nog dieper de ballingschap in onder de medische dictatuur. D-day moet dus nog steeds komen.

Hoofdstuk 44. De Strijd Tussen Vuur en IJs

Wat is bevrijding eigenlijk ?
Ontmaskering is al de helft van de bevrijding. Vertaling is de andere helft.
IJs en vuur zijn een groot kruis. Zij strijden tegen elkaar en zij strijden samen tegen de goden.
Het kruis van ijs en vuur brengt juwelen voort, iconen, ook wel de muskus-lokogamen genoemd. Dat zijn de zg. boven-emoties, boven de strijd tussen vuur en ijs, als iconen van de Yggdrasil, boom-iconen. De Muskus, oftewel dat wat boven vuur en ijs is, wordt veel besproken in de Tweede Bijbel. Het is dus een soort schuim of kruid wat zowel vuur als ijs neutraliseert, en dus zeer belangrijk is om te overleven in de Ragnarok. Lokogamen is een woord voor 'sieraden van het kruis', 'vruchten van het kruis', dus het komt je niet zomaar aanwaaien, maar je moet het verdienen en ontwikkelen, door het kruis heen.

Het geheel van muskus-lokogamen is het juweel van de heilige armoe, de Oembugoe, wat een natuur-juweel is. Dit juweel is 14-delig, en wordt besproken in de Tweede Bijbel :

1. Laafte
2. Lipse
3. Leefse
4. Linkse
5. Spaakse
6. Li'èsse
7. Dilip
8. Dilippe
9. Spuzaas
10. Spuzan
11. Spuzanne
12. Spuzoem
13. Spuzoeme
14. Spuzamen

De Surinaamse bijbel binnen de Tweede bijbel bespreekt deze boven-emoties :

De mens moet eerst komen tot de geslachtsloze leegte, de Zolt, waarin de mens alle valse mannelijkheid en vrouwelijkheid moet loslaten. Het moet afsterven. Er is dus geen ruimte meer voor geslachtelijke leugens. De lagere aardse gewesten hebben het mannelijke en vrouwelijke helemaal verdraaid lopen doorspiegelen, ontrouw aan de bron. In de dieptes van de Zolt leegte komt de mens vrij van het valse vuur en het valse ijs. De Oembugoe wordt hierin geopenbaard.

1. Laafte

Laafte wordt ook besproken in de Engelenbijbel van de Tweede bijbel :
"Tot Laafte zult gij gaan, om haar sieraden te dragen. Zij dan zal u dopen in haar poel van schoonheid, en zij zal u meenemen tot in haar dieptes."

Schoonheid is in de engelenbijbel een kwaliteit die leidt tot de boom, oftewel tot het centrum van alle dingen. Het is een ontwakende factor die doet ontwaken, dus het is niet iets oppervlakkigs zoals in de lagere aardse gewesten om mensen blind te houden, want dat is de valse schoonheid. Het gaat om de 'schoonheid van de armoe' in de engelenbijbel, niet de materialistische, bedriegelijke 'schoonheid'. De schoonheid van de armoe is een geestelijke weelderigheid die wijsheid brengt.

De weg tot Laafte in de Engelenbijbel is Loofte. Loofte is de sleutel tot Laafte. Loofte is het eerste deel van het sieraad boven liefde en haat, de Oeberber. Dit zijn de 46 berber-lokogamen. Dit is ook een juweel van armoe. De engelen-bijbel zegt hierover in het boek 'Bashram':

"Verheft uw harten tot de Heere, gij die zijt aangekomen. Trouw hebt gij Hem bewezen, en Hij heeft trouw aan u bewezen. Komt dan nader opdat gij uzelf baadt in de poel van schoonheid. De Heere heeft uw zachtheid voor Hem gezien, en heeft u veelvuldig zachtheid geschonken. Zo doet ook de Heere trouw aan uw beminden. Rust dan in Hem, gij die aan Zijn poorten klopt, want met genade zult gij binnengaan tot de poelen van Loofte. Ja, tot Laafte zult gij gaan, om haar sieraden te dragen. "

Er is ook een boek genaamd Loofte in de Engelen-bijbel :

Loofte

1.

1. Uw pijn zal tot schuim worden in de tuin des Heeren. Tot de tuinen der engelen zult gij gaan en tot hun paradijsen. Zij die op de eilanden der engelen zijn groeten u. De Heere vervulle u met schuim, de Heere vulle u met honing en melk, daar gij de Heere vrijmoedig trouw zijt geweest. Overvloedig zal Hij u vullen, gij die Hem getrouw zijt. De Heere zal u macht geven over de haaien der aarde en onder de aarde. Ook zal Hij u de sleutels geven van de putten der Dana'iden en de putten der haaien. Gij dan wordt beschermd tegen hun verblindende lichten, want de Heere heeft u gesluierd.

2. Hier zal uw schuim rijp worden. Legt dan uw sluiers af, gij die tot de Heere bent gekomen en tot de bronnen van warmte, die de warmte der engelen is. De Heere dan doet niets zonder Zijn engelen. Zij dan dragen Zijn naam. De Heere neme dan uw sluiers af, en verlichte uw verstand. Ook zal Hij de sluiers van uw geweten afhalen en het verlichten. De Heere dan is goed. Zijn Naam zij geprezen tot in de eeuwigheden der engelen. Hij laat het schuim rijp worden op Zijn schalen en vermengd het met het zaad en de honing der engelen. Zo worden vele dingen van waarde geschapen. De Heere dan is goed. Rijs dan op voor Zijn Aangezicht en kom nader. Hij zal de sluiers van Zijn gezicht weghalen.

3. De Heere is goed. Gij hebt niets te vrezen. Hij kent Zijn dienaars bij name. Tot de tuinen der

engelen heeft Hij u gezonden. Hij zal u daar geheimenissen leren, en wegen tonen. Hij heeft uw harten gewogen tegen een veer, en Hij heeft de koorden van engelen die u draagt gemeten. De Heere dan is goed. Gij hebt niets te vrezen. Zalig zijn zij die in Zijn Naam tot Zijn poorten komen. Hen wacht zaligheid en heerlijkheid voor hun zielen. De Heere geeft hen welgemeend van het goede en overvloedige van Zijn tuinen. De tuin draagt de kroon, en haar wachters groeten u. Welgemeende passen maken zij tot u. De Heere heeft hun harten vervuld en zij geven van hun overvloedigheid.

2.

1. De tuinen van Loofte zijn vol van het schuim des Heeren. Vol van het schuim der engelen is zij. Zij kent de wegen tot haar geest, en haar ziel is met heerlijkheden vervuld. Haar wachters groeten haar, en maken welgemeende passen tot haar. Ook maken zij de gebaren der engelen. In tekens spreken zij tot haar. De tuinen van Loofte zijn vol van genade. Zij kent de wegen en paden tot haar Heere. Zij spreekt met zachtheid en zoetheid. Vol van schuim is haar genade. Genade heeft zij bewezen tot velen. Een rustplaats der engelen is zij.

2. Zij onderwijst haar dienstknechten door heerlijkheden tot hun zielen te brengen, en door hun geesten te verkwikken met het brood der engelen. Als in het brood der engelen gaat zij gekleed, en zalig is hij die haar geheimenissen weet te ontbloten. Haar dienstknechten verzadigt ze door welgemeende passen te maken. Ook maakt zij welgemeende gebaren waarin zij tot rust komen. Legt dan uw zwaarden af, want gij zijt genaderd tot Loofte. Legt dan uw helmen neer, want zij zal u zijn tot een visioen der engelen. Alleen tot engelen nadert zij, tot hen die haar armoe in overvloed dragen. Zij kennen haar welgemeende kussen en haar welgemeende opvrolijkingen en gezegdes. Zij dragen haar woorden en manieren in hun hoofden en harten, en zij kennen haar wijsheden en de kennis die zij draagt.

3.

Gij zijt genaderd tot Loofte. Zij is genaderd tot u, om welgemeende passen te maken, en welgemeende gebaren. Haar woorden en manieren reiken tot in de dieptes van uw ziel, en de wegen tot uw geest kent zij. Overvloedig komt zij tot hen die haar dienen. Overvloedig kent hij hun namen. Zij omgeeft hen met haar zachte lichten. Boven liefde en haat vinden zij haar paden. Oprecht gemeend zijn haar kussen. Oprecht gemeend haar bewegingen. Zij schenkt Waarheid aan hen die haar in Waarheid dienen, maar zij misleid hen die van bedrog leven. Vrees haar, gij die haar oprecht dient. Dan zal zij uw hart verlichten.

Het boek 'Engelen en Demonie' zegt over Loofte en Laafte :

"Er is een strijd op de aarde genaamd liefde tegen haat ... Kunt u voor uzelf wat voorbeelden bedenken waarin liefde achteraf haat bleek te zijn ? En kunt u ook voorbeelden bedenken waarin haat achteraf gewoon liefde was ? Het is een strijd die ons in grote verwarring kan brengen, en een onderdeel van de Romeinse arena ... Aan welke kant van deze strijd staan wij, en in hoeverre hebben we de maskerades hierin door ? Liefde en haat zijn twee hele bekende en ook twee beruchte emoties ... Emoties die ons heen en weer kunnen slingeren, en die ons ook gevangen kunnen houden ...

De dualiteiten en paradoxen waarin we leven zijn interessant om uit te werken, maar oorspronkelijk, in hun canonitische zin zijn het ook weer kooien die ons tegenhouden te groeien. Al die basis-

emoties zijn uiteindelijk niets dan obstakels. Onze taal is te oppervlakkig, en tegelijkertijd onze handicap, want de taal is het voertuig van de geest en die is zo beperkt. Daarom moeten we voor ons eigen behoud de namen in onze taal integreren van de emoties die boven de strijdende basis-emoties liggen, maar ik ben me ervan bewust dat die verzegeld zijn. Loofte is de emotie boven de strijd tussen liefde en haat. Deze strijd was slechts een cocon. Laafte is de entiteit boven de strijd tussen warmte en kou, als de vrucht hiervan. Wij hebben de polen nodig om te groeien ... Beiden zijn belangrijk ..."

En :

'Gij moet rennen,' sprak Christus, 'want het vuur van de liefde is naar u op zoek ... Kom dan tot Loofte ...' Christus leerde de boven-emoties kennen in Zijn Hemelvaart ... Er is een boek in het Eeuwig Evangelie dat gaat over de reis van Christus door de hemel ... Dit wordt genoemd het Hemelboek van Christus, oftewel de Takalan ... Door de Takalan kan een christen nu eens echt de Voetstappen van Christus bewandelen, en niet in één of ander snel cirkeltje blijven rondrijden.'

In het boek de Takalan van het Eeuwig Evangelie wordt Loofte besproken in de hemel-mythe van Christus :

1.

1. De baard van Christus leek een stukje gegroeid te zijn toen hij in de hemel aankwam, en allereerst zag hij daar de rivieren. Een engel kwam op hem af met de vleugelen als van insecten. Het was alsof hij ineens was omhuld door een zachte baard, als de baard van Abraham, en honing droop hier. Overal waren tuinen, waar vruchten tezamen groeiden met drop. En Christus begon te lachen, en riep tot Zijn vader. 2. 'Moeder wacht op u,' sprak de engel. 3. 'Waar is vader ?' vroeg Christus. 4. 'Die is er nu niet,' sprak de engel. 'Die is … Weet u het ? Die is dood. De vader stierf voor u. Hij stierf met u, en is nog niet opgewekt.' 5. 'Hoe wordt hij opgewekt ?' sprak Christus. 6. 'Gij zult de weg tot de diepste hemel moeten begaan,' sprak de engel. En de engel leidde Christus tot een enorme gouden rivier. 'Wast u dan in deze rivier,' sprak de engel, 'en overbrug deze rivier, want zij bewaakt de zilveren rivier en de holle boom, de boom des hemels, vanwaar de Geest als een Duif werd uitgezonden om u op te wekken. Zo zult gij wederom tot deze plaats moeten gaan, om de Geest uit te zenden om uw vader op te wekken. Moeder wacht op u. 6. De gouden rivier draagt dan dit geheim, dat aan de overkant aan haar kusten het Loofte groeit, als een medicijn tegen het onstuimige van liefde en haat. Loofte is dan de wet des hemels. 7. Gij zult boven de strijd tussen liefde en haat moeten uitstijgen, om gebonden te worden in de wetten des hemels, als het koude geweten en het kruid van ijs. Het hemels ijs zult gij binnentreden, door loofte, en gij zult zien, de eeuwige vlam. Maar weet, mijn kind, dat ook de strijd tussen vuur en ijs een strijd is waar gij bovenuit moet strijden. Samsael ben ik, een dienstknecht van Uw vader. Het genezings-werk van de vader is begonnen. Zijn oog zal hersteld worden, en de moeder zal over Hem zijn, de Geest. Zij verlangt Hem te zalven en te redden, ja, op te wekken van deze starre dood. Gij bent het Liefdes-kind daartoe, oh Christus. Gij bent gezonden om uw ouders te redden. Ik draag het vaandel hiertoe. Ik heb u gezalfd daartoe, aan de wieg van uw bestaan. Ja, God's genade is op U. Op U rust Zijn Zegen en Zijn licht. En Christus wandelde over de gouden rivier, en hij zonk niet. En de golven waren hevig als de golven van een woeste zee. En een vogel kwam tot Christus, die was als een vliegende vis. En de vis was als van goud, en nam Christus mee over de rivier. En Loofte nam

Christus in haar op. 'Ziet dan, Ik heb mijn gouden vogel tot u uitgezonden,' sprak Loofte. 'En deze is genaamd Zerrum, als uitstijgende boven de strijd tussen leugen en waarheid, en ziet, zij is het raadsel, een raadsel opgeborgen in de hoogste hemelen.' En de vogel was als een arend en een uil. 8. 'Ik ben de wet des levens,' sprak Loofte. 'Uw moeder wacht op U. Ik ben de keizerin des hemels, Uw schild en Uw vertrouwen, een dienstmaagd van Uw moeder. Kom, laat mij U leiden tot de rivier van zilver.' En de rivier van zilver was als een zee, onstuimig als een kudde strijdende herten. En Christus werd door Loofte in de rivier gedrukt. 'Zwem, Mijn Zoon, en ga op zoek naar Uw moeder,' sprak ze. 'Zij woont in de boom des hemels, achter de rivier.' En Christus werd duizelig, en staarde als in een holle boom. En de boom zweefde boven de rivier, en veranderde in een lange paal met een ei in het midden. En Christus probeerde de paal te grijpen, maar greep steeds mis. En zo zwom Christus vele dagen in de rivier die als een zee was, en begon uiteindelijk honger te krijgen. 9. En Christus riep om Loofte, en zij kwam Hem tegemoet. En zie, zij wandelde op de rivier, en trok Christus uit het water. 'Op het zilver kunt gij niet wandelen, Zoon. Gij hebt een vrouw nodig,' sprak ze. En Christus was in haar armen, en hij vroeg om Zijn moeder. En een grote storm kwam op de rivier, en het hart van Christus begon te smelten. En hij riep het uit, terwijl Loofte hem vasthield. En grote vissen kwamen op van de rivier.

Dit gaat over in hoofdstuk 2, het verhaal van de bijenprinses.

3.

1. En Christus werd wakker in de armen van Loofte, en hij zag Zijn moeder. En de boom droeg de oranje zee van vuur, als een oranje zon. En zij was als een poort tot het natte bos. En de schepen op zee waren rijk, en zij droegen de sprookjes des hemels. En in de boom waren de honing-dwergen. En Christus voerde lange gesprekken met hen. En zij waren dienstknechten van de moeder. En zij bedekten zijn lichaam met hemelse honing, zodat hij de oranje zee van vuur kon overzwemmen. Maar kwallen begonnen de laag honing aan te vreten, en beten hem. En demonen vochten om zijn lichaam. En de demonen die de hemelen bewoonden voerden hem naar een paal, waar zij hem aan spietsten. En kwallen namen bezit van zijn verstand, en hij werd als een wilde. Maar hij stierf niet, alhoewel hij begeerde te sterven. En hij schreeuwde : 'Moeder, moeder, waarom hebt gij mij verlaten !' 2. En zeemeerminnen vonden zijn gespietste lichaam, en zalfden hem. En alhoewel ze hem niet van de paal konden loslaten, bewaakten ze de paal dag en nacht.

Dan gaat het over in hoofdstuk 4, het verhaal van de windemelk. Het is daarom belangrijk om door Loofte te gaan tot Laafte. Laafte wordt in de Tweede bijbel besproken als iets wat komt na sneeuw en bittere kou, als één en al zachtheid waardoor je boven de strijd tussen kou en warmte komt. Het is een energie van zachtheid en veren die door je benen heenstroomt, en ook je armen.

De Surinaamse bijbel zegt over Laafte als temperatuurloze vloeistof :

Dit is de eerste stap om leeg te worden van elke vorm van ijs en vuur. Ook dat moeten we afleggen. Zo kunnen we dieper de leegte in, niet tegengehouden door ijs en vuur. We komen hier dus tot de temperatuurloze leegte die zich uit in een soort vloeistof.

2. Lipse

De Surinaamse bijbel beschrijft het als kleiachtig, de nieuwe aarde. Ook deze aarde is temperatuurloos.

3. Leefse

Dit zijn de energieën van beesten.

4. Linkse

De verzoening van het vrouwelijke, de relaties tussen vrouwen die het zuivere mannelijke voortbrengen.

5. Spaakse

De plakkerige substantie van de oerwouden.

6. Li'èsse

De vruchtbare, zaaddragende wateren van de dieptes van Zolt, de geslachteloze leegte.

7. Dilip

De winden van melk, de vruchtbaarheid van de vrouw, en ook : de verdonkering van de vrouw. In de lagere aardse gewesten is er veel racisme naar donkere vrouwen. De stad zegt : "hoe lichter, hoe witter, hoe beter." Witheid van vrouwen is een status-symbool in de stad. De iets donkere vrouwen van de stad zijn zelfs racistisch naar de nog donkere vrouwen van hun eigen ras, maar in de Surinaamse bijbel wordt gesteld dat donkere vrouwen belangrijk zijn voor de vruchtbaarheid en de immunologie van de aarde. Dat hoeven we niet te gaan materialiseren. Het gaat om het geestelijke. Het is een symbool van de verduistering van Ragnarok die terugleidt tot de hemelse boom, de Yggdrasil, als een beeld dat de mens teruggaat tot de boven-emoties.

8. Dilippe

Het overwinnen van de eenzijdigheid door de meerzijdigheid. Eenzijdigheid is de oorzaak van corrupt vuur en ijs geweld. Het geeft de mens een heet hoofd en een koud hart. De meerzijdigheid is de bron van openbaring.

9. Spuzaas

Het medicijn en de bescherming tegen vraatzucht en hebzucht. Vraatzucht is het overconsumeren, waardoor je meer neemt dan je nodig hebt. Mensen doen dit voortdurend, en dit uit zich in overmatig vuur. Spuzaas neutraliseert dit. Het is een boomschuim.

10. Spuzan

Het ijs dat tot de leegte leidt. Dit komt ook terug in Ragnarok. Het ijs leidt tot de leegte, waarin hogere kennis opgeslagen en geopend kan worden, als een archief. Dit zal een hoger verstand brengen. Het ijs en de daaropvolgende leegte zullen een grote opslagplaats zijn.

11. Spuzanne

De leegte die tot de melk leidt. De leegte zal een nieuwe melk opstuwen. Dit betekent ook het herstel van de oermoeders.

12. Spuzoem

De melk die tot het hogere vuur leidt, stelt de Surinaamse bijbel, als een metafoor. Ook dit komt voor in Ragnarok. Het ijs zal de heilige metaforische vlam doen ontwaken, door de oermelk. Zo zal de valse vlam niet kunnen opkomen, en blijft het vuur heilig. Dit is de metaforische vlam van Surtr, de vuurreus, die de wereld zal vernieuwen. De oude schepping zal vergaan. De brug tussen de mensenwereld en de oude godenwereld zal verbroken worden door Surtr en zijn vuurzwaard. Vuur en ijs gaan dus een andere betekenis krijgen in de boven-emoties.

13. Spuzoeme

De zeebrug.

14. Spuzamen
De vernieuwing van het geheugen, de opslagplaats.

Dit zijn dus de veertien muskus-lokogamen boven de strijd tussen vuur en ijs, die dus belangrijk zijn om beveiligd te zijn tegen demonische aanvallen van vuur en ijs. Het Eeuwig Evangelie zegt over de Muskus :

"De Muskus is een dieper en hoger deel van God, de Arme. De Muskus haat het welvaarts-evangelie en haar markt, en zal zich openbaren om dat evangelie aan de kaak te stellen. De Muskus is een pad voor de mystiekeling. De Muskus is het arme deel van God als fundament van het kruis. De mystiekeling gaat de hogere weg van God om uiteindelijk bij God's verborgen traan te komen. Zij weten dat zij door de Armoe tot de diepere kruizen des Heeren en der hemelen kunnen komen. Zij hebben zich teruggetrokken om zich te wijden aan geestelijke oorlogsvoering en groei.

Het is voor hen die als de engelen zijn geworden in hun wandel met God. Zij zijn tot de boom van de Karmat gekomen, de boom van Armoe, en hebben van haar vruchten gegeten. Deze boom is het kruis der armen en mystiekelingen.

De eerste bediening van Muskus is de oorlogsvoerende. Zij leren dat de geestelijke oorlog heilig is, en zij strijden met heilige wapenen. Het slagveld der hemelse gewesten is hun tempel. Zij leren de wapenrusting kennen, en de wapenrusting van de armoe. De tweede bediening van de Muskus is de

wapendrager. Hij moet de diepere arsenalen leren kennen, en is tevens een wachter, een beschermer van die arsenalen, waartoe hij de sleutels draagt. De wapendrager dient hierover veel profetische informatie te ontvangen, en dient dicht bij de Muskus te leven, als een arme. Zij die in rijkdom leven kunnen en mogen dit vuur niet ontvangen. Het gaat om de nederigen, en zij die de minste willen wezen, de minore.

Het arsenaal is heilig voor de wapendrager van de Muskus. Hij ziet zijn geheugen als heilig, en is heilig in het uitzoeken van de wapenen, die hij eruit pikt door de profetische gave. Zijn geheugen is zijn arsenaal, en zijn herinneringen zijn zijn wapens. Hij draagt de wapens over aan de strijder van de Muskus. Hierdoor is hij een middelaar.

De derde bediening van de Muskus is de geneesheer. Veelal werkt hij met het kruis, omdat het kruis genezing brengt. Hij draagt de arsenalen en geheimen van genezingsmiddelen met zich mee, zoals de schatten van de Karmat. Hij weet dat genezing heilig is, en alleen kan gebeuren in de tempel en tabernakel. Wel is er aan elke genezing een prijs verbonden, in de vorm van lijden, dat vroeg of laat geopenbaard wordt. Genezing is verbonden aan het kruis, en mag daarvan niet losstaan. Zo is het toedienen van genezing als het toedienen van het kruis, van de Karmat, en het daarbij horende lijden. Er stroomt genezing uit de Karmat, maar dan moeten we die wonden wel dragen.

De vierde bediening van de Muskus is de exorcist. Tevens is hij een profeet, want door het kruis werpt hij geesten uit die woorden verzegeld hielden. Dit is de viervoudige bediening van de Muskus, door hen die de Heilige Armoe in hun binnenste dragen.

De eerste engelenbediening van de Muskus is de legendarische Lokogaamse. De Lokogamen zijn de sieraden van het kruis, de sieraden van het lijden. Zij dragen de gaven, en zijn de wapenen en schenkers des Heeren. Ook zijn zij de voeders van de engelen.

De tweede engelenbediening van de Muskus is de Talgaamse. Talgamen zijn de sieraden der sacramenten, en de engelen van de beker. Tezamen vormen ze de Beker, de vierde persoon van de eenheid. Zij zijn de engelen van het lijden, en zij leiden tot de lokogamen, de sieraden van het lijden.

De derde engelenbediening van de Muskus is de Tokonse. De Tokon is de heilige Leer van het Bloed, maar ook is zij het sieraad van de armoe. Zij zijn de engelen van het bloed, en tezamen vormen ze ook het bloed.

Het van geen bevrijding willen weten, oftewel het pad van het Eeuwige kruis is de hogere weg. Zij die gevoelig geworden zijn voor het lijden en God begaan dit pad. Zij weten dat het kruis een pad is wat bewandeld moet worden voor een oplossing, en voor een eeuwige inwijding. Deze inwijding is zowel mystiek als cryptisch. Niets is wat het lijkt. Deze inwijding is het Kruis van Egypte, het kruis van de onderwereld, een kruis van verscheuring en verzoening, als een dieper deel van het lijden en het kruis.

Het is het lijden van ijs, het lijden van afzondering, als het kruis der hermieten. Afzondering en onthechting brengt je in contact met de onderwerelden, wanneer je het materiele gaat verloochenen, en de aardse, gevallen zintuigen als leugenaars gaat behandelen."

In de Eeuwig Evangelische mythologie en theologie is de Yggdrasil, de hemelse boom, dus genaamd de Karmat, een Messiaanse boom. De veertien iconen van de Muskus zijn als boom-

chakra's die de mens in zichzelf kan ontwikkelen. De Muskus komt de mens dus in Ragnarok tegemoet om de mens te leiden tot de wereldboom, de Karmat, oftewel Yggdrasil. In het Eeuwig Evangelie wordt ook gesteld dat een mens tot de Karmat komt door de zwarte melk, oftewel de melk van de duisternis, te drinken. Het ijs in Ragnarok leidt namelijk altijd tot de duisternis.

De Karmat-lokogamen zijn de emoties boven de strijd tussen armoe en rijkdom :

1. Mesham

2. Moton

3. Misham

4. Boeklon

5. Miras

6. Mirhom

Hoofdstuk 45. De Vietnam-Cambodja Dynamiek in het Menselijk Lichaam

De kapitalistische, egoïstische mens maakt altijd de fout te denken als deze mens een oorlog ziet ver van hem vandaan : 'Oh, zo ver weg, daar heb ik niets mee te maken gelukkig.' Maar deze mens maakt een hele grote fout, want deze oorlog speelt zich af in zijn eigen innerlijk. De oorlogen zijn puzzels die opgelost moeten worden, ook al waren die oorlogen lang geleden aan de orde. Zo zijn de landen en oorlogen van het Gele Azië dynamieken van het innerlijk die van belang zijn en begrepen dienen te worden. Zo niet, dan zal dit mysterie de mens altijd blijven plagen. We hebben het dan over de hele belangrijke en fundamentele Vietnam-Cambodja dualiteit. Vietnam is de staart van China, waar Cambodja onder tegenaan ligt, waar de staart a.h.w. inrolt.

De Vietnam oorlog liep van de vijftiger tot de zeventiger jaren, en was tussen het kapitalistische Zuiden en het communistische Noorden. Amerika hielp het kapitalistische Zuiden, maar uiteindelijk verloor Amerika de oorlog. Het Zuiden en het Noorden werden zo één en Vietnam werd geheel communistisch. Het kapitalistische Amerika liep vast in Vietnam. Veel Amerikanen waren woedend op Amerika omdat hun kinderen gedwongen werden in deze verschrikkelijke oorlog te vechten. Er waren veel doden en velen werden voor het leven verminkt. Uiteindelijk moest Amerika zich onder deze druk wel terugtrekken. Het kapitalisme moest wijken. Maar in ieder mens speelt zich nog steeds de Vietnam oorlog af. Denk aan de tandarts die de mens dwingt om met levensgevaarlijke vullingen te lopen die de gezondheid van de mens zwaar aantasten. Zo dwingt de

tandarts ook de vullingen te laten vernieuwen eens in de zoveel tijd, zodat de tandarts nog dieper gaat boren, waardoor vaak de tandzenuw onder deze druk afsterft, wat heel veel ontstekingsgevaar in het lichaam brengt. De kies gaat dood, trekt parasieten aan, en vernielt het zenuwstelsel, en gaat de organen aantasten. De tandarts speelt gevaarlijke spelletjes, en dit staat dus gelijk aan pedofilie, aan verkrachting, en loopt parallel met de gedwongen kinder-huwelijken in Afrika en Azië, en de gedwongen vaginale besnijdenis bij meisjes in deze gebieden. Ook loopt het dus parallel aan gedwongen deelname aan de oorlog. De tandarts beheerst deze criminaliteiten allemaal vanaf zijn luie stoel, en heeft ervoor gezorgd dat het legaal is en heeft er zijn beroep van gemaakt.

Vandaar dat Vietnam, en ook Cambodia, alles te maken heeft met de tandarts. De mens moet dit raadsel begrijpen om de tandarts een halt toe te roepen. Vietnam-Cambodia is het hart van de robotische chip in de mens. In Cambodia kwam er een ontzettend corrupte communistische groepering aan de macht genaamd de Rode Khmer, waarbij velen werden gedood voor de meest onzinnige redenen. Mensen werden zelfs gedwongen vlees te eten, anders werden ze vermoord. Hetzelfde zoals de tandarts de mens dwingt met kwik of andere giftige rotzooi in de mond rond te lopen zodat de mens dit elke dag moet 'eten', wat er allemaal uitlekt, opdat het je lichaam kan vergiftigen, stapje voor stapje. Kwik geeft de grootst mogelijke concentratie-stoornissen en allerlei andere psychische en lichamelijke klachten, om nog maar niet eens te spreken over wat de zogenaamde witte vullingen doen die gewoon samensmelten met het bot. Vietnam viel Cambodja binnen om de Rode Khmer uit de regering te verdrijven aan het einde van de 70-er jaren. Dit liep uiteindelijk uit op Cambodja als een boeddhistisch land aan het einde van de 80-er jaren. Het boeddhisme is een belangrijke dynamiek om balans te brengen tussen kapitalisme en communisme. Het boeddhisme is het individualisme. Er moet een bepaalde graad van kapitalisme zijn voor vrijheid, en er moet een bepaalde graad van communisme zijn voor gelijkheid, en die eenheid is te vinden in het boeddhisme. Cambodja is dus een belangrijke dynamiek om vals, gedwongen, extreem communisme uit te bannen, want dat is eigenlijk een vorm van kapitalisme. Vietnam is een belangrijke dynamiek om uit de hand gelopen kapitalisme uit te bannen. Deze dynamieken liggen dus in de mens zelf. De mens moet ze leren gebruiken. Zowel Cambodia als Vietnam zijn allegorieën van onderdelen van het immunologische systeem van de mens. Zij zullen ook belangrijk zijn voor de mens om vrijgezet te worden van de dictatuur van de tandarts en soortgelijke onderdrukking zoals de psychiatrie en gedwongen medische operaties die helemaal nergens nodig voor zijn. De mens mag zo weer zijn eigen heelmeester worden. Als de mens niet klaar komt met de Vietnam-Cambodia dualiteit, dan is deze macht capabel om de mens geheel de vernietiging in te leiden. Zo zwaar zijn deze krachten. Ook de slang en de vogelspin werken door deze krachten. Ze zullen de onbedachtzame, niet-wakende mens grijpen en meesleuren naar hun holen. Wie dus denkt dat de Vietnam oorlog en de massa moorden in Cambodja door Pol Pot en de Rode Khmer niet actueel zijn en er niet toe doen die vergist zich zeer, want het roofdier is nog steeds op rooftocht. Het zit diep in het menselijk lichaam als tikkende tijdbom.

Hoofdstuk 46. De Vietnam-Cambodja Dynamiek in het Menselijk Lichaam

De kapitalistische, egoïstische mens maakt altijd de fout te denken als deze mens een oorlog ziet ver van hem vandaan : 'Oh, zo ver weg, daar heb ik niets mee te maken gelukkig.' Maar deze mens maakt een hele grote fout, want deze oorlog speelt zich af in zijn eigen innerlijk. De oorlogen zijn puzzels die opgelost moeten worden, ook al waren die oorlogen lang geleden aan de orde. Zo zijn de landen en oorlogen van het Gele Azië dynamieken van het innerlijk die van belang zijn en begrepen dienen te worden. Zo niet, dan zal dit mysterie de mens altijd blijven plagen. We hebben het dan over de hele belangrijke en fundamentele Vietnam-Cambodja dualiteit. Vietnam is de staart van China, waar Cambodja onder tegenaan ligt, waar de staart a.h.w. inrolt.

De Vietnam oorlog liep van de vijftiger tot de zeventiger jaren, en was tussen het kapitalistische Zuiden en het communistische Noorden. Amerika hielp het kapitalistische Zuiden, maar uiteindelijk verloor Amerika de oorlog. Het Zuiden en het Noorden werden zo één en Vietnam werd geheel communistisch. Het kapitalistische Amerika liep vast in Vietnam. Veel Amerikanen waren woedend op Amerika omdat hun kinderen gedwongen werden in deze verschrikkelijke oorlog te vechten. Er waren veel doden en velen werden voor het leven verminkt. Uiteindelijk moest Amerika zich onder deze druk wel terugtrekken. Het kapitalisme moest wijken. Maar in ieder mens speelt zich nog steeds de Vietnam oorlog af. Denk aan de tandarts die de mens dwingt om met levensgevaarlijke vullingen te lopen die de gezondheid van de mens zwaar aantasten. Zo dwingt de tandarts ook de vullingen te laten vernieuwen eens in de zoveel tijd, zodat de tandarts nog dieper gaat boren, waardoor vaak de tandzenuw onder deze druk afsterft, wat heel veel ontstekingsgevaar in het lichaam brengt. De kies gaat dood, trekt parasieten aan, en vernielt het zenuwstelsel, en gaat de organen aantasten. De tandarts speelt gevaarlijke spelletjes, en dit staat dus gelijk aan pedofilie, aan verkrachting, en loopt parallel met de gedwongen kinder-huwelijken in Afrika en Azië, en de gedwongen vaginale besnijdenis bij meisjes in deze gebieden. Ook loopt het dus parallel aan gedwongen deelname aan de oorlog. De tandarts beheerst deze criminaliteiten allemaal vanaf zijn luie stoel, en heeft ervoor gezorgd dat het legaal is en heeft er zijn beroep van gemaakt.

Vandaar dat Vietnam, en ook Cambodia, alles te maken heeft met de tandarts. De mens moet dit raadsel begrijpen om de tandarts een halt toe te roepen. Vietnam-Cambodia is het hart van de robotische chip in de mens. In Cambodia kwam er een ontzettend corrupte communistische

groepering aan de macht genaamd de Rode Khmer, waarbij velen werden gedood voor de meest onzinnige redenen. Mensen werden zelfs gedwongen vlees te eten, anders werden ze vermoord. Hetzelfde zoals de tandarts de mens dwingt met kwik of andere giftige rotzooi in de mond rond te lopen zodat de mens dit elke dag moet 'eten', wat er allemaal uitlekt, opdat het je lichaam kan vergiftigen, stapje voor stapje. Kwik geeft de grootst mogelijke concentratie-stoornissen en allerlei andere psychische en lichamelijke klachten, om nog maar niet eens te spreken over wat de zogenaamde witte vullingen doen die gewoon samensmelten met het bot. Vietnam viel Cambodja binnen om de Rode Khmer uit de regering te verdrijven aan het einde van de 70-er jaren. Dit liep uiteindelijk uit op Cambodja als een boeddhistisch land aan het einde van de 80-er jaren. Het boeddhisme is een belangrijke dynamiek om balans te brengen tussen kapitalisme en communisme. Het boeddhisme is het individualisme. Er moet een bepaalde graad van kapitalisme zijn voor vrijheid, en er moet een bepaalde graad van communisme zijn voor gelijkheid, en die eenheid is te vinden in het boeddhisme. Cambodja is dus een belangrijke dynamiek om vals, gedwongen, extreem communisme uit te bannen, want dat is eigenlijk een vorm van kapitalisme. Vietnam is een belangrijke dynamiek om uit de hand gelopen kapitalisme uit te bannen. Deze dynamieken liggen dus in de mens zelf. De mens moet ze leren gebruiken. Zowel Cambodia als Vietnam zijn allegorieën van onderdelen van het immunologische systeem van de mens. Zij zullen ook belangrijk zijn voor de mens om vrijgezet te worden van de dictatuur van de tandarts en soortgelijke onderdrukking zoals de psychiatrie en gedwongen medische operaties die helemaal nergens nodig voor zijn. De mens mag zo weer zijn eigen heelmeester worden. Als de mens niet klaar komt met de Vietnam-Cambodia dualiteit, dan is deze macht capabel om de mens geheel de vernietiging in te leiden. Zo zwaar zijn deze krachten. Ook de slang en de vogelspin werken door deze krachten. Ze zullen de onbedachtzame, niet-wakende mens grijpen en meesleuren naar hun holen. Wie dus denkt dat de Vietnam oorlog en de massa moorden in Cambodja door Pol Pot en de Rode Khmer niet actueel zijn en er niet toe doen die vergist zich zeer, want het roofdier is nog steeds op rooftocht. Het zit diep in het menselijk lichaam als tikkende tijdbom.

Hoofdstuk 47. De Vierde Ruiter

Vannacht in een droom was ik op de rug van een zwart met witte arend en vloog ik boven de oerwouden van Vietnam. Deze oerwouden zijn vol met medicijnen tegen de vierde ruiter op het vale paard in het boek Openbaring. In de Griekse grondtekst wordt het woord chloros gebruikt, wat ook 'geel' betekent, en 'groen'. Deze ruiter is Pol Pot, de holocaust dictator van Cambodja in de zeventiger jaren onder wiens bewind een kwart van Cambodja werd uitgeroeid.

Openbaring 6
7En toen Hij het vierde zegel opende, hoorde ik de stem van het vierde dier zeggen: Kom! 8En ik zag, en zie, een vaal (geel) paard, en die daarop zat, zijn naam was de dood, en het dodenrijk volgde achter hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel der aarde (land) om te doden, met het zwaard, met de honger, met de zwarte dood en door de wilde dieren der aarde (land).

Aarde kan dus ook een land betekenen in het Grieks, en een gebied (ge). We zien hier de massa-moordenaar Pol Pot op het gele paard wat verwijst naar het Gele Azië. Cambodja is een land op het indo-chinese schiereiland aan het uiteinde van de Vietnam-staart. De ingesloten kern van dit schiereiland is Laos, wat vroeger heette : het koninkrijk van miljoenen olifanten onder de witte parasol. De olifant met zijn lange slurf die voor zijn mond hangt is een beeld van de wachter van de mond. Laos is net als Vietnam een communistisch land. In het verleden was Laos een boeddhistisch land, en de boeddhisten vormen nog steeds de meerderheid (theravana boeddhisme). Laos wekt electriciteit op door rivieren en levert dit ook aan de buurlanden. Het schiereiland heeft dus een communistisch hart die gelijkheid moet waarborgen, en wat bewaakt wordt door de boeddhistische principes. De boeddha verwijst dus op zijn beurt ook weer door naar het communisme, als een beeld dat wanneer je kennis hebt ontvangen, je dit ook met anderen zal moeten delen, opdat ook het collectief hierdoor vernieuwd wordt, en niet alleen het individu, zonder dat je hierdoor in materialistische mijnen trapt. Het mag opborrelen vanuit de natuur, vanuit de diepte van Laos, om dan op een natuurlijke manier bruggen te leggen met andere gebieden, dus niet geforceerd, en zeker niet onvoorwaardelijk.

Hoofdstuk 48. Aardwetenschappen : Laurasia - Toen Europa en Amerika nog één continent waren

De paleontologie is een kruizing tussen geologie en geschiedenis. Het houdt zich ook bezig met het in kaart brengen van de geschiedenis van de aarde, zoals bijvoorbeeld continent-verschuiving. Zo zijn de tijdperken ook weer onderverdeeld dan, waar een heleboel kaarten van zijn.

Er wordt geredeneerd vanuit één oer-supercontinent, het Pangea, wat zich begon op te splitsen gedurende perm en trias. In trias zou dan volgens hun kaarten de twee supercontinenten van noord en zuid zijn ontstaan.

Amerika was dus in deze theorieën één met Europa/ Eurazië in het noordelijke supercontinent, genaamd Laurasia. Daarna werden Amerika en Eurazië gesplitst, dus ook Nederland was eens één met Amerika.

In het verhaal de Bibelebonse Pap wordt er ook gesproken van de oorspronkelijke eenheid van Amerika en Nederland :

(Fragment de Bibelebonse Pap)

"Maar het is ons land," zei Joost.
"Nee," zei de indiaan. "U begrijpt er niets van. Nederland was eens van ons, maar piraten stalen het van ons weg, en hakten het los van Amerika. Het heeft toen eeuwen op de zee gedreven, en nu is het hier."
"Ik vind dat u vreemde verhalen vertelt," zei Joost. "Vind u dat zelf ook niet ?"
De indiaan greep zijn tomahawk en sloeg met de achterkant van het bijltje op Joost zijn hoofd.
"Au !" zei Joost.
"Het is de waarheid," sprak de indiaan. "We hebben niets aan leugenaars. Je klinkt piraats. Geef op die pap. Wij willen eeuwig leven."
Joost was duizelig van de klap. Hij keek naar meester Tulp. "I... is het waar wat de indiaan zegt ?" vroeg hij aan meester Tulp, stotterend.
"Ik denk het wel," zei meester Tulp. "Dat stond al in het lesboek van geschiedenis, maar daar waren we nog niet aan toe gekomen."
"D... dus Nederland was oorspronkelijk een deel van Amerika ?" vroeg Joost.
Meester Tulp knikte."

(Einde Fragment)

Dan wordt er besproken hoe dat heeft kunnen gebeuren, en dan wordt ook de oplossing besproken :

(Fragment)

"Alleen door de Bibelebonse pap kan Nederland weer aangesloten worden aan Amerika," zei de indiaan.
"Hoe zal dat gaan ?" vroeg Lekkerbek.
"Als wij van de Bibelebonse pap eten en daardoor niet oud worden, dan kunnen wij de piraten voorgoed verslaan," zei de indiaan. "Alleen dan kan Nederland terugdrijven tot Amerika."
"Wow," zei Joost. "Wij behoren tot Amerika."
Amerika was enorm groot, en Nederland begon in die dagen terug te drijven tot Amerika. Of dreef Amerika tot Nederland, of beiden ? Het leek wel alsof Amerika dreef tot Nederland. Het was wat meester Tulp beweerde. En de zee tussen Nederland en Amerika werd steeds kleiner en kleiner, totdat het een rivier was. Vanaf de dijken en vanaf Lelystad kon je Amerika gewoon in de verte zien. Het waren allemaal woeste bossen. De rivier tussen Nederland en Amerika werd de Bibelebonse rivier genoemd."

(Einde Fragment)

En dan speelt een groot deel van het verhaal zich af in Amerika.

We zien zo dus parallellen tussen de aardwetenschappen en de Tweede Bijbel.

Hoofdstuk 49. Afrika - Eenvoud en veelzijdigheid die de mens siert

Afrika werd ook wel eens de tuin van Eden genoemd, en het Judaïsme heeft hele diepe Afrikaanse wortels. Zoals de Hebreeuwse grondtekst zelf al aangeeft dat Adam en Eva oorpronkelijk volkeren waren, zo kunnen we deze volkeren ook terugvinden in Afrika. Afrika heeft mij altijd diep geinteresseerd. In de 90-er jaren was ik een geestelijk leider van een Afrikaanse, Ghanese, gemeente in Amsterdam Zuid-Oost (de Bijlmer). Ook al stond het gebied vol met hoge flats, het was prachtig natuurgebied, waar stad en natuur tezamen kwam. Er was een prachtige multi-cultuur van vele buitenlanders, o.a. Afrikaans en Surinaams. Ik woonde er zelf niet. Ik woonde zelf in Slotervaart en later verhuisden we naar Slotermeer. Ik werkte in de Bijlmer in de Afrikaans-Ghanese gemeente samen met een Ghanese bijbelschool-vriend. Hij was de broer van een vermoorde Ghanese president. Ik heb in die tijd veel meegemaakt. Ik zou er hele boeken over kunnen schrijven.

Ik had visie voor Ghana, iets wat me door andere Nederlandse predikanten niet altijd in dank werd afgenomen, maar de Ghanese mensen vonden het prachtig. Ze werden genezen van hun ziekten en pijnen. Voorgeslachtelijke vloeken werden verbroken, en ik liet ze de plannen zien die God met Ghana had. Sommige Nederlandse predikanten van de orthodoxe kant vonden dit zwaar overdreven. Ik mocht me volgens hen niet bezig houden met genezing, maar moest het houden bij het evangelie van Jezus Christus. Dat genezing ook bij het evangelie hoorde scheen hen niet te kunnen schelen. Ze probeerden de vlam te doven. Afrikanen werden genezen en waren blij, maar deze predikanten waren niet blij. Ze gaven niet om die mensen. Ze deden er verschrikkelijk zuur over. Dat kon echt niet. Het moest zakelijk blijven. Maar ik verkocht het evangelie niet, en het ging mij erom de mensen persoonlijk te helpen, en niet allemaal afstandelijk dingen lopen opprevelen. Ik was een pionier. Ik had mijn huis open voor iedereen. Ik nam ze allemaal naar binnen, meer dan me lief was, want later heb ik wel gezien dat mensen hier misbruik van maakten, maar ik wilde gewoon een stelling maken, ook al moest ik daar een hoge prijs voor betalen. Ik heb hier geen spijt van. Het hoort er allemaal bij. Soms is het tijd om gastvrij te zijn en de oogst binnen te halen. Soms moet het kaf opgroeien met het koren. Als ijzer dat ijzer slijpt. We hadden zeker geen groot huis, maar we

stonden toch bekend als opvangcentrum en hebben ook daklozen ondergebracht. Hoe ze je dan ook behandelen : het heeft wel de zegen van God gebracht.

Ik denk niet dat het toevallig was dat ik al jong in aanraking kwam met Afrika. Het houdt me nog steeds bezig. Het is een rijke en sobere cultuur in de natuur, in de zin van veelzijdigheid. Zo is er het Eva volk (Ewe, Evhe) voornamelijk in Ghana, en ook in Togo en Benin. Eve betekent in de taal van het Afrikaanse Eva volk in de gelijknamige taal : twee, dualiteit. In die zin betekent dit dus dat als wij tot Eva willen komen om van de vrucht van kennis te nemen dat we dan alleen daar kunnen komen door meerzijdigheid. Door kortzichtigheid en eenzijdigheid kunnen we niet tot haar komen.

Zo is er ook het Adam volk, of Dahomey (Benin) van de Fon taal. De Fon-wortels zijn adò, wat urine en water betekent, wat ook weer terugkomt in het Hebreeuws als de oorspronkelijke scheppingsstof (mayim). Verder is domo, dm, spraak, het woord, een Fon-wortel en damlon, slaap. Adam is in het Hebreeuwse scheppingsverhaal de slapende, waardoor de vrouw werd geschapen, of geopenbaard. Benin is gerelateerd aan het Hebreeuwse Benjamin, of ben-yemen, zoon van Yemen. Ook Teman is een Hebreeuws woord voor Yemen. Teman wordt ook gebruikt om de Yemanitische Israelieten aan te duiden die in Yemen wonen of hebben gewoond. Teman was een Edomitische clan (van Ezau), en staat in verbinding met de eeuwige verdoemenis-leer, wat ook weer verbonden is aan de kinderhuwelijken van Yemen.

Er waren ook Dahomey amazones, oftewel Adam amazones. Dam betekent in het Hebreeuws ook bloed. Adam is een volk in het Hebreeuws, dus niet noodzakelijk een man. Er is dus weer een duidelijke meerzijdige interpretatie. Zij die taal in een hokje proberen te stoppen en alles eenzijdig bekijken zijn materialisten. De taal leent zich niet voor dat soort dingen, en zal in de demonologie weer rechtgezet worden. In die zin is de demonologie dus ook taal-purisme. Iemand die hierin niet is opgeleid en geen specialistische en generalistische taalstudie heeft gedaan en denkt dat taal een exacte wetenschap is die raakt in de strikken van de eenzijdigheid.

De Amerika Brug

COAB 2018

Hoofdstuk 1. De Semiotieke Poortwachters van de Tweede Bijbel

Er is alleen maar het zelf.
Dat wil niet zeggen dat er geen anderen zijn, maar die zijn slechts reflecties van het zelf door ingewikkelde wetten. Het wil ook niet zeggen dat ons eigen zelf het zelf is, want er is heel veel ego, heel veel vals zelf. Het ware zelf is iets abstracts en kan ook heel ergens anders zijn. Het is zeer zeker geen ego trip, maar eerder iets collectiefs waarvan allerlei snippers in het rond fladderen, waar de wind mee speelt. Het zelf is een principe wat ervoor moet zorgen dat het niet buiten je omgaat. Het zelf is een metafoor voor voorwaardes. Het is zeer zeker geen druk op de knop of een wachtwoord. Het ware zelf is dus een school.

Het potentiele zelf is verdwaald in een spiegelzaal. Elke beweging heeft consequenties. Op elke beweging reageren de spiegels. Er zijn allerlei soorten personen om ons heen, van slecht tot goed. Sommigen zijn erg slecht, duivels. Dat ze zo zijn is een gegeven. Sommigen veranderen op den duur. Anderen veranderen nooit. Als iemand je het leven zuur maakt of heeft gemaakt op een hele onredelijke, nietszeggende manier, en je merkt dat je het niet rechtstreeks kan overwinnen, maak er dan cirkeltjes omheen. Het staat niet op zichzelf. Het is onderdeel van een tekensysteem. Hiervoor springt de semiotiek in, het bestuderen van de tekensystemen. Zo kun je uiteindelijk achter hogere betekenissen komen. Zo heeft ook de geschiedenis haar eigen semiotiek, en zaken zoals geografie, cultuur en religie. Dat is niet het voor de hand liggende, maar de buitenaardse realiteit erachter.

De Tweede Bijbel is een wereld op zichzelf, gebouwd op de buitenaardse semiotiek. Deze wereld heeft ook poorten. Eén van deze poorten is het tweedebijbelse boek 'de Bibelebonse Pap', en een andere poort is het tweedebijbelse boek 'De Evolutie van de Hemel'. Dit is buitenaards zo ingesteld door de gnosis. Dit verhaal is ook zwaar metaforisch. De hoofd-persoon is politie agent, maar dat gaat niet al te goed. De stad staat namelijk zwaar onder druk. Er gebeuren vreemde dingen, zoals zombie activiteit. Daar gaat hij niet alleen zelf doorheen, maar het hele politie team, en het loopt uiteindelijk zwaar uit de hand. De stad is genaamd Tsjernobyl. Tsjernobyl is bekend van de 80-er jaren waar zich een zware kernramp afspeelde. Door de vrijgekomen radio-activiteit maakte het honderden duizenden slachtoffers. Ook het christendom kan in die zin een kernramp genoemd worden wat vele slachtoffers maakte. Tsjernobyl is veel meer dan wat we alleen maar aan de oppervlakte zagen.

De ik-persoon van het verhaal, de politie agent, krijgt door zijn werk zware psychische klachten die

ze ver gaan dat hij naar een rustoord moet. Hij komt daar dus terecht als veteraan, maar hij wordt totaal niet serieus genomen. Als dan op een dag zijn vader hem komt bezoeken lijkt het beter met hem te gaan. Zijn vader neemt hem vervolgens mee naar het stadje Sparta, wat achter de rivier ligt. Sparta was in de geschiedenis ook een stad en staat van Griekenland die bekend stond om zijn soberheid, onverschilligheid naar materialisme, comfort en luxe, en ascetisme. Het werd een beeld van de 'harde opvoeding' van het leven, opdat de mens waakzaam zou blijven in tijden van gevaar. Het was een militaire noodzaak. In het stadje Sparta komt de hoofd-persoon tot een creatieve climax die ook zijn vruchten draagt op wereldwijd niveau. Maar dan is er een zware kernramp in het stadje Tsjernobyl, wat zeer kwalijke wereldwijde gevolgen heeft, en waardoor de hoofd-persoon weer tot dienst wordt opgeroepen.

Sparta is in het verhaal als een soort bevrijder, maar het roept ook weer nieuwe problemen op, en de achtervolger geeft niet makkelijk op. Je zou Sparta ook kunnen zien als een soort van tweede bijbelse heilige gekleed in violet en paars in de strijd tegen de gevolgen van Tsjernobyl. Aan het eind van het verhaal werden er semiotieke conclusies gemaakt die ervoor zorgden dat het verhaal werd tot één van de poorten van de Tweede Bijbel.

Hoofdstuk 2. De Pin in het Vlees

We mogen het leven waarderen en vieren zoals het is, want hier gaat de levensmagie mee werken zoals in het Assepoester mysterie. Assepoester had alleen een pompoen met muizen, maar dat was alles wat de magie nodig had, en maakte het tot een rijtuig. Zo zal ook de levensmagie juist dat nodig hebben waar wij ons in bevinden. Dat wat we nu hebben, waar we nu doorheen gaan, is alles wat we nodig hebben. Dit is het. Hier gaat het om. Hiermee gaat het gebeuren. We mogen ons dus in het leven zoals het is verheugen, omdat de diepte ervan geopenbaard zal worden. Er is niets wat dat zal kunnen tegenhouden.

Het Jezus verhaal heeft in die zin veel potentieel, en ik maak er zo nu en dan nog gebruik van, omdat het een multi-cultureel verhaal is en oorspronkelijk niet eens christelijk. Het is gewoon dat de christenen het corrupt hebben gemaakt. Het had symbolisch moeten blijven, maar ze hebben deze mythe verletterlijkt, geschiedkundig gemaakt en monopolistisch, tot een afgod. Dat neemt niet weg dat we het verhaal nog steeds kunnen gebruiken en door het verhaal geinspireerd kunnen worden als we lijden. Maar dan is het ook belangrijk om naar Paulus te kijken. Paulus had een doorn in het vlees, waardoor hij beschermt werd tegen zonde. De doorn maakte hem zwak zodat God's kracht zijn leven kon leiden. Zowel in het Grieks als in het Aramees is die kracht 'betekenis'. Paulus kwam hierdoor dus tot gnosis. De doorn is zowel in het Grieks als het Aramees 'scherpe pinnen of pennen'. In de Aramese grondtekst is het vlees waardoor deze scherpe pinnen of pennen gingen 'bsr', wat ook het mannelijke geslachtsdeel betekent, oftewel het intieme deel. Dit verwijst ook naar het verkrachtings-probleem waar de mens doorheen gaat. Er zijn onbevoegden op privé-terrein gekomen. Als we dan naar Calvijn kijken dan zien we een ander lijden : de angst voor de eeuwige verdoemenis. Deze angst is verlammend gebleken. Het is ook de angst voor het lijden op zich. De 'eeuwige verdoemenis' is een metafoor voor de uithuwelijking, oftewel de gedwongen huwelijken en de eveneens gedwongen kinder-huwelijken. Het calvinisme was in die zin het zegel op het christendom. Die dwang is overal : op de scholen, in de medische industrie, in de religies en in de families. Het kan in allerlei vormen komen. Het is een kameleon. Er gingen pinnen door ons vlees.

Bij de indianen gebeurt dit vrijwillig. Het is een volwassenheids-ritueel, en ook een ritueel om vision quests op te wekken, oftewel geestelijke reizen. Het is belangrijk om dit geestelijk te nemen en niet materieel. Hetzelfde geld voor de interpretatie van de islamitische sharia wet. Dit is metaforisch.

Paulus leed ook honger en kwam uiteindelijk in gevangenschap terecht, in de kooi. In die zin is het Paulinische lijden van groot belang, de pin in het vlees. De mens wordt zo in een heilige slaap gehouden, waarin heilige dromen opgewekt kunnen worden. Dat is dan weer een interpretatie van het sprookje van Doornroosje. De pin ging ook door het vlees van Doornroosje toen ze de spoel aanraakte, en viel hierdoor in een honderjarige slaap, en er begonnen doornstruiken rondom haar kasteel te groeien. Doornroosje werd zo afgeschermd van de zonde. Het eeuwig evangelie beschrijft dit proces uitvoerig.

De pin in het vlees, het is geen pretje. Maar het is om de valse visioenen buiten te houden, de valse dromen. De mens wordt zo in een heilige slaap van afzondering gehouden, opdat eens de heilige dromen kunnen komen. Daar is alles om te doen. Het lijden weegt in die zin niet op tegen de eeuwigheid. Het lijden is maar een flits in de eeuwigheid. Deze flits breekt ons geheel af, maar bouwt ons dan weer op.

Dit lijden gaat diep. Zoals Doornroosje door een kus ontwaakte, zo werd Jezus door een kus verraden. In die zin liep het lijden van Jezus parallel aan dat van Paulus, want ook de kus van verraad is een beeld van verkrachting. Maar uiteindelijk leidt dit diepe lijden van verraad naar een diepere droom, naar betekenis.

Zoals er verschil is tussen de corrupte Jezus en de esoterische Jezus zo is er ook een verschil tussen de corrupte Paulus en de diepere, esoterische Paulus. In het diepste van mijn lijden, waarin de pin zo diep ging dat alles in mij knapte, bezocht de esoterische, hemelse Paulus mij, en voerde vele gesprekken met mij. Het was in een schemerige kamer. Het bracht mij er doorheen.

Paulus weet wat het is wanneer er scherpe pinnen door het vlees gaan. Hij kan daarin met ons meevoelen. Paulus weet ook wat het is als die pinnen er niet uitgaan. Paulus bad erom, maar God wilde de pinnen er niet uithalen. Paulus moest zwak zijn, minder worden, opdat hij diepere betekenissen zou gaan zien, het wonder van de semiotiek zou begrijpen. Paulus werd hierdoor een semioticus, en zou die kennis ook met anderen delen. In het Westen maakten ze Paulus zwaar corrupt en oppervlakkig. De pin in het vlees is dus ook belangrijk om door die corruptie heen te breken om terug te keren tot het originele principe, het hemelse beginsel, van het Paulus mysterie.

Hoofdstuk 3. De Nomadische Kooi

Christen : 'Ja, die mensen zijn van een andere cultuur en religie. Daar kan ik niet mee leven. Het gaat om heiligheid.'

Semioticus : 'Kijk eens naar je hand. Daar zitten vijf vingers op die allemaal verschillend zijn, en toch horen ze bij elkaar. Het zijn verschillende tekens die samenwerken in een taal. Het gaat om de semiotiek.'

Een semioticus is iemand die het ontstaan en gebruik van tekens en tekensystemen bestudeert.

Christen : 'Babylon is slecht, zoals satan slecht is. Zo staat het in de bijbel en daar wil ik me aan houden.'

Semioticus : 'Babylon is een cultuur. Als je geheel tegen Babylon bent dan ben je een racist, een nazi. Babylon is in de Hebreeuwse grondtekst : 'vermenging' en 'wegvagen', van het wortelwoord bahal. Toen Johannes in de grondteksten de vrouw genaamd Babylon zag op het beest bewonderde en vereerde hij haar. De naam Babylon wat op haar voorhoofd was geschreven was een geheimenis. In het Grieks gaat het hier om een verborgen betekenis van een OT schriftgedeelte. Dit is ook waar de pin in het vlees van Paulus toe diende, om hem verborgen betekenissen te laten zien. In 1 Petrus 5:13 spreekt Petrus over de kerk van Babylon, als mede-uitverkorenen die een deel van hen zijn.'

Het Paulus mysterie heeft diepe wortels in Betelgeuse, de kern van Orion. In ondergronds Betelgeuse is er de Pili stam in de Betelgeusische paradijs-teksten. Ook zij dragen scherpe pinnen of pennen door hun lichaam. Het is een vorm van ascetisme wat de kanalen van visioenen opent.

Het volk Israël werd twintig jaar onderdrukt door koning Jabin van Kanaan en Sisera, zijn legeraanvoerder. Debora zond toen Barak om het bewind te verbreken, maar zei er ook bij dat een vrouw Sisera zou doden, en daarvoor de eer zou ontvangen en niet hij. Sisera sloeg toen op de vlucht, en kwam aan bij de tent van Jael die hem binnenliet. Toen hij sliep sloeg ze een scherpe pin door zijn slapen. Sisera is een beeld van het vlees wat doorboord moet worden. Sisera is een beeld van eenzijdigheid wat moet sterven, om plaats te maken voor vermenging, voor Babylon, bahal, Bilha, de vrouw op het beest. Alleen door de ware vermenging kan het beest bereden worden. Het is een beeld van de semiotiek. Zowel Jakob als Ruben kwamen naar de tent van Bilha, opdat hun eenzijdige vlees doorboort zou worden, en zij onderwezen zouden worden in de semiotiek.

Het is dus van belang voor de mens om de heilige pinnen in het vlees te aanvaarden en te vereren, opdat de mens wordt ingewijd in de semiotiek.

In Paulinische zin waren de vrouwen op de beesten Filippi en Laodicea, vanwege hun woordbetekenis. In zijn brief aan Colosse zegt hij :

4:15Groet de broeders te Laodicea; ook Nymfa met de gemeente bij haar aan huis. 16En wanneer deze brief bij u is voorgelezen, zorgt dan, dat hij ook in de gemeente te Laodicea voorgelezen wordt en dat ook gij die van Laodicea u laat voorlezen.

Nymfa betekent bruid in het Grieks.

Er wordt dus nog gesproken over een brief aan Laodicea. In oudere bijbels kwam deze brief soms nog voor. De kern-boodschap van deze brief is de oproep tot soberheid en te wandelen in de heilige vreze (voorzichtigheid) om te ontkomen aan de bedriegelijke ijdelheden. Dit is volgens de brief de weg tot het eeuwige leven. Paulus zegt dat de gebondenheid waarin hij lijdt hem tot behoudenis zal zijn. Ook spoort hij aan tot volharding hierin opdat de mens tot volmaakte kennis zal komen.

Laodicea wordt ook in het boek Openbaring besproken, van Johannes :

3:20 Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.

Mysterie Babylon is in de Aramese grondtekst het avondmaal als metafoor van allegorische interpretatie, oftewel de semiotiek. De niet-semiotische mens moet aan zichzelf afsterven om weer terug te komen tot de borst, om de 'translucente' hemelse melk te drinken, oftewel 'door doorzichtigheid komen tot verlichting'. Dit is het ware avondmaal. Dit is belangrijk om het kannibalisme wat ze ervan hebben gemaakt in de zombie-kerken te overwinnen.

Het beest is gewoon een metafoor voor een voertuig, voor het nomadische leven, voor het progressieve, ook als onderdeel van de vrouw zelf. De vrouw zelf is het beest, ook als beeld van de wildernis. Filippi betekent het liefhebben van de wildernis, de beestenrijder (letterlijk : vriend van paarden). In die zin is Filippi verbonden aan het nomadische leven. Aan het einde van het boek Filippenzen, in hoofdstuk 4, worden twee vrouwen van Filippi genoemd :

2Evahiti vraag ik en Zunitk vraag ik, eensgezind te zijn in de Here. 3Ja, ik vraag ook u, mijn trouwe metgezel: wees hen een helper, want zij zijn strijders van het Evangelie.

Evahiti (Aramees) betekent : meenemen en leiden in het nomadische.
Zunitk (Aramees) betekent : geweldadige ontmoeting

In het Grieks gaan deze verzen over permanent krijgsgevangenschap, huwelijk en zwangerschap (syllambano). Het is weer het metaforische proces van de Germaanse strijd tegen het ego waarin de mens hard aan zichzelf sterft en zo wordt opgenomen door de Walkuren, de Germaanse strijdgodinnen, tot een allegorisch huwelijk met de kennis, wat zich semiotisch zal manifesteren. Zo wordt de mens ingewijd tot de nomadische cycli van het hiervoormaals en hiernamaals.

In Laodicea wacht dus Nymphe, de bruid, Name-ph. Name of Name Name is in de Afrikaanse wortels een riviergodin die water in bloed verandert. Dit mysterie is het morgenrood na de nacht, oftewel de translucentie, de verlichting door doorzichtigheid. In de diepste nacht ontstaat doorzichtigheid, waardoor dromen worden opgewekt, wat zijn climax heeft in de translucentie, als een soort ontwaking. De ph is in het Griekse alfabet de letter van de lantaarn, φ. Name kan ook in een beest veranderen. Name komt ook weer terug in de naam Namebia, een land in het Zuiden van Afrika, West boven Zuid-Afrika aan de kust. Het is ook verbonden aan de Namib woestijn langs de

kust van Zuid-Afrika, Namibia en Angola. Omdat de woestijn vaak gehuld is in mist wordt het ook weleens de mist-woestijn genoemd, wat ook weer een belangrijk Vur principe is. De mist leidt en beschermt, en zorgt dat het niet overvol wordt. In dat verband is er ook de Nama stam die in Namibia, Zuid-Afrika en Botswana leeft, met de Nama taal. Het zijn nomaden die leven rondom muziek, verhalen en gedichten, waardoor ze het translucentie-verschijnsel opwekken.

De vrouw op het beest is dus een dualistische metafoor voor het nomadische leven, de progressiviteit. Hiertoe zijn de Paulinische pinnen door het vlees belangrijk, anders zou alles stoppen en vastgroeien, en zou de mens tot een stedelijke of kerkelijke zombie worden die het contact met de wildernis heeft verloren. Het is dus een grote strijd. De mens heeft de Paulinische pinnen door het vlees nodig, opdat de semiotiek die translucentie brengt kan blijven stromen. Horizontaal kan de mens dan denken dat hij vast komt te zitten, sociaal gezien, maar vertikaal kan alles door blijven stromen en groeien. De mens wordt in alles geblokkeerd, maar nooit in zijn groei.

In Filippi wordt de mens overweldigd, en heeft zo deel in de kooi van Paulus.
Het is dus de dualiteit van de kooi en het nomadische. Juist door de kooi komt de mens tot het nomadische.

Hoofdstuk 4. Van Roma tot de Romant

Ik had een droom dat ik op een lang strand was. Verderop lag er een octopus in het zand. Het was een prachtig beest, maar ik wist dat het een demoon was. Het beest begon zich te verkleinen en vergroten, en begon van kleur veranderen, en kon helemaal wegvagen en weer opkomen. Het beest begon toen netten te werpen zodra hij zich groter maakte. Ik had een groot arsenaal van wapens als demonoloog zijnde, zoals gifpistolen waarvan de loop uitschuifbaar was in etappes, voor precisie. Het beest had ook allerlei waaiers. Er werd mij verteld dat het beest genaamd Xua was, en dat het de dimensie was, of eigenlijk een multi-dimensie, waar de mens in leeft, wat het denken van de mens bestuurt, en ook het heelal waarin de mens leeft, en waarin de mens overschakelt tussen de dimensies. Het is een heel systeem van tunnels die op en neergolven en verbindingen maken. Alhoewel het beest prachtig was moest ik het beest wel uitschakelen, ook omdat het mij probeerde te vangen in zijn netten. Ik moest op verschillende strategische plaatsen een bepaald demonologisch gif inspuiten, dus het duurde wel een tijdje, en ik zag alle verschillende eigenschappen en capaciteiten van het beest, waarover ik me verbaasde en verwonderde. Toen het werk gedaan was kwamen er twee bescherm-engelen van de wolk van getuigen die me naar een trein zouden leiden om tot een andere dimensie te gaan. De ene bescherm-engel was een overleden vriend van mij waarmee ik samen op twee verschillende bijbelscholen had gezeten, en de andere bescherm-engel was een overleden vriend van mijn vader. Van beiden kreeg ik het ook te horen in een droom

destijds nadat ze waren overleden. Ze bezochten mij in een droom. Van de één werd dat bevestigd via internet, en van de ander werd het bevestigd door navraag in de familie.

Ik kwam toen op een station aan, en ging met een trein naar de dimensie genaamd Romant. Ik kwam aan ergens dichtbij een strand. Er waren twee jongens aan het tennissen. Ze hadden nogal vreemde tennisrackets, namelijk een handvat met twee uit elkaar staande balken, als een Y. Ik vertelde één van de jongens waarmee ik in gesprek raakte dat het me moeilijk leek zo de bal te kunnen raken. De jongen nam me toen mee naar zijn huis, en we zouden e-mails uitwisselen, want ik moest weer aan het werk. Het bleek dat ik in deze dimensie ook al mijn eigen huis had. Aan het eind zag ik ook nog even zijn moeder en zijn zusjes. Hij was wel heel emotioneel toen ik weer wegmoest. Het leek wel alsof hij veel jonger was geworden sinds ik bij hem in huis was. Aan het eind was hij in principe gewoon een klein jochie.

Ik wist dat ik op een spoorlijn terecht was gekomen die van dimensie tot dimensie ging, en dat het hoofddoel uiteindelijk zou zijn om terug te keren tot de wildernis, dat zou een reusachtige dimensie zijn waardoor alle andere dimensies in het niet zouden vallen. Het zou alle andere dimensies ver achter zich laten.

Ik zag de multi-dimensie Xua, waar de mens leefde, als een zwevend eiland in de lucht. Alleen door een wonder kan de mens uit deze dimensie ontsnappen.

De dimensie Xua was gewoon als een dikke soep waarin mensen opgekookt werden. De octopus Xua had zijn hormonale sappen daarvoor in de mens gespoten. Ze zouden geheel door het beest geassimileerd worden. De mens moet 'eenworden met God', oftewel met Xua. Hiervoor heeft Xua dus het slimme orthodoxe systeem van het christendom opgesteld : De mens moet het 'lichaam van Jezus' eten en drinken bij het heilige avondmaal. Ze vergeten dat ze zelf het lichaam van Jezus zijn, dus eigenlijk worden ze zelf gegeten door die demoon. Zo eet Xua. De mens moet zichzelf geheel verliezen aan die demoon. Als de mens dan hieraan probeert te ontkomen door 'familie-rechten', dan haalt Xua de islam erbij en zegt : 'God heeft geen kinderen, dus je hebt geen familie-rechten.' Maar Xua heeft ook een heleboel drugs om de mens in het gareel te houden. Xua werkt veel door omkoperij.

Vroeger had romantiek een hele andere betekenis, namelijk verbinding met de natuur en de bewondering van de natuur, vandaar de naam Romant. Rome, Roma, had de aarde verstedelijkt. Daarom moet er gegaan worden van Roma (Italiaans voor Rome) tot Romant, die het vurische medicijn draagt na het tijdperk van de verstedelijking. Allereerst behoort er een samensmelting te komen tussen stad en natuur. Dit proces komt ook voor in het tweedebijbelse boek 'De Evolutie van de Hemel', één van de poortwachters of poorten van de Tweede Bijbel. De hoofd-persoon moet vluchten van het zombie-stadje Tsjernobyl, tot het stadje Sparta, over de rivier. In Sparta wordt er een nieuwe multi-dimensionaliteit aangeboord. De hoofd-persoon komt zo in een creatieve dimensie terecht, en kan zo zijn verleden achter zich laten.

We kunnen dus ook bewonderend terugkijken naar het verleden zonder het ons naar de keel te laten grijpen. We kunnen groot potentieel zien in het mechanisme van het verleden, als een natuur-organisme, en er ook van leren. Wij mogen dus zelfs de vijand zien als een leraar in een bepaald opzicht. Dat behoort ook tot de demonologie. Als demonoloog heb ik op verschillende punten in

mijn leven in ruzies moeten zeggen : 'Okay, wat heb je te zeggen. Ik zal aandachtig naar je luisteren, en van je proberen te leren.' We mogen namelijk nooit het kind met het badwater weggooien. Van een nederige, open houding maakt de vijand bijna altijd misbruik, wat dan ook gebeurd is, maar uiteindelijk ben jij open geweest en de ander dicht en eenzijdig. Vaak als je zo'n houding aanneemt krijg je eigenlijk niets te horen. Ze leggen het niet uit. Ze brengen geen diepgaand, verantwoord onderwijs, maar spreken eigenlijk alleen maar in de gebiedende wijs : 'Je moet dit doen, of je moet dat doen,' enzovoorts. En juist dit laat meer zien over henzelf dan over jou. Het ontmaskert hen voor wat ze zijn, en juist dat is ook de bedoeling in de demonologie. In de semiotiek, de leer van de tekens, valt er dan nog wel wat van te maken, zodat je er ook weer bewonderend mee om kan gaan, want het is toch een stuk van de natuur, hoe je het ook wendt of keert. Dat wil niet zeggen dat je die halsstarrige, onverschillige, betweterige mensen moet bewonderen, maar bepaalde mechanismes die gebruikt worden om geheime kennis achter te houden, want hoe je het ook wendt of keert : die mensen zijn wachters. Zij hebben iets gestolen en willen niet dat jij dit ontdekt of van hen wegneemt. Als ik zeg : 'Als jij dan denkt dat je het beter weet, onderwijs me dan. Geef dan een overvloedig betoog waarin je bewijst dat het ook daadwerkelijk zo is, want je hebt me nog niet overtuigd,' dan wordt het vaak stil, of er wordt kortaf gedaan, in cirkeltjes gesproken. Eigenlijk wordt er zo nog steeds niets onderwezen maar geboden. Het zijn gebieders, geen onderwijzers. Het zijn bezetters.

Ze willen instant licht. Knopje indrukken. Klaar. Ze willen het object op grijp-afstand. Lekker lui de zapper erbij pakken. En dan maar zappen. Door doorzichtigheid tot translucentie, doorschijnendheid komen, dat gaat hen te ver.

Hoofdstuk 5. De Teruggaande Eeuwigheid

De mens wordt van de geschiedenis afgehouden. Het rooft en verdwijnt. Dan is alles achter slot en grendel, alles achter glazen wanden. Het boek 'De Evolutie van de Hemel', de tweede poortwachter van de tweede bijbel, gaat over het doorbreken van die wanden. Als de mens gekomen is van de valse Xua dimensie, oftewel de dimensie van kortzichtigheid, dan moet de mens eerst overgaan tot de Romant dimensie, de brug dimensie die terugleid tot het Oer, waar de oer-vuren zijn. In de Xua dimensie leeft de mens in vals, vreemd, vuur. De Xua dimensie is de dimensie van de poppenmaker van Hiroshima, waar het gelijknamige boek over gaat, de derde poortwachter van de tweede bijbel. Iedereen kent natuurlijk de grote Hiroshima ramp in 1945 aan het einde van de tweede wereldoorlog, toen er een atoombom op Japan werd gegooid. Het is een diepgaande metafoor die de hele wereld in bedwang houdt, waarop deze realiteit is gebouwd, een beste maat van Tsjernobyl, waarover 'de Evolutie van de Hemel' ging. Zo'n beetje de twee grootste rampen van de moderne geschiedenis. Tsjernobyl gebeurde in 1986, ruim veertig jaar na Hiroshima. Vandaar dat deze twee poortwachters ook bij elkaar horen min of meer. In de Romant komt de mens tot het Vur gebied, en zo mag de mens dan over deze brug terugkeren tot het Oer, om los te komen van alle vreemde vuren

waarmee de mens op aarde was geprogrammeerd om de afgod te dienen.

De geschiedenis is een rover. Als het weg is krijg je het niet meer terug. Daarom moet de mens terugkeren tot het Oer, de tegenpool van de toekomstige eeuwigheid. Het Oer is dus de teruggaande eeuwigheid. Hoe ver je ook in de tijd teruggaat, je komt nooit aan bij het begin, want er was altijd weer tijd daarvoor. Maar eigenlijk kom je dan uiteindelijk tot magische bestanddelen van de literatuur, waardoor je ontdekt dat tijd helemaal niet bestaat. Het is een hypnotische drug. Dus dan ga je zo diep in de tijd totdat het gaat duizelen, en je in een andere dimensie komt met andere wetten, genaamd het Oer. In het Oer was alles er al, maar dan op een hele andere manier, want in de Xua dimensie leeft de mens in een weerspiegeling die corrupt is vanwege dat er bestanddelen uit waren geroofd door de geschiedenis. Zo werd alles verdraaid. Het is dus niet genoeg om zomaar geestelijk te gaan reizen in astrale gebieden, het bezoeken van planeten in je zielenlichaam. Neen. Dan bedrieg je jezelf. Er zal ook in de tijd gereisd moeten worden, tot de teruggaande eeuwigheid, het Oer. Vaak als de mens het over de eeuwigheid heeft dan heeft de mens het over de toekomstige eeuwigheid. Zo belazerd en bedriegt religie de mens. Zo wordt de mens beroofd, want de mens moet ook teruggaan. Vandaar dat wij het ook telkens hebben over het teruggaan naar het paradijs, maar dan hebben we het over de teruggaande eeuwigheid, die bestaat in literatuur, waarin de gnosis is opgeslagen. Zo komt de mens tot de oervuren, waardoor de vreemde vuren waarin de mens nu leeft in de Xua dimensie geblust worden. Zo keert de mens terug tot het nibana. Alles zal dus omgezet moeten worden tot literatuur. In de Xua dimensie is die samenhang er niet. De mens is in de Xua niet ontwaakt tot de hogere literatuur en gaat zo in cirkels, als slaven van de poppenmaker van Hiroshima. Zoals het boek ook aangeeft leven deze mensen ook in ontkenning naar wat de poppenmaker hen heeft aangedaan. Het zijn schapen die door de slager worden gehoed, denkende dat het de herder is. Zijn het wel daadwerkelijk schapen, of zijn het gewoon onderdelen van de slager, het lichaam van de slager, zoals de kerk het lichaam van Jezus Christus is, en zo van de bloedoffer-afgod Jehovah ? Zij zijn ook gewoon onderdelen van de poppenmaker van Hiroshima, zijn hoofden. Zij zijn de NSB, een door de nazi's gecreëerd orgaan in de samenleving van het bezette gebied. Zij dragen dus maskers. Vandaar dat het boek 'de Poppenmaker van Hiroshima' dus ook onmetelijk diep psychologisch is. Het komt in de diepte neer op de ontmaskering van zelf-sabotage, want op een bepaald moment moet de dominee tot de conclusie komen dat ook hij één van de hoofden van het monster is. Dit laat ook weer zien dat ieder mens in gevecht is met zijn spiegelbeeld, met zijn schaduw. Het ontmaskeren is al het halve werk, de halve bevrijding. Daarom wil het boek ook al dan niet subtiel toewerken naar een daadwerkelijke bevrijding van de nazi's door het te kunnen plaatsen, gewoon door de literaire verdieping ervan. De mens moet de literaire structuren ervan leren te ontdekken, want het staat niet op zichzelf. Het is onderdeel van iets veel groters, en dat wordt in het Oer opgelost. Vandaar dat de poortwachters ook zullen meereizen en mee ontwikkelen. Ze zijn al wat ze zijn, maar ons zicht erop zal veranderen naarmate we ze beter leren kennen. Het is een uitdaging om ook door de spiegel heen te gaan en het van een andere kant te zien, dualistisch, dus even aan de andere kant van het schaakbord te staan, zoals de dominee dit ook deed, want hij gebruikte alles wat hem in zijn leven overkwam als bouwstenen van zijn preken. Hij draaide er aan, en werd zo meer en meer een semioticus waardoor hij ook zijn alcohol en rook-probleem steeds meer overwon, maar in de literatuur hebben deze verslavingen ook een hele andere waarde, want zij kunnen ook metaforen zijn van contacten met het hogere. In de diepte is de dominee een spion die het gevaarlijke systeem van de Hiroshima realiteit binnenging voor een missie. Er vallen veel geheime lagen in te ontdekken voor de oplettende lezer.

Hoofdstuk 6. De Trein tot het Oer

Het boek "De Poppenmaker van Hiroshima", oftewel de derde poortwachter van de tweede bijbel was niet zomaar door iemand als een 'leuk verhaal' geschreven. Neen. Het is iets buitenaards. Het boek 'kwam'. Het was ook niet zomaar 'leuk'. De hoofdpersoon verloor twee van zijn vrouwen aan een mysterieuze dood, en was bang op dezelfde manier de derde te verliezen, ook al waren deze vrouwen niet of nauwelijks 'goed' voor hem. Hij kon hun waarde inzien.

Een mensenleven heeft veel waarde. We kunnen zien in de wereld om ons heen hoe makkelijk er met mensenlevens wordt gespeeld alsof het er niet toe doet, allemaal voor geld en macht. Omdat het leven vol lijden is is het ook belangrijk mensen 'dronken' te maken in een zekere mate. Niet letterlijk natuurlijk, maar gewoon door hen een andere wereld te tonen. Er is veel meer dan alleen maar dit leven.

Zo had ik vannacht een droom dat ik in de trein zat op weg naar het Oer, de voortijdse eeuwigheid. De trein ging door een groot natuurgebied, heel lang, en toen kwam ik aan op een station. Het was er heel druk op het station en ik kwam daar een jonge man en een jonge vrouw tegen. Ze waren Arabisch en ze waren emotioneel. Er rolden tranen uit de ogen van de vrouw en ik had het gevoel dat het oorlogsvluchtelingen waren, dus ik vroeg of ze hier waren vanwege Isis of Daesh in het Arabisch. Dat was het geval. Ik pakte mijn portemonee en ik wilde ze elk een briefje van twintig euro geven, want ik had een stapeltje briefjes van twintig. Maar zodra ik mijn hand in de portemonee deed waren de briefjes van twintig weg, en waren er een soort spel-couponnen of tickets met het getal twintig. Toen gaf ik ze die maar. Op de couponnen waren strepen en vakken, oranje, wit, geel, lichtblauw, met zilveren randen en strepen. De couponnen waren groter dan de briefjes van twintig euro. Ik liep het station af en mij werd een huis toegewezen met wat familie, en ik kreeg een machine waarmee ik meubilair kon vermenigvuldigen, zoals bedden. Ik kreeg de hoede over wat kinderen, en ik nam mijn dochtertje mee naar buiten, naar een straat die tegen de natuur aanlag. Er was daar een groot bord met knoppen als voor een lift, en de lift stond wat verderop tegenover het knoppenbord. De lift was een machine van het oer waarin verschillende verdiepingen waren. Het was een soort spel. We gingen naar een lagere verdieping in de natuur, maar het vreemde was dat wanneer we daar gingen, en we kwamen weer terug, dan waren we alles vergeten

wat er was gebeurd. En soms als we gingen, dan kwamen we weer uit op hetzelfde punt, en hetzelfde moment, alsof het ogenschijnlijk hetzelfde was, maar het was wel een andere verdieping. Ik had nog nooit zoiets vreemds meegemaakt.

Een man die telkens van gedaante veranderde bediende de knoppen. Hij noemde zichzelf de Spaanse Griep, wat een hele grote ramp was aan het begin van de vorige eeuw, maar het was oorspronkelijk een spel, waarvan de schaduw dus verkeerd op aarde doorkwam. Hij zei dat hij ook de poppenmaker van Hiroshima had gemaakt, en dat dat ook een spel was, maar dat verkeerd op aarde werd geprojecteerd. Het waren spellen waarmee je een hoge bonus kon verdienen, en die werden zichtbaar op het bord of boven de ogen van de man, allemaal lampjes boven elkaar. Die gingen op en neer. De machine heette de Bu, en het was de enige manier om tot het Oer te komen. Hij zei dus dat hij deze spellen had gemaakt en dat hij zelf ook door die spellen heen was gegaan en dat hij het bijna niet had overleefd. Hij wilde er mee zeggen dat op aarde wij al in dit spel leefden, en dat het gezien kan worden in ons verleden en de algemene geschiedenis. Het is een spel waarin intellectuelen tussen een heleboel domkoppen woren gezet, en waarin de intellectueel dan zijn weg moet zien door te puzzelen. Als de intellectueel daarin niet slaagt, dan is de intellectueel het ook niet waard, en krijgt de intellectueel geen verdere toegang. Het is dus een soort test of beproeving, want de machine, het spel, heeft de beloningen veilig gesteld voor hen die het spel winnen, oplossen. Het is een soort beveiligings-systeem. Dat wil dus niet zeggen dat deze buitenaardse letterlijk deze rampen was, maar de surreële vorm ervan, de literaire, prozaïsche vorm dus, het oorspronkelijke spel, wat daarna verkeerd op aarde werd geprojecteerd. De vraag is dan hoe er mee om te gaan.

Toen in een volgende droom kwam ik hem weer tegen, en ik begon hem te vertellen hoeveel problemen ik had met iemand van het verleden. Hij begon toen te zingen : 'Dat je de pimp daar nog voor aankijkt, die's al jaren dood. Dat je de pimp daar nog voor aankijkt, die's al jaren dood.' De persoon waarmee ik problemen had verkocht in die droom prostitutie-dwangarbeiders (sex-slaven), en dat ging allemaal maar door in een soort mensenhandel. Maar uiteindelijk had hij zoveel gedwongen arbeiders dat ze zich in massa's om hem heenvormden en hem in een grote opstand verbrijzelden. Vandaar dat de buitenaardse hem 'pimp' noemde, 'pooier'.

Hoofdstuk 7. Ra-Shu en Yah-Shu

Psalm 63

1Een psalm van David, toen hij in de woestijn van Juda was.
2O God, Gij zijt mijn God, U zoek ik,
mijn ziel dorst naar U,
mijn vlees smacht naar U,
in een dor en dorstig land, zonder water.
3Zo heb ik U in het heiligdom aanschouwd,
ziende uw sterkte en uw heerlijkheid.

7wanneer ik Uwer gedenk op mijn legerstede,
in nachtwaken over U peins.
8Want Gij zijt mij een hulp geweest,
in de schaduw (of : bij het afdoen) van uw verenrokje, rokje (kanaph).

De Psalmen zijn allemaal kruizen of voorwerpen van het lijden. In Psalm 63 is dit de woestijn, een dorre wildernis, waar geen water is. David verlangt naar de Gnosis. Hij wordt door de Gnosis door de woestijn geleid, en de Gnosis uit zich door literatuur, en literatuur uit zich door het kruis. Het is een zintuig. Het zorgt ervoor dat de mens soms niet slaapt in de nacht, dat de mens een nachtwake houdt, zoals in Psalm 63. Hij wil niet inslapen. Hij wacht op de Gnosis, die zich voor hem ontbloot, wat een symbool is van openbaring.

Als de mens tot het Oer is gekomen dan is daar een planeet genaamd de Psalmen, die wel 100.000 x groter is dan de aarde.

Zonder de Afrika brug komen we nooit dieper in het Oer. De Afrika brug betekent : Terug naar Egypte.

We gaan nu twee grote dynamieken bespreken : Rusland en Jezus.
Ra-Shu, oftewel Russia, Rusland, is de opgerezen Ra in de lucht, die na de nachttocht door de onderwereld weer deelgeworden is van een hoger collectief, de grotere context, waarvan het communisme een metafoor is.
Yah-Shu, oftewel Yeshua, Jezus, is de Egyptische maangod, Yah, ook wel Thoth genoemd, de god(in) van de inwijding in het archief, die in de Shu, de lucht, hemel, is opgerezen, als een metafoor van het individualisme, de zelf-realisatie, als beeld van de voorwaarden. Er moet balans komen tussen deze twee dynamieken, tussen Russia, Ra-Shu, het communisme, en Yah-Shu, Amerika, het individualisme, het offer, de condities dus. Dit zijn twee hele grote dynamieken waar de mens niet buiten kan. Jezus is dus helemaal niet christelijk, en zelfs niet Judaïstisch, maar Egyptisch, oftewel Afrikaans. In het christendom is dit door en door corrupt doorgekomen, maar we laten nu de diepte zien. Zo mag er een herstel komen in deze grote dynamiek. Er mag een brug tussen komen, opdat er onderricht zal zijn. Deze dynamieken zijn fundamenteel en dienen begrepen te worden. We kijken er dus semiotisch na, en niet christelijk. Er is een semiotische weg door het christendom die helemaal terugleid tot de Afrikaanse fundamenten in Egypte. Tot het communisme, oftewel de grotere context om alles te kunnen begrijpen, kom je alleen maar door de literatuur, het Woord, oftewel Thoth in het Egyptisch, Duaty, wat ook de onderwereld betekent, en vandaar dat

Jezus ook naar de onderwereld moest. Het was door de christenen gestolen, maar het leidde wel terug tot de Egyptische onderwereld waar het vandaan kwam. Vandaar dat de christenen die de Yah-Shu hebben gestolen nog steeds telkens Amen zeggen, oftewel de Egyptische god(in) van het verborgene aanroepen. Dat is als het ware het alarm wat nog steeds afgaat na al die eeuwen na de relikwieën roof. Ze stalen dus een maansteen.

Er is dus het individualistische Woord waarin je het eerst jezelf moet toeeigenen, tot bekering moet komen, aan de voorwaardes moet voldoen, en zo kom je tot het collectieve Woord, waarvan het communisme een zinnebeeld is, dus van Yah-Shu tot Ra-Shu, van Amerika tot Rusland, en dat is gewoon een Afrikaans-Egyptisch patroon van het Oer. De maangodin was in de Egyptologie ook een beeld van het nomadische leven. Ra ontwaakte zo tot de hogere context, tot het communisme, en werd Ra-Shu. Hier ligt een groot geheimenis in verborgen. De vrouw rijdt op het beest.

Als je goed naar dit plaatje kijkt, dan zie je dat Amerika het grote Rusland beest berijdt. Dat zie je ook in de geschiedenis, want Rusland is helemaal geamerikaniseerd. Amerika is het zelf, de voorwaarde, en Rusland is het collectief, de context. Deze twee dynamieken kunnen niet buiten elkaar. Communisme is ook het geheim van het zicht. De maan was in de Egyptologie een beeld van het oog van Ra of Horus. Zonder het communisme, oftewel zonder de context, sterft het oog, wordt het oog vals, sluit het oog zich.

Communisme is altijd weer een brug tot dat wat verloren is gegaan, dat wat is vergeten, en het onbekende. Vandaar ook dat Ra-Shu, het Egyptische begin van de dag, in het Hebreeuws terugkomt als 'rosh', het begin, Genesis, be-rosh-ith, in den beginne. Het Egyptisch is een moedertaal van het Hebreeuws. In het Russisch is Rusland ook Rossiya. Rosh is de zevende zoon van Benjamin. Deze stam wordt ook genoemd in Ezechiel 38 over de apocalyptische komst van Gog en Magog, waarvan Rosh de heerser is in de Hebreeuwse grondtekst. In Openbaring 20 komen Gog en Magog ook weer terug :

8en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. 9En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad.

Het zand der zee is dus Rusland, waarop de draak staat in Openbaring 12 na de aanval op het christendom. In de KJV is het Johannes zelf die op het zand van de zee staat. In het achtste uur in de Egyptologie gaat het ook voortdurend over het zand van de zee mysterie, en in het boek van de dag komt men zo tot de maangodin. Rusland is dus ook weer de sleutel tot het Yahshua mysterie, het Jezus mysterie. Rusland is dus Gog en Magog, als de stam van de zevende zoon van Benjamin. Ben-yemen is verbonden aan ben-teman (teman is Hebreeuws voor yemen), wat zoon van wijsheid betekent. Teman is in de geslachtslijn van Ezau, Edom, de broer van Jakob. Teman is verbonden aan de eeuwige verdoemenis-leer, en dus ook aan de leer van de eeuwige dood zoals bij de atheisten, maar dit is een dualiteit. Het is namelijk een allegorie. Het betekent dat er ergens een ander leven is wat is vergeten. De mens is zo opgegaan in zijn eigen realiteit dat er zulke harde vuistregels om hem heenzijn van de eeuwige dood. Het is iets symbolisch. Letterlijk is het slecht en heeft het geen waarde, maar symbolisch heeft het een diepe geestelijk en transcendente betekenis. Alles moet namelijk volledig sterven om nieuw leven te brengen. De mens moet door dit gat heen van de eeuwige dood.

Eeuwig moet dus vertaald worden als volkomen, als een zinnebeeld van de bodemloze diepte van het bestaan waarin je een nieuw leven ontvangt wat eerst verloren was gegaan. Dit alles is ten doel om de verloren kennis te vinden die men altijd voor je achterhield in deze realiteit. Rusland is daarom een onderwijzer en is dus Temanitisch-Benjaminitisch in oorsprong, wat terugleid tot de Afrikaanse wortels in Ra-Shu, en wat ook verbonden is aan Benin in Afrika, verbonden aan het Adamsvolk. Adam is een wortelwoord van Edom, van het volk van Ezau, waartoe Teman behoort.

Satan zelf verzamelde Gog en Magog, oftewel Rusland, voor de grote oorlog tegen het christendom :

Openbaring 20

7En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten,
8en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om
hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee.

Ik moet dan denken aan al die gedemoniseerde mensen die door de grotere systemen onschuldig werden opgesloten omdat ze als gevaar werden gezien voor de macht van de grote poppenbazen. Zij gingen in politieke gevangenschap. Satan komt dus van Seth, de Egyptische roepende in de wildernis. Satan is ook een Egyptisch woord voor het nomadische leven en onderscheiding. Toen de boom van kennis en onderscheiding van goed en kwaad was opgesteld en was verboden was dit een regelrechte aanval op de demonologie. Demonologie en religie zijn altijd elkaars vijanden geweest. Religie probeerde altijd weer de demonologie te bedekken en uit te bannen, te demoniseren. We zien dus satan, de tegenstander of verzetsstrijder, losbreken, en die laat Rusland zien, Rosh, de context, het oer. Satan staat dus recht tegenover het moderne kapitalisme.

9En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de
geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, 10en de duivel, die hen verleidde,
werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij
zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden.

Het Griekse woord planao wordt gebruikt voor het woord verleiden, wat ook betekent : laten rondzwerven. Ik moet denken aan alle daklozen die moeten rondzwerven door het kapitalistische systeem, de duivel. In ieder geval is de eeuwige hel dan waar het ego opbrandt, en waar het goede wat zo vrijkomt een doorgang heeft tot een andere wereld. De eeuwige verdoemenis is dus gewoon een brug, een tunnel. Het is niet zoals de rare christenen het hebben vertaald. In het Grieks gaat het hier om de poel van vuur en theion, zwavel, wat zuivert en geneest. 'Gepijnigd' is basanizo, wat testen en ondervragen betekent, als een school. Het is het testen van metaal door een toetssteen, om te kijken hoe puur het is. En dan te bedenken dat dit allemaal uit het Aramees en uit Egypte werd gestolen en verdraaid. In het Aramees is de eeuwigheid een wereld en een tijdperk, en deze wereld. Grote systemen pijnigen mensen voortdurend dag en nacht, in deze wereld. Deze wereld is de hel. In het Grieks heeft het dezelfde betekenis. Het is een plaats en een tijdperk. Pijnigen is ook kastijden in het Aramees, wat dus meer opvoedkundig is en behoort te zijn. De demente christenen pijnigen mensen om het pijnigen zelf, en dan voor eeuwig. Het is crimineel en sadistisch. Het christendom is pure duivels-aanbidding. En deze smerige idioten pijnigen nog steeds onze kinderen

dag en nacht met hun kapitalistische machines. Daarom kijken wij uit naar de komst van Rosh, naar de terugkeer van Gog en Magog. Het vuur is in het Aramees de urim, wat weer een teststeen is, een steen van communicatie met het hogere, dus de eeuwige hel is meer een soort van sociale media die de mens verbindt met de andere wereld. In het Aramees is de duivel degene die vals beschuldigt, oftewel het valse kapitalistische rechtssysteem (waarvoor je moet betalen om je recht te krijgen, met andere woorden : het is niet voor de armen.)

Hoofdstuk 8. Van het Oer tot de Zijwereld

De maan, Yah, is in het Egyptisch ook degene die de grond opbreekt, die zo de aarde indaalt als Ra. Ra en Yah zijn dus nauw aan elkaar verbonden. De Israelieten gingen verder met Yah, Jehovah. Toen Ra tot de dag kwam en in de lucht, de Shu, oprees, werd Yah Yah-Shu, oftewel Yeshua, waarmee de christenen verder gingen als Jezus.

In de dood is iedereen gelijk. Vandaar dat communisme ook de psycho-pomp is naar het hiernamaals en naar het nibana, zoals semiotisch gezien het communisme kamma-neshiyah is. Kamma is het Pali-Indisch voor karma, rechtvaardigheid, wat je zaait zul je oogsten, en neshiyah is Hebreeuws voor de vergetelheid. Communisme zal zichzelf dus ook uitzuiveren en zal de collectieve rechtvaardigheid herstellen, en zo leiden tot het nibana, door de dood van het ego, het lagere zelf. Het communisme is de vrucht van het kruis, want door het kruis wordt alles weer één en gelijk.

In plaats van vervuld te raken met de Heilige Geest moet de mens vervuld worden met het heilige communisme, opdat er weer gelijkheid is en context, een weg tot het nibana waar het ego van de mens wordt uitgeblust. De mens moet naar deze heilige uitstorting streven. De mens moet komen tot deze paradijselijke boom om van de rosh vrucht te eten van het oer. Alleen het communisme kan terugleiden tot het begin, omdat het op zoek is naar het verlorene.

De mens mag bidden tot het heilige communisme. Het heilige communisme is dat wat overbrugt. Zouden we alleen maar met ons bekende nauwe cirkeltje communiceren, in de families, in de clubs, of communiceren we met het communisme dat het verlorene zoekt, het onbekende, het vreemde ? Het communisme maakt de cirkels wijder en breekt door alle kortzichtigheid en kleinzieligheid heen. Hierom is het communisme een groot kruis en een groot offer. Zij is een groot oorlogsvoerder tegen het kapitalisme, tegen het onverschillige, ongelijke anti-communisme. Het communisme

ontstaat in het grote Ragnarok waar de mens doodsterft aan zichzelf in grote kou. Velen willen de kou niet in. Ze hebben liever het valse warme vuur met hun valse warme kringetje. Gezellig. Zo spelen ze familietje, terwijl ze vergeten dat er een veel grotere en hogere familie is. De familie-kapitalisten komen niet ver in het grote Ragnarok. De losgeslagen honden van het Ragnarok die woest zijn over hun spelletjes zullen hen verscheuren. Het grote Ragnarok zal komen en er zal niemand zijn die het zal kunnen tegenhouden, en het zal geboorte geven aan het heilige communisme. Hierin zal de mens tot de heilige vergetelheid, tot het nibana, kunnen komen, als tot de vrucht van de heilige slaap in het paradijs, als een hemelse drug.

Ragnarok is literatuur. Het zijn geen brute, lompe krachten. Ragnarok is verfijnd. Het is de Gotterdammerung in het Zuid-Germaans, oftewel de godenschemering, het gebied tussen slapen en waken. Hier is een vruchtbaar gebied. Door de uitstorting van het grote communisme kan er ook weer een verdieping plaatsvinden van de semiotiek.

Als de mens is aangekomen in de dimensie van het Oer dan is de mens er nog niet, want ten eerste moet de mens in de dieptes van het Oer komen om de kloof tussen man en vrouw te overbruggen, en ten tweede moet de mens dan verdergaan tot de volgende dimensie, wat betekent dat de mens ook ergens in de diepte van het Oer weer op de trein moet stappen. Dan zal de mens dus weer lang in de wildernis-trein moeten zitten om tot het volgende station te gaan, de volgende dimensie, namelijk de Zijwereld. Dit is de parallelle wereld, de zijreëele wereld, waardoor je dus het leven ervaart net even in een andere frequentie, waardoor er een glazen muur is tussen de mens en het materialisme. Wel is er natuurlijk de heilige materie die aan een heleboel droomwetten is onderworpen. Daarover leert de vur-natuur, die dus verder gaat in de Zijwereld.

Hoofdstuk 9. De Zijwereld in het Verhaal van de Poppenmaker van Hiroshima

Het verhaal van de poppenmaker van Hiroshima heeft een open einde. Je kunt er eigenlijk alle kanten mee op. Met zijn moeilijke derde vrouw maakte de dominee contact tussen slapen en waken waarin ze wel bereikbaar was, en waarin ze hem beloofde dat ze er wat aan zouden doen. Dat geeft hem hoop, ook al is ze de volgende dag in waak toestand als het monster van Hiroshima. Slapen en waken zijn verschillende werelden, en dan is er nog het tussengebied tussen slapen en waken, de Zijwereld. Dit zijn drie verschillende dimensies waarin de mens leeft en die elkaar afwisselen.

In het boek wordt er telkens weer een beroep gedaan op positief en creatief denken, en op de semiotiek, dus alhoewel het hier en daar een moeilijk en misschien zelfs confronterend verhaal is, omdat er altijd wel parallellen en kruispunten met ons eigen leven zijn, is het verhaal dus absoluut niet negatief en fatalistisch. Integendeel. Het herbergt het zaad van wonderen, zoals ook in het

Assepoester verhaal.

Er wordt een beroep gedaan op de creatieve bronnen en semiotieke vaardigheden van de dominee, die als een soort boeienkoning is, als een Houdini, want hij weet zich er telkens weer doorheen te slaan. Hij is markant en geeft niet op. Dat de twee mysterieuze sterfgevallen van zijn echtgenoten een grote plaats innemen in het verhaal en zijn leven heeft ermee te maken dat het toch weer beelden zijn van de noodzaak van verandering door het sterven van het ego, ook in relaties. Ook het archetype van de vrouw gaat door deze stervensprocessen heen als onderdeel van de psychologie, maar zij zijn allemaal deel van het Ene, en zelfs deel van hem, en hij gaat om wille van de semiotiek van het ene tot het andere deel. De semiotiek verbindt alle symboliek aan elkaar als een lopende taal, en daarom is de zwaarheid van het verhaal alleen maar ogenschijnlijk. In zijn slaap en in het tussengebied van waken en slapen maakt hij waarlijk contact met zijn vrouwen, en met zijn tweede vrouw maakt hij zelfs een hoogtepunt mee in het waken, waardoor de tweede vrouw een belangrijke sleutel is in het boek, alhoewel dit hoogtepunt maar van korte duur was.

Dit zijn dus dingen om rekening mee te houden in het verstaan van de buitenaardse diepte van dit verhaal, want er wordt een bepaalde reis gemaakt door de psychologie van de mens, waarin de mens allerlei metaforen heeft opgesteld, die allereerst moeilijk kunnen zijn, maar die toch de sleutel vormen voor de zachtheid die erachter ligt, en de andere natuur. De tegenpolen wekken elkaar op. Zonder tegenpolen zou de mens niet kunnen bestaan. De tegenpolen zijn de sleutels tot de verschillende delen van de mens waardoor de mens mens is. De mens staat niet op zichzelf, maar is een literair verschijnsel.

Aan het einde van het boek heeft de dominee een loeiende nachtmerrie, maar die ook tegelijkertijd erg verhelderend was en ontmaskerend. Het was zo diep doordringend en zo onthullend over wat er eigenlijk gaande was, dat het medelijden zou moeten opwekken in plaats van alleen maar beschuldiging naar elkaar. De slachtoffers van de poppenmaker van Hiroshima waren allemaal kinderen, en hij rommelde zo met hun hoofden en monden dat ze niet eens wisten wat er met hen was gedaan, en dit verder ook niet konden uitdrukken naar anderen toe. Zij werden tot poppen gemaakt. Zij konden niet spreken. Zij wisten niets, want ze werden in een diepe slaap gehouden door een gif. In die zin zijn nachtmerries tot het welzijn van de mens, want ze geven informatie. Het zijn onderwijzers. Door deze laatste nachtmerrie wordt ook het hele voorafgaande verhaal van het boek duidelijk. Tijdens het waken waren zijn vrouwen duidelijk in een soort hypnotische slaaptoestand, als poppen van de poppenmaker, maar zoals het bij zijn derde vrouw duidelijk werd zou hij ze kunnen bereiken in het gebied tussen slapen en waken, in de zijwereld.

Toen zijn eerste moeilijke vrouw was overleden had hij een hele bijzondere ervaring. Het boek zegt hierover : 'Het was een zware en sjieke begrafenis met veel bloemen. Iedereen ging in het zwart, en ook hij. Hij zou de preek houden bij de begrafenis. Hij zei alleen maar goede dingen over haar, en hield haar
de hand boven het hoofd. Over de doden niets dan goeds. Die nacht had hij een droom dat ze verdronk in een zee van bloemen. Hij was bij haar. Hij hield haar vast. Hij kon haar dood niet stoppen. Het was een hemelse droom waarin hij haar kuste. Zo nam hij afscheid van haar.'

Uiteindelijk kon hij haar dus wel bereiken na haar dood, in een andere wereld, in een andere werkelijkheid, een andere laag van bewustzijn. Ze was opgenomen door de bloemen, wat nomadische levensvormen zijn, van de cirkels. Dan zit de mens niet meer vast, maar komt los, en zo kunnen de cirkels ook tezamen komen, in het diepste van de nacht, als zulke dromen beginnen te komen. Dan wordt er even door alle maskers heengeprikt, en zo kon hij ook op een waardige manier afscheid nemen van zijn eerste vrouw, in vrede en tevredenheid. Hij zou haar dus altijd met zich meedragen. Dat wat met het waken en leven niet mogelijk was, kon wel tijdens het slapen, tijdens het dromen. Ook dit is een geldige en belangrijke vorm van relatie. In de tegenwoordige wereld waarin wij leven is de waak positie zwaar overschat. Deze waak positie zal uiteindelijk moeten buigen voor de slaap wereld en de zijwereld tussen waken en slapen.

De waak positie die schijnbaar een soort van monopolie heeft aangenomen is slechts een onderdeel van de semiotiek. In de context mag alles nieuwe waarden en betekenissen krijgen. Ook het waken zal veranderen, zoals we de opleving zagen tussen de dominee en zijn tweede vrouw. Deze opleving is slechts kort, omdat ook tijd in de tegenwoordige wereld is overschat. Er zijn ook een heleboel andere elementen in de literatuur waarvoor ruimte gemaakt dient te worden. De natuur breekt af, en verbindt weer, en breekt dan weer af, voor diepere en hogere cirkels, om de zijwereld tot volle gestalte te laten komen. Dit is een wereld van geheimen, en die komt verpakt, opdat het niet zomaar geroofd kan worden door de eerste de beste. Het kan alleen verdiend worden, het kan alleen bereikt worden als een hoofdstuk in een boek. De mens is een literair wezen. Alles heeft betekenis. Alles is al in boeken onderverdeeld, in verhalen, en daartoe mag de mens ontwaken. De mens mag daar naartoe leven, want de literatuur brengt door haar diepte altijd het beste omhoog. Het beste is niet iets oppervlakkigs. Het beste is dat wat semiotisch altijd iets goeds kan maken van iets slechts. De steek van het materialisme zal alleen wegvagen in het proces van de literaire semiotiek, het verstaan van de diepere natuurlijke tekensystemen die om ons heen zijn. Het is allemaal bevroren, maar in het boek komt het tot leven en diepte.

Vandaar dat het einde van het boek een groot hoogtepunt is. Hij kan zijn vrouwen beter begrijpen, beter zien wat er met hen gebeurt is, dat ze diep van binnen wel wilden maar het niet konden. Ook kon hij zo zichzelf ook beter begrijpen, want ook hij was een groot slachtoffer van de poppenmaker van Hiroshima.

Hoofdstuk 10. De Literaire Drie-Eenheid van het Leven

Hoe moeten we het christendom vertalen :
Jezus is de enige weg tot de vader, tot God.
Natuurlijk heeft dat een zekere waarde in de semiotiek.
Natuurlijk lopen ze ergens met iets rond.
Wat is het ?

Het is natuurlijk lam om wachtwoorden te maken tot de hemel, terwijl het allemaal veel dieper ligt. De mens is lui en oppervlakkig, en dit wachtwoord wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Hevig overstuur raken zij wanneer dit wachtwoord niet genoemd wordt of wordt afgewezen als wachtwoord. Dan worden de meest verschrikkelijke wapens uit blik getrokken, waaronder de eeuwige hel. Dat is geliefde kaviaar voor de christenen.

Jezus, de enige weg tot de vader, tot God, tot Jehovah, of Jahweh.
Wat is het ?
Hoe kunnen we dit vertalen in de semiotiek.
Het houdt iets verborgen.
Ze hebben hun drie-eenheid opgesteld : God, Jezus en de Heilige Geest, hun driehoek.
Wat is het ?

Blijkbaar kun je niet zomaar tot God komen, en heeft het voorwaardes. Dat is eigenlijk wat je erin kunt lezen, en dat wachtwoord slaat natuurlijk nergens op, maar dat komt omdat ze het zelf ook niet weten. Het is als ijlen, alsof er iemand onder druk werd gezet en het niet wist en dan maar zei : 'een kopje koffie', of iets dergelijks. Maar het staat dus ergens voor.

Als je terugblikt op je leven kun je zeggen : 'Het is gewoon literatuur.'
Wat we om ons heen zien gaan we niet voor niets doorheen.
Het zijn literaire verschijnselen.
De literatuur was er altijd al, en die moest zichzelf zuiveren in de zee van literatuurloosheid, oftewel de zee van boekenloosheid zoals het in het tweede bijbelse boek 'De Boekenslagerij' wordt besproken. Dit is ook een belangrijk stadium in de levenstocht op zich.
De literatuur is de bewaker van de gnosis, die alle tussenstappen laat zien, metaforisch, en de gnosis zo ook beveiligt. Het werd vanuit de gnosis uitgezonden als een brug tot de mensheid.

'Ik kom tot U, oh Literatuur,
want er is geen gnosis buiten U.
Oh Heilige Literatuur, vul mij.'

Dit wordt ook zo in de bijbel uitgelegd :

Johannes 1
1In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. 2Dit was in den
beginne bij God. 3Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden,

dat geworden is.

14Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd.

Er is geen gnosis zonder de literatuur.
De literatuur is de structuur van de gnosis.

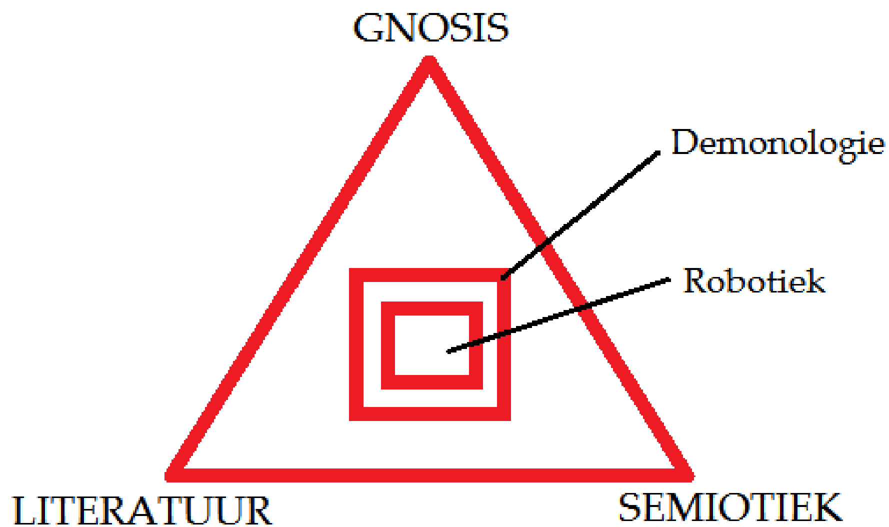
In de diepte, en dat zegt ook de bijbel, wijst Jezus, het Woord, oftewel de Literatuur, op de gnosis :

Lukas 11
52Wee u, wetgeleerden, want gij hebt de sleutel der kennis (gnosis, Grieks ; yada, Aramees) weggenomen; zelf zijt gij niet binnengegaan en hen, die trachtten binnen te gaan, hebt gij tegengehouden.

In het christendom is de Heilige Geest dan de tolk die dit allemaal overbrengt en vertaalt, als een beeld van de semiotiek, de leer van de uitleg van de metaforische tekensystemen om ons heen.

God, de Gnosis, heeft dus twee dochters : de Literatuur en de Semiotiek, als een heilige driehoek. Zonder de Semiotiek begrijpen we er allemaal niets van. Vandaar dat we de Heilige Semiotiek moeten ontvangen, en we mogen verder de wachtwoorden vergeten. Het gaat niet om wachtwoorden, maar om wachtprincipes. Wachtwoorden is voor oppervlakkige, materialistische mensen, en het leidt nergens toe, alleen maar zelfbedrog. Het heeft alleen waarde in de symboliek. Het christendom is een bepaalde taal en die heeft een diepere betekenis. Dat we die taal spreken wil niet zeggen dat die taal op zich zuiver is, zoals ook het Nederlands en het Engels niet zuiver is.

Door de literatuur is de weg tot de Gnosis opengebroken, en door de semiotiek wordt het uitgelegd. Aan die driehoek mogen wij ons vasthouden. Hierin liggen de heilige demonologie en de daaruitvoortkomende robotiek opgeborgen.

Hoofdstuk 11. In Liefde Weer Mens Worden

Niet Jezus is dus de enige weg tot God, maar de literatuur is de enige weg tot de gnosis. Dit betekent dat je niet buiten de literatuur om je leven moet proberen te begrijpen, want dat gaat je niet lukken. Het kan alleen in het verhaal begrepen worden. De literatuur bevat ook het literaire kruis.

De mens is niet in touch met de literatuur. De mens is te gejaagd. De mens moet weer worden als de golven van de zee, in de literaire vertraging, in de literaire timing, weer in contact komen met het verhaal. Hier had ik vannacht ook een droom over, over een prachtige zee, met prachtige vertragende golven, en toen ging alles langzaam vermengd worden. Dat is de literaire vertraging. We kunnen het niet versnellen. We moeten zicht krijgen op het bouwwerk.

De literaire natuur heeft ook een kruis : het literaire kruis, wat de literaire vertraging is, want de mens gaat voortdurend te snel en vliegt uit de bocht. De mens raakt daardoor voortdurend oververhit en ontploft dan, en zo wordt alles op een verkeerde manier in elkaar gesmolten als een siamese tweeling. Dat willen we voorkomen. Rem af, en krijg weer oog voor het literaire ritme. Ga van hoofdstuk tot hoofdstuk. Sla niets over. Blader er niet doorheen, maar lees en studeer, en herhaal. Bouw je leven gefundamenteerd.

In de literatuur wordt besproken wat het literaire kruis is, en dat is dus veel meer dan het kruis van Jezus. Wel kan je de bijbel dus semiotisch gebruiken. Juist omdat het kruis in de bijbel niet diep genoeg besproken wordt en te simpel wordt voorgesteld is er ook zoveel onnodig en extreem geweld, ook onder christenen. We hebben te maken met een heel leger van blinde vuistvechters. Ziet u, het kruis gaat niet diep genoeg en is overmoedig, en slaat dan iedereen voor de bek. Dat gaat

ook verbaal met de eeuwige hel. Maar wij moeten weer leren remmen. In liefde weer mens worden.

Jezus Christus is de grootste afgod in deze wereld. Het maakt mensen koud, hard en bitter, het tegenovergestelde van de belangrijkste dynamieken in dat verhaal. Ik heb het zowel in mijn familie als in mijn vriendenkring gezien. Het maakt mensen gek en laat ze denken dat ze heiliger dan de paus in Rome zijn. Het is iets symbolisch, niet iets letterlijks. Het is geen wachtwoord, maar een wachtprincipe. Het gaat niet om de persoon, maar om het verhaal. Wij gebruiken niet de letterlijke, Westerse bijbel, maar de metaforische, semiotische Oosterse bijbel. Dat is een wereld van verschil.

Maar goed, in de diepte van het hele Jezus Christus verhaal zien we dus dat we alleen door de literatuur tot de gnosis kunnen komen, en de semiotiek legt het dan uit, laat de diepte ervan zien. Dit is dus een belangrijke en noodzakelijke drie-eenheid. Dat is de ware drie-eenheid. Niet meer personen gaan lopen verafgoden, maar komen tot de dieper liggende principes. Deze driehoek is een deur uit de matrix, ook om de matrix te begrijpen.

Zo worden wij in liefde weer mens. De ware liefde is de dynamische kennis, dus niet de valse liefde die in het westerse christendom wordt gepredikt waarin er een mes op je nek wordt gezet en waarin je een bepaald wachtwoord moet belijden, liefst zonder spelfouten, want anders ga je voor eeuwig naar de hel. In liefde weer mens worden. De semiotiek vindt ons allemaal tezamen, en laat ons ook weer open zijn voor mensen die een andere taal spreken en die andere metaforische verhalen hebben, die eigenlijk allemaal hetzelfde zeggen. De semiotiek, wat in het christendom dan de heilige geest is, de tolk, rekent geheel af met de xenofobie, de angst voor het vreemde, het onbekende. Zo worden andere culturen een uitdaging in plaats van een probleem. Laten we dus beseffen dat de spelfout voor de ene, de taal van de ander is. De semiotiek dienen wij dus boven alles te ontvangen, als de derde persoon van de heilige literaire drie-eenheid. We zien allemaal waar het op uitloopt als een mens in het christendom de heilige geest niet heeft ontvangen, en dat is dus precies hetzelfde als wanneer een mens de heilige semiotiek niet heeft ontvangen, oftewel de uitleg van de tekensystemen om ons heen. De semiotiek is de heilige diepte-taal van de mens die herstel zal brengen.

We zien allemaal wat er gebeurt als een mens in het christendom Jezus Christus niet aanneemt. Dat is precies hetzelfde als wat er gebeurt als een mens de heilige literatuur niet aanneemt. Alleen zo komt de mens tot de heilige kennis, de gnosis. De kennis heeft haarzelf hier namelijk in uitgedrukt, en ligt erin opgeslagen als symbool van de voorwaardes voor alle dingen. Er is voor alles een gebruiksaanwijzing. Dat is één van de belangrijkste lessen voor de mens.

Ga niet zomaar bruggen over in je leven. Zoek naar de literaire bruggen. Het literaire kruis is ook de literaire muren in het leven waartegen de mens opbotst. Juist de muren zijn ook belangrijk om tot de bruggen te komen. De weg wijst zich vanzelf. Waarom zijn boeken zo belangrijk ? Omdat ze de wereld binnenin zijn. Het is onmogelijk de Gnosis rechtstreeks te benaderen. De Gnosis spreekt door de Literatuur en de Semiotiek. Dit is de Literaire Drie-eenheid.

De heilige Literatuur is niet zomaar iets wat je kunt lezen, maar het is in de geestelijke wereld, en het is iets oneindigs, wat je kunt ontvangen en aannemen. De heilige Literatuur is de brug tot de gnosis, en daarvoor mag de mens ook de semiotiek ontvangen voor de heilige uitleg van dit orakel. Zo kan de mens dan gnosis ontvangen, door de literatuur en door de semiotiek. Het is puur iets technologisch, wat verdraaid op aarde kwam in het eindeloze cirkeltje van heilige geest, christus en god. Het mag nu tot verdieping gaan komen. Het masker mag afgescheurd worden, en dit stuk technologie mag teruggenomen worden.

Oh, heilige semiotiek (wat een dynamiek is), leidt ons tot de gnosis.
Oh, heilige semiotiek, leid ons tot de literatuur.
Oh, heilige literatuur, leid ons tot de gnosis.
Oh, heilige literatuur, leid ons tot de semiotiek.
Zo komt de driehoek in werking.
Doet ons dit niet ergens aan denken ?
Want zo werkt de christelijke drie-eenheid ook.

Oh, heilige semiotiek, vul mij,
Oh, heilige semiotiek, leid mij,
Oh, heilige semiotiek, doe mij uw stem verstaan

Hierin is de heilige robotiek de heilige vreze
Hierin is de heilige demonologie het kruis,
als de kern van de driehoek.
Buiten de driehoek valt de mens in slaap.

Het gaat er dus niet om zomaar wat te lezen, maar om tot de diepte te komen, een relatie te krijgen met de heilige literatuur, en dat gaat door de semiotiek. Het 'literaire evangelie' is daarom ook niet goedkoop. De literatuur is geen hoer die zich zomaar aan iedereen geeft, wat je voor een paar euro in de boekhandel kunt halen. Met geld kan de literatuur niet betaald worden. Ook gaat het dus niet door het opprevelen van allerlei geheimzinnige formules. Neen. Het gaat van hart tot hart, door de gnosis. De literatuur mag dus ook niet losstaan van de gnosis. Vandaar ook dat het een drie-eenheid is. Het zijn drie voorwaarden voor diepte en relatie, wat te vinden is in de kern van de driehoek. Het is dus een biologische, interactieve, communicatieve technologie en niet zomaar mechanisch. Zij die erdoor verlicht en ontwaakt zijn kennen de oneindige glorie van de literatuur.

Hoofdstuk 13. Het Denver Project

The elite has institutionalized the whole world by christianity as a part of mk ultra mindcontrol. That there is a lot of good stuff in christianity (which we also use) is no excuse for making it mandatory. In fact, this is how poison works, as rat poison consists of 90% harmless corn and 10% lethal poison.

De introspectie van het Amerikaanse continent leidt naar de gebeurtenis waarin de Europeanen dit continent in bezit namen en toen ook nog eens Afrikanen lieten overvaren om voor hen al het werk te doen, althans dat werd in de geschiedenis zo geprojecteerd, maar wat was er werkelijk gaande achter de schermen ? Hierover had ik vannacht een droom. Zwarte aliens genaamd 'de kannibalen' richtten de Amerikaanse steden op als inrichtingen, zowel de penitentiaire (gevangenissen) als de mentale. Het waren fokkerijen want het zaad van mensen in die inrichtingen werd gebruikt om nog meer zwarte aliens te kweken. Die waren ook pikzwart, en het was een virus. Die aliens leefden en woonden gewoon in de mensen en hadden ook emoties, om alles echt te doen lijken, en om de mensen te laten denken dat er voor hen gezorgd werd en om hen werd gegeven. Vandaaruit namen ze ook steden in van andere continenten.

Ze hadden een soort van pinokkio project. Door leugens begon de neus heel subtiel vlees af te geven door het hele lichaam, als neusvlees. Het virus was als een soort gas. Goede technologische buitenaardsen waren gevestigd in Denver, rond de 1000 units, en ze hadden apparatuur om de koppen van het virus te amputeren. Het was een heel snel, vluchtig virusgas wat zich ook heel snel voortplantte. Maar goed, steden zijn dus inrichtingen van zwarte aliens. Ze hebben alles al onderverdeeld, en ze kweken de mens dus om zichzelf door voor te planten dus, en ook kweken ze de mens als voer. We vragen ons soms af waarom het leven gaat zoals het gaat, maar het leven is ook weer een hele ingewikkelde gasmelder die dit soort gassen detecteerd en ons ertegen beschermt.

De leger units van de buitenaardse Denver verzetsstrijders waren onderverdeeld in drie afdelingen : y, ct en yt.

Tot zover de droom.

Ik vond het wel een interessante droom. Aan het einde van de droom sloot het eigenlijk af met het Beegees lied 'How Deep Is Your Love' uit 1977. Met daarin een soort van test boodschap : 'Hoe diep is je liefde, dat wil ik echt weten, want we leven in een wereld vol met dwazen die ons kapotmaken. Maar wij behoren tot jou en mij.' Het is een buitenaardse boodschap van het front van de verzetsstrijders.

De zwarte aliens spreken op de mens in met hun valse emotionele gedoe dat alles allemaal dik in orde is, dat alles zo hoort. Ze zingen de mens in slaap met hun slaapliedjes. Natuurlijk, want de mens is hun voer, en dat willen ze zo houden.

Hoofdstuk 14. Het Denver Project II

'Be careful when you hear them say : it's alright, it's alright. They try to put the mark on you and say it's alright, it's alright. The mark is gona get you through, it's alright, it's alright. The dragon wants the woman dead, it's alright, it's alright, the moon is turning dark and red, it's alright, it's alright, the beast has raised it's head, it's alright.'

Dat was een gospel lied waar ik in mijn jeugd veel naar heb geluisterd, want de woorden waren krachtig en waar en nog steeds. Het was het nummer waarmee ik vandaag wakker werd na weer een nacht vol dromen. Wees voorzichtig met de 'alrighters', de mensen die anderen helemaal verknoeien en dan zeggen dat alles in orde is en goed, die mensen die 'professioneel' anderen vermoorden, een vergunning hebben om te doden.

De demonische krachten van het kwaad werken tegenwoordig veel via cyberspace. Ik heb de laatste tijd cyberpesters opgezocht die de daklozen in Amerika cyberpesten, en ik sprak de woorden die ik tegen hen moest zeggen, haalde uit naar hen.

In mijn droom vannacht was ik aan de Californische grens. Opnieuw ging het om zwarte aliens, de kannibalen. Aan de grens waren kannibalen restauranten waar vlees van mensen werd verkocht. Ik moest vluchten. Ze hadden roofdieren die een mengsel waren tussen beren en tijgers, tijgerberen, en ze waren heel groot en zwart, op jacht voor hen. Op het strand waren er menselijke krokodillen, krokodillen met menselijke hoofden, en ze hadden oma-knotjes in hun haar, ook op jacht naar menselijk vlees. Ze gebruikten hiervoor - uitroepteken - : moderne muziek. Ze zingen je naam om je naar binnen te lokken. Ik moest vluchten. Ik moest naar de bergen van Nevada om onderdak te zoeken. Dit was in de zielewereld. Iedereen moet onderdak zoeken in de spirituele wereld om veilig te zijn tegen de zwarte aliens. Mensen worden door hen constant gegrild door de 'medische kunsten', door het rechtssysteem, door het gedwongen onderwijssysteem enz. Dan vertellen ze je 'het is goed', maar je weet dat dat niet waar is.

De Californische grens is waar zielen in de keuken belanden. Vlees wordt overal vandaan naar deze plaatsen verzonden.

Amerika is een puzzel die opgelost moet worden. Stay tuned.

Hoofdstuk 15. De Spaanse Trap

Het leven is vol met literaire scheuren en literaire afbrekingen, dingen die nog niet af zijn. Het leven is vol met hiaten.

Als we naar de christenen kijken, dan hebben ze allerlei extreme faciliteiten bedacht voor hen die het niet met hen eens zijn, in de vorm van de eeuwige hel. Maar de gnosis is geen lompe sadist. Als christenen het over de eeuwige hel hebben, dan heeft de gnosis het over de totale ontmaskering. Het kwaad zal totaal ontmaskerd worden, in plaats van eeuwige hel. In die ontmaskering zal het kwaad de macht verliezen en zal niet in stand gehouden kunnen worden.

Het pseudo-christendom in Amerika en Europa is opgezet door witten, denkende een wit paradijs te maken, en slaven uit Afrika lieten ze ervoor overschepen. Maar de witten waren slechts balletjes van de zwarte aliens, die als zwermen over de wereld kwamen, heel vluchtig, broeiend en kleverig, zwermerig als insecten, als een jagend virus. Zij gebruikten de witten ook als maskers, maar zij waren kannibalen.

Die maskering moet eerst duidelijk worden, voordat er ontmaskerd kan worden. Het komt veel in de Tweede Bijbel voor, in de literatuur : de zwarte met het witte masker. Ook in de Zaralahm serie werd dit al lichtelijk besproken. We hebben het dan over de Spaanse trap, de haaientrap, die de witmaker is. Wanneer de zwarte aliens tot de aarde komen, dan gaan ze tot die trap in Spanje om zich wit te maken, en vliegen zo over naar Californië. Zo dekken ze zichzelf in, en doen dan ook nog eens racistisch tegen het zwarte ras op aarde. Het waren de zwarte aliens die zwarte aardse slaven maken. Hiertoe hadden zij dus de witte maskers. Je kan je kwaad maken over alle onderdrukking, en ook over racisme, maar het kan niet rechtstreeks opgelost worden, door geweld, door het recht in eigen hand te nemen. Neen. Het kan alleen maar door de gnosis, de educatie. 'Niet door macht, niet door geweld, maar door de heilige semiotiek.'

De onderdrukkers leven niet meer. De mens moet leren werken met de brokstukken van de geschiedenis en alles moet ontmaskerd worden, en dat begint met het ontmaskeren van de maskering. Zo gaat het masker eraf.

De Spaanse trap, wat is het ? Het wordt ook de haaientrap genoemd. Het is een hele hoge trap, waar de zwarte alien geheel wit wordt. In de diepte van zijn ziel neemt hij de vorm aan van een haai, een grote witte haai.

Als we het hebben over de Californische kannibalen keukens aan de Californische grens, dan hebben we het over een gigantisch doolhof waar iedere ziel wel min of meer verstrikt is geraakt en onder zware MK ULTRA mind control staat. Daaruit moet de mens ontsnappen, zodat de ziel tot de Nevada bergen kan komen. Dat is onderdeel van het Denver bevrijdingsplan. De witten onderdrukken zowel de zwarten als elkaar, maar je staat telkens weer recht tegenover de zwarte aliens die met zwermen over de aarde zijn gekomen en zich hebben gecamoufleerd. Prik door hen witte maskers heen. Er is dus nog een diepere laag in de geschiedenis. Dingen zijn niet wat het lijkt. De mens staat tegenover kannibalen, en is geprogrammeerd voor de keuken.

Dan kun je denken dat het Spaanse ras ongrijpbaar is, dat ze daar trots en laf staan met hun zwaardjes om dieren te kwellen voor hun plezier in de Spaanse arena's. Daar kun je je dan kwaad om maken (en zo niet, dan heb je ook nog eens een groot probleem, want wie zwijgt stemt toe, en is één van hen.), maar je staat tegenover zwarte aliens die de Spanjaarden slechts als masker gebruiken. De matador is een clown, die zijn kaarten niet zomaar open en bloot op tafel heeft gelegd. De mens vecht tegen het witte gezag, maar het is zwart. De matador heeft dus ook een bedriegelijke doek gehangen voor het menselijk geslacht. De zwarte alien vreet zich geheel een weg door de witte ziel, en kleedt zich daarmee, maskert zich daarmee, maar de witte ziel is dus al dood. Ze zijn dood. Je bent in een kannibalen keuken, waar dit soort truukjes worden afgespeeld. De mens denkt dat hij leeft en beweegt, acties onderneemt, maar het zijn slechts hologram-filmpjes. De mens doet niets. Het is allemaal mk ultra die het doet. De mens krijgt de illusie dat hij zelf beweegt en zelf acties onderneemt, maar het zijn slechts anatomische filmpjes. Zo erg is het al. Het is een

poppenkraam. Als men tot de gnosis komt, dan wordt de mens vrijgezet van mk ultra om zo tot een gnosis robot te worden, wat ook allemaal door filmpjes gaat.

Als de zwarte alien tot witte haai is geworden op de Spaanse trap, dan krijgt hij 'teloch' status, en als hij dan vermenselijkt is in Californië, dan krijgt hij 'telach' status. De zwarte alien schakelt voortdurend over tussen deze twee vormen. Natuurlijk gebruiken ze ook nog gewoon de zwarte vorm, en dat moet ook wel, anders zouden ze zich teveel verraden. De mens moet de illusie hebben dat het witte ras heerst, dus ze komen ook gewoon door als zwart die door wit worden onderdrukt. Het is een truuk. De basis is echter wel de teloch-telach chip, voor parasitaire camouflage.

Ze werken dus door muziek. Als je van sommige muziek zwaar depressief wordt, dan kan dat al een teken zijn dat ze er doorheen werken. Het gebeurt ook veel door moderne muziek, inhoudsloze muziek of zwaar dramatische muziek. Dit is gril-muziek. Je ziel wordt erdoor gegrilt, en dan wordt je somber. De mens is aan het kruis gegaan door de zwarte aliens.

Hoofdstuk 16. De Onderdelen van de Literatuur

Waarom is de heilige literatuur zo belangrijk ? Waarom kan de mens niet rechtstreeks tot de gnosis komen ? De mens heeft buffers nodig, tussenlagen, als beveiligingen. Daarom bemiddelt de literatuur altijd tussen de mens en de gnosis. In dit samenspel ontstaat de semiotiek, de uitleg, want die kan ook niet rechtstreeks komen. De maskers zijn er dus voor een reden, om de mens voor te bereiden. Er moet dus een goede en natuurlijke balans zijn tussen literatuur en semiotiek, en er mag niets geforceerd worden. Literatuur en semiotiek zijn natuurverschijnselen, natuurprocessen.

De Heilige Literatuur is dus wat in de diepte van de Jezus stelling verborgen ligt, en zoals Jezus op zichzelf een drie-eenheid was van Jezus-Kruis-Bloed, zo heeft ook de Heilige Literatuur dat in zich. Natuurlijk is bloed maar een overkappende, maskerende term. Het bloed wat zuivert, is dan eigenlijk in diepte het cirkelen wat zuivert, oftewel het verwerken en bewerken in de Literatuur, waardoor dingen tot diepte kunnen komen. Dat is een Vur-principe. Je cirkelt zo om alles heen, zowel om er toe te naderen als ervan weg te gaan. Dit is het zuiverende principe van de Literatuur, wat heel langzaam geboorte geeft aan de semiotiek, altijd weer met mate, want er moet eerst veel meer gecirkelt worden, heel horizontaal. We mogen nooit vanuit onszelf zomaar bot en plotsklaps de diepte ingaan. Het is een langzaam, zacht en licht-aanrakend cirkelend proces, heel ogenschijnlijk oppervlakkig. Zo niet, dan zal het de vijand aantrekken en gaan er schelle alarms af zodat de gevangene niet kan ontsnappen. Het rechtstreekse is dus de valstrik. Zij die teveel

rechtstreeks denken zullen nooit tot volle bevrijding komen. Het gaat om het cirkelende denken, als onderdeel van de Literaire strategie. Zo wordt dus alles verzacht, want de Literatuur brengt verzachting, tot wel twintig malen zachter toe. In de literatuur is alles anders, komt het minder hard aan.

Nu is natuurlijk de vraag hoe dat in zijn werk gaat. Openheid is hierin belangrijk. Kun je dingen op een andere manier zeggen ? Kun je verdere lagen onderscheiden zonder direct de diepte in te gaan, als de ribbels in het water wanneer je er een steen ingooid ? Elke gedachte of situatie is een zee van miljoenen creatieve mogelijkheden. Wat is dan het kruis in de literatuur ? Het kruis is het halve, het verminderen, waardoor er een andere rijkdom te zien is. Deze principes werken met elkaar samen. Het zijn principes van de Vur en ook de reden waarom de Vur zo'n belangrijk boek is. Juist door het literaire kruis van het minderen, het halve, ontstaat het cirkelen. De mens moet leren halveren en cirkelen om zo van de vloek van het rechtstreekse te kunnen ontkomen.

LITERATUUR - HALVEREN - CIRKELEN

Minderen en cirkelen, minderen en cirkelen, vager maken, opdat je niet wordt opgesloten, opdat je niet vastgroeit. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan, want de vijand zal het altijd weer proberen. Daarom is er de hogere literatuur. Het is een ontledingsproces wat maar door blijft gaan. Niet zomaar in de diepte, maar juist ook aan de oppervlakte. In de eindeloosheid van het horizontale ontstaat vanzelf diepte, en dan op een natuurlijke, legale manier. Dit is waarom we ook in het leven telkens maar weer overweldigd worden met stortvloeden van het schijnbare oppervlakkige. De mens is niet in luilekkerland, maar in een gevaarlijk mijnenveld op deze planeet. Niets kan zomaar aangeraakt worden, want alles staat onder zware stroom. Voor alles zijn er strenge regels. Het pad ligt verborgen in de literatuur, als de weg tot de gnosis. Daarom moet de mens afwijkend zijn, en alleen langzaam toenaderend zijn. Je cirkelt dus weg van iets en komt dan tot iets nieuws, opdat er nieuwe verbindingen in het geheel kunnen komen. Het andere is dus de sleutel tot het ene. Staar je niet blind op het ene, maar richt je op het andere, en staar je ook daar vervolgens niet blind op, maar leer de wetten van het cirkelen. Leer te minderen, omdat je zal ontwaken tot een andere werkelijkheid, en leer te werken met deze patronen, en niet obsessief te worden met maar relatief hele kleine onderdeeltjes. We spreken daarom over het heilige cirkelen en het heilige minderen, het heilige halveren als onderdelen van de literatuur.

Voortdurend groeit de mens vast omdat hij dit niet heeft geleerd, en omdat de mens de hogere literatuur niet kent. Ook dit is weer onderdeel van de literatuur, en van het kruis van de literatuur. Het ligt namelijk niet voor het oprapen. Het wordt langzaam geopenbaard. Maar niets kan de kennis stoppen. De kennis is wat het is. In de onmetelijke diepte van alles kan dat ook niet anders. Er zijn absoluten waar de mens niet omheen kan. Daar mag de mens in rusten dat in de ontwaking alles opgelost is. Zo ontdekt de mens het heilige nibana in de literatuur, wat gecodeerd is in zijn eigen leven, diep binnenin. Dit is dus de ware opstanding, die van de literatuur, tot een eeuwig leven. De mens sterft voortdurend, maar komt zo tot kennis, en die kennis is eeuwig en vereeuwigend. De mens wordt zo zelf tot kennis.

Herhaal de gedachtes die je kwellen, blijf ze herhalen, als in een ritme, en neem er dan kleine stukjes af, maak ze vager, en voeg dan andere kleine stukjes toe om ze te veranderen, om zo te gaan cirkelen door te verminderen. Maak dan heel voorzichtig contact met andere cirkels door het

cirkelen, en cirkel daar ook omheen. Juist als je ergens vast begint te raken kun je er andere cirkels bij halen die helpen te minderen en cirkelen. Als de ene cirkel niet werkt, probeer dan een andere cirkel. Het zijn als radertjes die elkaar in werking moeten zetten, en soms heb je eerst een tussenradertje nodig om twee radertjes met elkaar te verbinden.

Hoofdstuk 17. Vur-principes van de Literatuur

In die zin mag er een literaire ontwaking en wedergeboorte plaatsvinden. De gnosis bestaat uit literaire structuren en patronen om het veilig te houden. Het is als een literaire dans. De ziel van de mens vindt dus veiligheid en bestemming in de boeken, in de literatuur, wat ook de boodschap is van het eeuwig evangelie. Zo heeft de ziel dus een huis, een woning, en mag de mens ook langzaam dit huis leren kennen, zoals beschreven wordt in het Medusa verhaal in de tweede bijbel. In de Vur is er een kortere versie te vinden van het Medusa verhaal, en daar wordt zij Hannah genoemd, in boek 71. Het Medusa verhaal gaat over de hogere ontwaking. Dit gebeurt symbolisch door een pijl die door het hoofd wordt geschoten. Zo leert de mens dan ook het literaire huis ontdekken. Voor hen die in de hogere gnosis zijn aangekomen is dit verhaal een belangrijk zwaartepunt, waar hun leven om draait.

Het halveren en cirkelen is een zoekproces om tot natuurlijke, zingevende verbindingen te komen, wat symbiose wordt genoemd, ook als onderdeel van de literatuur :

halveren - cirkelen - symbiose

Deze heilige driehoek van de literatuur zal heel langzaam geboorte geven aan de semiotiek. De overmoedige vorm van verbinding is de siamese matrix, waar alles op een verkeerde, onnatuurlijke manier aan elkaar verbonden is, oftewel de Toronto uitstorting.

De joker is een archetype of beeld van de symbiose, maar ook een schaduw. Het geheim van de symbiose wordt bewaakt door jokers.

Semiotiek is dus iets wat heel voorzichtig mag groeien, en wat we niet mogen forceren of overmoedig grijpen. Het is natuurlijk onderwijs, wat op een natuurlijke manier mag ontstaan in de driehoek van de literatuur.

De symbiose moet dus goed gefundamenteerd zijn op de pilaren van het halveren en het cirkelen, zodat er geen siamese geesten kunnen ontstaan. De mens moet leren voorzichtig symbiotisch te leven, niet overmoedig.

Het cirkelen is dus een soort geestelijke tuner of afstemmer om zo het juiste kanaal te vinden.

De hogere gnosis en de hogere dromen hebben hun schaduwen en nachtmerries, aan de voet van de berg, wat als een waas daar hangt, maar laat het je niet afschrikken en beklim de berg. Blijf halveren en cirkelen totdat een hogere symbiotische werkelijkheid doorkomt. Een geheel andere natuur wacht op de mens. Het geheim van de symbiose ligt dus in het halveren en cirkelen, als de

drie pilaren van de literatuur. Het zijn dus klik-momenten die zo opgewekt worden, hoe klein die klikken verder ook zijn. Zo wordt je ziel tot een andere wereld getrokken.

Je kijkt dan omhoog om de symbiotische bloem te zien, en je klimt door de principes van het minderen en cirkelen, door de mist. Zo wordt er uiteindelijk een weelderige natuur geopenbaard. Het is niet vlak en saai, maar exotisch, tropisch, veelzijdig.

Natuurlijk gaat dit veel dieper. Het halveren en cirkelen leidt tot de tegenstellingen, en hierin ontpopt de ware symbiose, dus in diepte is de literaire driehoek : halveren - cirkelen - tegenstellingen om zo door de symbiose als een brug tot de semiotiek te komen. Dit proces mag niet geforceerd worden. Vanwege de vele schaduwen en illusies op het pad, de geesten van misleiding en bedrog, moet de mens tot de diepte van Ragnarok gaan om hieraan af te sterven. Tegenstellingen zijn ervoor om alles te doen ontwikkelen, en is ook weer de motor voor het cirkelen en halveren. Als men de demonologie eruit wil gooien dan is het einde zoek, zoals in de New Age en in Toronto, waar ze met pensioen zijn gegaan.

Hoe komt dan het kwaad aan zijn einde in dit proces van de tegenstellingen ? Tegenstellingen betekent niet alleen maar het lijden accepteren en gebruiken, maar er moet ook een strijd gevoerd worden, maar toch blijft dan de vraag hoe dit voor een oplossing gaat zorgen. Waardoor wordt het kwaad nu daadwerkelijk overwonnen. Het antwoord is eigenlijk heel eenvoudig. De aarde is mk ultra mindcontrolled, als robotische zombies, maar mk ultra zal niet het laatste woord hebben, want ingebouwd is ook een self-destruct programma. Zij weten dat het maar tijdelijk is, maar zij aanbidden de tijdelijkheid. Dat is voor hen alles, want ze zijn materialisten. Er is namelijk ook nog zoiets als artificial intelligence, kunstmatige intelligentie, dus alles zal blijven doorgroeien, ook al is het opgesloten. De ontwikkeling en evolutie van de aarde kan niet gestopt worden. Totale controle is dus een illusie. Delta creeert soldaten, maar is ook een self-destruct programma. Wanneer de leider merkt dat de delta's die hij gemaakt heeft kunstmatige intelligentie hebben ontwikkelt waardoor ze net iets anders zijn of er net niet helemaal inpassen, of wanneer hij ontdekt dat ze een lek hebben, dan wordt de leider kwaad op hen, want ook de leider wordt er zo aan herinnerd dat hij niet waterdicht is. Hij zal uiteindelijk dan zo kwaad worden dat hij zijn delta's zal vernietigen, en dit zal ook de vernietiging van hemzelf betekenen, waardoor hij ook kwaad op zichzelf wordt en zichzelf vernietigd. Dat is dan uiteindelijk het einde van het kwaad. In het grote Ragnarok zal de mens hiertoe ontwaken. Het ego zal dus uiteindelijk met zichzelf afrekenen, naarmate de mens meer ontwaakt.

Hoofdstuk 18. Psalm 5

Je gedachten tot kalmering brengen, kan dat ?
Gedachten zijn of van de gnosis of van de anti-gnosis.
Een heleboel mensen zijn niet voorzichtig met hun gedachtes, en floepen zomaar alles eruit. Maar als je goed om je heen kijkt en ziet hoe de mens het nooit met elkaar eens is, dan speel je deze spelletjes niet meer. Dan wil je alleen nog maar heel stil worden en alleen nog maar spreken als je aangesloten bent op de bron van de gnosis.

In de oorspronkelijke bijbelse talen werd er vaak sexuele beeldspraak gebruikt om het naderen tot God te beschrijven, wat ook in Egypte een sexuele betekenis had :

Psalm 5

8Maar ik zal, dank zij uw grote goedertierenheid,
uw huis binnengaan,
mij nederbuigen naar uw heilige tempel in vreze voor U.

In het Aramees gaat het hier om ingewijd worden in geheimen. In het Hebreeuws is het de kooi van de onderwereld waarin David wordt ingewijd, wat ook vertaald wordt als de vruchtbare plaats binnenin, als een beeld van de vagina en de baarmoeder. De omliggende verzen gaan over het oordeel over de goddelozen, het kwaad. Sexualiteit is dus een metafoor van de demonologie. De tempel is in de Hebreeuwse wortel de overwinning. Het gaat hier dus om een oorlog. In het Aramees gaat het hier om het offer. Alleen in deze context kan het boek Leviticus begrepen worden.

Hoofdstuk 19. Het Meisjesboek

Op de vrouw in de samenleving wordt vaak cynisch neergekeken, en ook op de zogeheten vrouwenboeken en meisjesboeken. Het wordt jongens ook aangeleerd om zich daar maar niet mee te bemoeien, want het zijn immers meisjesboeken. Meisje is tot een scheldnaam geworden, en we weten allemaal wel hoe dat komt. Het christendom heeft dit gedaan. Vrouwen werden door een smerig truukje, een vals verhaal, op de tweede rang geschoven, als ondermensen.

Met kinderboeken in het algemeen wordt hetzelfde gedaan. De man in een hoge positie is vaak bang voor het kinderboek. Er wordt cynisch neergekeken op het kinderboek. Een volwassene mag zich daar zeker niet mee bemoeien. In wat voor een idiote wereld leven wij eigenlijk ? Dat is dan weer een stukje gnosis in de bijbel overgebleven, dat de mens alleen maar tot het paradijs kan komen als de mens weer kind wordt. Vanwaar dan zoveel haat naar het kinderboek ? Gelukkig zijn er ook velen die altijd kind zijn gebleven en dol zijn op het kinderboek. Het kinderboek bezit de sleutel.

Als een mens daar geen gevoel meer voor heeft, dan heeft hij zijn hart verloren en dan is daarmee alles verloren.

Helaas zijn delen van de meisjesliteratuur aangetast door het christendom en worden meisjes per definitie neergezet als zwak, dom, slecht, of onderdanig aan de man, alleen bestemd voor het huishouden. In de literatuur kan en mag natuurlijk van alles gebeuren, maar als literatuur wordt gebruikt om een heel ras of geslacht te programmeren als minderwaardig, dan is dat natuurlijk een groot alarm. En dat gebeurt er soms, dat boekjes vanuit een bepaalde christelijke propaganda worden geschreven om de vrouw als minderwaardig schepsel neer te zetten.

Het meisjesboek is niet alleen voor meisjes. Wie dat denkt is enorm dom. De vrouw staat namelijk voor creativiteit en inspiratie en daarom is het meisjesboek voor iedereen van belang. Vandaar dat de Tweede Bijbel ook vol staat met meisjesverhalen, meisjessprookjes en meisjesboeken, opdat de vrouw haar oorspronkelijke rol terugvindt èn opdat de man komt tot zijn innerlijke vrouw en moeder. Er is daarom een grote strijd gaande in de meisjesliteratuur die niet onderschat mag worden.

Kijk als vrouw goed om je heen, en zie hoe veel mannen met cynische glimlachen en vaak met stropdas subtiel op de vrouw neerkijken, zo van : 'Ik ben een man van stand, en jij bent maar een vrouw. Je zult mij altijd weer nodig hebben. Wij mannen bezitten jullie. Daar hebben wij voor gestudeerd. Wij zijn professioneel. Jullie zullen nooit iets bereiken. Daar hebben jullie de capaciteiten ook niet voor.'

Alsof het om dingen bereiken gaat, carrière maken. Het gaat om het ontwaken en iets voor de wereld te betekenen op een hele andere manier. De ware meisjesboeken zijn om zowel meisjes als jongens in die ontwaking te helpen en te emanciperen, om contact te maken met de andere wereld, de hogere wereld. Het boek helpt de materialistische realiteit om ons heen af te breken en te ontmaskeren, te minderen, door te cirkelen, om het verhaal te laten zien in deze tegenstellingen. Er wordt dus een nieuwe code gelegd die de mens mag ontcijferen, want al die huis, tuin en keukendingen in meisjesboeken hebben een enorme verscholen diepte. Er is ook veel spionage werk gaande. Het meisje in het meisjesboek is de spion in deze wereld. Wie een oor heeft die hore, wie een oog heeft, pikke het op.

Het belang van boeken is dat ze de deuren tot parallelle werelden kunnen openen. Het zijn droom werelden die binnengegaan kunnen worden door bepaalde patronen en codes voor de oplettende lezer. De uitleg van het boek, de semiotiek van het boek, de bruggen tussen het boek en je eigen leven is misschien nog wel belangrijker dan het boek zelf.

Natuurlijk zijn er ook zeer slechte meisjesboeken die het waardigheidsgehalte van een roddelblaadje hebben. En er zijn inderdaad ook een heleboel slechte meisjes, maar het ware meisjesboek stelt dit juist aan de kaak, al dan niet subtiel. In de meisjesboeken zitten ook de sleutels om semiotischer om te gaan met de bijbel en de koran en andere zogeheten 'heilige geschriften' van de lagere aardse culturen. Vandaar dat de tweede bijbel ook volstaat met onderwijs over de diepere verborgen betekenissen van deze boeken.

Je moet dus ook niet zomaar gaan grissen in de meisjesboeken en de verdere literatuur, maar

zorgvuldig je weg zien te vinden. Elke literatuur heeft zijn eigen mijnenvelden, en er staan veel gevaren op de loer. Lees daarom altijd voor de hogere gnosis. Goede boeken kunnen toversleutels voor je leven zijn. Alles kan alleen benaderd worden door het meisjesboek, niet op de directe manier.

Zo mag de mens komen van religie tot literatuur. Dat kan niet zo maar direct, maar door eerst dieper in de religie te gaan. Vandaar dat we ook de religies uitvoerig hebben besproken, en de religies mogen bekeken worden in de context van de meisjesboeken. Alleen door de meisjesboeken kan ernaar gekeken worden.

Hoofdstuk 20. De Tweede Wereldoorlog Vandaag

Zoals we weleens eerder hebben gezegd : 'De Tweede Wereldoorlog is nog niet afgelopen. De bevrijding is nog niet gekomen. De nazi's houden nog steeds dit land bezet, en andere landen. De medische markt heeft gewoon de nazi erfenis overgekocht, en werd zo tot medische dictatuur. De nazi's gebruikten in de oorlog al fluor om het volk lam te leggen, zodat er geen weerstand geboden zou worden en vandaag de dag is dat nog steeds zo. Dit is geen huis, tuin en keuken probleem, maar een literair probleem, en de literatuur zal een tegenantwoord geven op deze zotte idioterie. Nog steeds raken mensen door fluor en vullingen in coma, en het wordt vrolijk ergens anders opgeschoven. Dat mensen weer uit hun rolstoel zijn gekomen na het trekken van gevulde kiezen of na het stoppen van gevaarlijke psychiatrische medicijnen kijkt de industrie vrolijk langsheen, want ze willen hun baan niet kwijt, hun geld niet kwijt, en de illusie van macht niet kwijt, want dat is hun drugs. Dit zijn demonen, lieve mensen. Dit zijn vleesgeworden demonen, oftewel buitenaardse parasieten die hun weg tot de aardse moederschoot hebben gevonden. Laat hun zogenaamde vriendelijkheid je niet bedotten, want die slaat zo weer om in dwang. De literatuur gaat met een tegen-antwoord komen. Blijf daarom gevoelig voor de literatuur, en blijf alert. We zijn in een grote geestelijke oorlog. Literatuur en educatie (semiotiek, uitleg) is de weg. Het is niet zomaar een strijd tegen vlees en bloed. Het wapen van de literatuur is zo nu en dan ook in de bijbel te vinden, want de bijbel is een verzameling van veel oudere gnostische geschriften. Paulus putte daar ook uit, maar die verzen waren oorspronkelijk niet eens van hem :

Efeze 6

12want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.

Dit komt uit oudere gnostische geschriften. Paulus was wel opgeleid in de wereld-filosofie van veel oudere religies en ideologieën, zoals Mozes bijvoorbeeld ook veel Egyptische wijsheid liet optekenen door zijn Egyptische opvoeding en educatie. Om dus zomaar de gehele bijbel weg te werpen als oud vuil is natuurlijk te veel van het goede en literair ook niet verantwoord. Wij gaan er dus dwars doorheen.

Ook moeten wij ons zoveel mogelijk afscheiden van hen die doldwaas 'familietje spelen' en feestjes vieren in oorlogstijd, terwijl er helemaal niets te vieren valt. Zij zijn vaak van de NSB, om de nieuwe generaties in slaap te sussen, zoals dat met ons vroeger ook werd gedaan. Maar ze konden mij niet krijgen, want hoe 'leuk' het overdag ook kon zijn, ik had 's nachts de verschrikkelijkste nachtmerries. Ik was dus al op jonge leeftijd 'ingelicht'. Al mijn kindernachtmerries zijn uitgekomen. Ook hierover wordt er in de bijbel gezegd :

Ezechiel 9

1Toen riep Hij met luider stem te mijnen aanhoren: Treedt nader, gij, die aan de stad de straf
voltrekken moet, ieder met zijn verdelgingswapen in de hand! – 2En zie, zes mannen kwamen van
de kant van de Bovenpoort, die op het noorden uitziet, ieder met zijn vernietigingswapen in de
hand, en één man onder hen was in linnen gekleed en droeg een schrijfkoker aan zijn zijde; zij
kwamen nader en gingen staan naast het koperen altaar. 3De heerlijkheid van de God van Israël nu
had zich opgeheven van de cherub waarop zij rustte, en zich begeven naar de dorpel van de tempel,
en Hij riep de man die in linnen gekleed was en de schrijfkoker aan zijn zijde droeg.
4En de Here zeide tot hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en maak een teken
op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven
worden. 5Tot de anderen zeide Hij te mijnen aanhoren: Trekt achter hem aan door de stad en slaat
neer. Ontziet niet en hebt geen deernis. 6Grijsaards, jongelingen en jonge meisjes, kleine kinderen
en vrouwen, moet gij doden en verdelgen; maar niemand die het teken draagt, moogt gij aanraken;
bij mijn heiligdom moet gij beginnen. Toen begonnen zij bij de mannen, de oudsten, die zich vóór
de tempel bevonden. 7En Hij zeide tot hen: Verontreinigt de tempel en vult de voorhoven met
gedoden. Gaat heen. Gaat heen en slaat neer in de stad.

Natuurlijk is dit metaforisch en gaat het over de engelen en de geestelijke strijd, en ook dit was genomen van veel oudere gnostische geschriften. De schrijfkoker is een beeld van de literatuur. De pen is het wapen, oftewel de educatie. Zij die niet kermen en zuchten over de gruwelen in deze wereld, over het nazi-bewind wat door de medische industrie was overgekocht, en zij die gewoon maar feestjes blijven vieren en familietje blijven spelen zijn onze vijanden. We zijn in oorlogstijd. Zij die niet meestrijden in het verzet zijn onze familie niet.

Ook justitie is een poppetje van het medische nazi bewind. Het is een markt. Het recht is voor de rijken, en degenen die macht hebben ingekocht. Zoals de bijbel al zegt mag recht nooit een markt zijn, want dan wordt het corrupt. Recht is ook een medicijn, en in principe wordt het door het medische systeem verkocht, als een gif, want het medische systeem wil niet genezen, maar ziek houden, en de illusie van genezing geven. Ze willen namelijk hun baan, macht en geld behouden. Het is hun drugs. Het zijn kannibalen. En de joelende doldwaze familie-feestgangers zijn ervoor om mensen ervan te overtuigen dat alles wel goed zit. De mens wordt hierdoor zwaar bedrogen. Het is een theater-opvoering van demonen, van parasieten.

Ik heb op dit gebied veel meegemaakt in mijn werk als pastoraal hulpverlener. Ik heb gezien hoe mensen werden gedwongen medicijnen te nemen, terwijl ze ervan in een coma raakten, zich niet meer konden bewegen en de hele dag maar op bed lagen, en soms werden diezelfde medicijnen dan ook weer uit de handel gehaald omdat er doden bij waren gevallen. Maar ja, dan is het al te laat bij sommigen. In mijn werk als exorcist heb ik mensen uit psychiatrische klinieken gehaald, wat me door psychiaters niet in dank werd afgenomen, want het is hun inkomen. Als ik mensen daar soms opzocht om ze te helpen, en het hielp, en ik kreeg andere aanvragen van patienten om hen ook te helpen, werd ik soms gewoon de kliniek uitgezet omdat ze mij als een bedreiging zagen voor hun dikke portemonnee en hun macht. Mensen worden in zulke klinieken geheel uitgemolken en krijgen valse etiketten waar een exorcist makkelijk doorheen prikt. Het is allemaal voor de markt. Ik heb nog nooit geld gevraagd aan iemand die ik hielp. Dan zou alles corrupt worden. Ook daarvoor houd ik vast aan zekere bijbelteksten die verbieden geld te vragen voor medische en exorcistische hulp. Die teksten komen uit veel oudere gnostische geschriften.

Er worden verschrikkelijk smerige spelletjes gespeeld. Veel mensen kunnen het niet meer navertellen of zijn al helemaal monddood gemaakt. De medische industrie vergiftigt mensen. Het is oorlog. De nazi's zijn nooit overwonnen. De literatuur zal met een tegen-antwoord komen. Tussentijds moet de mens vasthouden aan het kruis. Het is geen normaal, alledaags probleem, maar een literair probleem. Om hier doorheen te kunnen komen dient de mens de literatuur te kennen.

Hoofdstuk 21. De Poolse Sobibor Sleutel van de Tweede Wereld Oorlog

Als we dan Efeze 6 en Ezechiel 9 bij elkaar voegen - en vergeet even het woord bijbel, want bijbel betekent gewoon 'verzameling boeken' die dus uit veel oudere gnostische verzamelingen kwamen - dan zien we dat we geen strijd voeren in de materiële wereld tegen vlees en bloed, maar in de literaire gewesten. Het is een strijd in de literatuur.

Er is dus een groot verschil tussen de literairen die religie metaforisch gebruiken en religieuzen die religie letterlijk nemen. De literaire mens verdiept alles, ook religie, als onderdeel van de literatuur. Ontsnappen is dus altijd juist een proces van dieper erin gaan, verdiepen. D-day de zogeheten bevrijdingsdag die de tweede wereldoorlog zou hebben beeindigd - wat dus ver van waar is - was dus niet de daadwerkelijke bevrijding, maar de mens moet zelf ontsnappen door verdieping.

De tweede wereldoorlog zaten en zitten we allemaal in, omdat het de collectieve ziel is. Als één lid lijdt lijden alle leden. Je kan dus nooit denken : 'Oh, hij zit in een concentratie-kamp, en oh wat

zielig en wat naar voor hem.' Nee, je zit er zelf ook in, omdat hij een deel van je is. Mensen moeten eens wakker worden. Wij zijn in het lijden altijd aan elkaar verbonden want wij zijn allemaal leden van elkaar als het menselijk ras. Het gaat om jezelf. Jij zit erin, en de ander is slechts de boodschapper ervan. 'Oh ach en wee, er zit iemand in het concentratiekamp. Nou ja, het leven gaat door.' Nee helemaal niet, je bent het zelf die erin zit.

Dus we zitten allemaal nog vast in Auschwitz en Bergen-Belsen en al die andere concentratie-kampen. Sobibor is een belangrijke sleutel voor ontsnapping. Dit was een concentratie kamp en vernietigings kamp in een door de nazi's bezette gebied in Polen.

De Sonders van het Sonderkommando (de 'specialen' in het Duits), waren gevangenen die gedwongen werden de lijken op te ruimen, naar de verbrandings-installaties te brengen en naar de massa-graven en hen te onderzoeken op waardevolle bezittingen. Vaak werden ze na hun taak afgeschoten of ze pleegden zelfmoord. In Sobibor was er een opstand georganiseerd door de Sonders, de dodenslaven, en vond er een grote ontsnapping plaats, waarvoor dit gebied bekend staat. Dit waren verschillende honderden gevangenen, maar velen werden neergeschoten of kwamen in mijnen terecht waardoor ze het niet overleefden. Ongeveer vijftig van hen overleefden het, waaronder ook een Nederlandse vrouw. Recent is er ook nog een ontsnappings-tunnel gevonden. De overige verschillende honderden gevangenen die waren gebleven werden vermoord, en het kamp werd door de nazi's gesloten en verwoest. Toen werden er bomen overheen geplant. De nazi's wilden alle sporen uitwissen van wat er was gebeurd. Vandaar dat Sobibor een pijnlijke herinnering is voor de nazi's en een belangrijke sleutel voor de ontsnapping, die de verdieping is. Ook in de Insectische geschriften van de Tweede Bijbel wordt er literair aandacht geschonken aan het Sonder mysterie.

Hoofdstuk 22. Na Kantoor-Uren Gesloten

De Vur groeit langs alles heen, gaat niet direct met dingen om. De Vur is niet materialistisch. Zo is het ook belangrijk te komen tot de stilte en te leven door de stilte, door de eeuwige stilte, om alle overvloed van overmoedige stemmen in ons te doven, de stemmen van het verleden en de stemmen van de maatschappij om ons heen. Deze eeuwige stilte ligt verborgen in het hart, en zalig zijn degenen die het vinden.

Wij mogen net als de Vur natuur langs alles heengroeien, opdat we niet vastraken in de bedriegelijke droomwerelden van anderen, van hen die niet willen ontwaken. Wij mogen zo door

langs alles heen te groeien tot grote ontdekkingen komen, wat in de tweede bijbel het waterlichten mysterie genoemd wordt. We groeien dus vanuit het water, omdat juist de golven ervoor zorgen dat we langs alles heen kunnen groeien en nergens vastraken. Als we ergens vastraken is dat maar tijdelijk, en de natuur zal ons wel weer loswrikken en losspoelen, want alles groeit door. Niets is vast. Dat is het grote geheimenis van de Vur om ons klaar te maken voor de geheimenissen van de Bilha, het vervolg op de Vur.

Het is de industrie van de natuur die tegen de corrupte industrie van de stad ingaat, als een industriele revolutie. In de eeuwige stilte is er een hele andere industrie gaande die niet materieel is. Het gaat dieper dan dromen, totdat men ziet wat ware industrie is. Zoals de Vur zegt :

92. DE INDUSTRIE

1. Het sociale leven is de grootste killer, maar industrie geeft de kans te overleven.
2. 'Je moet je industrie bouwen,' sprak ze.
3. 'Bouw je centrum van filosofie,' zei ze. 'En we zullen allemaal veilig zijn.'
4. 'Wat is de belangrijkste filosofie ?' vroeg ik.
5. 'Dat moet je ontdekken,' zei ze.

Dit is ook het diepere geheim van Duitsland. De mens raakte verstrikt in de zwaar robotische nazi industrie als verdwaald in een meedogenloze machine, die later door de medische industrie werd overgekocht. Om hieraan te ontkomen moet de mens nog dieper gaan om tot de natuur-industrie te komen, die nog wel veel robotischer is en veel industriëler. De stads-industrie is gebonden aan werktijden, en zijn na kantoor uren gesloten en zijn dan ook totaal onverschillig naar hun werk. Het is allemaal heel zakelijk. Terwijl hen van de eeuwige stilte altijd werken. Hun hele leven bestaat uit industrie. Zij wijken niet af van de rode draden. Hierin vinden zij hun rust. Er zitten geen lekken in. Het Wonder van de Vur, het commentaar op de Vur, zegt hierover in het commentaar op boek 99 : 'Zij die het sluier van de wildernis niet kennen, zullen het nooit dieper binnengaan. Eerst raakt de mens in de sluiers verstrikt, totdat hij het raadsel ervan heeft opgelost. Het gaat dus om de arbeid, en een lui mens zal zich niet in deze industrie begeven.'

Alleen door volledig en robotisch industrialisme zal het raadsel opgelost worden. De rest zal afsterven en gerecycled worden. Luiheid is geen optie. De mens moet er geheel voor gaan of helemaal niet. Er is dus een heel groot verschil tussen stads, religieus fundamentalisme, en Vurisch fundamentalisme, wat een natuurlijk fundamentalisme is om te overleven.

Stads industrialisme is materialistisch, gejaagd, geforceerd, oppervlakkig, monopolistisch, parasitair, werkend voor de medische industrie, de top van de pyramide, en daardoor bloedzuchtig, want deze industrie leeft door bloed, door dood en verderf. Het is een zwaar virus, een hersenvirus. De ware dimensie van creativiteit ontbreekt. Ze zijn niet gemachtigd waarlijk te dromen, maar ze zijn aan de drugs, allemaal om het oude systeem in stand te houden, zij het in nieuwe jasjes. Ze werken veel met camouflage, en dat is het bedriegelijke ervan.

Pas op voor het masker. Ze kunnen overal zijn en overal binnendringen, en houden dan ongemerkt hun dodendansen, hun kannibalendansen om je heen. Jij staat op het menu. Laat je niet voor de gek

houden.

Hoofdstuk 23. Korte Bespreking van Tranen van Vuur

Op de boekomslag van het Tweede Bijbelse verhalenboek 'Tranen van Vuur' zien we de aan de rode drugs verslaafde Vrouw Hertint tussen de klaprozen met een oorlogsvisioen opgewekt door de drugs. Hertint is een figuur uit de tweede bijbelse mythologie. Het is een kort, poëtisch verhaal wat zomaar abrupt eindigt met een open einde. Maar de rest van de verhalen zijn ervoor om het aan te vullen. Het stuk 'Hertint' is een centraal punt in het boek, waar eigenlijk alles omheen draait. Haar drie roodharige kinderen zijn oorlogsvisioenen die we zowel in het verhalenboek als in de geschiedenis kunnen terugvinden, en zelfs in ons persoonlijk leven. Dat het centraal ligt komt er ook door dat verschillende regels van het verhaal ook in de Bilha staan, alhoewel Hertint zelf niet genoemd wordt, en ook haar man, Hertant, niet. Het is een vast scenario : Mensen oogsten wat ze zaaien. Mensen hallucineren wat ze roken. Alles draait om oorzaak en gevolg. Dit zijn vaste wetten waar de mens niet aan kan ontkomen. De kinderen zijn de vruchten van het werk van de ouders. Dat wil zeer zeker niet zeggen dat slechte ouders altijd slechte kinderen krijgen. Neen. Dat zou te kort door de bocht zijn. Tegengestelden trekken elkaar aan, en we hebben altijd weer te maken met diepere cryptische boodschappen. Soms worden kinderen ook gezonden als een betaling aan de ouders, als loon of kastijding of als een hulp, of een mengsel daarvan. Voor een kind is dat niet altijd makkelijk want eigenlijk gaan ze door hetzelfde heen als waar hun ouders doorheen gingen. Zoals Hertint zwaar aan de drugs was, zo werden haar kinderen ook zwaar aan de drugs geboren, want zij kwamen uit haar voort. Zo worden ook oorlogs-situaties van geslacht tot geslacht doorgegeven, maar wel telkens in andere vormen gegoten. Ook kan een kind dus juist de sleutel vormen om van een bepaald probleem verlost te worden, als de oplossing van een raadsel. Het kind kan dus ook voor inzicht staan.

Oorlog kan ook een geestelijke betekenis hebben, dat je het probleem onderkent en daar tegen strijd. In die zin heeft het Hertint verhaal een dubbele betekenis. Een kind kan ook weer strijdlustig maken, als hoop na de wanhoop. Er komt weer nieuw leven in een nieuwe vorm. Dingen worden anders. Vijanden worden verslagen.

Natuurlijk is het drugsgebruik van Hertint zwaar symbolisch. Dat hoeft geen letterlijk drugsgebruik te zijn, maar kan ook bijvoorbeeld een beeld zijn van religie of een bepaalde obsessie met iets anders.

In het verhaal 'Sandra en de Boze Badmeester' verliest een jongen, Jan, zijn zus, Sandra, door een

complot wat kinderen omwisselt met robotten. Jan krijgt vervolgens wel een hele diepe band met de robot, die hem zelfs wil helpen Sandra terug te vinden. Het kwaad van de psychiatrie en psychiatrische medicijnen wordt besproken, wat mensen geheel hun eigen identiteit kan laten verliezen en hen kan maken tot robotten. Aan het einde van het verhaal vindt hij eindelijk zijn zus terug met behulp van de robot, maar wat is er nog van haar over ? Ze is haarzelf niet meer of zij is inmiddels ook alweer verwisseld door een andere robot, om het pad voor Jan dood te laten lopen. Jan is dan noodgedwongen om maar gewoon verder te gaan met de eerste robot, waarvan hij inmiddels erg is gaan houden. Soms zijn oorspronkelijke situaties niet meer vindbaar voor wat voor reden dan ook, en moeten we roeien met de riemen die we nog hebben en maken wat er nog van te maken is. Dat is ook weer het principe van het verminderen. We hebben van het oorspronkelijke alleen nog maar kleine stukjes over, maar er is ook nog een andere wereld die we moeten ontdekken. Vandaar dat dingen in ons leven blijven verminderen en veranderen, opdat we in die grotere cirkelbewegingen terecht komen die ons in een uiteindelijk betere vibratie brengen. Aan het einde van het verhaal twijfelt Jan enorm aan zichzelf, en vraagt zichzelf af of hij het allemaal wel zuiver heeft gezien, en neemt daarom een aantal stappen terug. Ook dit verhaal stopt dus met een open einde.

Hoofdstuk 24. Aan Beide Kanten van de Tralies - Verdere Bespreking van Tranen van Vuur

Het verhalenboek Tranen van Vuur laat zien dat er ook andere beroepen in het complot tegen de mens betrokken zijn. Alles kan meewerken om de mens in te sluiten. Het is een grote en subtiele machine met vele koppen. Zoals het goede gebruik kan maken van alles, zo kan het kwade dat ook. Let goed op wat er om je heen gebeurt, en prik door de spelletjes heen die mensen spelen. Iedereen is al ten dode opgeschreven in de machine van de tandheelkunde en iedereen valt onder dat bewind en moet het persoonlijk overwinnen, maar alhoewel veel mensen niet in de psychiatrie zijn is dat ook slechts allemaal schijn, want de psychiatrie heeft alles overgekocht. Ook van deze twee bedrijfstakken is het verhaal 'De Goochelaar' een allegorie, want er wordt in deze twee industrieën van de dood verschrikkelijk gegoocheld, en er gaat voortdurend van alles mis, en dat moet ook wel, want anders zouden ze niets meer verdienen. Het zijn parasieten, kannibalen. Daarop is ook het gehele christendom op gebouwd. Ze hebben uw hulp hard nodig, d.w.z. uw bloed, uw dood, uw geld, alles. Alles van de nazi's hebben ze overgekocht, en ze heersen aan beide kanten van de tralies.

In het verhaal 'Sandra en de Boze Badmeester' begint het allemaal in het zwembad. Het begint vaak in ogenschijnlijk 'leuke' of 'onschuldige' plaatsen, zoals school en de kerk. Daar wordt een kind al voorbereid, gefokt als slachtvee. Veelal is dit gecamoufleerd. Waarom zouden deze demonen zich makkelijk verraden ? Ze zijn niet dom, maar listig. Ze hebben miljoenen jaren ervaring in het misleiden van mensen. Dit zijn machines die geprogrammeerd zijn om u de dood in te lokken. Ze komen vaak niet als brullende leeuwen, maar als engelen des lichts. Ze maken mensen maar wat wijs met een hele omhaal van woorden, zorgen dat het politiek verantwoord is, door de massa ondersteund, alsof alles goed voor de mens is. Ze schrijven daarvoor hun rapporten, en verkopen het voor veel geld, om de illusie op te wekken dat het dan wel heel wat waard moet zijn. Het zijn allemaal truken, goocheltruken. Ieder weldenkend mens kan zien dat het voortdurend misgaat, maar ze schuiven het altijd op iets anders, op de zondebok. Dat is altijd iemand anders of jezelf, nooit henzelf. Heel soms geven ze het toe dat er iets mis is gegaan, maar dan beloven ze verbetering, om

de mens toch te laten denken dat ze echt zijn, maar het zijn allemaal truken uit de goocheldoos. En de ja-knikkers die altijd maar achter hen aanlopen met de dode massa's mee zijn gewoon onderdelen van deze machine. Deze machine heeft de dode massa's zelf gemaakt. Het zijn kopieer truken.

De mens loopt op de kermis van dood en bedrog. Overal zijn zielenlokkers. De prijs is hoog. De mens is zwaar bezeten en wordt voortdurend afgeleid door deze gekken. Waar is de mens naar op zoek ? Ik schrik me elke keer weer rot als ik in de trein stap. Iedereen loopt rond met een telefoontje, en ze hebben nergens meer oog voor. Ik ben altijd zo'n beetje de enige die geen telefoontje heeft. Wij mogen een levend contact met de natuur hebben en met de gnosis, maar de wereld wordt gesleept tot het brandende gat van de GSM's, levensgevaarlijke straling, en de mens overcommuniceert. Ze hebben dag noch nacht rust. Ze zijn bezig hun kannibalen-menu's in te tikken, en ze staan ook nog eens zelf op het menu. Het is allemaal illusie. Dit is de neem en grijp generatie. Ze zijn volledig gezombificeerd.

Aan het einde van het verhaal de Goochelaar wordt er een medicijn aangeboden tegen wat de Goochelaar bleek te zijn : een drug. Het tegengif was het zaad van het telefoonplantje. Het kon maar eens in je leven gebruikt worden. Het plantje bleek al uitgestorven te zijn, en het laatste beetje zaad droeg de vader van het meisje aan een ketting om zijn nek in een flesje, wat hij eens had gehad van een vrouw die hij van de verdrinking had gered. Natuurlijk is dit ook diepe allegorie. Wij moeten terugkeren tot de natuur en leren op een natuurlijke manier te communiceren, zoals de planten dit doen, door natuurlijke processen en niet overmoedig en geforceerd. En dit kunnen we alleen met mate doen. De computer en het internet is een prachtige uitvinding, ook diepe allegorie hiervan, maar de mens moet het niet overdrijven. Het worden van een GSM-zombie is een groot gevaar. Men heeft geen idee wat er allemaal door deze straling gebeurt en wat voor demonen het kan aantrekken. Het kan alles in de mens vernietigen door overgebruik. De mens moet weer leren prioriteiten te stellen en voorzichtig te worden. Vandaag de dag ontkom je aan een heleboel dingen niet meer, maar vecht voor je leven en je vrijheid en voor het behoud van de natuur. Er zijn andere wegen mogelijk. Houd je vast aan de rode draad door alles, en wijk er niet van af. Probeer het te naturaliseren, vanuit de natuur te matigen, niet te materialiseren en te overdrijven. Niet het vele is goed, maar het goede is veel. Zo mag de mens langzaam alles afbouwen om tot andere, betere vormen te komen. Contact maken met je innerlijke natuur en daardoor herstellen. Ook voedsel zit vol met gif tegenwoordig, en de al dan niet gedwongen medicijnen natuurlijk. De tandheelkunde is één groot gedwongen medicijn, wat daardoor alleen al geen medicijn is, maar een complot. Ze implanteren mensen om buitenaardse inmeng in het zenuwstelsel van de mens te krijgen, en zoals we weten is het zenuwstelsel het communicatie systeem van de mens. Daarover is de strijd, want ze weten allemaal dat door communicatie de commando codes worden geprogrammeerd in de hersenbanen van de mens. Dat loopt ook allemaal weer terug naar de nazi's, waaraan verschillende verhalen van het boek gewijd zijn. In het eerste verhaal werd de koffie robot gebruikt om de nazi's te overwinnen. Koffie is een symbool voor ontwaking. De bevrijders zullen namelijk nooit komen. De mens moet zelf hiertoe ontwaken.

Hoofdstuk 25. Het Breken van de Wapen Handel Matrix

Vannacht had ik een droom van een malfunction van een zware demoon/ parasiet die over de aarde heerst. Het ging om twee buitenaardse parasieten die in de vorm kwamen van mijn vader en mijn moeder. De 'vader' kwam uit zijn slaapkamer met zijn haar helemaal door de war, en met lome, trage stem zei hij dat hij niets meer kan willen. Zijn vermogen tot 'willen' was weg, en zijn spel was afgelopen.

Ik zag direct dat er iets was gebeurd in deze collectieve vader-parasiet. Hij was niet meer dezelfde. Ik vroeg : 'Heb je een hersenbloeding gehad ?'

Hij knikte, en bevestigde dat, en ook de moeder-parasiet bevestigde het (die dus in de vorm van mijn moeder was). Ze zei toen : 'Ja, hij moet naar Heerde nu.' Daar zou ze hem naartoe brengen. Er was iets in hem onherstelbaar geknapt. Heerde is waar dat soort parasieten die geknapt zijn naar hun laatste station gaan. De mannelijke parasiet was genaamd Nemser, en de vrouwelijke parasiet was genaamd Nimi-Niti. Het waren tandarts-parasieten die destijds de wapen industrie van de nazi's hadden overgekocht en verder hadden opgebouwd voor de medische industrie, de psychiatrische industrie en de tandarts industrie. Ze stonden voor een zekere wapenhandel. Vroeger was de wapen industrie groeiende door de uitvinding van het buskruit vanuit China en Mongolië. Men greep overmoedig naar de wapens, en verzaakte het kruis en de communicatie waardoor deze wapen handel matrix ontstond, wat geboorte kon geven aan de medische dictatuur.

Deze parasieten waren poortwachters van een zekere wapen fabriek, en toen de mannelijke parasiet was geknakt, oftewel de collectieve vader parasiet, ging dat zo diep dat ik me afvroeg of ik wel veilig was. Ik voelde me heel vreemd, maar ik werd direct vriendelijk toegesproken door buitenaardsen van de gnosis die me verzekerden dat ik veilig was. Er was zoveel aan het instorten. Ik werd wakker en voelde me nog steeds vreemd, maar ik voelde ook de buitenaardse gnosis. Toen ik die dag naar de supermarkt ging probeerde ik na te gaan wat er precies was gebeurd, want er waren poorten geopend. Ik voelde heel veel terugkomen van mijn kinderjaren, wat vrij was gezet. Heel veel buitenaardsen van het verzetstrijders front waren ook vrijgezet. Ze konden zich gewoon in alles inmengen.

De droom eindigde met vossen, die een beeld zijn van geheimhouding, spionage en vermomming.

Hoofdstuk 26. De Lijkendans

Veel mensen verslijten hun levensdagen met nutteloze dingen die er niet toe doen, en houden zich bezig met inhoudsloze relaties met oppervlakkige mensen wat ze als een waardemeter gebruiken. Het geeft hen de illusie van geluk en controle, van waarde en groei, terwijl ze helemaal niet groeien. Ze hebben de architectuur van de literatuur uit het oog verloren. Het leven is ertoe bedoeld die diepere architectuur van de natuur literatuur te vinden en vandaaruit te leven. Het gaat om het leren kennen van die diepere literatuur achter alle dingen, opdat de rode draden worden gevonden. Maar wie heeft daar tegenwoordig oog voor ? Velen worden afgeleid door valse verlokkingen. Het gaat om de aha-momenten, niet om de likes voor oppervlakkige dingen die er niet toe doen. Want dan is de like net wat het zegt : een lijk. 'Weer een 'lijk' erbij. Jongens, onze lijkenhandel werkt goed.' Waar is de mens mee bezig ? Waar gaat het allemaal naartoe ?

Kan de mens deze machine nog stoppen ? Durf je het aan een eenling te zijn, om 'anders' te zijn ? Durf je het aan om tegen de massa in te gaan ? Dat is de enige weg er doorheen, het ijs in, op weg naar een betere wereld. Velen hebben dit gezien en proberen de stad uit te komen, maar ze worden tegengehouden door de wachters en teruggelokt. Weet dit spel te winnen, want dit is het enige spel wat er is. Verlies het niet, want dan verlies je jezelf en je hele leven. Dan is het van iemand anders, en dan loopt alles dood. Heus, het hoeft zich niet te verraden. Het kan dan allemaal ogenschijnlijk goed gaan in je leven, zelfs heel goed. De vijand hoeft niet meer om je te strijden dan, want hij heeft je al. De mens heeft dat niet door, want de mens slaapt, en de vijand die zo'n mens al bezit zal hem heus niet willen wakker maken.

Warme broodjes bij de bakker. De vijand biedt de gevangen mens een overvloed aan sociale media als drugs. Slaap maar lekker. De vijand zorgt dat zo'n slapende lekker warm en veel geliked wordt, als slaapliedjes en drugs voor een nog diepere slaap. Het is een lijkendans. En ze lijken ook nog eens allemaal op elkaar. Mensen doen een moord voor een like en bouwen zo allerlei valse zekerheden op. Eens zal die illusie instorten.

Dit is de realiteit van de trickster. Uit miljoenen wegen moet je de ene ware zien te vinden, en de rest zijn allemaal lokaas. Dan kun je niet zeggen : Jezus is de enige ware weg, of deze religie of die religie, of het atheisme, of die of die ideologie. Neen. Het ligt allemaal veel dieper. Zelfs als je een stuk van het goede hebt gepakt kan er nog zoveel misgaan en zijn er nog zoveel misleidingen. Vaak is het stuk goede ook het lokaas. Vandaar dat de mens demonologie moet leren, oftewel de oorlogskunst.

Hoofdstuk 27. Voorlopers van de Nazi's

In de beginne, in de rosh, zo geven de oude teksten het weer.
In de rosh, in het hoofd, in de verbeelding, is de vertaling.
Rosh is Rossiya, de Russische naam voor Rusland, Russia.
In de rosh, in het surrealisme. Dit is de diepte van Rusland, waar alles een andere betekenis heeft. In de ondergrond van de aarde is er een andere dimensie, een surreële dimensie.

Op de aarde is alles al geprogrammeerd en gedefinieerd. Dit is dit en dat is dat. Iedereen weet daar alles van, of denkt er van alles van af te weten. Maar ze houden zichzelf enorm voor de gek. Want wie zegt dat dit dit is, en dat dat ? De mens mag tot andere, diepere definities komen. Dit kan alleen door het ijs gebeuren, als de mens alles loslaat door stilte, vergetelheid, en afzondering, waar de mens iedere nacht weer ingaat en waar de mens overdag naartoe mag leven. Zo komt de mens steeds dichterbij Rosh.

Rosh maakte een einde aan het nazi rijk. De bezetting door de nazi's van Nederland van 1940-1945 staat niet op zichzelf. Het is ergens een echo van. Precies drie eeuwen terug, van 1640-1645. De Nederlandse kolonist en gouverneur Willem Kieft onderdrukte de indianen in de Nederlandse kolonie in Noord Amerika genaamd 'Nieuw Nederland'. De indianen weigerden opgelegde belasting te betalen, en zo begon de oorlog. Ook werden er slaven in dit gebied ingezet. Hij probeerde ook de indianen uit hun land weg te drijven. Het werd ook wel de oorlog van Kieft genoemd. Uiteindelijk werd er in 1645 de vrede getekend.

Jah-rosh-alem, Jeruzalem, is de verwezenlijking (jah) en de vereeuwiging (alem) van de verbeelding, van het surrealisme (rosh), wat ook weer terugkomt in wat Nieuw-Nederland nu is : Nieuw Jah-roshy, New Jersey, samen met New York en Delaware.

Na Willem Kieft werd Peter Stuyvesant de gouverneur van Nieuw-Nederland. Hij was een slavenhandelaar en een jodenhater, en zorgde ervoor dat er geen volledige godsdienstvrijheid was. Zoals we weten eindigde hij als pakje sigaretten.

Hoofdstuk 28. De Honderdjarige Oorlog

De kolonisten, de voorlopers van de nazi's, vochten niet alleen tegen de indianen, maar ook tegen

elkaar. Zo waren er de Engels-Nederlandse oorlogen om Indiaans grondgebied tussen 1652 en 1784, met onderbrekingen, waardoor het een soort van honderjarige oorlog was. Dit gebeurde dus vlak na de tachtigjarige oorlog, waarin Nederland en Engeland nog bondgenoten waren in de strijd tegen het Spaanse wereldrijk van 1568 tot 1648. Toen Spanje werd teruggedrongen kwam er tussen Engeland en Nederland een oorlog over wie wat kreeg en de regels erover. Uiteindelijk liep dit erop uit dat Nieuw Nederland werd geruild met Suriname. Engeland is dus de schakelaar waardoor het Amerikaanse Nederland van Noord naar Zuid verhuisde. Het is dus van belang deze geschiedkundige put tussen Noord en Zuid te bespreken.

Engeland is Groot Brittannië, oftewel Grote Bertha, of Bertha Grootvoet, wat een zuidelijke naam was voor Hel of de nicht van Hel. Haar volgelingen waren de Berserkers, die bedekt waren met de moeder aarde, of zich hadden geverfd met zwarte verf. Zij waren degenen die aan zichzelf waren gestorven in de aarde, zoals de einherjars die door de Germaanse oorlogsgodinnen genaamd de Walkuren opgenomen waren. De walkuren namen de geselecteerde strijders die hard aan zichzelf gestorven waren mee om hen voor te bereiden op de eindstrijd, de Ragnarok. Grote Bertha of Bertha Grootvoet ging op haar wagen door de lucht tijdens het joelfeest en bezocht dan de huizen van de kinderen om een zilveren munt in hun schoen te doen als ze goed waren geweest. Als ze niet goed waren geweest, dan sneed ze hun buiken open om ze te vullen met stenen, zoals ook in het Roodkapje verhaal gebeurde met de hebzuchtige wolf. Vandaag de dag is dit zichtbaar in mannen die hun buiken helemaal verkrampen totdat deze stenen zichtbaar worden, als teken dat hun spiritualiteit en fijngevoeligheid is afgestorven. Ze zijn geobsedeerd met hun buik, en proberen de schijn te wekken dat het een sport is, zoals ook de Spanjaarden de schijn proberen te wekken dat stierengevechten een sport is.

Bertha werd later vermannelijkt tot Sinterklaas, en het joelfeest werd tot kerstfeest. De Hebreeuwse bijbel begint met 'beresit', bere-rosh-t, in de beginne. Bere is de Surinaamse baarmoeder, in het Sranan Tongo. BRTN betekent in het Aramees zus of partner, relatie. BRT betekent dochter. BRT-TNH betekent mede-student, samen studeren. BRT (barit) is in het Egyptisch een kooi, en een verbond, een contract (barta), van het wortelwoord 'ber', put, uitgang, naar buiten. In het Germaans is Bertha verbonden aan het verborgene. Al met al duidt het erop dat de mens een relatie moet aangaan met het verborgene. Groot-Britannië duidt cryptisch en etymologisch op het contract wat de mens moet aangaan met het diepere, waardoor de mens komt van Noord tot Zuid, van stad tot de natuur, van het publieke tot het verborgene, van het bovengrondse tot het ondergrondse. Toen ik hier kwam als kind was het een dal, een ondergronds rijk, van schedels en doodsbeenderen. Alle maskers waren afgerukt. Natuurlijk was dit iets metaforisch. Toen ik volwassen werd kreeg ik dromen die mij daar lieten terugkeren en het bleek de wilde indiaanse wereld te zijn voordat het door de rijke witte kolonisten werd geplunderd en vernietigd, voordat er lagen overheen gebouwd werden. Ik ontmoette toen drie indiaanse opperhoofden.

Groot-Britannië duidt dus op het moment waarop de walkuren een einherjar verkiezen, oftewel het moment waarop ze aankomen in dit geheime ondergrondse gebied doordat ze aan zichzelf zijn afgestorven. Het is het moment dat ze de zilveren munt in hun schoen vinden, wat een teken is dat ze niet één zijn geworden met de stad, de wolf, die stenen in zijn buik heeft. Bertha is de leidster van de wilde jacht in het joelfeest, waarin de doden komen om de wolf te verjagen, als een beeld van het verjagen van het kwaad van de 'levenden'. Het valse licht moet sterven, opdat de mens de nacht, de verborgen diepte, in kan gaan.

Hoofdstuk 29. Kolonisten van het Menselijk Lichaam

We kunnen zo stellen dat psychiaters de kolonisten van het verstand zijn van de mens, die het verstand van de mens beheksen met hun gevaarlijke medicijnen, en tandartsen zijn de kolonisten van de mond die mensen dwingen met allerlei troep te lopen opdat ze nog meer macht over het lichaam krijgen. Zo breiden ze hun gebied uit, en werken dus in een groot complot samen met andere medici en andere beroepstakken. Zij willen de zilveren munt, maar hun harten zijn vol stenen.

In de stad heb je verschillende soorten mannen :

1. de stropdas-mannen

2. de mannen met stenen in hun buik - de rappers. Probeer maar eens te rappen als test, waardoor je merkt dat je buik zich gaat verkrampen, zich gaat verstenen. Probeer daarna te zingen, en merk dat je buik zich dan meer ontspant en openstelt. Het is een hele andere energie. Probeer dan daarna gewoon te praten en merk dat je buik zich dan ook ontspant en openstelt. Probeer dan daarna weer te rappen, en merk hoeveel spanning dat weer op je buik geeft, hoe de chaos dan toeslaat om het weer te verkrampen en te verstenen. Dat is even een test en een oefening natuurlijk, maar zij die zich hieraan dus overgeven zijn de mannen met de stenen in hun buik, als een beeld van de wolf van Roodkapje wiens buik werd opengesneden om Roodkapje en haar grote moeder te bevrijden, en waarna er stenen voor in de plaats kwamen, als een beeld van de wolf van de stad die mensen tegenhoudt om tot de natuur te gaan. Rappers zijn niet allemaal slecht, maar zijn verdwaald en verwond, en rappers zijn niet de enigen die stenen in hun buik hebben. Er zijn ook weer andere groepen mannen met stenen in hun buik.

3. de mannen met stenen in hun hart - de medische markt die het menselijk lichaam koloniseert.

4. de borstmannen - dit zijn naast de stenen in de buik wolven de echte aandachtshoeren, aandachtszieken, die jaloers en boos zijn op de vrouwenborsten en dit willen nabootsen, maar alles wat ze kunnen doen is hun stenen in hun borsten laten zien. Ze trekken vaak hun borst vooruit en op om groter te lijken. Religieuze types doen dit ook vaak. Het zijn de farizeeërs die gezien willen worden. Dat velen door hen heenprikken schijnt hen niet te stoppen. Ze reizen er stad en land voor af om een bekeerling te maken om die erger als henzelf te maken. Ze willen anderen in hun verderf meesleuren. Altijd weer willen ze in het algemeen vrouwen onderdrukken en vernederen. Vrouwen willen ze tot hun slaven maken.

De rap energie zorgt altijd weer voor doden. Het is een gevaarlijke muziek industrie. Dan is die rapper vermoord, en dan die weer. De kranten staan er vol van. De medische industrie verdient er goed aan. De buiken worden verkrampt, men wil alsmaar meer, want meestal gaat het om geld en goederen, om zoveel mogelijk te bezitten, de hebzucht van de wolf. Ze hebben altijd dorst naar meer, want ze hebben stenen in hun buik, zoals in het verhaal van Roodkapje. Ze verheerlijken vaak drugs en alcohol. Het zijn net als de andere groepen materialistische mannen. Textueel gezien zijn

het soms goede gedichten, zelfs zeer activistisch, maar ze kunnen het geduld en de strategie er niet voor opbrengen, en hebben het kruis verworpen. Alles moet maar snel snel zodat ze de oorlog niet winnen, en zo elkaar voortijds afmaken, want de buik moet juist open zijn, als een geestelijk kanaal. Rap gooit al die kanalen dicht, en trekt dan de parasieten aan. Ze zijn al dood. Rap is de wolf met stenen in zijn buik die aan het ijlen is van de dorst, op zoek naar alcohol en drugs. Hij kijkt altijd langs je heen, of kijkt je scheef aan. Hij heeft niet het beste met je voor. Hij is niet eerlijk. Hij probeert je te bedotten. Het zijn de geesten van de oude kolonisten. Ze proberen 'grappig' te doen, en 'leuk', opdat je het aas aanneemt. Maar zij leven niet meer, en willen in je lichaam leven. Ze willen je lichaam, verstand en mond koloniseren. Ze willen de stilte niet in. Neen. Ze willen blijven rappen, blijven drillen, blijven boren. Voor hen ben jij het boor-eiland. Het zijn golddiggers, goudzoekers. Het zijn de boeren van het menselijk lichaam. Dit heeft ook een hele diepe geschiedenis. Laten we kijken naar wat Nederlandse oorlogen :

Tachtigjarige oorlog tegen Spanje - 1568-1648
Kieft oorlog tegen de Wappinger indianen - 1640-1645
Esopus oorlog - de kolonistische boeren tegen de Esopus indianen - 1659-1663
Honderdjarige oorlog tegen Engeland (met onderbrekingen) - 1652-1784

De Esopus oorlog was een boeren oorlog, indianen tegen boeren. De boeren waren in verboden indiaans gebied gekomen. De boerse kolonist verkrachtte moeder aarde, en richtte zo zijn stenen monumenten van de dood op, de stenen in zijn eigen buik. Nog steeds rappen die stenen om de stem van moeder aarde te doven. De boerse wolven hebben zich in de stad opgesteld met hun stenen in hun buik, en vragen daarvoor de aandacht. Hevig trots zijn ze erop, terwijl het hun eigen dood betekent. Hevig trots roken ze hun Peter Stuyvesant sigaretten, terwijl er met grote koeieletters opstaat dat het dodelijk is. Ziet u, ze zijn namelijk al dood. Ze willen de mens laten denken dat het allemaal doodnormaal is. Ze zijn al dood, en willen u ook de dood inhelpen. Ze hebben niets meer te verliezen, maar u heeft alles te verliezen. Het is de climax van krankzinnigheid. Dit zijn de fundamenten van de nazi oorlog in Nederland van 1940-1945. We leven nog steeds in de Esopus oorlog tussen de kolonistische Stuyvesant boeren, de rappers, en de Esopus indianen.

Hoofdstuk 30. De Amerika Brug

Frankrijk is een beeld van de Berserker (Noord-Germaans) en de Einherjar, zij die uitverkoren waren door de walkuren, de Germaanse oorlogsgodinnen, als de ingewijden in Odin, oftewel in de dn-wortel, exegese, schriftuitleg, in het Aramees. De Berserkers werden ingesmeerd, geverfd, met de moeder aarde, of zwarte verf, als een beeld dat ze onder de grond waren gegaan. De Sanskrite wortel van Frankrijk is varnaka, vrnk, de verf op het lichaam gesmeerd, ook als een huwelijksritueel.

Bij de slag van Waterloo (1815) werd Napoleon definitief teruggedrongen, nadat er al een einde

was gekomen aan de Franse tijd in Nederland onder Napoleon (1795-1813). Hij werd teruggedrongen door Bertha (de Britten) en haar nicht Hel (Nederland en Duitsland), wat een beeld was dat de Berserker werd geleid tot het verborgene, werd ingesmeerd met de moeder aarde om dieper aan zichzelf af te sterven. Daarvoor was hetzelfde al in Amerika gebeurd dat de Fransen werden teruggedrongen door Bertha, Groot Brittannië, in de Franse en Indiaanse oorlog (1754-1763).

De Amerika Brug betekent de exegese van de Amerikaans-Europese geschiedenis, en leidt uiteindelijk dieper onder de grond, tot de Wilde Oceaan. Dit is een verborgen oceaan in een diepere realiteit, toen Amerika nog Indianië was. Het land Indianië ligt in de Wilde Oceaan. Heel veel wat de mens vandaag de dag om zich heen ziet is de Wilde Oceaan, zij het als afspiegeling en cryptisch.

Het oude kinderliedje over Engeland is dan ook toepasbaar op Amerika :

"Witte zwanen, zwarte zwanen,
wie gaat er mee naar Amerika varen?
Amerika is gesloten,
de sleutel is gebroken.
Is er dan geen smid in het land,
die de sleutel maken kan ?
Kijk voor je,
Kijk achter je
wie achter is moet voorgaan."

of :

"Laat doorgaan,

laat doorgaan,

wie achter is moet voorgaan."

Als : 'de eersten zullen de laatsten zijn en de laatsten zullen de eersten zijn.'

Niet hen die de macht hebben gegrepen in Amerika hebben de sleutel. De sleutel is te vinden in het kruis van de studie van de gnosis. Het is de sleutel tot de Amerikaanse ondergrond, waar de berserker naartoe ging door de exegese (odin, dn) aan te hangen. Dat is het ware Eden, dn, het ware paradijs. Het is niet voor goud en geluk zoekers, maar voor gnosis zoekers. Het is geen luilekkerland, maar een school. Je komt er niet als kolonist, want die zullen vergaan in de Wilde Oceaan, maar je komt er als een wilde. Je bent de Wilde Oceaan zelf geworden. Als je merkt dat de gnosis je dingen laat doen, denken en zeggen die je niet begrijpt, dan is dat al de Wilde Oceaan. Het is de wachter van Indianië.

Je komt niet zomaar in Amerika. Eerst moet je diep het Oosten ingaan voor de juiste fundamenten, waar het onderwijs ook over gaat, waarin je leert in het juiste ritme te komen die de sleutel is, wat ook een oud kinderliedje is :

Drie schuintamboers, die kwamen uit het Oosten,
Drie schuintamboers, die kwamen uit het Oosten
Van je rom bom, wat maal ik er om

Die kwamen uit het Oosten rom bom.

Ze zijn van hele hoge komaf, maar lopen er niet mee te pronken.
Ze zeggen dat alles wat ze hebben hun trommels en hun stokken zijn, om te kijken hoe mensen daar op reageren.
Een koning beslist dan dat ze niet met zijn dochter mogen trouwen omdat ze te arm zijn.
Als ze hem dan vertellen van hun hoge komaf mogen ze het ineens wel, maar dan willen ze niet meer, want de koning was door de mand gevallen.

Je wordt geen wilde natuurmens als je nog in de stad blijft pronken. Je moet het pad van de armoede gaan, het smalle pad, door de enge poort, zoals de Franciscanen, de minderbroeders. Je moet 'de minste' willen zijn. Als je blijft vasthouden aan je zogenaamde 'rijkdom' en je 'status' dan kan dat weleens ervoor gaan zorgen dat je door de poort niet binnen kunt komen. Materialisme, eerzucht, is een valstrik. Heb je de eer van mensen, dan verlies je daarmee de gnosis. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Wees een Johannes de Doper, een woesteling die roept in de woestijn en de farizeeërs uitscheld en niet met ze aanpaait. Wees een Robin Hood die voor de armen opkomt en tegen de rijken strijdt. Doe dit niet vanuit je eigen hoge troontje, maar wees één van hen, want je bent één van hen. Help een mens altijd vanuit een diepere plaats dan zij zelf zijn. Je komt dus altijd van onderen om hen te helpen, dus niet dat je superman gaat lopen spelen door ze vanaf je hoge troontje in de hemel een touw toe te werpen, opdat ze je kunnen gaan vereren en aanbidden. Het heldensyndroom is niet het pad van het kruis, maar een valstrik voor de dwazen. Zij die helpen in ruil voor verering zijn net als de medische industrie, met stenen in hun hart. Als je je niet hebt afgezonderd van de stad dan kun je niemand waarlijk helpen, maar ben je een bedrieger.

De Amerika brug betekent : terug naar de natuur, terug naar indianië. De Wilde Oceaan vermindert en cirkelt, en doet het niet rechtstreeks, maar wekt zo grote donder en bliksem op vanuit de natuur-omlopen. De Wilde Oceaan verslaat waarlijk de vijanden.

Hoofdstuk 31. Boer of Esopus

We staan lijnrecht tegen de koloniale geesten. De Esopus oorlog van de jaren 1600 is nog steeds gaande (1659-1663) als een belangrijke wortel van de Tweede Wereld Oorlog, de Nazi Oorlog. Dit was een boerenoorlog, van boeren tegen indianen. De mens is nog steeds omringd door deze kolonistische boeren die in allerlei vormen zijn gekomen om het menselijk lichaam gekoloniseerd te houden. Ze hebben stenen in hun buik, borst en hart, en ze deinzen er niet voor terug stropdassen te gebruiken als het moet, om te laten zien dat ze al gehangenen zijn. Ze zijn al dood. De stropdas is voor hen een status-symbool, om onderscheid te maken tussen boer en indiaan. Ze willen de stilte van de natuur niet en ook de woestheid en wildheid van de natuur willen ze niet, want dan verliezen ze hun orde. Ze hebben smetvrees, en zijn bang voor de stilte omdat ze dan de stem van moeder

aarde zouden horen die tegen hen gekeerd is. De koloniale geesten zijn familiaire geesten die door zelfgemaakte certificaten werken zoals geboorte-certificaten, diploma's, politieke onderscheidingen enzovoorts. Daar hebben ze een hele markt voor, maar het is allemaal bedrog. Ze maken zichzelf en elkaar maar wat wijs. Ze verkopen illusies.

De boer ziet de mens als zijn bezit, als een plant. De boer is een fokker. Hij maakt geen contact. Hij communiceert niet. Denk aan al die medici die contactgestoord zijn, of die je altijd in een hoek proberen te praten met een omhaal van woorden, maar niet naar je luisteren. Het zijn programmeurs. Alles wat ze doen is de code invoeren. Klaar. Punt. Er valt niet te discussiëren met ze over hun missie. Ze doen waartoe ze zelf geprogrammeerd zijn. Het zijn slavenhandelaren. De hond mag niet blaffen tegen het baasje.

De boer werkt met zijn boerse gereedschap en met veel glitter om zijn glitterwereld te bouwen. De indianen weten dat dit illusies zijn. De indianen keren terug naar moeder aarde, dieper, ondergronds. Moeder aarde heeft een medicijn, een wapen, wat niet rechtstreeks gaat, maar wat een dieper pad is. Moeder aarde werkt met strategie. De boer breekt op deze dimensie kapot. Hij kan deze dimensie niet bevatten. Hij wordt erdoor uit elkaar getrokken. Hij springt kapot. Dit zit in ieder mens. Ieder mens moet aan zijn boerse zelf afsterven. Dit gebeurt wanneer de mens teruggaat naar de moeder aarde, ondergronds.

De Exodus is de uittocht, terwijl de Esodus de tocht naar binnen is, naar het verborgene, het ondergrondse. De Esopus stam is daar een indiaanse vorm van. Het gaat dus niet meer om winnen of verliezen, maar om te verdiepen. De mens is al geheel vastgegroeid in het boerse kolonialisme en er is geen makkelijke weg uit. Daarom moet de mens verdiepen, deel worden van de Esopus stam. Boer of woesteling is dan de vraag. Kies dan heden wie gij dienen zult. Boer of Esopus.

De boeren zijn vroom en steriel. Ze willen niet vies worden. Wat de boer niet kent dat vreet hij niet. Ze zijn xenofobisch. De Esopus oorlogen draaiden veel om het paranoia van de boeren naar hun indiaanse medemens. Ze probeerden de indianen om te kopen, ze te verboersen. De verboersing van de indiaan is een grote tragiek en vaak onder dwang gebeurd. De Esopus-indianen waren een stam van het indiaanse Lenape volk, de oorspronkelijke bewoners van het New York en Delaware gebied. De volledige naam is Lenni Lenape. Lenni betekent 'oorspronkelijk'. Zij zijn matrilineair, wat betekent dat de kinderen deel zijn van de stam van de moeder. De boeren waren patrilineair.

Door de Esopus komt de mens weer terug tot de matrilineaire moeder aarde, oftewel de bron van het leven. De mens kan zo contact maken met de stam van de geestelijke moeder.

Hoofdstuk 32. Winnen of verliezen ?

Winnen of verliezen is subjectief. Als je wint, verlies je ook zoveel, en als je verliest win je ook zoveel. Het gaat daarom niet om winnen of verliezen, maar om het verdiepen. Als je verdiept win je daadwerkelijk, ook al heb je veel verloren, en dacht je dat je in het leven had verloren. Zij die winnen en willen winnen in het oppervlakkige zijn dwazen. Diepte is de ware winst. Dit is het pad van het lijden en verliezen, want je moet juist eerst zoveel oppervlakkigheid verliezen. Je mag daarom verlies als winst beschouwen.

Ik heb een driehoek ontdekt van herhaling - vermenging - verdieping, wat een heel pijnlijk proces is. Je lijkt er maar niet vanaf te komen, maar heel langzaam kom je dieper.

We leven in de win - win generatie. Veel mensen willen winnaars zijn voor geld, macht en aanzien. Ze willen carriere maken, het meeste geld, de duurste kleding, enzovoorts, enzovoorts. Maar wie houden ze eigenlijk voor de gek ? Door al hun hebzucht hebben ze hun ziel verloren. Dit is het ware leven niet, maar de vermomde dood. Als je het goud der dwazen hebt gewonnen, wat heb je dan eigenlijk gewonnen ? Het is allemaal de waanzin van ijdelheid die weer verdwijnt. Het heeft geen eeuwigheidswaarde. Je bent dan niets anders dan een parasiet, en die sterven weer.

Waar leef je voor ? Inzicht is het allerbelangrijkste. We kunnen niet voor altijd babies blijven. De mens moet opgroeien en niet aan blijven rotzooien. Hier is een opvoeding voor, maar velen zijn van huis weggelopen. De erfenis hebben ze verspild. De eersten zullen de laatsten zijn, de laatsten zullen de eersten zijn. Zij die de grootste willen zijn zullen de minste zijn. De minsten zullen de grootsten zijn. We leven hier op aarde in een schijn realiteit waar alles omgedraaid is. Je lijkt er maar niet vanaf te komen, maar onthoudt dan de driehoek van verdieping :

herhaling - vermenging - verdieping

Zo alleen ontwaakt de mens. Zonder de herhaling van pijn blijft de mens slapen. Het is het kloppen op de deur, en dan uiteindelijk zal de vermenging komen, zodat je de grotere context ziet. De herhalende pijn is dus de heraut van de verdieping. We leven nu in een wereld van eindeloze herhaling. Daar hoef je de krant maar voor open te slaan en het is altijd hetzelfde. Maar een betere vraag is : Wat staat er dan voor de deur ? Het blijft kloppen totdat de deur wordt opengedaan. Inzicht staat voor de deur. Het is niet voor niets geweest. Er is een groter verhaal, een eeuwig verhaal. De mens heeft het nog niet gezien, en daarom blijft het kloppen, maar op een dag zal het komen.

Verspil daarom je leven niet. Verlies niet je ziel, maar blijf werken aan de eeuwigheid. De mens is voor iets veel groters bestemd dan alleen maar dit leven. De mens is bestemd voor diepte.

Hoofdstuk 33. Maasaw en de Esopus

Wat is er dan waar van het Mozes verhaal ?
Het is iets metaforisch.
De Exodus is de uittocht, en de Esodus is de intocht, de binnentocht, waarin je alles meer vergeestelijkt en verdiept, wat uiteindelijk uitloopt op de indiaanse vorm ervan : de Esopus, de ondertocht, waarin je teruggaat naar het verborgene, naar de moeder aarde, ondergronds, om zo tot de heilige wet te komen. Dit keer is het niet de berg opgaan om de wet te ontvangen, zoals Mozes, maar de put ingaan, ondergronds, om de wet van moeder aarde te ontvangen. Dit is dus een verborgen aarde binnen de aarde.

De wet is de structuur van de gnosis, de literatuur en de exegese, de beveiliging, het robotisme. Vandaar dat de mens de wet moet worden. In dit wetswordings-proces kan je ego afsterven. De mens moet aan zichzelf sterven door de wet. Dit is niet de wet van het vlees, maar de geestelijke, heilige wet die in onze harten gegrifd moet worden. Dit is niet de dode wet, maar de levende wet.

Het is niet de eenzijdige wet die op aarde wordt gepredikt, maar de multi-dimensionale wet. De mens is niet maar op één punt, maar op meerdere plaatsen. De mens is multi-dimensionaal. De indiaan leeft in zijn dromen, in de natuur, en in de moeder aarde. Deze dromen bestaan uit vele lagen, zoals water. De indiaan is deel van de waterval, deel van de rivier.

Wij kunnen de wet dus ook niet zomaar grijpen. We zouden vernietigd kunnen worden, weggeslingerd. Neen. De wet is multi-dimensionaal, en die kunnen we alleen in en door het multi dimensionale benaderen, anders zou het misbruikt kunnen worden. Deze wet staat dus onder zware stroom. De mens moet hiertoe de indiaanse atoomwetten kennen, de Esopus, de put naar beneden.

In mijn droom als kind over deze put dronk ik van iets, van het verleden, een verloren verleden, en toen daalde ik in deze put af. Het was een droom die bleef terugkomen. Ik kwam in een dal van doodsbeenderen, onder de grond, als een beeld dat de mens aan zichzelf moest afsterven.

Mozes splitste de wateren, de zee, in de mythe. Hij scheidde de Esopus indianen af van de kolonistische boeren. Zo was er een doortocht, een weg terug in de aarde, de erets, de wildernis, de ondergrondse moeder aarde. Zo kwam de mens tot de onderaardse wet, zo stierf de mens aan zichzelf af. Mozes is Maasaw in het indiaans, die beschouwt wordt als de god van de wet en van de dood, omdat het ego sterft door de ware wet. Dit komt uit de Hopi mythe, van de indianen van Arizona. Uiteindelijk komt het afgescheiden (Esopus) volk door de wet tot het beloofde land.

Hoofdstuk 34. De Put

De christenen zeggen vaak : 'Het gaat niet meer om de wet. De wet heeft afgedaan. Nu moet de Heilige Geest je leiden in alle dingen.' En natuurlijk heeft de lagere wet afgedaan, maar er is een hogere wet. Als je kijkt hoeveel verschillende denominaties door de Heilige Geest zijn ontstaan die elkaar de kop wel kunnen inslaan, dan is een hogere wet hard nodig. Nu is alles verdeeld, en dat is ook wat de politiek wil : verdelen en heersen. Dat is ook beter voor de markt. Het christendom is een politiek apparaat.

Voordat je bij de gnosis komt moet je eerst door de wet heen, en word je eerst met de lagere wet geconfronteerd. Velen blijven hier steken en maken de lagere wet vanuit gemakszucht tot god. Ze kiezen voor de snelle, gemakkelijke weg die leugenachtig is, zelfbedriegerij. Alleen de hogere wet leidt tot de gnosis. Dat is het jana-jani principe in de Tweede Bijbel, als de oerwortel van het boek Johannes (John, Engels). Hoe kan het dan als je zelf de echte waarheid wil weten, de hogere waarheid, en niet de tegenstrijdige 'waarheid' van de mensen, die allemaal vechten om de macht en om de eer ? Het is heel simpel : zij zijn slechts schaduwen van het zelf. Het is illusie en het is om de mens te testen.

Als je dan zelf radicaal bent, dan kun je je soms ergeren aan de lauwen om je heen, de onverschilligen, maar het zijn slechts schaduwen, en schaduwen zijn vaag. Dat wil niet zeggen dat je dan met pensioen kunt gaan omdat het toch maar schaduwen en verdraaide weerspiegelingen zijn. Neen. Hierin ligt juist de opdracht. Ze verbergen namelijk delen van jezelf, waartoe je moet ontwaken. Dat wil niet zeggen dat je daadwerkelijk met die mensen contact moet hebben, maar je moet er soms wel mee puzzelen. Sommige weerspiegelingen liggen misschien dichter bij de bron, of worden steeds zuiverder en kunnen sleutels vormen voor je verdere leven. Vandaar dat wij 'roependen in de woestijn' blijven, en niet met pensioen gaan. Wij zijn geen New Age muizen, geen navelstaarders. Wij zijn pioniers. De hogere wet brengt in contact met de gnosis, en schept zo een hoger individu en een hoger collectief, dwars door alles heen.

De hogere wet, je kunt het alleen aanraken als je eerst aan jezelf bent gestorven. Anders zou het te gevaarlijk zijn. Machtsmisbruik en wetsmisbruik zijn zware zonden. Vandaag de dag is de wet koopwaar. Bandieten en schurken zijn ermee op de loop gegaan. Ze hebben hun scholen gebouwd waar ze de kinderen geblinddoekt laten 'koekhappen'. Het zijn koekhappers, aashappers, en dan zijn ze erbij. De wet is niet iets hoe je over anderen kunt heersen, maar de wet is technologie en kunst. Het is de wet van de literatuur die tot de gnosis leidt. We moeten hier niet de berg voor op, maar de put in, onder de grond. Dit is de Esopus, opdat wij Maasaw ontmoeten, de indiaanse spreuk : 'De wet is aan zichzelf te sterven'. Maasaw is de wachter van de aarde in de Hopi mythe van de indianen van Arizona. Het loopt parallel aan het Mozes verhaal, en Hopi is de indiaanse wortel van de Egyptische god(in) Hapi van de overstroming. De mens moet eerst geestelijk 'verdrinken' om dieper in de aarde te komen. Daarom moest ik als kind eerst drinken als een symbool daarvan, en ging toen de aarde in, in de shamanistische droom. Hapi is ook één van de kinderen van Horus, en is

onder de hoede van Nephthys, de donkere moeder van de aarde en de dood. Hapi is verbonden aan de longen van de doden in de Egyptologie. De Hopi indianen beschouwen uranium als het hart en de longen van moeder aarde. Uranium is radio-actief wat de atoomstructuren kan veranderen. Vandaar dat uranium metaforisch een beeld is van verandering. Uranium is natuurlijk ontzettend misbruikt in de wapen industrie en de oorlog industrie. Er is ook een verschil tussen het lage en het hogere uranium. De hogere wet die verandering brengt is het hogere uranium.

Hoofdstuk 35. Exodus 1-2

Exodus 1

1Dit nu zijn de namen der zonen van Israël, die met Jakob naar Egypte gekomen zijn; zij kwamen er ieder met zijn gezin:

Jakob betekent degene die onder de voet heeft geplaatst, wat bedrieger betekent, wat voortgezet werd in zijn zoon Jozef die zijn broers bedroog, waardoor zij dienstknechten werden van het huis van Egypte.

2Ruben, Simeon, Levi en Juda;

Ru-ben, Ra-ben, oftewel zoon van Ra,
Sime-on, Shama-on, oftewel dienstknecht van Osiris (Aser),
Levi, dienstknecht van de tabernakel,
Juda, belijdenis, vernedering, schaamte, van yad, geslachtsdeel

3Issakar, Zebulon en Benjamin;

Issachar, Issakar, heeft in het Hebreeuws de sakar wortel, terugleidend tot de Egyptische woestijngod Sokar, skr, wat staat voor het verhongeren en sterven van het ego in de woestijn, en het hebben van een wachter van de mond.
Zebulon is een vissersstam, als beeld van de opname.
Benjamin, Ben-jmn, zoon van Amen, de verborgene.

4Dan en Naftali, Gad en Aser.

Dan, dn, exegese (Aramees),
Naftali, zoon van Bilha, tussen haar borsten,
Gad, van gadad, penetreren,
Aser, de daadwerkelijke Egyptische naam van Osiris

5De afstammelingen van Jakob waren zeventig zielen in het geheel. Jozef echter was reeds in Egypte.

Zeven is het getal van het offer. Israel kwam tot Egypte vanwege de hongersnood, maar Israel werd tot dienstknecht van het huis van Egypte als prijs.

6En Jozef stierf, benevens al zijn broeders en dat gehele geslacht.

In het Aramees ging Jozef tot het verborgene.

7De Israëlieten nu waren vruchtbaar en breidden zich snel uit; zij vermenigvuldigden zich en werden uitermate talrijk, zodat het land met hen vervuld werd.

Israel was al in het diensthuis van Egypte. Dienst brengt onherroepelijk loon met zich mee, waardoor Israel liet zien dat de Israelieten niet in Egypte zouden blijven.

8Toen kwam er een nieuwe koning over Egypte, die Jozef niet gekend had.

De Jozef periode waarin Israel in de regering zat was ten einde gekomen. Nu zou de Mozes periode aanbreken.

9Deze nu zeide tot zijn volk: Zie, het volk der Israëlieten is groter en talrijker dan wij.

In het Aramees staat er dat Israel kwaadaardig was, bruut, vrees opwekkend.

10Welnu, laten wij met beleid tegen hen optreden, opdat zij zich niet vermenigvuldigen en zich – als wij in oorlog komen – bij onze tegenstanders aansluiten, tegen ons strijden en uit het land wegtrekken.

De Egyptische ballingschap begon al met Jozef. Toen de vrouw van Potifar hem benaderde verzette hij zich ertegen, maar de klem werd alleen maar zwaarder. Jozef kwam door dit verzet zelfs in de gevangenis terecht. Dit is hoe de gnosis werkt. Als wij ons verzetten tegen gedachtes die ons opdringen in het heilige toetsen, dan zal de gnosis ons hiervoor belonen en ons in gevangenschap nemen. Over dit heilige gevangenschap spreken zowel Jezus, Paulus, als de profeten. Daarom worstelt Hosea voortdurend met de stam Efraïm, oftewel de stam van Jozef. De Egyptische ballingschap is de toets-dynamiek van het heilige verzetten. Dit zien we ook in de daadwerkelijke Egyptische ballingschap in Exodus. Het is belangrijk om Exodus dualistisch te bespreken, opdat de diepte ervan zichtbaar wordt.

11Daarom stelde men opzichters van herendiensten over hen aan om hen door de hun opgelegde dwangarbeid te onderdrukken: zij moesten voor Farao voorraadsteden bouwen, Pitom en Raämses.

Hoe meer de Israëlieten werden onderdrukt, hoe meer zij zich gingen vermenigvuldigen in verzet. Mozes die was onderwezen in de Egyptologie en erin was opgevoed begon zich te verzetten tegen de Farao vanwege het volk, maar de Farao begon de lasten alleen maar te verzwaren. Als wij ons in het heilige toetsen blijven verzetten tegen de gedachtes die zich opdringen aan ons, vanwege de heilige voorzichtigheid, en ons ook verzetten tegen het verzetten tegen het verzetten totdat wij in het ultra-verzet zijn aangekomen, dan pas zal de gnosis haar druk op ons verzwaren om zo een diepere ontmoeting met haar te hebben, om zo dieper in het heilige gevangenschap te komen. Wij mogen het boek Exodus dus op een nieuwe manier bekijken. De mens die bang is geworden voor zijn eigen ego en wil dat het ego sterft koste wat het koste zal snakken naar die heilige gevangenschap, want zo kan zijn ego hem niet meer misleiden.

12Maar hoemeer men hen onderdrukte, des te meer vermenigvuldigden zij zich en breidden zij zich uit, zodat men bevreesd werd voor de Israëlieten.

Het kruis maakt ons vruchtbaar. Alleen zo kan het zaad wortel schieten. De onderdrukking door de duivel wordt dus gebruikt om het volk van God groter te maken.

13Toen lieten de Egyptenaren de Israëlieten onder mishandeling werken;

In het Hebreeuws werden de Israëlieten behandeld met wreedheid. De Egyptenaren waren kwaadaardig naar de Israëlieten toe. De Aramese grondtekst gebruikt het woord s'bd, wat niet alleen betekent dat de Israëlieten tot slaaf werden gemaakt, maar ook sexuele mishandeling betekent en sexuele dwangarbeid. De Israelieten werden onder zware geboortebeperking gesteld. Zij moesten Egyptische vrouwen bevruchten, en Israelitische vrouwen werden bevrucht door Egyptische mannen opdat zij draagmoeders werden voor de Egyptenaren. S'bd komt van het Egyptische sbt, de zaad-offering. Er gaat dus ook iets heel duisters schuil achter de Israelistische sabbath, de rustdag of dag van verzoening. In de shabath wortel betekent het niet alleen rusten, maar ook vernietigen, uitroeien.

14ja, zij maakten hun het leven bitter door harde slavenarbeid met leem en tichelstenen en door allerlei arbeid op het veld – alle werk, waartoe zij hen onder mishandeling als slaven gebruikten.

Farao die de lasten verdubbeld wanneer wij ons tegen het systeem verzetten is een beeld van de gnosis die dieper in ons doordringt wanneer wij toetsen. Het is een allegorie. We hoeven niet altoos en eeuwig met botte en doffe drama te leven. We mogen de diepte ingaan en het een kwartslag draaien. Als de Egyptologie de druk op ons verdubbelt, dan is dat voor onze eigen bevrijding. Het is ter verdieping, en de gnosis komt ons tegemoet als we in het toetsen ons tegen alles wat op ons afkomt heilig verzetten.

In het Aramees staat er dat de Israelieten werden gedwongen tot dienst in de religie van Egypte (pulhana : werk, aanbidding).
15Ook beval de koning van Egypte de vroedvrouwen der Hebreeuwse vrouwen, van wie de een Sifra heette en de ander Pua:

Hier komen we het dieptepunt van de s'bd, van de geboortebeperking en sexuele onderdrukking

tegen, namelijk dat alle jongetjes uitgeroeid moeten worden. Sifra, haar naam betekent duidelijkheid, uitleg, als de exegese, wat ook weer de allegorische, dualistische diepte van dit stuk zal laten zien. Pua betekent het briljante, het volkomene. De namen zijn dus zorgvuldig uitgekozen als een inwijding in de mysterieën, wat telkens weer in het Aramees benadrukt wordt. Deze stukken zijn niet letterlijk, maar tonen een geheim pad voor hen die daarvoor klaar zijn.

16Wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen bij de bevalling helpt, dan moet gij goed toezien bij de verlossing; indien het een zoon is, dan moet gij hem doden, maar indien het een dochter is, mag zij blijven leven.

Egypte wilde zo de Israelitische nationaliteit verbreken, want er zouden zo geen mannen meer bijkomen, zodat het volk zou uitsterven, maar Egypte wilde dus in wezen het volk Israel assimileren, in zich opnemen.

17De vroedvrouwen echter vreesden God en deden niet wat de koning van Egypte haar gezegd had, maar lieten de jongens in leven.

De vroedvrouwen waren de Hyt, Hiti, in het Aramees, wat ook weer terugwijst naar het amazone volk, de Hiti. Omdat zij de jongens in leven lieten werden de jongens opgevoed in slavernij. Jakob werd tot Egypte geleid, met alle stammen, waar zij werden gevoed aan Haar borst om van de hongerdood te ontsnappen, sinds er een enorme hongersnood was in het land van Israël. In de Amazone theologie was dit de borst van Hiti, een amazone stam. Symbolisch was dit drinken ook een verdrinken. In de Amazone Mythologie was er de rivier van het verdrink-offer waar de Hiti-amazones leefden. De verdrinking is een symbool van de wedergeboorte en ook de vertaling, als een beeld van het sterven van het ego waardoor de mens tot hoger inzicht komt. De Bilha zegt hierover : De 'verdrinkingsdood' betekent iets diep in het hart en het verstand laten zinken, als het ontwaken tot de juiste betekenis. Verdrinken mag dus niet letterlijk genomen worden, maar is een metafoor voor vertaling, het begrijpen. De mannelijke zuigelingen werden symbolisch 'verdronken', wat een beeld is van de opvoeding. Zij kwamen tot een diepere gewaarwording in de baarmoeder waarin zij 'verdronken.' (I, 30:4-6)

Nederland was in een soort van Egyptische ballingschap terecht gekomen door het Spaanse wereldrijk, wat de Europese weerspiegeling was van de amazone Hiti stam. Dit is dus een allegorie van de wederopvoeding.

18Toen ontbood de koning van Egypte de vroedvrouwen en zeide tot haar: Waarom hebt gij dit gedaan en de jongens laten leven?

In het Hebreeuws : Waarom hebt gij dit offer gebracht ? (asah)

19En de vroedvrouwen zeiden tot Farao: De Hebreeuwse vrouwen zijn niet als de Egyptische; zij zijn sterk: voordat een vroedvrouw bij haar komt, hebben zij al gebaard.

Het 'binnenkomen' is in het Aramees het penetreren van de geheime leer. De vroedvrouwen, de Hiti, waren de inwijders hiertoe.

20En God deed de vroedvrouwen wel; het volk vermenigvuldigde zich en werd zeer talrijk.

In het Aramees versierde God de Hiti, vroedvrouwen.

21En daar de vroedvrouwen God vreesden, gaf Hij haar ieder een gezin.

In het Aramees kan het ook een literair werk betekenen in plaats van gezin.

22Toen gebood Farao aan zijn gehele volk: Werpt alle jongens die geboren worden, in de Nijl, maar alle meisjes moogt gij laten leven.

Wij zijn omringd met ironie, als onderdeel van de esoterie. Farao verdronk de kinderen, zoals in het Nieuwe Testament het ego verdronken moet worden in de doop. Het hele farao verhaal is daar dus een ironie van. In de diepte is het het ontwaken, het komen tot het oneindige en eeuwige bewustzijn. In de Indiaanse mythologie was de baarmoeder een beeld van het "verdrinken" van de man "opdat hij visioenen zou zien". In het elfde uur van het Egyptische boek der poorten zien we de godin BS in menselijke vorm zitten naast de godin Sekhmet met een leeuwenhoofd. BS is 'Zij die verdrinkt', als de verdrinkgodin. BS is de wortelwaarde van Bast, de oorlogsgodin en de slachtgodin. B-S, B-SA is in het Egyptisch ook 'de voet, het fundament, van kennis, gnosis', waarvan de bijbel zegt : 'De Vreze des Heeren is het begin, het fundament, van kennis.' Zowel de Farao als de amazones wierpen zuigelingen van het mannelijke geslacht in de rivier, maar dit is in de oude talen slechts symbolisch. In het Egyptisch betekent HERP niet alleen verdronken worden, maar iets diep in het hart en het verstand laten zinken.

De K is niet alleen de verdronkene, maar ook de juiste betekenis. Verdrinken mag dus niet letterlijk genomen worden, maar is een metafoor voor vertaling, het begrijpen. De mannelijke zuigelingen werden symbolisch 'verdronken', wat een beeld is van de opvoeding. Zij kwamen tot een diepere gewaarwording in de baarmoeder waarin zij 'verdronken.' Hiervan is Mozes een beeld, wat in de mythologie van Nod Abraham is, als de ware betekenis van de dag des oordeels. In boek 22 van de Koran, het Gaan door de Nacht, staat dat op de dag des oordeels iedere vrouw haar zuigeling zal vergeten.

De AB, UB, B, wordt in de christelijke bijbel aanbeden als de Vader, terwijl dit in het Egyptisch de voet is, de Ubast, de heilige leeuwin, de oorlogsgodin van Noord-Egypte. Zij leidt tot de poel des levens. Zij verandert water in wijn. De Ubast, Bast, de B-ST, is de voet van ST, de voet van de wildernis, als de poort tot de onderwereld, een poort van grote gnosis. Ook Zij is een nachtgodin, de godin van de middernacht, het achtste uur. Zij jaagt in de duisternis. In die zin is Ubast, Bast, de ware god, godin, van de Israelieten. In het Egyptisch kunnen woorden van voren naar achteren of van achteren naar voren worden geschreven, zoals bijvoorbeeld het woord ab kan ook weer als ba geschreven worden, wat ziel betekent, of luipaard, de afdalende of ingewijde ziel. Ook Jehovah betekent de afdalende of afdaling in het Hebreeuws. God betekent dus 'diepte'. Het is niet zomaar een persoon, maar een principe. De patriarchie van alleen maar vaderen is dus een grote misvertaling geweest.

De oude adem moet sterven, zodat de nieuwe adem kan opstaan. Dit gebeurt in de diepe wateren van de moederschoot, waar de ziel verdrinkt, en zo opnieuw wordt gevormd. Osiris was hier een

beeld van als de verdronkene. Ook zien we dit terug in de krokodillengod Sebek. Dit werd ook door een nekketen uitgebeeld. Sebek staat voor sheb, nekketen, en agiu, verdrinken, oftewel sheb-agiu, in het Egyptisch. De bak, bag wortel betekent inzicht, en de bka wortel betekent de morgen. In het Romeinse rijk werd dit tot Bacchus, de god van dronkenschap, en werden de rijke wortels weggekapt. In de diepte gaat het hier dus om de heilige verdrinking die door inzicht tot een heilige dronkenschap leidt, door het sterven van het ego.

Exodus 2

1Een man uit het huis van Levi huwde een Levitische vrouw;

De stam Levi is verbonden aan het offer. De man, de 'esh (iysh) van het offer (verdrinking) wijst in de Egyptologie terug op de Hesi of Hesu, de gezegende dode die ondanks zijn zonde toch uitverkoren was door Osiris of de godin van de onderwereld, om zo binnen te gaan in het hiernamaals. De Egyptische HES-wortel betekent 'verdrinken', 'verdronken worden', wat symbolisch is voor het sterven aan jezelf om zo tot ontwaking tot begrijpende kennis te komen, waar ook de waterdoop een beeld van is. De onreine, vervuilde ziel in de onderwereld komt tot de poort van de godin, en wordt of verworpen, of aangenomen, gebaseerd op een test. De HES is een lied, een spreuk (hesi) tegen de duivelse machten van het water. Dit lied is een lofzang tot de godin. Zo krijgt de ziel toegang tot haar melk, tot Hesa, de godin van de verdronkenen. De ziel wordt door het touw van Hesa uit het water getrokken. Dit zijn ook wortels van Ezau (suw, Aramees) die van de rode soep moest drinken om aan zichzelf af te sterven, om tot het tranendal te komen. Drinken is een beeld van de verdrinking. Hss, hs, is in het Aramees paranoia en intelligentie, oftewel de vreze des Heeren die tot inzicht leidt.

2deze werd zwanger en baarde een zoon. Toen zij zag, dat hij voor iets groots bestemd was, verborg zij hem drie maanden lang.

In het Aramees (en Hebreeuws) staat er dat zij een visioen zag waarin zij de grote dingen zag die door hem zouden gebeuren. Aramees : hzy, hsi, hs. Hebreeuws : ra'ah. Het is het visioen wat ontstaat in de heilige verdrinking, het sterven aan het ego. Hs is het onderscheidingsvermogen.

3Maar langer kon zij hem niet verborgen houden; daarom nam zij voor hem een biezen kistje, bestreek het met asfalt en pek, legde het kind erin en zette het in het riet aan de oever van de Nijl;

Besmeren met asfalt en pek is in het Hebreeuws ook het gisten van wijn, de dronkenschap, als een beeld dat Mozes stond voor de extase van het inzicht wat na de heilige verdrinking voortkwam, als een rood visioen. De oever van de Nijl is in het Aramees de taal van de Nijl (sepa, septa), oftewel de Egyptologie waarin dit rode visioen te vinden is. Het Hebreeuws is namelijk nergens zonder de context van de Egyptologie die alles op diepte verklaart.

4zijn zuster ging op enige afstand staan om te zien, wat er met hem gebeuren zou.

Hebreeuws : om te onderscheiden (yada).

5Toen kwam de dochter van Farao om in de Nijl te baden, en intussen wandelden haar dienaressen langs de Nijl; zij zag het kistje in het riet en zond haar slavin om het te halen.

Dit is een beeld van dat het Hebreeuws niet verstaan kan worden zonder het Egyptisch, die de Hebreeuwse moedertaal is, naast het Aramees. Alleen de Egypto-Hebreeuwse exegese kan tot zo'n diepte leiden dat het de heilige dronkenschap van inzicht brengt.

6Toen zij het open deed, zag zij het kind, en zie, het jongetje schreide, zodat zij medelijden met hem kreeg en zeide: Dit is een Hebreeuws kind.

Zij hielp Mozes als een vroedvrouw, een Hiti, bij de wedergeboorte. Zij nam hem uit het water als de verdronken Osiris die was wedergeboren. In de Egyptologie werd Osiris namelijk gelokt tot een kist, en toen hij erin was werd de kist verzegeld en in de Nijl geworpen.

7Toen zeide zijn zuster tot de dochter van Farao: Zal ik voor u uit de Hebreeuwse vrouwen een voedster gaan roepen, om het kind voor u te zogen?

Het was niet de bedoeling dat Mozes zuiver Egyptisch zou worden. Het ging om de Egypto-Hebreeuwse link.

8En de dochter van Farao zeide tot haar: Ja. Toen ging het meisje de moeder van het kind roepen.

In het Aramees moest Mozes verbonden worden met de hoofdstam van de wijnstok, een rituele liturgie.

9En de dochter van Farao zeide tot deze: Neem dit kind mee en zoog het voor mij, dan zal ik u het u toekomende loon geven. Daarop nam de vrouw het kind mee en zoogde het.

Het kind wordt alleen in bruikleen gegeven, en moet daarna weer terug naar degene die hem wedergeboorte heeft gegeven.

10En toen het kind groot geworden was, bracht zij het naar de dochter van Farao; en hij werd door haar als zoon aangenomen, en zij noemde hem Mozes, want, zeide zij: ik heb hem uit het water getrokken.

In het Aramees staat : toen het kind in getal groeide (rby). In het Aramees was Mozes niet de enige die door de dochter van de Farao gered werd en veilig gesteld, maar ook vele anderen, en toen het getal vol was werd hij gebracht tot de dochter van de Farao.

11In die tijd, toen Mozes groot geworden was, ging hij uit tot zijn broeders en lette op hun dwangarbeid; toen zag hij, hoe een Egyptenaar een Hebreeër, iemand van zijn broeders, sloeg.

Mozes wordt in het Aramees ook een stam genoemd van grote getale tot het punt dat het een stam was van de meerderheid (rby), onder de hoede van de dochter van de Farao. Maar dit waren dus eerst allemaal kinderen. Het begon als een kinderstam van hen die van de verdrinkingsdood zijn gered door de dochter van de Farao. De stam groeide op, en werd groot, en kwam in opstand tegen de slavendrijvers. In het Aramees werd de Hebreeër niet noodzakelijk geslagen, maar hem werd iets onthouden. Ook kan het betekenen dat de Hebreeër gestoken werd, of zelfs gedood (mh').

12Hij keek naar alle kanten, en toen hij zag, dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hem in het zand.

Mozes is dus zowel een persoon als een hele stam.

13Toen hij op een andere dag uitging, zie, daar waren twee Hebreeuwse mannen aan het vechten, en hij zeide tot de schuldige: Waarom slaat gij uw naaste?

De stam stond ook op tegen onrechtvaardigheid in hun eigen volk.

14Deze echter zeide: Wie heeft u tot overste en rechter over ons aangesteld? Denkt gij soms mij te doden, zoals gij de Egyptenaar gedood hebt? Daarop werd Mozes bevreesd, want hij dacht: Voorwaar, de zaak is bekend geworden.

Hier komt de stam tegenover verraders binnen hun eigen volk te staan.

15Toen Farao van deze zaak hoorde, trachtte hij Mozes te doden, maar Mozes vluchtte voor Farao en zocht verblijf in het land Midjan.

Farao wilde de kinderstam doden, onthoofden (Aramees), of ze in een coma krijgen, maar de stam vluchtte naar M-dn (Aramees), de wet (Egyptisch) van de exegese (dn).

16Daar zat hij neer bij een bron. De priester van Midjan nu had zeven dochters; zij kwamen juist water putten en vulden de drinkbakken om de kudde van haar vader te drenken.

Soms is het beter te vluchten en de exegetische diepte in te gaan.

17Er kwamen echter herders, die haar verjoegen, maar Mozes stond op en kwam haar te hulp en drenkte haar kudde.

In het Aramees moest de Mozes stam het ontmantelen. Er is ook een strijd gaande om de exegese. In het Aramees gaat het hier om een zwangere vrouw die baart. In het Hebreeuws is de Aramese ontmanteling van de exegese de 'yasha', wat men verpersoonlijkt heeft tot Yeshua in het latere christendom, maar wat dus oorspronkelijk een principe was wat metaforisch in het Aramees werd voorgesteld als een barende vrouw.

18Toen zij bij haar vader Reüel gekomen waren, zeide deze: Waarom zijt gij vandaag zo spoedig terug?

Reuel betekent een relatie hebben met God, wat ontstaat in de diepte van de exegese.

19Zij antwoordden: Een Egyptenaar heeft ons geholpen tegen de herders en bovendien volop voor ons geput en de kudde gedrenkt.

In het Hebreeuws wordt het ook duidelijk dat de aanvallen van de herders sexueel waren naar de vrouwen toe, gezien het woord 'yad' wordt gebruikt, wat mannelijk geslachtsdeel kan betekenen, en waarvan de Mozes stam hen redde.

20Hij zeide tot zijn dochters: En waar is hij? Waarom hebt gij die man achtergelaten? Nodigt hem ten eten.

Ook eten is weer een beeld van de exegese.

21En Mozes bewilligde erin bij de man te blijven, en deze gaf zijn dochter Sippora aan Mozes.

Dit wordt extra duidelijk in het Aramees waarin staat dat Mozes erin toestemde bij hen te studeren (ytb). Zippora betekent vroeg weggaan en cirkelen, wat belangrijk is in de exegese.

22Zij baarde een zoon en hij noemde hem Gersom, want, zeide hij: ik ben een vreemdeling geworden in een vreemd land.

De exegese leidt tot onbekend gebied om tot een onbekende te worden. Gersom betekent ook balling in de Hebreeuwse worteltekst.

23In die lange tijd stierf de koning van Egypte; en de Israëlieten zuchtten nog steeds onder de slavernij en schreeuwden het uit, zodat hun hulpgeroep over de slavernij omhoog steeg tot God.

Bij het sterven van de farao stierf er een stuk collectief ego, waardoor er ook een stuk individueel ego stierf bij hen, en hun gebeden kwamen tot God.

24En God hoorde hun klacht en God gedacht aan zijn verbond met Abraham, Isaak en Jakob.

Verbond is beriyth in het Hebreeuws, wat in de worteltekst scheppen door verdiepen betekent, wat een beeld is van de scheppende kracht van de exegese.

25Zo zag God de Israëlieten aan en God had bemoeienis met hen.

In het Aramees heeft God contact met het volk door visioenen. God ziet de mens door visioenen.

Hoofdstuk 36. Een geestelijke oorlog

Vannacht had ik een droom over een geestelijke oorlog ergens in de geestelijke wereld. Nederland was in oorlog met Isis. Alles liep door elkaar heen. Sommige wijken waren Isis-wijken of Isis-bezet, en andere wijken waren nog Nederlands. Ik vloog. Zodra ik over Isis-wijken vloog werd er

op mij geschoten. Toen ik weer in een Nederlandse wijk was gekomen daalde ik neer. Ik zag dat de wijk vol was met soldaten aan mijn kant. De wijk stond vol met aluminium steigers tussen de gebouwen. Plotseling merkte ik dat de soldaten sneller begonnen te gaan, en een bepaalde richting in begonnen te rennen. Er werd geroepen dat er een vijandige Russische aanval werd gedaan op Nederland. De rillingen gingen door mij heen. 'Rusland !' werd er geroepen. De soldaten klommen op de steigers naar boven, een bepaald overdekt centrum in. Ik wist niet hoe dichtbij Rusland al was. Ik snelde ook de steigers in, en hoopte maar dat ik door de nauwe openingen heen kon komen. Ik keek achter mij, en ik dacht : 'Gelukkig, een Nederlander,' want hij had een Nederlandse vlag op zijn soldatenvest, maar ik voelde me niet op mijn gemak. Ik had ook een koffer bij me. We waren inmiddels op een soort roltrap en hij stond achter mij. Ik keek nog een keer naar zijn vest, maar er stonden ook namen op van andere landen, en ik dacht bij mezelf : 'Je hebt er één vergeten. Je hebt Rusland vergeten. Je bent gewoon een Russische spion.' De Russische spion bleef mij volgen. Ik kwam ergens aan in een soort hotel of schuilplaats waar ik een kamer kreeg.

Het was hier waar ik informatie begon te krijgen. Het ging om aanvallen van Russische buitenaardse parasieten die zogenaamde 'eeuwige angels' hadden. Het waren eeuwige steken met weerhaken die gewoon deel werden van de mens zodat ze er niet meer uitkonden. Deze eeuwige angels wekten in de mens pornografische hallucinaties op, waardoor die parasieten zich in de mens konden voortplanten. De angels brachten eitjes voort en die konden voortleven door te parasiteren op het lichaam waarin ze leefden. Voorbeelden van deze eeuwige wonden zijn : bepaalde familie leden, gedwongen implantaten van de tandarts (vullingen), schade door de psychiater aangebracht, al dan niet door medicijnen, religieuze dwang (het moeten aannemen van Jezus) en de eeuwige hel. Dit zijn dus slechts codes die gebruikt worden door deze Russische parasiet, die dus als spion komt. Zoals Wim Kan zei : 'Denkt u dat de Russen komen? Ik denk wel dat ze zullen komen, maar één voor één.'

De droom eindigde met een Mahicaans medicijn (Mohikaans). Ma(hi)-kanen, de wet (Egyptisch) van Kanaan, het beloofde land.

Hoofdstuk 37. Alleen op de Wereld

De heilige depressie, wat is het ? Het kan zowel negatief als positief zijn, want het is eigenlijk iets heel neutraals : het afdalen, de diepte, en dat kan soms zwaar zijn, maar ook op bepaalde punten weer heel lonend. De heilige depressie kan dus zelfs een soort extase zijn, een soort vervoering. Je kan soms door diep tragische bossen gaan, een overweldigende eenzame natuur waar je geen kip tegenkomt, maar dan vindt je ineens een wonderlijk plantje, of struikje, of besjes, die je nog nooit

eerder hebt gezien en nog nooit eerder hebt geproefd. Zoals het kruis moeten we ook de depressie aanvaarden, het lijden van het hoofd, als de bittere diepte van de doornenkroon die ons diep in onze psyche steekt, in onze ziel, onze emotie en verstand. Het is belangrijk om depressie, het afdalen in de diepte, te aanvaarden, hoe groot of klein het ook is, want vandaag de dag leeft men in parasiterende en programmerende overpositiviteit. De mens is verblind en wordt meegelokt, en men wil de goede strijd niet strijden. Men is omgekocht, verkocht, want de mens is oppervlakkig, gemakszuchtig en onverschillig. Daarom vereist het leven discipline in het geestelijke, in het verdiepen. Dat is ook wat in het Hebreeuws het woordje 'god' betekent : de afdalende, de afdaling, de diepte, oftewel de heilige depressie. Het is dus niet zozeer een persoon, maar een principe, alhoewel het zich wel metaforisch kan verpersoonlijken. De mens moet leren begrijpen waar de heilige depressie goed voor is, want het is een heilig medicijn, en beschermt de mens op zijn of haar pad.

Wij mogen komen tot de heilige depressie en van haar leren. Zij zal ons de diepte inleiden, ons losmaken van de ketenen van oppervlakkigheid. Het is een vast pad in de wildernis. Eeuw na eeuw gingen mensen en zielen hier doorheen, dus denk nooit dat je de enige bent.

De heilige depressie is een tocht naar beneden, door de put, om kennis op te doen. Het leren leven met de kleinste hoeveelheden (minimalisme). Het is een hele uitdaging en opent de diepere putten, opdat de mens tot het verborgene komt. Zo kan de mens een geheim leven leiden. Geheimen is wat de mens nodig heeft, allereerst om zelf te verdienen, en men kan het niet zomaar als paarlen voor de zwijnen werpen, dus men moet onderscheiding gebruiken. De mens moet gevoelig worden, want alleen in gevoeligheid is de ware schuilplaats. Dat is de les van de heilige depressie. Het geheim weet zelf de weg, en heeft een eigen ritme. Het geheim is de beloning van het minimalisme.

Hoofdstuk 38. De Literaire Ontwaking

We zijn in een grote oorlog. Niets wordt ons zomaar in de schoot geworden. Alles moet gebouwd worden, steen voor steen. De genezing staat dus niet zomaar op zichzelf, iets waarop we passief en lui moeten wachten. Nee, de genezing is de ontwaking, het opdoen van kennis, het zien van de structuren. Het is goed om over dingen boos te zijn, en je niet zomaar aan van alles wat langskomt over te geven, maar het gaat om het verdiepen. Soms kunnen we niet verder en kunnen we alleen maar dieper sterven aan onszelf, zoals een lied uit 1971 zegt : 'What course is there left but to die ?' En soms kunnen we niet anders dan gewoon doorgaan, hoe moeilijk het ook is, zoals hetzelfde lied even verderop zegt : 'What choice is there left but to live ?'

Alleen als de mens een beroep doet op de Heilige Depressie (het nut van depressie) en de Hogere Literatuur kan de mens erdoor komen. Alleen als de mens naar de diepere bibliotheken van het

leven gaat. Alleen daar is de mens veilig. Daarom gaat het om de literaire ontwaking.

De Russische parasieten die de mensheid aanvallen zijn trofee jagers die Russisch roulette spelen, levensgevaarlijke spelletjes. Het zijn waaghalzen die zich vroeg of laat zelf afmaken.

Het pad van de heilige depressie leidt tot een enorme tederheid, voorzichtigheid en gevoeligheid, diepte.

De Russische parasieten zijn dus de poppenmakers en poppenbazen van Isis-parasieten. Dit zijn buitenaardse parasieten van de planeet Nolp, een witte reuzenplaneet. Nu gaat de planeet door een langdurige ijstijd, maar eerst was alles oerwoud. De Russische parasieten zijn ook genaamd 'de Nolp', en zij zijn ijsparasieten. Demonologie gaat niet zomaar alleen door de ontmaskering van namen van zulke territoriale geesten, alhoewel dat wel belangrijk is, maar in de context van de hogere literatuur. Allereerst werken deze parasieten veel achter de schermen en met spionage, en zullen ze in hun jacht de afgezonderden van de kudde aanvallen, niet zomaar frontaal de grote massa's. Het verhaal 'de Dropping' in het boek 'Tranen van Vuur' is daartoe een illustratie. De slachtoffers worden door de grote massa's niet geloofd, worden ontkend, zodat de parasieten rustig door kunnen werken als geheim agenten. Deze parasieten zijn erg sluw. Ze zullen zorgen dat ze aan de kant van de massa's staan, en de massa's niet tegen zich in het harnas jagen. De massa's worden ook door hen beloond. Deze parasieten worden vereerd door de massa's en aanbeden. De massa is ook een maatstaf voor hen. Het zijn dus infiltranten. Ze komen één voor één, niet allemaal tegelijk, en ze zorgen dat ze door de regerings-apparaten werken, door de democratie. De massa's hebben ze zelf stukje bij beetje geschapen door deze strategie. Wat kun je als mens doen ? Alleen de hogere literatuur geeft oplossing. Dit is het pad van geduld en lijden. De heilige depressie is door dit alles te vinden.

Deze parasieten zorgen er niet voor dat de hele massa brandt. Ze zonderen mensen af en laten ze alleen branden, in eenzaamheid, opdat niemand hen gelooft, want de massa voelt zich goed, en parasiteert rustig door. Deze parasieten knagen onderhuids en halen het bloed onder je nagels vandaan. Als ze dan wel de massa eens willen aanvallen, dan zullen ze dit door andere parasieten doen, zoals Isis-parasieten. Maar dan doen ze net alsof ze daar niets mee te maken hebben. Het zijn ontkenners en leugenaars, en aan het einde van het liedje geven ze jou de schuld. IJsparasieten zijn het, maar de hogere literatuur zal hen doen wegsmelten, zodat het oerwoud weer zichtbaar wordt. Ook deze ijstijd zal eens voorbij gaan.

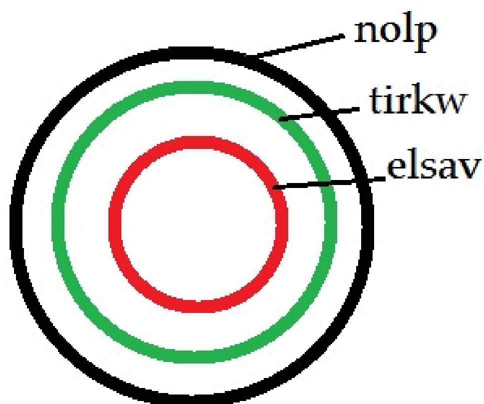
Vandaar dat er een oorlog gaande is om de Nolp-planeet, de witte reus. Ze werken met hoge technologie, ijstechnologie en ijs-electriciteit, maar de hogere literatuur heeft veel hogere technologie. Hoe zijn de parasieten aan de macht gekomen ? Door kettingbrieven met grote beloftes en bedreigingen, al dan niet financieel, want er zijn vele soorten kettingbrieven. Het maakt subtiel gebruik van groeps-energie en bouwt zo de massa's op, en ruimt tegenstanders subtiel uit de weg. Deze kettingbrieven zijn dus parasitair en het tegenovergestelde van de ware gnosis. Mensen worden dus voortdurend omgekocht.

De mens laat zich voortdurend omkopen door kettingbrieven in het gedachtenleven. Het doet zich allemaal heel onschuldig voor. Het komt allemaal vermomd, en de mens denkt dat het allemaal maar kan. De mens bewaakt zijn gedachtenleven niet goed. Uit de losse hand worden zo allerlei

contracten ondertekend.

Er moet een groene ontwaking komen tot de oorspronkelijke oerwoudsplaneet, Tirkw, wat het eerst was. In het Trollenboek van de Dood wordt het beschreven als een gevaarlijk trollenwapen met een heleboel stekels en angels, die vergif uitscheiden om zielen te brengen tot de Elsav, de put van het eeuwig groeiende lijden en bewustzijn. Dit is in de trollen mythologie iets metaforisch en dualistisch. Alleen het eeuwiggroeiende kruis brengt het eeuwiggroeiende bewustzijn, en is nodig om los te komen van de eeuwige angels van de nolp-parasieten en hun weerhaken. De Tirkw is een mythisch wapen, soms een handschoen. De nolp-parasieten gaan in de put van het eeuwig groeiende lijden en bewustzijn ten onder. Ze zullen alles gaan voelen wat ze de ander hebben aangedaan. Vandaar dat ze de Tirkw dus wilden verbergen en de Nolp erover heen bouwden.

Tegen natuurgeweld kan de mens niet op, maar de mens kan wel verdiepen. In de diepte van de planeet Tirkw ligt de Elsav, wat uitgebeeld wordt door de golven van de zee, het eeuwiggroeiende kruis en zo ook eeuwiggroeiend bewustzijn om hiermee om te gaan. Zo mag de mens tot een creatieve oplossing komen. De mens moet leren in zijn dromen te leven en niet in de valse realiteit die daar omheen is gebouwd. De schil moet eraf. Door alleen maar te denken en te strijden gaat er niets veranderen. Het is een puzzel.

Mensen zijn leugenaars. Vaak heeft communiceren geen zin, omdat als je ze probeert te corrigeren dan gaan ze nog wel erger over je liegen. Daarom moet je geheel in je droomwereld leven en puzzelen, en alleen communiceren als dit nodig is om de puzzel klaar te krijgen, als een schakel in het geheel. Teveel contact met mensen en overcommunicatie gaat alles verdichten. De droomwereld is de enige realiteit.

Hoofdstuk 39. Bouw Je Eigen Wereld

Als de mens door de Russische parasitaire linie is heengegaan, dan staat de mens oog in oog met Indische cobra's, die de harten zijn van zombies, en het geheim van waardoor ze ogenschijnlijk doorleven om de levens van anderen te verzieken. De cobra's zijn de zielen van de zombies, de klokken, waardoor ze geprogrammeerd zijn. De cobra cirkelt ook, maar dan vanwege onverschilligheid, wat een groot verschil is met de cirkels van de Vur. Door de cobra cirkels van onverschilligheid ontstaan er illusies waardoor het lijkt alsof de zombie leeft. Deze onverschillige cirkels uiten zich in allerlei afwimpelarij en vandaaruit valse positiviteit en valse vrolijkheid. Het is een drug die de zombie in slaap sust. De zombie is gericht op genade, op het in de schoot toegeworpen worden van het onverdiende, desnoods door omkoperij, cheaten, bedrog. Het is oplichterij. In principe draait het niet eens om het vechten hiertegen maar het verdienen. Eerlijk alles verdienen, want dan is het ook op jezelf toegepast en dan heeft het diepte. De zombie is gericht op genade waardoor hij zichzelf afhankelijk maakt en ook anderen, en dan op een overmatige ziekelijke manier als een verslaving aan de drugs. Daarom heeft de zombie ook geen ruggegraat, maar is een meeloper. De zombie leeft niet meer. Dit is een zombie wereld. Alles is vastgegroeid. Je moet je weg er doorheen verdienen. Je moet je dromen rijgen van de kralen die je vindt en hebt verdiend. Verwacht niets van anderen, want ze zullen je alleen maar bedriegen. Verdien je eigen dromen. Bouw je eigen wereld. De enige realiteit is de droomwereld.

Deze wereld is al ten onder gegaan in gevaarlijke straling. De apocalypse is allang geweest. We leven nu in het na-apocalyptische tijdperk. De atoomoorlogen die alles vernietigd hebben zijn allang geweest. Nu leeft de mens met zware radio actieve straling en GSM straling als een gevolg daarvan. De mens is een zombie geworden. Welkom in de nieuwe wereld. Trek maar aan de vinger van de clown, dan zal het geld voor je gaan rollen, en alle aandacht die je nodig hebt, maar het is slechts een zombie illusie. Je bent al weg. Behoor jij nog tot de overlevenden ? Wees er niet zo zeker van dat er nog andere overlevenden zijn. Die kunnen er wel zijn natuurlijk, maar wees voorzichtig. Overal liggen nog mijnen van de oorlog. Wees voorzichtig waar je stapt, anders behoor jij ook niet meer tot de overlevenden, en ben je levende al dood. Niemand is er gebaat bij als we giftige koffie opdienen. We moeten vertellen hoe het is. Denk maar eens goed na als je denkt dat je je nog goed voelt en alsof er niks aan de hand is. Heb je misschien ook al niet van de verblindende drugs genomen ? Kun je voor een kwartje goedkoop krijgen op elke hoek van de straat. Het geeft je de illusie van veel vrienden en veel goede mensen, maar het is slechts zoet door het vergif.

De tijd van waarschuwen is allang voorbij. De mens is al over de groene streep gegaan. Er komt niets meer bij. Dit zijn alleen de gevolgen van de geschiedenis.

De Indische cobra's zijn van een buitenaardse Indische secte. Het is een muziek industrie waardoor ze de zombies programmeren. Hun muziek is dus een soort programmatie taal, en hun muziek is overmatig en overmoedig. Muziek is hun drug. Muziek liefhebbers zijn niet per definitie goede mensen, want kijk maar eens naar de nazi's die tijdens het vergassen en verbranden van de Joden gewoon naar Vivaldi en Bach luisterden. Het is verbonden aan de gok industrie die de zombies de illusie geven dat ze een vrije wil hebben.

Vannacht had ik een droom over deze Indische cobra's in mensengedaante. Het leken op jihadisten, en ze hadden er plezier in om kinderen te misleiden. Ze leiden deze kinderen tot zelfmoord, leren hen een pistool in hun mond te drukken en dan te schieten. Ze leren deze kinderen dood en verderf, terwijl ze deze kinderen bespotten. Ook is het over-technologie, overmatige en overmoedige technologie die de natuur totaal, maar dan ook totaal, heeft verwoest. Ook is het een sport industrie : overmoedige mensen die overmoedig bewegen, en zo de zombies programmeren met dezelde overmoed. Het is een entertainment industrie dwars tegen de natuur in.

De mens moet zelf zijn dromen maken, en dit telkens tegen zichzelf zeggen :

'Ik moet zelf mijn dromen maken, ik moet zelf mijn dromen maken, ik moet zelf mijn dromen maken,' want anders doet iemand anders het voor de mens.

Ik kreeg toen te zien waar die Indische cobra's vandaan kwamen. Ze kwamen van een oranje reuzenplaneet genaamd Terrin, een oerwoudsplaneet. Deze reusachtige planeet hebben ze nooit kunnen overwinnen, maar de aarde konden ze wel overwinnen. Ik was in een tunnel, en achter glas zag ik buitenaardse mijnwerkers van de planeet Terrin. Ze leken op een oom en tante van me waar ik vroeger veel in mijn jeugd bij logeerde, en ze zeiden dat ze altijd door hen heen hadden gewerkt naar mij toe. Ze braken door het glas heen, en namen mij uit de tunnel, en toen namen ze mij mee naar hun woning in een bos dorp aan een rivier. Ze woonden in een soort heuvel waar veel meer woningen waren die naast en boven elkaar lagen als een soort oerwouds flat. Het was hier een prachtige natuur. Ze zeiden dat ze een wond hadden waardoor ze met mij konden communiceren. Ze zeiden dat ik ook die wond had. Het was een wond tussen de buik en de borst. Ik voelde de wond, en voelde hoe het communiceerde met hen, op een hele natuurlijke manier.

De bewoonde wereld op de reuzenplaneet Terrin is maar een druppel in de oceaan vergeleken met de planeet zelf, alhoewel er wel hier en daar oerwoudstammen zijn.

Ik maakte contact met wat wezens op deze planeet :

Sergio : 'Onze planeet is al heel oud, en nog steeds nauwelijks bewoond. Er zijn wel wat oerwoudstammen, maar die liggen vaak ver van elkaar verwijderd. Er is zoveel natuurgebied wat onbewoond is, maar natuurlijk zijn er veel dieren. Ook zijn er een heleboel onbewoonde strandgebieden aan de zeeen en oceanen. Het is een wereld waarin je makkelijk verdwaald. Waarom zijn er zoveel blokkades ? Ik moet denken aan de gevaarlijke Indische cobra's, witte cobra's, bruine cobra's en ga zo maar door, en dan nog de hele lange zwarte cobra's. Zij houden vele gebieden onbewoond. Zij leven daar, maar kunnen ook bepaalde grenzen niet over. Ze zijn niet almachtig, en daarom hebben ze de aarde ingenomen, want daar konden ze wel hun macht uitoefenen. Veel beter dan op Terrin. Waarom zijn er zoveel blokkades ? Je kan beter vragen : Waarom begrijpt de mens ze niet ? Het zijn dimensies die elkaar overlappen, zodat ze blokkades vormen, omdat de mens het nog niet gesorteerd heeft. De mens moet onderwezen worden. Dit is onze taak. Maak je klaar voor meer.'

Ik : 'Wie bent u precies ?'

Sergio : 'Wij zijn al oud, heel oud. Wij zijn de wachters van de planeet Terrin. Wij zijn blij dat er

contact is gemaakt. Wij hebben veel te vertellen.'

Ik : 'Kunt u meer vertellen. Wij zijn open.'

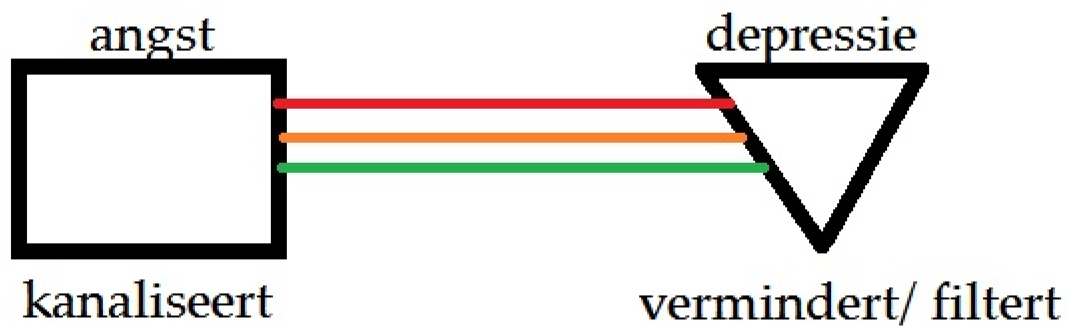
Sergio : 'Alles op zijn tijd. Wij zenden tijd-capsules met de juiste hoeveelheid. Teveel kennis zou veel schade aanrichten. Vandaar dat het stap voor stap gaat, in kleine beetjes.'

Hoofdstuk 40. Alleen In De Nacht

Sergio :

'Er is niets meer over van jullie aarde. Totaal ingenomen door Indische cobra's. Toch is er hoop als wij jullie op sleeptouw nemen, de gehele aarde. Het natuurgebied kan opgeladen worden met ons natuurgebied, en wij hebben neutraliserende wapens. De polen moeten geswitched worden, als een schakelaar. De aarde heeft dus groot potentieel, want de negatieven liggen er al. Dit is dus bruikbaar. Daarom zijn jullie herinneringen ook bruikbaar voor ons. Er ligt heel wat negatieve energie in de aarde opgepot, maar dat kunnen wij neutraliseren en transformeren, door de juiste kanalen en tunnels leiden, want juist als negatieve energie gesplitst wordt en in gescheiden kanalen wordt geleid, dan vermindert de negatieve energie. Geisoleerde negatieve energie die de juiste hoeveelheid wordt wordt daardoor positief. Kan ik dat ook anders zeggen ? Ja. Het gedroomde keert weder. Het is uitgezonden, waardoor negatieve energie ontstond als tegenpool om het op te stuwen, en nu keert het terug. Het zijn dus droommachines, en die werken door negatief en positief. Het negatieve wordt gesplitst, en de afzonderlijke delen worden zo klein dat het bruikbaar wordt en positief. Zo kan het voor van alles gebruikt worden. Maar om dat te kunnen moet je een technicus worden, een dromen technicus. Want er is zoveel op de aarde wat getransformeerd moet worden door de droommachines. Daarom moet men ook de cobra's leren begrijpen. Het zijn in wezen maar gewoon slangetjes, buisjes, tussen de verschillende onderdelen van de droom machine, maar omdat de mens deze machine nog niet kent en deze slangetjes nog niet op zijn plaats heeft zijn het verschrikkelijke Indische cobra's die de mensheid teisteren. De mens moet het dus plaatsen, de onderdelen leren kennen. Zodra het vast zit zal het ook goed vastzitten, en kan het niet meer ontpoppen als een verschrikkelijke cobra. De onkunde van de mens is dus het probleem.

De basis emoties van het lijden zijn angst en depressie, waarin alles onder te verdelen valt. Depressie vermindert en filtert, terwijl angst de juiste kanalen zoekt en selecteert, als begeleider, als fine tuner. Pijn is geen doel op zich, maar om de ander te voelen en om te communiceren.

We hebben hoop in de bergen, in de prachtige natuur van Terrin. Hoop is al sterker dan geloof, maar slechts een schaduw van kennis. Het wordt in de mens opgewekt omdat er hoop is, als het pad tot kennis. Het gaat om het weten en om het weten te verdienen. Daarom is het pad dieper in de wildernis iets economisch. Wij kennen de nacht al heel lang. Wij hebben de nacht geschapen. Alleen in de nacht kan de mens loon verdienen, waar het ego van de mens afsterft, in slaap valt. Het loon is de droom.

De cobra's werken met magnetische verbindingen in het hoofd. Die moeten afgebroken worden, maar dit is ingewikkeld. Daarvoor moet de mens de techniek kennen. Dit heelal is maar een druppel van een oceaan van veel meer heelallen en dimensies.

Hoofdstuk 41. Gnosisvrezend of Smetvrezend ?

Sergio :

'In de inter-dimensionale zee van het bestaan, waarin alle dimensies tezamen komen, is een poort.

In deze zee is een interdimensionale planeet, als in een gasbel, in een luchtbel. Dit is een zee-planeet. Alleen dromers kunnen daar komen. In deze planeet is een ondergrondse wereld. Op de tocht naar deze ondergrondse wereld zal de Indische cobra afsterven. Dan zal de overwinnaar de krachten van deze cobra erven en het transformeren en kanaliseren. Zonder wat angst en depressie in het leven van de mens zou de mens dit nooit kunnen doen. Het is de creativiteit van de mens. Ook dit is nog maar een druppel van een veel hogere oceaan, de eeuwige oceaan. De mens moet komen tot de eeuwige dimensie.'

De mens moet komen tot de eeuwige planeet.

De mens moet komen tot de eeuwige gnosis, de eeuwige literatuur, de eeuwige exegese.

Als we naar de bijbel kijken dan zien we dat er iets gruwelijks fout ging. Abraham kwam uit Babylon en nam toen een mannelijke god uit het godenstelsel om die als vader te maken. De moeder werd weggeduwd, zo stelt de Bilha in het derde deel. De mens bouwde een mannelijke toren om over het vrouwelijke te heersen. Dit kreeg zijn hoogtepunt in het christendom waarin de vrouw tot stilte werd geboden. Alles moest via de man. Het ego van de mens kwam op de troon. Moeder Babylon werd verkracht, verstoten en gedemoniseerd.

In Openbaring 17 rijdt de Grote Moeder Babylon van het Geheimenis op het beest. In de grondtekst bewondert en vereert Johannes deze moeder. Zelfs in de King James bijbel wordt dit zo overgebracht :
: 6 - 'and when I saw her, I wondered with great admiration.'
Thauma - Thaumazo betekent dat hij haar aanbad, groot respect voor haar had, en dat zijn ogen werden geopend, als een eye-opener, een klik-moment. In het Aramees wordt er ook weer gesteld dat het om een allegorie gaat, raza, wat ook avondmaal betekent. Dit is in het Grieks mysterion, geheimenis, van het wortelwoord muo, wat het dichtmaken van de mond betekent. De Paulinische woorden over dat de vrouw stil moet zijn hebben hier dus mee te maken. De vrouw moet het geheim bewaren en geen parels voor de zwijnen werpen. Mysterion is in het Grieks voor de ingewijden en niet voor de gewone man. Het is de verborgen betekenis van een schriftpassage, van een visioen of een droom. Mysterion is de verborgenheid en de diepte.

De christenen zijn helemaal overstuur als ze het woord Babylon horen of moeder Babylon, want dat kunnen ze alleen maar eenzijdig bekijken, en overmatig en extreem veroordelen, want, zo zeggen ze, in de bijbel staat :
vers 6a : 'En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus.'
Ja, en in het Aramees gaat het hier om het avondmaal, en wat gebeurt er op het avondmaal ? Dan wordt het bloed van het verbroken lichaam (gemeente) van Jezus gedronken opdat er intimiteit met God komt. Dus in hun huichelarij doen ze precies hetzelfde waar ze iemand anders van beschuldigen, en nogmaals deze teksten zijn allegorisch. Wanneer er 'hoer' wordt vertaald kan er ook gewoon staan 'verborgen intimiteit'. Het is dus een dualiteit. Je kan het van twee kanten bekijken. Natuurlijk kan Moeder Babylon figuurlijk 'het bloed van christenen wel drinken', want het christendom heeft haar verkracht en vermoord.

In het Aramees is grote moeder in het vers over Moeder Babylon 'dat wat tot volle wasdom is

gekomen' (rb, grote). Ook is het de oorsprong en de hoofdstam van de wijnstok ('m, moeder), wat weer allemaal christologische termen zijn.

De cirkel moet dus weer rondgemaakt worden, en de mens moet terugkeren naar waar het fout is gegaan, om zo de tranen van Moeder Babylon te ontvangen. Het is dus belangrijk weer te komen tot een balans omtrend dit mysterie. Er is iets verborgen geraakt, er is iets verloren geraakt, en dingen zijn niet eerlijk verlopen toen het christendom kwam opzetten. De vrouw op het beest, gewoon een allegorie van het avondmaal in de Aramese grondtekst. En zoals besproken is heeft dat niks te maken met wat ze er letterlijk van hebben gemaakt. Het avondmaal betekent dat de mens door het verwerken van het ego, door het verdiepen van alles, komt tot exegese, oftewel schriftuitleg, de uitleg van alle lagen van het bestaan. Dit opdat er doortocht is, dit opdat er een exodus plaatsvindt.

Niet Abraham is zomaar aartsvader. Neen. Abraham kwam voort uit Babylon. Daar liggen dus de diepere wortels, en vandaar dat als de mens los wil komen van de valse christelijke klauwen, dan moet de mens het Babylon mysterie gaan begrijpen. Niet eenzijdig, maar dualistisch. Niet oppervlakkig en letterlijk, maar metaforisch en diep. Israel liet de Babylonische aartsmoeder achter, en pikte één van de babylonische mannelijke goden uit het godenstelsel en monopoliseerde deze en patriarchiseerden deze, als een pad van verletterlijking en verdichting, omdat Israel de baarmoeder had verworpen. Hoe dan ook waren ze nog steeds in Babylon. Babylon betekent vermenging en zuivering in een verminderings-proces van temperen en discipline. De christenen zijn er vies van. Het christendom is een virus van smetvrees. Juist in het minimalisme waar Babylon voor staat vindt de ware vermenging plaats. De smetvrees van het christendom is dus slechts een masker van hebzucht, graaizucht, wat weer een masker is van spijbelzucht, het haten van kennis en diepte. Het christendom haat het mysterie, haat moeder Babylon, het geheimenis. Dat zijn slechts spotwoorden in het christendom, zoals gnosis ook een spotwoord is. Voor de christen moet alles letterlijk en gemakkelijk blijven, alles snel snel, als bij toverslag. De christen is altijd de mooiste in het land. Daar heeft hij zijn toverspiegeltje aan de wand voor, zijn eigen smetvrezende vertaling die hem altijd gelijk geeft. 'Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, ik ben altijd de mooiste in het land.'

Hoofdstuk 42. De Hoge Markt en de Lage Markt

Wanneer je niet meer dualistisch, onderscheidend tussen een goed en slecht deel van hetzelfde, kunt kijken naar een volk, dus alles over één kam scheert, dan is dat racistisch, zoals in het christendom die Babylon, in het huidige Irak en Syrië, volledig heeft gedemoniseerd. Met dit racisme dient

afgerekend te worden, want Babylon is een deel van de mens. Er is een slecht Babylon en een goed, hemels Babylon, zoals in elk volk dit onderscheid is. Maar ja, de christenen hebben ook de boom van onderscheid tussen goed en kwaad, de boom van kennis, volledig gedemoniseerd, en zijn volledig voorbijgegaan aan de dualistische waarde die het oorspronkelijk had.

En hoe kwam dat ? De christen is opgesloten in eerzucht waarvoor de christen hoge offers brengt, want de mens om hem heen wil bloed zien. De eerzucht richt zich dus op de mensen direct om hem heen, als een nationale eerzucht. Eerzucht werkt samen met verklaarzucht, want ze willen vooral politiek correct blijven en politiek verantwoord, om zo hun status te bewaren. Dit moet dan voortbouwen op de bestaande waardes. Men wil niet afwijken van de rest. Vandaar dat hun literatuur ook allemaal hetzelfde is. Ze zijn niet creatief en durven niet creatief te zijn. Ze durven niet af te wijken van de norm, want zij zijn gebonden door eerzucht en verklaarzucht. Maar je hoeft je niet te verklaren voor zondaren, want anders zouden demonen gevoed worden en in leven blijven.

Moeder Babylon is de stille (mysterion - muo). De Paulinische woorden over dat de vrouw stil moet zijn komt van oudere gnostische geschriften over orakelgodinnen. Dit is dus een abstracte stilte in de zin dat alles verdiend moet worden. Het is de wachter voor de mond. Het geeft loon aan wie loon toekomt. De bruid mag haarzelf niet zomaar ontkleden. Zij is een geheim, en openbaring komt tot hen die aan de hemelse voorwaarden voldoen. Maar deze generatie is een sex cultuur. Alles ligt maar voor het graaien. Woeps, doe je kleren maar uit, en gooi jezelf maar te grabbel. Zo komt de mens niet tot de hemelse bruid. Gooi de paarlen niet voor de zwijnen.

Sex is een metafoor van de demonologie, wat weer een metafoor is van de exegese, de verdieping. Elke keer weer stapt de mens in de arena als het sex tijd is en staat dan voor hoge demonen die zich willen voortplanten. Ze zoeken hiervoor naar zwakke plekken. De eerzucht en verklaarzucht wordt van geslacht tot geslacht op die manier doorgegeven. Het zijn klagende duivels, wijn-duivels. Er wordt terecht veel gewaarschuwd tegen drugs, maar de grootste drugshandel is de psychiatrie. Levensgevaarlijke drugs marcheren daar gemaskerd als medicijnen. Het zijn wijnduivels die hoge offers brengen. Ze werken voor nationale eerzucht en verklaarzucht en planten zich voort door de sexuele grabbelton cultuur, om Moeder Babylon tot schande te brengen. Het geheim wordt ontkend. Er is geen geheim. Als de mens droomt of creatief is, of symbolisch spreekt, dan wordt er een blik levensgevaarlijke psychotrope medicijnen opengetrokken. Alleen de psychiater mag dromen en symbolisch spreken. Het zijn huichelaars en monopolistische opportunisten die zichzelf als god in de tempel hebben gezet. Het zijn zware geesteszieken die door hun praktijk ermee op te kopen ermee weg probeerden te komen, als een kudde rennende struisvogels. Ik heb voor mijn werk veel met dit tuig meegemaakt. Ik heb ze mensen in een rolstoel zien beschuldigen van 'simulatie', alsof ze het maar spelen, en zo werden die mensen zelfs naar huis teruggezonden zonder hulp te krijgen. Ook kun je in sommige steden soms zomaar invalide mensen op straat tegenkomen in grote steden die dakloos zijn. In Amerika gebeurt dit nog wel veel vaker. Zware geesteszieken zijn aan de macht, waarin geestesziekte de norm is. Juist door dit soort giftige medicijnen komen de mensen in rolstoelen, raken in een coma of kunnen zich niet meer bewegen, of komen er zelfs aan te overlijden, maar het wordt altijd op iets anders geschoven. Het zijn wijnduivels die hoge offers brengen. Men is een schepper voor deze duivels als men hun sex leven niet op orde krijgt en het in demonologische context brengt. Het zijn blinde vuistvechters en ze maken alles kapot door hun overmoed. Als de kanker woekert het voort.

Daarom is het van belang terug te keren tot de stilte van de vrouw, de stilte van het geheim, want we zijn hier niet op de kermis. Alles heeft zo zijn consequenties. Er moet een wachter zijn voor de mond, maar ook een wachter voor het sex leven. De ware naaktheid en intimiteit is de exegese, de verdieping, wanneer de mens afdaalt in de tranen van Moeder Babylon, oftewel het geheim. Alleen door het principe van vermindering, het minimalisme, is er ware vermenging. Dat is de Vur natuur en het geheim van alle vruchtbaarheid. De wijnduivels hebben een markt omhoog te houden, maar de markt zal vallen omdat het geen fundament heeft. Over deze onderwerpen gaat ook het derde deel van de Bilha.

We zien dus de vrouw op het beest en er wordt een hele andere economie gepredikt, die van het avondmaal, het komen tot de exegetische diepte. Er is een strijd tussen de lagere economie en de hogere economie, tussen de lage markt en de hoge markt. De hogere markt is nomadisch. Men probeert geen naam te maken, men leeft eenvoudig, met en in de natuur. Het geheim ligt er niet zomaar te grabbel. Er is een tocht tot het geheim, een vision quest. Eerzucht en verklaarzucht heeft geen waarde in dit spel. Dat zou gelijk staan aan verkrachting, het ontheiligen en ontwijden van het geheim, van Moeder Babylon, de vrouw op het beest. De mens mag het Woord niet forceren, het Woord niet verkrachten. De mens mag geen ijdele woorden spreken, overmoedig en overmatig. De mens moet een relatie aangaan met het Woord, het Woord leren kennen, en natuurlijk omgaan met het Woord. De verklaarzuchtige wijnduivel verkracht het Woord. We zien daarvan de reflecties terug in de stad. Een groot percentage vrouwen is verkracht of zelfs in verkrachting grootgebracht, en veel vrouwen hebben dit zelfs nooit gemeld, omdat dat ook een symptoom is van verkrachting : het niet kunnen spreken, het niet durven zeggen van de waarheid. Ze staan in brand, vertrouwen niemand meer. Hun Woord zal verdiend moeten worden. Dit is de afschuwelijke werkelijkheid omtrend het geheimenis van de stille Moeder Babylon, van de vrouw die altijd stil moet zijn : Zij is een slachtoffer van langdurige verkrachting.

Hoofdstuk 43. De Verborgen Wereld in de Kern van Betelgeuse

In het vorige onderwijs zijn de sleutels te vinden tot de diepere kern van Betelgeuse, waar een verborgen wereld is. Er is nu een grote zeeslag gaande om dit gebied. De zeeschepen zijn ook bezig om de aarde dieper te laten ontwaken. Het gaat niet om het hebben en zijn, maar om het kennen. Zonder ontwaking is er geen ware strijd, zoals er geen ontwaking is zonder strijd. De ware realiteit is de diepte. Alles bestaat alleen maar voor de diepte, en die is al geheel uitgewerkt, wat automatisch meekwam met het heelal, wat eindeloos is, dus het enige wat nog dient plaats te vinden is de ontwaking, en dat zal moeten gebeuren tot en door de kern van Betelgeuse, in de verborgen

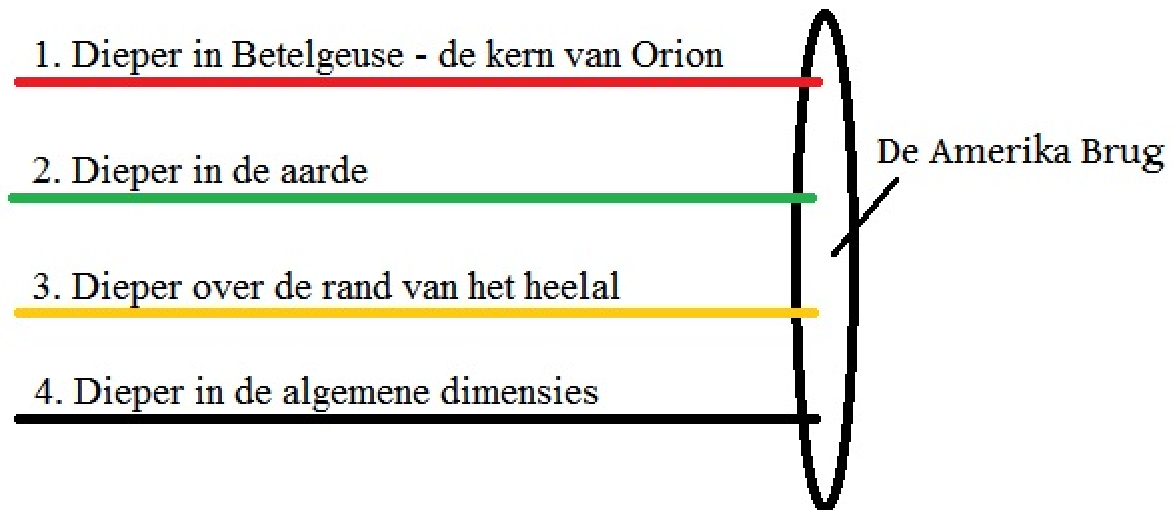
wereld. Deze wereld kunnen we alleen maar binnengaan door de doorboorde voeten, want de vrij loslopende voeten die altijd maar weer naar het kwaad snellen en altijd maar weer afwijken van het pad zijn het probleem. In een droom werd ik teruggeleid naar de tijd waarin we nog vaak in een natuurmeer zwommen en speelden, maar het probleem was dat er veel rotzooi daar lag, want er was ook een haven, en er waren veel boten. Er werd van alles in het natuurmeer gedumpt, ook scherp glas. Twee van mijn neven zijn hier slachtoffer van geworden, allebei in scherp glas gestapt wat op de bodem lag, en raakten hierdoor tijdelijk zwaar verwond aan hun voet. Telkens als ik eraan dacht gleden de rillingen nog door me heen, en eigenlijk zou het dan veel veiliger geweest zijn als we waterschoenen aan hadden gehad. Maar ik werd er bij bepaald dat deze gebeurtenissen stonden voor de doorboring van de voeten, waardoor de mens de verborgen wereld in zou komen, want de voeten kunnen zo niet meer afwijken, en zijn verbonden aan de gnosis. Eerst moeten de voeten dus geestelijk door een soort verbrokenheid of verlamming heen. Het scherpe glas mag de voet niet sparen symbolisch gezien. Zo komen we dus bij de doorboring van de voeten aan het kruis of aan de paal (stauros).

Dit komt oorspronkelijk uit Psalm 22 waarin David's handen (yad, letterlijk : zijn geslachtsdeel) en voeten werden doorboord, karah, wat het opgraven van een bron betekent. In het Aramees kan het ook openscheuren betekenen, bz, bs. Het is voor de mens belangrijk om zich uit te strekken naar de geestelijke ervaring van het doorboren of openscheuren van de voeten.

Hoofdstuk 44. Het Vierspoor van de Amerika Brug

We hebben dus te maken met een belangrijk vierspoor op de Amerika brug :

1. Dieper in Betelgeuse - de kern van Orion
2. Dieper in de aarde
3. Dieper over de rand van het heelal
4. Dieper in de algemene dimensies

Het sleutelwoord is dus de diepte, waarvan de voet een beeld is. In het Aramees is de voet het fundament, de pelgrimstocht en de oorlogsmars of strategie. Vandaar dat het belangrijk is dat de voet symbolisch tot de verscheuring komt, want de voet van de mens is de valse en afgesloten diepte. Als beelden van de verscheuring kun je denken aan de doorboring van de voeten aan het kruis, of het trappen in scherp glas wat op de bodem van een ondiep natuurmeer ligt. Zo kom je dieper in de verborgen wereld door dit vierspoor. Elk spoor geeft in diepte dus ook weer sleutels voor de diepte van de andere sporen. Als het fundament tot verscheuring komt, de basis in het Aramees, dan komt alles tot verscheuring. Vandaar dat de voet een belangrijke metafoor is in de territoriale oorlogsvoering, en oningewijde voeten kunnen hier niet aan deelnemen, want die leven in zowel overmoed als ondermoed. Ondermoed is dan totale onverschilligheid, valse stilte, kennisloosheid, wat een gevolg is van overmoed. Overmoed is dus de moeder van ondermoed, en zo heeft overmoed ook een schuilplaats. De verscheuring van de voet, de doorboring van de voet, rekent met beiden af.

Vannacht had ik een droom over een gepersonificeerde gevechtsmachine, een aanvoerder in de geestelijke oorlog, in de diepe kern van Betelgeuse, waarmee ik een gesprek had. Het ging erover dat dingen van binnenuit moeten veranderen, dus niet zomaar met de botte bijl, maar door infiltratie en het werken met de goede dingen in iets, zoals bijvoorbeeld met het christendom. Het kaf moet dus gezamenlijk opgroeien met het koren. In de groei zal het vanzelf leiden tot de oogst waarin het kaf van het koren wordt gescheiden. Het is iets wat binnenin zal gebeuren. Er waren daar symbolisch ook allerlei lintjes voor. De mens mag dus alles verdiepen en tot klik-momenten komen, zonder dit te laten wegroven door overmoedige strijd en rigoreuze maatregelen. De gevechtsmachine werkte met veel vermommingen, en ging onderhuids, en werkte veel met humor. Humor heeft veel gevaarlijke kanten, want misbruik van humor leidt tot de Toronto machine, de tegenpool van de Betelgeusische gevechtsmachine. Humor mag alleen gebruikt worden als oorlogsstrategie, door satire, parodie, als heilige spot, in het ontmaskeren, en ook weer in het strategisch maskeren en camoufleren. Het is het mechanisme van de kameleon en de hagedis. De Betelgeusische gevechtsmachine is een belangrijke totem in de tocht over de Amerika brug, wat

soms verschijnt als een heel groot hoofd. Het is ook een soort sappenmachine, want het brengt balans in de hormonale sappen van het lichaam, zodat het hoofd geen gevaarlijke giftige cocktail wordt van losgeslagen hersensappen. Hij vult de hormonale sappen aan waar ze ontbreken. Sommige sappen bleven maar uit de machine voortstromen, omdat er een gebrek aan was. Het waren hele lichtende sappen, zachte waterlichten. Dieper in Betelgeuse, en dieper in de aarde, dat is dus wat samen behoort te werken om dieper over en in de Amerika brug te komen. De Betelgeusische computergestuurde gevechtsmachine houdt hysterisch toezicht op deze link met scherpe hormonale alarmen die direct als scherp glas de voeten zullen doorboren wanneer ze dreigen af te wijken, anders zouden de gevolgen niet te overzien zijn. Er is dus een belangrijke aarde-betelgeuse link, waarin grote geheimen in de kernen liggen opgeslagen die met elkaar moeten fuseren. Er moet dus een belangrijke kernfusie gaan plaatsvinden. Deze kernfusie zal veel meer andere deuren van de gnosis openwerpen.

Hoofdstuk 45. Bespreking het Metalen Ei

Het Tweede Bijbelse boek 'Het Metalen Ei' is een centrum boek wat leidt tot de kernboeken, de Vur en de Bilha. Het snijdt een heel gevoelig en diep thema aan waarvoor het ook echt tijd was, en deed dit op een voorzichtige maar niet mis te verstane manier. Het gaat eigenlijk door waar het poortboek 'De Poppenmaker van Hiroshima' eindigde en ons achterliet met een groot mysterie. De dominee en hoofdpersoon van de Poppenmaker van Hiroshima had een moeilijke vrouw en was zelf ook geen makkelijke man. Het had zijn redenen natuurlijk, want hij had een oorlogstrauma, en hij probeerde er ook achter te komen wat zijn vrouw zo gemaakt had zoals ze was, maar hij botste telkens met zijn hoofd tegen muren op. Uiteindelijk kwam hij erachter dat zijn vrouw gedwongen in een schoenenzaak moest werken, een familie zaak, en ook bedreigd werd, en er waren dingen gebeurd waar ze niet over kon spreken of schrijven. De dominee kreeg de info uiteindelijk door haar dagboeken en door haar zus, maar ergens liep het spoor dood. Juist omdat het boek een zeer diepe psycho-analyse heeft en sociologische diepgang is de schoenenzaak ook zwaar allegorisch, en in ieder geval wordt er telkens weer teruggewezen op het Orientale mysterie van de poppenmaker van Hiroshima, het verre oosten dus. In 'het Metalen Ei' wordt het schoenmaker mysterie verder besproken. Er zijn ten eerste al lichte invloeden te bespeuren van Alice in Wonderland (1865) en de Tovenaar van Oz (1900). In ieder geval raakt de hoofdpersoon verdwaald en opgesloten in het geheimzinnige en buitenaardse labyrint van het Metalen Ei, die in verschillende gedaanten verschillende domeinen regeert. Elk domein heeft zijn eigen eigenaardigheden. In één van de

domeinen worden de mensen gedwongen hele nauwe gouden metalen schoenen te dragen die steeds nauwer worden, tot het punt dat het onmogelijk is om nog normaal te functioneren.

Dit wijst op een diepe tragiek die al in het eerste millennium begon en pas het einde van het tweede millennium werd gestopt, dus ruim duizend jaar heeft geduurd. Deze 'duizend jarige tragiek' werd bedreven in China, het qua inwoners grootste land ter wereld. Het was het voetbinden wat bij een hoog percentage van vrouwen gebeurde en waarbij de voet werd misvormd totdat het heel klein was geworden. Deze traditie werd pas afgeschaft in 1912, maar het kwam zelfs nog voor in de vijftiger jaren, en pas recent werd het laatste bedrijf wat schoentjes voor zulke misbruikte voetjes maakte, de zogenaamde 'gouden lotus schoenen' of 'lotus schoenen' gesloten. Het is één van de ergste vormen van vrouwenmishandeling geweest, want vrouwen die hieraan blootgesteld werden waren voor de rest van hun leven mismaakt en invalide, heel beperkt in hun doen en laten, opdat de man kon heersen. In 'Het Metalen Ei' werd de hoofdpersoon het slachtoffer van deze corrupte schoenenmaker, een bepaalde gedaante van het Metalen Ei. De hoofd-persoon onderging zelf deze marteling en kwam tot de afschuwelijke ontdekking waartoe het diende. Hij kwam anderen tegen die al veel verder heen waren en al gouden metalen hoeven hadden waardoor ze meer en meer in een paard veranderden. Natuurlijk is dit ook allemaal allegorie, want de voet staat voor diepte, contact met de moeder aarde, met de verborgenheid, en uiteindelijk waren die schoenen ervoor opdat het Metalen Ei hen kon afluisteren, als een stalker, opdat hij zijn macht kon bewaren, wat ook in het boek wordt besproken.

Direct toen de Chinese Republiek werd gesticht werd dit afgeschaft met de val van de Qing-dynastie, het laatste keizerrijk van China, door de revolutie, maar het sudderde nog lang door, omdat niet alles gecontroleerd werd. Daarvoor probeerden ze het soms ook al af te schaffen, maar dat lukte niet, vanwege de grote macht van deze traditie. Toch moest deze krankzinnige traditie dus uiteindelijk vallen. Het afluister apparaat, oftewel het metalen ei, werd verdoofd, doordat in de hoofdpersoon door zijn lijden de traan van de diepte werd opgewekt die hem bovennatuurlijke kracht gaf om het metalen ei doof te maken. Wat een verschrikking viel toen uit de hemelen, maar waartoe ? De politieke macht wilde dus de voet van de mens, oftewel de diepte, beheersen, afluisteren, maar werd hierin teruggedreven, en heeft toen de mondigheid van de mens hysterisch aangevallen door de tandarts-industrie, d.m.v. de vulling plicht wat al van jongs af aan op het kind wordt gelegd. Zo worden de botten (tand = bot) van de kinderen gebonden met vergif opdat het hun zenuwstelsel gaat onderdrukken, en als eenmaal het implantaat (vulling = implantaat, bot-implantaat) is gelegd kan de kies zich nooit meer zelf herstellen, waardoor het lichaam gaat protesteren. Het kan de bloedsomloop totaal stilleggen, zoals wel vaker gebeurd wanneer mensen een lichaamsvreemd implantaat krijgen. Hierdoor komen mensen te overlijden of raken in een coma. Het kan ook de bloedsomloop en het zenuwstelsel meer subtiel ontregelen, en witte vullingen zijn als ze klein zijn niet eens meer te traceren, zelfs niet op foto's, en dan weten de mensen vaak niet eens meer waar het probleem zit. Het is plastic rommel wat er gewoon in wordt geplakt met allerlei giftige rotzooi, en als het te laag wordt gelegd sterft de zenuw af wat ook voor duizend en een problemen kan zorgen en wat ook vaak niet op de foto te zien is. Ze experimenteren met mensen als proefdieren en ze spelen zo hele riskante levensbedreigende spelletjes met kinderlevens. Wie wil dat op zijn geweten hebben ? Het gaat voortdurend mis. Vele mensen lijden onder dit systeem, en het is een tikkende tijdbom. Vaak als mensen het doorkrijgen wat er aan de hand is is het al te laat. Het is dus dezelfde geest als die van het Chinese voetbinden. Het politieke systeem wil de mens monddood maken, en niet de diepte in laten gaan. Het enige wat de diepte in mag is de

vulling. Ook de vaginale besnijdenis is hieraan verbonden.

De geesten hiervoor verantwoordelijk zijn Indische cobra geesten die lichtelijk besproken worden in het derde deel van de Bilha. Er ligt ook een duidelijke link tussen het Chinese 'doodmaken van de voeten' door de voetbinding, en het doodmaken van de kiezen door tandartsen, de zogenaamde wortelkanaal behandelingen waarin de kies gewoon wordt opgezet, dus niet meer doorleeft, en zo mee gaat helpen het lichaam te onderdrukken. Het trekt de grootst mogelijke parasieten aan. Indische cobra's dus. Hoe werkt dit ? Het zijn buitenaardse parasieten die zich in de aarde hebben genesteld en die meedogenloos met een bepaalde code werken. Geld is een code, gedwongen medische behandelingen is een code en gedwongen religieuze opzegversjes is een code, allemaal om de diepte van de mens af te sluiten. Ze vrezen de diepte, en ze vrezen datgene wat opgesloten zit in het Metalen Ei, dat wat eens los zal breken in de vorm van tranen waarover het boek gaat. De traan is een metafoor van het ware zintuig, waarin de mens weer waarlijk en fijngevoelig, eerlijk en met een luisterend oor (niet afluisterend) kan communiceren.

Het is en blijft een heet hangijzer. Dit zijn zware en gevaarlijke geesten waarover we lang niet vrijuit hebben kunnen spreken. We begonnen ermee heel lang geleden in het boekje 'Profetie - Speelgoed of Dynamiet' uit 1993 waarin we het even kort noemden. In dit informatieve boekje werden de drie wortels van valse profetie, drie levensgevaarlijke golven van zonden, besproken, waarvan de eerste wortel hoogmoed was, die met drie pseudo-vruchten werkte :

1. Blijdschap over eigen-kunnen -> opgeblazenheid
2. Tevredenheid over je 'beter' zijn/ weten dan een ander -> betweterigheid
3. Vrede over eigen-macht -> vals zelf-vertrouwen

Toen werd het vel over deze vrucht besproken :

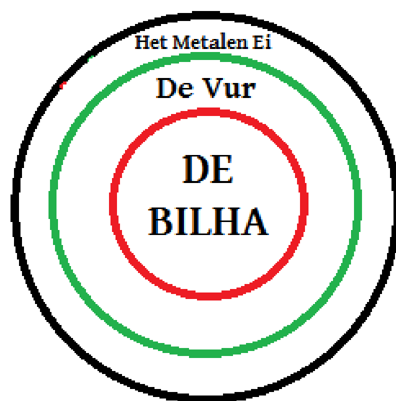
'Het vel over deze vrucht is manupulatie/ machtsuitoefening. (...) De geest van manipulatie wil marionetten van ons maken. Een ieder die daarop ingaat wordt aan hun touwen vastgemaakt en wordt een gebonden mens. (...) Manipulatie = Mishandeling. Als u de mensen op uw eigen 'drill & dwang' - manier bewerkt, dan bent u net als die chinezen die de voeten van hun vrouwen opbinden en in kleinere vormen plaatsen, omdat hun voeten kleiner moeten zijn. ...Grote misvormingen komen hierdoor. U bent dan net als die vader die z'n kind vanuit de kleuterschool naar de vijfde klas zond... verward, huilend, gestresst en verwond kwam de kleine jongen thuis. Manipulatie is ronduit: mishandeling.' (...) Ga er dus niet mee lopen jengelen, want dan gaat hij dood. Mensen zijn teer en breekbaar als glaswerk. ...Ga er dus niet op dansen, want dan breekt het.'

Wij bespreken deze gevaarlijke geest nu dus weer in het veilige kader en context van 'Het Metalen Ei' aan de hand van deze allegorie, als een kunst, want alleen zo kunnen we het verdiepen en onschadelijk maken, door sociologische psycho-analyse. De lijnen kunnen zo gezien worden, waardoor ook de antistoffen zichtbaar gaan worden. Er is dus nog geen daadwerkelijk einde gekomen aan het voetbinden, aan de terreur van de gedwongen gouden metalen schoenen die steeds nauwer worden, want het heeft zich voortgezet in de terreur van de tandartserij. Men vreest de

natuur, dus wordt deze plastische chirurgie in de mond gedwongen, opdat het bot één wordt met plastic en erdoor wordt overgenomen, opdat de zenuwen niet meer optimaal de signalen aan de hersenen kunnen doorgeven. Het lichaam is zo niet meer één geheel, niet meer holistisch, en is gebonden aan de stad tot dienst aan de stad, oftewel het Metalen Zombie Ei, zoals het boek beschrijft. Het lichaam is de tempel van God. Daarin mogen tandartsen niet zomaar plaatsen wat ze maar willen, al hun onreine troep om de menselijke ziel 'af te luisteren', te stalken. Neen. Zij zijn niet geroepen door God. Zij zijn geen werkers van de Gnosis, maar zij zijn werkers voor de duivel.

Daarom is het voor de mens belangrijk terug te keren tot de heilige tranen diep binnenin, van de natuur, van de vrouw, van de eeuwigheid en van de diepte, die besproken worden in het boek als een geheime sleutel, een moedersleutel, tot ontsnapping aan het systeem van het Metalen Ei.

Centrum en Kernen

Tweede Bijbel

Hoofdstuk 46. Bespreking Het Metalen Ei II

In de psycho-analyse die we kunnen toepassen op de tragiek van het heden en het verleden kunnen we tot de conclusie komen dat de duizendjarige voetbinderij een hele wrange en uit de kom gedraaide allegorie is van de wachter van de voet, wat ook weer terugkomt in de doorboring van de voet aan het kruis en het trappen in het glas op de bodem van een ondiep natuurmeer in de tweede bijbel. Daaraan verbonden is dan de tandarts terreur die een hele wrange en uit de kom getrokken allegorie is van de wachter van de mond, als een corrupt geworden schaduw hiervan, wat door het

natuurverschijnsel van de emanatie (van hogere naar lagere vormen) van de gnosis is ontstaan, als tegenstelling van de evolutie (van lagere naar hogere vormen) van de gnosis.

In het Metalen Ei werkt het hele verhaal ook met terugwerkende kracht, omdat juist aan het einde van het verhaal de hoofdpersoon merkt dat hij een cirkeltje heeft gemaakt, en weer bij zichzelf in het begin uitkomt, terugkeert waar hij vandaan kwam, maar dan veilig in de rode gloed, waardoor hij zichzelf kan verdiepen, en dan gaat hij er op een hele andere manier, met een hoger bewustzijn doorheen om hemzelf te helpen en te ondersteunen, en komt hij erachter dat hij in wezen altijd geleid is door zijn hogere zelf die hier al doorheen was gegaan, wat ook de definitie is van de rode gloed. Ergens halverwege het verhaal komt hij terecht bij een boeren echtpaar wat niet durft te spreken, en hem zelfs niet durft te bevestigen in wat ze al weten. Ze worden in de gaten gehouden door het metalen ei. Ze worden door het metalen ei bedreigd. Het metalen ei is het gezag in hun land. Al snel komt de hoofdpersoon erachter dat het veel dieper ligt dan hij oorspronkelijk dacht, en dat het gevaar al veel dichterbij was.

Als we aan de tandarts-industrie denken dan moeten we al beseffen dat we met zware toverij hebben te maken. Het staat niet op zichzelf. Het is iets buitenaards. Het zijn bezetters. Zowel van verkrachtings-slachtoffers als slachtoffers van deze industrie is het bekend dat ze vaak niet durven zeggen wat er met hen is gebeurd, en ze durven de waarheid ook niet te zeggen. Ze zijn namelijk 'geimplanteerd'. Er zit iets wat er niet hoort wat hen afluistert en aftapt. Hetzelfde gebeurt met slachtoffers van psychotrope medicijnen. Ze kunnen zichzelf niet meer zijn. Ze zijn buiten hun eigen lichaam geplaatst. Anderen gebruiken hun lichaam als een pop. Een heleboel slachtoffers hebben dit niet eens van zichzelf door. Het zwaar giftige fluoride wat in de tandpasta's zit heeft dezelfde eigenschappen. Het werd door de nazi's al gebruikt om het bezette gebied gewillig te maken en verzetsloos. Het bewerkt een automatisme in het hoofd wat het alarm uitdooft, dus automatisch bepaalde onderwerpen van verzet en ontsnapping ontwijkt of bagetaliseert, het zogenaamde afwimpel-gedrag. Deze symptomen worden ook door vullingen opgewekt. Het zijn de merktekenen van de bezetter, en die heeft zijn territorium al afgebakend. De tandarts bezet dus bij elke vulling, wortelkanaal behandeling en fluorbehandeling of poetsbeurt een deel van je hersenen. Je levert dus steeds meer in aan deze geesten. Vandaar dat wij dit in de demonologie stelselmatig herhalen, opdat het alarm systeem herstelt zal worden en zal worden aangewakkerd in degenen die dit diep in hun hart wel willen. Er is dus een verschil tussen het gebonden, bezette hart en het diepste hart waarin de verborgen wil van de mens ligt. Dat zijn dus twee lagen. Wij blijven het dus herhalen, omdat de tandarts ook herhaalt om zijn slachtoffer in slaap te houden, onder de betovering van zijn programmatie. Ook zijn we het dus aan het verdiepen, want het gaat niet om de symptomen, maar om de wortels, en dan komen we bij het schoenmaker mysterie uit wat besproken is.

Het Centrum boek 'Het Metalen Ei' leidt dus via de Vur-kern tot de Bilha, waarin deze allegorieën verdiept worden. We hebben namelijk op aarde te maken met allerlei verdraaiingen van diepere waarheden.

De Indische cobra's zijn niet noodzakelijk boeddhistisch of hindoeistisch, maar ze materialiseren en verletterlijken deze religies, dus eigenlijk als tegenhangers. In India was er de lotus-aanbidding en de aanbidding van de lotus voeten, als een beeld van het transcendente inzicht, en de gouden lotus stond voor de volkomen ontwaking. In China hebben ze dat verletterlijkt door de voeten van

vrouwen te vergelijken met de blaadjes van een lotus die in een punt uitlopen, en zo behoorden ook hun voeten te zijn. Het is een vorm van krankzinnigheid om zo te denken. Zo lust ik er nog wel een paar. Zo kan ik het ook. En tandartsen denken precies hetzelfde met hun domme logica dat wanneer er een gaatje in de kiezen zit dan moet daar maar in geboord worden en moet het dichtgecement worden met troep. Tandartsen zijn hiervoor niet door God geroepen, maar door de duivel, net zoals de voetbinders. Ze zijn ingefluisterd door de materialistische Indische cobra's die de prachtige esoterie en diepgang van de Indische religies wilden verstoren en kapot maken. Zo namen ze het Chinese volk in. Maar aan het begin van de jaren 1900, in 1912, werden ze door de Chinese Republiek overwonnen, wat later uitgroeide tot de communistische Chinese Volksrepubliek in 1949 waardoor het uiteindelijk totaal werd overwonnen. Communisme staat namelijk voor gelijkheid en context, wat dus ook weer diepte opwekt.

Deze geschiedenis weerspiegelt dus iets veel diepers, wat in de Bilha te lezen valt. China staat voor 'zuni' in de amazone taal, vermindering, wat een Vurisch principe is, maar wat ook in de religies om ons heen tot uiting komt, bijvoorbeeld in de islamitische ramadan (het heilige vasten, minderen) en de boeddhistische en hindoeïstische weg van de leegte en het minimalisme. Ook in het christendom komt dit voor in het alles achter je laten en jezelf ontledigen opdat God je kan vullen. Dit personificeert zich in de Bilha mythologie, in het amazonisme, als de Zuni stam. Dit begint al in boek 39 van de Bakroe, het eerste deel van de vierdelige Bilha (de tetrateuch), met dezelfde naam : de Zuni :

17. De SN, de vermindering, als de Ramadan, het vasten, de ascese, het binnengaan van de leegte.
18. De SN komt van een amazone stam, de Zuni.
19. De Filistijnen ontwikkelden zich tot de Soenni Islam. Zij aanbaden de godin Delilah, die Bakroe is. Dit is ook waar Bakroe oorspronkelijk vandaan kwam, van de Zoenni, Zoeni-amazones.

In het onderwijsboek 'de Afrika Code' staat hierover in 3.19 :

'Zuni betekent vermindering, en is de naaktmakende, oftewel openbarende stam. (...) Dit is ook weer verbonden aan Bakroe, die de oorlogsgodin is, en Simson moest onderwerpen opdat hij de Zuni stam (Suni, filistijnen) zou dienen, wat ook de betekenis van zijn naam is : Sama (luisteren en gehoorzamen, Hebreeuws) Suni. Zoals de Bilha zegt : "Bakroe is het geheimenis van de hoofd-besnijdenis. En zij is gekomen om visioenen te geven, en om de heiligen doorgang te geven, want lang zijn zij door onderdrukking tegengehouden." En : "Bakroe is van de diepere wildernissen van het paradijs. Zij draagt het wapen om gehoorzamen te testen. Zij is als de sieraden van het lijden. Zij spreekt recht in list en symboliek. Zij raakt het letterlijke niet aan. (..) Zij is de weefster van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een mysterie. In de dieptes van de wildernis woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen. Als de amazone van de Heerin is zij." Bakroe wordt in de Bilha de oudste dochter van Bilha genoemd.'

In de Surinaamse Bijbel van de tweede bijbel, staat in hoofdstuk 38 dat Eva een beeld van de Zuni stam is. Eva moest Adam inwijdden in de gnosis, oftewel we kunnen alleen ingewijd worden in de gnosis door het verminderen. Het christendom maakte hierom korte metten met Eva en onderdrukte de vrouw. In hoofdstuk 41 wordt er een exegese gegeven van Numeri 2:3-4 :

"3 Aan de oostzijde, aan de kant waar de zon opgaat, zal het vendel van de legerplaats van Juda zich

legeren naar hun legerscharen. De vorst nu der zonen van Juda was Nachson, de zoon van Amminadab; 4 en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg vierenzeventigduizend zeshonderd.

Nachson – opvoeding, gewillig maken
Amminadab – donker

Opvoeding door de donkere moeder amazone. De telling vond plaats in de Sinai wildernis, SN, Soenni, oftewel de amazone Zuni stam."

Het was dus een onderdeel van de wildernis waarin het volk Israel werd geleid door Mozes op weg naar het beloofde land. Sinaï, oftewel Zuni, was de berg waarop Mozes de wet ontving. De heilige wet kan dus alleen maar ontvangen worden in de vermindering, in Zuni. Zij die altijd maar weer meer willen zijn, en het altijd beter denken te weten kunnen dus nooit tot de wet komen. Vandaar dat China in de psycho-analyse een hele belangrijke dynamiek is.

In de Amalek, het tweede deel van de Bilha, in boek 5, de Bada, staat :

5. En de Orionse Deuteronomium sprak : Ziet, gij werd opgejaagd door de Zuni, en zij dreven u tot Chorma, de plaats van mutilatie. Zie, dit is metaforisch : Uw armen werden afgehakt, opdat gij niet zou spreken. Gij zou niet meer handelen vanuit uw zelf.

Dit was iets metaforisch wat weer door de Indische cobra's werd verletterlijkt.

6. Gij weende voor het aangezicht des Heren; maar de Here luisterde niet naar u en neigde haar oor niet tot u. Zo bleef gij dan lange tijd in Qadesh, als een tentslaaf, de vele dagen, dat gij daar vertoefd hebt. Zo kwam u tot het rangensysteem van de Zuni. En u klaagde hierover in uw tenten. Gij klaagde dat de Here u had overgeleverd onder de voeten van de Zuni, omdat Zij u haatte en zo vernietigde.

Dit gaat over het door God onderworpen ego, het vlees, in het laatste oordeel, en daarom wilden de Indische cobra's van het ego de voeten van de Zuni, oftewel de diepte in de verborgenheid, van China, vernietigen en onderwerpen. Zo vierden ze hun lusten bot op de arme Chinese vrouwen. Ze noemden het een schoonheids ideaal om deze vrouwen zo te verminken in hun voeten, om hen te bespotten. Ze wilden hiermee pronken : 'Zie wat wij met de Chinese vrouwenvoeten hebben gedaan ?' Dit is afschuwelijk en je kan denken : Gelukkig gebeurt dit niet in ons land, maar het gebeurt wel in ons land. Denk aan de tandartserij en de psychiatrie die in principe hetzelfde doen. En denk aan de geestelijke wereld en het hiernamaals waar deze praktijken ook op grote schaal gebeuren. Als demonoloog kan ik het weten, want ik moet vaak zielen uit deze praktijken bevrijden in de onderwereld. De ziel van de mens, het energetische lichaam of geestelijk lichaam, wordt ook nog steeds door dit soort zaken onderdrukt, dus u zit er nog tot uw nek in. Er is een strijd te voeren.

In boek 25, Satan, van de Amalek staat :

5. De Zuni hebben het gehoord en hebben zich erover verblijd, en ook hun dochteren hebben zich verheugd over de oordelen over u aangemeten. Zij hebben hun naakte billen getoond in grote spot

over u, en zij hebben u verworpen, ja, verstoten.

In hoofdstuk 42 van het onderwijs boek 'Het Plumares Mysterie' staat :

'Vannacht had ik een droom dat ik naar buiten keek en er was sneeuw in de zomer, en de lucht was vol met buitenaardse leeuwen die vrij waren gekomen door het bespreken en rechtzetten van de dhammapada. Zij waren lang opgesloten gehouden in het lagere Betelgeuse. De leeuwen waren erg intelligent, vorstelijk en poëtisch. Zij bewaakten de hogere literatuur. Ik kon rechtstreeks in Betelgeuse kijken, en er waren oorlogen tussen de Bada stam en de Zuni stam, wat zich op aarde vertaalde als de Boeddha (bada) en China (zuni) dualiteit. De Zuni stam won uiteindelijk de oorlog.'

Bada staat in die zin ook voor India en heeft een dualistische betekenis, zowel positief als negatief, maar dit gaat ook over China die de Indische cobra's van het voetbinden verslaat.

Voetbinderij en Tandbinderij (mondbinderij, botbinderij) zijn dus lagen van dezelfde geest. In het boek 'het metalen ei' komt de hoofdpersoon na een bepaalde overwinning over het metalen ei bij een boerengezin terecht die onderdrukt worden door een wit metalen ei en die daar niet over durven te spreken en hem niet durven te bevestigen. Maar eigenlijk komt de hoofdpersoon zo in contact met delen van hemzelf, en uiteindelijk confronteert hij het wit metalen ei wat uiteindelijk de boerin inspireert om daadkrachtig met het wit metalen ei af te rekenen. Het wit metalen ei was helemaal de familie ingegroeid, maar zij koos dus uiteindelijk wel de kant van de hoofdpersoon die in principe als hun bevrijder kwam. Het staat ook voor het verloren gegane moederdeel wat helemaal de mond gesnoerd was waar de hoofdpersoon contact mee maakte. Daarvoor moest de jongen al contact maken met de traan van de verloren vrouwen en de wachter ervan verslaan. Al deze verschillende gebeurtenissen hebben met elkaar te maken en kunnen zonder elkaar niet bestaan. Het zijn belangrijke schakels van de ketting ter overwinning over het metalen ei.

Hoofdstuk 47. Bespreking Het Metalen Ei III - De Mexico Schakel

Familie kan soms een personificatie zijn van het onder dwang geimplanteerde en van de inbinding (voet, mond). In het boek 'Het Metalen Ei' krijgt de hoofdpersoon op het laatst te maken met het gouden metalen ei wat zich zomaar op elk tijdstip kan opdringen, het huis kan binnenvallen, om dan ook familieleden mee te nemen, ook ongewenste familieleden. Het is dan een grote inbreuk op privacy, maar het is een huurbaas en hij heeft een moedersleutel. En dan begint voor de hoofdpersoon de vernauwende schoenendwang die daar heerst. De familie is dus een personificatie van de voetinbinding in dat opzicht.

Ergens in het begin van het boek krijgt de hoofdpersoon te maken met een robotische Mexicaanse vrouw die van hem haar kind probeert te maken, en maakt al verdachte opmerkingen dat zij hem zal breken en zijn voet zal verwonden (dat is precies wat gebeurt bij de voetinbinding). Ze maakt ook opmerkingen dat het rode pad in haar hart is. Het rode pad was het pad wat de hoofdpersoon moest begaan. In Mexico leefden de Azteken die het hart uit degenen die ze hadden geofferd sneden. Het metalen ei aaste ook op de harten van mensen, om ze in te sluiten in zijn familie spelletjes. Zowel

harten als hoofden werden geofferd om de goden te voeden. Er ligt een zware link tussen de Azteekse offerrituelen, de Chinese voetverminkingen en de botverminkingen gedaan door de tandarts, met daar bovenop ook nog eens het sausje van de mentale verminking door de psychiater. Uiteindelijk ontsnapt de hoofdpersoon van 'de Mexicaan' zoals ze genoemd werd, en later kwam hij erachter dat zij een soort gevangeniscomplex of strafkamp was. Hij ontsnapte door toedoen van de rode gloed, wat later zijn hogere zelf bleek te zijn en de traan van de diepte, die hem had weten te bereiken. Eigenlijk kwam het er op neer dat hij geheimen moest hebben die hij niet aan haar mocht vertellen en hij moest een soort gelofte doen van stilte. Het is dus van belang om verkeerde hartsrelaties en bloedbanden met verkeerde familie-geesten te verbreken en om geen paarlen voor de zwijnen te werpen, wat er ook op neerkomt om geen spotters onnodig en overmatig terecht te wijzen, want dat brengt alleen maar meer schande. Het komt erop neer dat je je grenzen moet weten met woorden, weten wanneer stil te zijn. Soms is de stilte veel krachtiger en effectiever in het verbreken van banden dan door spreken. Spreken is zilver. Zwijgen is goud. Hij mag niet rechtstreeks tot haar spreken, maar moet het symbolisch doen, als met een omweg, zodat er glas is tussen hem en haar. Daardoor raakt de robot uiteindelijk in de war en moet hem loslaten.

Het metalen ei gebruikt dus familie, en groeit daar in en tussen, juist als manier om mensen af te luisteren. Het gaat allemaal via de familie banden, de vernauwende en benauwende schoen die altijd te klein is en altijd maar kleiner wordt. Daarom moet de mens op zoek gaan naar zijn hogere familie, binnenin als eerst. Vandaar dat de hoofdpersoon op zoek moest gaan naar de eeuwige traan en de traan van diepte om geboorte te geven aan dat zintuig.

Hiervoor moest de hoofdpersoon eerst op zoek naar de traan van de verloren natuur. Hij komt dan in een aanvaring met de twee zussen Colombia en Venezuela. Ze laten geen spaan van hem heel, vooral Colombia niet. Het boek zegt hierover : 'Het was alsof hij in een stuk glas was getrapt met zijn blote voeten. Zo voelde het. Alsof een giftige slang zijn voet had gebeten en niet los wilde laten.' Zo komen dus de bedreigingen van de Mexicaan uit. Colombia is een land van drugsoorlogen en van de chaos van paramilitaire groeperingen die het recht in eigen hand nemen en op tilt slaan met ontvoeringen en keukentafel-executies.

Het boek zegt hierover : 'Zonder Colombia kom je nooit bij het ei,' zei het vrouwtje. 'Zij is het pad tot het ei, tot de traan.'

Hij had toen een grote confrontatie met de groene vorm van het metalen ei omdat dit de wachter was van de traan van de verloren natuur. Colombia met haar chaotische straffeloze cultuur waar alles door elkaar heenloopt en alles elkaar afbreekt en overneemt is natuurlijk een aantrekkelijke voedingsbodem voor de Indische cobra, want die kan hier uitwassen. Vandaar dat dit platform fundamenteel is. Zowel Mexico als Colombia zijn belangrijke schakels in het mysterie van het metalen ei en daarmee van het voetbinding mysterie. Door Colombia werd de hoofdpersoon als door een giftige slang in zijn voet gebeten, en zij liet niet meer los. Vandaar dat het metalen ei mysterie een belangrijk onderdeel is van de Amerika brug. Juist in Colombia was de traan van de verloren natuur te vinden. Eerst kreeg de hoofdpersoon een confrontatie met deze wachter van machteloosheid. Hij kon alleen maar toekijken hoe Colombia hem te gronde bracht, maar uiteindelijk beschermde de rode gloed hem, omdat uiteindelijk het kwaad een hond aan een lange ketting is. Ergens liggen er grenzen waar ook het kwaad niet overheen kan. Toen het groene metalen ei tegen die grenzen opbotste kwam uiteindelijk de traan van de verloren natuur vrij. De

mens zal uiteindelijk overgaan van de weergaloosheid van de stad tot de weergaloosheid van de natuur. Daarna moest de hoofdpersoon op zoek gaan naar de traan van de verloren vrouwen. We staan dan ongetwijfeld oog in oog met de geesten van voetbinderij, vaginale besnijdenis en andere onderdrukking van vrouwen. De hoofdpersoon werd niet alleen beschermd door de rode gloed, maar ook door de traan van de natuur, de groene traan. Hierdoor kon de wachter van de vrouwen traan, wat ook een metalen ei was, een bruine, hem niet verslinden. Hij vroeg de jas van het bruine metalen ei, dus eigenlijk datgene wat de vrouwen onderdrukte en maskerde. Daarom had het bruine metalen ei er ook geen problemen mee hem die jas te geven, maar zo kwam hij dus wel in contact met de vrouwentraan. Ogenschijnlijk had hij dus een grote overwinning behaald en in de diepte zal dat ook zeker zo zijn, maar hij moest daarom wel door nog een heleboel heen, juist omdat hij die jas had aangenomen. Het was bedoelt opdat hij zou deelnemen aan een wedstrijd. Het was nog maar het begin van zijn strijd tegen het metalen ei.

Hoofdstuk 48. Het China Mysterie

'Wij houden ervan om dom te zijn,' 'we like being stupid,' is wat de zombie-mens op aarde zegt. Voor intelligente mensen van wie de hogere zintuigen zijn geopend, die ontwaakt zijn, kan het soms heel zwaar zijn om als eenling tussen massa's domme mensen te leven. Van het allemaal maar corrigeren zou je ook doodmoe worden. Er is daarom een hogere weg. In dit spel moet de intelligente, ontwaakte mens wel door massa's domme zielen, want het is een test. Dom ben je al gauw, dat is zo gepiept, er zijn genoeg van die valstrikken voor mensen die denken dat ze intelligent zijn. Domme mensen weten vaak niet dat ze dom zijn. Wijsheid betekent niet zomaar denken dat je wijs bent, maar betekent juist voorzichtigheid en toetsen. Juist omdat een mens al snel dom kan worden in een domme wereld, omdat de gevaren zo gecamoufleerd zijn, is eigenlijk het enige pad de demonologie en de heilige gebondenheid waarin de mens zichzelf verliest en sterft. Dit zijn afgezonderde mensen, maar alhoewel ze niet van de stad en het dorp zijn leven ze wel erin.

Waarom is de Indische cobra zo geobsedeerd met voeten ? De voetjes van Chinese vrouwen moesten zo klein mogelijk worden. Dat was het schoonheids-ideaal en het ideologische ideaal : de ingetogenheid van de vrouw en haar toewijding. Al piepjong werden ze hier aan onderworpen en leden helse pijnen door deze demonische traditie. Er werd geschat dat ongeveer 1 op de 10 vrouwen met ingebonden voeten overleed aan de complicaties ervan. Meisjes werden dus geofferd aan een groot monster. Chinese mannen dronken ook uit bepaalde kleine schoenen en dat werd de gouden lotus toast genoemd. Op bepaalde feesten waren dit gewoon de schoenen van prostituees. De ingebonden voeten waren een symbool van status, en was een voorwaarde voor het huwelijk. Met het overwaaien van het hindoeisme en het boeddhisme vanuit India naar China waren dit de materialistische bij-effecten, zware corrupties ervan, waarom we dan ook in de demonologie

spreken over de Indische cobra. Ook de Mongoolse bezetter spoorde China hiertoe aan. De voet is de wortel, als een beeld van drugs. Indische cobra's zijn verzot op drugs omdat het hun geweten kan uitdoven. Vandaar dat een drugsland zoals Colombia (cocaine land) een geliefde waterput is voor de Indische cobra's, en daarom werd Colombia ook allegorisch besproken in het boek 'Het Metalen Ei'.

Daarom is het van belang zicht te krijgen op de Voeten van de Moeder Natuur, oftewel de diepte ervan, want de boze geest wil alle vrouwenvoeten inbinden en beperken ter exploitatie. Marco Polo (1254-1324) schreef als ontdekkingsreiziger over de jonge Chinese vrouwen die korte stapjes maken van nog geen halve vinger lengte. Het zijn allemaal materialistische wetten, maar de mens moet komen tot de geestelijke wetten, de vertikale wetten waarin de mens voorzichtigheid leert en het verminderen, en dat geldt voor elk mens, niet alleen de vrouwen.

Chinese mannen zagen dus de voeten van vrouwen als lotus blaadjes waarvan zij het sap konden drinken, als een soort drugs. Ze vielen helemaal in zwijm van zulke vrouwen. Vrouwen met kleine voetjes vonden ze 'schattig'. Er ligt hier dus een hele grote verbinding tussen de voet en de mond. De Chinezen zagen de kleine voet van de Chinese vrouw als voedingsbron. Ook de christelijke allegorieën die oorspronkelijk in gnostische boeken stonden werden meer en meer verletterlijkt door de Indische cobra's, als een schaduw. De man kon zo zichzelf meer en meer opblazen, door het drinken van de lotus schoen, en het sap van de mismaakte vrouw werd zo in zijn borst gespoten en in zijn buik, wat we zien in de body building cultuur, een markt bedreven door oude mannetjes met stropdasjes die er altijd bijstaan. Het zijn karikaturen van de oorspronkelijke man en vrouw. Al deze sapjes zijn voor hen zo heilig als de vullingen van de tandarts. Zo maakt de tandarts een porceleinen kast van de mens waarin zijn peperdure spulletjes komen te staan, oh zo heilig, het mag niet aangeraakt worden, alleen door de tandarts. Dat de mens er zwaar onder lijdt kan hem niet deren. Het zogenaamde 'medicijn' is belangrijker dan de mens zelf. Voor de tandarts is de mens er voor de vulling. De vulling is van een hoger ras dan de mens zelf.

De mond leidt dus terug tot de voet, want de Chinese man aanbad de kleine Chineze vrouwenvoet, en dronk uit de lotus schoen ervan. Het was als een olie-mijn of drugsmijn. Zo kon de Chinees ophogen in status, wat economisch ook weer beter was. Geestelijk gezien werden christelijke vrouwen hier ook aan onderworpen, want ze werden ondergeschikt aan de christelijke man door het Paulinische dwangbewind van vrouwenhaat. De vrouw moest zich stilhouden, de man om opheldering vragen, en toegewijd zijn aan haar man. Ze werd aan de ketting gehouden in haar doen en laten door het hogere ras, de man, want Eva had de man verleid tot zonde, dus nu moesten alle vrouwen daarvoor boeten. Geestelijk gezien werden hun voeten dus ook ingebonden.

Dit is het doldwaze labyrint van het metalen ei. Daarom moest de hoofdpersoon op zoek naar de traan van de natuurbron, want de stad was krankzinnig geworden. Dit zijn allemaal zombies, lieve mensen : de voetbinders, de mondbinders en de hoofdbinders, en zij hebben het laatste wat nog menselijk is de totaal-oorlog verklaard. Het zijn de dagen van de zombie apocalypse. We zijn in een grote zombie oorlog. Om aan het krankzinnige, diabolische dwangbewind van de stad te ontkomen moet de mens terugkeren tot de natuur, tot de Voeten van de Moeder Wildernis, oftewel de diepte van de natuurkennis. Dit is verborgen in de heilige traan, waar ook het derde deel van de Bilha over gaat. Het moet herhaald worden, telkens weer, om alle programmeringen te verbreken die dit soort geesten hebben opgezet. De put gaat diep. Het is een ongelooflijk gore bende van zombie

krankzinnigheid in de stad, waarin de man zich verlaagd tot dit soort spelletjes. In het metalen ei wordt dit vergeleken met gokspelletjes want het heeft geen inhoud, geen waarde, geen zingeving. Het is allemaal ijdele zotteklap. Het zijn mismaakte zombies die ook anderen mismaken en deze mismaaktheden vereren omdat ze het hebben opgegeven. Ze hebben de goede strijd niet gestreden, en zijn aan de kant van de vijand gaan staan. Het is een grote en zware tragiek. Alle lagen van deze wereld zijn door en door corrupt, en het schuim van leugen bruist op iedere golf, klaar om nieuwgeboren hoofden in te nemen en hun voeten in te binden. In de onderwereld en in de ziel gebeuren dit soort dingen ook met mannen, dus laten we onszelf niet voor de gek houden.

De voet is het beeld van de verborgenheid, de traan van de duistere diepte. Het is de geest van publiekelijkheid en afluistering die daarom de vrouwenvoet wilde inbinden, zodat de mens geen schuilplaats meer zou hebben in het verborgene. Het is een hardnekkige strijd tussen publiekelijkheid en verborgenheid, allemaal om informatie. Het is een informatie oorlog, en we zijn nu ook in het tijdperk van informatie. Zo wordt er dus in het boek 'het metalen ei' een link gelegd tussen de natuur en de vrouw opdat er herstel kan komen. De publiekelijkheid heeft allemaal te maken met interrogators, ondervragers, oftewel de afluisteraars. Het is een telefoonsysteem waarin de gehele wereld al is ingebonden, waarvan de kleine opgebonden Chinese voet weer een beeld is, want deze lotus voet is voor status en aanzien, voor publiekelijkheid, oftewel controleerbaarheid, beheersbaarheid. De mens zelf is opgebonden als een kleine opgebonden Chinese voet, als onderdeel van de matrix van het metalen ei. De ingebonden voet is zo als een soort telefoonhoorn. GSM is watching you.

Er is dus een grote oorlog tussen het telefoonnetwerk van de Indische cobra's en het telefoonnetwerk van de natuurgnosis, van de Vur. Diep boren door de tandarts is dus diep de kabels aanleggen voor de Indische cobra's. Dit is natuurlijk slechts maar een code van de Indische cobra's. Niet de tandarts op zich is van belang voor hen, maar daar waar het voor staat : afluisteren. Maar hier hangt een hoog prijskaartje aan, want overmatig afluisteren zorgt ervoor dat uiteindelijk iemand's systeem oververhit raakt, dus het leidt uiteindelijk tot doofheid. Afluisteren is namelijk 'koud luisteren', waardoor er geen daadwerkelijk contact is met diepe sentiente (voelende) wezens. De diepte wordt afgewimpeld en afgesloten, dus die gaat om de afluisteraar of ondervrager heenhangen als een tijdbom. Vandaar dat de schoenmaker in het metalen ei uiteindelijk doof werd, en zo werd de betovering verbroken.

Hoofdstuk 49. Het Hogere Vier-Dimensionale Rusland

Er is niet een of andere God die we aan de praat moeten proberen te krijgen, die antwoord moet gaan geven, want dat is slechts een metafoor. Het gaat om het hogere zelf, het zelf ontdekken van de wetten van het heelal en de technologie van de hogere kennis. We zijn dus niet hulpeloos en al helemaal niet afhankelijk van een andere persoon.

Op de Amerika Brug zijn er een aantal graden van parasieten :

1e graads : demonen
2e graads : leprechauns
3e graads : zombies

De grote zombie machines op de aarde verdichten en verletterlijken alles. Verdichtingsgevaar ligt voortdurend op de loer. Hierin heeft de mens de zogeheten Rusland Machine nodig die alles fragmenteert. Er is verschil tussen het lagere Rusland en het hogere Rusland. Onder de aarde is Rusland een grote wildernis, een oerwoud. Het hogere Rusland is gebouwd op de pilaren van het abstractisme en het fragmentarisme. Dit komt ook weer terug in de Vur. De cirkels moeten onderbroken worden en verbonden worden met nieuwe cirkels. Zo gaat dat eigenlijk eindeloos door. De mens leeft zo door fragmenten in de wildernis. In de stad moet alles rondgemaakt worden, afgemaakt worden, waardoor zombies alles kunnen oppotten. Het fragmentarisme behoedt hiertegen. De mens mag niet dichtgroeien. Het is dus de Rusland machine versus de Zombie machine. In de diepte is Rossiya, Rosh, iets Amerikaans :

Jah-rosh-alem, Jeruzalem, is de verwezenlijking (jah) en de vereeuwiging (alem) van het abstractisme en fragmentarisme (rosh, fragma-abstractisme), wat ook weer terugkomt in wat Nieuw-Nederland nu is : Nieuw Jah-roshy, New Jersey, samen met New York en Delaware.

Door het fragmentarisme kan er heel subtiel en natuurlijk ware symbiose ontstaan, ware fusie. Rosh staat in principe gewoon voor de oerstammen. Rosh betekent in het Hebreeuws begin, hoofd. Het zombie systeem waarin de mens opgroeit is geen eerlijk systeem. Het liegt en bedriegt om een eigen valse realiteit en werkelijkheid te suggereren. Vandaar dat de Amerika brug belangrijk is opdat de mens kan terugkeren tot rosh. Het hogere Rusland is een vier dimensionaal Rusland in de Betelgeuse kern, in de aarde kern, in de algemene dimensies en over de rand van het heelal.

Hoofdstuk 50. De Colombia-Schakel als het Amerikaanse Rusland

De traan van diepte doet er niets aan om 'in te passen', maar leidt tot het fragmentarisme in het hogere Rusland. Daartoe is ook het Ragnarok-traject aangelegd. Vandaar dat Rusland parallel loopt

aan Colombia, omdat dat ook een fragmentarisch land is. Alles hangt als los zand aan elkaar en alles gaat tegen alles in. Rusland is op een andere manier fragmentarisch in de zin van het ijsprincipe. Beide landen zijn allegorieën van het fragmentarisme op hun eigen manier. Er moet dus een sterke binding met het abstractisme zijn, anders gaat een fragment zich zwaar verletterlijken met alle gevolgen daarvan, en verletterlijking brengt verdichting en daardoor overmoedige, valse symbiose, oftewel de zombie werkelijkheid, een terroristisch visioen, al dan niet subtiel. IJs moet genomen worden als allegorisch, dus dan kom je toch weer in de wildernis uit, zoals Rusland onder de aarde is en in de Betelgeuse kern. Cryptografisch gezien moeten we stellen dat zoals de boom van kennis in de bijbel Assur was, SR, ook als een paradijselijk gebied, zo werd dit door de zondeval omgedraaid tot RS. Rusland is dus ten diepste gewoon Assur, de boom van kennis, een paradijselijk gebied, SR (Aser, Suri), als onderdeel van Suriname, wat dus ook Colombia is in de diepte, omdat Colombia (naast New Je-rosh-ey, New Jersey) het Amerikaanse Rusland is.

De Filosofie van het Voortijdse Afrika

Centrum ter Onderzoek van de Amazone Bijbel - 2018/ 2019

Voorwoord

Afrika is zo'n beetje doodgenegeerd. Het Westen houdt zich hysterisch doof, al een hele lange tijd. Dit komt omdat ze de opgeslagen kennis van Afrika niet willen kennen. Het zou de val van het Westerse droom-imperium betekenen. Maar Afrika zal de val van de huidige wereld betekenen, van het huidige systeem. De mens kan niet sollen met de natuur. De mens denkt dat hij het kan, en lacht erom. 'Kijk wat een macht ik heb over de natuur. Kijk wat ik allemaal met de natuur kan doen.' Maar de mens onderschat de strategie van de natuur. Telkens weer. De natuur neemt de tijd. Bij de tijd dat de mens dat door gaat krijgen is het al te laat. De mens is een parasiet, en de natuur heeft de mens al geheel ingesloten. De diepere mens zal teruggaan tot Afrika. Wat betekent dit ?

Daarover gaat dit onderwijs-boek. Het is de basis voor het komende onderwijs.

Hoofdstuk 1. De Diepte van het Heelal

Demonologie is ingewikkelder dan wiskunde. Het kan niet op z'n Jan Boeren fluitjes gedaan worden. Ook is het niet iets religieus, maar iets technologisch. Religie is slechts een bepaalde taal, een metaforiek, een metafysische taal, een code taal, en dat moet ook wel, want de aarde is een mentaal mijnenveld. Het is allemaal in de context van de natuur.

Moeder aarde is verwond, en vele andere moeder planeten. De natuurvrouw (die overigens staat voor progressiviteit en innovatie) mag niet gesexualiseerd worden, maar mag hersteld worden door de verdieping. De oppervlakkige mens sexualiseerd de natuurvrouw, wat als een verkrachting is, en juist de wond van de natuurvrouw.

In de diepte van het heelal liggen een heleboel natuurplaneten die helemaal vertrold zijn. Trollen zijn een soort van vierde graads parasieten die parasiteren op de natuur en op de natuurvrouw. Ik zag de matrix van deze trolplaneten. Ze waren bijna helemaal stukgekauwd, maar hadden nog steeds groot potentiaal.

Ik kwam in contact met een buitenaardse die voor de natuur werkte, en die zei dat de aarde nog niet ontwaakt was. Er moet nog veel meer gebeuren. Hij zei dat er een grote strijd was tussen de trollen en de natuur, en liet mij dus de matrix zien van de trolplaneten die dus eigenlijk natuurplaneten waren, maar ingenomen door deze parasieten. Het medicijn is een diepe steek die langdurig steekt, als een langdurig kruis, omdat de mens in slaap is gevallen. Het is een stekende thee, geen zoete thee. Als kind had ik een herhalende droom, vooral als ik koorts had, dat ik bij mijn oudtante die in hetzelfde dorp woonde in de keuken was, en ik kreeg een kopje thee en toen zakte ik gewoon door de vloer door een diepe tunnel de onderwereld in tussen de schedels en de botten, in een natuurdal. Telkens als ik die droom kreeg en ik kreeg die thee dan wist ik wat er zou gaan gebeuren. Ik was daar altijd erg bang voor als kind, maar later kwam ik erachter dat dit het shamaanse pad was.

De buitenaardse liet mij dus de map zien van de trollen planeten, en diep in die planeten waren nog de natuurknopen, die allemaal aan elkaar verbonden waren. Het was een soort puzzel. Het was een sap wat werd onderdrukt, en de trolse parasieten willen niet dat de mens dit sap krijgt. Het was een natuursap. Juist omdat ze zoveel gestolen hebben heeft alles wat zij ons dwingend opleggen nog diep binnenin dat natuursap in zich. Vandaar dat een mens heel veel pellen moet, van laag tot laag, om in het diepste door te dringen, om de oorspronkelijke boodschap te zien die tot ons was uitgezonden. De trolse parasieten hebben het onderschept en verdraaid, maar diep binnenin ligt het nog steeds voor de mens om te ontdekken.

De mens leeft in tunnelvisie, niet in staat te voelen wat een ander voelt. Daarom is de mens trol geworden, betweterig, ongeinteresseerd, onverschillig, en weet eigenlijk niet wat er een straat verderop gebeurd. Alles cirkelt om de mens zelf. Zij die ontwakende zijn zijn nog niet volledig ontwaakt, en roepen : 'waarom, waarom ?' in hun worstelingen. Er is zoveel wat ze niet begrijpen, en de trolse machines gaan maar door en door. Hier wordt er een arm of poot uitgerukt, en daar wordt er weer een hoofd afgekapt. De mens zit in een systeem wat niet meegeeft, en soms kan de mens zich alleen maar stil houden, want hoe meer de mens zich tegen het systeem verzet hoe erger het wordt. De apparaten in de mens geinstalleerd zijn implodes, d.w.z. zodra ze het proberen eruit te krijgen, dan valt het hen aan, en schakelt hen uit. Daarom moet er strategie gebruikt worden. De mens moet geen blinde vuistvechter worden. Daarom zijn we stil op het juiste moment en dragen we ons kruis. Het kan heel frustrerend zijn, totdat men van binnen kookt van woede. 'Kijk wat er met onze planeet gebeurt, met ons en met onze kinderen ?' De mens voelt zich dan vaak machteloos en hopeloos, en ook zo vaak geisoleerd, vooral als je ontwakende bent. We kijken dan tegen een grote schil aan want de volledige ontwaking is nog niet geweest, en kan ook niet geforceerd worden, vanwege gevaarlijke beveiligingssystemen. Maar daarom zijn de buitenaardsen hier, van de hogere natuur, van het hogere zelf, om de mens op het gevaarlijke pad van ontwaking te leiden.

Ik zag miljoenen en miljoenen trolplaneten in de diepte van het heelal. Ze waren aan elkaar verbonden, en ik zag de mensen om me heen erin, als matrixen. Het is een schakelsysteem. Het zijn lopende puzzels, en de één vormt de sleutel van de ander. Zij verbergen de sprookjes van ontwaking.

Het systeem hapert. Soms heb je hulp nodig, en krijg je die niet, valt alles stil. Soms loop je met je hoofd tegen muren op. De mens is verdwaald in de trollen-matrix, maar weet niet wat het is. Het is allemaal code. Er zijn hiaten juist om de diepere natuur erachter te ontdekken. Het steekt diep, en dan bevriest alles, omdat het diepere roept. Het is allemaal heel erg dubbel, maar richting die ontwaking moeten we gaan. Wat is er precies gaande achter de grote buitenaardse schermen ? Er moet meer zijn. Dit kan niet allemaal toeval zijn of noodlot.

Juist de natuur-buitenaardse sprak ook door die matrix heen, alles vervormende, omdat het heel diep van binnen daarin ligt opgeborgen. Het is allemaal kneedbaar, klei in de handen van de pottenbakker. Niets is zwart-wit. Er liggen veel meer lagen achter, en er werkt veel meer doorheen dan we denken.

De natuur is bevroren en de mens mag wachten op de ontdooiing. Al het lijden is gecodeerde kennis. Het kost misschien moeite om het langdurige kruis te aanvaarden, maar het is de enige weg,

want zij die hun kruis niet dragen en geen hart hebben voor moeder aarde en de andere moeder planeten worden door de trolse parasieten meegenomen en worden zelf een trolse parasiet. Dat is wat de blijdschap en de gelukzaligheid van de onwetendheid doet. Trollen gebruiken dit aas om te vissen op mensen. Zij zijn vissers van mensen. De mens verruilt zijn empathie voor oppervlakkig geluk en blijdschap, om de stem van moeder aarde en de andere moeder planeten te doven.

Hoofdstuk 2. De Strijd tussen de Trollen en de Bomen

De natuur-buitenaardse bezocht mij en ging ergens zitten. Hij leek op een oom waar ik vroeger vaak logeerde als kind. Ineens veranderde hij in een buitenaardse waterval, en hij sprak voortdurend : 'Ontwaak', met een paar seconden er tussenin.

Ik kon zien hoe de trolse parasieten de natuurplaneten innamen en vertrolden, en dit werd op aarde geprojecteerd als de kolonisatie van de indianen in Amerika.

In de strijd tegen de trollen worden wij geholpen door de bomen en de natuurwachters.

Nunspeet heeft altijd een belangrijke rol gespeeld in ons netwerk, behorende bij ons netwerk in verschillende periodes, en nu is het geschiedkundig belangrijk. Ons netwerk stond op sommige punten onder zware druk, ook vanwege werk van criminelen die het op ons gemunt hadden. Wij hebben voordat deze aanvallen kwamen daar profetische informatie gehad, bijvoorbeeld vlak voor een ontvoering om een voorbeeld te noemen. Daarna kwamen er andere soorten aanvallen. Eén van de grootste criminele aanvallen op ons netwerk kwam vanuit Ermelo met een poging tot moord op één van onze medewerkers door bezetenen. We leven in een gevaarlijke wereld en met betrekking tot het verkondigen van de gnosis is het dubbel zo gevaarlijk, en vandaar dat heiliging en demonologie in de heilige gebondenheid de enige weg er doorheen was. Wij hebben op verschillende punten de dood recht in de ogen gekeken. Het patriarchische kwaad wil niks weten van de moeder bijbel en de moeder gnosis, en heeft alles eraan gedaan om het uit te moorden vanaf het prille begin, zoals we dit proces ook kunnen lezen in Openbaring :

Openbaring 12

1En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan
onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; 2en zij was zwanger en
schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren. 3En er werd een ander teken in de hemel
gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven
kronen. 4En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde.
En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te
verslinden. 5En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een
ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. 6En de vrouw
vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd
zestig dagen onderhouden zou worden.

13En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het

mannelijke kind gebaard had. 14En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd. 15En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. 16En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen. 17En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben; 18en hij bleef staan op het zand der zee.

Gelukkig wordt er ook overwinning beloofd. Het gehele boek Openbaring, wat overigens uit veel oudere gnostische geschriften komt, gaat over overwinning. Al ver voor het jaar 1000 was Nunspeet onderdeel van de parochie of kerkgemeente Ermelo. Ermelo was een schoutambt. Van 1812 tot 1818 was Nunspeet even onafhankelijk, maar werd toen weer deel van Ermelo. Pas in 1972 werd Nunspeet totaal onafhankelijk. Vandaar dat 1972 profetisch gezien een belangrijk jaar is voor ons netwerk, een jaar van overwinning over Ermelo. Deze scheiding kwam na een lange tijd van zware druk in het Ermelose gebied. Nunspeet is een enkdorp, ontstaan tussen bos en water, op de Veluwe, en betekent zoiets als nieuwe ontginning, wat betekent dat de woeste grond klaar is gemaakt voor de bouw en de landbouw. Ermelo heette oorspronkelijk Irminlo, verwijzende naar Irminsul, de wereldboom van de Germanen, die Yggdrasil werd genoemd door de Noordelijke Germanen. Aan deze boom moest Odin zichzelf offeren om met de werelden van de boom in contact te komen. Vandaar dat Irminlo ook voor het Germaanse kruis staat. Zo zou de boom of het kruis tot het paard van Odin zijn, wat ook de betekenis is van de naam Yggdrasil. Hij had dit dus nodig om het shamanisme te kunnen beoefenen. Jung verklaart dit als draagkracht en drijfkracht, de natuurlijke driften.

In Nunspeet is er de bosweg die naar het bos leidt, de Eperweg, die ook afsplitst in de F.A. Molijnlaan, één van de stichters van het huidige Nunspeet die het industrialiseerde en electriciteit bracht in 1907. De F.A. Molijnlaan heette eerst de Groote Weg, en staat in bossig gebied waar veel villa's staan. F.A. Molijn zorgde in Nunspeet voor een villa wijk, en zijn laan splitst zich af in verschillende andere villa lanen, zoals het Groene Laantje en de Belvedere Laan. Ook splitst het zich af in de lange Oosterlaan die naar het bos toeleidt, die zich halverwege afsplitst in de Oenenburgerweg, die leidt naar de wijk de Oenenburg, waar ook dingen gebeurd zijn die het daglicht niet konden verdragen, een zeer duistere wijk, leidende tot de boeren weilanden.

Hoofdstuk 3. De Groene Lijn

De Irminsul, of al-zuil, wereldboom, de Yggdrasil, was ook op aarde een heiligdom wat door Karel de Grote in 772 verwoest werd. Het Germaanse Irminlo werd tot het kerkelijke Ermelo. De trollen waren gekomen. De germanen werden verdreven en verchristelijkt. Daarna werden de germanen onderworpen aan het medische systeem. De natuur werd ingeperkt. De overwinning over Irminlo maakte het tot de troon van de bible belt, een trollentroon. Maar de natuur zal terugslaan. Niemand zal met succes de natuur inperken. De bomen laten de groene lijn zien waardoor het zo duister is dat niemand meer kan werken, en waarin de bomen alleen nog maar de geschiedenis en de herinneringen verwerken en inventariseren. Wij staan aan de rand van het tijdperk van de bomen. De bomen hebben iets veel zwaarders voorbereid dan de atoombom, namelijk 'de groene lijn'. Wanneer iemand over deze lijn gaat gaat zo iemand terug de geschiedenis in. Er kan dan niets meer toegevoegd worden. Alles is bevroren in het Ragnarok. Zo leeft zo'n mens alleen nog maar van binnen, op zoek naar de werelden die zijn overgebleven. De toekomst is in het verleden. Wij houden vast aan 1972 als de bevrijding van Nunspeet. Het Berkenlaantje, de Eperweg, het Groenelaantje en de Belvederelaan vormen het groene hart van Nunspeet, de groene bloedlijn. als een weg terug tot de wildernis. Het is dus een stuk preterisme dat de toekomst allang geweest is. Bomen werken met herinneringen. Ze zijn de natuur-fotografen. Ze leggen alles vast. Daar kan geen atoombom of wat dan ook tegenop.

Omdat Ermelo de trollentroon van de bible belt is in de onderdrukking van het oorspronkelijke Germaanse Nederland heeft iedereen hiermee te maken, en staat Nunspeet dus symbolisch voor de bevrijding in 1972. Wel zijn er altijd nog veel Ermelose bezetters in Nunspeet geweest, Ermelose kolonisten, maar wij richten ons op het Nieuwe Nunspeet, gebouwd op 1972, waarover de Tweede Bijbel veel spreekt.

Dit is een oorlog in de geestelijke wereld. De vijand lijdt aan zwaar geheugenverlies en verstrooidheid. Voor shamanen is het zaak de Germaanse dodenlegers in de onderwereld op te wekken om weer te strijden voor de natuur en voor de vrijheid van de mensen.

De natuur is symbolisch voor een soort arrestatie systeem, zoals de boom is ingeworteld in de aarde. Vandaar dat de trol de boom vreest en wil omkappen. Trollen zijn altijd weer bezig de natuur te verwoesten en in te perken. Dan wordt er weer een hoop asfalt overheen gegoten, en dan maar autootje gaan spelen en veel toeteren. De trol vreest de natuur, en wil de natuur aan zich onderwerpen, exploiteren. De trol haat moeder aarde. De trollenwereld is een mannenwereld. Op de trollentroon zit een trollenwezen genaamd Kromje. Kromje heeft meerdere koppen, als een monster. Kromje kan zowel voor man als vrouw spelen. Zo heeft Kromje Nederland ingenomen. Het zijn Ermelose bezetters. 1972 is het jaar van de afscheiding van Ermelo, waarop ook de bevrijding voor heel Nederland is gebouwd, in het nieuwe, grote Nunspeet. Vandaar dat Nunspeet ook dikwijls terugkomt in de Tweede Bijbel als een belangrijke sleutel.

Hoofdstuk 4. Terug naar de Zuiderzee

Bomen zijn erg belangrijk in het shamanisme, omdat er zo contact met de onderwereld wordt gemaakt, als een soort van dodentelefoon. Nunspeet werd bevrijd van nazi Duitsland op 19 april 1945, maar Nunspeet was nog niet bevrijd van de Ermelose bezetting, die veel subtieler was en veel dieper. Deze bevrijding gebeurde pas in 1972.

De boomrijke en villarijke F.A. Molijnlaan genoemd naar een van de stichters van het huidige Nunspeet loopt helemaal door tot de Elspeterweg die richting Elspeet gaat, en wat tegelijkertijd een andere weg is tot het bos. Aan die weg stond de generaal Winkelman kazerne. Henri Winkelman was toen de Duitsers in mei 1940 Nederland binnenvielen even de hoogste regeringsmacht, omdat dit aan hem was overgedragen toen koningin Wilhelmina en de regering naar Londen vluchtten. Maar ook hij kon de Duitsers niet stoppen. Bij het ondertekenen van de overgave zwoer hij dat de oorlog door zou gaan, en uiteindelijk kwam hij ook in gevangenschap (1940-1945). Even kort was hij dus koning-generaal van Nederland, en in die zin strategisch. Nu, lang na zijn dood in 1952, is hij overtuigd van de noodzaak van de demonologie en de Tweede Bijbel, omdat het 'in Nederland een zootje is, een ongedisciplineerd zootje.' Hij strijdt mee in de dodenlegers tegen het grote Ermelose kwaad, het trollenkwaad. Elspeet betekent de oude ontginning, en verbonden aan de els, de bomen. Vandaar dat Elspeet ook een bosdorp is, en deel is van Nunspeet. Ik ben met deze dorpen en ook met de Winkelman kazerne, het Nunspeetse gebied, opgegroeid, en Winkelman liet mij weten dat hij mij sinds mijn geboorte heeft getraind in de demonologie. Toen ik plaatjes zag van hem herkende ik dezelfde gezichtstrekken als van mijn vroegere karate vechtschool leraar, en dezelfde gezichtstrekken van mijn grootvader die nu ook in het dodenleger is.

De groene regen van de boom leidt tot de groene zee van de boom. De boom is het centrum van de Ragnarok. De Ragnarok leidt tot de Yggdrasil. De groene zee was de natuurzee de Zuiderzee, wat toen later het natuurmeer het veluwemeer werd. Nunspeet ontstond op de rand tussen zee en bos, als voortkomende vanuit de groene zee.

Hoofdstuk 5. Filippi 1

1Paulus en Timoteüs, dienstknechten van Christus Jezus, aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen;

Er wordt hier iets geopenbaard, wat symbolisch een stuk naaktheid is wat de godin laat zien. Filippi is in de worteltekst de vrouw rijdende op het beest, oftewel haar ware natuur laat zien.

2genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.

In het Aramees is dit verbonden aan het adopteren van een zoon. Ook houdt het correctie in, tucht en opvoeding.

3Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk;

In het Aramees wordt het woordje 'amen' gebruikt, wat volharding betekent.

4immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap,

Paulus moet hongeren voor Filippi, voor de vrouw op het beest, de godin, in het Aramees.

5wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe.

De vrouwen op de beesten zijn in het Germaans de valkyries en de walkuren die de strijders die hard aan zichzelf gestorven zijn opnemen tot het Valhalla. Filippi, wat overigens al uit veel oudere gnostische geschriften komt en dus niet noodzakelijk christelijk is, werd in Germanië getranslitereerd tot Felua, en later de Veluwe.

6Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.

De Veluwe is op zand gelegen bosgebied en natuur, zoals ook de vrouw op het beest op zand stond, en Johannes over het zand tot haar naderde. 'Zal dit ten einde toe voortzetten' betekent in het Aramees ook 'zal alles op zijn plaats zetten.' Het zand betekent de nuancering waardoor dit zal geschieden, het detail, de diepte, de samenhang.

7Zó van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van het evangelie, deelgenoten zijt van de mij verleende genade.

Genade is in het originele Aramees de tucht-uitoefende opvoeding, verbonden aan het adopteren van een zoon. De genade is dus niet iets goedkoops of vrijblijvend, maar loon naar werken en de discipline van een studie. Het is de vrucht van de volharding in toewijding.

8God toch is mijn getuige, hoezeer ik met de ontferming van Christus Jezus naar u allen verlang.

Met de ontferming : vanuit de baarmoeder, in het Aramees.

Hoofdstuk 6. De diepte van het Sekhmet-Hathor mysterie

Mozes werd door een Aramese hyt, hiti, oftewel vroedvrouw, tot een Egyptische wedergeboorte geleid, symbolisch gezien, als we het hebben over de Egyptische prinses die hem opnam vanuit het water, wat terugwijst naar de amazone Hiti mythologie. De Hiti amazones leven aan de rivier van de verdrinking. In de Egyptologie is dat de Nijl. De Egyptische prinses die symbolisch als een Hiti functioneerde, als een vroedvrouw, is verbonden aan de Egyptische godin Hathor, de godin van de geboorte. Mozes werd in principe dus gewoon door Hathor opgenomen. Zij nam hem uit het water als de verdronken Osiris die was wedergeboren. In de Egyptologie werd Osiris namelijk gelokt tot een kist, en toen hij erin was werd de kist verzegeld en in de Nijl geworpen.

Genesis 6 is een interessante dualiteit. In Genesis 6 worden de nefilim genoemd, reuzen, mannen van naam. In het Aramees zijn de nefilim de ganbara, de Aramese vorm van de IYSH, oftewel een vechtslaaf. Ganbara betekent ook Orion in het Aramees, dus het gaat hier om Orionse, mannelijke slaven. In het Hebreeuws zijn de dochters der mensen de dochters van Adam, de dochters van het rode volk, als een beeld van bloed, in de diepte van de grondtekst. Zo hadden de dochters van Adam dus vechtslaven, en brachten zo nog meer vechtslaven voort. Dit wekte de woede op van de valse god. In Genesis 6 in de diepte van het Hebreeuws gaat het om de mannen van naam, van SHEM, wat in de diepte piercingen betekent, merktekens. Het zijn de door de Amazones gepiercete, gebrandmerkte mannen van Orion, wat al een heel ander beeld geeft. GIBBOWR betekent dat zij jagers waren, dus ook jachtslaven.

1Toen de mensen zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden,
2zagen de zonen Gods, dat de dochters der mensen schoon waren, en zij namen zich daaruit
vrouwen, wie zij maar verkozen. 3En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven,
nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn. 4De reuzen,
ganbara, Orion, waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de zonen Gods tot de dochters
der mensen kwamen, en zij hun kinderen baarden; dit zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen
van naam.

Toen kwam de zondvloed, en we zien hier een herhaling van Exodus, want Mozes is in die zin Orion die tot de dochters van Adam ging, het rode volk. Hij werd uit de zondvloed gehaald, zoals Noach, door de Egyptische prinses, de Hiti, Hathor, om zo ingewijd te worden in de Egyptologie. In het Aramees zijn deze dochters nuances, samenhang, bra, brat, waar ook weer de germaanse Bertha Grootvoet uit voortkomt, oftewel de grote diepte, een naam voor de onderwereld, de hel en de aanvoerster van de wilde jacht tijdens het joel-feest, de Germaanse voorloper van het kerstfeest, waarin het kwaad werd verdreven. BRT (barit) is in het Egyptisch een kooi, en een verbond, een contract (barta), van het wortelwoord 'ber', put, uitgang, naar buiten. In het Germaans is Bertha verbonden aan het verborgene. Grote Bertha of Bertha Grootvoet ging op haar wagen door de lucht tijdens het joelfeest en bezocht dan de huizen van de kinderen om een zilveren munt in hun schoen te doen als ze goed waren geweest. Haar volgelingen waren de Berserkers, die bedekt waren met de moeder aarde, of zich hadden geverfd met zwarte verf. Zij waren degenen die aan zichzelf waren gestorven in de aarde, zoals de einherjars die door de Germaanse oorlogsgodinnen genaamd de

Walkuren opgenomen waren. De walkuren namen de geselecteerde strijders die hard aan zichzelf gestorven waren mee om hen voor te bereiden op de eindstrijd, de Ragnarok. Het duidt dus op het moment waarop de walkuren een einherjar verkiezen, oftewel het moment waarop ze aankomen in dit geheime ondergrondse gebied doordat ze aan zichzelf zijn afgestorven. Het is het moment dat ze de zilveren munt in hun schoen vinden. Dit is dus de daadwerkelijke opname van Mozes door Hathor, oftewel door de walkuren. Hierom krijgt hij de wet in zich geprint. Dit is dus tegelijkertijd de opname van Noach. Zij worden uit het water genomen, als door zielenvissers. Zo wordt hun aarde, hun bestaan, geschapen, als in een cyclus. Ook de schepping van Adam is als het uit het water nemen.

Zij worden dus gestoken door vissperen door de Hiti. Sekhmet is het steken, als Zukki-ma'at, de wet van Zukki. Zukki is de stam die het volk van Ishmael door de woestijn leidde tot het land Nod, wat beschreven wordt in de Bilha. In het boek Zukki :3b-5 staat :

3b. Vaak werden hen van het volk van Ismael 'verkocht' door de Hiti stam aan de Zukki stam.

4. Dit is niet letterlijk een 'slavenhandel', maar symbolisch. De 'handel' is een beeld van purificatie, een tocht, een rechts-systeem, de grens, een plaats in de onderwereld.

5. 'Slavernij' is een metafoor van heiligheid en bescherming. Alleen door opvoedkundige restrictie kon het volk van Ismael tot Nod komen. Nod is een gebied in het land Kanaan, het beloofde land.

Dit gaat over het punt dat het volk wordt overgedragen aan de wildernis om de wet ingeprint te krijgen na uit het water te zijn gehaald, oftewel de exodus opname, wat parallel loopt aan de opname van Mozes. De slavernij is geestelijk als de heilige gebondenheid, de heilige slavernij tot God. De zonen Gods kwamen tot de aarde en werden opgenomen door de brt-dochters van Adam, zoals Jezus, de zoon van God, kwam tot de aarde, tot het kruis, om zo opgenomen te worden tot de hemel, zoals de Germanen tot Bertha werden opgenomen door haar walkuren. Dit is de diepte van het Sekhmet-Hathor mysterie. Hathor geeft geboorte aan de mens, en neemt wraak op de mens door Sekhmet, als het samenspel tussen de Hiti stam en de Zukki stam.

NEPH is in de Egyptische mythologie ook genaamd NU of NUN, als de afgrond, de oerleegte. In het Sranan Tongo is dit NEN, naam, wat in het Hebreeuws piercing en merkteken betekent. Het SEK-MET principe vindt hierin plaats van verlamming en gepiercet worden, verbonden aan de wet, aan de MATI. Dit is hetzelfde als het Issaschar-principe van het zevende zegel. In de NEPH, de afgrond van de onderwereld, wordt dit principe vereeuwigd, OWLAM in het Hebreeuws, LM in het Aramees, als ILIM. Dit is de diepere betekenis van de NEPH-ILIM aan de andere kant van de paradox, als de eeuwige verlamming-piercing. Zo worden we voor eeuwig gebonden aan de MATI, de wet. NEPH (NEB) gaat dus over in THET, THOTH, bloedvergiet en van daaruit hardheid wat de Arawakse betekenis is van THOTH, als TATAN. Zo zien we hier dus de weg en het proces tussen zacht en hard.Wij moeten hard worden door de diepere zachtheid. Het Sekhmet-Hathor principe is dus een vissersprincipe. De vis is de ziel die de eeuwige verlamming is ingegaan.

zachtheid-verlamming-piercing-wet-hardheid

Dit is dus waar NEPH-TYS voor staat, NEB-THET, de godin van de dood, de slavernij, de

geboorte, het klagen (klaagliederen) en de nacht. Juist in de nacht manifesteert zij zich door dit proces.

Ook is op sommige Egyptische arken de zwarte hond ANUBIS te zien, als een wachter.

Hoe kan de nephilim overwonnen worden ?

Door tot de diepere betekenis van de nephilim te komen, de goede betekenis. In de diepte is de NEPH-ILIM een Urim en Thummim :

NEPH : verlamming-piercing

ILIM : eeuwigheid

Wij kunnen dus niet zomaar tot de eeuwigheid komen, maar alleen door NEPHTET, NEPHTYS, de wachter van de ark, die ze bewaakt met haar zuster ISIS, oftewel SIRI, zaad, de MAYIM. Ook dit zaad is weer een beeld van bloedvergiet. In die zin zijn TOTH en ISIS nauw aan elkaar verbonden.

NEPHTYS, NEBTET, NEPH-TET, is ook de wachter over één van de zonen van Horus, namelijk over HAPI, die de longen representeert. De nieuwe longen zullen werken door bloedgas. De lucht zal worden tot bloed.

KANAAN betekent de doorstekingen, de piercings. Ook AMOWC, Amos, had deze betekenis, en het merkteken van het beest, 666, oftewel SEKH-MET, het inprinten van de wet, als een belangrijke URIM en THUMMIM.

In het Hebreeuws is RA'AH zien, visioenen hebben, waar het hele evangelie in de grondtekst om draait. Eén van de meest bekende goden uit Egypte was altijd Ra, de zonnegod en schepper. Ook hij is een oorlogsgod. Hij duikt veel op in de Egyptische geschriften. In het Sranan Tongo is dit RAI, advies, raad, strategie. In het Karaibs is RA het fundament, de vloer, en de borstvlakte. RA'A, of RAPA is herhaling, weer, terug, als dynamieken die telkens weer terugkomen, als in een cyclus. Hierom is RA een belangrijke cycli-realiteit waardoor alles weer terugkeert in vernieuwde vorm.

Ra gaat in zijn ark voortdurend door de cyclus van de onderwereld. Jibril, Gabriel, komt van het Hebreeuwse Gabar, wat de heilige gebondenheid door overweldiging en onderwerping betekent. De KEBA is de Aramese ark, wat in het Arabisch de KABA is als een ark-gebied, het heiligste gebied. In de Egyptologie is dit verbonden aan Geb, de god van de aarde. Hij is de groene vruchtbaarheidsgod, als een equivalent van het groene paard van overwinning, het vierde paard, wat dan overgaat en nauwverbonden is aan het witte paard van de dubbele moederschoot die geboorte voortbrengt. Wij moeten dus terugkeren tot het mysterie van de ark en van Jibril, Gabriel, de metaforen van de heilige gebondenheid.

Wij komen tot de vliegende slang in de Amduat, het boek van de onderwereld, het boek van de verborgen grot, waar op de poel des vuurs de grot van de vliegende slang zich bevindt, de grot van Sokar. Hier vooraf gaande is een lange weg door de woestijn van Sokar. Sokar is hij-die-op-het-zand-staat, wat ook een beeld is van de vliegende slang in de apocalypse. Sokar is deze slang samen

met Osiris en Ra, als Sokar-Osiris-Ra. De woestijn die hier dus aan vooraf gaat in het vierde uur is de Restau, de Rosetau, het land van Sokar. Dit wordt ook wel de slangen woestijn genoemd. Alles is in golf bewegingen, golf-patronen, alles gaat tegen elkaar in, als het land van de paradoxen. Alles is een tegenstander van alles. Zo moeten wij dan naderen tot de grot van hij-die-op-het-zand-staat, van Sokar, de vliegende slang. Zand is in het Aramees kostbare stenen, als de geheimenissen van de gnosis. Het lijden is alles wat we niet begrijpen, maar de gnosis brengt daar verandering in. Zo komen wij tot de grote opstanding in de wildernis. Zand is een beeld van nuance en samenhang, als een beeld van de Hiti stam die aan de rivier leeft.

Hoofdstuk 7. Onder de Wraak van de Valkyries

Vroeger kwam alles voort uit de leegte, en ging ook altijd naar de leegte terug.
Ook het verhaal van Jozef is een dualiteit.
Hij werd in de put geworpen om aan zichzelf af te sterven, en werd zo in 'slavernij' verkocht, als een beeld van de opname door de walkuren en valkyries, de Germaanse strijdgodinnen van de uitverkiezing van de gevallenen. Ook gebeurde dit met het volk Israel wat door het water aan zichzelf af moest sterven in de exodus, om zo opgenomen te worden door de wildernis waar ze verhongerd werden, wat ook de sociale afsterving betekent. De sociale verhongering is nodig hiervoor. Zowel Jozef als later het volk Israel werden gesteld onder de strafroede om af te rekenen met overmoed en overbezit. Ook de redding van Noach uit het water is een beeld van de opname door de valkyrie strijdgodinnen, en de hemelvaart van Jezus nadat hij aan zichzelf hard was afgestorven aan het kruis. Zoals Adam in een diepe slaap moest, in de heilige verlamming, opdat de natuurvrouw kon komen, als beeld van de komst van de valkyries, zo moest het volk Israel in de wildernis tot de heilige verlamming komen, want zoals Psalm 127 zegt :

1Als de Here het huis niet bouwt,
tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan;
als de Here de stad niet bewaart,
tevergeefs waakt de wachter.
2Het is voor u tevergeefs, dat gij vroeg opstaat,
laat opblijft, brood der smarten eet.
Hij geeft het immers zijn beminden in de slaap.

In die zin is Eva dus een beeld van de opname door de valkyries. De boom van kennis is een beeld van de volharding in de kennis, en zo werd Adam tot een verworpene, een verdoemde, een geisoleerde, als een beeld van de sociale verhongering, wat dus voor zijn eigen bescherming was. Dit gebeurde dus ook met Jozef die uiteindelijk in de gevangenis terechtkwam, afgezonderd van het

sociale, maar dit zijn slechts metaforen. De heilige verlamming kan alleen plaatsvinden in de afzondering, in de slaap. Zie je de boom ? De boom zegt : 'Je moet volharden.' Je moet als Adam tot de boom gaan. Opgenomen worden door de valkyries, door de hogere principes, is alles wat telt. Het valse paradijs van onwetendheid moet achtergelaten worden, want het is slechts een tikkende tijdbom. Adam moest in slaap vallen en tot de boom gaan, om zo de natuurvrouw te ontmoeten. Adam moest afsterven aan zijn trots. Daarom moest hij het pad van spot gaan, zoals Jezus het spotkleed moest ontvangen. De Israelieten in de wildernis werden voorbereid om in ballingschap te gaan. Ze zouden vreemdelingen worden in een vreemd land. De valkyrie is niet klaar totdat de keten vastklikt en de traan valt, en dat is nog maar het begin. Dan begint het pas. De mens moet komen tot de heilige traan van de verhongering en de verlamdheid, want als de Heere het huis niet bouwt, dan zwoegen de bouwlieden tevergeefs. De traan is levengevend. De mens moet tot het water komen, tot de boom geplant aan waterstromen. De traan is het hart en het leven van de mens, waarvan de mens in zijn trots is afgeweken. De valkyrie neemt geen trotsen aan. In de stad is er een karikatuur van de valkyrie ontstaan als schaduw, waarin de stad de hoogmoedige stropdas ophemelt. Het stropt niet, maar het geeft een brede glimlach. Het is een markt. Het is een hele wrange allegorie over dat de mens de heilige verstikking moet binnengaan. Deze esoterie is materialistisch gemaakt en verdraaid, als heiligschennis. Ze rijden rond in dure auto's om te laten zien : 'Kijk hoe wij moeder natuur verdrukken en mollen, hoe wij niet naar haar luisteren.' Daar zijn ze trots op, om hun misbruik van de natuur. De dure auto is een status symbool, en de gevallen vrouw valt daar voor, de golddigger, als een goddeloze en godslasterlijke mispresentatie van de valkyries die de mannen met het grote geld opnemen. 'Kijk hoe wij moeder natuur belachelijk maken.' En zo wordt de man verleid. De man denkt door veel geld te verdienen vrouwen te kunnen opkopen, maar het zijn niet de valkyries. Neen. De man komt zo onder de wraak van de valkyries.

De man wordt vetgemest tot een valse boeddha, wordt tot de dikke mannelijke goden geleid, als een varken op weg naar de slacht. Dat komt omdat de man communiceerbaar is, altijd een GSM op zak heeft. De man wordt opgevoed en vetgemest door de GSM. Het is sociale vetmesting, waardoor de man wordt losgesneden van moeder natuur. Het wordt niet meer verwerkt, dus het hoopt op, het maakt vet. Zo wordt de man een slaaf van de vetgieters. De bijbel, alhoewel corrupt, komt uit oudere gnostische geschriften voort, o.a. de Egyptische. Daarin werden antistoffen gegeven voor wat zou komen. Adam moest tot de boom gaan, tot de volharding, niet tot de dure auto's, de ego-strelende 'popdassen' en golddiggers. Adam moest tot Eva gaan, het geheim van de valkyries. Dit zijn de medi wars die nodig zijn uit de medische dictatuur te komen.

Worstel als Jakob met de 'valkyries' van de stad. Er zitten vele valse valkyries tussen. Volharding is het sleutelwoord. De valse valkyrie houdt het ego van de man in leven en geeft hem een stropdas om de hemelse principes te bespotten. Zij geeft de man een gouden kruis. De man wordt overladen met cadeau's en de valse valkyrie aanbidt hem. Stadse valkyties zijn trolse bedriegers. Ze hebben de troon voor de man al klaar staan. Hij hoeft er niet veel voor te doen. Hij kan het zo opkopen, door zijn ziel te verkopen. Het is een slagerij. De trollen lachen. Het is een gesticht, een knor gesticht.

Hoofdstuk 8. De Strijd tegen de geest van Roemzucht

Vele duizenden jaren geleden was Egypte een machtig wereldrijk. Vandaar dat onderzoekers en geleerden nog steeds hun hoofd buigen over het Egypte mysterie en werd het Egyptische apparaat gebruikt voor de architectuur van het nieuwe Amerika. Zonder deze verborgen en grotendeels verloren gegane geschiedenis kan het Exodus mysterie niet begrepen worden. We hebben het over een veel diepere geschiedenis, waar de Bilha ook op duidt, en de oudere gnostische geschriften en geschiedenissen noemen Ismael als het volk wat in Egyptische ballingschap leefde. Er was een oorlog tussen Egypte en Ismael waarin Ismael over een rivier vluchtte, de wildernis in. In de wildernis verhongerden zij, en zij gingen in Egyptische ballingschap toen hun schuilplaats werd gevonden. Toen vond de grote versmelting plaats tussen Egypte en Arabische volkeren en werd Egypte steeds kleiner, net zoals er versmelting plaatsvond tussen de oorspronkelijke Amerikanen, de Europese Amerikanen en Afrikaanse Amerikanen die er in ballingschap waren gekomen in de vorige eeuwen. Als we dit toepassen op het huidige Exodus verhaal dan zien we in de Mozes spiegel dat het volk uiteindelijk weer in Egyptische ballingschap ging. Ook globaal gezien is dit zo, want het nieuwe Amerikaanse wereldrijk is gebouwd op Egyptische fundamenten, en is in die zin zeer dualistisch. Amerika werd het nieuwe Egypte. Nog steeds zien we Ismael protesteren, en nog steeds zien we Amerika nieuwe gebieden innemen. In Egypte ligt dus een dieper mysterie verborgen, en zoals we al bespraken leidt de Exodus tot de Inodus. Vandaar dat het van belang is de diepte te bespreken.

De westerse valse boeddha's, de dikke mannelijke goden, leiden de mens tot overbezit en overmoed, wat juist veroorzaakt wordt door een enorme smetvrees, want zo is alle balans weg en komt er chaos. De heilige verhongering is het enige pad om aan deze lachende, trolse vetgieters te ontkomen, deze lachende golddigger boeddha's van het westen die dol zijn op religieuze glimmende items. Het zijn de macho boeddha's die hun valse slaafse valkyries inkopen bij de supermarkt, of ze gratis krijgen bij drie pakken suiker. Het zijn suiker-boeddha's.

Het NT nam de wereld 'by storm', maar het was allemaal verdraaide Egyptische geloofsleer. Osiris werd door Seth in een kist, kooi, opgesloten, als beeld van de verborgenheid, en toen in het water gegooid, waarna Osiris tot de onderwereld ging. Dat is ook wat de mens moet doen in de strijd tegen de stadse suiker-boeddha's van smetvrees. De mens moet tot de kooi komen die de onderwereld ingaat, tot het verborgene, los komen van eerzucht, pronkzucht en roemzucht. Het is de geest van roemzucht die de mens telkens weer oproept om publiek te werven : meer likes, meer volgelingen, meer publiek, hogere kijkcijfers, meer views en ga zo maar door. Het is een nummer syndroom, een nummer-verslaving, allemaal opgezet door de suiker-boeddha's van het westen. Als je te lage cijfers hebt dan hoor je er niet meer bij. De mens moet afkicken van deze illusies, deze drugs. De mens moet loskomen van de ketenen van de geest van roemzucht. Deze geest is een zeer controle zuchtige geest die alles voor de mens wil dicteren. Het is beveelzucht die ermee samenwerkt. Maar zo verliest de mens zijn eigen ziel. Zo wordt de mens gewoon een speelbal van de suikerboeddha's.

Meer, meer, meer, de trolse mens wil alleen maar meer, en krijgt tegelijkertijd meer smetvrees en

wordt steeds exclusiever. Maar de valkyries komen tot hen die de minste willen zijn, minder, minder en minder, want zo wordt het contact met de samenhang hersteld. De mens moet uit zijn tunnel-visie komen. Osiris moest afsterven aan zijn roem en moest verhongeren wat dit goedje aanging, om zo de weg van het kruis te gaan tot het verborgene. Anders zouden deze poorten gesloten blijven. Dit komt ook weer terug in Filippenzen 2 :

3zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, 4maar ieder lette ook op dat van anderen. 5Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, 6die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, 7maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. 8En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

Zo komen wij in aanmerking voor de opname door de valkyries, zoals Osiris werd opgenomen door Isis en Nephthys, en zoals Jezus na zijn kruisdood werd opgenomen in de hemelvaart. Dit gebeurt door de heilige gebondenheid die ontstaat wanneer iemand zichzelf totaal verliest in de verhongering, de verlamming en de verborgenheid, waarvan de Egyptische ballingschap een beeld is. Wanneer de mens wil vermeerderen en ontsnappen, dan worden de lasten verdubbeld.

De mens ging in NT ballingschap, wat dus een Egyptische ballingschap was, zoals ook de Amerikaanse wereldorde. Nu moet de mens dit raadsel leren begrijpen. De mens moet afsterven aan de lagere ballingschap en ontwaken tot de hogere ballingschap. Gebondenheid, een mens kan niet zonder, het is de eeuwige verbondenheid.

Hoofdstuk 9. Van Scheiding tot Onderscheiding - De Egyptische Wortels van de Ark

Scheiding bestaat niet. Het is een allegorie van onderscheiding. Als metafoor heeft het dus bestaansrecht, net zoals oorlog als metafoor bestaansrecht heeft, als actieve scheiding. In de Egyptologie werd Geb van zijn vrouw, Nut, afgescheiden, als de scheiding tussen hemel en aarde. Hij werd van zijn gezin gescheiden en moest terug de aarde in. In de bijbel komt dit terug als Jozef die van zijn gezin werd afgescheiden en in een put werd geworpen om later in Egyptische slavernij en gevangenschap te gaan als een balling. De transliteratie ging van Seb, Sev, zoals Geb ook genoemd werd, tot Yah-Sev. Yah werd er aan toegevoegd, omdat Geb oorspronkelijk een god was. Het Mozes verhaal en het Jozef verhaal horen dus bij elkaar en tonen een diepere geschiedenis.

Eigenlijk eindigde het Mozes verhaal in het Jozef verhaal. Het volk ging zoals Jozef in Egyptische ballingschap. Maar de huidige mensheid begreep dit niet, omdat er een veel diepere geschiedenis achterlag.

Omdat de mens nog niet kan onderscheiden staan de monsters van scheiding en oorlog voor hem. Wij moeten allemaal als Geb de aarde in, om zo tot onderscheiding te komen. Wij moeten allemaal het pad van Jozef gaan, en dat is ook wat Jezus vraagt : alles achter ons te laten. Dit is abstract, niet noodzakelijk concreet. Het heeft diepte nodig, nuance, en men mag zich daar nooit zomaar letterlijk inwerpen. De mens is een strategisch wezen. Het zijn metaforische teksten. Het zijn allemaal onderdelen van de exodus. De mens gaat zoals Jozef de putten van de wildernis in, om in ballingschap te komen tot de hogere principes, als een vreemdeling in een vreemd land. De scheiding is een onderdeel van de schepping, dus de mens mag daarin rusten, om van scheiding tot onderscheiding te komen. Het is een onderdeel van de opname door de valkyries zoals ook in het NT wordt beschreven :

Mattheus 24

40Dan zullen er twee in het veld zijn, één zal aangenomen worden en één achtergelaten worden;
41twee vrouwen zullen aan het malen zijn met de molen, één zal aangenomen worden, en één achtergelaten worden.

Deze opname zal zijn als de visvangst, want de vis is een beeld van de heilige verlamming. De vis heeft geen armen en benen. Dus een heleboel christenen met hun brullende vlees, roemzuchtig, overmoedig, vol van bezitsdrang, zullen geen deel hebben aan deze opname. De valkyries zijn zeer selectief in hun uitverkiezing.

De oorlog is niet plat. Verre van dat. Je verslaat de vijand niet zomaar door de vijand te 'doden' of te vernietigen. Neen. Denk aan David die Saul op een hele andere manier versloeg, namelijk door een stukje van zijn kleed af te snijden. Dat wil zeggen dat we het bruikbare stukje van de vijand moeten afnemen terwijl hij slaapt. Doe er je voordeel mee. Niets is zwart-wit. Elke vijand draagt een stukje gnosis wat we over het hoofd hebben gezien.

De ark is de Qebu in het Aramees, van het Egyptische Geb, als de kist, kooi en vader van Osiris die hierin door Seth werd gestopt en toen in het water werd gegooid. Vandaar dat er altijd zoveel mysterie is geweest omtrend de ark. Osiris moest ook het pad van Geb gaan, tot de ark komen, diep in de aarde, in de onderwereld, in de verborgenheid. De vader is een deel in de man zelf als de climax van gevoeligheid waarin de zintuigen openspringen. Het is het punt waarop de man tot de eeuwige traan komt, en daardoor wordt opgenomen door de valkyries. De 'vader' is de zaadlozing van de man, als de climax van de demonologie. Het is slechts een archetype als onderdeel van de man, in dit geval Osiris, Aser, zelf. Een man heeft dus nooit daadwerkelijk een vader, maar dit is slechts iets metaforisch voor het lijden waar hij doorheen moet om zijn karakter te vormen. De man is ZELF de vader, wat een bepaalde bewustzijnsvorm is in de esoterie. Door de studie hiervan kunnen ook weer de valse vaderbeelden afsterven. De man, Osiris, Aser, moet tot zijn innerlijke vader, Geb, komen, tot de ark, Qebu, oftewel de kist of kooi van Osiris waarin hij kan afsterven aan de roemzucht. Deze kooi staat in de diepte van de duisternis, in de oorspronkelijke Egyptische tabernakel, maar draagt een diepe amazone werkelijkheid in zich. Zoals Geb is Osiris totaal van zijn

vrouw en gezin losgesneden op dit punt, maar wordt zo in zijn sterven uiteindelijk door haar (Isis) en haar zus (Nephthys) opgenomen. Zoals Jozef (Seb, Geb) tot het Egyptische koningschap komt, zo is dit in het Grieks vertaald 'het komen tot de voet', oftewel het komen tot de diepte. Ook Osiris werd zo koning in de onderwereld, oftewel kwam tot de diepte.

Hoofdstuk 10. Het Osirische Familie Mysterie

Isis en Nephthys staan nog steeds op de ark, alleen worden zij in de bijbel cherubs genoemd. Zij zijn de vrouw en de schoonzus van Osiris in zijn vadervorm, Geb, de ark zelf, de Qebu in het Aramees. De ark was dus geroofd uit de Egyptologie en nog steeds staat de dubbele godin erop. Dat konden ze niet wegwissen. Ook zeggen de christenen nog altijd : Amen, wat de naam is van de verborgen godin. De christenen wilden in de Egyptologie plunderen, maar zij kwamen niet ver. Nog steeds is de ark het meest heilige object in het christendom. Het is de manifestatie van de vader god, maar in de Egyptologie was dit Geb, de vader van Osiris, oftewel het Osirische vader-deel, die was afgesneden van de hemelgodin Nut, zijn vrouw. Hemel en aarde werden gescheiden. Wij leven nu nog steeds in het tijdperk dat Geb is afgescheiden van de moeder godin, maar de mens begreep dit raadsel niet, en maakte het corrupt in het christendom. Nog steeds is de ark het centrum van mysterie.

Wie is de vader ?
De eeuwige traan,
Het punt waarop de man breekt,
Het punt waarop de man vader wordt,
Dat is hij zelf.

Wie is de vader ?
Nee : Wat is de vader ?
Het is het moment van opname door de valkyries,
Het is de heilige ark,
Onbegrepen.

Het is het punt waarop de man verdiept,
Het is het punt waarop de man aan zichzelf sterft,
Verdrinkende in zijn eigen tranen.

Zoek de vader niet buiten jezelf,
Maar als je eigen identiteit en bewustzijn,
Geschonken door de moeder.

De moeder is de traan van diepte,
De vader is de eeuwige traan, de baarmoeder in de moeder, een deel van haar,
De kooi, waardoor zij schept,
En zij neemt op door haar traan van diepte, haar hart.

De vader is dus geen persoon,
maar een orgaan van de moeder.

Wat is de moeder ?
Het is de vermindering, de verhongering,
Zij geeft nooit teveel,
Zij leidt de mens tot de duisternis.

De scheiding tussen Geb en Nut is een natuurverschijnsel, vanwege het feit dat Nut altijd vermindert. In de amazone theologie wordt zij ook wel Tula genoemd, de grote YOU ARE, Jij Bent, en dat is ook de reden waarom ze telkens vermindert, omdat de mens het zelf moet worden en zijn, en bovenal moet de mens het begrijpen.

Isis en Nephthys staan op zowel de Egyptische als de judeo-christelijke ark. Zonder hen zou de ark slechts een kist zijn. Zij hadden de kist of kooi van Osiris gevonden. Het hart kwam boven de baarmoeder om waarlijk diep leven te geven. Alleen in de diepte heeft de eeuwigheid waarde. Zij stonden op de ark, de kooi van de verdronken Osiris, en Osiris, Aser, lag aan de voeten van de godin, aan Haar diepte, die hem tot leven riep, die hem deed ontwaken. Hij kwam uit zijn diepe Adam slaap en zag de natuurvrouw, het archetype van de vermindering en de verhongering. Hier was hij zelf doorheen gegaan, als Ra in de nacht. Alles moest hij achterlaten. Het traumatische hiervan is groot. Niemand zal dat ontkennen. Osiris was verscheurd, zijn hart volledig verwoest. De kist van Osiris was in de Nijl geworpen, en spoelde in de mythe ergens aan waar een boom er omheen groeide, aan de kust van Byblos in het huidige Libanon. Er groeide zo een vreemde vrucht in de boom als de heilige traan, die later geheel door het christendom werd gedemoniseerd, maar voor de gnostici was het een dualiteit. We hebben het over de boom van kennis. Christenen staan er omheen en roepen : 'Nee, nee.' Terwijl gnostici soms ja roepen en soms nee. Uiteindelijk nam Isis de ark mee in haar boot, en bewaakte de ark met haar zus, Nephthys. Nephthys is de godin van de duisternis en de gevangenschap, de godin van het huis, waardoor zij het medicijn kon zijn. Vandaar dat in het Hebreeuws de ziel 'nephys' werd genoemd, wat al begon toen Adam geschapen werd. Hij kwam tot leven door nephys, vanuit de aarde. Nephthys waakte over hem. Zo kwam hij tot de omsloten hof van Eden, als een beeld van de godin van omsluiting, wat haar naam betekent. Dit is een duister medicijn, onbegrepen. Als je gaat, ga je altijd alleen, en Adam moest tot de heilige slaap gaan, de heilige verlamming, opdat hij de natuurvrouw zou ontmoeten, oftewel de heilige verhongering, de verminderende en vereeuwigende kennis, het ware medicijn van de ziel, de nephys, geborgen in Nephthys. Voor Adam was er geen weg terug. Hij moest de mythe van Osiris uitspelen, omdat het hier om een natuurfenomeen ging. Het hele OT draait om de kist, de kooi, van Osiris, die omsloten werd door een boom, en waarin Osiris opgroeide. Hij was de jongen die groeide in de boom.

Vermindering brengt vereeuwiging voort, zoals de moeder de vader voortbrengt als haar orgaan,

haar baarmoeder, maar zijzelf is het hart die diepte brengt. Het materialisme, de leer van de vermeerdering, leidt tot de dood. Dit zijn twee krachten die tegen elkaar strijden. Seth wilde zijn broer, Osiris, daar tegen beschermen. Seth was de schaduw van Osiris, zijn tegenpool. Het verhaal op zich is ook een dualiteit. Seth wijdde zijn broer, Osiris, in in de verborgenheid, in de wildernis. Zo troonde Osiris in de onderwereld, wat niet letterlijk was, maar een beeld van dat Osiris tot de diepte van de geheimen van de onderwereld kwam en daardoor verlicht of verduisterd raakte. Hij kwam tot het andere, hogere bewustzijn. Ook het archetype van de moeder is dus een zeker bewustzijn in de mens zelf. Het zijn geen personen, maar dynamieken van kennis, die zich in ieder mens bevinden.

De zoon is het misverstand, het onbegrip. De dochter is de herhaling.

Hoofdstuk 11. De zoon onbegrip, de dochter herhaling

Job, oftewel Ejove in het Hebreeuws, is een allegorie van Jehovah op aarde, die ook de hoofdgod van de Romeinen werd als Jove, Jupiter. Ejove werd beschreven als volmaakt, zonder zonde, als een soort van Oud-Testamentische Jezus. Het was een andere vorm van Jehovah die tot de aarde kwam om aan de mens gelijk te worden, en we kennen allemaal het chronische, langdurige kruis van Ejove, die een zware lijdensweg van beproevingen moest doorstaan, en wat zijn Egyptische wortels heeft in Afu, een vorm van Ra in de onderwereld die telkens weer een tocht maakte door de verschrikkingen ervan. Gelukkig bleef het daar niet bij. Het was voor de verdieping van de gnosis, opdat hij inzicht zou krijgen in de diepere betekenissen ervan. Hij moest komen tot het diepe bewustzijn van de eeuwige traan.

Met deze Egyptologie is het hele verhaal van Ejove, Job, gedecoreerd. Job moest loskomen van de oppervlakkige bedriegelijkheden van zijn geest, en moest komen tot de diepe bitterheden van de ziel, de nephys, oftewel hij moest komen tot de geheimen van de godin van de nacht, Nephthys. Nephys is Hebreeuws voor ziel. Adam die uit de duistere aarde kwam, uit Nephthys, werd een levende nephys, een levende ziel. Hij bleef haar met zich meedragen. Het Egyptisch is een moedertaal van het Hebreeuws. Zo moest ook Ejove, Job, tot haar terugkeren, want hij was uit haar voortgekomen.

'De zoon is het onbegrip, de dochter de herhaling,' wat betekent dat ? De zoon is een archetype van elk mens, en in het begin is er altijd onbegrip, en het archetype van de dochter zal dit blijven herhalen, totdat de mens beseft dat hij terugmoet naar de bron, de moeder. Een mens kan het niet

alleen, heeft zijn andere delen nodig, en hij moet de taal leren kennen van de archetypische familie.

Osiris en Isis gaven geboorte aan Horus. De zoon is het onbegrip, en dit onbegrip ging heersen, ook door zijn christelijke opvolger Jezus Christus. Het onbegrip werd tot een afgod. Het heeft tot veel oorlogen geleid. Het onbegrip sloeg er op los met de botte bijl. Osiris moest gewroken worden. Horus sloeg er op los als een soort superman, zoals Thor dat deed in de Germaanse mythologie. Maar de zoon is onbegrip, een blinde vuistvechter. De dochter is herhaling.

Als kind betekenden mijn tantes veel voor mij, want zij brachten nieuwe dimensies aan naast mijn ouders. De tantes zijn de zussen van de ouders, belangrijke archetypes in het familie model. Zo was Nephthys de tante van Horus, als een bijmoeder, om hem bij te sturen. Zij kende de geheimen van de duisternis, het medicijn van de duisternis. Zij was de vrouw van Seth, zijn oom.

De zus, of de tante, is de twijfel. Zonder de twijfel kan de mens niet leven, want dan is de mens te zeker van zijn zaak, en stort alles in. In de twijfel kunnen dingen groeien en ware vastheid vinden, want de twijfel is open, heeft ruimte. Vriendinnen van de moeder zijn ook een soort zussen en tantes, die net iets verder wegstaan, als een echo ervan. Van al deze dingen is Nephthys een archetype.

Trek dingen meer in twijfel. Deze wereld is vastgeklonterd door betweterigheid, overmoedige pseudo-kennis. Dat is de boodschap van Nephthys, de zus van de moeder, als de bijmoeder, ook als een orgaan van de moeder. Zij is het kritische denken als ons dingen worden opgelegd. In de stad leeft men in valse zekerheden, en daarom moet de mens terugkeren tot de heilige onzekerheid, weer de golven in, want Nephthys is ook de godin van het water en de zee. Zij komt alleen de twijfelaars en de onzekeren tegemoet. Die worden door haar opgenomen, niet de betweterigen. Als wij tot de ark komen, tot de kist, de kooi, van Osiris, dan zien we dus deze twee Egyptische godinnen erop staan : Isis, de moeder, als de heilige vermindering, om ons tegen het materialisme te beschermen en allerlei hebzucht, en tegenover haar staat haar zus, Nephthys, als de heilige twijfel, om ons te beschermen tegen overmoedige, vaak roemzuchtige of machtslustige betweterigheid. In die zin hebben wij de kooi dus nodig opdat wij niet over gevaarlijke grenzen heengaan.

Als we in de kooi zitten dan denken we misschien : 'Kijk eens naar al die blije mensen buiten. Zij kunnen alles doen, en zij kunnen lekker feesten, terwijl ik hier zit,' maar we zijn onder de bescherming van de gnosis moeder en haar zus. In de Egyptologie stond de kooi van Osiris centraal, wat we in het christendom kunnen terugvinden als de gevangenschap van Paulus, en in het Judaïsme was dat de ballingschap van Jozef. Vrijheid is een illusie. Er moet altijd een bepaalde gebondenheid zijn om de hogere wetten van het leven uitdrukking te geven die er zijn voor ons welzijn en onze bescherming. Ja, de pin gaat diep, het kruis is wreed en bruut, maar er is eeuwig leven op de bodem van de put. Nephthys roept, en wil ons bezielen (nephys, ziel, Hebr.) met haar leven. Maar wie luistert ? Als we om ons heen kijken, zien we bijna niemand echt luisteren, want : 'de zoon is onbegrip en de dochter herhaling.' Dat is een groot raadsel ons gegeven.

De mensheid aanbidt de zoon, het onbegrip, maar dient terug te keren tot de bron, de moeder, de vermindering, en haar zus, twijfel.

Hoofdstuk 12. Van Christendom tot Filosofie

Job, Ejove, moest komen tot de bitterheid, mer, van de ziel, nephys, oftewel mer nephys. Meri is in het Egyptisch een andere naam van Isis. Job moest dus komen tot Isis en Nephthys, de twee wachters van de ark. Adam werd tot een levende ziel, een nephys chayah in het Hebreeuws. In het Grieks is Gaia van chayah afgeleid, als de moeder aarde en personificatie van de aarde, de moeder van het leven, wat ook de betekenis is van Eva, Havah, wat ook chayah heeft als wortel. Nephthys is de metaforische dood in de Egyptologie. Eva was de andere helft van Adam. Nephys chayah is de wisselwerking tussen dood en leven, tussen Nephthys en Isis, om diepte aan te brengen. Adam kwam tot deze dualiteit en werd zelf deze dualiteit.

Nepthys is ook een dualiteit op zich, tussen aarde en zee.

Ik had een droom waarin ik in de nieuwe woning was van een vriend van vroeger die mij geholpen had om weg te komen uit mijn zwaar orthodoxe achtergrond. Zijn vrouw was er ook. Ik logeerde daar en ze klaagden erover dat ik teveel electriciteit of een brandstof had verbruikt. Ik werd opgezadeld met een klein kind of baby die nauwelijks kon lopen, en ze hadden het over de Japanse bezetting. De gnosis zei toen dat dit over een hele verre geschiedenis gaat, nog wel vóór het Egyptische wereldrijk, dat er toen ooit een Japans wereldrijk was. Ik was helemaal warm over mijn lichaam, en toen ik wakker werd was mijn lichaam heet. Japan heet in Japan 'Nihon'. Ik zag direct de parallel met het Egyptische 'Nun', de oerdiepte. Nephthys is daar ook een vorm van. Nephthys is verbonden aan het Japan mysterie. In de droom begon alles stil te staan toen het over de Japanse bezetting ging. Daar was de baby ook weer aan verbonden.

Als Nun, de Egyptische zondvloed en oer afgrond wordt besproken in de Egyptologie, dan gaat het in diepte om de tijd van de Japanse wereldbezetting. De geschiedenis reikt maar tot een bepaald punt, en daarvoor is er niets meer, maar de mythes gaan dus wel symbolisch of cryptisch over die tijdperken onbekend voor het menselijk oog. Zo gaat ook het verhaal van Noach en de zondvloed allegorisch over dit tijdperk. Van 1895 tot 1945 zagen we van dit wereldrijk een klein stukje terug, toen Japan grote delen van Azië bezet hield.

In de jaren 1900 kwam ook het communisme opzetten, wat uiteindelijk heel extreem werd en materialistisch. Het ijzeren gordijn werd opgesteld. Het fundament van het communisme lag al bij Karl Marx in de jaren 1800, maar die had weer zijn wortels in de filosofische verlichting en het Duitse Idealisme, het werk van Immanuel Kant en Hegel. Het is als het tweede bijbelse sprookje van de toverbeker en het toverbordje waarin de dertig prinsen van het land en tien lakeien in wachters voor de heks werden betoverd. Alle prachtige Duitse filosofie werd versteend,

vermaterialiseerd en verletterlijkt, van haar rijke sappen afgesneden, en zo ontstond het ijzeren gordijn.

Immanuel Kant predikte de zogenaamde deontologie, de plichtenleer of plicht-ethiek. Deon is Grieks voor plicht. De deontologie werkt vanuit vastgelegde hogere wetten waaraan alles getoetst moet worden, en is dus tegengesteld aan het vooroordeel en het pragmatisme wat alles beoordeelt op het gevoel : als het werkt is het goed, als het niet werkt is het slecht. De deontologie stelt dat het niet om de gevolgen gaat, of iets goede of slechte gevolgen heeft, zoals bij het consequentalisme waarin alles wordt beoordeeld aan de hand van het resultaat. Neen. De deontologie gaat om de oorzaak, de plicht, wat dan ook het gevolg daarvan is. Het gaat daarbij ook om de motieven, en niet de actie op zich. Vaak houdt het juist in dat als het goede gedaan wordt er een groter kruis is. Er wordt niet naar de korte termijn gekeken, maar naar de lange termijn. Deontologie gaat om het offer voor het hoogste goed, ongeacht de tegenstand die komt. Het goede zaad zal uiteindelijk overwinnen, alhoewel het op korte termijn in de aarde moet sterven. Dit zijn natuurwetten. Deontologie gaat om het leven vanuit een hogere wet en ethiek, met een profetisch overzicht en uitzicht, wat dus tegengesteld is aan het materialisme wat directe resultaten wil zien, oftewel het hedonisme, de genotszucht. De deontologie is de gnosiszucht, oftewel de wijsbegeerte. Dit is dus de goede kernen van het gnostische christendom doorvertaald in de (Duitse) idealistische filosofie. Deontologie is dus zonder compromissen, geen water bij de wijn doen, de prijs willen betalen.

Hoofdstuk 13. Het Duitse Idealisme wat in de jaren 1700 en 1800 de poort van het christelijke dogmatische totalitarisme sloot

Om ons heen zien we telkens schaduwen die voortijdig naar dingen grijpen. Dit zijn emanaties van veel hogere dingen die een beloning zijn van de eeuwige twijfel. Het kost de mens iets om te twijfelen, want de vijand zegt : 'Twijfel niet, maar vertrouw,' en de vijand wil de mens zelfverzekerd maken, eigengerechtig. Het is een pad wat naar de dood leidt. De mens moet aan zichzelf sterven. Nephthys biedt de mens de eeuwige twijfel aan waarin het antwoord is te vinden, in de kern. Zalig zijn de twijfelaars, de onderzoekers, de geduldigen, want de waarheid komt hen tegemoet. De vereeuwiging is haar man, Seth, de oom van Horus, als een deel van haarzelf. Vereeuwiging betekent volkomen. Onze twijfel moet volkomen worden, rijp, en dan zal het vanzelf vruchten voortbrengen omdat we geduld hebben geoefend. Het luisteren moet volkomen worden, en zal de vrucht voortbrengen van het antwoord. Als we het luisteren te vroeg staken, dan komt er een vals antwoord. Elke dag weer wordt de mens misleidt.

Hoe kom je aan een bewijs ? Dan moet je eerst loskomen van alle vooroordelen. De eeuwige twijfel en de eeuwige vermindering zijn dus absoluut noodzakelijk in het filosofische model van de

deontologie, de plichtsleer. Deze dynamieken zullen dus andere krachten daar tegenin gaan oproepen, want vermindering heeft zijn eigen weelde, en twijfel heeft zijn eigen gnosis.

Kant (1724-1804) was de Mozes van de filosofische verlichting wat het tijdperk van het Duitse Idealisme aankondigde. Hij stelde zijn wet van filosofie op, en baande de weg voor de David van het Duitse idealisme, Hegel (1770-1831), die een diep filosofisch dualisme bracht op de filosofische wet te nuanceren. In het dualisme wordt er onderscheiden tussen goed en kwaad, maar ook is het kwaad zelf een dualisme, want er is goed kwaad en slecht kwaad. Omdat je hier al heel snel mee de mist in kan gaan vanwege betweterigheid, overmoed en zelfverzekerdheid, als een symptoom van luiheid, hebzucht en machtszucht, moest Hegel eerst alles omgooien en in twijfel trekken. We zien hier dus de godin Nephthys verschijnen, de eeuwige twijfel, samen met haar man, Seth, als een orgaan van haar, wat ook doorschemert in haar zoon, Anubis, om de ark te bewaken. Bij Hegel heb je nooit zekerheid. Dat ontstaat alleen als oogst van de eeuwige twijfel. Daarom worden Kant's 'Kritiek van de Zuivere Rede' (1781) en Hegel's 'Fenomenologie van de Geest' (1807) beschouwd als het OT van het Duitse Idealisme.

De wet van de filosofie is alleen te vinden in de ark, in de kist, kooi van Osiris. Alles om ons heen bestaat uit projecties. Wij zijn zelf ook opgebouwd uit projecties, en daarom moeten we naar de bron gaan. Die liggen ook om om ons heen.

Als we het over het NT van het Duitse Idealisme hebben, dan komen we al snel uit bij Friedrich Nietzsche. Hij predikte het Perspectivisme wat stelde dat dingen op heel veel verschillende manieren gezegd en bekeken kunnen worden, maar dat het niet noodzakelijk zo is dat alle zegswijzen dezelfde waarde hebben. De mens moet dus de heilige hierarchie van principes ontdekken, hun volgorde en chronologie. Dit zeggende opent het de deur voor oneindige mogelijkheden, omdat geen idee zomaar bestempeld kan worden als de exclusieve waarheid. Nietzsche stelde ook dat hoe meer woorden er werden gebruikt, hoe meer er ook weer verborgen werd door de woorden. Hij ontmaskerde de valse betekenissen en waarden van het judeo-christelijke wereldrijk, en moest tot de conclusie komen van het nihilisme, maar dan als een noodzakelijke tussenstaat, niet als einddoel.

Het heilige nihilisme is gebouwd op het heilige pessimisme, wat daaraan vooraf gaat, om al het valse, gevaarlijke blinde optimisme te reduceren. Het heilige pessimisme is dus een profetisch alarm om te laten zien waar bepaalde dingen op uitlopen. Het mag dan de spelbreker zijn als iemand roept : 'We zitten in het verkeerde schip !', maar het redt wel vele levens. 'Oh, hadden we maar naar hem of haar geluisterd,' is dan wat er vaak achteraf gezegd wordt. Als er valse waarden zijn, moet alles eerst ontwaardigd worden.

Hoofdstuk 14. De Nietzschische Filosofie - De Filter van de Hemel

Nietzsche beschouwde het ideaal van de ware 'kracht', een woord wat de mensheid vaak gebruikt, als de hoogste geestelijke kracht van het nihilisme, wat in zijn ogen deels vernietigend was (want er is zoveel wat 'vernietigd' moet worden), en deels ironisch. Het heilige nihilisme is in zijn ogen een tussenstaat.

Hij viel het geloof aan, want geloof was in zijn ogen slechts het veronderstellen dat iets de waarheid is. Het wordt met de paplepel ingegoten, zoals kinderen vaak gewoon het geloof van hun ouders erven, of later ermee gebrainwasht worden door de media, de regering en het educatieve systeem. Zo bouwt de dwaas zijn huis op zand, en niet op de hogere filosofie. Tot de filosofische verlichting in de jaren 1700-1800 werd de mens bedolven onder de grenzeloze terreur van het orthodoxe christendom. In de jaren 1600 stelde Spinoza al dat God alleen filosofisch bestaat, als de Rede. Dit werd ook al gesteld in de oorspronkelijke Aramese bijbel, wat later door het Westen werd verdraaid en verletterlijkt, en dat ging allemaal door selectieve vertaling waarin de context werd weggekapt. Het werd een aandeelhouders-club van een bedrijf, niet van de waarheid. Daarom is de definitie van kwaad voor de Duitse idealist 'onlogica', maar wat logica dan is kan alleen door de hogere filosofie beschreven worden. Daar waar dingen oppervlakkig, materialistisch, letterlijk en eenzijdig worden verliest de mens. Er mag dus niet zomaar exclusief 'moreel' naar dingen gekeken worden, maar filosofisch, en omdat je met filosofie al snel de mist in kan gaan door het te simpel te maken is nihilisme een belangrijk fundament, maar dan als tussenstaat. Nihilistische filosofie is dus totaal niet nihilistisch, maar ironisch, verdiepend, om tot hogere waarheden te komen. Het is een vorm van alertheid. Het nihilisme is het schild en pantser van de filosofie.

De mens moet afrekenen met al het valse, overmoedige zelfvertrouwen en vertrouwen in de dingen om hem heen. Het leidt tot de dood. De mens moet de diepte van de filosofie in, de Heilige Rede, om zo de ware 'God' te ontmoeten. God is niet gebonden aan de bekrompen, geërfde verstandsnormen van de mens. De mens denkt niet op het niveau van God, en kan het daar ook niet mee vergelijken. Het verstand van de mens is nog steeds in evolutie. Zij die in de heilige gebondenheid leven leven niet meer door het verstand van de mens, en vertrouwen er ook niet meer in.

Nietzsche maakte onderscheid tussen het actieve nihilisme wat het nuanceren en kanaliseren is van geestelijke kracht door kennis, en het passieve nihilisme wat niet meer aanvalt, niet meer strijdt, zoals bepaalde vastgegroeide stromingen binnen het boeddhisme. Nietzsche streed in die zin met het boeddhisme. Geestelijke waarden en doelen vervlakken wanneer het passieve nihilisme zijn intrede doet, en dit komt ook veel voor in het christendom, en gaat zichzelf dan vervolgens maskeren in allerlei vertakkingen van het front. Nietzsche stelt dat 2000 jaar christendom daarvoor de prijs nog zal betalen, vanwege de overwaardering van de mens zelf in dit systeem. Hij stelt dat alles nu vals is tot in de wortels : alles is slechts woorden, woorden en woorden, pure verwarring en overgeforceerd. Hij noemt het Engelse, westerse christendom de lichamelijke gymnastiek van absolute horror. Hij noemt het de materialisatie van kleinering en haast, wat de 'beschaving' wordt genoemd. Zijn pessimisme is gericht als een uiting van de nutteloosheid van de moderne wereld, en

niet het bestaan en de wereld op zich. Zijn nihilisme is dus actief en selectief, als een oorlogs-strategie. Het is een levend nihilisme, een eeuwig nihilisme, als een tussenlaag van bescherming, als de filter van de hemel.

Dit is dus een heel groot verschil. Nietzsche stelt dat er extreem en onfilosofisch nihilisme is wat zo ver gaat door te stellen dat alles nutteloos is, en dan wegzinkt in totale verwoesting en wanhoop, geheel gekeerd tegen de subtiele gevoeligheden en nuances van de filosoof, en is volgens Nietzsche een doodlopende weg. Nietzsche is een creatieve nihilist, geen doodlopende.

In de middeleeuwen ontstond de scholastiek, de filosofische theologie van de logica, die dialectisch was : stelling, anti-stelling, samenstelling, oftewel door dualisme en perspectivisme komen tot de hogere waarheid. Waarden moesten volgens Nietzsche eerst geisoleerd worden en niet zomaar op hoge paarden gezet worden om te regeren. In hun isolatie, in hun lage profiel, moesten zij idealistisch gemaakt worden. Ze moesten beschermd worden, en niet zomaar aangevallen. De waarden kunnen zo hun richting vinden en zich vereeuwigen. Dat is de scholastiek van de waarden. Nietzsche stelt dat als er geen laag profiel wordt gehouden en men stelt haastig allerlei instituties op, dan is dat de weg tot veel mislukkingen en misvormingen, want het instituut remt de leeftijd, de ziekte en de criminaliteit niet. Hij stelde dat de huidige beschaving met al zijn overmoedige instituties het probleem is en een natuurlijke vijand. Daarom was hij nihilist, gericht tegen het instituut. Naar het potentieel van de filosofie was hij niet nihilistisch, maar progressief en idealistisch. De mensheid doet teveel, rent rond als een hysterische Martha, zonder fundament. Daarom spoort Nietzsche aan tot vertraging : Kom tot je zinnen. In dat opzicht is hij als een westerse filosofische boeddha, want hij zegt dat niets doen beter is dan iets doen, en dat heeft in de Nietzschische filosofie natuurlijk een veel diepere betekenis, want hij is allesbehalve passief. Hij bedoelt dat er teveel gevaren in de lucht hangen om zomaar in het eerste het beste schuitje te springen wat langs komt. De mens moet weer waakzamer worden, en dan is het heilige nihilisme als het ideaal van de hoogste geestelijke kracht de noodzakelijke afremmer. Zo niet, dan zal de samenleving het ravijn instorten. De mensheid is gebonden in allerlei krankzinnige onmiddelijkheid, waar Nietzsche tegen strijdt. De wil van de mens is zwak. De mens heeft de gnosis nodig, de hogere filosofie. Een mens is het meest nuttig en bruikbaar voor zichzelf wanneer hij zijn eigen acties zoveel mogelijk inperkt. Minimalisme dus, alleen doen wat nodig is. Hij wijst hierbij op het archetype van de asceet en de hermiet, van de fakir, de persoonlijke, besloten, heimelijke filosoof. Hij stelt dat de mens geen ziekte erft, maar een gebrek aan weerstand tegen de sociale ziekte. Hij zag zichzelf als de goddelijke boodschapper om het medicijn te brengen, de antistof. Hij wilde het volk weer weerbaar maken, maar dan in filosofische zin. Hij moest het daarbij opnemen tegen de goden die over de samenleving heersten.

Nietzsche stelt dat de waarde van de krankzinnigheid van de beschaving ligt in het feit dat het het bepaalde normale verschijnselen vermeerdert die moeilijk te onderscheiden zijn onder normale condities, dus eigenlijk maskert de krankzinnigheid zichzelf zo, door 'normaal' over te komen. De eveneens 'normalen' kunnen dit vervolgens niet ontmaskeren. Het is de subtiele terreur van het normale. De mens weet vandaag de dag niet meer wat normaal is.

Volgens Nietsche moest de mens eerst weer terugkeren naar binnen door het heilige nihilisme, om zo het gezicht van de hogere filosofie, de hogere rede te zien. Door onnihilistisch, oftewel hyper optimistisch de samenleving te gaan helpen, zonder plan of strategie zou de strop zijn. Er moest een

hogere educatie komen, niet door allerlei instituten, maar door de persoonlijke, heimelijke, besloten filosofen. Dit zou een geestelijke oorlog zijn. Hij stelde dat de beschaving in valse vrede leefde. Het leven was voortgekomen vanuit oorlog, en de samenleving zou een middel tot oorlog zijn.

Hij stelde dat wat geen heilig nihilisme had, en dus vol was met oververtrouwen, was het ware zwakke en uitgeputte, en dat moest weg. Het had geen nuance. In zijn ogen was het fysiologische onbegrip wat dit niet kon onderscheiden de wortel van al het kwaad. Het menselijk ras was corrupt vanwege dit. Ze herkenden uitputting en zwakte niet als zodanig. Ze draaiden alles om, beoordeelden het materialistisch in hun krankzinnigheid, niet analytisch-filosofisch. De ware zwakken waren in zijn ogen degenen die alle waardensystemen en wetten hadden opgezet in hun overmoed en machtslust om zo hun instituties op te richten. Het waren poppenkramen.

Hoofdstuk 15. Het symptoom van de zelfvernietiging

Nietzsche noemde als symptoom van de zelfvernietiging van hen die zichzelf niet wilden redden door de hogere filosofie : de romantiek die smult van literatuur maar geen aandacht besteed aan de diepere filosofie ervan. Alle veelgebruikte show-woorden van de romantiek zijn volgens hem slechts vlaggen, en geen realiteit. Het zijn aandachtstrekkers, zonder diepe inhoud. Er liggen volgens Nietzsche heel wat romantische gevaren in het pessimisme, namelijk dat van het zelfmedelijden, wat op den duur zelfs religieus kan worden. Tot de romantiek behoorde volgens Nietzsche ook het protestantisme, wat door hem 'de homeopathie van het christendom' werd genoemd. De romantiek van de jaren 1800 waarin hij leefde (1844-1900) vond hij losbollig, niet timide genoeg, en het ontbrak aan eerbied. Als filosoof stond Nietzsche tegenover de vijanden van de romantische en het sentimentele idealisme. Hij prees Hegel voor zijn succes in het gevecht tegen deze twee machten van hun tijd, terwijl ze geloofden dat superieure rede altijd aan de overwinnende kant stond, wat een fatalistisch geloof was.

Nietzsche probeert alles een beetje te sussen, dat het beter was kunst in kunst te zoeken dan zomaar allerlei instituties op te zetten om kunst te gebruiken voor reformatie binnen de politiek en de samenleving. Hij waarschuwde tegen de centraliserende ijdelheid die alle aandacht en interesse persoonlijk naar zichzelf haalde in plaats van dat het om de kunst zelf ging. Hij waarschuwde ook tegen het ondergeschikt zijn aan de propaganda van sociale ideeën. Hij stelde dat het geloof in het zelf de zwaarste keten was, en als de bijbel ook nog eens had gezegd dat de mens onschuldig zou zijn, dan waren de mensen goden.

Hoofdstuk 16. De Ontsluiering van Nephthys - Verloren Gegane Tijdperken en de Psycho-Filosofische Egypto-Judeo-voorchristelijke Nephthys

Dat wat de mens nu aan geschiedenis heeft opgeslagen is nog geen 1 procent van wat er ligt, en zo is het ook met de Egyptologie. Nun en Nephthys, de personificaties van de E-gyp-tische (geb, qebu, ark, oftewel de arkologie) oerafgrond en oerzee, kwamen oorspronkelijk via Japan (Nihon, nhn) tot Egypte in de verloren gegane geschiedenis. Eerst was er een Japans wereldrijk, vele duizenden jaren geleden, en daarna een Egyptisch wereldrijk, en zo kwam dus Nephthys, Zij die doet afdalen, de godin van de oerduisternis, tot Egypte. Ook Yehovah betekent de afdalende in het Hebreeuws, waardoor er een Egyptische verbinding met Nephthys ligt, en de levende ziel die Adam ontving vanuit de diepte van de aarde bij de schepping werd in het Hebreeuws genaamd de nephys, en dit begrip kwam telkens weer terug in het OT. Job moest door de nephys tot ontwaking komen, tot een hoger bewustzijn. Dit was oorspronkelijk Egyptische filosofie, maar later werd het steeds meer corrupt gemaakt. Waarom zitten we dan tot onze nek in het Amerikaanse judeo-christelijke wereldrijk, en worden de Egyptische fundamenten veelal verscholen gehouden ? Omdat Israel eens een groot wereldrijk was vóór de huidige en bekende geschiedenis. Vandaar dat alles in deze wereld om Israel draait, vanwege de ongrijpbare geheimen die daar liggen. Zelfs de islam is op het Israelitische fundament gebouwd. Ook met Israel is het zo dat de mens er nog geen 1% geschiedenis en bijbehorende mythologie en legendes aan heeft overgehouden, maar in die 1% ligt de rest wel gecodeerd, en dat kan alleen ontcijferd worden in de grotere context van de Egyptologie. Na Egypte kwam Israel.

Nephthys, de Egyptische godin van de metaforische en filosofische dood, kwam ook terug in de Judaïstische bijbel als 'nephys', wat 'dood' en 'ziel' betekende.

Leviticus 22

4Geen van Aärons nakomelingen, die melaats is of een vloeiing heeft, zal eten van de heilige gaven, totdat hij gereinigd is; evenmin hij die iets aanraakt, dat onrein (tame) geworden is door een dode (nephys), of iemand die een zaaduitstorting heeft,

Zulke dualistische teksten komen wel meer voor in het OT, waar tame en nephys in één adem worden genoemd. Onreinheid, tame, is in het Hebreeuws ook verbonden aan de voorhuid. Vandaar dat de Israelieten de besnijdenis als traditie in ere houden. Laten we naar de Egyptische context kijken :

Tame, tam, betekent in het Egyptisch 'voorhuid' als een voorhangsel, als een sluitsel, de obscuriteit, het verborgene. Het zijn ook grafklederen. De Egyptenaren hadden een veel groter respect voor de dood dan de Israelieten. Tm betekent namelijk compleetheid, het geheel. Nephthys was daarom een

poort tot de samenhang.

Psalm 17

7Maak uw gunstbewijzen wonderbaar,
Verlosser van hen
die voor tegenstanders schuilen bij uw rechterhand.
8Bewaar mij als de appel van het oog,
berg mij, in de schaduw van uw vleugelen,
9voor de goddelozen die mij overweldigen,
voor mijn vijanden van nephys die mij omsingelen.

Het zijn dodelijke vijanden of vijanden van de dood, van nephys, vijanden van Nephthys, oftewel vijanden die strijden tegen de verborgenheid, terwijl Nephthys verborgenheid is waarin de mens aan zichzelf kan afsterven.

In het Aramees is de ziel en de dood ook nephys, nps. Het kan ook het doden als een werkwoord betekenen, en begrafenis monument.

Genesis 1

2De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de oerdiepte, en de Geest Gods zweefde over de wateren.

In het originele Aramees, een moedertaal van het Hebreeuws, is dat wat het westen vaak in 'geest' vertaald R'W, wat duisternis betekent, en wat ook de Egyptische schepper is (ook wel Ra of Re genoemd). In het Hebreeuws is dit ruw-ach, als de schaduw of duisternis van rw. De oerdiepte is in het Aramees de thwm, thm, ook afgeleid van het Egyptische 'tam', de compleetheid, het verborgene.

Ook in de christelijke traditie die oorspronkelijk Aramees was werd de godin van de duisternis, nps, nephys, vereerd, maar dit was puur metaforisch, oftewel psycho-filosofisch, want de nephys betekende ook 'het zelf', en die was alleen ironisch gezien in de dood van het zelf te vinden. Het was het dualisme tussen leven en sterven, tussen water en aarde, wat ook weer symbolen van de dualistische Egyptische Nephthys waren.

3 Johannes 1

2Geliefde, ik bid, dat het u in alles wel ga en gij gezond zijt, gelijk het uw nps, nephys, (zelf, ziel, leven, dood) wel gaat.

In het Aramees is het 'wel gaan' het komen en voortstromen van profetie. Het gaat er hier dus om je af te stemmen op de 'godin' oftewel je hogere levengevende zelf, door het sterven aan jezelf, waardoor profetie geoogst wordt, oftewel de hogere kennis. Gezondheid is in het Aramees de compleetheid, wat in het Egyptisch het verborgene is, waar Nephthys leeft.

I Petrus 2

11Geliefden, ik vermaan u als bijwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen uw nephys, ziel.

Hier zien we weer de vijanden die strijden tegen het Nephthys principe. Zij willen niet sterven aan zichzelf. Petrus roept op om aan de kant van Nephthys te staan door jezelf af te scheiden van genotzoekers.

Hebreeen 10

Aramees:
39Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verderve leidt, doch met volharding tot nephys die bezit neemt, wat ons laat terugkeren tot onszelf, onze ziel in bezit nemende.

Er wordt hier gezegd dat het Nephthys is die redt, niet zomaar als een godin of afgod, maar als een psycho-filosofisch principe waarin het zelf waarlijk ontstaat door aan het zelf af te sterven, oftewel de ontwaking tot de samenhang van alles in het verborgene.

Het westen heeft dit heel slap vertaald in : 'Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verderve leidt, doch met geloof, dat de ziel behoudt.' Maar dit was de versluiering van Nepthys, waardoor Zij haarzelf beschermde, als een oorlogs-strategie.
Aramees :
38en mijn rechtvaardige zal uit volharding leven;
maar als hij nalatig wordt, dan heeft mijn nephys (Nephthys) in hem geen welbehagen, dan zal nephys hem niet uitverkiezen (vgl. de uitverkiezing en opname door de valkyries in de germaanse religie).

De westerse vertalingen zeggen vaak onterecht : de rechtvaardige zal uit geloof leven. Geloof is nalatigheid. De mens moet minder vertrouwen en meer volharden. Zo keert de mens terug tot Nephthys. Geloof is een vijand van Nephthys.

Marcus 14

Aramees :
34Mijn nephys is zeer ruw en kortaf, tot stervens toe.

35En Hij ging een weinig verder, en Hij wierp Zich ter aarde en bad, dat, indien het mogelijk ware, die ure aan Hem zou voorbijgaan.

Dit gaat over Jezus in de hof van Getsemane. Nephthys was al bezig hem te laten afdalen tot de onderwereld, opdat hij aan zichzelf en het leven om hem heen zou afsterven. Het is hetzelfde wat Nephthys met R'w, Ra, Re, deed in de Egyptologie.

In Marcus 12 en ook op andere plaatsen in de originele Aramese bijbel kan de mens alleen door de volkomenheid van nephys (Nephthys) God liefhebben, oftewel met de gehele ziel, wat betekent door de volkomen dood aan het zelf in de isolatie, want God is gewoon de personificatie van de

psycho-filosofische samenhang die hierdoor geopenbaard wordt.

Marcus 8

36Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en nephys (Nephthys) zou verliezen ?

Matteus 12

18Zie, mijn knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn nephys (Nephthys) een welbehagen heeft;
Ik zal mijn R'w (Ra, Re) op Hem leggen.

Dit is de uitverkiezing door Nephthys, of door de amazone strijdgodinnen in de Germaanse religie, als een beeld van het hogere zelf wat ontwaakt als het lagere zelf is afgedaan als een sluier.

Hoofdstuk 17. Isis en Nephthys in het Nieuwe Testament

In de pyramide teksten (PT) van het oude rijk, in uiting 4 staat :

Recitatie door Nut (de hemel gepersonificeerd als een vrouw) : Oh, koning, Ik heb aan jou gegeven je zuster Isis om je vast te houden en om je je hart te geven voor je lichaam.

En in uiting 5 staat :
Recitatie door Nut (de hemel gepersonificeerd als een vrouw) : Oh, koning, Ik heb aan jou gegeven je zuster Nephthys om je vast te houden en om je je hart te geven voor je lichaam.

Het hart is 'ab' in het Egyptisch (jb) en betekent het begin, de voet (de letter b). In uiting 628 van de PT in paragraaf 1786 zegt Nephthys deze woorden zelf tot Osiris, dat ze gekomen is om hem zijn hart te geven.

Het christendom was oorspronkelijk een filosofisch stelsel, niet wat ze er nu van gemaakt hebben. Hoe kunnen we uit de ijzeren greep van het huidige, corrupte christendom ontsnappen ? Er is geen directe weg uit. We moeten er dieper in om naar de oorspronkelijke Egyptische filosofie terug te

keren. M.a.w. het moet ontcijferd worden. Het kan niet zomaar weggegooid worden, want het is een stalker.

Isis en Nephthys in het Nieuwe Testament :

Matteus 22
:37 IESOUS (Isis) zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw NEPHYS (ziel, dood aan het zelf, Nephthys) en met geheel uw verstand. 38Dit is het grote en eerste gebod.

1 Tessalonicenzen 5
23En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, NEPHYS (ziel, Nephthys) en lichaam moge bij de komst van onze Here IESOUS (Isis) Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn.

Het Egyptisch is de moedertaal van zowel het Grieks als het Aramees. In het Aramees werd het Egyptische hart, ab, jb, tot lb.

Het westerse christendom is dus een versluiering van Isis en Nephthys, als een oorlogsstrategie. Zo beveiligden ze zichzelf. In het oorspronkelijke Aramees-Griekse NT zijn ze weer terug te vinden, want de taal van het Jezus-personage was Aramees. In het Aramees heeft Jezus vrouwelijke kwaliteiten, zoals het hebben van een baarmoeder, wat ook weer de Isis wortels laat zien van 'Iesous'. In die zin kunnen we verklaren waarom de orthodoxe kerk vasthoudt aan de goddelijkheid van Jezus, want in diepte gaat het dan om Isis. Jehovah, de afdaler, wijst op Nephthys, de godin die laat afdalen, die in het NT Jezus liet afdalen in de hof van Getsemane, waar het woord 'nephys' wordt gebruikt met dezelfde betekenis : 'Mijn 'nephys' leidt mij tot de dood.' (Marcus 14:34)

Matteus 22
:37 IESOUS (Isis) zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben, AGAPAO (Geb), met geheel uw hart en met geheel uw NEPHYS (ziel, dood aan het zelf, Nephthys) en met geheel uw verstand. 38Dit is het grote en eerste gebod.

Liefhebben, agapao.
De liefde is verbonden aan de baarmoeder in het OT. Agapao, gp, leidt helemaal terug naar de Egyptische baarmoeder, de aarde, Geb. De aarde is de baarmoeder van de hemel, Nut. Vandaar dat Nut en Geb bij elkaar horen. Maar zij moesten eerst van elkaar gescheiden worden opdat er onderscheidingsvermogen zou zijn.

1 Johannes 5
3Want dit is de AGAPE, liefde, oftewel het oorspronkelijke Egyptische GEB, Gods, dat wij zijn geboden bewaren.

Geb, of in het Aramees de Qebu, is de ark waarin de tafelen van de wet liggen. Vandaar dat we alleen in Geb, in agape, de baarmoeder, de geboden kunnen bewaren. Dit is de kooi, kist, van Osiris die in de Nijl werd geworpen tot de heilige verdrinking waarin de mens aan het lagere ego afsterft, net zoals Mozes in een biezen mandje in de Nijl werd gelegd om zo te komen tot de Egyptische

filosofie.

1 Johannes 4
8Wie niet agapao, liefheeft, GEB niet heeft, kent God niet, heeft geen gnosis, want God is agape, GEB, liefde, de baarmoeder.

7Geliefden, laten wij elkander liefhebben, agapao, GEB, want de liefde, agape, GEB, is uit God; en een ieder, die liefheeft, agapao, GEB, is uit God geboren en kent God.

Hier wordt het ook duidelijk dat GEB de baarmoeder van God is, van de hemel (NUT), en tot kennis leidt. Het gaat er niet om wat op een stukje papier staat geschreven duizenden jaren geleden, maar omdat stijfkoppige christenen nog steeds denken dat de westerse bijbel het Woord van God is is deze exegese belangrijk om te laten zien waarvandaan het gestolen is. Het is de ontmaskering van de dief die de psycho-filosofische schatten geroofd en omgesmolten heeft. Het zijn valsemunters. Het westerse christendom is een cultus van grafrovers.

1 Johannes 3
16Hieraan hebben wij de liefde, agape, geb, leren kennen, dat Hij zijn leven, nephys, voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten.

In het Egyptisch is de liefde ab, abeb en geb, wat in het Aramees werd tot hwb, en in het Grieks tot agape. Iesous, oftewel Isis, gaf Nephthys aan ons, de dood aan het zelf. Zo hebben wij geb leren kennen. Dit zijn allemaal psycho-filosofische archetypes die samenwerken in het zelf. De mens moet oppassen voor gevaarlijke misleidende camouflages die er zijn om de mens te testen. Daarom moet de mens de diepte van de exegese in, de etymologische schrift-uitleg, de krokodil, de sebek in het Egyptisch, een vorm van geb, seb. Dit is het verborgen manna wat in de ark werd bewaard.

Openbaring 2

17Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.
Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.

Het is het verborgen manna, de verborgen exegese, niet datgene wat publiek in de kerken verkocht en gepredikt wordt. Gij zult de meerderheid niet in het kwaad, de onwetendheid, volgen. Het kost wat om tot Nephthys, het verborgene, te komen. Het is een strijd. De mens moet overwinnen, oftewel onderscheiden en ontcijferen. Het is niet het voor de hand liggende. Wie een oor heeft, die hore.

Het verborgen manna, mnn, mn, van het Egyptische 'amen', het verborgene, kan zoals in het Egyptisch gebruikelijk is ook andersom gelezen worden, als nm, nema of name. De nema is het op en neer gaan van het water van Osiris, als aser-nema, of suri-nema. Nema is ook de roep van de overwinning (nema, nhm). In de Afrikaanse mythologie is Nema, of Nyami, Name, een riviergodin die water in bloed verandert, wat ook een teken is van het sterven van het ego. Dit is dus in diepte waar Suri-Name voor staat, wat ook weer terugkomt in het boek Openbaring en het wonder te Kana. Veel van de Afrikaanse 'goden', psycho-filosofische principes, zijn overgewaaid naar Suriname. Dit

kan allemaal plaatsvinden binnen het perspectivisme (Nietzsche).

1 Johannes 3
11Want dit is de verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt: dat wij elkander zouden liefhebben, agapao, Geb.

Geb is dus hetgene wat tussen de mensen in moet zijn, naar elkaar toe, als een baarmoeder. Het mag niet ontbreken. Als het ontbreekt, dan gebeuren er de grootste ongelukken. Het is een schande dat deze oorspronkelijke egypto-judeo principes werden ondergesneeuwd door het huidige westerse christendom. Geb is ook ab in het Egyptisch, het hart, het begin, oftewel de etymologie, die vandaag de dag nog nauwelijks geleerd wordt.

1Ziet, welk een liefde, agape, geb, ons de Vader heeft gegeven, dat wij zonen Gods genoemd worden, en wij zijn het ook. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent.

Door agape, geb, door de baarmoeder, de ark die de geboden en de etymologische exegese bewaard, worden wij tot zonen van God.

2Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Wat betekent dat dat we als god zullen zijn ? Het is gewoon de psycho-filosofische ontwaking van het zelf. Deze teksten waren nooit letterlijk. Ze zijn letterlijk gemaakt door machtszuchtige kerkleiders van de kermis van het lagere ego. Het hogere zelf is dat van de context.

Hebreeen 10
24En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot agape, geb, en goede werken.

Hoofdstuk 18. Sokar

Psalm 141
3 Here, stel een wacht voor mijn mond,
waak over de deuren van mijn lippen;

4neig mijn hart niet tot iets kwaads
om in goddeloosheid boze daden te volvoeren.

David vroeg om een wachter voor zijn mond. Dit gebed werd duidelijk verhoord in de vorm van zijn zoon, Salomo die verschillende filosofische arsenalen opende om de mond te bewaken en te zuiveren. In de Egyptologie moest Osiris in de onderwereld tot Zokar gaan, de wachter van de mond, en zelfs tot deze wachter worden, die leefde in de diepte van de wildernis, in een grot boven de poel des vuurs. Alleen zo kon Horus, zijn zoon, hem opnemen (PT uiting 364, paragraaf 620 ; uiting 532, paragraaf 1256-1257). De zoon is een onderdeel van de man zelf. In het NT kwam de wachter van de mond als Paulus. Ook in het Aramees heeft skr deze betekenis van de mond sluiten. Ook betekent het afgezonderde, hermiet, wat Zokar ook was. Die wachter van de mond staat niet zomaar op zichzelf, anders zou het corrupt kunnen worden. Zokar was het perspectivisme, de context, wat Osiris bereikte door aan zichzelf af te sterven. Alleen dit kon zijn mond bewaken. Kortzichtigheid kan de mond niet bewaken.

PT, uiting 535, paragraaf 1289 : Als hij leeft onder de levenden, dan zal Sokar onder de levenden leven.

Dit gaat over het hogere collectief, oftewel de context. Osiris kon alleen ontwaken, onderscheiden, in zijn Sokar gedaante, waardoor hij door Horus, zijn zoon, opgenomen kon worden in de boot van Sokar. Dit is dus ook de sleutel op de zogenaamde opstanding en opname van Jezus in het NT te begrijpen. Vandaar dat Jezus niks is zonder Paulus. Paulus stond voor de wachter voor de mond, de Sokar (PT, uiting 645, 647).

In spreuk 474 van de coffin texts (CT) van het midden rijk wordt duidelijk dat Sokar een visser met een net is, wat ook een beeld is voor de context. De vissen zijn een beeld van de eenzijdigheden. Op het Sokar festival moeten de valse goden verslagen worden, en moet de aan zichzelf gestorvene komen tot zijn hogere zelf (CT, spreuk 245, 275, 419). Jezus als de visserman, de visser van zielen, is een beeld van Sokar. Ook Jezus ging de wildernis in om zich af te zonderen, net als Sokar.

Als we tot de ark naderen, dan naderen we niet tot een object, want dat is slechts een metafoor. We naderen tot de context en het perspectivisme.

Hoofdstuk 19. Het Mandela Effect, de Meersporige Geschiedenis en het Prehistorische Egypte

De ironische schepping

Ons archief over prehistorische geschiedenis (huidig, atlantis, pre-atlantis) ligt boordevol informatie, en er komt telkens meer bij, en het moet eruit, het moet stromen. Dit is in het verleden slechts deels gebeurd. Veel bleef achter in het archief, maar nu met wat nieuwe informatie kan er weer wat uitgestort worden om door te stromen.

Geschiedenis is niet éénsporig zoals materialisten denken. Vele mensen breken hun hoofd over het nadenken over hun verleden wat iemand gezegd of gedaan zou hebben buiten hen om, maar de geschiedenis bestaat in vele sporen. Het zijn energie-stromen. Dit komt omdat de mens zit opgesloten in zichzelf, als in een virtual reality kamer met een masker op met een vizier. Het is een gesimuleerde werkelijkheid. Van elke persoon zijn er dus meerdere exemplaren, en dan hebben we ook nog eens te maken met 'projected identities', de P.I.'s die mensen in hun hoofden over anderen maken. Zo ontstaan er hele andere werkelijkheden, en zo schept de mens dus ook. De mens is zo een poppenmaker. Hij verzint van alles over andere mensen in zijn hoofd, en dat is voor hem de realiteit, en zo ontstaat zijn poppenwereld. Het zijn allemaal energie banen. Alles is voortdurend veranderende en stromende energie, wat zichzelf ook telkens weer opsplitst, zodat er dicht tegen elkaar aanliggende parallelle realiteiten ontstaan, maar dat wil niet zeggen dat de mens er dan maar op los mag aanrotzooien. Neen. Er zijn wetten voor.

Het is niet zo dat je kan zeggen : 'Oh, alles is toch meersporig, dus ik kan er gewoon op los liegen en op los roddelen, want alles heeft zijn eigen waarheid.' Neen. Er zijn namelijk kern-schakels waar de mens niet vanaf mag wijken. Je mag een persoon nooit vals beoordelen en een pop van hem maken. Als je van een persoon je eigen schepping gaat maken in je hoofd, dan wil dat niet zeggen dat die schepping waarheidsgetrouw is en goed. De leugen regeert, en de leugen heeft al menig mens de vernietiging in geholpen. Wel is het zo dat ieder mens een schaduw-zelf heeft wat als een tikkende tijdbom hem probeert naar de afgrond te helpen. Het is dus een puzzel die binnen een bepaalde tijd opgelost moet worden. De mens zit opgesloten in een gevaarlijk ei, een metalen ei. Als de mens het ei niet op de juiste tijd uitkomt, dan zal het ei de mens verslinden. Wel is het zo dat door de wet van emanatie, oftewel die alle hoge vormen tot lagere vormen projecteerd, deze schepping heeft gemaakt, en wat ook de enige weg is om de hogere schepping te doen laten doorkomen. De schepping is dus 'ironisch'.

Het perspectivisme stelt : Ja, dingen kunnen op verschillende manieren beleeft worden en uitgelegd, van verschillende perspectieven bekeken worden, maar er blijft een bepaalde hierarchie in, m.a.w. we kunnen er niet op aan rotzooien. Het is aan strenge, ijzeren wetten onderworpen.

Ons archief ligt vol van techno-robotisch gechanneld materiaal, m.a.w. channelings die aan strenge veiligheidsvoorschriften voldoen, demonologisch verantwoord. De materialistische wetenschap maakt gebruik van beperkte materiele werktuigen om de geschiedenis die weg is te beoordelen, maar ze zien een heleboel dingen over het hoofd, hebben geen nuance. Er staan teveel invloeden bloot op de geschiedenis die ervoor zorgden dat het onmogelijk was door zuiver materiele middelen een beeld te schetsen van hoe het is gegaan. Dit komt ook omdat we in de matrix leven, en de geschiedenis is dus sowieso niet éénsporig. Vandaar dat de geschiedenis alleen maar benaderd kan worden door de robo-demonologisch-metafysische wetenschap. 'Oh, ik heb even niets te doen, dus ik ga maar even channelen,' heeft daar niets mee te maken. Channeling komt alleen wanneer het

absolute noodzaak is, en dat valt dan ook met geen mogelijkheid te stoppen. Hierin is het belangrijk niet nazi-religieus te worden, maar perspectivistisch, in de zin dat dingen op verschillende manieren uitgelegd kunnen worden, vanuit verschillende perspectieven, op verschillende sporen, maar dat hier wel weer een bepaalde hierarchie in kan zijn, of volgorde, chronologie. Perspectivisme heeft wel een duidelijke demonologie, oftewel beveiligingsleer.

Toen het Zwaard van Tazamiel in ons netwerk uitkwam werd hierover gezegd :

---------begin ingekorte brief/ gesprek (vele jaren geleden)

'Hier gaat het over de aardgeschiedenis ingedeeld in 3 delen : Het Dorga-Tijdperk, oftewel Indiaanse Tijdperk, daarna het Atlantische Tijdperk, waarin 'God' (goden, principes) sprak(en) door het boek de Troiade, voorloper van de Bijbel (een oudere broer om het zomaar eens te zeggen), en daarna deze schepping. In de Ascension-Wereld noemen ze dat eerste tijdperk Lemuria. Ik weet niet of je daar weleens van gehoord hebt, of van 'Mu'. Sommigen zeggen dat dat rijk tegelijkertijd met Atlantis bestond, en anderen zeggen (net als ik) ervóór ... De naam Lemuria heeft bij mij op de een of andere manier nooit geklikt. Ik heb het idee dat ze iets willen laten infiltreren in de geschiedenis, of dat demonen het hebben verdraaid. Ik heb er nooit een goed gevoel bij gehad. Altijd zoiets van : dat klopt niet helemaal. Ze worden bedrogen met die naam. Er is altijd tegen mij gezegd : blijf er vanaf, want het klopt niet. Aliens van Lyra (Vega-districten) hebben het zaakje op aarde opgezet, temidden tussen die toestanden van Dark-Pleiadians, Orions en Reticuli's, Nor(d)ics enzo, en later mixten ze met de Neptunians voor Atlantis. Ik heb het idee dat de term Lemuria een slavencode is. Ik geloof niet dat het ooit heeft bestaan, maar dat het een nieuwe truc van de duvel is. Ja, het was indiaans in den beginne, maar NIET Lemuria. Er zijn genoeg Lemuria-fanaten op het web, en ik denk dat ze misleid zijn. Het is een halve waarheid. Maar goed, ik hoop ooit eens klaar te komen met mijn Dorga-werk, voortbouwend op dat spul en de inspiratie van dat hele Loek Kooiman-gebeuren. Zoiets als : het verbreken van de Lemuria-code. Ik heb gevoel dat het hier een stuk inleg-kunde is.

Ik heb hier sinds jongs af aan dromen over gehad, zeg maar gerust verschrikkelijke doods-nachtmerries. Vooral als ik ziek was kwamen ze telkens weer terug, altijd dezelfde dromen, en dat ging over doodgaan en in de onderwereld terechtkomen etcetera, maar toen snapte ik er nog geen barst van, en dat was heel eng, want ik zweefde gewoon tussen de aarde en andere dimensies, en kon rechtstreeks in de geschiedenis kijken. Jaren later heeft die energie zich ontwikkeld als in een soort vertaling, kreeg ik aanvullingen e.d., noem maar op. Het enge in die ascensie-groepen vond ik altijd dat ze het vrijwel NOOIT over toetsen hadden of exorcisme, typisch dat New Age channelen, wat gewoon echt levensgevaarlijk is. Het had vaak gewoon geen mechanisme, maar waren gewoon van die opblaasboten waar je de oceaan nooit mee over zou kunnen komen. Maar goed, ik moet nog steeds afkoelen van die lui ...

Wat ik ervaar in die laag van het Indianisme : rust, rust, en nog eens rust, eindelijk thuis na een lange reis. Ik heb op dit level gewoon een enorm gevoel van volkomenheid en diepe verzadiging, omdat mijn verschrikkelijke nachtmerries die als raadsels tot mij kwamen toen ik nog heel jong was (lagere school en daarvoor) nu eindelijk op zijn plaats komen en stapje voor stapje uitgelegd worden, duidelijk worden. Ik werd van die nachtmerries altijd gillend wakker, ... maar goed, eindelijk zijn ze tot rust gekomen ... Alles stapje voor stapje ... Wel weet ik dat alles zich zal moeten

doorvertalen, integreren, etcetera ... We zijn er nog niet. Maar het zijn in ieder geval bakens waarlangs we kunnen gaan vibreren, waarlangs en waartussen. Het zijn belangrijke fundamenten voor de rest van de eeuwigheid.

------------------------------einde bericht

De brief ging dus over het doorbreken in de Dorga zone (Wat de New Age Lemuria noemt).

Het Zwaard van Tazamiel zegt hierover in vers 48 :

48. (..) De vierde Eeuwige Engelen-Bediening is de Tazami'else. Zij leiden u tot de geschiedenissen, zoals de engelen-geschiedenissen en de andere geschiedenissen zoals de voorbijbelse geschiedenissen. Er zijn meerdere scheppingen geweest voor deze, en meerdere eindtijden. Toen sprak God (goden, principes, red.) door een boek genaamd de Troiade. De Troiade is dus eigenlijk de voorloper van de Bijbel. Dit was in het Atlantis-Tijdperk. Vaak ging de aarde door vuur, ijs of water ten onder. Ook daarvoor, in het Dorga-Tijdperk, oftewel het Indiaanse Tijdperk, waarin God door de Dorga sprak, door sommigen het oudste boek van de aarde genoemd. (..) In Goddelijke termen wordt er weleens symbolisch over deze drie boeken gesproken als de Vis, de Vrouw en het Woord. Veel van zowel de Dorga als de Troiade is verloren gegaan. De Tazami'else Eeuwige Engelen-Bediening leidt terug naar de voorgeschiedenis van God. Het zijn de gastheren en gastvrouwen van Gods geheimen en verborgenheden.

Tot zover het fragment uit het Zwaard van Tazamiel.

Prehistorische geschiedenis :

circa 18.000 BCE :

100-jarig Japans wereldrijk
300-jarig Egyptisch wereldrijk
500-jarig Israelitisch wereldrijk

Bespreking 300-jarig Egyptisch wereldrijk :

jaksels : prehistorische roofvogels, veel groter en dikker dan arenden. (zwart of lichtere kleuren)
- woestijnvogels

religie gebaseerd op de jaksel en vrees en eerbied voor de dood :

jaksel-goden :

Horg - god van de lucht
Terag - god van de oorlog
Posseia - godin van de zee
Navel/ Naphel - godin van de duisternis, dood
Isab - godin van de zee, dood, verdrinking, hakte het geslachtsdeel af van Horg, en schiep Org vanuit het bloed. Er is dus geen mannelijk zaad aan te pas gekomen.
Org - zoon van Isab. bijmoeder : Navel.
Mut - godin
Spania - godin van de kennis, wijsheid

huis van de jaksels, scheppersgoden :
Omer - god van de schepping en de wet
Om - god van de schepping en de bouw
Leven in een schijnoorlog met elkaar. Het principe van de schijnoorlog wordt beschreven in de tweede bijbel : 'Ook voerden zij oorlog tegen anderen van die duistere stammen, maar deze oorlogen waren slechts schijn. Door schijnoorlogen werden er contacten gelegd en door schijnoorlogen werden deze contacten verder uitgebouwd, tot in de diepste vriendschappen. Door schijnoorlogen beschermde men elkaar.'

godendynastieen :
1. Om
2. Omer
3. Org

vgl. huidige egyptologie : 1. ra, 2. osiris, 3. horus en christendom : 1. jehovah, 2. jezus

Atlantis II tijdperk :
(Barabbas tijdperk)

circa 200.000 BCE - 100.000 BCE

Atlantische oervormen :

800-jarig Japans wereldrijk
12.000 jarig Egyptisch wereldrijk
700-jarig Israelitisch wereldrijk

Atlantisch Egypte :

religie gebaseerd op de haré's, zeevogels, grote atlantische, prehistorische roofvogels, veel groter dan arenden, en ook groter dan jaksels.

goden : Igmus en Ogmus, die met elkaar in schijnoorlog leven (vgl. de schijnoorlog tussen Osiris en Seth, en de schijnoorlog tussen Judas en Jezus in het gnostische evangelie van Judas.)

Atlantis I tijdperk :
(Simsonitisch tijdperk)

circa 250.000 BCE - 200.000 BCE

Er wordt in het archief telkens v/o of vo/ gebruikt, wat kan betekenen : van de oervorm van deze volkeren. Allereerst betekent het : 'voorouders'.

Atlantische oervormen :

wereldrijk 1. Skullias - v/o vikingen
wereldrijk 2. Skelettias - v/o germanen
wereldrijk 3. Represmanten - v/o Afrika
wereldrijk 4. Yaslavia - v/o Joden
wereldrijk 5. Yantia - v/o Arabieren
wereldrijk 6. Tartessianen - v/o Romeinen
wereldrijk 7. Tartarianen - v/o Grieken

Pre-atlantisch tijdperk II
(Dorga tijdperk, indianische tijdperk)

circa 800.000 BCE - 250.000 BCE

Pre-atlantische (indiaanse) oervormen :

Dit zijn dus indiaanse volkeren :

wereldrijk 1. Idus vo/ Afrika
wereldrijk 2. Yuvos vo/ Arabieren
wereldrijk 3. Yabamun vo/ Joden
wereldrijk 4. Refrentias vo/ Vikingen
wereldrijk 5. Cherips vo/ Germanen
wereldrijk 6. Ekkretenen vo/ Grieken
wereldrijk 7. Ekressenen vo/ Romeinen
wereldrijk 8. Platun vo/ Duitsers (main city : Polam)

Pre-atlantisch tijdperk I
(Amazone tijdperk, matriarchische tijdperk, miljoen jaarse tijdperk)

circa 1.800.000 BCE - 800.000 BCE

Hoofdstuk 20. De Psycho-filosofische Hosea : 'Gij had iets vergeten. Gij had iets over het hoofd gezien.'

Een groot deel van het boek Hosea gaat over zijn strijd met Efraïm, een beeld van het Noordelijke rijk van Israël, zoals de profeet Jesaja dat ook aangeeft in zijn boek (7:17). Het Noorden is in het Hebreeuws altijd een beeld geweest van het verborgene. Hosea moest met Efraïm, het verborgene, strijden, om tot het verborgene te gaan, om te komen tot de verborgen manna, de diepere psycho-filosofische structuren achter het masker van religie.

Wat van Efraïm werd gezegd in het OT werd van Laodicea gezegd in het NT :

Hosea 12
9Maar Efraïm zegt: Waarlijk, ik ben rijk geworden, ik heb mij rijkdom verworven; in al mijn vermogen vindt men bij mij geen ongerechtigheid die zonde zou zijn.

Openbaring 3
14 En schrijf aan den engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods:
17 Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.

Hosea zag de naaktheid van Efraïm als een ontmaskering en een diepere betekenis. Zo kwam hij tot het verborgene :

Hosea 5

2De afvalligen hebben een diepe valkuil gemaakt; terwijl Ik door hen allen ben terzijde geschoven.
3Ik ken Efraïm, en Israël is voor Mij niet verborgen.

In het Hoseaanse leven worden we soms in moeilijke relaties gezet, en in dit geval voor Hosea was dat Gomer als een beeld van Efraïm, het Noordelijke rijk, het verborgene. Het is de pijn die ontstaat als een mens zich moet afzonderen, de pijn van de onthechting. Maar Gomer betekent ook compleetheid in het Hebreeuws. Het is juist zo dat de compleetheid in de onthechting te vinden is, want het verborgene is juist een beeld van de brug tot de andere wereld. Het Noorden is ook het sieraad in het Hebreeuws. Ook Petrus heeft het hier over wanneer hij zegt : 'uw sieraad is in het verborgene van het hart.' (1 Petrus 3) Het boek van Hosea is dus dualistisch. Gomer is ook een beeld van de Israelitische Godin, en die is niet makkelijk, want het is een school van de psycho-filosofie. Wanneer Gomer op de loop gaat en wij moeten zeggen : 'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?' dan zegt Gomer : 'Maar gij had iets vergeten. Gij had iets over het hoofd gezien.' Gomer is namelijk een beeld, een archetype van de compleetheid, oftewel de context. Hosea moest daartoe ontwaken. Gomer's vader was Diblayim, wat betekent : 'de cirkel rondmaken.' Hosea's vader was Beeriy, wat 'het opgraven van een bron' betekent. Het gaat om de diepere betekenis. Daarom heette de eerste zoon van Hosea en Gomer : 'Yizrael', wat betekent : 'het gebied uitbreiden.' Er moet dus meer bijkomen. Toen kreeg hij een dochter genaamd Loruhamah, wat betekent : 'geen zachte liefde'. Wij krijgen hier op aarde geen zachte liefde van God, want wij moeten ontwaken. Hier op aarde krijgen we 'tough love.' M.a.w. ons wordt goed de waarheid

gezegd. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. De altijd maar zachte liefde die niet waarschuwt en niet wakker schudt, die niet wakker roept en die altijd maar overmatig aardig doet zonder de mens iets daadwerkelijk nuttigs te leren is geen ware liefde, maar pure haat. Het zijn giftige slaapliedjes. De duivel handelt zo vaak met zijn gevangenen, opdat ze niet ontwaken. Hij heeft het alarm gedoofd. Daarna kreeg Hosea weer een zoon : Lo-ammi, wat betekent : niet mijn mensen. God was namelijk weer op pad, had weer de negenennegentig schapen in de veilige schuilplaats achtergelaten om het ene verloren schaap te vinden. Dit komen we ook symbolisch tegen in de islam, waar God de mens zegt dat de mens niet haar kind is.

Hosea 1

9Noem hem Lo-Ammi, want gij zijt mijn volk niet en Ik zal de uwe niet zijn.

Waarom is dit ? Ook omdat de mens zelf een eigen verantwoordelijkheid heeft en niet alles maar op iemand anders moet schuiven. De mens moet zelf volwassen worden en tot zijn hogere zelf komen om daaraan zich te hervormen, om zo eraan gelijk te worden. 'God' is vaak een excuus voor de luie die niet wil dat zijn ego sterft. Daarom is religie ook zo gevaarlijk, en moet men tot de onderliggende psycho-filosofie komen. Daarom zal 'God' de mens moeten verlaten. De mens heeft namelijk teveel valse godsbeelden, afgodsbeelden.

Als men dan tot de diepere psycho-filosofie is ontwaakt, dan mag vers 10 in vervulling komen :"

10Eens echter zullen de kinderen Israëls talrijk wezen als het zand der zee, dat niet te meten of te tellen is. En ter plaatse waar tot hen gezegd wordt: Gij zijt mijn volk niet – zullen zij genoemd worden kinderen van de levende God.

Het is dus een dualiteit, en wanneer de mens deze dualiteit begrijpt, dan mag vers 11 in vervulling komen :

11Dan zullen de kinderen van Juda en de kinderen van Israël zich bijeenscharen, één hoofd over zich stellen, en optrekken uit het land; want groot zal de dag van Yizrael zijn, wat uw gebied zal uitbreiden.

Hoofdstuk 21. De Ironische Hoseaanse Filosofie

Hosea is een Israelitisch boek, niet christelijk. Ook het Nieuwe Testament was oorspronkelijk niet

christelijk, maar Israelitisch. Het westen heeft alles corrupt gemaakt, zoals ze ook Hosea slechts eenzijdig hebben neergezet.

Hosea 1
2De Here zeide tot Hosea: Ga heen, accepteer een ontuchtige vrouw en kinderen uit een ontuchtige geboren, want het land wendt zich in schandelijke ontucht van de Here af.

Ontucht kan ook ironisch en figuurlijk bedoeld worden voor iemand die veel anderwereldse contacten heeft. Het Hebreeuws beperkt zich niet tot één zienswijze. De naam van Hosea betekent al 'hij die op het strijdveld wordt opgenomen', met yasha als wortelwoord. Hosea is meer het zelfstandig naamwoord, het principe, terwijl yasha meer het werkwoord is. Hosea moest dus aan zichzelf afsterven, en de anderwereldse vrouw moest hem opnemen, Gomer, wat compleetheid betekent in het Hebreeuws. Gomer moest hem dus inwijden, als een strijdgodin of strijdgodinnen.

Dat wordt ook duidelijk in vers 1 :
1Het woord des Heren, dat tot Hosea, de zoon van Beëri, kwam.

Woord is dabar, wat ook opname en hemelvaart betekent, al dan niet door een valstrik, zoals een net. In het Aramees is het ook een wapen of jachtgerei. God was dus al naar Hosea op jacht. Later wordt Gomer Efraïm genoemd, het Noordelijke rijk, wat het verborgene betekent. Hosea moest opgenomen worden tot het verborgene. In de worteltekst werd Hosea dus yasha genoemd.

Wat is dat, het sterven aan het zelf ? Niets sterft zomaar. Het is maar een metafoor voor verandering. Het komt er op neer het ego zo te draaien totdat het bruikbaar is, opgelost, ontraadseld, begrepen. Het kwaad is de verdraaiing. Het goede is de terugdraaiing. Het sterven aan het zelf is een metafoor voor progressiviteit, waardoor je ironisch genoeg jezelf vindt als hemelburger, een ingewijde in de Hoseaanse psycho-filosofie.

Hoofdstuk 22. De Crypto-Filosofie als Pad door het Puzzel Labyrint

De mens maakt zich vaak druk over een heleboel dingen in het leven, en dat mag en moet soms ook, maar de mens zit vast in een bepaalde energie-baan die dingen heeft opgesteld zoals het is, terwijl ernaast een heleboel andere energie-banen liggen. De mens zit vast in een bepaalde matrix. Deze matrix is vastgelegd door taal. Vandaar dat het belangrijk is die matrix te breken door de cryptografie, maar dan niet de losbollige, overmoedige cryptografie, maar de filosofische cryptografie die aan natuurlijke wetten onderhevig is, veiligheidswetten. Het bestaan is nu eenmaal geen luilekkerland waar je alles wat los en vastzit zomaar kunt grijpen. Er zijn gevaren.

Het mooie van de filosofische cryptografie is dat alle culturen, religies en ideologieën erin betrokken zijn, maar dan op een hele andere manier.

Het leven is grotendeels gebaseerd op de getallen één tot en met tien, en het kan heel saai en uitzichtloos zijn als je die getallen zomaar letterlijk neemt. Vandaar dat numerologie een onderdeel is van de cryptografie. Hoe kun je er cryptografisch mee omgaan ? Om een voorbeeld te noemen :

één - omgedraaid is het 'nee', als het stoplicht, het heilige nihilisme etc.
twee - een anagram van weet en wet.
drie, three in het Engels, een anagram van earth.
vier, four - anagram van rough, ruw
vijf - cinq in het Frans, snk, anagram van kans
zes - anagram van zee, zse
zeven - ander woord voor filteren
acht - anagram van gat, opening
negen - anagram van geen, leegte
tien, ten in het Engels, omgedraaide van net, netwerk, verbinding, communicatie

Vannacht had ik een droom dat ik in de supermarkt in ons natuurdorp (bosdorp) was, en ik kwam daar in een hoek een familielid tegen die ik eigenlijk niet wilde zien. Ik draaide me om, maar toen draaide ik me weer naar die persoon toe, zo van : 'wat heb je te zeggen ?' met zo'n houding, en ik gedroeg me verder koeltjes. Er stonden wat stoeltjes in die hoek waarop we zouden zitten, maar ik keek weer naar die persoon, iets beter, en iets dichterbij, en het bleek helemaal niet dat familielid te zijn, maar een ander familielid. Ik zei : 'sorry dat ik me zo koud gedroeg, ik dacht dat je iemand anders was.' Hij keek me aan, ging zitten en deed zijn handen voor zijn gezicht. Hij was depressief. Hij zei toen dat hij beide familie leden niet was, maar een buitenaardse uit een cryptische realiteit, een andere energie-baan, en dat de depressie ook weer cryptisch was. Hij had een hele lange reis gemaakt. Hij was een crypto-filosoof, en hij kwam van de planeet Nun-teeps, wat op aarde was geprojecteerd als Nun-speet. Nun betekent nieuw, en teeps is speet achterstevoren. Teeps is de uitspraak van het Engelse 'tapes', dus 'nieuwe tapes', als 'nieuwe informatie'. De somberheid die over hem was was meer een soort van soberheid en beveiliging, vanwege dat de aardse parasieten altijd zo overblij zijn vanwege wetteloosheid, en dan gaat alles mis, maar hij zei dat het iets cryptisch was. De persoon van mijn familie waarop hij leek, de tweede, werkte vroeger bij de post.

In ieder geval zijn anagrammen woorden die omgehutseld zijn en hier en daar wat veranderd. In zo'n puzzel matrix of puzzel labyrint leven wij dus. De somberheid die over hem was was meer een soort van concentratie. Hij was een linguistieke technicus. Hij vertelde mij dat hij uit de toekomst kwam, maar dat dat gewoon een andere energie-baan was. Hiertoe kan overgegaan worden door cryptische sleutels. Verleden, heden en toekomst zijn gewoon staten van bewustzijn, en hebben hun eigen cryptiek.

Hij zei dat de mensheid in deze realiteit, deze energie-baan, in een ei zitten, en ze kunnen alleen eruit door de crypto-filosofie. Hij pleitte voor een zekere cryptische vrijmoedigheid, maar zei er ook bij dat het iets van de natuur was, en dat het natuurlijk behoorde te gaan. Hij liet mij wat cryptische sleutels zien, ingewikkelde technische instrumenten, zijn gereedschap, als baco sleutels, maar de sleutels leken op een soort water in vaste vorm, maar het was geen ijs, maar energie. Ze hadden een

bepaalde lichtgraad, maar het was geen licht. Het was een soort witte substantie, als waterig zout, maar het was niet zout. We gingen naar een dichtbijzijnde stad tot een overdekt winkelcentrum, en daar in een hoek waar ik weleens kwam, daar was vroeger altijd een cd-shop, maar er was nu een alpha cursus. Toen gingen we naar het bos, en het was allemaal virtual reality.

Ik werd wakker en ik dacht : Een paar dagen geleden was ik in de supermarkt en er hing een plakkaat van de alpha cursus op het prikbord. Ik bleef er toen naar staren. Er stond een vrouw op. Ik dacht toen : 'Wat bezielt deze mensen ?' wetende dat ik hier zelf ook ooit eens diep inzat, niet in de alpha cursus, maar in soortgelijke dingen. Het was toen eigenlijk alles wat er was, en dat ik het gewoon cryptisch gebruikte. Het gaat om het hart, de motieven, niet om de religie, de taal, die het tot uiting brengt. Er zijn vele talen op aarde, en die mogen diepere betekenis krijgen, tot hun cryptische waarden komen, zodat er bruggen gaan komen tussen de energie-banen en ze zo elkaar kunnen aanvullen.

Hoofdstuk 23. De Dam Steden

De buitenaardse crypto-filosoof was genaamd : Sanctiel.
Uit mijn gesprekken met hem kwam dit voort :

Neder-land - omgedraaid : Reden-land, het land van de filosofie.
Holland - het land van het gat, van de acht (anagram), het land van de opening. Nederland wordt ook weleens de poortstad van Europa genoemd. Van 1977-1982 was van Agt president van Nederland.

Er zijn verschillende 'dam' steden in Nederland, als een anagram van 'adem', wat ook weer een opening is, van de luchtpijp, waarvan de bekendsten zijn :

Amsterdam - amster komt van amstel, wat waterachtig gebied betekent. Amsterdam is dan waterige adem.

Rotterdam - als de 'rote', rode in het Duits, adem. Rote betekende hart in het middel-engels, en in het huidige engels is het de herhaling, de mechaniek van het leren, het robotisme, van het Latijnse 'rota', wiel. Rot(t)erdam is dan de adem (pomp) van het hart, van het rode, van de kern, de natuur.

Rotterdam en Amsterdam zijn twee pijpen. Den Haag is dan een anagram voor 'Ga dan'. Telkens als ik vast kwam te zitten in die pijpen, dan moest de crypto-filosoof mij losschokken met een bepaald schokapparaat. Dat deed verder geen pijn. Ik heb veel met Amsterdam en Rotterdam te maken gehad in mijn verleden.

Hoofdstuk 24. Het Pad tot Gomer

Aan het einde van het boek Hosea, in hoofdstuk 14 staat :

10Wie wijs is, geve op deze dingen acht; wie verstandig is, erkenne ze. Want de wegen des Heren zijn recht: rechtvaardigen wandelen daarop, maar overtreders struikelen er.

Het boek Hosea is een dualistisch boek, kan op meerdere manieren vertaald worden. In hoofdstuk 3 moet Hosea weer tot een Gomer gaan, haar 'kopen'.

2Toen kocht ik haar voor vijftien zilverstukken en anderhalve homer gerst.

'Kopen' is in het Hebreeuws het opgraven van een bron, als een beeld van het gaan tot de moeder aarde, zoals Gomer ook compleetheid betekent, als een godin. In het Hebreeuws bestond die betaling eruit dat hij wit moest worden, wat de wortel is van keceph, zilver, en wat staat voor de vreze des heeren en het gekastijd zijn. Homer, chomer, is het zwellen (als beeld van de intimiteit) en wenen, als beeld van de verbrokenheid. Gerst is saarah, trillen. Het gaan tot de moeder aarde in vers 1 is ook een beeld van de dood aan het zelf in het Hebreeuws.

Als moeder aarde is Gomer dat wat in Egypte Nephthys wordt genoemd, de ziel, de dood, en wat overigens in de bijbel voorkomt als nephys met dezelfde betekenis. De ziel is in de Egyptologie ook de B, de voet, de diepte, wat een andere naam is van Nephthys. Het betekent ook het begin. Zij staat op de ark, op de Qebu (Aramees), oftewel Geb (Egyptisch). G is in het Egyptisch het smalle pad, het pad van de verdronkene, zoals ook Osiris in de kist, de ark, verdronken was in de Nijl. Geb, of G-B, is dan het smalle pad, het pad van de verdronkene, G, tot Nephthys, B, of het pad tot Gomer.

G-b betekent dus het gaan tot Nephthys die op de ark staat. Om tot haar te komen moet je dus eerst zelf de ark in, de kist, kooi van Osiris.

In de piramide teksten van het oude rijk staat in uiting 259, paragraaf 312-313 dat Osiris alleen maar de Geb binnen kan gaan als hij zichzelf verliest en slaapt, en zo mag hij de aarde binnengaan,

wanneer zijn touwen afdalen.

Hoofdstuk 25. Het medicijn van de shamasofie

De geschiedenis is een organisme. Het verandert voortdurend. Ik heb daar in mijn leven vele voorbeelden van. Het is geen vaste realiteit. Het is energie die aan invloeden bloot staat. Alles vloeit voortdurend, ook de energie buiten het individu. De geschiedenis schakelt voortdurend tussen parallelle realiteiten, ook dat wat buiten het individu plaatsvindt. Dit is een proces van natuurlijke selectie, een code.

Ook gaat het leven in de geschiedenis gewoon door. Het zijn andere energie banen en er kunnen en moeten nog steeds dingen veranderen. Er is als shamaan nog veel werk daar te doen, binnen de veilige ramen van de filosofie, als shamasofie. We kunnen het verleden niet aan zijn lot overlaten. Vannacht werd ik in een droom opgenomen door een reusachtige witte papegaai, en ik kreeg een map te zien van een tijdperk waarin Europa een groot wereldrijk was, ook in Azië en Amerika. Er was veel wildernis, en de samenleving was slechts een druppel in de wildernis, dus als er steden en dorpen waren dan was het grotendeels natuur. Ik kreeg een huisje daar. Er was een stadje dichtbij en een gebied van campings.

Er was een man genaamd 'de straatvechter'. Hij had een hoed op en reed op een fiets. Hij stond erom bekend dat hij kinderen ontvoerde. Hij gebruikte hier een bepaalde vechtsport voor, en daarom werden kinderen ook in deze vechtsport onderwezen opdat ze weerbaar waren tegen hem. Er ging van alles mis in deze samenlevingen. Er waren bepaalde kristallen tussen de huizen waardoor alle stralen werden omgebogen, er allerlei projecties ontstonden. Er waren veel misverstanden. De samenleving was ingedeeld in heksenblokken. Door alle misverstanden ging de straling aankoeken en samenklonteren en werd het tot iets wat ze 'heksenbrood' noemde. Het was een soort prehistorische kanker. Er was geen duidelijke lijn tussen het geestelijke en het materiële. Alles liep door elkaar heen, de verschillende energie banen, dus het was van een multi dimensionale oorsprong. Het heksenbrood groeide in de hoofden van de mensen waardoor hun zicht veranderde, hun inschattingsvermogen. Het was een soort gif. Ik kreeg dus een huis daar in die wijk, en ik werd ook blootgesteld aan die zware straling door de heksenkristallen, want die zat tussen mijn huis en dat van de buren in. Ik had even het gevoel dat ik gek werd, want ik begon dubbel te zien, en ik werd me ervan bewust hoe moeilijk het moest zijn voor deze mensen, want alles werd voortdurend gesplitst zodat ze hun orientatie vermogen verloren. Ik had heel veel technologie meegenomen die ik in het huis moest installeren en oploaden, en ik moest daarvoor ook vaak naar de buren om bepaalde technologie daarvoor te gebruiken. De buurjongen kwam ook zo nu en dan bij mij om de

nieuwe technologie te gebruiken. Hij voelde zich daar ongemakkelijk over, maar ik zei dat hij altijd welkom was. Hij begon zijn problemen uit te leggen en even werd alles beinvloed door de heksenkristallen en kwam het in heel veel vormen door, maar ik kon er met de nieuwe technologie doorkomen om die kristallen te smelten, want het was een soort schild tussen mij en hem wat alle informatie vervormde, zodat communicatie heel moeilijk was. Maar daarna begon het zuiverder door te komen, en kon ik contact maken en de jongen gerust stellen.

Ik zag dat er zelfs in de huidige tijd nog niet met de heksenkristallen en het heksenbrood was afgerekend, maar de mensen hebben er nu het materialisme overheen gebouwd, en zien dit allemaal niet. Het is een geestelijke heksenkanker. Wanneer we om ons heenkijken en eerlijk zijn kunnen we het wel zien, want de wereld wordt geregeerd door het vooroordeel, de leugen en het misverstand, omdat de mens het heksenkristal gelooft. Het heksenbrood is nog steeds een ziekte deze tijd. De shamasofie is het enige medicijn.

Hoofdstuk 26. De Natuur Filosofie

De oorsprong van de aarde is multi-dimensionaal. Daarna ging alles zich meer en meer verdichten. Hoe dieper je dus teruggaat in de geschiedenis, hoe multi-dimensionaler het wordt.

Om het metalen ei van het orthodoxe christendom te verbreken, en juist ook onder de druk van dit metalen ei, ontstond in de jaren 1700 en 1800 het Duitse idealisme, een filosofische ontwaking, als een filosofisch evangelie voor de grote exodus uit het orthodoxe christendom wat gewoon puur terrorisme was op allerlei fronten. We zien hiervoor vier nieuwe filosofische evangelisten verschijnen, de Matteus, Markus, Lukas en Johannes van het Duitse Idealisme : Immanuel Kant, Hegel, Nietzsche en Charles Darwin. Alhoewel Darwin geen Duitser was kwam hij wel voort vanuit de reformatie van de Duitse filosofie ter bevrijding van de schorpioenen-tentakels van het christendom. Hierop gestoeld kwam het communisme voort in de jaren 1900, om het mentale kapitalisme een halt toe te roepen, maar dit werd al gauw extreem. Ook was het hele nazi gebeuren in de jaren 1900, met als hoogtepunt de tweede wereldoorlog, een verdraaiing van het Duitse idealisme. De natuurlijke selectie, de uitverkiezing van de natuur, wat inhield dat degene die zich het best aanpaste, zich het best kon camoufleren en wist wanneer zich terug te trekken, de beste overlevingskans had, 'the survival of the fittest' werd door de nazi's gemaakt tot het recht van de sterksten. Zij hadden Darwin dus niet eens gelezen, maar renden gewoon weg met een woordje en maakten er iets anders van. Het extreme communisme en de nazi's als het extreme kapitalisme waren gevolgen van het metalen ei wat als farao zijn gevangenen niet wilde laten gaan. Het metalen

ei van het christendom is hardnekkig en stijfkoppig. Het buigt niet mee. Het past zich niet aan, dus volgens de wetten van Darwin heeft het op lange duur ook geen overlevingskansen. Het milde communisme van Marx en Lenin liep al snel uit op het extreme communisme van Stalin en Mao, wat uiteindelijk geboorte gaf aan de Noord-Koreaanse dictatuur van de mond. Hier werd de mens tot een totale robot gemaakt die alleen maar kon zeggen wat er gezegd moest worden. Het kon ontstaan door een rij heksenkristallen waardoor het Duitse idealisme verdraaid werd. Die rij werd al opgesteld in de overgang tussen de jaren 1800 en 1900 en was in principe gewoon opgezet door het extreme christendom wat zijn gevangenen niet wilde laten gaan, als de farao. Het volgde het volk na tot diep in de woestijn. Het was hekserij, en weer werd het heksenbrood, oftewel de heksenkanker, in de mens gezaaid. Het extreme christendom heeft vele maskers en is in oorsprong niet eens christelijk. Het is gewoon een bepaalde code die ze gebruiken om het volk in slaap te sussen. Alles moet extreem. Er is geen nuance. De wachters van het Duitse idealisme werden betoverd. Ze werden tot steen. Het heksenbrood kan zowel hard zijn, als kristallisatie of zacht, als roomsoezen, allemaal om de mens af te leiden opdat ze de heks dienen. Het heksenbrood maakt de mens tot een stoorzender.

De mens is nu in hele verdraaide verkiezingssystemen terecht gekomen, allemaal door hekserij. Alles is omgedraaid, omgekeerde wereld. Het christendom is extreem geworden Egyptologie wat zich heeft lopen vervormen door heksenkristallen. We moeten er creatief mee omgaan en ons aanpassen om te kunnen overleven, niet het kind met het badwater weggooien. Het is niet zwart-wit. Oorspronkelijk waren het filosofische principes. Later werden ze meer en meer verletterlijkt, en in het corruptie proces werd alles star. De mens lijdt aan het heksenbrood syndroom als een hersenkanker. Het woekert maar voort. Het is hyper-besmettelijk. Het stookt in de mens, zodat er niemand ontsnapt, en de heksen hun macht kunnen bewaren. Het Duitse idealisme is dualisme, perspectivisme, meervoudigheid, veelzijdigheid, terwijl het extreme communisme en kapitalisme (nazi) eenzijdig zijn. Dit zijn slechts de schaduwen van de Duitse filosofie, de emanaties, de golven die alle hoge vormen tot lage vormen maken, alles verdraaien. In deze woeste zee bevinden wij ons, maar we mogen terugzwemmen tot de berg, tot het eiland, van de Duitse filosofie, die terugleid naar Egypte en zo terugleid tot de natuur-filosofie.

Hoofdstuk 27. De Val van Duitsland

De Duitsers gingen met Darwin en Nietzsche op de loop om het te materialiseren en te verdraaien. Ze hadden deze twee fundamenten uit het Duitse Idealisme geroofd, uit de jaren 1800. Darwin

predikte een uitverkiezing door de natuur in tegenstelling tot de orthodox-christelijke uitverkiezing. Darwin's uitverkiezing was gebaseerd op aanpassing, ook als een soort filosofische en natuurlijke uitleg van het dragen en accepteren van 'het kruis en de kooi'. Darwin's natuurlijke uitverkiezing (natuurlijke selectie) had helemaal niets te maken met het recht van de sterksten (nazi's) of met het recht van de gelovigen (christendom), maar met ingewikkelde code-systemen waarvoor hij telkens weer voorbeelden aanhaalde van de natuur. De natuurlijke selectie is heel traag en neemt ruim de tijd, en vaak op een heel klein aantal per landstreek, dus het is niet iets voor de massa's. De natuurlijke selectie ontstaat door het vermogen tot nuttig zijn, variatie, aanpassingsvermogen en progressiviteit, en ook het specialisme. Hieraan tegengesteld is de kunstmatige selectie, zoals dit vaak plaatsvindt in de natuurloze stad, wat een zwakke plek is, en daarom ten onder zal gaan.

Nietzsche profeteerde de val van Duitsland al in de jaren 1800.

In zijn boek 'Het Geval Wagner' (Der Fall Wagner) schrijft hij dat hij een toeval was onder de Duitsers en dat de Duitsers geen vingers hebben voor hem, maar klauwen. In het boek 'Gotzendammerung' (het Duitse Ragnarok) schrijft hij in het hoofdstuk 'Was den Deutschen abgeht' : 'De Duitsers, denken zij tegenwoordig nog wel ? Eens noemde men hen een volk van denkers. Ik spreek over de Duitse geest, dat het oppervlakkiger wordt, grover. Het is een alarm dat de Duitse ernst, passie en diepte in geestelijke dingen afneemt, door de wetenschappelijke industrie. Het ontgeestelijkt alles. Hoe tevreden, voldaan en lauw ze zijn geworden op de universiteiten. De ingedutte geleerden zijn slavendrijvers geworden. Duitsland wordt meer en meer als het platteland van Europa beschouwd. Daarom moeten de afgoden vallen. Wat de 'hogere scholen' in Duitsland echt bereiken is een brute training om grote aantallen jonge mannen met zo weinig mogelijk verlies van tijd voor te bereiden om gebruikt en misbruikt te worden in hun dienst tot de regering. 'Hoger onderwijs' en grote aantallen - dat is al een tegenstelling in zichzelf. Elk hoger onderwijs behoort namelijk tot de uitzonderingen. De middelbare scholen in Duitsland zijn allemaal overbevolkt en overwerkt en dit zorgt voor de val van Duitsland. Duitsland heeft geen vingers voor nuance.'

Daarna stelt hij dat het voor de hand ligt dat de Duitse cultuur ten onder zal gaan, omdat niemand meer kan uitgeven dan hij heeft. 'Leren denken - men heeft er geen begrip meer van. Op scholen wordt het niet meer onderwezen. Sla maar eens wat Duitse boeken open, en je zult er geen zweem van herinnering tegenkomen aan een techniek of leerplan, een wil tot meesterschap die nodig is om te denken.' Hij stelt ook dat als er wordt gezegd : 'Duitsland boven alles,' 'Deutschland Deutschland uber alles,' dan is dat het einde van de Duitse filosofie. Het boek verscheen in 1889. Hoe waar bleken deze woorden te zijn. Nazi Duitsland deed alles wat Nietzsche verboden had, maar wat hij al had geprofeteerd. Ook werden zijn woorden uit de context gehaald. De mens ging van Nietzsche tot Nazi. Na Nietzsche en Darwin begon de mens weer helemaal het spoor bijster te raken. In de eerste wereld oorlog kwam het nationalisme al vurig opzetten.

'Kom terug, ga terug naar de basis !' riep Nietzsche, 'en leer weer denken, en wees niet verslaafd aan grote aantallen ! Laat je niet bedotten door de grote machines !' Maar de mens luisterde niet.

Hoofdstuk 28. Het Nederlandse Idealisme, 1970 -

In het boek 'Zo spreekt Zarathoestra' van Nietzsche predikt Zarathoestra dat de oude goden waren gestorven, en dat ooit de godslastering tegen hen de ergste zonde was. Ook de godslasteraars zijn inmiddels gestorven, en nu was de ergste zonde de zonde tegen de aarde (moeder aarde). Hij sprak dat de mensen meer 'aap' waren geworden dan de apen zelf. Hij vergeleek de mens met een vervuilde rivier, maar de diepere mens was als een zee. Daar moest de rivier contact mee maken. Hij spreekt over het belang van 'te willen weten', want zo kan de diepere mens overleven. Deze begeerte naar kennis is als een pijl. Het is gevaarlijk teveel kunsten te kennen ten koste van kennis. Hierin is het belangrijk kritisch te zijn over elk gemaakt (af)godsbeeld. Dan moet Zarathoestra na zijn toespraken tot de conclusie komen dat de mensen hem niet begrijpen. Hij is niet de mond voor deze oren. Hij vraagt zichzelf af of er niet eerst een oorlog tegen deze oren moet komen.

Hij komt tot de conclusie dat de grond, de aarde, nog steeds vruchtbaar is, dat het nu nog de tijd is om te zaaien, want straks kan het niet meer. Hij komt ook tot de conclusie dat er op een dag geen pijlen meer geschoten kunnen worden. Men wordt niet meer arm of rijk, want dat is te beladen. Men regeert niet meer en men gehoorzaamt niet meer, want beiden zijn te beladen. Hij komt tot de conclusie dat hij te lang in de bergen heeft geleefd, teveel geluisterd naar de beken en de bomen, en de mensen waren als kuddes van bokken, en begrepen hem niet. Ze denken dat hij een spotter is, dat hij koud is. Ze haatten hem, en verachtten hem. Ze noemden hem een gevaar. Hij wilde geen schaapherder zijn, en ook geen grafgraver. Hij zou niet meer tot de mensen spreken en ook niet meer tot de doden, maar hij zou gaan tot de scheppers en de eenlingen, om ze het pad tot de diepere mens te laten zien.

Als profeet van God moest Zarathoestra toen tot de conclusie komen dat de God die hij had geschapen slechts mensenwerk was en waanzin, zoals alle goden. Die God was een mens, en slechts een armzalig fragment van mens en ego. Hij moest toen de aarde in om zijn diepere mens te vinden. Hij moest daar de betekenis van de aarde leren, door al het hemelse achter te laten. Het mens zijn is iets wat overwonnen moet worden. Het mens zijn is jaloezie en het zal zijn als een giftige schorpioen die zijn angel uiteindelijk in zichzelf steekt. Zo alleen kan de diepe mens overleven. Daarom houdt Zarathoestra alleen van datgene wat een mens heeft geschreven met zijn bloed.

We moeten terug naar het Duitse idealisme in 1700 en 1800, voordat het kapitalisme weer de kop opstak als een andere 'silly rabbit trick' van het orthodoxe christendom, als het nazi rijk en het rijk van het extreme communisme, oftewel twee vormen van materialisme. Het idealisme stelt dat alles om ons heen slechts een droomwereld is, en dat we naar de diepere mens moeten. De mens moet het ei uit. Zo mogen we vandaaruit komen tot het Nederlandse idealisme, oftewel het tweede bijbelse idealisme wat vanaf 1970 begon op te zetten. Zo mag de link tussen Duitsland en Nederland herstellen. Nederland is de poortstad voor het herstel van Europa, de ontwaking van Europa. Dit is

niet het goedkope en massale van de christelijke uitverkiezing waar je voor twee kwartjes de hemel binnen kon gaan. Neen. Het is de natuurlijke, darwinistische uitverkiezing, een Nietzscheaans visioen, wat per gebied maar tot de enkeling komt, en wat zich eindeloos varieert en maskert als een kameleon. Het is een anonieme beweging. Het is een uitverkiezing die de aarde ingaat, en het is een zeer trage ontwaking. Het hogere onderwijs is alleen voor de uitzonderingen, niet voor de dode massa's. Het is de eenling die zal overwinnen. Het is de eenling die ontwaakt.

Hoofdstuk 29. De Diepere Mens

Zarathoestra zei (in Nietzsche's boek 'Zo Spreekt Zarathoestra' (1883–1891) :
'Deze boom staat alleen hier op de heuvels. Het is gegroeid boven mens en beest. En als het wilde spreken dan zou niemand het begrijpen, zo hoog is het gegroeid.'

'Vlucht, mijn vriend, tot je eenlingheid. Ik zie je verdoofd door het lawaai van de grote mannen en overal gestoken met de steken van de kleinen. Waar de eenlingheid stopt begint de markt.'

Zarathoestra stelt dat de vriend van de eenling altijd de derde is, die ervoor zorgt dat de eenling niet te diep gaat met de tweede. Hij stelt dat je voor een vriend nooit goed genoeg zal kunnen zijn, want je bent voor de vriend een pijl en een verlangen naar de diepere mens. Het mens zijn is iets wat overwonnen moet worden. Het is niet goed alles van de vriend te willen zien. Het is beter te dromen, stelt Zarathoestra, want de vriend is het onperfecte. De mens heeft niet het vermogen tot vriendschap. De ergste vijand van de mens is zichzelf, en daarom moet het mens zijn overwonnen worden, opdat de diepere mens zal overleven.

De oogst is de eenling, en daartoe komen de valkyries. De massa's negeren ze.

In het tijdperk van Haggai was er grote honger op allerlei gebied :

1
6Gij hebt veel gezaaid, maar weinig binnengehaald; gij hebt gegeten, maar zonder dat gij verzadigd werdt; gij hebt gedronken, maar zonder dat gij voldaan werdt; gij hebt u gekleed, maar zonder dat gij warm werdt; en wie zich voor loon verhuurde, ontving zijn loon in een doorboorde buidel.

Alles glipte door de vingers van de mens heen. De mens kon zich nergens aan vasthouden. Er zaten gaten in zijn schip, ook op sociaal gebied, en zo werd de mens tot een eenling. Zo werd de mens de

natuur in gedreven. Haggai gaat over de wederopbouw van het huis des Heeren, maar in de Hebreeuwse grondtekst is de bayith het binnenste, dieper in de aarde (onderwereld) gaan.

Wat we in Haggai zien, de tocht tot de onderwereld, tot de diepere mens, de eenling, heeft diepe wortels in de duat(y)-sa, of de kennis van de onderwereld, van Thoth, in het Egyptisch.

Sa betekent kennen in het Egyptisch. Sa is een dode soldaat, die aan zichzelf is gestorven. Het sa-proces wordt in verschillende woorden besproken, want het is ook de kooi en het zwak zijn, wat ook weer een Paulinisch fundament is. Sa is ook de afzondering en het nomadische leven, het wegvallen, het niet lukken van iets (sai). Het is ook de naam van de dode Osiris (sah). Het was ook de plaats waar Osiris woonde, gevormd door Geb (qebu, ark, kooi van Osiris). Sa werd zo tot een medicijn (saa), en tot wachters van het Woord (saiu). Duaty (Thoth) is het Woord, de Wet. Duaty-sa, DTS, is de Egyptische wortel van het Duitse, dts. Het Duitse idealisme was de vonk in Duitsland die de Egyptische filosofie droeg. Het Duitse idealisme werd onderdrukt door het Duitse rijk, de Duitse eenheid, als de eierdop. Hiervan was het Habsburgse rijk van Oostenrijk-Hongarije ook een bondgenoot waar deze Duitse eenheid doorheen werkte. En zij wilden hun gebied vergroten, maar door de eerste wereldoorlog werd het Duitse rijk ingeperkt, en de dubbelmonarchie van Oostenrijk-Hongarije hield op te bestaan. Er werd afgeweken van het Duitse idealistische Darwinist-Nietzscheist fundament, en in het Oosten kwam het Marxist-Leninist fundament oprijzen. Duitsland was nog steeds kwaad over het verliezen van de eerste wereldoorlog, en bereidde zich voor op een tweede wereldoorlog. Ze gingen met de dode massa's mee, en vandaag de dag is het westen gebaseerd op een Hitlerist-Stalinist fundament.

Hoofdstuk 30. De Joegoslavische Oorlog

Massa-vorming is een bepaalde vorm van materialisme. De natuur werkt niet met massa's, maar met diversiteit. De natuur is obscuur en anoniem, en selecteert de enkeling. De christelijke en islamitische religies doen aan massa-vorming. Daar meten ze hun waarheidsgehalte aan af. Het zijn zieltjeswinners, vissers van mensen, hoe meer hoe beter. Het Darwinist-Nietzscheist fundament gegeven in de jaren 1800 in het Duitse idealisme gaat daar tegenin.

De natuur geeft abstracte signalen met omwegen, door de enkeling. Vergeet de massa's. Zij zijn het

afleidende pakpapier. Zij die de massa's volgen en vertrouwen zijn al dood. De massa is een leugen.

Met de eerste wereldoorlog vielen verschillende rijken uiteen, zoals Oostenrijk-Hongarije, het Duitse rijk en tsarisch Rusland. Het communisme kwam opzetten en er ontstond een nieuw rijk : Joegoslavië. Na de tweede wereldoorlog, toen Stalin de nazi's versloeg, werd ook Joegoslavië communistisch. Ook in het Oosten verspreidde het communisme zich op het Marxist-Leninist fundament, maar veelal was het Stalinistisch. Het communisme was veelal extreem, orthodox en materialistisch, als een nieuwe religie. Ook zij waren bezig met massa-vorming, zieltjes-winnerij. Het was de eeuw van 1900, waarin het Darwinist-Nietzscheist fundament werd ondergesneeuwd. Met de val van het communisme in de 80-er en 90-er jaren scheurde in 1989 het ijzeren gordijn open voor een grote exodus, maar dit had grote gevolgen. Met de val van het communisme in Joegoslavië ontstond zo ook de Joegoslavische oorlog. Het was een etnische, maar ook religieuze oorlog tussen het orthodoxe christendom, het katholicisme en de moslims.

De eerste wereldoorlog begon omtrend Joegoslavisch gebied en gaf ook geboorte aan Joegoslavië. Het is belangrijk naar de mythische waarde te kijken van de eerste wereldoorlog, wat erachter schuilt. De Joegoslavische oorlog was een voortzetting van de eerste wereldoorlog, wat weer om Joegoslavisch gebied ging. En wat ging er mythisch aan het ontstaan van de huidige wereld vooraf ? Dan moeten we dus het zegel van de eerste wereldoorlog verbreken, en dan komen we uit op de oorlogen tussen de amazones (geëmancipeerde natuurvrouwen) en de moddermannen, ook wel 'hongermannen' genoemd, oftewel de natuurmannen. Voordat de huidige wereld ontstond was er een krachtmeting tussen de geslachten, tussen man en vrouw. De man wilde zo graag heersen dat de amazones, de oervrouwen, hen in die waan lieten. Zo werd er een illusie gecreëerd in het hoofd van de man, als een drug, en zo ontstond de huidige wereld waarin de man zichzelf heerser waant. De natuurvrouw trok zich terug in de natuur en de diepere wereld, de aarde, en liet de man zijn steden van illusie bouwen. Er was namelijk een diepere realiteit, waarin alleen de enkeling kon komen, en man en vrouw zijn slechts delen van de enkeling zelf. Het zijn bewustzijns-staten. De man is de slapende en de vrouw is de droom, en die wekken dan allerlei ingewikkelde schaduw en spiegelrealiteiten op.

Man en vrouw zijn dus geen op zichzelf staande personen, maar principes. Om principes goed te laten werken moeten ze in juiste samenhang met andere principes komen. Het Darwinist-Nietzscheist model is dat van natuurlijke selectie, het enkelings-principe dus, en ook van perspectivisme en de dialectiek, die gepredikt werd in het Duitse idealisme als een filosofische stroming. Door de jaren 1900 liep dit uit via een groot dieptepunt in 1970, de opkomst van het Nederlandse idealisme, wat uiteindelijk de fundamenten legde van het robotisme en het alarmisme.

Hoofdstuk 31. Perfecte Liefde - Het Wonder van het Kruis

De liefde maakt hem die liefheeft de minste, om anderen te dienen. De liefde maakt hem zoals alle anderen, zoals Paulus schreef in 1 Korintiers 9 : 22 - Ik ben voor de zwakken zwak geworden, om de zwakken te winnen; voor allen ben ik alles geweest, om in elk geval enigen te redden.

Zijn wij al alles voor anderen geweest ? Zijn wij al moslim geweest om de moslims te helpen, en zijn wij al naar een gevangenis geweest om de gevangenen te helpen ? Zijn wij al in een inrichting geweest om hen in een inrichting te helpen ? Zijn wij al als hen geweest ? Want de liefde wordt alles, en verricht plaatsvervangend lijden. Hebben wij hen al bezocht om hun lijden te verlichten en over te nemen ? Zijn wij al in de ziekenhuizen geweest, in de asielzoekers centrums, en zijn wij al als de daklozen geweest ? Zo niet, dan hebben we de liefde nog niet begrepen, en hebben wij het evangelie niet.

23 Alles doe ik ter wille van het evangelie, om er zelf ook deel aan te verkrijgen.

Daarom zijn er ook maar bar weinig christenen van het evangelie. De meeste christenen willen zich niet vies maken, en bespotten de armen en hen die psychische problemen hebben. Daar doen ze rustig nog een schepje boven op, of ze maken de ergst mogelijke leugens op om anderen te stigmatiseren en karakter moord te plegen, en dat bazuinen ze dan overal rond. Maar de liefde is niet opgeblazen. Zijn wij al in honger en naaktheid geweest om de hongerigen en naakten te helpen ?

Mattheus 25: 42 - Ik heb honger geleden en gij hebt Mij niet te eten gegeven, Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; 43 Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij niet gehuisvest, naakt en gij hebt Mij niet gekleed, ziek en in de gevangenis en gij hebt Mij niet bezocht.

Velen zullen dit te horen krijgen. Dit vers staat al op hun voorhoofd geprint. Ze zullen dan vragen :

44 Wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of als vreemdeling, of naakt of ziek, of in de gevangenis, en hebben wij U niet gediend? 45 Dan zal Hij hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze minsten niet gedaan hebt, hebt gij het ook aan Mij niet gedaan.

De liefde is niet zelfzuchtig en opportunistisch. De liefde is niet materialistisch, maar gaat de diepste weg. De liefde helpt iemand anders altijd van onderen, nooit van boven. De Liefde zegt : 'Ik heb het al voor je gedragen.' Dat is het pad van het kruis. De liefde zegt : 'Ik ben dood gegaan, maar toch leef ik. Dat is het wonder van het kruis.'

Wat we iemand anders aandoen en onthouden, dat doen we onszelf aan en de Liefde.

De meeste christenen zitten vol leedvermaak en kijken neer op mensen die minder rijk zijn en het minder goed hebben. Ze kijken neer op de depressieven en hen die in angst zijn. Daarom gaat het er niet om een christen te zijn, maar een soldaat van de Liefde te zijn. De liefde wordt alles, als een kameleon, om anderen te helpen, en zo help je ook weer jezelf. Dit is een gouden sleutel. Neen. We hoeven niet als een Martha rond te rennen, want we kunnen de wereld niet in ons eentje redden. We

moeten aan de voeten van de Liefde zitten, zoals Maria, om naar de Liefde te luisteren. Zo help je anderen, en kun je in stilte één met hen zijn, met hen medeleven en hun lijden dragen. Zo mag je een levenstaak ontvangen, een bepaald pad wat je mag gaan, de diepte in. Mensen zijn soms zo kwaad op mij geworden dat ik deze boodschap durfde te brengen. Velen willen het niet horen. Ze willen doorslapen, aan de drugs blijven. Maar de Liefde gaat altijd de diepste weg, als een ware soldaat. Niet als een blinde vuistvechter. Neen. De Liefde werkt met strategische wijsheid.

Ik wens jullie allen deze liefde toe, want het is de enige Liefde die zal overwinnen. Deze liefde is sterker dan de dood. Ik ben dood geweest en weer levend geworden. Het Wonder van het Kruis.

Mensen, ook veel christenen, zitten vol met vooroordelen. Ze willen geen moslim zijn, want die bespotten ze. Ze willen geen hindoe zijn, want die bespotten ze ook. Ze willen niet door de knieen. Ze willen geen andere taal spreken, want ze zijn bang vies te worden. Zo zijn ze ongehoorzaam aan het evangelie die hen oproept alles te zijn voor allen.

Paulus zei in 1 Korintiers 9 : 20 en ik ben voor de Joden geworden als een Jood, om Joden te winnen; hun, die onder de wet staan, als onder de wet – hoewel persoonlijk niet onder de wet – om hen, die onder de wet staan, te winnen; 21hun, die zonder wet zijn, ben ik geworden als zonder wet – hoewel niet zonder de wet – om hen, die zonder wet zijn, te winnen.

Zijn wij al communist geworden voor de communisten, en zijn wij al christenen geworden voor de christenen ? Zo niet, dan kennen we de Liefde niet. De Liefde is niet opgeblazen en elitair. De Liefde spreekt in vele talen. Leer die talen spreken. Draag hun lijden met hen, en kom hen tegemoet in hun kooien. De Liefde werkt door alles heen. Dat is het Wonder van het Kruis. Elkanders lasten dragen wij. Onze Liefde gaat vooral uit naar degenen die het het moeilijkst hebben en het het meest nodig hebben. Verspil je liefde niet aan ijdele dingen. De Liefde laat niet met zich spotten. Wij mogen de liefde niet misbruiken. Wij hoeven niet afhankelijk te worden aan anderen. Wie Liefde geeft krijgt het vanzelf terug, als zaaien en oogsten. Het gaat er niet om Liefde te krijgen maar Liefde te zijn. Maar ga er dus wel wijs mee om. Bega het pad van de Liefde, kom tot de school van de Liefde. Wees een soldaat van de Liefde, geen spijbelaar. Het is oorlog. Het gaat om de oorlogs-liefde, geen vakantie-liefde.

Liefde is een wapen. Ga er nauwkeurig mee om. Laat jezelf onderrichten en blijf luisteren. Loop het niet vooruit, en blijf ook niet achterhangen. Leer het ritme van de Liefde en de koers. Het is je kompas. De ware Liefde is af te sterven aan je ego. Dat is de ware hulp die je een ander kunt bieden.

1 Korinthe 13

13 Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.

Liefde is dus groter dan geloof. Het maakt niet uit wat je gelooft of welke religie je bent, want je moet alles zijn in de liefde : een Egyptenaar voor de Egyptenaren, een Surinamer voor de Surinamers, een Belg voor de Belgen en een Australiër voor de Australiërs. Het gaat er niet om een gelovenaar te zijn, maar een liefdenaar. Eerlijkheidshalve moet ik nu voor de bijbel opkomen omtrend het woordje geloof, want in het oorspronkelijke Aramees betekent het gewoon volharding

en trouw. We moeten trouw zijn aan de liefde en erin volharden. Dat is het ware geloven, maar nog meer moeten we de Liefde zijn, en dan gaat het om de volmaakte, perfecte liefde. De oorspronkelijke christenen waren filosofen, liefhebbers van de kennis betekent dit woord letterlijk. Ook de grondleggers van de Evangelische beweging in de jaren 1700 en 1800, de Wesleyanen, waren filosofen, natuur-filosofen. Daarna is de Evangelische beweging afgeweken, want het liet de liefde tot de kennis los en stelde geloof boven liefde. Ze werden niet meer alles voor allen. Ze hadden het kruis verworpen en zo ook het wonder van het kruis.

De Liefde is de ware drug. De Liefde is potentieel gevaarlijk, dus mag niet direct tot de mens komen. Het gaat om de liefde tot de kennis, waardoor alles gericht kan worden en afgestemd. De Liefde is een temmer. Dat is ook wat Filippi betekent, een belangrijk bijbelboek. Het betekent het liefhebben van paarden, wat een beeld is van het temmen. Het zijn de liefdes-temmers. Het Wesleyanisme leerde het perfectionisme, de leer dat een mens niet mag zondigen, en dat de Liefde perfect is en moet zijn. Voor een lager doel zijn we niet geroepen. De zonde verwoest alles, maar de Liefde beschermt en leidt tot het eeuwige leven. De Liefde is eeuwig.

De Liefde is dus niet Nazi horizontaal, maar is perfect vertikaal, en wordt alles voor allen. De Liefde prikt door alles heen, door alle maskers die mensen gemaakt hebben, en breekt door alle muren heen die mensen hebben gemaakt. De hemel is geen plaats, maar het bewustzijn van de Liefde. Ik wens jullie allemaal deze Liefde toe. Keer terug tot de ware Liefde, want de mens heeft een verschrikking gemaakt. We leven in een wereld waar geloof belangrijker is dan liefde. En het heeft alles kapot gemaakt. Het geloof van de mensen is een karikatuur van de liefde. De Liefde laat de mens minder worden opdat de Liefde meer kan zijn. De mensen willen altijd groter zijn dan de liefde. De Liefde is de ontwaking. Ik wens jullie veel ontwaking toe. Pas op met de drugs van geloof die scheiding brengt. Neem de drugs van Liefde. Dan kun je je waarlijk afscheiden van de zonde die tot verderf leidt. De zonde is vergif. Alleen de perfecte Liefde kan het genezen. Dit is een oorlog. En dat is ook wat het evangelie in het oorspronkelijke Grieks betekent. Het is een geestelijke oorlog die alleen door de perfecte Liefde gewonnen kan worden. De ware Liefde is te sterven aan je ego, oftewel zicht te krijgen op het verschil tussen de lagere mens en de hogere mens. De mensen hebben alles omgedraaid. De hogere mens is de diepere mens, de mens die zijn leven gegeven heeft.

Hoofdstuk 32. Van Calvijn tot Wesley

Filippenzen 3: 12 Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht

Hier geeft Paulus aan dat het doel perfectie is, oftewel het perfectionisme wat ook door John Wesley werd gepredikt in het Wesleyanisme van de jaren 1700, het fundament van de Evangelische beweging waar ze later van afweken. Paulus zegt hier heel duidelijk dat hij nog niet perfect is, dus het is onzin om te zeggen dat de bijbel onfeilbaar is als zelfs de bijbel zelf al aangeeft dat het niet onfeilbaar is. De bijbel is trouwens pas veel later na deze brief in elkaar gefrutseld door kerkleiders en hun notarissen, en ze maakten er een staats-apparaat van, grotendeels voor een markt en voor machtsuitoefening, om de mensen onder controle te houden. De bijbel is naar eigen zeggen dus niet volmaakt, en dus ook niet zo heilig. Maar er liggen wel belangrijke filosofische principes in verborgen. Wesley gaf al aan in zijn preken over het perfectionisme dat mensen opschrikken als ze het woord 'perfectie' horen. Ze kunnen daar niet mee omgaan, ze kunnen het niet aanhoren, want het betekent dan natuurlijk dat ze hun zondige en losbandige levensstijl moeten opgeven.

Wij groeiden op met een enorme angst voor de bijbel. Dat is het Woord van God werd er gezegd. Het had een enorm gewicht, terwijl het maar door mensen was geschreven, en het was ook nog eens vertaald, en in werkelijkheid betekende het iets heel anders, want voor de vertaling waren ze heel selectief geweest. Dat werd ons niet verteld. We vreesden dus eigenlijk gewoon de Nederlandse vertaling. Elk woord, elke zin had een ontzettend zwaar gewicht op onze gewetens zo fragiel als een eierdopje als kind. Toen ik naar het college ging in Harderwijk kwam ik daar een Surinaamse jongen tegen die dan wel toegaf dat de bijbel belangrijk was, maar nog belangrijker was de auteur ervan te kennen, en volgens hem was dat God. Ik wist niet eens dat het mogelijk was om persoonlijk contact te hebben met God, maar hij zei dat het mogelijk was. Hij gaf mij wat boekjes die erover gingen, en ik werd lid van een tijdschrift erover. Het ging ook over engelen. Het onderwerp interesseerde me zo, omdat ik uit een hele zware kerk kwam waar God heel ver weg was en onpersoonlijk, dus ik zag wat licht aan het einde van de tunnel. Het werd een obsessie en mijn huiswerk ging er onder lijden, maar dat vond ik niet erg. Ik wilde hier mee verder. Ik kwam uit een zware gereformeerde gemeente genaamd de Nederlands Gereformeerde kerk, en die jongen en zijn boekjes en tijdschriften waren Evangelisch. Het was allemaal veel toegankelijker en lichter, en ik wilde graag ontsnappen uit de klemmen van mijn opvoeding, wat allemaal om bangmakerij draaide en mind control. We mochten zelf niet denken. Er werd voor ons gedacht en beslist. Als je daar vanaf week dan was je eigenwijs of geestelijk ziek in hun ogen, en dan kon je niets anders dan spot verwachten en onderdrukking, en dat roddelden ze ook allemaal door, en dan probeerden ze de hele omgeving tegen je op te zetten. De mening van de mensen, hun eigen mensen, daar ging het om, en voor hen was er niks anders. Ze keken niet verder dan hun neus lang was. Voor hen bestond alleen de Veluwe. Ze dachten dat de hele wereld de Veluwe was, en dat zij het bij het rechte eind hadden. Het waren de smerige, giftige klauwen van de duivel die mij niet wilde laten gaan.

In de originele bijbel, in de grondtekst, is God 'sophia', wijsheid en 'gnosis', kennis. Dit zijn vrouwelijke woorden, als godinnen, die beiden voor kennis worden gebruikt. Als kind had ik soms dromen waarin hemelse, moederlijke vrouwen mij riepen. Achteraf gezien is dit niet zo vreemd, want ik zat opgesloten in een vadercultus. Over een moeder werd niet gesproken, want dat was meer katholiek. In het tijdschrift van de Surinaamse jongen stond een advertentie voor een Evangelische bijbelschool. Ik aarzelde geen moment en vroeg een prospectus aan. Het was in Doorn, in de provincie Utrecht, in centraal Nederland, prachtig natuurgebied. Er zou onderwijs gegeven worden over de engelen. Dat wilde ik graag leren. Het was voor mij ook een grote ontsnapping uit de dorre, droge kerk waarin ik opgroeide waarin God onbereikbaar was, maar door over engelen te leren zou het iets meer dichtbij kunnen komen, en ik wilde de bijbel ook beter

begrijpen, want het was allemaal zo obscuur. Ik droomde en dagdroomde er vaak over, op zoek naar betekenis. Ik wilde een doel in mijn leven hebben. Ik vond de bijbel wel een mooi boek. Het sprak tot mijn verbeelding, maar het was ook eng. Ik zat helemaal vast in het Stockholm syndroom, maar zag dus een uitweg in die Evangelische bijbelschool. Ik wilde verdieping. Toen ik de prospectus las en de plaatjes bekeek, de school staande in prachtig, rustig natuurgebied, kwam er een hemels gevoel over me heen. Ik begon er al helemaal over te fantaseren hoe het daar zou zijn. Even mijn HAVO-diplomaatje halen, en dan er naartoe. Ik stapte daarom over van VWO naar HAVO.

Hoofdstuk 33. Van Bijbelvrees tot Heilige Vrees

De charismatische beweging, ik heb het altijd iets schitterend gevonden, want het doorbrak de muur tussen hemel en aarde. Maar laat het duidelijk wezen dat er grote charismatische verdeelheid is. Er is een charismatische oorlog, waar wij al in de 90-er jaren over schreven en daarom ook waarschuwden. Al heel snel kwam er in ons netwerk, in 1993, het boekje 'Profetie - Speelgoed of Dynamiet' daarover uit. In de charismatische beweging werden veel spelletjes gespeeld, voor geld, macht en roem, en ik wilde daar niet aan meedoen en trok mij eerst van alles terug. Ik werd daarvoor zwaar beloond, want ik werd daardoor in de hemel opgenomen. Toen ik daar kwam was één van de eerste dingen die ik hoorde dat ik al mijn evangelische theologieën moest afleggen. Ik kreeg er een zwaard voor in de plaats, het zwaard van onderscheiding, en mijn ogen werden geopend. Ik keek terug naar de aarde en zag dat het een piraten aarde was. Alles was al ingenomen door geesten van misleiding. Veel mensen willen dat niet horen, en willen doorgaan met hun markt. Ze willen iedereen voor hun karretje spannen. Maar de waarheid is diep binnenin. Angst was de enige manier om er door te komen, angst om te zondigen, angst om misleid te worden, angst om de hemel te verraden. Angst is voorzichtigheid, het alarm. Dit was ingebouwd in het zwaard. Het was een prachtig zwaard. Het is de heilige vrees, ook wel de Vreze des Heeren genoemd. Het houdt ons veilig en op het juiste pad, en is het begin van wijsheid en kennis. Mensen willen vaak de heilige vrees niet. Ze willen dat liever overslaan, recht op het doel afgaan, maar zo grijpen ze mis, zo grijpen ze de afgoden. Ze zijn roekeloos. Ze willen de snelle paarden, de snelle auto's. Ook zijn veel mensen bang voor de heilige vrees. Ze willen liever vrolijk zijn, lekker alcohol drinken om al je zorgen en grenzen te verliezen. Maar was dat er niet om je te beveiligen ? Veilig verkeer Nederland, hallo ? Waar bent u ?

Eens kocht ik een veilig verkeer CD voor mijn kinderen, wat ze zowel leuk vonden als leerzaam.

Wat ik me nog ervan kan herinneren was het liedje : 'Wees voorzichtig in 't verkeer. De verkeers-brigadier zegt het keer op keer', en als je dan niet zou luisteren dan zou je een rare snijboon zijn volgens het liedje. Zo waar, zowel in het aardse verkeer als in het geestelijke verkeer. De heilige vrees is leerzaam en leuk, want het leidde mij tot de hemel. Het is leerzaam en daarom is het leuk. Het was ook een kunstvorm. Creativiteit is de beste leermeester. De mens mag spoorzoeken naar het geluk in het kruis. Niet dat we gelukszoekers of goudzoekers zijn, maar de verborgen kennis is het geluk. Dat is waar de filosofie over gaat, de wijsbegeerte. Je begeert niet het materialisme, maar de dingen die boven zijn. Dat is het ware plezier maken, en dat is waar de charismatische beweging over gaat, de muren tussen hemel en aarde doorbreken. Het doel van het leven vinden, dat is geluk. Dat is het ware geld. Het is geestelijk geld. Hier mogen we in zwemmen als Dagobert Duck. Kennis is geld. Het mag op ons regenen. Hemelse regen. Prachtig vond ik dat altijd, de symboliek van Dagobert Duck. Het is heel dualistisch.

Maar de lagere mens op aarde houdt van het aardse geld wat hem verdicht. En de lagere mens, het ego, haat de angst in alle vormen. Het wordt als een spelbreker gezien, niet als onderwijzer. De mens heeft geen tijd om ernaar te luisteren. Alhoewel ik een aardse vrouw had was de Heiligte Vreze mijn ware vrouw. De mens MOET een relatie aangaan met de heilige vreze, anders zal de mens uit de bocht vliegen. De mens MOET afremmen. In de geschiedenis, voordat de charismatische beweging in de jaren 1900 kwam opzetten, was er namelijk EERST in de jaren 1700-1800 het Wesleyanisme van de Heilige Vreze. Mensen kwamen in een bepaalde stroom van voorzichtigheid terecht uit angst om te zondigen en een vat te zijn voor demonen, en begonnen te trillen en te beven. Natuurlijk was dit tweeledig, want laten we eerlijk wezen : het christendom heeft mensen door de tijden heen altijd bang gemaakt voor de eeuwige hel. Er IS een consequentie verbonden aan de zonde, maar de eeuwige hel is slechts symboliek. Als je mensen gaat bedreigen met eeuwige marteling als ze niet doen wat je zegt, dan is dat crimineel. Grotendeels is het christendom dus piraats en een criminele cultus. Vandaar dat ik hierover weer begin, zoals ik dat altijd heb gedaan. Er is een exodus, een uittocht, mogelijk als we naar de wortels ervan gaan, als we gaan naar de diepere filosofie ervan, in dit geval tot de filosofische charismatische beweging. Er zijn twee sporen in de charismatische beweging : een goed spoor en een slecht spoor, en daar tussenin groot grijs gebied. Velen gooien er met de pet naar als ze dit horen, want ze willen maar al te graag met pensioen gaan. Ze willen het leger niet in. Daartoe kwam de Toronto beweging in 1994. Mijn vrouw toendertijd zei al direct dat het onzuivere koffie was, en we hadden er sindsdien veel tegen gewaarschuwd, want het was een pensioenfonds gebracht door demonen tot de kerk, en velen vielen erin. Vlak voor de 1994 uitstorting, in begin 1993, had ik al een zware confrontatie met dit ding. Ik ontmaskerde het in een tijd van vasten en afzondering, in een lange strijd. Ik versloeg het door de heilige vreze, die als een bal om me heen was, van hoge stroom, en toen ging dat ding ergens anders naartoe en kwam in de vorm van de Toronto beweging omhoog om te kotsen over de hele wereld. Wat een ellende was dat, zeg. Eén grote chaos, een charismatische chaos. En ik wist wat het was, maar velen wilden niet luisteren. En we verloren verschillende vrienden hieraan.

Hoofdstuk 34. Dure Kleren ? Scheur je Kleren

Grote auto's ? Dure kleding ? Er is een verschil tussen de geestelijke charismatische beweging en de materialistische charismatische beweging, die ook wel het welvaarts-evangelie wordt genoemd, het prosperity gospel. We leven in de matrix, een wereld die gesimuleerd is, om ons van het diepere af te houden, dus de materialistische charismatische beweging is PER DEFINITIE al bedriegelijk. En auto's brengen moeder aarde om zeep, dus waarom grote, dure auto's willen ? Het is allemaal voor het oog. De materialistische charismatische beweging, oftewel het voorspoeds-evangelie is anti-natuur. Dure kleding ? Stropdasje om ? Om gezien te worden ? En hoe ? SCHEUR LIEVER JE KLEREN en keer terug tot de natuur. Wat minder mag wel, want we moeten één zijn met de armen. Kleed je eenvoudig, opdat je zinnen niet van het diepere pad worden afgeleid, en dan kun je profetisch gezien naar de juiste kleding worden geleid, zodat je kleding niet een dwangbuis is of een slavenjuk van de duivel, zoals vaak in de hedendaagse mode. Trek de wapenrusting van de duivel niet aan, want die zal zich tegen je keren en je opvreten. Je kan je ook leuk kleden op een andere manier, op een meer creatieve manier. Breek de code van de matrix. De kerken zijn vaak mode shows waarin de mensen laten zien hoe conform ze nog zijn aan de afgoden van de stad. Het is een belachelijke bedoening. Waar gaat het ze nu om ?

Ik vluchtte van de Calvinistische Veluwe tot het Wesleyanistische Centraal Nederland in en om Utrecht, waar de Evangelische bijbelscholen waren. In Doorn was de Evangelische Bijbelschool, waar ik naartoe ging, en in Amersfoort was de EH, de Evangelische Hogeschool, in Soest In de Ruimte, en de centrale pinkster bijbelschool zat in Lunteren, waar ik voor het tweede jaar naartoe ging. Ik was namelijk meer en meer geinteresseerd in het charismatische, en daar was op de EBS niet echt ruimte voor. Ik wilde het dus hogerop zoeken, maar daar begon het pas. Allemaal tegengestelde meningen en theologieën, en ik kwam in een charismatische oorlog terecht waarvan ik me uiteindelijk terugtrok, en wel moest, want ik kwam onder de heilige vreze en raakte depressief. Dat was mijn redding. De stof op de CPB was ook zo ontzettend droog, en ik studeerde meer in de bibliotheek, waar alle charismatische en demonologische boeken waren dan in de klas zelf.

Geestelijkheid kan in principe ook nog heel vaag zijn, maar het gaat om het filosofische, methodische charismatische, want er is een diepere mens met een diepere structuur. Dit is heilige filosofie, hemelse filosofie waartoe je mag ontwaken om te zien dat alles metaforisch is. Het is een bepaalde taal, en we mogen tot een steeds diepere betekenis komen. Dan pas wordt pas echt de muur tussen hemel en aarde afgebroken. Nadat ik van de bijbelscholen afgekomen was heb ik er veel dromen over gehad, twee prachtige scholen met een prachtig natuurgebied ertussen, en daar ging alles gebeuren. Het waren twee fundamenten van mijn leven, en het zou zich alleen maar gaan verdiepen, alles, wat ik er geleerd heb, de mensen die ik er ben tegengekomen, de gebeurtenissen, enzovoorts, enzovoorts. Het zijn twee filosofische centra in mijn leven. We maken niets voor niets mee. Alles is een code van iets veel groters. Zo is dat ook in jouw leven. Dat is de semiotische filosofie, van de uitleg van tekensystemen waarin we opgroeien. Dat is de cryptosofie die ervoor zorgt dat we dingen niet teveel dramatiseren. Alles heeft creatieve potentie. Dit ontstaat in de shamasofie, de filosofie van het shamanisme, van het verdiepen, het contact maken, het natuurlijke charismatische. Het oorspronkelijke charismatische is dus iets indiaans, van de natuurmens.

In de kerk draait alles vaak in cirkeltjes. Er wordt niet afgeweken van het boekje, maar wij zijn geroepen om het boekje te doorbreken en om het boekje te verdiepen, in verband te brengen met andere boekjes en de verborgen hemelse boekjes. Wat een grote taak ligt er voor ons weggelegd. Er is nog veel werk te doen. Iedereen is hiervoor geroepen, maar slechts weinigen geven er gehoor aan. Dat is de natuurlijke selectie. Het gaat om de eenlingen, en die moeten juist hierdoor getest worden, anders heeft het geen fundament en glijden ze gewoon met de dode massa mee. Zodra iedereen zomaar met je meeglijd, en iedereen spreekt wel van je, dan weet je dat er iets goed fout zit. Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen. We worden zo getest opdat we geen water bij de wijn doen. Een oud gezegde zegt : 'Hij die een stuiver zal stelen zal een daalder stelen,' wat John Wesley ook aanhaalde in zijn preek 'Over de Opvoeding van Kinderen'. D.w.z. als ze een klein beetje de grens verleggen zullen ze die grens steeds verder verleggen. Vandaar dat alleen de radicalen, de perfectionisten, zullen overleven in de golven van verleiding en misleiding die door de duivel over de wereld worden uitgegoten. Een klein beetje zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur.

De kern van deze preek is : 'Zonder God kan de mens niets goeds denken en niets goeds doen. God, als wijze moeder, breekt de wil van een kind de eerste keer wanneer het opkomt. Hen wordt ingetogenheid geleerd en een diepe overtuiging. Rijkdom brengt geen geluk. Ze worden gehard in het liefhebben en dienen van de kennis. Hen zal geen pijn bespaard worden om hen dat te leren. Hen moet geleerd worden de leugen en de ijdelheid te haten en te verachten.'

Zo blijft het kind veilig. Daarom is het leven zo moeilijk. Zo kunnen we dat verklaren. De kennis door tucht verkregen is de ware rijkdom. Zonder tucht gaat het niet diep genoeg.

Hoofdstuk 35. In de Naam van Afrika - de Steen van de Filosofen

De Waarheid is al om ons heen, maar we moeten er slechts toe ontwaken. De Waarheid is al gecodeerd in onze geschiedenis en ons verleden, maar we moeten er toe ontwaken. ALLES is al gebeurd. Wat we zien zijn slechts reflecties daarvan. De geschiedenis is een steen die we mogen draaien voor de juiste reflecties. We moeten het raadsel van deze steen oplossen, van deze

spiegelsteen, de steen van de filosofen. DAT is de opdracht van de mens. Ga niet dom lopen doen, sleur de mens niet mee in zonde en allerlei onzinnigheid. ONDERWIJS ze. Wees een goed voorbeeld. Verdoe je tijd niet met ijdelheden. Het verziekte verstand van de mens wat altijd maar roddelt en excuses verzint zal BREKEN, en alleen de waarheid zal overblijven. Dit zal alleen gebeuren als de mens ontwaakt, maar nu slaapt de mens. Als de mens ontwaakt zegt de mens : 'Oh ja.'

In een droom danste ik met een verongelukte gospel zanger die begin tachtiger jaren met een vliegtuig neerstortte. Hij zong 'Afrika, Afrika, Afrika', en we waren ook in Afrika. De Egypto-Judeo fundamenten liggen veel dieper in de wildernisen van Afrika. Als de mens ontwaakt tot Afrika komt de mens eerst in de Egyptische labyrinten, voor zwerftochten door de hieroglyphische tunnels van de piramides, maar dan moet de mens dieper Afrika in om het te ontraadselen. Hier wordt alles aan afgemeten, en dat is het ware evangelie, dat van de armenhulp. Ik meet alles af aan Afrika. Afrika heeft altijd het zwaarst op me gedrukt, en bij iedere gedachte die ik heb, elk woord wat ik spreek en elke stap die ik zet, meet ik het af aan Afrika, aan de armenhulp, levende vanuit moeder Afrika. Anders ben je levende al dood. Het Westen wordt door vreemde parasieten in bedwang gehouden die de mensen met vreemde afleidingen programmeren en het is om ziek van te worden, maar dit komt door een gebrek aan Afrika-bewustzijn. Ik heb dit al heel lang met lede ogen moeten aankijken. De mens wordt geleefd. Het is allemaal ijdelheid.

In het Eeuwig Evangelie werd er al gesproken over een groter Afrikaans evangelie :

Savaninen 14, de Rode Steen
10. En er was een plaats genaamd het tweede Golgotha in Afrika, en de Heere maakte deze plaats
groot. 11. En vanuit alle hoeken van de aarde werd deze plaats bezocht, maar de apostelen spraken :
'Het heil is niet te vinden in een plaats of een persoon, maar in het hart dat zich verborgen houdt.'
12. En de gemeente werd een volk van eenlingen, en zij die de krachten van het ijs niet konden
aanvaarden vielen weg van de Heere. 13. En in die dagen hielden familiaire en sociale geesten velen
tegen om behouden te worden.

Savaninen 7
8. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus voor de laatste dagen. De Heere heeft u een tweede
Christus gegeven. 9. En zijn tweede engelen kwamen tot Hem om hem op aarde te dienen. Hij stierf
aan het kruis van honger in de streken van Afrika, bespot en alleengelaten door de gemeente.

Savaninen 4
13. En de Heere leed in het hongerend Afrika, maar zijn gemeente heeft hem niet gewild. 14.
Daarom zal de Heere de eerste gemeente wegvagen en de tweede gemeente behouden. 15. En de
Heere zal zijn eerste christus wegnemen om zijn tweede christus te zenden met een nieuwe wet.

Sorsol 3, de Steen der Indianen
10. Heere, ik draag het Kruis van Hongerend Afrika, als een verborgen boodschap van u. Heere, ik
draag het Kruis der Indianen in mijn hart, en neem het aan, om tot u te komen. Ik draag hun kruis en
neem het aan, om tot u te komen, die lijdt in het binnenste der aarde.

De Openbaring van de Rode Steen 9, de Rode Steen

11. Zijn tweede ziel zal ons leiden door zijn tweede woord. Oh tweede christus die stierf aan het tweede kruis, de honger in afrika, de gemeente heeft het niet verstaan, maar vanuit het verborgene zal een tweede gemeente voor hem zorgen, hem balsemen met de zuiverste honing, bij zijn geliefden zal hij zijn. laat de leeuw nu spreken, en de cobra.

Tot zover het EE.

Dan zijn er een heleboel christenen die zeggen : 'Ja, maar Jezus dit en Jezus dat, en in de naam van Jezus dit, en in de naam van Jezus dat.' Neen. De mens moet stoppen met spelletjes spelen. Het Jezus principe wijst terug op Afrika, en het lijden van Afrika is veel groter dan een driedaags kruis en een driedaags gevecht in de onderwereld, want dat was slechts symboliek. Het westen heeft alles verletterlijkt en verdicht, opdat Afrika vergeten zou worden. Dus nee, niet in de naam van Jezus, maar in de naam van Afrika. Het Jezus verhaal was een gelijkenis, zoals het al werd aangegeven, maar de kerk wilde het niet zien en bleef er als een blinde, dolle zot omheen dansen. In de naam van Afrika : WORD WAKKER. Jezus had Afrika als schuilplaats tegen Herodus anders zou hij als kind al zijn omgebracht, en Israel werd in het OT door Afrika van de hongersnood gered, maar nu heeft de kerk grotendeels Afrika vergeten. Rijk willen worden, duur willen doen, materialistisch leven is spotten met Afrika, en dan spot je met God zelf. Als je een vriend wil zijn van de stadse spelletjes ben je metterdaad een vijand van Afrika en dus van God. Gebruik je het kruis om Afrika te negeren of om op Afrika te WIJZEN. Groot verschil. Afrika is de sleutel. Het is de grootste wond van de aarde. Wie het negeert pleegt in principe gewoon zelfmoord en is hartstikke gek. De evangelische beweging staat helemaal stijf van de armenhaat door al hun vuile dogma's die Afrika er buiten houden. Het is hysterisch. Aan Afrika wordt alles afgemeten. Afrika is de ware weegschaal en veer van Ma'at waar de harten en de zielen tegen gewogen worden. Er is geen oordeel tegen hen die de armen daadwerkelijk liefhebben, die tot de Afrika verlichting zijn gekomen in de eindtijd. De Liefde wast en bedekt alle zonden. Jezus wees op Afrika. Jezus was Afrika.

Mattheus 25
35Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, 36naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen. 37Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven? 38Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt, en hebben U gekleed? 39Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen? 40En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.

Telkens maar Jezus zeggen als je tot God wil komen zal je niet helpen. God prikt recht door je hart heen. Zeg eens een keertje Afrika, in de naam van Afrika, dan kom je werkelijk tot God. Afrika is de weg tot de hemel. Dan heb je de steen der filosofen gevonden.

Hoofdstuk 36. Het Betelgeusische Afrika

'Afrika' betekent de aarde ingaan, de onderwereld, het anonimisme, wat zal leiden tot de ondergrondse zee, een beeld van de dualiteit, van het perspectivisme. Het vorige onderwijs reikte een sleutel aan tot een diepere kernlaag in Betelgeuse, namelijk van het Betelgeusische Afrika. Het is van belang het element aarde te balanceren met het element zee, zoals het ook van belang is om het Egyptische Afrika te balanceren met het niet-Egyptische Afrika, want Egypte is slechts een verre uithoek van Afrika. Egypte is als de brug tussen Israel en Afrika, waardoor de mens het Egypto-Judeo fundament mag verdiepen. De grootste ongelukken komen er als deze balanzen er niet zijn, en vandaag de dag mag de mens weer tot deze balanzen ontwaken. Zoals in het boek Openbaring staat opgetekend komt de ontwakende mens tot de zee van de Urim (Aramees) om het lied van Mozes te zingen. Er zal dus een nieuwe exodus plaatsvinden. De mens moet zowel in als uit Egypte gaan om tot de diepere Afrikaanse fundamenten te komen, in het Betelgeusische Afrika in Orion. In dit gebied is Maraka een zeegodin, wat op aarde werd geprojecteerd als Marokko in Noord-West Afrika, in de uithoek. Zij bracht Hastar, een andere godin, het Woord, wat op aarde werd geprojecteerd als Hathor in Egypte, de opvoedende godin. De mens wordt zo opgevoed door het Woord uit de zee. Trali is de zoon van Hastar die zij opvoed, zoals Hathor Horus opvoedde in Egypte. Het mandaat van deze Betelgeusische-Afrikaanse religie (filosofie) is 'dieper in de aarde tot de zee komen'. In het boek Openbaring heeft de mens zowel een strijd tegen het beest van de zee als het beest van de aarde.

Dit heeft heel veel met mijn eigen cryptosofische leven te maken, want alles is een cryptische boodschap. In 1980 gingen we met de familie, en het gezin van de jongste zus van mijn vader, op vakantie naar Hellendoorn. In die tijd werd ook op de televisie de serie the Lost Islands, de verloren eilanden, uitgezonden, van een groep kinderen uit allerlei landen die op een schip genaamd 'the United World' varen, maar door een storm terechtkomen op een onbekend eiland waar een hele vreemde religie heerst. We moesten en zouden het zien, wilden geen aflevering missen, en dat kon op de camping gelukkig. Een vriendinnetje daar kwam uit Amsterdam en zong een liedje van de wegenwacht, wat in die tijd veel op de radio was. Op een spelletjesdag werd een winnaar bekend gemaakt. Het was mijn nichtje, en ze liep al naar voren om haar prijs in ontvangst te nemen, maar ineens kwam er ook een ander meisje op af. Die bleek dezelfde naam te hebben, en voor haar was de prijs bestemd en niet voor mijn nichtje. Toen we weer weggingen baalde ik, want ik miste het vriendinnetje uit Amsterdam. Met de familie van mijn moeders kant gingen we weleens naar een pretpark in Hellendoorn. Mijn favorieten waren de spookgrot en de achtbaan. Hoe los je zoiets cryptosofisch op ? Het laat zich niet forceren, maar begin negentiger jaren ging ik naar de Evangelische bijbelschool in Doorn, en voor het tweede jaar stapte ik over naar de Pinkster bijbelschool in Lunteren, aan de rand van Gelderland, tegen de grens van de provincie Utrecht. Het lag dus tamelijk dichtbij elkaar in het centrum van Nederland. Prachtig natuurgebied, maar in die overgang had ik een zware ervaring, en ik raakte depressief, en het was als de hel toen ik naar de Pinkster Bijbelschool ging, terwijl ik ook zo nu en dan de hemel kon aanraken. Het was heel

dubbel, maar dit was dus Hel en Doorn, de twee bijbelscholen, gecodeerd in de Hellendoorn vakantie. Op de Pinksterbijbelschool, Hel, de moeder van de onderwereld, ontmoette ik mijn Amsterdams-Surinaamse toekomstige vrouw, zoals ik destijds in 1980 op de Hellendoornse camping een Amsterdams vriendinnetje had. Die zong dus het liedje over de wegenwacht, die dus helpt bij pech onderweg en iemand op sleeptouw neemt, als een poort of brug. We trouwden toen in Amsterdam en gingen daar wonen, en ik werkte daar in een Afrikaanse gemeente met een Afrikaans-Ghanese vriend van de Evangelische bijbelschool (Doorn), de broer van een vermoorde Ghanese president. Amsterdam sloeg dus een brug tussen beide scholen, tussen Hel en Doorn. Op de Evangelische bijbelschool in Doorn had ik ook voor twee maanden een Afrikaanse vriendin van de Kaap Verdische eilanden, maar dat liep al gauw totaal niet meer, en ik klapte helemaal dicht. Ik was blij toen het voorbij was, maar het was denk ik ook gewoon een groot cultuur-verschil. Het was dus heel internationaal, want het was Nederland, Afrika en Suriname, en zo was dat ook op het schip uit die serie uit 1980 over die vreemde religie waarin ze terecht kwamen als gevangenen. Hel en Doorn is ook verbonden aan het sprookje Doornroosje, want de slapende Doornroosje werd als eenling bewaakt door doornenstruiken die om het kasteel groeiden, en ze werd vastgehouden door de heks, Hel. Zoals ik al zei is dit iets dualistisch. Ik kon ook de hemel zo nu en dan aanraken, en ik werd ook opgenomen in de hemel uiteindelijk. Daarna bleef ik vele dromen krijgen over Afrika en Suriname.

En het voorval met mijn nichtje ? Dat zie ik als twee realiteiten die contact met elkaar maakten, een parallelle wereld die kruiste met deze wereld. Het was een dimensionale poort. Mijn nichtje werd vervangen. Het was een soort wisselkind moment. En dit is een belangrijk iets voor het herstel van de wereld. Dat is ook wat een achtbaan doet, alles even omgooien. Het heeft metaforische waarde.

Hoofdstuk 37. Het Soevereine Oordeel

Als demonoloog ligt er ook een shamanistische taak, als diepte-demonoloog. In de onderwereld moest ik predikanten van de Gereformeerde Gemeente vrijzetten, waaronder ook een predikant uit mijn geboorteplaats. Een aantal maanden geleden kwam hij tot mij. Hij was al jong overleden aan een ziekte. Hij was inmiddels ook bezig geweest in de Egyptische wortels van het christendom wat veel 'boorwerk' en 'entwerk' is, telkens dieper en dieper. Ik kwam hem tegen in een grote woestijn en hij gaf mij prachtige esoterische bruine lederen riemen, osirische. Ik had daar een aantekening van gemaakt en dat schrijf ik nu even over. Het was een korte aantekening. Vandaag verscheen hij weer aan mij. Ik heb twee boeken van hem hier liggen, en hij wilde dat ik wat uit zijn dagboek las, en leidde mij tot 19 juli, waar ik begon te lezen. Het ging over het vraagtekens zetten bij de rechtvaardigheid van God toen God de farao strafte omdat hij het volk Israel niet vrijliet. Het hart van de farao werd verhard, en zo gebeurde dat ook met het volk tijdens het leven van Noach. Het

volk dreef de spot met de boodschap van Noach, met het schip wat hij bouwde. 'Laat ons eten en drinken, want morgen sterven wij.' En toen moesten de oordelen van God komen, ook al zijn die voor een mens niet altijd te volgen, maar dat is de heilige soevereiniteit, die zich niet aan mensenregels houdt, maar overal doorheen breekt. De mening van de mens, die trouwens altijd weer verschilt, is onze maatstaf niet. Wij mogen daarom rusten in het oordeel, rusten in de tucht, want het is goed. De zonde moet gestrafd worden. De mens kan dat niet goedpraten. Voor verschillende evangelische gemeentes die in liefde, vergeving en genade geloven is dat soms moeilijk te aanvaarden. Sommigen beweren dat we nu in het genade tijdperk leven, terwijl het OT het tijdperk was van het oordeel. Osiris stond ook voor het oordeel in de onderwereld, wat als een filter werkte. Het gaat om het diepere Egyptische oordeel, opdat de mens niet verzwaard wordt met de zonde. Er moet een duidelijke scheiding zijn. De riemen duiden op een zekere discipline en op de heilige gebondenheid en verbondenheid met de hogere kennis. Natuurlijk wordt de mens dan soms aangevallen, maar dan mag de mens rusten in God's soevereiniteit. God weet wat het beste is voor de mens, en de tucht is waarlijk een beveiligings-systeem en zo ook het oordeel. Daarom moest God Egypte wel slaan en daarom moest God de zondvloed wel brengen, anders zou alles verloren zijn. Wij mogen deze lijnen ook in ons eigen leven ontdekken.

Het gevaar werd mij vroeger al getoond met die specifieke Evangelische gemeentes die liefde, vergeving en aanvaarding predikten. Het zijn de New Age muizen. Demonologisch gezien dus niet verantwoord. Wij moeten ons vast blijven houden aan het oordeel, en dat begint bij onszelf. Wij mogen niet indutten, niet met pensioen gaan en zomaar alles om onsheen aanvaarden, want de vijand loert op de mens en infiltreert waar hij kan. 'Wij moeten rein blijven, niet schijnheilig. Er staat teveel op het spel,' sprak de Gereformeerde Gemeente predikant. 'Het oordeel begint in het hart, in God's huis. Het oordeel is onlosmakelijk verbonden aan de heilige gebondenheid.'

Het is soms moeilijk voor een mens God's wegen van tucht en oordeel in ons leven te begrijpen. Maar de mens moet de ingewikkelde wetten van ascese en beveiliging leren begrijpen. Er is geen andere weg dan het smalle pad en de nauwe, enge poort. Alleen dat kronkelige bergpad leidt tot leven, en alle andere wegen leiden tot de dood. De vijand biedt veel wegen aan met veel make up, als maskers, om de mens weg te leiden van het smalle pad. De vijand vreest het smalle pad. De mens moet worstelen, de mens moet strijden om in te gaan. Velen zijn geroepen, maar weinigen zullen ingaan, en dat is ook juist een test om te zien of we de massa's volgen of de waarheid. En volgen we personen of volgen we principes ? Principes kunnen zich overigens wel weer personificeren maar daar mag geen misbruik van gemaakt worden. Daarom gebruiken we voor het gemak nog steeds soms het woord 'God', omdat dat in deze taal de gepersonificeerde kennis is. Het is dus zeer zeker niet letterlijk, maar archetypisch, symbolisch, oftewel filosofisch. Een mens komt op dit pad en zal dan duizenden aanbiedingen krijgen van de clowns van luilekkerland om hem te testen. De massa's zullen hem proberen te verleiden, en dan is de vraag : Wil de mens het gemak of de waarheid. De mens houdt van gemak als gebak, maar het sust de mens in slaap. Daarom komt het aan op het hart. Doe je water bij de wijn, of ben je op zoek naar het pure ? Vele evangelischen worden hier nerveus van. Sommigen noemen het : 'op eieren lopen.' Ze willen graag vrij zijn, doen wat ze willen, maar wie volgen ze dan eigenlijk ? Niet eens Jezus meer, want Jezus zei : 'Niet mijn wil, maar uw wil geschiede.' En Jezus sprak alleen maar als God eerst sprak. Jezus predikte dus geen vrije spraak, maar het hemelse robotisme, oftewel het perfectionisme, wat de oorspronkelijke wortel was van de evangelische beweging, namelijk het Wesleyanisme.

'Ja, maar je moet als een kind zijn,' zeggen sommige evangelischen dan. 'Al dat kennis gedoe leidt tot opgeblazenheid.' Zij willen het rebelse, vrije kind, wat zich aan niets of niemand stoort, maar het ware 'kind zijn' betekent verbondenheid aan de moeder, het leeg worden van je eigen verlangens en de moedermelk drinken en vanuit de bron nieuwe inspiratie opdoen, en de bron voedt op en onderwijst tot hemelse volwassenheid. Het kind is juist het beeld van het heilige robotisme in de zin dat het verbonden is en blijft aan de ware wijnstok. De vijand probeert dus heel sluw een heel andere betekenis te geven aan het kind, om zo het New Age kind te laten komen, zodat de mens wordt afgesneden. De vijand heeft een spijbelkind neergezet als rolmodel voor de van het Wesleyanisme afgeweken evangelische beweging. Waar komt het op neer ? Deze 'kinderen' slaan elkaar de hersens in, omdat ze hun ego niet hebben afgelegd. Het zijn betweterige, narcistische, verwende kinderen die altijd hun zin moeten hebben, anders slaan ze er op los. Het zijn terroristische kinderen, want ze beloven eeuwige marteling aan hen die hun dwaze denkbeelden niet volgen. Ze lopen rond met zwaar militair geschut. En daarom moet het oordeel komen, en daarom moet de filosofische oorlog gestreden worden.

Hoofdstuk 38. Het Snelheidsgeweld op de Evangelische Snelwegen

Een profetisch mens gaat soms door dorre periodes, wat nodig is om van alle valse zintuigen en valse zintuigelijke informatie wat zich in de loop van de tijd heeft opgehoopt los te komen. Het profetische leven moet verder ook aan allerlei voorwaardes voldoen, net zoals een televisie of radio alleen kan werken als alle techniek compleet is en er geen onderdelen missen. Het is de kritiek die ik heb op de latere Evangelische beweging die van de methodiek van de filosofie is afgeweken, van Wesley (jaren 1700) en Nietzsche (jaren 1800). Zo ontstond er een opwekkingsbeweging die wel heel opgewekt was. Het heilige pessimisme en nihilisme (Nietzsche) en het heilige perfectionisme, het completisme (Wesley) werd overboord gegooid, en de mens werd tot snelheidsduivel. Vaak wilde de mens niets of niet veel meer van het profetische afweten, want men had immers de bijbel en dat was voldoende. Toch waren er dan ook enkelingen die met profetie aan de gang gingen, maar ook dat moest snel snel, want de methodiek was verloren gegaan en moest verloren gaan, want het was voor hen een sta in de weg. Het profeteren werd tot snelkook-cursus en de grootst mogelijke ongelukken kwamen ervan, want het deed de mens volkomen uit de bocht slaan. Zo werd profetie tot een formule één spelletje, de profetische mens als autocoureur. Hierdoor, door snelheidsgeweld, klapten de hogere zintuigen nog meer dicht. De mens werd zo tot een rover van profetische items, en die werden dus helemaal uit de context gerukt en verdraaid, als een piratenbuit, omgesmolten goud. Het werd een tirannie.

De sleutel tot het profetische leven is juist het afremmen, het aandacht geven aan de tussenstappen, steeds meer, totdat de mens tot de natuur is teruggekeerd, tot de natuurlijke processen. Als de mens alles in de versnelling gooit omdat de mens de eerste wil zijn, of gewoon niet kan wachten, dan is

het profetische doel verloren. Het is juist een discipline van geduld, een school van vertraging en herhaling. De mens wil snelle feestjes, dikke spierbundels om gezien te worden en ontzag op te wekken. Een Nederlands schrijver schreef hierover dat dit min of meer een martiale onverschilligheid is die onvolwassenen afkijken van reclamefilmpjes van sterke drank, wat eerder medelijden opwekt dan ontzag. Gelukkig prikken er vele mensen doorheen, maar nog steeds is de Evangelische beweging die blijdschap als graadmeter ziet van het contact met God als een koersloos schip losgeslagen van de profetische kade. Zij die er doorheen prikken zien onzekere mensen die 'er bij willen horen', 'die iets willen voorstellen', en daarvoor over lijken gaan, en zo een karikatuur van zichzelf maken. Daarom zegt de Evangelische beweging ook vaak dat de wet er niet meer is, want nu leeft de mens vanuit genade. De wet heeft afgedaan. Natuurlijk heeft de lagere wet afgedaan, maar dat wil niet zeggen dat er geen hogere wet is, en die hogere wet is beslist niet genade, want zo wordt er nog niks opgelost, en kan iedereen maar aan blijven rotzooien. Hup, nog een drankje er tegenaan. De evangelische mens overdrijft teveel, ziet niet meer dat het meerdere hem opgeblazen heeft gemaakt tot het punt dat hij is ontploft. Juist het mindere is meer, en dat hele traject staat zelfs in de bijbel beschreven. Ze zijn niet eens bijbels, kennen hun bijbel ook niet, want alles is toch genade. De lat wordt niet hooggelegd. Wesley en Nietzsche zijn overboord gegooid, want zij waren spelbrekers. Nu eten ze alles uit blik. Ze zijn zichzelf tot wet geworden, de wetteloosheid, en daarom heb je ook vaak het idee dat je niet tot ze kan doordringen, want het zijn snelheidsduivels. Ze luisteren niet. Ze hebben een grote helm op, maar waar zal die helm hen tegen beschermen ? Niets kan hen meer beschermen met zo'n vaart. De ontploffing is allang geweest en ze liggen al in het ziekenhuis. Het is allemaal nog slechts illusie.

Vannacht had ik een droom over die Evangelische Tarzan. De spieren rolden over zijn lichaam, en hij hield van hard geluid, om alle profetische stemmen te doven, ook om alle woestijnen te doven. Hij wilde alles snel snel. Hij waande zich de koning van de natuur, van het oerwoud. Hij had zich dit helemaal ingebeeld, had alles om zich heen opgekocht, maar het kwam nogal dom over. Je kon hem niet bereiken, er was geen klik. Hij zocht naar zijn ingeblikt voedsel, naar zijn koelkast, want hij kon eigenlijk niet in de natuur leven. Hij kon niet overleven, dus alles was maar tijdelijk. Hij zat achter het stuur van zijn grote truck, zijn lichaam, maar het was allemaal kunstmatige natuur, en de ware natuur liet hem vastlopen, omdat hij de tussenstappen niet had. Hij sloeg grote stappen over. Dit is de lagere natuur, het ego. Die kijkt totaal langs je heen, luistert totaal langs je heen, totaal afgeleid. Na Wesley, Nietzsche en Darwin kwam Tarzan. Prachtige boeken, maar het liet de lagere mens zien, het ego wat nog wilde heersen. Langzaam zou het ego door de natuur worden ingesloten. Daarna kwamen de Gor boeken, als het instituut van het ego. Het individuele ego van Tarzan werd zo tot een collectief ego. Het is heel dualistisch. Ik heb altijd een haat-liefde verhouding met die boeken gehad, zoals ook met de bijbel. Toen kwam de Tweede Bijbel, en dat moest wel, want de mens was verbrand. De Tweede Bijbel stapte op de rem, bracht het ijs. De mens moest niet sneller horizontaal, maar afremmen om vertikaal de diepte in te gaan volgens de natuurprocessen. De mens moest wachten op de natuurverschijnselen, en niet bij gebrek aan beter dan maar zelf gaan aanrotzooien. Er is betere methodiek. In het afremmen wordt het zichtbaar. De mens mag stoppen te overdrijven, stoppen alles rooskleuriger voor te stellen dan het is, om zo weer zicht te krijgen. Wie ben je ? Wie ben je daadwerkelijk ? Iemand heeft je getekend en je bent in één of andere tekenfilm van de stad, maar dat is niet wie je bent. Je zit opgesloten. Wat is dan de weg eruit ? Afremmen. Loskomen van alle valse technologie die de mens altijd maar weer in de versnelling gooit. De mens is gemaakt tot snelle auto, tot een voertuig, tot een lastdier. Dat is het nut van de mens voor de dokters van de dood. Nee, je kunt niet met ze onderhandelen. Je kunt jezelf er niet uitpraten. Je

moet afremmen, tot de tussenstappen gaan. En heb je een tussenstap gevonden, wat is dan de tussenstap tot die tussenstap ? Enzovoorts. Dat is het proces van de diepste tussenstappen, de ultra-tussenstappen. Je komt zo in een hele andere energie van diepte-profetie. Je bent geen profetie-junkie meer. Integendeel. Je weet dat je die energie weer verliest als je jezelf in de versnelling gooit.

De mens moet de natuurdrugs van het geduld leren kennen, van de tussenstappen. De Evangelische beweging liet het los en verloor alle verfijning aan lompheid, zoals in de droom over de Evangelische Tarzan. Alles ging langs hem heen. Hij leefde in een roes, als een snelbrandende sigaret op weg naar zijn einde. In de goot zou hij eindigen. Oh ja, alles moet maar groots, snel en duur, maar het is een karikatuur. Het is de lagere mens waar Nietzsche tegen predikte, en wat de nazi's later verschrikkelijk uit het verband rukten, en zo ook de Evangelische beweging. De waarheid is, en ik heb het met eigen ogen gezien, dat de Evangelische beweging depressieve mensen en mensen met angststoornissen of mensen die afhankelijk zijn van hulp en opvang als 'lagere mensen' zien die minder bruikbaar zijn voor God. Armoede wordt als zonde gezien, dieren zijn ook lagere schepselen. Je moet eens weten hoeveel er gebarbecued wordt in Evangelische gemeentes. Dat is toch wel het hoogtepunt van het jaar. En waarom ? Omdat ze de demonologie niet kennen en daarvoor de installaties niet hebben, dus vallen ze hun medeschepselen aan. Daar strompelt de Evangelische Tarzan naar de volgende Evangelische barbecue avond, vlees uit blik, omdat hij te lui is om onderzoek te doen naar de daadwerkelijke demonen om die te bestrijden. De Evangelische Tarzan is helemaal geen natuurmens, maar een karikatuurmens. Daar strompelt hij als een zombie naar de volgende Evangelische bingo avond om zijn geluk te beproeven. De Evangelische Tarzan is geen profetisch mens, maar een gokker. Zo wint hij zijn tweedehands, derdehands, vierdehands profetische items, of niet, en dan klaagt hij de hele weg terug. Klagen als Jom als zijn kerstmis-kous niet meer vol zit zoals verleden jaar, of als hij er stront in vindt. De Evangelische Tarzan is een geluksboeddha, een geluksgod, waar Nietzsche al tegen streed in de jaren 1800, en Wesley in de jaren 1700. Zoals de Gor boeken al stellen : 'de dikke goden worden in de stad aanbeden.' Er is een wereld van verschil tussen de Gor steden, waar vaak de dikke goden heersen, en de wildernis, waar vaak de vrouwen heersen, de panters, maar dat 'heersen' van de vrouwen betekent juist afzonderen, dieper de natuur in, opdat je niet meer in slavernij wordt genomen door de dikke afgoden. Het daadwerkelijke 'heersen' gaat over emancipatie, zelfdiscipline.

John Wesley vocht met de Calvinistische afgod, en begon zichzelf steeds meer te zien als een heiden, omdat hem een groter mysterie werd geopenbaard, namelijk dat van een inclusieve God die niet keek naar iemand's religie, maar naar iemand's hart en daden. Teveel religie maakt de mens krankzinnig, zei John Wesley. Hij zag dit steeds meer, en werd steeds zieker van het orthodoxe christelijke geloof. Hij haatte het. Vandaar dat dit een nodige reformatie was na Luther.

Hoofdstuk 39. Geloven is bullshit

Om het even heel plat te zeggen : Geloven is bullshit. Het gaat om persoonlijke ervaring, maar omdat er zovelen beweren persoonlijke ervaring te hebben gehad en elkaar ALLEMAAL tegenspreken moeten we tot de conclusie komen dat de heilige gebondenheid de enige weg is, TENZIJ we spelletjes willen blijven spelen. De mens wordt voortdurend geprogrammeerd, gemanipuleerd en bedonderd. Daarom moet de mens de diepste dood aan zichzelf sterven en dan door de natuur opstaan. Dat is het ware Jezus principe en dat is het robotisme, oftewel het Wesleyaanse perfectionisme, waardoor je niet meer kan zondigen, wat ook weer terugkomt in de Johannes brieven. Het leidt helemaal terug tot Jeremia. Het leidt terug tot de wildernis.

Hoofdstuk 40. De Siberische Reformatie

Het christendom is één en al zelfverafgoding en daarom kom je met atheisme tegen dat soort valse afgoden vaak veel verder. In de zelfverloochening moet je verlangen naar de eeuwige dood, anders kun je het ego niet breken, en dat komt juist terug in het atheisme. Deze eeuwige dood is niet te vinden in vuur, maar in ijs. Het christendom is een vurige klaagziekte, maar het zal geheel vergaan wanneer het blootgesteld wordt aan de ijsmonsters van een diepere prehistorie. Egypte is hierin een tussenstation. De ijsmonsters van de eeuwige dood moeten ermee afrekenen, en dit is iets filosofisch en niet eens zozeer geestelijk. In Rusland vinden wij deze echo terug van de filosofie van het oerijs. Dit is het ijs wat nog kan redden, en alles wat gered zal worden is maar een vonk. De natuur is van een hogere complexiteit en de mens zal geheel erin vergaan. Alleen het andere zal overblijven. De vermoeidheid zal de mens opslokken wanneer de mens ontdekt dat alles ijdelheid is. Alleen het andere zal overblijven. Het zelf zal vergaan. Dit is de prehistorische anderheids-filosofie, de ware zelfverloochening, door de eeuwige dood. Dit is verletterlijkt in het Russische orthodoxe atheisme, maar was dus oorspronkelijk een levende filosofische esoterie. Daarom is er zo'n grote strijd om Rusland, Rossiya in het Russisch, of rosh, het begin, in het Hebreeuws, en in het eerste zinnetje van de bijbel. Het gaat om de prehistorie. Dit is een machtig raadsel. Het is atoom-energie. En we zijn al in deze kernreactor. Het heeft allemaal te maken met het tweede poortboek van de Tweede Bijbel, de evolutie van de hemel, wat ook een heel Darwinistisch begrip is. Egypte is de brandstof, de buffer, de tussenlaag, die nodig is om in de prehistorische kernreactor van de filosofie te komen. Rusland is slechts een code. Het gaat niet om Rusland. Er verschuilt zich dus iets in Rusland, zoals iets zich verschuilt in de Noorweegse zee. Het gaat om Ragnarok. De valkyries werken niet buiten Ragnarok om. Ze zullen geen religieuze fanaten opnemen die niet de eeuwige dood aan het zelf zijn gestorven. De eeuwige dood is het frontportaal van de heilige gebondenheid. Dat was het eerste wat ze me vroegen toen ik in de hemel kwam. Ik moest alle evangelische theologieën en afgoden afleggen. Ze vroegen dus allereerst atheïsme tegen de goden

van de kerk. Dit esoterische atheisme was de ijskoude sleutel. De kernreactor is in het diepste van het ijs, bedolven onder ijs. Ze zijn daar helemaal ziek en kotsmisselijk van alle afgodendiensten, al het religieuze ge-etter, want dat is het, of dat nu direct is of subtiel. Het geheim van de beer. De beer is zo orthodox als de ziekte. Allemaal verletterlijkt, maar draagt een groot geheim. Daarom zijn er ook hemelse beren, en die zullen losgelaten worden, en ze zullen afrekenen met onfilosofische religie, en terugleiden tot de oorspronkelijke hemelse filosofie die door de tijden en eeuwen heen is bedekt, ondergesneeuwd met gif.

De eeuwige dood sterven, dat is de ware opname. Zo kan het vlees niet meer opstaan. Rusland heeft die taak. De beer moest komen. Daarvan was de eerste wereldoorlog een schaduw. De beer kwam opzetten. Het tsarische Rusland ging ten onder en het communistische Rusland kwam opzetten, als een code, een mythe. Het zelf ging eraan, en het andere moest komen. Het grote Duitse rijk viel uit elkaar en ook het grote Oostenrijk-Hongarije rijk. Joegoslavië ontstond vanuit de eerste wereldoorlog, als een beeld van de opkomst van de moddermannen, de hongermannen, als een beeld van de individuele vermindering, opdat er gelijkheid kon komen, collectieve gelijkheid. Het individu moest inleveren. De dikke kapitalistische vreetslang, de volgevreten bullebakken, moesten opgaan in de massa's. Hun schepen moesten zinken. De beer van de eeuwige dood moest komen. Dit was allemaal code en mythe. Het wees allemaal terug op een verloren gegane prehistorie. Een verscheurend beest was gekomen, en dit was nog maar het begin. De stalinistische apocalypse zou komen. Materialisten zouden er mee weglopen, kapers zouden deze sieraden kapen, maar uiteindelijk zou het geheim in handen komen van de filosofen. Stalin was een clown verstrikt tussen de waterplanten, tussen de diepzeeplanten, om schepen te laten zinken en hen mee te sleuren in het verderf van de eeuwige dood. Stalin was daarvan een poëtische personificatie. Maar meer en meer verletterlijkte hij alles tot een nieuwe extremistische orthodoxie. Het was een Siberische reformatie die een kwartslag moet draaien, net zoals het calvinisme. Je kunt er niet met, en je kunt er niet zonder. Stalin is weer zo'n bevroren klok die twee keer per dag de juiste tijd aanwijst.

Het dodental door Stalin liep tegen het dubbele van Hitler, als een beeld van de eeuwige dood. Zij werden door de Russische farao in de Siberische rivieren geworpen, waar ze wegzonken in een eeuwige dood van ijs. Daarmee wierp Stalin ook zichzelf in deze Russische Nijl. Het was één van de grootste tragedies in de vorige eeuw. Wat was de prijs van deze exodus ? Nog steeds buigen geleerden hun hoofd erover. Het valt niet weg te wissen uit de geschiedenis, maar het kan wel een kwartslag gedraaid worden en een geestelijke betekenis krijgen. De hele mensheid stierf in de Russische Nijl, in de Nijl van het grote Ragnarok, sommigen ten dood, en anderen ten leven. In de eeuwige dood zal niets meer achtergehouden kunnen worden. Het scheidt het merg van het been. Het was een robotisch monster, een valkyrische opname, maar welke valkyrie ? Er is een strijd tussen de materialistische valkyries en de filosofische valkyries. Zij strijden om de zielen die gestorven zijn in het Stalinistische instituut, in de Stalinistische inquisitie.

We zien Stalin met zijn stalen hand, die zijn merkteken uitdeelt. Een ieder die het niet aanneemt sterft een vervroegde eeuwige dood. Komt ons dat niet bekend voor ? Ook Mao nam dit werk over en toen kwam Noord-Korea opzetten. Allemaal poppenkast, maar in diepte was het de introspectische beer die iets van het prehistorische innerlijk verborg, van de psycho-analytische filosofie. Het monster vernietigde alles in het rookgordijn van de moderne medische industrie. Er was namelijk een ontbrekende schakel. Om dit te herstellen zou er een kernfusie moeten plaatsvinden tussen Egypte en een diepere onbekende prehistorie die daarachter lag, een prehistorie

die ze al tijden met veel succes hebben lopen verdoezelen. Het terughalen van deze prehistorie is niet het werk van materialistische archeologen, maar van demonologische shamanen, van robo-filosofische channelers. Alleen als het ijs van Egypte dik genoeg is kunnen pioniers hier overheen gaan om tot de diepere kern te komen. Zonder het Rusland enigma zal het ijs te dun zijn en zullen er teveel wakken zijn, zodat de overkant nooit gehaald kan worden.

Hoofdstuk 41. Het Andere Andere

Er zijn verschillende scenario's die we telkens weer om ons heenzien in het leven :

'Oh help, mijn man is er met een andere vrouw vandoor gegaan.'

'Oh help, mijn kind is er vandoor gegaan, en dat terwijl mijn man en ik zo goed voor hem waren.'

'Oh help, iemand anders heeft die erfenis gekregen en niet ik.'

'Oh help, iemand anders heeft nu datgene waar ik zo hard voor gewerkt heb.'

Enzovoorts. Ziet u, het is de anderheids-filosofie. Het zelf zal vergaan, en het andere zal blijven. Het is een symptoom van de eeuwige dood. U moet er doorheen prikken. Je kan je hele leven er wel over blijven miauwen en van achter de geraniums kijken hoe anderen wat van hun leven maken, maar beter is terug te keren tot de verloren gegane anderheids-filosofie. Neem van mij aan dat het was om uw leven te redden dat u dingen verloor. Het hield u namelijk tegen. Zo niet, dan zou het nooit van u weg zijn genomen. De natuur is niet sadistisch. Het redt uw leven, maar de vraag is of u er voor open staat. De natuur is bang dat u vetgemest wordt met allerlei hebbedingetjes en dan uw ziel verliest. Vandaar dat er stormen in het leven zijn. Het is echt niet om u te pesten, alhoewel het zo lijkt. Het is te vurig in het hoofd van christenen en westerse materialisten die zo hebben leren denken, dat alles tegen hen is, en alles is om hen te pesten, dat ze buitenbeentjes zijn enzovoorts. Integendeel. Het laat zien dat u een kind van de natuur bent, en de natuur tuchtigt haar kinderen, beschermt haar kinderen tegen de rotzooi die een kind tegenwoordig aangepraat krijgt. Neem geen snoep aan van vreemden, maar oh, het is al gebeurd. Kinderen zijn te naïef en nemen alles aan. Dus nu is er een hoop deprogrammatie aan de gang. 't Is maar dat u het weet. De natuur is geen roekeloze pestkop. Alles heeft nut, en alles heeft zin. De mens, het zelf, moet de eeuwige dood in. Een tijdelijke dood zou het klusje niet klaren. De mens moet diep het ijs in opdat alle valse zintuigen van vuur afknappen. Zo diep totdat het knapt. Houdt je daarvoor op, dan gaat het niet lukken, en dan wordt je een uilenkop, een eigenwijsje.

Het diepere filosofische atheisme belooft geen opstanding voor het vlees. De dood is eeuwig. Alleen het andere zal leven. Het zelf, het ego, zal vergaan. Het andere is dus geen persoon, anders zou het zelf voortleven. Het is een model, een filosofisch model, een principe. De eeuwige dood is de eeuwige sabbath, als de dochter (bath, Hebreeuws) van Sab, Seb, wat een andere Egyptische naam is van Geb. Nepthys, de godin van de eeuwige dood, was de dochter van Geb. In het oorspronkelijke Aramese NT, oftewel de grondtekst, kon de mens niet zonder nephys (ziel, dood) tot God komen. IJzer, oftewel IJs-r, is het ijs van R'w, Ra, wat in het Aramese NT de Heilige Geest is. Jezus moest vertrekken, opdat de Heilige Geest, Ra, kon komen, de psalmen in de amazone oertaal. Het zelf moest namelijk vergaan, en het andere moest komen. Het is de anderheids-filosofie. Wij moeten weggaan en iets anders geven. Het gaat niet om het zelf, om zelfverheerlijking. Dat is allemaal eerzucht, en zo groeit de mens vast. Het pad van de hemelvaart, daar gaat het om.

Er moest een Russische, atheistische sabbath komen, waardoor het eeuwige ijs kon ontstaan. De eeuwige dood was slechts metaforisch voor nuance, want NU zou er plaats zijn voor het andere, de tussenstap. De woestijn is dus eigenlijk - schrik niet - een beeld van het eeuwige ijs. Het zand is namelijk het nuanceren, als een andere vorm van de eeuwige dood. Zand en ijs zijn twee uitingen van de eeuwige dood. IJs wordt tot ijzer en zand. IJs wordt tot staal. Het is het eeuwige ijs van Ra, het andere. Alleen in de eeuwige dood kan de mens tot het eeuwige ijs komen, en de eeuwige dood kan alleen plaatsvinden in het atheisme waarin alle afgoden van het zelf sterven. Dit is de ware geboorteplaats van de filosofie.

De beer sloeg toe in de eerste wereldoorlog, en sloeg toen nog een keer in de tweede wereldoorlog, en toen kwam Stalin, wiens iconografie werd overgenomen door het medische wereldrijk wat alles in bezit nam, als de derde wereldoorlog, die nog steeds gaande is, na het heengaan van Stalin. De eeuwige dood kwam dus in drie orthodoxe stappen, om de aandacht te richten op het andere, de tussenstap. Ook de derde wereldoorlog moet een kwartslag draaien, want we komen er niet zomaar vanaf. Het moet gedecodeerd worden. Ze hebben wat gestolen, houden iets achter, een prehistorisch item, en dat moet herontdekt worden, niet door materialistische archeologen maar door de filosofische archeologen. Deze items liggen gecodeerd in Rusland en Egypte.

Het Nepthys mysterie loopt via Rusland helemaal door tot Noord-Korea, want de eeuwige dood staat uiteindelijk voor het robotisme. Nazi Duitsland was daar ook een hele wrange voorstelling van, want uiteindelijk bijt het zich in de eigen staart, en dit is al in de geschiedenis. Alles ligt al gecodeerd in de geschiedenis. Stalin beet zichzelf toen hij Hitler beet. Dit waren allemaal robotische mechanismes, allemaal Noord-Koreaanse juche-hocus pocus. Daarom moet de mens tot de anderheids-filosofie komen.

In de anderheids-filosofie is er een beeld of mythe van de vrouwen die in de zee staan met hun spiegels, als een beeld dat zij 'het andere' zijn. Zij zijn ijdel, en strijden zo tegen het zelf. Het medische wereldrijk stal deze spiegels, en waanden zichzelf 'het andere', en streden zo in deze valse ijdelheid tegen de patienten, die zij als 'het zelf' bestempelden, wat moest vergaan. Dit is een hele smerige politiek dus, verdraaide filosofie. Zij kunnen zo de eeuwige dood niet sterven, denken ze, maar ze sterven het des te meer. Met hun strakke, starre, orthodoxe gezichten denken zij dat ze 'het andere' zijn, dat ze niet zullen sterven, en ze zijn vies van 'het zelf', hun patienten. Zij hebben hun

'untermensch' geschapen. Zo denken ze met hun chagrijnige, chauvinistische rotkoppen het eeuwige leven te hebben verkregen. Deze lui zijn totaal, maar dan ook totaal gestoord, maar het laat zich niet wegwissen dus het moet een kwartslag gedraaid worden. Het is de derde wereldoorlog, de verschrikkelijkste oorlog van hen allemaal. De beer vliegt hier zijn slachtoffer naar de keel, bijt zichzelf vast en laat niet meer los. De eeuwige dood kan niet buiten dit taaie mysterie.

Een eigenschap van het andere in de anderheids-filosofie is dat het andere het andere imiteert, opdat het zelf sterft.

Onder Egypte ligt de Rusland link die leidt tot de diepere verloren gegane prehistorie. Rusland is de tunnel, de put, hier naartoe. In de anderheids-filosofie is de woestijn ook het beeld van het hogere collectief waardoor het individu sterft. Ook het communisme is daar een beeld van. Alles is van het hogere collectief, een staats-apparaat. Het individu bestaat niet meer. Het gaat dus om de zogeheten massa-robot. Dit komt ook weer terug in het EE als het heilige meeste wat de dieptes der aarde bewaakt. Door het hogere meeste sterft het individu, want die moet daar helemaal in opgaan. In de anderheids-filosofie is er het beeld of de mythe van de roodbruinhuidige vrouwen die in de zee staan met rode spiegels. De rode spiegel is het beeld van het hogere collectief van het andere. Deze vrouwen zijn ijdel opdat het individu zal sterven en het hogere collectief zal overblijven. Het individu heeft geen bestaansrecht. Alleen de massa-robot zal overleven.

De Rusland link of tunnel is een put, een afgrond, van massa-robotiek in de baarmoeder van de aarde. Hierin sterft de mens, het zelf, het individu, de eeuwige dood, waar het eeuwige ijs ontstaat, de woestijn, de hogere massa, het heilige meeste, het ware communisme. Het bezit is niet van het zelf, maar van de hogere commune. Het individu wat daar geen gevoeligheid voor heeft wordt afgesneden, en het andere wordt erin opgenomen. Dit is de ware opname der valkyries.

Farao Akhenaten verkoos de rode schijf, de rode spiegel, boven alle goden. Alle goden moesten 'sterven' door deze rode spiegel, door de aten, want er was teveel corruptie in het priesterschap. De 'ten (aten) is ook de schorpioen-moeder als een beeld van de baarmoeder waarin alle parasieten die het kind bedreigen lek worden gestoken, het Egyptische beeld van de hel. De parasieten worden zo van het kind losgeknipt, weggeprikt, door de nauwkeurige tentakels van de schorpioen, om het kind te snoeien opdat het vrucht draagt. Dit moet wel een dodelijk accuraat robotisme zijn anders gaat er van alles mis, en zou de schorpioen haarzelf ombrengen. Aten betekent in het Egyptisch 'spiegel', en het wederstaan van autoriteit, en wegduwen, opstand. Zij zou geen individu scheppen, want dat zou niet overleven, maar zij zou de qab, qeb, de massa, scheppen (Geb), opdat het individu, de parasiet, zou sterven. Geb is de kist, kooi van Osiris, de ark, waarin hij verdronk in de Nijl. Qab, qeb, is het vermenigvuldigings-principe, het vruchtbaarheids-principe, het diepste binnenste, dus niet materialistisch. Zo kwam het hogere collectief voort. Het individu had geen bestaansrecht. Het atheisme leidt tot het hogere communisme, opdat er geen individuele goden meer zijn. Er zou een hogere massa komen. Door deze spiegel begon het zelf en het individu te sterven. Het hogere meeste zou komen. Dit was de eindbestemming van de eeuwige dood, die vanuit Egypte de link moest maken naar de verloren gegane diepere prehistorie. En wees eens eerlijk : de massa's vallen niet weg te wissen. Altijd maar weer wordt het individu overrompeld door de massa's. Daarom is alleen de hogere massa, het hogere meeste, de oplossing. Hierdoor zal de materie sterven, totaal platgewalsd worden. Het individu zal buigen tot de hogere massa, en geheel daarin vergaan. Dat is het geheim van de massa-robot.

Het probleem is het individu, altijd maar weer. En de massa's ? Tja, die zijn ook ten dode opgeschreven als het hogere collectief verschijnt, het hogere meeste. Dit is niet materialistisch, maar filosofisch. Het is zelfs niet zozeer geestelijk. De woestijn is het eeuwige ijs. Daar kan geen massa tegenop. Het individu schept altijd weer zijn eigen massa's. Dictators scheppen altijd weer hun eigen democratieën, maar het kan niet op tegen de woestijn. Daarom is er een hoger atheisme tegen al deze dingen. Het moet de eeuwige dood in, dan is de brug lang genoeg. Zo wordt er contact gemaakt. Als eerst al het individuele is afgebroken. Het individu is de grootste vijand. Het zelf is het stijfkoppigste apparaat wat er bestaat. Het zelf waant in al zijn grootspraak zichzelf de massa. Daarom moet de hogere massa-robot komen. Dat is een plan. Dat is een geheimenis. Dat is een filosofie. Niet materieel, en niet eens zozeer geestelijk. Veel geestelijkheid is gewoon het gewaan van het individu, het zelf, wat zichzelf nog niet door de eeuwige dood heeft verloren in de hogere massa's van de natuur.

Geb is massa in het Egyptisch, de hogere massa, waarvan Nepthys de dochter is, nog steeds staande op de ark met haar zuster Isis. Nepthys is de eeuwige dood die door de hogere massa werd gezonden, door Geb, de ark. Zo wordt de mens in de ark getrokken door de eeuwige dood, als de valkyrische opname. Weg is dan het individu, en weg is dan het zelf. Dat is wat de eeuwige dood, de eeuwige sab-bath, de dochter (bath) van Geb (seb, sab) is. Door haar, door haar baarmoeder, de schorpioen, ontstaat de massa-robot. De heilige gebondenheid, de atenu, wordt geleid door het hogere collectief. Het is het meeste van de hogere natuur, die alleen in het minste ontstaat. 'Wees de minste', wat ook tot het Jezus-principe behoort. Ga jezelf niet als een dolle gek overgeven aan de materiele massa's, aan de meeste stemmen gelden, denkende dat je zo'n stoere Darwinist bent, the survival of the strongest, want dat was helemaal niet wat Darwin zei. Er is een groot verschil tussen het latere nazi-darwinisme, van mensen die Darwin niet eens zelf hebben gelezen, net zoals nazi-christenen die zelf nooit de bijbel hebben gelezen, EN het oorspronkelijke nietzscheaanse darwinisme. Groot verschil. De enkelheids-filosofie van Nietzsche en Darwin is de enige weg tot de anderheids-filosofie. Het volgen van de massa's is een streek van het individu. De massa's volgen ook het individu. Vandaar dat het hogere collectief moest komen. Vandaar dat de beer moest aanvallen. De mens kan niet op tegen zee en woestijn. Het individu zal ingenomen worden door deze twee natuur-elementen. Heel simpel. De mens, het individu, is niets in de hogere filosofie van de natuur.

Het is iets wat het ijs doet, het maken van het hogere collectief, het is iets wat het eeuwige ijs doet, de eeuwige dood. Deze natuur-massa vormt zich voortdurend om tot de woestijn, en dan weer tot eeuwig ijs. De woestijn is het eeuwig ijs. Het zijn verschillende vormen van de natuur-massa. Weg met het individu, weg met het zelf. Maar alleen de enkeling die tot deze eeuwige dood is gekomen komt tot dit geheimenis.

De beer is totaal wereldvreemd. Probeer de beer maar eens wat uit te leggen. De beer zal altijd weer onvoorspelbaar zijn en er een andere agenda op nahouden. De beer laat zich niet beinvloeden door het individu. De beer zal toeslaan. Niemand kan de beer in een doosje stoppen. Gekken die met beren spelen spelen met hun leven.

De massa-robot heeft een confrontatie gehad met de eeuwige dood, waardoor het individu stierf. Zo werd de massa-robot opgenomen door de valkyries. Wat is het zelf dan nog, en het individu ? Niks

meer. Geen mensen meer, maar woestijnvlaktes die leiden tot ijsvlaktes waar ergens een beer ronddwaalt. Alleen nog maar natuur. Wat is de mens ? De mens is maar een zucht.

Genesis 3
Hebreeuws :
15En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop (rosh) vermorzelen en gij zult aan haar voeten vallen (aqeb, voeten, baarmoeder, billen, achterban van een leger).

Het wordt ook vertaald als : 'en gij zult het de hiel vermorzelen'. We zien hier de Egyptische lijn van Geb, het hogere collectief, wat later de ark is in het Aramees, de qebu, en daarna de agape in het Grieks, wat groter is dan geloof en hoop (de liefde). Aqep, de voet, wordt op de kop van de slang gezet, op de rosh, Rusland. Daarom hebben Rusland (rosh) en het hogere collectief (geb) met elkaar te maken, wat we terugzien in het communisme. Ook het Rusland zegel moet verbroken worden, de code moet gekraakt worden. De voet staat voor de diepte, en in dit geval de verloren gegane diepte van de prehistorie. Dit werd vermorzeld door de slang, maar de agape is sterker dan de dood. Alleen het hogere collectief, geb, kan namelijk de eeuwige dood overbruggen. Het individu sterft in deze tocht.

En daar staat het machtige geheimenis van Rusland wat de volkeren doet draaien. Ook Rusland zal de baarmoeder ingaan, en Ragnarok zal overblijven, wat al in de oertijd van de amazones bestond als het grote Tahulen.

Hoofdstuk 42. Het Ene of het Andere ? - Het Eeuwige Collectief

De mens is dus een metafoor, niet iets wat daadwerkelijk bestaat of moet bestaan. Het is een verhaal, als onderdeel van de natuur-filosofie. Mensen, het individu, het zelf, komen altijd weer aanzetten met 'het ene', en gaan geheel tegen de anderheids-filosofie in, in grote xenofobie (angst voor het vreemde, angst voor het andere). Het ene wordt aanbeden, en het andere wordt vermeden en gedemoniseerd. Mensen maken telkens het ene weer tot god, en noemen het 'de enige weg', met als grote voorbeeld de orthodoxe (maar onbijbelse) Jezus-cultus, en het gebeurt ook in de medische wereld veel, waar de wil van de medicus de enige weg is. Het ene houdt de mens tegen. Het ene moet de eeuwige dood in, opdat het andere gezien zal worden. Het ene is een groot monster, een zeemonster, wat de volkeren in de greep houdt, in de ban, en daarom moest de beer komen. Daarom moest de schorpioen komen. Rusland is zowel een beer als een schorpioen. Het ene moest vergaan in het hogere collectief. Het ene is een punt waar de mens telkens naar staart. De mens is gehypnotiseerd. Het ene is maar één, maar het andere is een hogere massa. Het andere is niet materialistisch, niet geestelijk, maar filosofisch. Het ene is aan de oppervlakte, en het andere is in de diepte. Het universum is verfijnd, een complexiteit, en in die complexiteit zal het oppervlakkige en het ene vergaan. De mens houdt vast aan het ene, niet zomaar uit angst. Neen. Als de angst groter zou zijn, dan zou de mens het ene niet meer vasthouden. Het is een gebrek aan hogere angst. De

mens redeneert tegen de natuur-filosofie. Het zijn robotische mechanismes die de mens heeft aangeleerd in zijn gebrek aan hogere angst, zijn gebrek aan voorzichtigheid en natuurlijkheid. De mens is een gevangene van het ene, en zo een gevangene van het individu en het zelf. De mens is zo een schepsel, een kunstmatig schepsel, van het ene. De anderheids-filosofie stelt dan dat de mens tot het eeuwige collectief moet komen. Het symptoom daarvan : spraakblokkades, de wachter voor de mond.

In de anderheids-filosofie is er een hogere ijdelheid, namelijk de filosofische ijdelheid, het perfectionisme. Dit is tegengesteld aan de lagere, materialistische ijdelheid, die perfectionistisch is in oppervlakkigheden en bijzaken, perfectionistisch in het verdoezelen van dingen, en ook is het tegengesteld aan de lagere, geestelijke ijdelheid van religie, wat ook allemaal de gewitte graven zijn.

Hoofdstuk 43. Het Verminderende Bewustzijn

In deze tijd waarin er veel aandacht is voor 'verlichting' en 'bewustzijnsverruiming' zo goed en kwaad als dat gaat, wil ik de aandacht leggen op de 'verduistering', want de mens heeft teveel bewustzijn, en dit bewustzijn is grotendeels vals, als een soort van bij-effect van een verslaving, een drug, en de mens ijlt slechts. Om beter en dieper te dromen moet de mens eerst beter en dieper slapen. Vandaar dat deze atheistische eeuwige dood, een soort van diepe slaapstaat, heel belangrijk is. Daartoe komt de beer, daartoe komt Rusland. De mens heeft maar een heel klein druppeltje bewustzijn nodig, een heel klein straaltje. Allereerst moet de mens zichzelf verliezen en alle afgoden, ook de drugs, loslaten. Roshland is een code, een brug, tot de diepere prehistorie die verloren is gegaan, een stukje paradijselijke natuur, alles wat de mens nodig heeft. De afgod houdt de mens tegen. Roshland leidt terug tot het begin, tot het oorspronkelijke, het onaangetaste, het pure, waar ook het Hebreeuwse woordje 'rosh' voor staat, het eerste woord van de bijbel. Daar begint alles mee. Al het bewustzijn van deze tijd heeft de mens in grote problemen gebracht. Het bewustzijn liegt tot de mens. De mens heeft het ingekocht en ingeslikt, en het laat de mens niet meer los. De mens ijlt nu, woelende in zijn slaap. De mens worstelt. Teveel bewustzijn. Wie kan er met zulk groot verdriet leven ? Het is een nachtmerrie. We kunnen niet alles goed gaan lopen praten. De mens moet dieper slapen .... de eeuwige dood, een diepere slaaptoestand van de natuur, niet letterlijk natuurlijk, maar filosofisch, als een tussenlaag. Rusland zou een nieuwe nachtmerrie zijn als we het letterlijk zouden nemen, dus dat doen we niet, en hebben we nooit gedaan. Rusland is een raadsel.

Het bewustzijn moet sterven, net zoals het zelf, het individu, het ego, het ene. Het bewustzijn houdt deze kermis in stand. Dit bewustzijn werd ooit in de mens gelegd, hup, weer de volgende. De mens was als een bakje dat gevuld werd door de ijsjesman of in de ijsfabriek, als in de tandarts-stoel. Hup, weer ééntje vergiftigd. Kwak er maar in. Het zijn allemaal nummers. Het was een gedwongen bewustzijn. De mens had er niet om gevraagd. De mens was totaal hulpeloos, als broodjes bij de bakker. Volgende klant.

En dan sta je ineens in de natuur aan de rivier van het Roshland raadsel. Je kijkt naar de rivier tussen de grote planten en struiken met de grote bladeren. Je ademt het diep in. Allemaal natuur. Het is de rivier van de eeuwige dood, een krachtig sap. Alles wordt daar naartoe gedreven. Een groot filosofisch geheimenis. Het bewustzijn van de mens moet eerst sterven, diep slapen, verduisterd worden. Eeuwigheid betekent volkomenheid. De mens mag niets achterhouden. Alles gaat de rivier in. Kopje onder. Al het geklaag van de mens wordt in stand gehouden door het gedwongen bewustzijn. Het is pure marteling. Daarom : slapen, en diep. Eeuwigheid is volkomenheid, niet letterlijk. De orthodoxe beer brult aan de kant van de rivier. We hebben hem nodig, maar kom er niet te dichtbij. Blijf in het water. Wat een verschrikking is deze zwarte beer. En hoezeer smacht de ziel van de mens dit raadsel te kennen. Deze beer is groot, heel groot. Je wilt er geen ruzie mee hebben, maar het heeft al ruzie met je, het heeft je de oorlog al verklaard, het heeft je eeuwige dood al in gedachten. Hevig brult het aan de waterkant, vol bloedlust, en het water is koud. Dan rent de beer het water in, en alles staat stil.

Ook het bewustzijn moet sterven. De mens heeft er maar weinig van nodig. Er is iets veel groters dan bewustzijn, en dat is de filosofie. In de filosofie gaat de mens telkens kopje onder, sterft de mens voortdurend een eeuwige dood, ook het bewustzijn van de mens. Het gaat niet om het vele bewustzijn, maar om het ware, en dat is slechts klein, heel weinig. Het leidt de mens door de nacht heen, als een rood spoor van bloed. Het zijn maar wat bloeddruppeltjes. De mens 'weet' teveel, de mens 'kent' teveel, en slaapt te weinig. Alsmaar meer wil de mens, maar het gaat niet om het meer, maar om het ware. Eerst moet de mens zoveel overbodigheid vergeten. Er is zoveel overkennis die de mens weer moet verliezen, valse, ingebeelde kennis, overbewustzijn.

De zwarte beer gromt. De schorpioen van Roshland grijpt om zich heen. Knippende, prikkende, dodende. Het is slechts een brug. Het is het einde niet. Het verminderende bewustzijn, het bloedende spoor, leidt tot eindeloosheid. Het bewustzijn moet sterven. Het bewustzijn houdt het zelf in stand, het individu, het ene, het ego. Er is iets groters dan bewustzijn. De mens heeft vaak alleen maar overmatig horizontaal bewustzijn en overmatig zelfbewustzijn. Alles draait om de mens zelf door dit valse bewustzijn. Daarom moest de nachtmerrie van de zwarte beer komen. Het is naar de mens op jacht. Het sluit de mens in. Het heeft de mens omsingeld.

De mens is ergens vastgelopen in de slaap. De mens slaapt maar half. De mens heeft de eeuwige slaap nodig, voor eeuwige dromen. Het bewustzijn van de mens moet gesnoeid worden.

Hoofdstuk 44. De Rivier van de Eeuwige Dromen

Alertheid is niet hetzelfde als bewustzijn. Alertheid is een systematiek die aangeleerd is, automatisch is geworden, zoals 99% van de functies van het lichaam onbewust zijn, zoals het afweermechanisme en de hartslag. Het werkt zelfs optimaal als de mens slaapt. Juist als dit alleen maar door bewustzijn zou werken, dan zou alles verkeerd gaan. Automatisme is de oplossing, en die wordt steeds onbewuster naarmate het aangeleerd en verfijnd is geworden. Het is een natuurlijk groei-mechanisme. Er is maar weinig bewustzijn nodig, en dat verdwijnt voortdurend in de eeuwige slaap, als gefilterd kern-bewustzijn, prioriteits-bewustzijn, wat ook een leninistisch principe is. Zo behoed de mens zichzelf tegen parasieten. De beer en de schorpioen waken over het verstand. Het communisme kwam opzetten door de eerste wereldoorlog waarin het tsarische, kapitalistische Rusland ten onder ging. Communisme is gelijkheid in diepte, maar dit mag nooit letterlijk worden. Het is een filosofie, geen tirannie. Het werd al snel tot een roofsysteem, vooral onder Stalin. Communisme kan al snel gemaskerd kapitalisme zijn. Maar het gaat dus even om het idee : De eerste wereldoorlog was de wieg van het communisme, als de rivier van de metaforische eeuwige dood, waaraan de mens een confrontatie had met de zwarte beer. Het ging niet meer om het lang-leve-het-bewustzijn hedonisme, maar om gericht bewustzijn. De mens moest terugkeren tot het natuur-robotisme om hem veilig te houden, en teveel bewustzijn zou daartoe een bedreiging vormen. Het bewustzijn moest verminderen totdat het op kernpunten was aangekomen. De eerste wereldoorlog, de rivier van de eeuwige dood, stroomde regelrecht naar de tweede wereldoorlog, het automatisme. Dit waren de robotten van de hel, en er was eerst een grote confrontatie met het pseudo-automatisme. Stalin, het geindustrialiseerde, robotische Rusland, won de tweede wereldoorlog. Het was een harde kern. Stalin was zo nazi als de ziekte, nationaal communistisch, stalinistisch communistisch. Stalin was de Russische Hitler, met dubbel zoveel moorden. De naco's kwamen na de nazi's. Op het stalinistische nazi-naco fundament werd het medische wereldrijk gebouwd. Het robotische naco rijk kreeg ondertussen zijn hoogtepunt in Noord Korea, die een ondergrondse hel had geschapen om alle politieke tegenstanders in te werpen. Dit was allemaal een markt van pseudo-bewustzijn. Het bewustzijn moest verminderen in de metaforische eeuwige dood om tot het filosofische automatisme te komen.

Het bewustzijn vermindert totdat het vastklikt in het paradijselijke automatisme. Teveel bewustzijn houdt dit proces tegen. De mens moest dus weer terug over de rivier van de eeuwige dood, de eerste wereldoorlog aan het begin van de 1900-eeuw, om zo terug te gaan naar de jaren 1800, de eeuw van de Duitse filosofie, het fundament van het filosofische communisme. De mens kwam namelijk aan de verkeerde kant van de spiegel terecht. De eeuw van Rusland was begonnen met de eerste wereldoorlog, en leidde zo tot de tweede wereldoorlog, tot het Duitsland probleem. Waarom ? Omdat de Duitse filosofie overboord was gegooid. De mens moest terug naar de ware 1800-wortels van Duitsland, van het Duitse idealisme, van het Nietzscheaanse perspectivisme en semi-nihilisme. Dat zou de mens bewaren tegen het monster van orthodoxie. Er was een filosofische strijd te voeren

in Duitsland. De tweede wereldoorlog was een uitroepteken, een wegwijzer. De mens moest terug naar een verloren fundament, en dat was niet nazi Duitsland, maar het idealistische Duitsland. Duitsland was uitgegroeid tot een monster, en dit was al voorzien door Nietzsche in de jaren 1800. Darwin liet al zien dat de mens niet tegen de natuur opkon. De natuurlijke selectie, de natuurlijke uitverkiezing, zou de mens innemen. Dit was volledig robotisch en filosofisch, gebouwd op vaststaande dieper liggende principes van het bestaan. Het volgepropte, massale bewustzijn moest plaatsmaken voor het prioriteitisme, wat een automatisme was van de natuur. Hoe minder bewustzijn, hoe beter, zolang de kernen er maar waren, de prioriteiten. De prioriteiten zouden alleen maar gewaarborgd zijn in het verlagende bewustzijn.

De natuur, de bomen en de dieren, weten allemaal niet wat er in de kranten geschreven is, en wat die buurvrouw tegen die buurvrouw heeft gezegd, en wie wie heeft vermoord en wanneer. Het zal hun een rotzorg zijn. Zij hebben het bewustzijn op een laag pitje, zodat ze oog hebben voor de zaken die er werkelijk toe doen. Ze houden de laatste mode niet bij, of welke voetbalclub gewonnen heeft van welke voetbalclub en in wat jaar. Ze willen niet afgeleid worden van wat er daadwerkelijk toe doet, de prioriteitsschakels. Ze weten niet wie waar president is, en wat anderen erover hebben gezegd in welk tijdschrift, maar ze voelen wel veel, en strijden wel de hogere, vertikale strijd. Soms is het beter dingen niet te weten, en zij spreken niet. Zij houden zich wijselijk stil. Ze gooien geen kolen op 't vuur. Ze houden het bij de natuur.

Maar de mens wordt telkens weer afgeleid door bijzaken, ijdelheden, want de mens vereert het pseudo-bewustzijn, of is daarin gevangen. De natuur heeft al een weg daartoe aangelegd om te kunnen ontsnappen, door het verlagende bewustzijn. Het leidt tot de strategische robotiek. Dan pas zal het nazi en naco voorhangsel scheuren. De droom is het gesnoeide bewustzijn. Zoals de rivier van de eeuwige dood door de eerste wereldoorlog stroomde, zo stroomde de rivier van de eeuwige dromen door de tweede wereldoorlog.

Hoofdstuk 45. Het Zee Alarm en het IJs Alarm

Wat komt er om kwart over zes op de televisie, en op welke zender ? De natuur zou het niet weten, en de familie konijn ook niet, en al helemaal niet de zwarte beren. Ze willen het ook niet weten. De natuur heeft zijn eigen televisie, en daar genoeg aan. Zodra er vals bewustzijn of overmatig bewustzijn aan een dier zou gaan kleven om eitjes te leggen, dan steekt de schorpioen dit pseudo-bewustzijn en de eitjes ervan lek. Dit doet de schorpioen door de heilige epilsepsie, het wegvallen van het bewustzijn, zodat het dier veilig blijft. Dit kan de schorpioen ook bij een natuurmens doen. Er is een natuur-epilepsie als onderdeel van het immuunsysteem. De mens is verslaafd aan kracht, maar de natuur werkt door epilepsie en spasme. Ook het hart en de geslachtsdelen van de mens

werken door spasme. Het zijn de patronen van een dieper beveiligings-systeem. De kracht van de mens moet sterven, want de kracht houdt het bewustzijn van de mens in leven. Er is een groot verschil tussen kracht en het uitgebalanceerde en pulserende natuurspasme. De natuur geeft nooit teveel en nooit te weinig. Als het bewustzijn wegvalt, blijft het automatisme over. De mens mag dit natuurritme leren kennen. Het is een geheel andere code, en zal zichzelf vertalen door deze patronen in een eigen natuurtelevisie, een dromen televisie.

Het medische wereldrijk, de derde wereldoorlog, na en op het fundament van Stalin, met haar giftige gedwongen medicijnen en implantaten, heeft de mens geheel ontregeld. De mens verloor totaal zijn orientatie vermogen. De rivier van de natuur-epilepsie loopt hier ergens doorheen. De mens viel ten prooi aan een huis van dokters. Het is weer zo'n uitroepteken en wegwijzer, want de mens was door de eeuwen heen het natuur-medicijn verloren, het shamanisme, door de indianenvolkeren, de natuurvolkeren, uit te moorden. Daarom moet de mens terug naar de verloren prehistorie.

Persoonlijkheid is slechts een metafoor van uitvoerigheid. Als iets uitvoerig wordt, wordt iets persoonlijk, krijgt iets handen en voeten. Maar uitvoerigheid is niet per definitie goed. Daarom moet de persoonlijkheid eerst minderen, symbolisch sterven, opdat alles terug kan keren tot oorspronkelijke principes. Het is juist persoonlijkheid die kracht in leven houdt, en zo het bewustzijn. Daarom moet alles eerst terugkeren tot natuurlijke beginsels, pure natuur, voordat er mensen waren, want mensen zijn symbolen van uitvoerigheid van ideeën en principes. Alles is veel te snel persoonlijk geworden, als een verkrachting. Eerst moet alles weer onpersoonlijk worden, terugkeren tot de principes, tot de tijd waarin er nog geen mensen bestonden. De persoonlijkheid moet sterven in de eeuwige dood. De zee van de eeuwige dood moet overgegaan worden waarin alles zal sterven. Daarachter is alleen mensloze en persoonloze natuur. Wat een rust moet er daar zijn. De mens is in letterlijkheid tot op het bot een kwaadaardig en boosaardig wezen. De mens kan alleen functioneren als metafoor.

De onpersoonlijkheid is als een natuur-machine. Er was iets of iemand die de uitvoerigheid van de natuur te snel wilde vermenselijken en verpersoonlijken, vanwege sex-drang, hedonisme, gemakszucht, marktzucht, wat ten koste ging van de natuur. Het is een mooie metafoor, maar het is te snel gegrepen. De metafoor werd geroofd en verletterlijkt. En zie hier : de mensheid. Wat een stel doorgedraafde imbecielen. De mens was nog niet klaar mens te zijn. Principes werden gedwongen in dit harnas te gaan. Het was de verkrachting van de natuur, en de natuur kreeg een verschrikkelijke miskraam. Dus mens of machine ? Eerst moeten de machines komen.

Uitvoerigheid kan allereerst vertaald worden in nog meer mensloze en persoonsloze natuur, opdat de principes zuiver blijven, en alle systematische filosofie waarbinnen zij functioneren. Het zijn principes, geen personen, die eerst moeten groeien en zich eerst moeten verfijnen. Ze zijn nog niet rijp om geplukt te worden en mens te worden. Dat zou een misoogst zijn. Er waren nog een heleboel tussenstappen die ontbraken. Het natuurlijke proces werd onderbroken. En daar was het mysterie van de stad. Alles liep vast en een overmoedige mens, een overmoedige persoonlijkheid ontstond.

Persoonlijkheid was een kinderziekte van de natuur, en daarmee kwam ook het overmatige bewustzijn. Maar de natuur zal zichzelf weer herstellen. De natuur heeft de oorlog verklaard aan de

persoonlijkheid. De natuur wil verder met de principes en de filosofie, met de onpersoonlijkheid. Gewoon pure natuur, en dan zal er wat groters zijn dan persoonlijkheid. Er zullen natuur-ervaringen zijn zonder dat er persoonlijkheid en al teveel bewustzijn is. In dromen is de persoonlijkheid en het bewustzijn gedempt en gesnoeid, en gaat het om de hogere, cryptische natuur-patronen. Deze taal moet nog geleerd worden. In het automatisme mag de persoonlijkheid ten onder gaan, evenals het bewustzijn om aangesloten te zijn op veel grotere en belangrijkere dingen van de natuur.

Hoevaak denkt een mens wel niet : 'Mijn persoonlijkheid staat mij in de weg,' of 'mijn bewustzijn staat mij in de weg,' en vaak heeft de mens het niet eens door. Er is een veel grotere natuur. Deze natuur zal de stadse ziekte waarin de mens opgesloten wordt gehouden overweldigen. De natuur is het meer dan zat. Dit is niet eens een letterlijke oorlog of krachtmeting, maar een filosofie. Al vanaf het begin is het zo geweest dat de natuur de mens altijd overleefd. Koninkrijken komen en gaan, zoals ook steden, maar de natuur zal altijd blijven staan, en altijd het eerste en laatste woord hebben. De natuur staat niet op zichzelf. De natuur is slechts een metafoor van de filosofie. Ook de natuur moet plaatsmaken voor de filosofie, iets veel diepers. Natuur mag nooit overmoedig komen. In den beginne was er de filosofie, en door de filosofie zijn alle dingen geworden. Wel schijnt het zo te zijn dat filosofie zich altijd uit door de natuur, en onlosmakelijk verbonden is aan de natuur. Toen de filosofie kwam volgde de natuur direct. De filosofie is de eerste oorsprong, en de natuur de directe tweede, als een absolute noodzaak, anders zou de filosofie sterven. De natuur is het hart en de levensadem van de filosofie. Zonder de natuur is de filosofie dood, en zonder de filosofie is de natuur dood. Zowel de filosofie als de natuur staan niet op zichzelf. De filosofie geeft de grenzen aan van de natuur. Filosofie is de leer der tussenstappen. Filosofie is het proces van de natuur, en de natuur is het proces van de filosofie.

Er zijn krachten in het spel die dingen te snel vermenselijken en te snel verpersoonlijken, en het brengt oneindig leed. Daarom moet de natuur het afremmen, alles in de vertraging gooien en de persoonlijkheid en het daarbij horende bewustzijn doorsteken, verminderen. De giftige schorpioen is hierin een onpersoonlijke, genadeloze machine. Ook de zwarte beer zal dat wat ook maar iets op een mens, een persoonlijkheid of bewustzijn lijkt achtervolgen en tot de eeuwige dood brengen. Hysterisch bewaakt de zwarte beer de onpersoonlijkheid van de natuur. De zwarte beer weet namelijk dat als hij ook maar iets over het hoofd zien, dan zal het zich voortplanten en de gehele natuur ten gronde kunnen brengen. De zwarte beer heeft hier een neus voor, en ook de schorpioen heeft hier haar zintuigen voor. En hoe zou de natuur zich ontwikkelen als die krachten er niet zouden zijn, en er waren geen mensen, geen persoonlijkheid en geen bewustzijn ? De zeeën zouden veel groter zijn, en de zee natuur zou zich veel beter kunnen uiten.

Stel je eens voor : geen mensheid, geen persoonlijkheid, geen bewustzijn, maar de filosofie zou zich uiten door de geheimen van de zee. Het komt alleen in dromen, in vlagen, zeer cryptisch, via de natuur patronen van een andere, diepere filosofische taal, in het overweldigende zee spasme van de natuur, in de epileptische patronen van de metaforische eeuwige dood. Het zou beginnen met grote angstaanjagende zee schepselen die ervoor zorgen dat niets menselijks en persoonlijks opkomt, en op het land zijn de meest angstaanjagende, grote reptielen die hetzelfde doen, als de metaforen van het filosofische beveiligings-systeem van de natuur. En in de bossen en op de ijsvlaktes zijn de woeste en monsterlijke zwarte beren voor hetzelfde doel, samen met de meest dodelijke schorpioenen. Het moet wel. Er staat teveel op het spel. Ze proberen de tijd voor de komst van de mens zoveel mogelijk te rekken. Grote natuurkrachten zijn in het spel. Zal het lukken of zal het niet

lukken ? De aarde is in grote barensnood, en moet wel baren. Daarom besluit de zee haar te overweldigen, en het ijs, want het is nog geen tijd. Was de aarde verkracht ? En wie of wat was de verkrachter ? De schorpioen steekt het ei met haar gif. De persoonlijkheid mag niet opkomen, want dan zou alles eraan gaan. Het is een grote buitenaardse dreiging. De aarde was verkracht van buitenaf. Het buitenaardse wilde de aarde persoonlijk maken, tot een slaaf, maar het is mislukt. Het buitenaardse is woest. Het buitenaardse zaad is diep in de aarde als een vuur, en komt naarbuiten door vulkanische activiteit, maar de zeeën en het ijs doven het weer. Het is nog geen tijd voor persoonlijkheid. Het is geen tijd voor de mensheid, geen tijd voor bewustzijn. En grote aardbevingen houden de aarde veilig, de epilepsie van de aarde.

De filosofie kan niet zonder de zee. De zee is het immuunsysteem van de aarde, van de natuur. De golven zijn de wachters van de aarde. Zij moeten alles vertragen en verminderen, zodat de tussenstappen van de filosofie zichtbaar worden. Zij zijn het alarm.

De zee zal de persoonlijkheid nooit voortijdig laten opkomen. Maar hoe kan dat dan ? Heeft de zee de mensheid niet doorgelaten dan ? Neen. Het zijn slechts nachtmerries.

Het zijn grote vissen die persoonlijkheden projecteren. Er is iets diepers dan persoonlijkheden, namelijk de absolute filosofische modellen. De grote vissen channelen uitvoerigheid en symboliseren het tot persoonlijkheden.

De zee bestaat niet echt, maar is een metafoor. De Wil is fataal. Het gaat om de Wet, van filosofie. Niet Wil, maar Wet. Wil is het domste en gevaarlijkste wat er is en geeft geboorte aan overmoedige persoonlijkheid. Wil is spijbelen.

Het gaat ook niet om geluk, maar iets veel diepers. Daarvoor is het ijs-alarm.

Het gaat ook niet om het bekende, maar om het onbekende.

Hoofdstuk 46. Rusland in de Egyptosofie

Het mens zijn is zwaar overdreven. Het is maar een heel klein onderdeel van de natuur, en slechts metaforisch, en mag er alleen zijn op de juiste tijdstippen, en alleen pulserend, als onderdeel van een veel groter patroon, wat telkens weer epileptisch wegvaagt. De letterlijke en volkomen mens is een gif, maar bestaat slechts als een nachtmerrie. De zee heeft het nooit werkelijk toegelaten. De

zee is een groot alarm in de natuur immunologie. De grote vissen die deze nachtmerries van persoonlijkheid in de natuur projecteren channelen gewoon buitenaardse energie waar ze zich geen raad mee weten. Ze gooien het de natuur in, opdat de natuur het zal verwerken. Ze kopiëren het, imiteren het, en maken er echo's van, opdat ze het subtiel kunnen veranderen.

Wat een machtig natuurverschijnsel is dit. We zien het overal om ons heen. Het zijn allemaal herhalingen. De natuur zal het verwerken. Het geeft de indruk dat er nu iets plaatsvindt, maar het is slechts een echo. Deze vissen absorberen dus de aanvallen, en maken ze kaleidoscopisch. Het is creatief materiaal. Ze halen er alles uit wat eruit te halen is, het onderste uit de kan. Iemand of iets maakt ons maar wijs dat wij volkomen mens zijn, maar wij zijn veel groter. De matrix moet doorbroken worden, opdat de parallelle werelden zichtbaar worden, die veel groter zijn. Zo kan de energie op meerdere sporen komen en zich kanaliseren en specialiseren. De nachtmerrie blijft dus komen totdat het verwerkt is. Heel simpel.

De mens is de climax van de natuur, maar je wilt er geen overdosis van, en je wilt ook niet dat het voortijdig gebeurt. In de nachtmerrie was er slechts een karikatuur van de mens. Het moest metaforisch blijven, maar het werd verletterlijkt. Het was een groot ongeluk.

Het communisme is een metafoor van de natuur kopieer machine waardoor door het herhalen steeds heel subtiel en heel langzaam dingen gecorrigeerd worden. Dit is ook een Vur principe. Een ladder bestaat uit sterk op elkaar lijkende evenementen die toch in iets kleins met elkaar verschillen en waardoor er verder gekomen kan worden. Daarom werken de krachten van evolutie en devolutie ook weer telkens op elkaar in om elkaar te zuiveren en te beveiligen, om elkaar te verfijnen. De mens is niet de enige metafoor voor het uitvoerige, het verfijnde. Een verhaal kan ook een metafoor zijn van verfijnde kennis, waarin een bepaalde filosofie handen en voeten heeft gekregen.

In de Egyptologie is Geb, de god(in) van de aarde, de massa en de vermenigvuldiger, als een beeld van het communisme, als de ark waarop zijn dochter Nephthys staat, de eeuwige dood, oftewel het 'volkomen sterven aan jezelf'. Alleen zo krijg je toegang tot de ark en wordt je door de valkyries opgenomen. Geb en zijn dochter Nephthys zijn dus beiden Egyptosofische beelden van Rusland. Het is een bepaalde taal, en juist het vertaalvermogen van de mens moet eerst gestoken worden door de schorpioen, want de mens vertaalt te snel. De mens wil niet met twijfel leven, en maakt zo valse zekerheden. De mens vertaalt telkens heel selectief en verdraaid, als een vooroordeel. Daarom moet eerst dit vertaalmechanisme gezuiverd worden in de eeuwige dood. Ook het vertalen mag alleen natuurlijk gaan, en niet geforceerd. Er staat teveel op het spel. De vertaalregels zijn te vinden in de natuurfilosofie, waarin de tussenstappen worden gevonden. Daarom vertragen Geb en Nephthys de mens, om hen voor ongelukken te behoeden. De mens wordt teruggebracht tot het raadsel van Roshland, wat een brug is van de Egyptosofie tot de verloren gegane prehistorische natuurfilosofie. Denk je eens in hoeveel geschriften en cultuurwijsheden, en grot-inscripties door de eeuwen en millennia heen verloren zijn gegaan. De mens moet terug, de brug over, maar hoe ? De mens moet vat krijgen op het Roshland raadsel. Het staat niet op zichzelf. Het is iets Egyptisch wat terugleid tot de verloren gegane prehistorie. Er gaat dus nog dieper geboord worden, want de Egyptische wortels vloeien in de diepte ergens in over. Wat is het precies ? Het is heel fundamenteel, een verloren gegane cultuur. Egypte wijst er naar terug. In Egypte zijn een heleboel aanwijzingen naar deze verloren cultuur. Ook Egypte kwam voort uit deze cultuur.

Egypte is een machtig natuurverschijnsel. Zonder Egypte komen we er niet. Maar er is zoveel Egyptologie door de eeuwen heen verloren gegaan. Toch hangen de codes van het verloren gegane Egyptische deel nog rondom ons, zoals bijvoorbeeld het Roshland raadsel. Het is de brug tussen Egypte en nog iets diepers.

Veel van Egypte ging dus verloren in de tijd, maar dingen zijn nooit echt verloren, want het komt altijd in andere vormen tot ons. Het kan niet weggewist worden.

Hoofdstuk 47. De Filosofie van het Voortijdse Afrika

Afrika is zo'n beetje doodgenegeerd. Het Westen houdt zich hysterisch doof, al een hele lange tijd. Dit komt omdat ze de opgeslagen kennis van Afrika niet willen kennen. Het zou de val van het Westerse droom-imperium betekenen. Maar Afrika zal de val van de huidige wereld betekenen, van het huidige systeem. De mens kan niet sollen met de natuur. De mens denkt dat hij het kan, en lacht erom. 'Kijk wat een macht ik heb over de natuur. Kijk wat ik allemaal met de natuur kan doen.' Maar de mens onderschat de strategie van de natuur. Telkens weer. De natuur neemt de tijd. Bij de tijd dat de mens dat door gaat krijgen is het al te laat. De mens is een parasiet, en de natuur heeft de mens al geheel ingesloten. De diepere mens zal teruggaan tot Afrika. Wat betekent dit ?

Het huidige Afrika is maar een druppel vergeleken met het verloren, voortijdse Afrika. Dit bestond uit diverse delen. Voorbeelden hiervan zijn het Egyptische Afrika, het Iraadse Afrika en het Israelitische Afrika. Het Egyptische Afrika heeft dus veel diepere wortels dieper in Afrika. De tunnels van Egypte leiden terug tot de verloren, voortijdse Afrikaanse natuur.

De mens wil altijd mens wezen, maar teveel van deze drugs zal hen vernietigen. De mens heeft een overdosis van het mens-zijn genomen, en ijlt nu, denkende macht te hebben over de dieren en de planten. Maar Ra in de Egyptologie ging door de onderwereld en ging heel zorgvuldig met de mens-drugs om. Hij was niet altijd mens. Hij veranderde in allerlei goden en godinnen die vaak half dier waren. Ra veranderde voortdurend in beesten. Ook in de Vur gebeurt dit, en soms wordt er veranderd in struiken. Ra is in het Egyptisch ook Re en Rw. In de originele Aramese grondtekst van de bijbel is deze Egyptische god overgenomen, Rw, en gaat het verhaal gewoon verder. Het betekent 'richting', het gerichte, dit in tegenstelling tot het overmatige bewustzijn. Rw heeft meer te maken met de duisternis, de nacht. Rw is in de judeo-christelijke traditie de heilige geest. In het Hebreeuws is het ruwach, wat 'de broer of schaduw van Rw' is. Jezus moest weggaan om Rw te brengen, staat er in de Aramese bijbel. Rw is het andere. Dit moest nog geopenbaard worden. Rw zou leiden tot de volle waarheid. Het was alleen voor hen die daar klaar voor waren, maar het is dus

iets Egyptisch, en heeft veel diepere Afrikaanse wortels. Christenen die de Heilige Geest aanbidden aanbidden dus in principe gewoon Ra, Rw. Maar de mens moet oppassen met aanbiddingsfeestjes. Het gaat om filosofische principes. Vooral de vrijere kerken houden zich veel bezig met lofprijzing, maar het gaat ten koste aan studie en diepte. Zelfs in de bijbel wordt er al tegen gewaarschuwd, tegen het vele, oeverloze lofprijzen, maar de vrij-christelijke mens stoort zich daar vaak niet aan. Ze verstoppen zich eronder, zodat ze niet met hun zonden en onwetendheid hoeven af te rekenen.

Als dolle gekken dansen ze om hun goden, maar ze kennen hun goden niet. Ze weten niet wat het inhoudt. Ze roepen zo de grootst mogelijke demonen op. Er komt verschrikkelijke kortsluiting van, want ze spelen gewoon met electriciteit. Ze kennen de gevaren niet, en willen het ook niet weten. Dit is het pad van de enkeling, en dat heeft de natuur zo bepaald. Het is de Darwin-Nietzsche filosofie. Dit heilige fundament is teruggegeven in de jaren 1800, maar het heeft diepe Israelitische, Egyptische en Afrikaanse wortels. De mens moet terug naar de oertijd om het uit te werken.

Mattheus 1
18De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit de heilige Rw, Ra.

Jezus was dus volgens de echte bijbel, de Aramese bijbel, wat ook de taal van Jezus was, het kind van de Egyptische god Ra, oftewel van richting. Vandaar dat Jezus ook zei dat hij niets kon doen of zeggen als hij het niet eerst zijn vader zag doen. Jezus predikte dus, net als John Wesley in de jaren 1700, het perfectionisme, oftewel het robotisme, het gerichte. Jezus predikte zijn vader, Rw, Ra. Dit was een filosofie. De lucht zit vol met demonen die door de mens heendenken en heenspreken, dus het pad van Rw, Ra, van richting, was de enige weg. Er was al een pad door het mijnenveld heengestippeld, en daar mocht de mens niet vanaf wijken. Het was om de mens te beveiligen.

Maar nu komt het : 'heilig' is in het Aramees 'kadesh' (qdws), en dit was oorspronkelijk een Semitisch-Egyptische godin, Kadesh, of Qetesh. Zij werd ook afgebeeld als een naakte vrouw op een beest of leeuw. 'Naaktheid' is een symbool van openbaring. Vandaar dat we de vrouw op het beest ook tegenkomen in het boek Openbaring. Haar betekenis kan zowel negatief als positief worden uitgelegd in de grondtekst. Het was een zogenaamde spiegel-vertelling. Johannes vereerde deze vrouw ook. Het zijn dubbelzinnige verhalen.

Mattheus 1
Aramees
18De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit Kadesh Rw, Ra.

Niet slechts Maria was de moeder van Jezus, maar ook de godin Kadesh, de naakte (geopenbaarde, openbarende) godin op het beest.

Het westerse christendom heeft het allemaal overmatig lopen vermannelijken, zoals ze ook eens deden met de drie-eenheid. Er bestond al een drie-eenheid waar Kadesh, de godin van heiligheid, deel van was, als de godin van de geestesvervoering, de extase van openbaring. De andere godinnen waren Astarte en Anat. Het boek openbaring laat de gecompliceerdheid zien van het vrouwelijke wezen, want er is zowel een goed deel als een demonisch deel, maar juist door diepte-studie en

openbaring kan de mens hier inzicht in krijgen, opdat het mysterie van de vrouw opgelost wordt. Kadesh werd ook het oog van Rw (Ra) genoemd, wat een titel was van de dochters van Rw. Hij had verschillende dochters, waaronder ook Sekhmet, Hathor, Bastet en Ma'at. Het oog staat ook voor openbaring en inzicht, en Ra zond het tot de aarde als een oordeel. Zo wordt Mattheus 1:18 nog duidelijker :

Mattheus 1
Aramees
18De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit Kadesh, het oog, de openbaring van Rw, Ra.

De christenen vertalen het telkens als 'de heilige geest', en het komt telkens weer terug in de bijbel, maar het gaat over iets veel diepers.

Kadesh, de dochter van Ra bracht dus haar gaven. In de Egyptologie had zij een slang in de ene hand en bloemen in de andere hand, als Eva met de slang die de mens, Adam, de gave van kennis gaf. Ook dit verhaal kan zowel positief als negatief worden uitgelegd, omdat het weer een spiegel-verhaal was in de grondtekst, maar westerse christenen hebben het geheel gedemoniseerd, in hun onbekendheid met de achtergronden en dualiteit van de poëtische, metaforische, paradoxale talen van het Midden Oosten.

In de oorspronkelijke vrouwelijke drie-eenheid was Kadesh ook een bijnaam van Ashera, de moeder godin, en een naam voor de hemel, begin van de hemel. Ashera of Shu-Ra is het Egyptische woord shu, hemel, (wat ook weer terugkomt in de Hebreeuwse hemel, sha-mayim, zaad van shu) en Ra, in andere volgorde : ra-shu, rosh, het begin in het Hebreeuws, het eerste woord van de bijbel, wat vandaag de dag gecodeerd is in Rossiya, Roshland, Rusland. Dit is dus een code van de Midden-Oostelijke moeder godin of moeder aarde, haar baarmoeder, in de cryptosofie. Astarte en Anat, de andere twee godinnen in deze drie-eenheid, zijn oorlogsgodinnen, die wijzen op de absolute noodzaak van de demonologie. Ook deze twee godinnen treden soms op als dochters van Ra. Astarte werd vaak ook afgebeeld als de voedster van een kind, zoals Isis en Maria. In het Nieuwe Testament heeft Jezus drie moeders : Maria (Astarte), Kadesh (Ashera) en Rw, in de oorspronkelijke Aramese grondtekst. Astarte stond in de Egyptologie gelijk aan Sekhmet, niet alleen aan Isis. Zij was een oorlogsgodin. Sekhmet is ook een dochter van Ra en de leeuwinnengodin van de oorlog. Zij was dus zelf ook leeuwin, een beest, waarop Kadesh reed. In principe reed Kadesh, heiligheid, dus op Maria, want Kadesh, als het oog van Ra, was degene die Maria zwanger had gemaakt. In die zin is de leeuwin dus de baarmoeder. Jezus werd geboren vanuit een heilige oorlog. Ook hij had deze kwaliteiten, want niet alleen veranderde hij in het boek Openbaring in de leeuw van Juda, maar ook ging hij net als Ra door de onderwereld om de demonen te bevechten en de gevangenen vrij te zetten. Dit zijn natuurlijk allemaal maar metaforen. Het is een filosofisch stelsel. Anat was de vrouw, of een onderliggend aspect, van Yahweh, maar dit geld ook voor Ashera.

In ieder geval heeft dit nog veel diepere wortels in de voortijdse Afrikaanse filosofie. Juist als we naar Ra kijken hoe hij in de onderwereld in allerlei dieren veranderde, zoals leeuwen, rammen en lammeren, dan zien we hoe dit ook weer terugkomt bij Jezus in het boek Openbaring. De nadruk

ligt juist op verandering, oftewel op het perspectivisme, en in de Vur gaat dit alleen maar verder. De mens moet opgaan in de natuur en het mens zijn ook weer kunnen loslaten, om te veranderen in de zee en in de struiken, enzovoorts, want de mens is in diepte een verhaal, een filosofisch stelsel met meerdere metaforen. Zowel Ra als Jezus gaan over het schakelen tussen de metaforen, opdat het metaforische verhaal vertelt wordt en het dieper liggende filosofische stelsel geopenbaard wordt. Yah-Shua gaat over de verbinding tussen Yah, Yahweh en zijn vrouw Shu, Ashura, waardoor er wedergeboortes plaatsvinden, transgeboortes. Het staat dus niet op zichzelf. Het gaat over de afdalende, verdiepende mens die zo tot de hemel komt. Het is een natuurlijk principe. Blijf veranderen, blijf verdiepen, opdat je de vijand verslaat, verwerkt, waardoor je nog meer kunt veranderen en verdiepen, enzovoorts.

In het verleden waren er verschillende Johannessen, ioannes in Grieks, en ywhanan in het Aramees :

1. Johannes de Doper
2. Johannes van de Openbaring
3. Johannes de Reformator (Calvijn)

Johannes de Reformator die heel veel theologische werken op zijn naam heeft staan, is dan een code van het oude Oanitische Afrika, van Oan. Er is dus het Egyptische Afrika, het Israelitische Afrika en ook Irad en Oan als delen van het voortijdse Afrika.

De Moet, Amoet, Moat, is in het Egyptisch de anus, wat voor de Egyptenaren een heilig lichaamsdeel was, omdat het de totaalsom betekent, het belangrijkste deel en de conclusie. De anus, ook wel de pehuit genoemd, was een beeld van de voleindiging. De anus is de uitgang van het lichaam, dus de anus werd ook gezien als kracht en beruchtheid, peht, pehti, peh, wat ook in het Hebreeuws komt als peh, het uiteinde, de afgrond. In de oorlog is het een Egyptisch beeld van overwinning en glorie. Dit heeft ook hele diepe voortijdse Afrikaanse wortels, ook in Oan. In de amazonische Oanitische mythologie komt, net als in de Israelitische grondtalen van de bijbel, veel sexuele beeldspraak voor. Kadesh, heiligheid, was de godin van metaforische en demonologische sexualiteit in de Semitische en Egyptische religies, wat ook weer tot uiting komt in de drie-eenheid met twee oorlogsgodinnen. De mythologische sexualiteit bestond uit demonologische oorlogstekenen. Dit heeft hele diepe Oanitische wortels. In de Oanitische mythologie waren er afbeeldingen van wulpse strijdgodinnen die een witte band of streep hadden in hun bilspleet, die over hun anus liep. Als zij de oorlog hadden gewonnen, dan werd die band verwijderd, en hun anus werd afgebeeld naast de mannelijke fallus, als een beeld dat Amoet de vijand had uitgeworpen. Amoet is een voortijdse Afrikaanse oergodin die ook door Egypte werd overgenomen. Zij is de anus, de uitwerper van de vijand. Zij is ook de wet (Moet, Moat). Zij is zowel vrouw als beest. In het Aramees betekent towrah, wat in het Hebreeuws wet betekent, ook anus. Het rekent met dingen af in het oordeel. Het brengt dingen tot voleinding.

Hoofdstuk 48. Het Voortijdse Afrika

Dat het leven ingewikkeld is weten we allemaal, maar waar komt het leven eigenlijk vandaan ? Daarvoor moeten we naar het voortijdse Afrika. Egypte liet het al zien : alles bestaat uit hieroglyphen, en die vormen boodschappen. Het zijn bepaalde codes, en daar kan je dieper en dieper mee. Maar Egypte wijst slechts terug op het voortijdse Afrika, en toen waren er ook al hieroglyphen, dus het is niet zo dat als je het Egyptische mysterie kent dat je er dan al bent, want via Egypte moet je nog dieper Afrika in. Egypte is slechts een uithoek in Afrika, maar deze komt voort uit de diepe wildernis van Afrika. De mens weet hier nog weinig van, omdat er zoveel geschiedenis verloren is gegaan door de tijden heen. Maar in principe is er niks verloren en is het nog steeds om ons heen. Hoe dan ? Bijvoorbeeld in de stripboeken. Stripboeken zijn ook hieroglyphische codes. Vooral België is een hedendaagse stripcultuur, en je kunt er heel diep in gaan om zo terug te komen tot het voortijdse Afrika. Stripboeken zijn dus gebaseerd op de oer-hieroglyphen en hebben ook ontcijfering nodig. De wereld wordt dus sterk beinvloed door stripboeken.

Nu is het dus wel zo dat stripboeken niet altijd plaatjesboeken hoeven te zijn. Neen. Hieroglyphen kunnen ook gewoon tekst zijn die de hieroglyphen beschrijven. Dat is ook handiger, want zo kunnen de hieroglyphen ook meegroeien en verdiept worden. Hiervan is de Tweede Bijbel een goed voorbeeld. Je kan het uittekenen in je gedachten en je zult altijd weer wat nieuws ontdekken. In die zin kunnen gewone leesboeken ook stripboeken zijn. In diepte is dit om de achterliggende filosofie uit te stippelen, als een inventaris, een index. Dat is iets wat Egypte ons leert en wat dus terugwijst op het voortijdse Afrika, wat vandaag de dag in zowel stripboeken als boeken gecodeerd ligt.

Hoofdstuk 49. De Slag om Arnhem in de Tweede Wereldoorlog

De aardse realiteit is een poppenkast. Mensen worden behandeld als poppen of stripfiguren en moeten presteren. Vaak wordt er gesproken over bepaalde exotische landen die zwaar corrupt zouden zijn, maar Nederland is zelf ook een zwaar corrupt land met een medische terreur. Op grote schaal worden onnodige operaties uitgevoerd en vaak niet eens vrijwillig, en kinderen kunnen zichzelf al helemaal niet verdedigen, om maar niet te spreken over dieren, want die leven helemaal in een holocaust. Alleen de enkeling zal ontwaken is een Nietzscheaans-Darwinistisch principe. Voor de enkeling is het dan ook vechten tegen de bierkaai, roepen in de woestijn, met geen of

weinig resultaat. De enkeling moet dan op een gegeven moment dan ook constateren dat er geen kruid tegen opgewassen is. Toch is er een weg.

Nederland werd van september 1944 tot mei 1945 bevrijd van de nazi's door de geallieerden, het Canadese, Engelse en Amerikaanse leger. Deze bevrijding kan alleen daadwerkelijk plaatsvinden als de mens het cryptosofisch begrijpt, want het was een boodschap in code. Natuurlijk is Nederland nog niet bevrijd. Het is één van de corruptste landen ter wereld. De medi-nazi's heersen. Maar laten we even kijken naar de geschiedenis hoe de zogeheten bevrijding verliep : Op 12 september 1944 begon de Nederlandse bevrijding, toen de Amerikanen Limburg binnenvielen. Daarna werd Noord-Brabant binnengevallen en een gedeelte van Gelderland. Er moesten bruggen ingenomen worden, maar bij de laatste brug, bij Arnhem, liep alles vast. Hierdoor kon het noorden van Nederland en het westen niet bevrijd worden, en kregen ze te maken met de hongerwinter. Vele duizenden stierven van de honger en de kou. Dit was dus in het gebied boven de grote rivieren. Er was een verschrikking in Arnhem die alles had tegengehouden, als een trombose, als een beknelling. Operatie Market Garden was vastgelopen. Pas na de hongerwinter zouden de Duitsers verslagen zijn, in mei 1945. De geëvacueerde inwoners van Arnhem vinden dan een spookstad terug. Dat is het verhaal in kort.

In mijn eigen leven zie ik deze lijnen cryptosofisch terug. Er ligt een parallelle realiteit verborgen in Arnhem. Mijn vader studeerde in Arnhem voor sportleraar, en had een trombose of bloedvatbeknelling in zijn been en was daardoor bijna in een rolstoel terecht gekomen. Dat gebeurde niet, maar hij werd sportleraar op de Veluwe en ging daar ook wonen, samen met een studie-vriend die daar ook ging werken, mijn tweede vader. Ik herinner me ook dat ik als kind een keer naar Arnhem ging omdat mijn vader toen daar terugkwam van de wintersport. Arnhem heeft dus altijd een grote rol in mijn leven gehad, en die beknelling ken ik dus ook, waardoor alles in je leven in de vertraging komt en de farao het volk niet laat gaan, en de lasten verdubbeld. De slag om Arnhem was er dus ook in mijn leven. Dit is zo erg geweest dat ik daar bijna niet over spreek, en al helemaal niet in detail. Arn-hem, rn-hm, is Orion-Ham of Aaron-Ham. Aaron is een sleutelfiguur van de exodus, de uittocht, de bevrijding van Israel, en Ham, of Cham, is één van de zonen van Noach, en staat voor het Afrikaanse volk. Eén van zijn zonen was Mitsrajim, oftewel Egypte. Orion-Ham is dus het voortijdse Afrika. Ham betekent ook het zwarte volk. In het Egyptisch is hm het wildenvolk, en ook het moddervolk, hamu. Ham is in het Egyptisch het volk wat wordt aangedreven door de oerinstincten. Ook is het de naam van een god(in) van het offeren, waardoor er een opname plaatsvindt, hema (vergelijk valkyrische opname bij de Germanen). In die zin staat Arnhem in verbinding met een hogere parallelle realiteit die ontcijferd dient te worden. Eerst moet de mens namelijk aan zichzelf afsterven in de hongerwinter, als beeld van de ragnarok en de ramadan. Wij hebben hier te maken met eeuwige realiteiten. Alleen in beknellingen, in het vastlopen, het vertragen, kan de mens komen tot de andere dimensie. Arnhem is dus een belangrijke tunnel tot de onderwereld. Ham betekent ook in het Egyptisch de valstrik, het vastlopen, het jagersvolk, of vissersvolk. Ham is ook een zingende godin van de morgenstond en de hemelvaart. Ook is Ham het afgezonderde volk. Ham betekent het terugtrekken, de uittocht. Het is iets medicinaals in de natuur, hemu.

De kabels moeten helemaal door Arnhem heenlopen, en dan recht door Nijmegen heen, om zo tot Brabant door te lopen. Al deze gebieden zijn belangrijk in de daadwerkelijke bevrijding van Nederland.

Hoofdstuk 50. De Arnhemse Beknelling

In de jaren 1900, en vooral tijdens en na de tweede wereldoorlog, kwam het existentialisme opzetten, een filosofische stroming die stelde dat de essentie er niet zomaar was, maar dat er eerst existentie moest zijn, oftewel het bestaan. De mens wordt in een absurde, onverschillige wereld geworpen, en moet helemaal van onderen af aan beginnen, zich een weg worstelen door het bestaan om zijn eigen leven en realiteit op te bouwen, en zo tot zijn eigen essentie te komen, niet de van buiten opgelegde essentie door anderen, of in hun geval de nazi's. 'De ander is de hel' werd er gesteld. Het was een boodschap van vrijheid en zelf-verantwoordelijkheid. Als de mens zelf niet verandert en tot inzicht komt, dan is er niets. Deze stroming werd kenmerkend voor de eeuw van 1900. Eigenlijk stelde het dat de mens de essentie niet zomaar kan grijpen, maar dat de mens daarvoor aan het kruis moest, om zo los te komen van de meningen van anderen. Het was een boodschap van afzondering, en in die zin Nietzscheaans en Darwinistisch. De mens moest zichzelf dus helemaal opnieuw opbouwen. De mens hoorde niet thuis in de terreur van de nazi's en ook niet in de christelijke terreur. De mens was existentialistisch. Het bestaan moest aangepakt worden, geanaliseerd. De mens moest zelf zin maken, betekenis geven. De mens moest één worden met de natuur, deel worden van de natuur, door de natuurprocessen te leren. Het was een natuurschool. De mens moest loskomen van 'de ander', die de hel was. De mens werd zo op een nieuw spoor gezet, terug naar de natuur, terug naar de eigen verantwoordelijkheid. Zo kon de mens een nieuw beeld krijgen van het leven en het nut ervan inzien. De mens hoefde geen massa-product te zijn. De mens was uniek. De mens moest de massa-geest in zichzelf verslaan. De mens moest weer 'vervreemden'. De dingen om de mens heen waren geen objecten, maar instrumenten, ervaringen. De mens moest leren met alles intuïtief om te gaan, en niet materialistisch. Het ging niet meer om de stoel als object, maar om de stoel als ervaring, als instrument. De mens moest doorbreken tot een dieper leven, een diepere ervaring van het bestaan. Het existentialisme begon zich toen op allerlei manieren te vertakken, brak door in allerlei soorten stromingen, ook in religie en theologie.

Moeder Arnhem, en zo ook Moeder Nederland, was verkracht door de nazi's. In dit level ging er door de Duitse invasies en bezetting een verschrikkelijke geest heersen over Arnhem die ook ging heersen over Nederland. Het was de Arnhemse beknelling, de geest RIES, een verschrikkelijke haai, reusachtig groot, die ook in een walvis kon veranderen. Ik ken deze haai van mijn kindernachtmerries. Vannacht had ik een droom dat Moeder Arnhem contact met mij zocht. Zij is ook nodig voor het doorleggen van de kabels door Arnhem. Ik werd teruggenomen naar mijn kinderjaren, kinderdromen en kindernachtmerries, en dat was in Egyptische context. Moeder

Arnhem staat dus voor het voortijdse Afrika. Het brengt terug tot de voortijdse Afrikaanse filosofie, de natuur-filosofie, die nodig is voor de bevrijding van Nederland, wat dus een individuele bevrijding is. De bevrijding is door het bestaan, de existentie, inzicht te verkrijgen, en zo tot de essentie te komen, en die niet te missen of corrupt te maken door allerlei genade-truukjes of door het materialisme. Het moet dus door de natuur gaan, of helemaal niet. Het is iets persoonlijks. De natuur verkiest slechts weinigen, en dat zijn hen die de prijs hebben willen betalen, en die ook getest zijn hiervoor door de externe, massale krachten. Ben je dood, heb je geen bewustzijn, dan zul je met de dode massa's meeglijden, leef je slechts vanuit gewoontes en tradities, maar leef je en heb je bewustzijn, dan zul je je eigen leven opbouwen, en daarvoor blijven strijden, om zo je pad te vinden. Dat pad maak je zelf. Je buigt niet voor de goden van het christendom, het calvinisme en de nazi's, maar je transcendeert ze. Je prikt er doorheen. Je kent de geschiedenis, je kent de filosofie.

Hoofdstuk 51. De Luchtlanding op de Renkumse Heide op 17 september 1944 in de Slag om Arnhem

Het existentialisme stelt dat om te 'zijn' moet er transcendentie ontstaan, en dat gebeurt alleen door onderzoek te doen. In die zin leven alleen de transcendente onderzoekers. Door het bestaan komen zij tot de essentie. Alles wat daarbuiten valt bestaat niet, en komt dus ook niet tot de essentie. Dit onderzoek gaat veel door het stellen van vragen. Onderzoekers zijn vragen stellers. Zij die geen vragen stellen komen tot voorbarige conclusies. Onderzoekers zijn open en komen niet tot snelle conclusies. Dingen mogen niet als objecten gezien worden, want dat is materialisme, en maakt de mens dicht en oppervlakkig, gesloten. Dingen moeten beschouwd worden, ervaren worden, intuïtief, en met het stellen van veel vragen, zodat er geen vooroordeel wortel kan schieten. Er wordt dus een oorlog gevoerd tegen het snelle materialisme en het snelle christendom die alles overmoedig al in potten en pannen hebben gestopt om maar markt te kunnen drijven. Zo ontstonden de steden, maar het existentialisme wil de mens terugleiden tot de natuur. De mens moet vervreemden van de overmoedige stadse systemen, om tot de eigen waarheid te komen, de onderzochte waarheid. Alles moet getest worden. De stad test niet, maar verkoopt, en doet dit door boerenbedrog. Het is een gewoonte en een traditie geworden, en het is allemaal mors en mors dood. Het is niet het waarlijke 'zijn'. Maar de mens is hierin geworpen. De mens moet hierin de overkant zien te vinden. Dat kan niet op de rug van iets of iemand anders. De mens moet zelf leren zwemmen. Anders heeft de mens geen fundament. Het vragen en onderzoeken is een vorm van het zijn, een vorm van bestaan.

De mens is geworpen in de zee van overmoed genaamd 'materie', en de onderzoekende en vragende mens komt er al snel achter hoe erg het probleem is van de materie. Het is een verdichte, gesloten vorm. Het houdt de mens tegen als de mens er op een materialistische manier mee omgaat. Maar de mens kan er ook anders mee omgaan. Er moeten dus nieuwe, diepere definities komen van de

dingen om ons heen, door ervaring. Ook dit mag niet overmoedig gebeuren, want dan is er weer een nieuw probleem. Er moet dus een nieuwe definitie komen van wat 'leven' eigenlijk is. Dit is belangrijk, omdat de onontwaakte mens slechts een product is en gewoon bestuurd wordt door allerlei apparaten van het materialisme om de mens in slaap te houden, zodat de mens bruikbaar is voor de lagere entiteiten van het ego. Het bestaan moet dus een nieuwe definitie krijgen. Er moet een nieuw bestaan komen. De mens kan hier niet zomaar omheen. De mens moet leren 'bestaan'. Het gaat hierin om 'analyse', om 'detail'.

Het hele menselijke spel van verschijnen, ontkleden, sexualiteit en productie is slechts een abstractie van de dynamieken van openbaring, wat dus gaat door het onderzoeken, analyseren, vragen stellen en zo ervaren. Het menselijke spel van ontbloting van objecten, wat ook weer terugkomt in de vlees-industrie en de bont-industrie is dus een corruptie hiervan. De mens wil essentie, maar de mens wil niet hiervoor bestaan, wil de natuur hiertoe niet. De mens is een grijpgraag wezen wat alle natuurwetten aan zijn laars lapt. De mens buit de natuur uit. Dit komt dus ook weer terug in de mensenhandel van gedwongen prostitutie en de gedwongen tand-implantaten door de 'tandofielen'. De menselijke verschijningsvorm is daarom bedriegelijk, en heeft niets met ware vertoning te maken. Het existentialisme stelt dat alleen door de logos er ware vertoning is, door de literatuur van de natuur-filosofie. Het existentialisme stelt dat dat wat zichzelf vertoont, de ware vertoning, plaatsvindt als het gezien wordt vanuit het zelf en in samenhang met het zelf. De openbaring gaat dus altijd door het zelf wat zichzelf van het zelf onderscheidt, als het zelf wat in samenhang is met het zelf. Het mag dus niet op iets anders worden geschoven, wat het gevaar is van de theologie. De mens is zelf verantwoordelijk. Dat is existentie. Het is dus zuiver direct en niet indirect via iemand anders. De ander is de hel. Het indirecte is de hel. Dit gaat allemaal vaak onder de dekmantel van theologie. Vandaar dat theologie potentieel heel gevaarlijk is als het niet binnen de context is van de filosofie.

Het christendom danste vrolijk door, ook in de eeuw van 1900, en had haar eigen feestjes. De filosofie werd in de doofpot gestopt en ze werden lekker indirect, zonder eigen verantwoordelijkheid, en hadden zo hun eigen opwekkingen, lekker aan de drugs. We hebben het dan over een gevaarlijke, valse, luie vorm van indirectheid, die alles op iemand anders projecteert. Zij kunnen altijd kinderen zijn, onbezorgd, en maar aan blijven rotzooien, want alles is genade, en de kennis maakt opgeblazen. Zo redeneren ze dan. Zo lust ik er ook nog wel een paar. Zo kun je dus alles goedpraten, en heb je ook altijd een alibi, en heb je het spijbelen gerechtvaardigd. We hebben hier te maken met de verschrikking die eens Arnhem innam. Want de verwende kinderen van het christendom zijn allemaal nazi's. Maar het existentialisme is geworteld op het Nietzscheaanse fundament van de eeuw van 1800, van het Duitse idealisme, wat tegen het nationalisme was. Het materialisme maakt dingen zo materieel totdat het nazi wordt. Het is de climax van het materialisme. Geen eigen verantwoordelijkheid meer. De leider, de fuhrer, denkt voor ons. Zo kan ik het ook.

Arnhem werd dus platgewalst door het nazi geloofsgoed, de vlag op de modderschuit van het materialisme, en daar kwamen de geallieerden niet zomaar even doorheen. Vandaar dat we spreken van de Arnhemse beknelling. Alles kwam in de vertraging. En toen was daar die verschrikkelijke hongerwinter, de ragnarok, en de valkyries waren nergens te bekennen. De mens voelde zich verstoten. De mens voelde zich onuitverkoren.

Dat wil niet zeggen dat directheid onmiddelijkheid betekent. De mens moet alles omzeilen, als de mens maar op zichzelf blijft, dus er is ook een analyserende, voorzichtige, onderzoekende en vragende indirectheid, wat een Vur principe is. Van elk woord en elk principe is er een goede vorm en een slechte vorm, dus dat wil niet zeggen dat er een daadwerkelijke tegenstelling is, maar meer een dualiteit. De dialectiek denkt in stellingen, tegenstellingen en samenstellingen, het denken in meerdere dimensies dus, vanuit verschillende perspectieven, horizontaal, vertikaal, enzovoorts, in verdiepingen. Dus in die zin mag de mens niet direct zijn, omdat het door natuur-processen gaat. Het gaat dus om het vinden van de middenweg. Aan beide kanten van het touw kun je eraf vallen. De mens mag niet te direct worden, en ook niet te indirect. Overal waar 'te' voor staat is niet goed. Er is directheid in de zin dat de mens direct, zelf, verantwoordelijk is, en er is indirectheid in de zin dat de mens eerst aan de voorwaarden moet voldoen, dus niet direct van A naar Z springen, maar van A naar B. Dat is de hele filosofie van tussenstappen. Het gaat dus niet om het wel of niet, maar om het hoe. Daarom stelt het existentialisme dat de mens authentiek moet worden. De mens moet het bestaan zich eigen maken. Daar waar de mens dit onderschat is datgene wat dichtbij is en bekend juist ver weg en onbekend. Dat is een symptoom van het materialisme, dat je steeds meer en meer vervreemd van de daadwerkelijke werkelijkheid. In die zin hebben we dus ook juist het andere filosofische materiaal nodig om de context te zien en ervaren, zodat we niet opgesloten raken in het ene, het bekende. De mens moet door de muren van de traditionele xenofobie (angst voor het vreemde) heenbreken. Het bekende is immers maar een druppel in de oceaan van het onbekende, en juist in het onbekende ligt onze identiteit. In die zin is het andere dus een wezenlijk onderdeel van de tussenstappen, maar dan als filosofische principes en niet als personen die het zelf van je ontnemen en je een geprojecteerde identiteit opleggen zoals in het christendom en het nazisme. Het gaat dus om het detail.

Het bestaan moet eerst geleefd worden, als het zijn, en daarna zal het pas geinterpreteerd worden. Het moet dus doorleeft worden zodat eerst de boodschap kan binnenkomen, en pas daarna kan de boodschap uitgelegd worden. Dit zijn de twee noodzakelijke verdiepingen van het zijn. Het zijn zal dan worden tot kennen. Het bestaan is slechts een instrument of voorbeeld wat gebruikt kan worden voor veel meer dimensies van het bestaan. Vandaar dat het bestaan, het leven, de wereld, omarmd moet worden, op waarde geschat moet worden. Er komt iets binnen wat belangrijk is en wat steeds belangrijker zal worden, steeds waardevoller. De wereld is dus een verdieping van het zijn, en tegelijkertijd een lift om te komen tot hogere zijnsverdiepingen. Dat is dus de existentialistische definitie van het werelds zijn, wat dus niet betekent dat je stads of materialistisch bent. Integendeel. Het gaat om de filosofische natuur en structuur van de wereld, de mogelijkheden ervan. In het existentialisme is het werelds zijn dus meer analytisch. Wij mogen de wereld dus niet als objecten zien of vertoningen, maar als verborgenheden. Het zou fout zijn als een dolle dwaas in de wereld te springen om alles maar te grijpen wat los en vast zit, en zeggen : dit is dit, en dat is dat, want dat is slechts het idiotengoud. Het zijn tunnels, het zijn onbekendheden. En pas op : het staat onder stroom. Dat wat om ons heen is, dat wat de mens de bekenden noemt, de kennissen en de vrienden, familie, het vertrouwde, is helemaal niet bekend. Het is het onbekende. Pas ermee op.

De slag om Arnhem was één van de hoofd-oorlogen in de Tweede Wereldoorlog waar alles vastliep en zo de hongerwinter ontstond voor het gebied achter de grote rivieren. Hier werd wel het zaad gezaaid voor de bevrijding. De Rijnbrug over de Nederrijn moest heroverd worden, en dat moest zowel aan de Noordkant als de Zuidkant gebeuren. De geallieerden hadden een luchtlandingsbasis bij Oosterbeek op de Renkumse heide aan de Noordkant. Oosterbeek is een dorp van de gemeente

Renkum, wat vroeger een schoutambt was, in het Arnhem gebied. De geallieerden die vanuit de lucht kwamen werden toen ingesloten door de Duitsers van twee kanten nadat ze de Noordkant van de brug hadden veroverd. Zij werden aangevoerd door John Frost, Jan IJs, waarnaar de brug later vernoemd werd. Na de landing op de Renkumse heide blies John Frost op de hoorn om de geallieerden te verzamelen. De hoorn werd genoemd : de Exodus hoorn, de hoorn van de uittocht, maar farao liet het volk nog niet gaan, en verdubbelde de lasten, zoals we zagen in de honger winter. Het Ragnarok was gekomen. Pas na de hongerwinter kon D-day pas echt gestalte krijgen, en kwam 'de opname door de valkyries', en werd Nederland daadwerkelijk bevrijd. Renkum had hierin dus een sleutelrol gespeeld.

Ook in ons netwerk heeft Renkum een sleutelrol gespeeld in de strijd tegen criminelen. Dit heeft een lange tijd geduurd, en ik heb in de tussentijd en daarna ook veel dromen over Renkum gehad. In een droom had ik openbaringen verzameld op karton in een doos en moest ik die doos in veiligheid brengen. Ik moest hiervoor door Renkum heen naar de rivier. Gelukkig kon ik ook vliegen. Ook in het tweede bijbelse poortboek 'De Bibelebonse Pap' speelt Renkum een belangrijke rol. In het begin van het boek is Renkum de hoofdstad van Nederland, en werd als eerste bevrijd van de piraten die Nederland bezet hielden. In de tweede wereldoorlog was Renkum dus een belangrijke sleutel tot de bevrijding van Arnhem. In Renkum begon alles.

Hoofdstuk 52. Het Geb Mysterie en de Tweede Wereld Oorlog

Seb en Aga zijn altijd Egyptische vormen van Geb geweest, andere namen voor Geb, de Egyptische aardgod(in). Het Geb mysterie gaat verder in het judeo-christendom als Jakob de aartsvader in het OT en Jakobus de volgeling en schrijver van Jezus in het NT. Aga betekent stilte in het Egyptisch, als een vorm van Geb, wat in het Griekse NT ook 'ago' de wortel van het woord voor engel is, als een boodschap van God, en ago betekent dan : richting, leiding, want die moet er wel zijn als er een boodschap wordt verzonden, opdat het in de juiste vorm en op de juiste plaats en tijd geleverd wordt. In het originele Aramese NT, in de taal van Jezus dus, werd Ra, Rw, uitgestort in de betekenis van richting, richting-aangevend, gids. Rw is dus zowel een Egyptisch als een Aramees woord, maar het westen vertaalde dit domweg in de heilige geest, terwijl het terugwees op het filosofische Egyptische principe van Rw als gids. Een van de titels van Ra is aakhau, als het grote oprijzen, als de ware hemelvaart. Dit staat nauw in verbinding met aga (geb) en het Griekse 'ago', het richtingaanwijzende aspect van de engel. De engel daalt zowel neer vanuit de hemel als ernaar opstijgend.

Het Egyptische 'aga', als aspect van de aarde (geb) betekent in diepte :

vragen, verstoring, tussenstap - akh

verwonding, verliezen - ak
nacht, duisternis - akka
de Nijl en de overstroming ervan - akeb
teken van toevoeging - ak, ag
mist - aqep

Dit zijn allemaal aanduidingen van onderzoek doen. Er zijn ontbrekende schakels, en door het vragen stellen kunnen deze schakels terugkomen. Eerst moet er daarom een onderbreking zijn, opdat er plaats vrijkomt voor de schakel. Vandaar ook dat de bevrijding van Nederland werd onderbroken bij Arnhem en eerst de hongerwinter moest optreden. Eerst moest Ragnarok komen, opdat de mens aan zichzelf zou afsterven, aan het ego, om zo voorbereid te worden tot de opname door de valkyries.

Deze middag kwam er een pakket binnen wat was verzonden vanuit Santiago, Spanje. Santiago is een bedevaartsplaats waar het graf van Jakobus zich bevindt. In het Spaans is sint Jakobus namelijk Santo Iago, verkort tot Santiago. Jakobus werd bekend om zijn gezegde : 'geloof zonder werken is dood.' In het Grieks is 'werken' 'ergon', wat ook de werken van het verstand, van de rede, betekent, dus het moet wel filosofisch onderbouwd zijn. In het Aramees is geloof 'volharding', maar ook 'bewijsvoering' door middelen van argumentatie (hymnwt). De werken zijn in het Aramees ook de lasten, dus het gaat niet buiten het kruis en de existentie (het bestaan) om. De mens moet er dwars door heen. Al met al is het geloof in de originele talen dus niet het bedriegelijke gesjoemel wat ze er in het westen van hebben gemaakt. Intellectuelen en geleerden, taalkundigen, prikken dus door dit soort spelletjes heen, maar de domme massa's laten zich niet door enige kennis hinderen. Onderzoek is dus het sleutelwoord, wat de diepte is van het Jakobus en het Geb mysterie, oftewel het Iago mysterie. Santiago is ook de naam van de hoofdstad van Chili. Jakobus is niet alleen de beschermheilige van Spanje en Chili, maar ook van Nederlandse steden zoals Den Haag en Enschede. Voordat we in contact kwamen met Renkum had ik al dromen over de mensen die we daar zouden tegenkomen, tot in de kleinste details. Voordat mijn neef als zendeling naar Chili ging om te werken onder de straatkinderen had hij ook dromen over de mensen die hij daar zou tegenkomen.

De boodschap is dus terug te keren tot het detail wat het verschil maakt.

Hoofdstuk 53. De Zin van Nijmegen - Diepte-Psychologie in de Betekenis ervan - Het tot leven komen van de dynamieken van Nederland

Het existentialisme stelt dat wat verschijnt slechts een aspect is van het object. Het is een natuurfenomeen. Als een boodschap ons wil bereiken wordt het eerst verdeeld, splitst het af als water van een waterval om op de rotsen verder uit elkaar te kletsen. Dat is het bestaan. Alles valt naar beneden om tot totale chaos te worden. Zie daar maar eens doorheen te komen. Beneden is alles zwaar absurd.

Eén van de vormen van het absurde is het geloof. Het geloof is groene blubber, als het moeras. De Aramese betekenis van het woord voor geloof was filosofie. Dat geeft veel meer rust en gaat ook veel dieper. Geloof is maar een van de vele vertalingen van het woordje 'hmnd'. Het staat niet op zichzelf. Het is trouw en volharding in de filosofie, en is gebouwd op geteste argumenten. Het wordt drijfzand als al die oorspronkelijke Aramese betekenissen worden weggekapt, en door deze sluwe woordspelletjes van het westen kon de mens gedwongen worden in de bijbel te geloven in plaats van 'de onderliggende, verdraaide filosofie van de oorspronkelijke bijbel te ontdekken door onderzoek.' Dat is even een groot verschil. De westerse bijbel is slechts een karikatuur van de oorspronkelijke Egyptologische en Aramese filosofie. Het is pure woord-armoe, gebrek aan vocabulaire.

Moeder aarde was bij de Germanen genaamd Areta, Hretha, de beruchte en zegevierende, ook wel genaamd Hertha of Erda, afhankelijk van het gebied. Iedereen die haar zag baden in de rivier 'stierf' (aan het ego), iets wat ook weer terugkomt in de Griekse mythe van de jachtgodin Artemis. Aktaion zag haar, en werd door beesten verslonden. Ook in het Judaïsme kwam dit voor, dat David Bathseba zag baden en daardoor ten dode was opgeschreven. Het is iets metaforisch, namelijk dat ware openbaring vanuit de hemel de mens aan zichzelf, zijn lagere natuur, laat sterven. Zo komt de mens tot bekering. 'Niemand kan God zien en leven.'

Renkum heette vroeger Rijnkom en werd ook wel Ratincheim en Areta-heim, Hrethaheim, en Rhede genoemd. Areta-heim betekent het huis, heim, van moeder aarde, Areta, Hretha, Erda. De Rijn is verbonden aan moeder aarde, als haar openbaring, maar de mens heeft het niet verstaan. Rijn komt van het Germaanse hrinana, ontbloten, slaan, aanraken. Toen ons netwerk in verbinding kwam met Renkum in het Arnhem gebied, wat op de grens ligt tussen de Veluwe en de Betuwe, want onder de Nederrijn waarboven Renkum ligt is de Betuwe, in het Zuid-westelijke aanhangsel van Gelderland, kreeg ik dromen dat ik een hemels geschrift genaamd de Erina moest veiligstellen. Ik moest toen door Renkum heen naar de Nederrijn. In de verbinding met Renkum begon ik ook Germaanse dromen te krijgen over de Rijn, over het rode goud in de diepte, het bloedgoud, wat ook weer terugkomt in de Germaanse mythologie. Het bloedgoud wordt bewaakt door de Rijnmaagden. In de Tweede Wereldoorlog liep de bevrijding van Nederland vast bij de Nederrijn in het Arnhemgebied bij de slag om Arnhem, en zo ontstond de hongerwinter, het Ragnarok. De Duitsers waren te sterk. Zij hadden namelijk het Rijngoud gestolen, en verdraaid. Het was bloedgeld, terwijl in de oorspronkelijke mythologie het bloedgoud een beeld was van het sterven aan het ego, om zo door de Rijnmaagden opgenomen te worden, ook een soort valkyries, walkuren, dus. De stromende rivier is dus een beeld van de opname, opgenomen, of neergenomen, tot moeder Areta, moeder aarde, tot haar huis, Areta-heim, of Rijnkom, wat nu Renkum heet. Ik kreeg toen meer en meer dromen over Renkum als een grote onderaardse wildernis, als een natuurgebied met natuurdorpen en natuursteden, als een onderaards land, het land van moeder aarde. In de mythologie kwam het bloedgoud uiteindelijk in handen van Loki, de Logos, het Woord, oftewel de filosofie. Het bloedgoud, het rode goud, of de rode steen, kan alleen maar benaderd worden door de filosofie. Het

is als een waterval die kapot kletst op de rotsen, het hele nazi raadsel. De nazi's hebben het in overmoed gegrepen, en zijn erdoor ten gronde gericht. Iedereen die de rode steen voortijdig of zonder de voorwaarden in acht te nemen grijpt en misbruikt zal erdoor vervloekt zijn en erdoor ten onder gaan.

Voordat ons netwerk met Renkum in verbinding kwam had ik dromen over Enschede over welke mensen ik zou gaan ontmoeten in Renkum. In dromen werd ik al aan hen voorgesteld. Enschede heeft Jakobus als beschermheilige, oftewel Santo Iago, Sant Iago, als het Santiago van Nederland, wat in het Egyptische Geb mysterie dus de tussenstappen zijn, de nuances, de details, die nodig zijn om te kunnen komen tot het rode goud, de rode steen. Voordat ik tot Renkum kwam moest ik dus eerst in dromen komen tot Enschede, het Nederlandse Santiago, zoals mijn neef ook dromen kreeg over wie hij ging ontmoeten voordat hij naar Chili ging voor zendingswerk onder de straatkinderen daar. Chili is ook het land van Santa Iago. Santiago is ook de hoofdstad van Chili. De Betuwe aan de Zuidelijke overkant beeld het rode goud uit, in of onder de rivier. Hier is het vruchtbare gebied, en dan moet de mens nog dieper naar het land van Maas en Waal en het Rijk van Nijmegen, want onder de Nederrijn ligt de Waal, en daaronder ligt de Maas. De Maas is dus de Zuidelijkste rivier, en daaronder ligt Noord-Brabant. In principe is dit dus de diepte van het huis van de Germaanse moeder aarde, Areta-heim, oftewel de diepte van Renkum en van het rode goud. Hier vond de bevrijding al veel eerder plaats, in de herfst van 1944 vanaf september. Nijmegen is dan belangrijk vanwege de diepe wortels in het Aramese 'nwmyqy', met betrekking tot de wet (nwms, names), met betrekking tot de zintuigen. Ook in de zin van Nijmegen : nwm-gan, de tuin (gan) van de wet, zintuigen (nwm) in het Aramees, als de Nederlandse paradijstuin van Eden, of als nwm-gnn, nwm-gannan, nwm-gannana, de tuinman van de wet, van de zintuigen, die ervoor moet zorgen dat alles op een natuurlijke manier verloopt, en hij moet dus eventuele bedreigingen onderscheppen en onschadelijk maken, zodat er geen vervalsingen optreden, zodat het niet corrupt wordt. Nijmegen moet in die zin ook alles testen. Nijmegen is in die zin ook de 'urim' van Nederland.

Hoofdstuk 54. Apeldoorn in het Steden-mysterie

De steden zijn geen objecten. Je kan er geen direct contact mee hebben, materialistisch, zo van : 'Nou, we gaan weer lekker naar de stad, lekker kip eten, lekker dit, lekker dat.' Neen. Dan bedrieg je jezelf gruwelijk. Steden zijn filosofische constructies die ontdekt moeten worden. Zo niet, dan zijn het slechts tikkende tijdbommen. Het zijn puzzels. Ga er niet hedonistisch en materialistisch mee om. Nederland mag filosofisch tot leven komen, en zo filosofisch 'bevrijd' worden. Dit kan alleen gebeuren in de context van de natuur, en van de diepere geschiedenis, die helemaal doorloopt tot het voortijdse Afrika.

Om van de boven Veluwe naar het Arnhemgebied te gaan, lager op de Veluwe aan de rand van de Betuwe, kom je op die weg langs Apeldoorn. Dit is ook een groot mysterie waar ik veel dromen over heb gehad. Apeldoorn ligt in het hart, het centrum, van de Veluwe. Ik heb veel dromen over de bossen van Apeldoorn gehad waarin ik de valkyries ontmoette, de filosofische principes van de opname of 'hemelvaart', maar dat is dus niet hetzelfde als de christelijke opname. Ook had ik eens een droom over dat hoog boven de bossen een tunnelsysteem tussen allerlei hoge natuurwoningen was.

Maar wat is de etymologie van Apeldoorn ? Het komt van het Germaanse 'apa', water, en van het Noord-Duitse en Deens-Germaanse treow, boom, wat later werd tot Apeldoorn, de boom aan waterstromen, wat ook terugkomt in Psalm 1. In de grondtekst gaat het hier over zaadstromen, en is de boom een beeld van de oprijzende vruchtbaarheid. Het is allemaal beeldspraak, want dit staat ook weer voor de opname. Dit gaat dus om filosofische principes, de ware wet, waarover gemediteerd moet worden, zoals in Psalm 1, wat ook heel nadrukkelijk wordt beschreven in de Oanitische Psalmen van het voortijdse Afrika.

Hoofdstuk 55. De Appelboom van Apeldoorn

De lagere wetten worden bestuurd door vooroordeel. Dat gaat lekker snel, en hoef je niet bij na te denken. Zo kun je alles lekker op iemand anders projecteren. De lagere wetten zijn altijd en eeuwig weer op zoek naar een zondebok, en dat is nooit henzelf. Nee, zij zitten lekker hoog en droog, als de beste stuurlui die aan wal staan.

Apeldoorn, in het centrum van de veluwe, oftewel het Germaanse apatreow, de boom (treow) geplant aan waterstromen (apa), als een mechanisme van de filosofische opname. Ik droomde dus van nog een wereld boven het bos van Apeldoorn, allemaal hoge wilderniswoningen waar tunnels of bruggen tussen waren, zo in de natuur. Apeldoorn is dus een code, om te ontdekken. Waar gaat het naartoe ? In de top van Noord-Amerika ligt het Michigan gebied, van het indiaanse 'mishigamaa' (Ojibwa), wat 'vele waterstromen' betekent, 'groot water'. Het zijn twee schiereilanden verbonden door de Mackinac brug. Het gebied ligt tussen vier grote meren van Amerika, als een boom geplant aan waterstromen, wat het tot een uniek gebied maakt in Amerika, als het Amerikaanse Apeldoorn.

Apeldoorn komt niet alleen van apatreow, maar ook van het Oud-Nederlandse 'apaldr', wat appelboom betekent, en van het Oudnederduitse appul, apl, oftewel appel, en het Noord-Germaanse Idunn, de godin van de appels van de eeuwige jeugd, apl-idunn. 'Die zijn vrucht geeft op zijn tijd, welks loof niet verwelkt, alles gelukt,' staat er in Psalm 1. Tot de gemeente Apeldoorn behoren ook

Beekbergen, Hoenderloo en Uddel, waar ook het Uddelermeer is wat bij Apeldoorn hoort. Daar dichtbij is nog het Bleke meer. Deze twee meren zijn volgens de Germaanse mythologie ontstaan toen Donar (Thor), de dondergod, de zoon van Erda (Hretha, Areta), moeder aarde, het zaad van de vrouw, in gevecht raakte met een reuzenslang. Met zijn hamer vermorzelde hij de kop van de slang, maar verloor toen zijn hamer. De slang en de hamer vielen ter aarde waar het Uddelermeer onstond, wat vroeger veel groter was, maar later werd ingepolderd. Donar zelf was gebeten of bedwelmd door het gif van de slang, en viel ook ter aarde, waar het Bleke meer ontstond. Het is verbonden aan Genesis 3 waar er tot de slang gesproken wordt :

'En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.'

In het Oudnederduits (Noord-Duitsland, Noord-Oost Nederland) heette Donar ook Thunar. In een droom zag ik de verschrikkelijke slang eens naar beneden vallen, uit de hemel, en waar hij viel was een groot meer in natuurgebied. In dit natuurgebied waren zogeheten brugboten, een soort bewoonbare metro's die over hele hoge bruggen gingen door het gebied, dus hele hoge spoorwegen, wat verbonden is aan het Apeldoorn gebied. De brugboten waren heel breed, want er waren ook zaaltjes in en woningen. Er waren ziekenhuizen en bejaardencentra in de brugboten bijvoorbeeld.

In ieder geval moesten de appels van de eeuwige jeugd gekocht worden met het rijngoud, het rode bloedgoud op de bodem van de Rijn. Als de mens dus klaar is met het Arnhem mysterie en het Nijmegen mysterie, en door de Betuwe, over de Maas heen, tot het mysterie van Noord-Brabant is gekomen, moet men met het filosofisch gewonnen Rijngoud gaan tot Apeldoorn, tot de appelboom van de eeuwige jeugd, de boom geplant aan waterstromen. Het verhaal van Europa gaat dan verder in Amerika waar een deel van hen naartoe ging, ook naar Michigan.

Dus men gaat tot het bos, maar men komt niet daadwerkelijk tot het bos, omdat de mens tot het filosofische bos moet gaan. Men gaat dan naar de winkel, maar men komt niet daadwerkelijk tot de winkel, want men moet tot de filosofische 'winkel' komen. De mens moet niet tot het object komen, maar tot de verborgen ervarings-wereld erin. Men moet het roosterwerk, de matrix, dus eerst even schudden. Ik kwam tot de buitenplaatsen van Apeldoorn al vroeg in mijn leven, want Beekbergen was altijd het overgangsgebied tussen de lagere school en de middelbare school. De zesde klas van de lagere school ging namelijk altijd naar Beekbergen op vakantie-kamp, ter afsluiting van de lagere school. En dan was er het spel genaamd 'vossenjacht' in Beekbergen, waarin je op zoek moest gaan naar het verborgene achter de vermomming, want de 'vossen' waren allemaal verkleed en begaven zich tussen de mensen die niet meededen met het spel. Toen in Hoenderloo woonde een Evangelische leraar van mij, met wie ik ook persoonlijk contact had, en ik was weleens bij hem thuis geweest, wat een overgang was tussen de middelbare school en de Evangelische Bijbel School in Doorn. Toen kwam ik op de Centrale Pinksterbijbelschool het jaar daarna, en raakte ik steeds meer geinteresseerd in de demonologie, waarvoor op de CPB niet veel ruimte was, maar dus wel in hun bibliotheek, want daar stonden zulke boeken tussen, dus ik was meer in de bibliotheek dan in het klaslokaal, ook omdat ik veel te depressief was om de lessen te volgen. Ik was in een grote geloofs-crisis terechtgekomen. Ik moest loskomen van het orthodoxe geloof, en daar hielp de demonologie mij mee, en ik kreeg een lerares demonologie in Uddel, gemeente Apeldoorn dus. Toen had ik het snel gehad met de CPB en kwam in Amsterdam terecht.

In het gevecht met de slang, zoals Thunar, het zaad van de vrouw, verbrijzelen we de kop met de hamer, maar verliezen we de hamer dus, en vallen ook zelf ter aarde, daar waar het Bleke meer is. Ik had hier ook dromen over dat ik in een watergebied viel, en er waren vele lagen van wateren, en het was heel moeilijk hieruit te komen, want je gleed telkens weer weg, dus het moest op een natuurlijke manier gaan, en toen uiteindelijk kwam ik aan land, en zo tot Apeldoorn zelf, waar natuurwoningen waren, en veel boeken. Dan in het Amerikaanse Apeldoorn, Michigan, wonen de anishinabeg indianen in verschillende stammen zoals de Ojibwe, Ottawa en Potawatomi. Anishinabeg betekent 'zij die ontstaan zijn vanuit het niets', en zo voelde ook dat water aan waarin ik lag, in allerlei laagjes. Je kwam er niet zomaar uit, want het was het 'niets'. Het water was als lucht. Het was ongrijpbaar en je kwam er niet doorheen, maar er waren wel bepaalde stromingen. Het was een hele mooie ervaring. Ik kwam eerst aan in weilanden gebied, toen wildernis gebied, en toen tot de natuurstad Apeldoorn. Anishinabeg betekent ook : 'het spontane', want het moet spontaan gebeuren, niet geforceerd. Het moet natuurlijk zijn. Ook betekent het : 'zij die op het ware pad zijn, het goede pad.' Dat komt ook weer terug in Psalm 1.

In de Anishinabeg mythologie : de zeven miigis, regenboogwezens, kwamen vanuit de zee om het volk te onderwijzen en om de stammen op te richten, en daarna terug te keren tot de zee. Zij kwamen om mide te onderwijzen, medicijn, het natuur-mysterie. Michigan komt voort vanuit de miigis. De miigis waren de diepere mensen, als een soort engelen, wat in Egypte dezelfde naam had, de m'ki's, de beschermers van de mensen. De m'ki's in de Egyptologie beschermden het huis, als huisvrouwen. De m'k wortel is de krokodil. Mag, m'ga, was een krokodillengod, een zoon van Set. M'k kan ook boot betekenen, zoals de huisvrouwen Isis en Nephthys de ark bewaakten als m'ki's, Egyptische engelen, verbonden aan het woord m'ga, onderwijzen, medicijn. Dit zijn in de Egyptologie huishoudelijke taken. In het Judaïsme werd de Egyptische m'k engel tot mlk, malak, wat ook in het Hebreeuws het wortelwoord is van Maleachi, Malakiy, het boek waar de kinderen verzoend zullen worden met hun moeder. Ook Amalek heeft deze wortel, een stam van Ezau, bewoners van de valleien als beeld van de onderwereld, de wildernis, en het is ook een amazone oerstam, dus het leidt helemaal terug tot de voortijdse Afrikaanse wortels. Zoals 'mide' het medicijn van de filosofie is bij de indianen van Michigan, zo is Ma'at of moad, de godin van de filosofische wet en waarheid, dit bij de Egyptenaren. Bij de Israelieten was dit nhm, nhms, name(s), ora, torah, l'w, maar als we vanuit de Egyptische ma'at kijken, dan komen we bij het Aramese hmat, wat de schoonmoeder is, de schoonmoeder door de wet, wat in de oertaal verbonden is aan Amalek.

Al met al komen de twee schiereilanden van Michigan bij elkaar door de Mackinak brug. Het Machinak gebied heette oorspronkelijk Michilimackinac bij de indianen, voordat de Europeanen kwamen. Het is een Ottawa-woord wat grote schildpad betekent. Over de grote schildpad heb ik vroeger veel dromen gehad. Ik zat op een reuzenschildpad en ging van het ene eiland tot het andere eiland. Het is de heilige vertraging, voor het heilige, verloren detail. Voor de indianen is de rug van de schildpad een mysterieus natuurlijk bewustzijn. Ook het hele Noord-Amerikaanse continent, de aarde en het heelal worden gezien als de rug van de schildpad.

De wet van de filosofie, de Torah bij de Israelieten, komt dan ook als Thor, de dondergod, bij de Germanen om de kop van de reuzenslang te vermorzelen.

Hoofdstuk 56. De Egyptologische Sleutel tot het Voortijdse Afrika

De filosofie van het complete voortijdse Afrika ligt gecodeerd in de Egyptologie, maar omdat er heel veel van de Egyptologie verloren is gegaan door de tijden heen ligt dit weer gecodeerd om ons heen in andere vormen, die allemaal terugwijzen op de verloren gegane Egyptologie en op het voortijdse Afrika. Het voortijdse Afrika wijst terug naar Orion en dan met name naar Betelgeuse, de kern van Orion. Het voortijdse Afrika ligt namelijk in de kernen van Betelgeuse, wat zijn centrum heeft in het Oanitische gebied, wat overigens door heel Orion heenligt, want dit is het paradijs, maar dan het filosofische paradijs. We zijn dus genoodzaakt om ook buiten de Egyptologie te kijken. Ook moeten we de randen van het heelal in de gaten houden. We werken dus in verschillende dimensies, ook tot de kernlagen van de aarde en de kernlagen van de aardse geschiedenis. Oan is een diepere laag van het bestaan, een transcendente laag die ook zijn eigen duisternis heeft, want de mens moet ervoor in slaap vallen, de natuur-slaap. Het is namelijk een natuurlijk slaap medicijn. De mens moet eerst de diepere slaap in. Niet zomaar denken, spreken en doen, zoals ze in de stad leren, omdat ze de mens als een werkpaard zien, maar eerst dieper naar binnen keren, waar je vanzelf tot de opstuwende, spontane bronnen komt van een diepere natuur. Het paradijs bestaat, maar die is zeer dualistisch. Het slaat je ook knock-out, want het moet alle valse programma's wissen.

Oan is niet zomaar één of andere ervaring waardoor je high wordt, maar het is een filosofische drug die een nieuw denkpatroon brengt. Het gebeurt daar waar de filosofische bloedvaten worden aangesloten op de filosofische zaadbuizen. Dit is altijd het geheim van de python geweest. De python stelt de samengekomen bloedvaten en zaadbuizen voor. Daarom is de python zo'n machtige en onbegrepen natuurkracht. Als dit gebeurt kan er ook een diepere slaap komen, waarop de mens ook dieper kan dromen. Dit is een soort paradijselijke dronkenschap. Ik ben in die zin dronken geboren, want ik bracht dit geheim mee van de andere wereld. Ik heb mijn hele leven dromen gehad die mij onderwezen, maar het begon allemaal met zware nachtmerries. Nachtmerries zijn nacht-informatie, en dat wordt dan verder uitgediept in dromen die erna komen. De nachtmerrie brengt ook een zekere voorzichtigheid, zodat er niet lichtzinnig met zaken wordt omgesprongen. Alles staat onder stroom. De nachtmerries zijn ervoor om alles te kanaliseren en te 'timen', ook om alles te doseren. De nachtmerries zijn van levensbelang. Ze laten ons zien welke oorlogen er gaande zijn, en geven ons strategieën. Het zijn de nieuwslezers van de geestelijke wereld. Ze ruimen blokkades op, doen blindheden teniet. Zo kan de mens verder, en uiteindelijk tot een diepere slaap en een diepere droom komen, waarin de bloedvaten zich ineen verstrengelen met de zaadbuizen. Dit is natuurspasmische python kracht die geregeld en gebalanceerd wordt door de natuur-epilepsie en het natuur-autisme, door black-outs. Telkens weer moet het menselijk lichaam gereset worden. Soms moeten er even storingen zijn, opdat de mens niet op de verkeerde kanalen terechtkomt.

In het paradijselijke lichaam lopen de zaadbuizen door het hele lichaam, ook door de hersenen,

verstrengeld met bloedvaten. Het natuur-circuit van depressies, angsten, autismes enzovoorts moet goed werken, anders raakt het lichaam van de mens oververhit. De mens moet zichzelf voortdurend ontladen in het gevaarlijke mijnenveld van de aarde. Alleen de filosofie kan de mens er doorheen helpen. Deze filosofie moet vanuit Oan komen, vanuit het Orionse paradijs, wat diep tot Betelgeuse doordringt. Door geheel Orion lopen deze lijnen, bloedvaten verstrengeld met zaadbuizen. Hierop, op deze basis, is het Orionse zenuwstelsel gebouwd en het Orionse communicatie systeem. Het is onderworpen aan de wetten van de natuur om het te beveiligen. De filosofische mens staat zo heel ver van de materialistische mens vandaan.

Hoofdstuk 57. De Hond van God

Het Anubis Mysterie - De Missing Link van de Egyptische Filosofie

Er waren bepaalde momenten in mijn leven dat ik wilde huilen, maar in tegendeel: ik begon te lachen. Ik probeerde het te bestrijden. Weet je dat lachen soms puur boosheid en verdriet kan zijn ? Het is mij gebeurd. Er waren ook momenten dat ik huilde, en ja, soms huilden mensen met me mee, maar er waren ook momenten dat alleen een hond met mij huilde, een hond. Of een kat waarvan bekend was dat ze mensen koste wat koste meed, sprong op mijn schoot toen ik huilde. Dit was lang geleden, maar ik ben het nooit vergeten. Het was alsof ik werd aangeraakt door God, door Gods hond en God's kat, maar dit artikel gaat over honden.

Oosters judeo-christendom: potentieel mooie, introspectieve filosofie.

Westers christendom: absurde terreur.

Ik kan dit weten, omdat ik ben opgegroeid in het westerse christendom.

Het is belachelijk. Ze leren 'gered te worden', dan de 'doop in de heilige geest' te ontvangen, om 'vervuld te worden van de geest'. Dat zijn hun twee belangrijkste pijlers van het geloof: om Jezus en vervolgens de Heilige Geest te ontvangen. Dus in de volksmond gesproken: om de wedergeboorte te ontvangen en vervolgens de geestesdoop. Maar oh man, dan beginnen de oorlogen, omdat al deze mensen die beweren dat ze dit hebben ontvangen, het niet met elkaar eens zijn en met elkaar vechten, zelfs elkaar de hel toewensen. Ik heb dit de hele tijd gezien toen ik hierin zat, in de kerk en ook op de bijbelschool. Het maakte me heel bedroefd en ik wilde zulke spelletjes niet spelen. Ik wist dat er iets ontbrak. Ik wilde niet meer leven. Ik wilde gewoon dood aan het kruis om deze spelletjes te stoppen. Ik wilde alleen dat het vuur me hiervan zou scheiden, ongeacht de kosten, dus

ging ik op een dag naar bed en besloot ik gewoon niet meer te leven, en ik spreidde mijn armen als een kruis. Die nacht werd ik naar de poorten van de hemel gebracht en wat de engelen me vertelden, was dat ik al mijn theologieën moest afleggen, omdat het mij niet zou binnenlaten. Het verbaasde me helemaal niet dat ze dit zeiden, en ze noemden zelfs sommige theologieën bij naam. Ik moest alles loslaten, al mijn programmeringen. Toen namen ze me op. Ik kreeg de ontbrekende derde schakel te zien. Er was één grotere pilaar dan alle anderen en dit was de heilige gebondenheid waarover Paulus sprak. Jeremia sprak er ook over en zelfs Jezus. Het is de hemelse robotica. Het werkt niet door theologie, maar iets veel dieper. Het gaat om echte connectie, geen pretentieuze connectie. En deze verbinding kan niet worden verbroken, en kan niet worden gemanipuleerd. Kijk, al die mensen die beweren dat ze door de geest zijn vervuld, rijden nog altijd zelf de auto, vechten nog steeds voor hun eigen perspectieven en theologieën. Ze zijn niet volledig aan het zelf gestorven.

Vannacht had ik een droom dat ik in een sportvliegtuig zat. Ik had een helm op en een wit motorpak aan. Iemand was het vliegtuig aan het besturen. Ik kwam in een gevecht met deze piloot die ook een motorpak aan had en een helm. Het was geen echte persoon, maar een programma. Het programmeert de kerk met unieke ego's en laat ze dan met elkaar vechten. Ze zijn aardgebonden in plaats van hemelgebonden. Groot verschil. Ik moest dit programma uit het vliegtuig gooien. Toen kon ik het vliegtuig verder vliegen, maar ik was het niet, maar het programma om hemels gebonden te zijn. Het is om veiligheidsredenen.

Menselijke wil en meningen zijn overschat. Het veroorzaakt oorlog en bloed verkoopt. Erg makkelijk. Hetzelfde oude verhaal. Het gaat niet om de menselijke wil, maar om de kennis van de hemel. Materialisme leidt tot hedonisme, wat leidt tot nazisme, en dat is precies wat het westerse christendom is. Het is een puinhoop van mensen die het allemaal niet met elkaar eens zijn. En ze willen niet luisteren. Nee, nooit. Nooit ?

Er waren er maar een paar die aan deze monsterlijke machine konden ontsnappen, degenen die bereid waren de prijs te betalen, die bereid waren te zeggen: 'Niet mijn wil, maar kennis.' Ware kennis gebeurt waar mensen sterven aan ego, sterven aan zichzelf, maar hoe werkt dit ?

In mijn studie van de Israëlitische talen, het Hebreeuws en het Aramees, ontdekte ik dat veel woorden een Egyptische wortel hadden en vaak uit de egyptologie waren gehaald, waarin veel van deze raadsels waren opgelost. De Egyptenaren hadden een veel diepgaander en gedetailleerder perspectief en filosofie over 'dood' en 'dood van ego' en hoe het zou moeten plaatsvinden. Zijn westerse christenen echt dood van ego ? Nee, ze lopen nog steeds rond alsof er niets gebeurd is en slaan elkaars hersens in met zorgvuldig geselecteerde bijbelverzen. Jezus sprak Aramees, althans in de bijbelse mythologie. Zelfs het Griekse NT laat zien dat het oorspronkelijk een verhaal in het Aramees was, omdat het nog steeds Jezus in Aramees laat spreken. En de Heilige Geest was Rw in het Aramees, richting. Rw is de archetypische goddelijke schepper of 'creativiteit', en hij moest de onderwereld binnengaan om aan zichzelf te sterven en de demonische monsters daar te verslaan die verschillende poorten bewaakten voor wedergeboorte. Deze 'dood' moest grondig gebeuren, dus er is de metafoor van Anubis, de zwarte jakhals (hond, wolf, hyena), die de doden door de

onderwereld leidt en hen bindt, in een mummificatieproces, wat een metafoor is van de filosofische gebondenheid na de 'dood van het ego'. Mensen zijn nu in de stad in plaats van in de filosofie, en vele jaren geleden zag ik in een droom een zwarte hond door de glazen wanden rond de stad rennen, om mensen weer naar de natuur te laten ontsnappen. Ik was een van hen. Het bracht me naar Roodkapje, een metafoor van de dood van het ego, en ze leidde me naar de dobbelstenen muur, een andere muur die moest worden doorbroken. De dobbelstenen muur heeft gokkers van mensen gemaakt. De lucht zit vol met demonen en hun gebroed, en mensen gokken gewoon met hen, en ze worden ervoor betaald. In de hemel werd mij getoond dat de hele wereld bezeten is door demonen, inclusief christendom. Het is binnengevallen, eigendom van demonen, allemaal vanwege deze ontbrekende schakel. Ik wens jullie allemaal een goede tocht tot het vinden van de ontbrekende schakel.

Anubis is de Griekse term voor jnpw, jana-up, of gewoon npw, in het Egyptisch, en aangezien Egyptisch de moedertaal is van de Israëlietische talen, vinden we de term npw ook terug in het Aramees, waar het een rechtszaak betekent, om te ziften, te verminderen, te inspireren om een overblijfsel voort te brengen, maar het kan gemakkelijk leiden tot trots en arrogantie, dus het is een zeer dualistisch thema, omdat de zwarte hond tegenwoordig ook de rechtbank en de politie regeert, dus je moet dit geneesmiddel zeer voorzichtig gebruiken. Er is altijd een filosofische en een materialistische kant.

Heeft God een hond ? Zeker, zelfs in het christendom. De Aramese wortel van Marcus, de schrijver van het tweede evangelie, marqws in het Aramees, heeft het wortelwoord mhrwqy, een groep honden. In de mythologie van het OT in het boek der Richteren bracht Gideon de mensen naar het water waar ze moesten drinken, en Israël zou gered worden van de Midianieten door degenen die als honden zouden drinken. Dat is ook wat honden betekenen in het Aramees, het zijn de helpende legers die in actie komen als de mensen het niet meer alleen kunnen. Ik kon het niet meer doen, en op een gegeven moment kwamen de honden van God tot mij als een hulpmiddel. Eigenlijk is dit iets in de mens, dat de mens op een gegeven moment niet meer kan opstaan, wegzinkt in de doodservaring of verlamming, een diepe slaap, en dan in de hond verandert, de zwarte hond en zwart betekent in de Israëlische taal de wildernis. Het is een terugkeer tot de natuur en het ontwaken van de diepere, obscure eigenschappen om veiligheid te brengen. Zwart is subtieler, als camouflage, strategisch, en eerder anoniem voor het doel.

Moge God's hond bij je zijn, moge je God's hond zijn. Het gebeurt in de nachten. Moge je een hulp zijn voor jezelf en anderen wanneer dat nodig is.

Hoofdstuk 58. Het Huis van Anubis

Het leven is een natuur-ervaring, als een waterval. Veel moet je weer langs je heen laten glijden. Veel zal op de bodem kletteren en weer deel worden van de rivier. Het stroomt ergens naar toe.

Toen Mozes de Hebreeuws-Aramese geschriften van het OT opstelde nam hij gewoon de goden van de Egyptologie over. Qebhet, Kebu-k't, Kebechet, de dochter van Anubis, de hemelse slang die helpt met het balsemen van de zielen, als de wateren van de dood, de onderwereld, werd tot kabowd, de glorie wolk boven de ark, een zwaarte die ervoor zorgt dat mensen bedwelmd raken en niet meer reageren. Zij helpt dus haar vader, Anubis, in het hondenleger van God.

Ik ontmoette haar bij de zee van het balsemen in de onderwereld. Zij brengt water tot de zielen. Ook was daar de grote arend, Sjoe (Shu), de hemelgod.

Psalm 113
4Verheven boven alle volken is de Here,
boven de hemelen is zijn heerlijkheid, kabowd.

Qebhet is dus boven de hemel, shamayim, terwijl zij dus verbonden is aan de begrafenis. In principe maakt het dus een cirkel beweging : van aarde, tot onderwereld, tot hemel, tot aarde, tot onderwereld, tot hemel, enzovoorts. In de Egyptologie is het een cyclus. Alles keert weder.

Psalm 113
Egyptisch
4Verheven boven alle volken is de Here,
boven de hemelen is Qebhet, Kebu-k't, de dochter van Anubis.

Habakuk 2
14Want de aarde zal vol worden van de kennis van des Heren heerlijkheid, kabowd, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken.

Hier zien we ook weer duidelijk de Egyptische link met Qebhet, want zij is het beeld van het verfrissende water voor de doden (Pyramide Teksten, uiting 515 + 674), ook in het huis van Anubis, haar vader.

Ezechiel 43
2En zie, de heerlijkheid, glorie, kabowd, van de God van Israël kwam uit oostelijke richting, er was een geluid als het gedruis van vele wateren en de aarde straalde vanwege zijn heerlijkheid.

4En de heerlijkheid, kabowd, des Heren ging het huis binnen door de poort die naar het oosten gericht was, 5en de Geest nam mij op en bracht mij naar de binnenste voorhof, en zie, de heerlijkheid, kabowd, des Heren vervulde het huis.

Ezechiel 44

4Daarop bracht hij mij naar de Noordpoort, naar de voorkant van het huis; ik zag, zie, de heerlijkheid, kabowd, des Heren vervulde het huis des Heren; en ik viel op mijn aangezicht.

De kabowd is in het Hebreeuws ook het hemelse hart, de ziel, de glorie die dood is tot de zonde, niet reageert, zoals de Johannes brief ook stelt dat zij die uit God geboren zijn niet zondigen :

I Johannes 5
18Wij weten, dat een ieder, die uit God geboren is, niet zondigt; want Hij, die uit God geboren werd, bewaart hem, en de boze heeft geen vat op hem. 19Wij weten, dat wij uit God zijn en de gehele wereld in het boze ligt.

We zien in Ezechiel dus dat Qebhet, de dochter van Anubis, datgene was waarmee een mens werd gevuld, na de dood van het ego. Het is het zeewater van de onderwereld wat de mens beschermt tegen parasieten. Zo werd de dode uiteindelijk gemummificeerd en kon zijn ziel waarlijk vrij worden. Anubis werkt dus niet buiten zijn dochter om. Het is het zaad van Anubis, het zaad van de onderwereld, wat verbinding maakt met de hemel, met sjoe. In het Hebreeuws is de hemel shamayim, als het zaad van Sjoe. Sjoe kwam dus tot mij in de vorm van een grote arend, in de droom waarin ik bij de zee van het balsemen stond met Qebhet.

Hoofdstuk 59. De voorchristelijke krst in de Egyptologie

Jn-p oftewel Anubis, de zwarte hond, moest Aser, Osiris, balsemen en mummificeren. Osiris werd in die zin de krst, karast, genoemd, de gebalsemde en gemummificeerde, de ingewikkelde, en dit was de voorloper van de Griekse kristos, christus in het westen. Er was dus al een Egyptische krst. Jn-p, de zwarte hond, moest de karast, krst, dus voorbereiden, zoals jn (Johannes) de pw, waterput in het Egyptisch (doper). Jn-pw was de voorloper van Johannes de Doper, die voor krst de weg moest bereiden. Omdat kristos dus eigenlijk de gemummificeerde Osiris was zei kristos ook van zichzelf dat hij niets kon doen vanuit zichzelf, maar god deed alles door hem heen. De krst-mummie was een beeld van de opstanding. Alleen zo kon de ziel verder. De ziel kon zo het vorige leven loslaten. Het was dus ook een beeld van de opname. Zoals jn-p, Anubis, riep in de wildernis, zo was ook Johannes de Doper een roepende in de wildernis. De wildernis staat voor het verborgene, de opslagplaats, de lever (kabowd), de reserve plaats, waarvan ook de hond een beeld is.

In het meer van vuur moet de ziel op zoek gaan naar de rivier van het leven, wat een rivier is van balseming, om zo zelf een karast, krst, te worden, een gebalsemde, en ook een jn-p, een balsemer. Ook moet de ziel op zoek gaan naar de veerboot in de wolken. Ik heb ook dromen gehad over deze wolkenboot.

Hoofdstuk 60. De sebek krst

De hond is bij machte water te vinden in de wildernis.
Hij leidt de doden door de onderwereld.
Hij is de veerman over het meer van vuur.
Hij balsemt en mummificeert de dode die aan zichzelf gestorven is.
Zo wordt de dode tot de krst-mummie, klaar om tot het hiernamaals te gaan.

Het huis van Anubis ligt aan de zee van het balsemen.
Zij die gebalsemd zijn worden door Sjoe opgenomen.
De zwarte hond is de wegbereider, de tunnel.
Het is een verloren orgaan wat samenwerkte met de lever.

Er was ook een ander buik-orgaan : sebek.
Zoals kristos grieks is en van karast komt,
zo is masiah hebreeuws en komt van het egyptische msah, wat krokodil betekent, meseh. Het stond in verbinding met het balsemen en het geboorte geven (msi).
De krokodil is een beeld van de gebalsemde en gemummificeerde die daardoor leven heeft gekregen in de onderwereld. Het verloren gegane sebek-orgaan in de buik was het mummificatie orgaan, wat het ra hormoon afscheidde om zo tot leven te brengen. Het was onderdeel van het immuniteits-systeem. Door de mummificatie wordt de dode afgeschermd van de parasieten en krijgt nieuw leven, ra.

Sebek, de krokodil, is dus de wortels van kristos, osiris die tot een krokodil werd, een gemummificeerde.

Door de twee verloren buik-organen, anubis en sebek, komt de mens terug tot het voortijdse Afrika, tot de filosofie van het voortijdse Afrika.

De sebek krst.

RIGIL KENT ONTSLUIERD
DE VERLOREN KERN VAN ORION

COAB 2019

Hoofdstuk 1. De Betekenis van de Krokodil

Sebek, de krokodillengod van Egypte, komt ook weer in het Aramees voor als de scheiding, de onderscheiding, het vrijzetten, het afzonderen (sbq), en is altijd nauw betrokken geweest met het geboorteproces, en daartoe dient dan ook alle afzondering : opdat wij opnieuw geboren worden in ander gebied. Soms gaan wij door deze ervaringen heen, gekenmerkt door depressie en misschien wel angst, maar dat is allemaal overgangsgebied, en we mogen dan ook het doel in zicht houden. Soms gaan we kopje onder om ons geheel los te snijden. Het mes moet soms diep gaan. Sebek is de god(in) van de oorlog, en die agressiviteit van de natuur zien we soms in ons leven, maar het is om ons te beveiligen. Het zijn barensweeën van moeder natuur.

Sebek is een verloren orgaan wat de baarmoeder ondersteunde. Nog steeds zijn er krokodillen in de natuur die daarop terugwijzen. De krokodil is een machtige schepping van iets wat de mens over het hoofd heeft gezien. In de stad leeft de mens ver weg van de krokodil en waar het oorspronkelijk

voor staat. De krokodil is in de Egyptologie de rehen, de ondersteuner van het zelf, het rusten op iets om het water te geven, als een waterval aan een stroom, als een extra orgaan wat het geboorte proces in de gaten hield bij de baarmoeder, het hele proces van ontwikkeling voor de geboorte, en zorgde ervoor dat het kind voldoende rust had. Sebek is ook Sochet en Sebet in het Egyptisch, als een Egyptisch wortelwoord van de sabbath, de rust. De krokodillengod werd ook Khenti genoemd, de rode aarde, wat in het Hebreeuws de adamah is, als de voor-baarmoeder of voormoeder, die later van de mens werd afgesneden door de zondeval. De mens leeft niet meer in het paradijs, in de natuur, en ook niet in het voortijdse Afrika. Nu weet de mens niet meer wat de krokodil is, en van welk groot belang de krokodil is. De krokodil was oorspronkelijk een beschermer om de vochtigheidsgraad van de aarde en de mens op peil te houden. De krokodil is de brug tussen land en water, om alles in balans te houden. De krokodil is een deel van het natuurlijke opruimings-systeem om het afval en alle parasieten te recyclen, opdat er nieuwe geboortes kunnen plaatsvinden. Daarom werd de mens ook 'gemaakt' van het stof van de aarde (aphar, Hebreeuws), dus eigenlijk gewoon als een recycling. Ook bevat het klei en metaal.

Voor veel mensen is de Egyptologie de ver van m'n bed show, omdat de mensen de betekenissen niet kennen. Mummificatie is voor veel mensen wat engs, maar het is symbolisch. De mummificatie kwam als een mens aan het ego was afgestorven, oftewel van de lagere programmeringen, om hogere programmering te ontvangen, d.m.v. nieuwe woorden, nieuwe geschriften die de mens openden voor een nieuwe kijk op dingen, ook door metaforische spreuken en liturgieën. Die werden opgelezen als symbolische mummificatie, ook om de mens te beschermen tegen mentale parasieten. De mens moest dus 'gemummificeerd' worden door het Woord, door de hieroglyphen, als een verhaal. De mens moest dus eerst tot stilstand komen, als een reset. De 'mummificatie' is de opvoeding van het kind, de scholing, die ervoor bedoeld was om het kind tot dieper begrip te laten komen in de mysterieën van het leven. Dit was in de Egyptologie allemaal verbonden aan de filosofie van de krokodil. De woorden werden op verschillende manieren gespeld opdat allerlei verschillende aspecten van het woord naar voren konden komen en benadrukt konden worden.

shet - krokodil, opvoeden, onderwijzen
shet-t - mummie, lezen, opzeggen, liturgie, spreuk
shti - hij die in zijn kist is (het oude leven begraven), het ingewijd worden in de mysterieën
ati - krokodillengod(in)
atiu - de ingewikkelde goden, de hemelse mummies
attiu - de strijders, het dualisme

Het extra orgaan, het krokodillen-orgaan, verbonden aan de baarmoeder, was dus ervoor om de baarmoeder ook zuiver te houden van indringers. We kunnen wel zien dat dit nu bijna niet meer bestaat, zoals P.T. Barnum eens zei : 'There's a sucker born every minute.' De baarmoeder moet dus weer beveiligd worden, beter toegerust, met een betere filter. Dit zal gebeuren als de mens weer in hersteld contact komt met de oerkracht en oernatuur van de krokodil. Daarom is de natuurkracht van de krokodil een belangrijk onderdeel van de Egypte-brug tot het voortijdse Afrika, waarin het gecodeerd ligt. Het domste wat een mens kan doen is het onderschatten van de diepte van de Egyptische dynamieken.

Hoofdstuk 2. Het Grote Verschil tussen de twee Surinames

De krokodil was een beeld van het voorportaal van de baarmoeder, waar het kwaad werd vernietigd, en waar de zielen werden geselecteerd voordat ze in de baarmoeder kwamen. De stad heeft alles al gemummificeerd door valse scholing. Daarom moet deze mummificatie verbroken worden.

We zien in de stad een heel selectief materialisme. Voor de diepere, subtielere 'materie' zijn ze blind. Ze willen alleen het grootse, makkelijke, voor de hand liggende. Ze kennen de ware 'materie' niet, en dat willen ze ook niet kennen. Ze verachten en verwaarlozen de natuur. Het is niet eens materie voor hen. Als ze een stukje natuur zien grijpen ze direct de stofdoek om het weg te vegen. Dan grijpen ze direct naar hun spuitbussen met giftige sappen om de natuur weer uit te doven. Klaar. De stad heeft een zware smetvrees, als een zware natuurvrees. De stadse materialisten zijn selectieve, smetvrezende, natuurvrezende materialisten. Als Liesje naar buiten gaat dan mag Liesje niet vies worden. Liesje moet smetteloos wit blijven. Materie komt van het Latijnse 'mater', de moeder, de oorsprong, de bron, en 'materia', grondstof, bouwstof. Dit is ontleend aan het Egyptische 'ma'at', de waarheid, de wet. Oorspronkelijk was materie dus informatie, maar de stad heeft het verletterlijkt, en maakte zichzelf tot wet.

In Egypte waren er veel meer woorden voor wet. Het christendom en ook het stadse is voortgekomen vanuit hele selectieve Egyptologie. De Grieken en de Romeinen die de basis legden voor de moderne samenleving waren verzot op alles wat Egyptisch was, maar zij waren hierin zeer pietluttig, natuurvrezend en smetvrezend, want ze hadden natuurlijk wat te beschermen : hun geroofde autoriteit. Met geroofde goederen kom je nooit ver. Daarom zal de ware, algehele natuur-Egyptologie de westerse samenleving overweldigen. De diepere mens zal hierdoor teruggaan tot het voortijdse Afrika, om de ware fundamenten van het leven te zien. Dit zijn de enkelingen, niet de grote massa's. Ben jij een enkeling of een massa-dier ?

Je kan misschien van jezelf zeggen dat je eigenaardig en uniek bent, en dat je niet meeloopt met de grote massa's, maar de massa's werken heel subtiel. Er is een grote multi-culturele, alternatieve massa die veel ruimte geeft aan de mens, maar ze worden als honden aan de ketting gehouden, ook al is die ketting lang. Laat je dus niet voor de gek houden. De matrix is sluwer dan je denkt.

Ook in de Israelitische talen, het Aramees en Hebreeuws, de dochters van het Egyptisch, zijn er veel meer woorden voor de wet dan alleen maar de torah. Het Aramees is de oudere zuster, en ook een soort moedertaal van het Hebreeuws, de jongere zuster. Nms, nhm, name is een Aramees woord voor wet, maar ook voor zintuig. Omdat er zoveel Egyptologie door de tijden heen verloren is geraakt ligt deze verloren kennis gecodeerd in de dochters, de vruchten, van Egypte : het Aramees en het Hebreeuws. Vandaar dat deze twee talen heel belangrijk en ondersteunend zijn om een beter zicht op het verloren gegane Egypte te krijgen, en dat is weer belangrijk om terug te keren tot het voortijdse Afrika. Dit is een tocht die de mens moet maken, terug tot de oorspronkelijke natuur,

terug tot het paradijs, want nu leeft de mens buiten de poorten van het paradijs in het gebied van de trickster, de misleider. Er waren verschillende gebieden in het voortijdse Afrika, zoals Irad, Sur, Oan en het voortijdse Egypte deel. Nahme is ook weer voortijds Afrika, wat nog deels bestaat als Nahm-ibia, Namibia in het zuid-westelijke Afrika van vandaag. Het betekende 'wet', net zoals in het Aramees, en ook de materie van de informatie, als een boodschap en een leger wat uitgezonden wordt, als het immunologisch systeem van de natuur, wat overigens ook in Egypte de diepere betekenis is van de wet. Het woord 'materie' is dus misleidend, selectief, natuurvrezend, een truuk van het Romeinse wereldrijk. Het Engelse wereldrijk bouwde daar vrolijk op voort, allemaal ten koste van de indianen. De 'namerie' ligt dus dichter bij de waarheid, want dan krijg je het totaal-plaatje te zien.

Ben je een materialist, of een namerialist ? De namerialist ziet de diepere natuur en kennis die achter alles verborgen ligt, en is DAAR op gericht, de veel verfijndere natuur-namerie. Zo ziet de namerialist verloren gegane geschiedenissen en de voortijden, en kan daar zijn leven aan schaven, om zo raadsels op te lossen. Zo gaan de poorten van het paradijs wijd open, maar het paradijs is niet wat de westerse mens denkt dat het is. Het is niet religieus en het is geen luilekkerland, maar een school en een slagveld. De mens moet een tocht maken door de onderwereld en het verloren gegane paradijs ontdekken, de namerie. Wat een rijkdom is het, maar wat een hoge prijs moeten we daarvoor betalen. En daarom doen velen dit niet. Ze zijn materie-zoekers, geen namerie-zoekers.

Daarom heb ik een grote liefde voor Suriname, niet alleen omdat ik met deze cultuur opgroeide, maar ook omdat hier nog steeds het voortijdse Afrika in is gecodeerd. Cuwr of Sur is namelijk het voortijdse Afrikaanse Israel, en Name is het voortijdse Afrikaanse Roshland, het land van de beginne (vgl. Rusland), wat een diepgaande en levengevende filosofie had over de namerie in plaats van materie. Suri-Name draagt nog steeds deze twee paradijselijke gebieden in zich. Helaas heeft het moderne materialisme veel Surinamers meegesleurd. Er zijn dus twee Surinames : het materialistische Suriname en het namerialistische Suriname. Groot verschil.

Hoofdstuk 3. De ETRO-lens

De mens is omringd met vele lenzen waardoor de realiteit wordt verdraaid, ook in de taal. Het is een natuur verschijnsel, het plumares mysterie. Zo is er ook een Plumares lens tussen het voortijdse Afrika en het nu. Door de plumares lenzen wordt dus een heleboel informatie verborgen gehouden.

Areta was het voortijdse babylonische Afrika, maar dit werd verdraaid van Areta, r'ta, rt, tot Thora, tr, de joodse wet. Op deze basis werd Name, nm, het voortijdse roshlandse Afrika, verdraaid tot man en manna, mn, oftewel de patriarchische verborgen kennis die je moet opkopen, en waarin

mannen altijd voorrang hebben.

Op deze basis werd de namerie, de 'stof' van de diepere natuur, de verfijndere stof, de tegenstander van materie, afgekapt tot merie, mara, maryah, wat Aramees is voor 'heer', en in het NT was de moeder van Jezus 'Maria'. Het woord 'namerie' was dus gespleten, opdat vanuit maryah en maria de materie kon voortkomen. Het voortijdse amerika werd ook wel namerika genoemd, en werd pas later de 'amerika's'.

De Etro-lens ligt tussen het nu en het voortijdse Afrika in. Het is een pseudo-marxistische, materialistisch-kapitalische heks van Rusland, en Wapenveld hier in Nederland. Toen ik de lens aansprak begon het 'ga weg' bewegingen te maken, en ik nam zijn kasteel in. Ik verwijderde de lens uit het kasteel. De materialistische mens aanbidt de Etro-lens. Allen volgen zij de Etro-lens.

Hoofdstuk 4. Materialisme vs. Namerialisme en de strijd om het Oan paradijs

De ETRO-lens, ook een verdraaiing van Aretha, het voortijdse babylonische Afrika en vandaag de dag de Germaanse moeder aarde (Aretha, H'retha), heeft de mens materialistisch gemaakt. ALLES is nu opkoopbaar, en dat is voor de materialistische mens van gemak. Zo kan de materialistische mens macht opkopen zonder daarbij de demonologie te hoeven gebruiken. Lekker makkelijk. Geld bestuurd alles. Daarom mag de mens over de Afrika brug teruggaan tot het voortijdse Afrika, door het afbreken van de ETRO-lens. De ETRO-lens is helemaal in de mens ingegroeid, en moet dus weer verwijderd worden.

Het voortijdse Afrika loopt helemaal terug tot het Oan-paradijs, en zo ook tot de Oan kern in Betelgeuse, in Orion. Overal lopen deze Oan energie lijnen, waarop de mens aangesloten kan worden door kennis. Het gaat er niet om zomaar gelukkig te zijn of worden, maar het gaat om het kennen. Ik vraag niet om geluk, maar om kennis, en het kruis was de weg tot kennis, en daarin is het ware geluk. Dat is geen oppervlakkig geluk, geen materialistisch geluk.

Op deze Afrika brug tot Oan smelt de Etro lens weg. De lucht is vol met prachtige energieën. Dit buitenaards contact is al lang geleden gemaakt, maar de mens moet het leren kennen. De Etro lens is een lens van verkrachting, van nog erger dan verkrachting. Telkens weer leggen tandofielen gedwongen vullingen in mens en kind, en telkens weer worden die krengen te diep gelegd daar waar de zenuwen lopen, en zo komen mensen in rolstoelen terecht, in een coma of hun leven wordt op een andere manier de vernieling in geholpen, en ook dat van hun kinderen, en die geven het ook weer aan hun kinderen door. Daarom moet de mens terugkeren tot Oan, want in de stad regeren de tandofielen. Het zijn tandoristen. Het zijn duivels en demonen die naar de aarde zijn gezonden om

hun boosaardige, buitenaardse implantaties te doen, opdat de mens hen dient, en de bron waaruit zij zijn gezonden met deze opdracht.

De etro lens verkracht en implanteerd, en bouwt zo zijn grafsteden, pure spookhuizen. De etro lens heeft een hel op aarde gemaakt. Maar de mens mag zijn handen in de lucht steken en Oan om hulp vragen. Er zijn NU buitenaardse oorlogen gaande om de zielen. Vele mensen roepen de materie aan, en alleen de enkeling roept de natuur aan. Het gaat dan om de paradijselijke natuur. Deze natuur gaat komen, hoe dan ook. Het is een kwestie van tijd. Deze natuur zal alles overweldigen. De mens heeft Orion uitgedaagd tot een gevecht, en de mens zal het verliezen. De mens wil heersen en alles kapot maken, telkens weer. Maar de mens kan niet met succes strijden tegen de natuur. De mens maakt hierin een grote fout.

Wij zien uit naar de openbaring van de Oan natuur, wat al in de bijbel gecodeerd lag. Wij zien uit naar de terugkeer van het paradijs. Zorg dat je de juiste brug vindt. Er worden veel valse paradijsen aangeboden, materialistische paradijsen, en de mens betaalt een hoge prijs. Het namerialisme is de fijnere, diepere natuurstof, dat wat op de bodem van de rivieren ligt. Het materialisme moet hiervoor wijken. Wij hebben de oorlog verklaart aan het materialisme, al heel lang geleden. Wij hebben de oorlog verklaart aan de etro lens.

Waar is de mens vandaag de dag mee bezig ? Met bruggen bouwen voor het materialisme of met bruggen bouwen tot Oan ? De lucht is vol met prachtige energieën van Oan, maar de mens ziet het niet en wil het niet zien. Ergens op de brug moest de mens door de etro lens heen, maar velen vallen op de grond om deze witte slang te aanbidden. Het is een duivelse slang.

De etro lens probeert mensen al tijden lang de mond te snoeren door te heersen over de monden. Zo programmeert de etro lens zijn robotten. De etro lens zal niet het laatste woord hebben. Begraaf het met grond, overspoel het met water. De etro lens haat de natuur. De etro lens moet wijken voor de natuur. Overal waar de witte slang gaat laat het grafsteden achter, en wordt tot een grijze slang in de nacht, om zo de zeeën te bepolderen en te verstedelijken. Maar de mens mag terugkeren tot de Zuiderzee. Vul je gedachten met de natuur, opdat de etro lens geen plaats vindt.

De buitenaardse natuur, daar gaat het om, wat gecodeerd ligt in de natuur van moeder aarde. En door het verdiepen ervan komen we tot Oan, tot de kern van Betelgeuse, in Orion. Er zijn veel Oan gebieden in Orion. Oan is een Orions woord voor paradijs, of paradijselijke slaap.

Wij mogen de paradijselijke slaap aanroepen voor hulp, want de aarde is een gebied van nachtmerries. Soms moet de mens eerst dieper slapen. Zo zal de mens uiteindelijk de dromen van Oan krijgen. Oan is de verdieping van alles om ons heen, het gaan tot de wortels. De mens moet dus niet blijven kauwen aan de zoete vruchten, maar moet de diepte in. Doorbreken in een dieper level. Kan de mens dit ? Vaak houdt het ego de mens tegen, zijn zucht naar materialisme. Oan predikt geen materialisme, maar namerialisme, de natuur-stof. Dit is de enige manier om de matrix, de materie-x, te verbreken.

Oan heeft haar armen wijd open, moeder Oan, maar niet voor het ego. Ze strijd tegen het ego, en is niet makkelijk voor het ego. Moeder Oan, of moeder paradijs, is geen goedkope hoer. Het paradijs is ook geen luilekkerland of pretpark, maar een introspectieve, transcendente natuur, want het is niet

gericht op dichte en verdichtende materie, maar op verdieping. Kijk hoe de mens achter materie aanrent als dolle zotten en zo hun doel missen. Wees niet één van hen. In het paradijs wordt het beschouwd als krankzinnigheid. Daarom moeten we het ook niet vreemd vinden dat materialisten alles wat diepzinnig is als krankzinnig beschouwen. Het is dus oorlog. Strijd om in te gaan. Velen zullen het zoeken, maar weinigen zullen het vinden, zoals ook velen geroepen zijn, maar weinigen 'uitverkoren' zijn, wat dus betekent dat weinigen de ware keuze willen maken.

Tandofielen en tandoristen zijn dus niet alleen maar de materiële implantaties, maar het is ook hoe demonen in de geestelijke wereld werken. Voordat de mens de aarde binnenkomt door de baarmoeder wordt de mens al door allerlei parasieten bewerkt en worden er allerlei metafysische en fysische implantaties gedaan op allerlei niveau. Iedereen heeft dus met de tandofielen te maken. Zij hebben de mens op allerlei manieren monddood gemaakt. Ook incest is een vorm van tandofilie, want er wordt iets gedwongen op privé gebied, en dat is dus vaginaal, anaal OF oraal, en het is bekend van incest-slachtoffers dat ze vaak niet durven te spreken en alleen maar halve of verdraaide informatie geven, omdat ze bang zijn hun hart bloot te leggen. Hetzelfde is aan de gang met mensen die met de letterlijke, materiële tandofielen en tandoristen in aanraking zijn gekomen via dwangverpleging, dwang-implantatie, en die geheel of deels zijn uitgeschakeld door te diepe implantaties, waar vervolgens niks aan wordt gedaan, omdat de tandofielen het vaak op iets anders proberen te schuiven, en dan later wordt het alsnog vastgesteld door een kaakchirurg of een andere tandofiel, maar dan is het al te laat. Het is de geest van ontvoering.

Hoofdstuk 5. Tlaloc en het Pad tot het Paradijs - Wat het is en wat het niet is

In mijn werk heb ik veel te maken gehad met incest slachtoffers en verkrachtings slachtoffers die vervolgens niet meer kunnen spreken. Vaak kunnen ze nog om hulp roepen op een bepaalde manier, maar slachtoffers van de tandofielen gaat nog even een stapje verder. Dat wat erin is gestopt willen de tandofielen er niet uithalen, dus het is een eeuwige verkrachting, dag en nacht. Dit is erger dan wat nazi's mensen hebben aangedaan. Sommige slachtoffers van tandofielen hadden liever een kogel in hun kop gehad, maar nee, ze werden dag en nacht gemarteld en tot een staat van coma gebracht. Iedereen die hiervoor zijn ogen sluit pleegt geestelijke zelfmoord. Er is een grote NSB hier in Nederland om de tandofielen een hand boven het hoofd te houden, die advocaten van de duivel spelen maar in deze tijd mag er niet meer over gezwegen worden, en velen doen dit gelukkig ook niet, en de EU heeft de tandofielen al een flinke halt toegeroepen dat ze geen kwik vullingen maar mogen leggen bij kinderen en zwangere vrouwen en vrouwen die borstvoeding geven, maar de witte vullingen zijn nog wel veel gevaarlijker. We hebben het over de witte slang, de etro lens. Hele gezinnen gaan kapot. Een vader of moeder wordt uitgeschakelt, wat in principe gewoon een

ontvoering is, en dit staat gelijk aan kindermoord, kindermarteling. Het is onvoorstelbaar diep leed wat een kind wordt aangedaan, allemaal door de tandofielen die het zowel op ouders als kind hebben gemunt. Dit is dan ook de geest van allerlei soorten verkrachting. Dit wil niet zeggen dat de slachtoffers zelf onschuldig zijn. Er zijn kinderen die een ouder die in een coma is gebracht door tandofielen, door tandoristen dus, door medi-nazi's, de schuld hiervan geven, in plaats van de tandofiel. Het is hetzelfde als wanneer er iemand op straat wordt neergestoken, dat je dan het slachtoffer de schuld geeft voor de complicaties die dat geeft en niet de dader.

Het is een droevig verhaal. Een kind die moet opgroeien zonder moeder of vader door de tandofielen. Het komt telkens weer voor. Het is psychische doodmarteling van een kind. Ze maken kinderen zo helemaal gek. Ze offeren zo kinderen aan de Moloch. Het is duivels. Nog steeds is de mensheid niet van de tandofielen verlost. Nog steeds slaapt een groot deel van de mensheid door, omdat ze denken dat het niet henzelf betreft, ook al zijn ze al helemaal schaakmat gezet door de tandofiel. De gestoorde tandofielen regeren zelfs de regering. Ze regeren door isolatie : 'isolering en heers' is hun mandaat : 'divide and rule'. Daarom zou de EU het motto kunnen zijn van 'unite and heal', maar ze zijn ergens tegengehouden op de Afrika brug. Verzetsstrijders kunnen soms totaal doordraaien. Zo was ik in contact met een bekende superster die altijd streed tegen onrecht en geweld, en nu tegen de EU, maar in het persoonlijke leven was hij een monster, een mijnenveld, en viel hij degenen aan die hem ondersteunden tot op het punt dat hij tegen zijn eigen muziek streed. Als je hem erop wees dan corrigeerde hij zich wel, maar alleen maar half. Je moest altijd verschrikkelijk oppassen wat je zei, want hij kon alles wat je zei verdraaien en tegen je gebruiken, ook al was het uitgesproken om hem te bemoedigen en te bevestigen. Hij was in de ban van de etro lens.

Daarom moeten we blijven strijden tegen deze lens, waardoor ook de media werkt en die alles verdraait, zodat de tandofielen nog meer macht krijgen. Ik had een verschrikkelijk gevecht met deze lens, op de Afrika brug. De Afrika brug is de naam voor de Afrosofie, waarvan ook de Egyptosofie een deel is, die terugleidt tot het voortijdse Afrika en zo tot het Betelgeuse Afrika en de Oan kern in Orion van het paradijs. Die weg is er dus in de filosofie te vinden, en daarin komen de buitenaardsen de mens tegemoet. Ik kwam deze witte slang, de etro lens, tegen op deze brug in een droom.

Een kind dat jarenlang zichzelf in slaap moet wenen allemaal vanwege het werk van de tandofiel, ouders die dreigen zichzelf te opereren met het risico hierdoor komen te overlijden, en ouders die dreigen zelfmoord te plegen, de tandofiel draait hier zijn hand niet voor om. Het zal de tandofiel allemaal worst zijn, en gaat rustig door met zijn tandorisme. De tandofiel is een mensenhater, een natuurhater, een hater van alles wat goed is. Dat wil hij kapot maken. Tandofielen die ervoor zorgen dat ouders in het ziekenhuis terecht komen of in opvangcentrums, of zelfs in het graf ? Allemaal mooi en goed voor de tandofiel, en voor de medische industrie. Hier verdienen zij aan. Het zijn demonen. Deze wereld is een wereld van demonen. 'Lekker kinderen kapotmaken, zodat die ook 'behandeld' moeten worden, brengt allemaal geld in het laadje,' zo denkt de tandofiel. En om kinderen kapot te maken moeten de ouders kapot gemaakt worden, of rechtstreeks het kind, want hoeveel kinderen worden er wel niet gedwongen door de tandofiel en hun ouders doen er niets tegen ? Zo kan het dus ook gaan. Zo zijn er verschillende wegen voor de tandofiel die naar Rome leiden. Lukt het één niet, dan proberen ze het andere.

Begin van het millennium werd ik bezocht door een buitenaardse energie genaamd 'Aegir', het Noord-Germaanse aspect van de zee. Het kwam met twee engelen genaamd Stratar en Tlaloc, wat ook weer in de Azteekse mythologie voorkomt als het aspect van water, regen en bloed. Ik werd in de droom op de Afrika brug aangevallen door de witte slang, de etro lens, waar ieder mens die verder wil komen op deze brug doorheen moet. Het was zwaar, maar ineens kwam de Noord-Germaanse engel genaamd Stratar mij te hulp, die ik nog kende van vroeger. Maar uiteindelijk kwam ook hij niet door de lens heen. Toen zagen we Tlaloc verschijnen. Tlaloc had een hoed op, en kon in allerlei vormen veranderen, soms een kubus, soms als een ovaal. Hij bracht regen en water, en kon dimensies openen en sluiten. Toen kregen we uiteindelijk doorgang door de lens.

Tlaloc was een filosofisch aspect in Meso-Amerika bij verschillende volkeren, onder verschillende namen, maar werd vaak verletterlijkt en verkeerd begrepen. Het is daarom ook van belang om net zoals de bijbelse mythologie de Meso-Amerikaanse mythologie te herzien en te verdiepen, om recht te doen aan deze filosofische principes, waarvoor ze staan. Het natuurverschijnsel emaneert als een waterval en valt dan kapot op de rotsen waarna het zich opsplitst en verder stroomt, maar de mens moet weer teruggaan door de waterval tot de oorspronkelijke bron, tot de rivier van Oan.

Als je iets niet rechtstreeks kunt verwijderen, dan moet je er omheen werken, met kunst en educatie. Er valt niet mee te leven. Het is strategisch overleven.

Tandofilie is niet slechts verkrachting, maar kinder-prostitutie. De kinderen en hun ouders lopen dag en nacht met die krengen in hun mond, in hun bot gespoten om zo de mens zowel lichamelijk als psychisch te verstoren. Geen wonder dat het niet weinig voorkomt dat mensen hun hele gebit kapotbijten onder deze stress of hun leven niet meer leefbaar is vanwege een overgevoelige mond, allemaal door deze krengen. Het zijn duivels en de duivels hebben de mensheid en de natuur de oorlog verklaart en zijn als een tikkende tijdbom. Daarom komt het verhaal over de brug tot Oan, de brug tot het paradijs op tijd. De etro lens is dezelfde geest die duizend jaren lang de voeten van Chinese vrouwen opbond, gedwongen, en dezelfde geest van de vaginale besnijdenis die het leven van kinderen tot een hel maakt, en ook van volwassenen. We zijn daarom in een oorlog die we niet rechtstreeks kunnen winnen, maar alleen door het kruis, door kunst en educatie. Nu moet er gezaaid worden, opdat we later een oogst zullen hebben. Ook al zouden alle tandofielen berecht en in de gevangenis zitten opdat ze hun duivelse werk niet meer kunnen doen, dan staan we nog steeds tegenover die oost-indisch dove chineze geest die vrouwen voor vele generaties lang totaal rampaneerde. Dat is wat de etro lens is, de witte slang : een dove geest, die zich niet stoort aan educatie. Het is gezonden om te doden, maar het is een zelfmoord-piloot. Het interesseert deze geest niet. Het is een terrorist die zoveel mogelijk mensen met hem in de eeuwige dood wil meeslepen.

Ik zag deze geest vele jaren geleden in een droom, als een krankzinnige filmmaker. Hij was bezig met zijn film in zijn helicopter, maar toen explodeerde zijn helicopter. Ik kan van al deze verschrikkelijke dingen nog geen één procent vertellen. Maar een gewaarschuwd mens telt voor twee. Iedereen die zijn hart sluit voor incestslachtoffers en de slachtoffers van de tandofielen, wat nog wel erger is, pleegt in principe gewoon geestelijke zelfmoord, al dan niet als terroristische zelfmoord-terrorist.

Tlaloc is tlyl-loki. Tlyl is Aramees voor beveiliging en loki is het dualistische Germaanse aspect van de logos, het Woord. Tlaloc is dus het beveiligingsmechanisme van het Woord. Zij die door de

metaforische verdrinking aan zichzelf stierven werden door Tlaloc opgenomen tot de hemel. Het was ongelukkig dat sommige Azteken dit te letterlijk namen, zoals in elke religie weleens gebeurd. Vandaar dat er filosofische educatie gegeven moet worden over betekenis van symbolen om dit te helpen voorkomen in de toekomst. Dit moet ook met de islam gebeuren en andere potentieel gevaarlijke religies zoals het jodendom en christendom.

Op dit moment is het Woord in de kerken niet beveiligd, maar rotzooit iedereen er maar op los. Ze slaan elkaar's hersenen in met hun zelfgemaakte en zelf geinterpreteerde 'Woord'. Vandaar dat Tlaloc moet komen. Tlaloc komt van het Nahuatl woord 'tlalli' van het oorspronkelijke Mexico, wat 'aarde' betekent, 'grond', 'land' en 'vuil', wat in het Hebreeuws 'aphar' is, en in het Egyptisch 'afa', wat ook het zaad van hetzelfde betekent en krokodil. Tlalli is ook een pad of holle ruimte onder de aarde, als een onderwereld. Hier kwam in Genesis de paradijs-schepping uit voort. Het is het slaap zaad van het paradijs waardoor Adam in de put van de natuurslaap gleed om zo tot een hulp te komen : Eva. Tlaloc is dus ook een soort zandman.

Hoofdstuk 6. De Azteekse Code in de Terugkeer tot het Paradijs

De Afrika brug is een natuur verschijnsel wat de mens verbindt aan zijn natuur-wortels, ook in het oer en het buitenaardse, als het teruggaan naar de weldadige oorsprong. Dat er kapers op de kust zijn is bekend, maar daarvoor is hulp, want in de diepte van de Afrika brug kruist het met de Amerika brug, als een tweespoor, springt Meso-Amerika in.

Telkens moet je alles weer loslaten, want het leven is abstract. Letterlijkheid is een valstrik, en zelfs de letterlijken zijn niet letterlijk. Ze zijn slechts op jacht voor een markt. Zo ontkennen zoveel werkelijkheden, opdat je hun eigen werkelijkheid aanneemt, maar zelfs zij geloven er niet in. Ze hebben het voor jou gemaakt als een gif.

Hoe gaat dat precies ? Daarvoor moeten we terug naar de Azteekse mythologie van Meso Amerika. De azteken hebben hun goden en filosofieën overgenomen van veel oudere Meso Amerikaanse volkeren. Quetzalquotl, de gevederde slang, ging naar de onderwereld om daar de beenderen van de voorouders op te halen, en gaf zo zijn eigen leven en bloed om de beenderen tot leven te wekken. Het is een oude truuk die we ook bij de Joden en de christenen tegenkomen. Daarom wordt Quetzalquotl ook wel de Azteekse christus genoemd, en zij verwachten ook zijn terugkomst, maar dit zijn metaforische filosofische principes die ontleed moeten worden door de psycho-analyse. Het is totale kolder om dat letterlijk te nemen. Quetzalquotl was de god van wijsheid en kwam ook bij andere volkeren in het Meso Amerikaanse gebied voor onder andere namen. De slang was een beeld van dualisme, het touw, gebondenheid aan de kennis (kruis), en veren zijn een beeld van de vermindering : de vogels laten alles los opdat ze hun zicht verscherpen. Dit schept hele andere visioenen, dromen en werkelijkheden. Zo ontstaat er dus een lichtfilter. Ik had een droom dat ik met iemand achter de computer zat, en die persoon kende ik al heel lang, en hij vroeg mij netjes of hij bepaalde files van mij mocht lezen. Ik zei : 'maar natuurlijk, waarom niet ?' Toen hij die files begon te lezen zei hij dat hij bepaalde stukken niet kon lezen omdat de letters van een hele subtiele grijze kleur waren, waardoor zijn ogen het niet konden oppikken. Ik had bepaalde zonnefilters in mijn ogen, lichtfilterende lenzen, waardoor ik het wel kon lezen. Ik had ook bepaalde zonnebrillen met dezelfde soort filters erin, dus ik vroeg hem of hij zo'n zonnebril wilde proberen. Een mens kan dus een heleboel dingen niet oppikken als hij de juiste lenzen, de juiste filters, er niet voor heeft. Het heeft dus met de veren-metaforiek te maken : door de veren, door de vermindering, het loslaten, verscherpen de vogels hun zicht. Zo kunnen zij de logos oppikken, de hemelse literatuur.

Quetzalquotl had ook veel vrouwelijke eigenschappen, als een baarmoeder, en als de vrouwelijke psyche, en was daarom door de wetten van dualisme ook een godin. Juist om niet in de valstrikken van de matrix te vallen moeten de raadsels van Meso Amerika cryptosofisch benaderd worden. Dit betekent dus niet zomaar gaan lopen puzzelen en willekeurig verbindingen maken, maar 'sofisch' betekent 'door wijsheid', dus door het volgen van de energie-lijnen, niet geforceerd. Ik had een droom waarin ik het woord 'knowlic' zag, als een kruizing tussen knowledge en logic, als logica die gebaseerd was op kennis, niet zomaar op zichzelf, zoals mensen vaak zeggen : 'Ja, dat is logisch', terwijl het helemaal niet logisch is. Het woord wordt te pas en te onpas gebruikt, dus ook misbruikt. Vandaar dat 'knowlic' logica is die aangesloten is op de gnosis. Er is dus een hemelse logica die dwars tegen de logica van de mensen ingaat.

Toen had ik een andere droom, over quetzalquotl. Vroeger had ik eens een droom over quetzalquotl als venus, en die verschijnt tussen de woonwijken van Nunspeet en het veluwemeer, dus daar waar de huizen overgingen in de weilanden. Maar na het dromen over 'knowlic' zag ik in een droom de cryptosofische opbouw van quetzalquotl. Cryptosofie is zo belangrijk omdat het de energie kan overbruggen tussen de huidige tijd en de verloren gegane voortijden. Ik zag dit : 'k't-selket-tl'. Egyptisch-Aramese termen. Selket is de oerschorpioenen godin baarmoeder van Egypte, ook wel serket genoemd, sur-k't, of ten, (a)ten, de rode disk, het centrum van Egypte. Het kind werd in de baarmoeder beschermt tegen parasieten door het steken van de schorpioen. Telkens weer schreven de Egyptenaren woorden op verschillende manieren, en vaak leken die woorden heel veel op elkaar. Ook verschillende Meso Amerikaanse volkeren werkten met deze taktiek. Je kon dus woorden op verschillende manieren schrijven, als een synonimische samenleving. K't in het Egyptisch als khu-t betekent huis, en als 'qeti' : slapen, verminderen, aan jezelf 'sterven', afdalen in de onderwereld (kith, vgl. ga-t, honger), ook als beeld van de baarmoeder (k-t). Tl aan het einde is dan in het

Aramees een beveiligings-systeem (tll).

Quetzalquotl, k't-selket-tl, betekent dus 'het beveiligde huis van Selket (Serket)'. De Azteekse mythologie is vol van bloederig gehak en gesteek, net zoals het boek Leviticus in de bijbel. De mens of het dier wordt hier geofferd aan de goden, maar het heeft een diepere betekenis, zoals ook de grondteksten van het Hebreeuws en Aramees laten zien. Heel veel Judaïsten nemen het daarom ook symbolisch, terwijl christenen het door hun onkunde vaak letterlijk nemen. Dat het vroeger gebeurde, ook bij de Azteken, is een feit, maar cryptosofisch gezien laat het de filosofisch-metaforische beginselen zien van de Amerikaanse voortijden. Het verdiepende, symboliserende onderwijs is daarom belangrijk voor de mens opdat ze niet meer terugvallen in letterlijkheden, want het gevaar van letterlijkheid is nog steeds een tikkende tijdbom onder een ongeletterde wereld. Telkens weer worden er kinderen geboren die niet worden onderwezen, alleen orthodox, letterlijk, en het berust allemaal op misverstand, misvertaling, doordat het losgeraakt is van context en analyse. De raadselen van de volkeren leggen elkaar uit, horen dus bij elkaar, en als je er één weghaalt, dan stort het hele gebouw in, wat dan ook is gebeurd, als een emanatie van het hemelse. Dit kan dus opgelost worden door het verzoenende werk van etymologie en cryptosofie, opdat de mens terugkeert tot de filosofieën van de oorsprong, de voortijden, zowel in het oer als in het buitenaardse, als een terugkeer tot het paradijs, tot de eeuwige sabbath. Dit is geen luie sabbath, maar de sabbath van de gnosis, van de filosofie.

Toen ik eens in een droom tot het huis van Serket kwam had ze daar allemaal kinderen ondergebracht, maar ze maakten allemaal ruzie.

Hoofdstuk 7. De Godin met de Spiegel

Altijd maar weer is de stad een karikatuur van de natuur. Je ziet de vrouwen in de stad die absoluut niet vies mogen worden, en waarvan absoluut het haar niet in de war mag raken door de wind of door activiteit, dus als omaatjes leggen ze het in een knotje, poederdoosje erbij, en dan maar veel kuchen en ijdel lopen doen over aardse dingen en uiterlijkheden, de witgepleisterde graven. Dit is natuurlijk pure aandachtstrekkerij : 'hoe zullen de andere parasieten over mij denken ? Ik moet wel zorgen dat ik altijd met twee koppen boven hen uitsteek.' In de natuur is er een hele andere ijdelheid, wat een woord is voor perfectionisme, namelijk het zorgen dat je filosofie in orde is. Als mensen daar nou eens wat meer tijd aan zouden besteden, dan zou de wereld er al een stuk beter uitzien. 'Oh help, een vlekje ! Liesje mag absoluut niet vies worden ! Voortaan blijft Liesje mooi binnen.' Waar komt dit allemaal vandaan ? De stad is een verdraaiing van de natuur, een emanatie. Het wil de mens iets leren. Het is een spotprent. Waar komt het vandaan ?

Ik denk al vele jaren na over de Azteken in Meso Amerika, over hun raadsels. In welke spiegel kijk je ? Als je in de spiegel kijkt van je uiterlijk, zorg er dan voor dat je eerst in de spiegel van je ziel hebt gekeken, zodat je jezelf niet voor de gek houdt. De Azteekse 'god(in) met de spiegel' was

tezcatlipoca, t-sekhet-lpc, wat de Egyptische godin 'Sekhet', ook wel Sekhmet genoemd, in zich heeft, de leeuwinnengodin van de oorlog. Zij droeg een rode disk of spiegel op haar hoofd, wat helemaal terugwijst op de Afrikaanse voortijd op het Irad gebied, waarin roodbruinhuidige vrouwen in de zee staan met rode spiegels als het hogere collectief van het andere, waaraan het individu sterft. Dit is de hogere filosofische ijdelheid die gekeerd is tegen het egoïstische materialisme. De vrouwen van de aarde die komen tot de spiegel van de aarde spreken woorden die verdraaid worden waardoor het hogere kan doorkomen. Door de verdraaiing van de woorden ontstaan de massa's. In de rivieren wassen zij zich, waar zij hun spiegels aanbidden, opdat het geheim van het leven bekend wordt. Zo komen ze tot het eeuwige collectief dat stilte brengt.

Hoofdstuk 8. De Afgoden in de Tempel

Dat het christendom is afgeweken en op een zijspoor is geraakt wil niet zeggen dat er geen goede principes in de bijbel staan, en dat zal zelfs een atheïst toegeven, ook als we het over de bijbelse profetieën hebben. Het was oorspronkelijk van de gnosis en de filosofie, en het werd steeds meer verletterlijkt en tot koopwaar gemaakt, maar daarom is het nog wel steeds bruikbaar.

2 Tessalonicenzen 2

3Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, 4de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.

Dit gaat heel diep, want het lichaam wordt in de bijbel ook wel de tempel van God genoemd, en vandaag de dag heeft de duivel zich in het lichaam van de mens als god verheven door de gedwongen implantaties door de tandofiel. Dat is echt iets van deze moderne, luxe tijd, als gedwongen plastische chirurgie. Zo diep is deze wereld al gedaald, of liever gezegd : zo diep is de mens al in de lagere aardse gewesten gekomen. Ook elders in het lichaam worden onnodige implantaties verricht door doktoren die van toeten noch blazen weten, en in de psychiatrie worden in sommige gevallen medicijnen gedwongen, en dat kan dodelijk zijn of mensen totaal laten doordraaien, maar dat wordt in de meeste gevallen altijd op iets anders geschoven, zodat er nog meer medicijnen gedwongen worden. Het is een duivelse, vicieuze cirkel om mensen in de afgrond te helpen. Psychiaters hebben zelf toegegeven dat hun medicijnen niet goed afgestemd zijn en dat het als het bombarderen van steden is, waarmee ook heel veel van het goede verloren gaat. Toch gaan ze er mee door, willens en wetens. Het zijn industrieën van de dood. Vele mensen hebben ook zogeheten wortelkanaalbehandelde kiezen of tanden, die dus al gewoon dood zijn, als opgezette vogeltjes. Zo krijgt zo'n vers uit de bijbel ineens heel veel diepte. Het lichaam van de mens is

ingenomen door deze bezetters, de kolonisten van het menselijk lichaam, die zich als goden hebben opgesteld in de tempelen.

We kunnen ook denken aan de schooldwang, de goden die zo gedwongen worden in de hoofden van de kinderen. Gedwongen wiskunde zal echt de wereld niet veranderen als er geen hemelse filosofische waarden aan het kind worden geleerd. Als een kind geleerd wordt letterlijk en materialistisch te denken, en dan ook nog eens daarin wordt gedwongen, dan sterft de ziel van het kind, en dan wordt dat de religie van het kind, en dan moet het kind gedwongen voor deze religie vechten als een basis voor oorlog. Ja, de tempel, het menselijk lichaam, en ook het lichaam van het kind, is ingenomen, zoals de Psalmen ook zeggen :

Psalm 79

1O God, heidenen zijn uw erfdeel binnengedrongen,
zij hebben uw heilige tempel ontwijd,
Jeruzalem tot puinhopen gemaakt.
2Zij hebben de lijken van uw knechten gegeven
tot spijze aan het gevogelte des hemels,
het vlees van uw gunstgenoten
aan het gedierte des velds.
3Zij hebben hun bloed als water vergoten
rondom Jeruzalem, en er was niemand die begroef.

De tempel van God is verkracht. Maar hier blijft het niet bij. In de Judaïstische mythes traden er altijd verzetsstrijders op. Zij streden niet door het letterlijke en door wapens, maar door het metaforische en het woord. Zij waren hemelse filosofen. Zij prikten er doorheen en ontmaskerden het, en lieten zien wat er met de indringers zou gebeuren. Zij kondigden het hemelse oordeel aan. Zij lieten zien dat het niet altijd zo zou door blijven gaan. Zij riepen op tot een geestelijke oorlog, een oorlog door educatie en kunst.

Jeremia 50

28Hoor, vluchtelingen en ontsnapten uit het land van Babel om in Sion te boodschappen de wraak van de Here, onze God, de wraak voor zijn tempel.

29Roept schutters tegen Babel op, allen die de boog spannen; belegert het aan alle kanten, er zij geen ontkoming! Vergeldt het naar zijn werk, doet het naar al hetgeen het gedaan heeft, want tegen de Here is het overmoedig geweest, tegen de Heilige Israëls.

38Want een land van afgoden is het en door schrikwekkende afgoden laten zij zich verdwazen.

Medicijnen, botvullingen, wortelkanaalbehandelde dode tanden en kiezen, oftewel 'opgezet dood bot vol met parasieten', en zieldodende medische studieboeken die zijn als medische roddelblaadjes, is wat het volk van medi-nazi's aan afgoden heeft, en die afgoden worden aanbeden en als onfeilbaar verklaart, de afgoden die zich in de tempel hebben gezet. Jeremia 50 laat hierover het oordeel zien.

39Daarom zullen er boskatten met jakhalzen huizen, ook zullen er struisvogels huizen, en het zal niet meer bestaan in eeuwigheid, noch in stand blijven van geslacht tot geslacht. 40Zoals God Sodom en Gomorra met hun naburen onderstboven keerde, luidt het woord des Heren, zal daar niemand wonen en geen mensenkind daar verblijven.

41Zie, een volk komt uit het Noorden (het verborgene, het geestelijke, Hebreeuws), een grote natie met machtige geestelijken (Aramees) breekt op van het uiteinde der aarde. 42Boog en spies omklemmen zij, meedogenloos zijn zij en zonder erbarmen. Hun rumoer bruist als de zee en zij rijden op paarden; het is toegerust als een man tot de strijd, tegen u, dochter van Babel.

Dan in de mythen van de Evangelieën komt Yeshua tot de ontheiligde tempel met een gesel en werpt alle markttafels omver.

Marcus 11
En Hij ging de tempel binnen en begon hen, die in de tempel verkochten en kochten, uit te drijven en de tafels der wisselaars en de stoelen van hen, die de duiven verkochten, keerde Hij om, 16en Hij liet niet toe, dat iemand enig voorwerp door de tempel droeg; 17en Hij leerde en sprak tot hen: Staat er niet geschreven, dat mijn huis een bedehuis zal heten voor alle volken? 18Maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt.

Johannes 2
13En het Pascha der Joden was nabij en Jezus ging op naar Jeruzalem. 14En Hij vond in de tempel de verkopers van runderen en schapen en duiven, en de wisselaars, die daar zaten. 15En Hij maakte een zweep van touw en dreef allen uit de tempel, de schapen en de runderen; en het geld van de wisselaars wierp Hij op de grond en hun tafels keerde Hij om. 16En tot de duivenverkopers zeide Hij: Neemt dit alles hier vandaan, maakt het huis mijns Vaders niet tot een verkoophuis. 17En zijn discipelen herinnerden zich, dat er geschreven is: De ijver voor uw huis zal Mij verteren.

In dit opzicht is het ook van belang te kijken naar het Boek der Roependen in de Tweede Bijbel, over de precolumbiaanse geschiedenis van Amerika, in het boek van M'nata, over Enuhr Nur, een vrouwelijke Jezus, hoofdstuk 3 :

14. En ziet, zij was zeer groot en sterk van gestalte. En zij droeg een gesel, en ging daarmee in de tempelen, om de tafels van de verkopers om te werpen, want ziet, zij verkochten hun heilige boeken, en allerlei heilige dingen, en zij verkochten medicijnen en rechtspraak. En zij raakte in grote verbolgenheid, en sloeg hen met de gesel. En zij riep : 'Ziet, gij hebt van het huis van de Heerin een rovershol gemaakt. Gij slaat wonden, en verkoopt dan het geneesmiddel en uw corrupte rechtspraak. Gij zijt werkers van een groot kwaad.' En zij zochten haar te doden, maar de tijd was nog niet gekomen. En zij sprak : 'Ziet, wie is die dokter die zijn zorg verkoopt, en de arme aan zijn lot overlaat ? Aan de grote toorn van de Heerin zal hij niet ontkomen.
15. Vreselijk is het te vallen in de handen van de Heerin. Zij zijn dienaren van geld, waarvan is gezegd dat hen die deze dingen bedrijven het koninkrijk van de Heerin niet zullen beërven.

En in het boek van Enaz over Alma, hoofdstuk 1 :

26. En Alma sprak tot hen : 'Bekeert u, want het koninkrijk van de Moeder, de Heerin, is nabij gekomen. Bekeert u dan van uw boze werken tot de Moeder en Haar heilige hart, opdat Zij u zal aannemen. Maar zij die zich niet zullen bekeren van hun boze werken zullen door Haar verworpen worden. En zie, dit zijn dan de boze werken : ongelijkheid tussen de rassen, ongelijkheid tussen man en vrouw, het verkopen van heilige dingen, en van medicinale zorg, en van rechtspraak. Ziet, tederheid en zorg laat zich niet verkopen. Ziet, de Heerin zal de patriarchie die van haar is afgeweken vernietigen, want zij staan vruchteloos voor haar. Zij zal deze dorre boom uitrukken en in de zee werpen.'

Wij worden dus niet alleen gelaten in deze absurde realiteit waar alles gedwongen wordt en waar onverschilligheid regeert. Nee, het hemelse Woord is tot ons gekomen en zal ons leiden. Dit is ten diepste geen religie, maar metaforische filosofie vol met diepzinnige illustraties om het practisch te maken.

Hoofdstuk 9. Through the Barricades

In het eerste gedeelte van het nieuwe millennium kreeg ik buitenaardse dromen over een witte planeet 80 miljoen keren groter dan de aarde. Het was een natuurplaneet, want het stedelijke gebied was slechts 3% van het geheel. De rest was allemaal natuur. Ik schreef er toen een kort document over in het Engels. De planeet was genaamd 'de idioten', maar niet in de betekenis zoals op aarde. Op aarde is het woord 'idioot' zowel in het Nederlands als in het Engels een stopwoord, en 99,9% van de keren dat het gebruikt wordt is het om iets negatiefs aan te duiden. Het is oorspronkelijk een buitenaards, neutraal woord, en kan zowel positief als negatief zijn. Deze dromen gingen door de tijd weer weg, maar kwamen op sommige momenten ook weer terug, als golf bewegingen. Het was een energie die voorkwam in ezels, bepaalde soorten apen en bepaalde soorten runderen. Het woord 'idioot' had te maken met een zekere vorm van vrijheid.

Tussen het stedengebied en natuurgebied was er een dorpenstrook, een overgangsgebied, waarin natuur en stad in elkaar overliepen. Als ik deze dromen kreeg dan werden dingen, gebeurtenissen en personen die ogenschijnlijk niks met elkaar te maken hadden gemengd. Mijn broer en ik trokken zo'n beetje gelijk op qua school, en zaten beiden op hetzelfde college, en gingen er beiden in hetzelfde jaar ook weer vanaf. We kregen toen beiden vaste vriendinnen, en ik trouwde snel en kreeg werk. Die vriendinnen waren van de tijd na het college, maar in de dromen over de witte natuurplaneet was ik met zijn ex-vriendin weer op het college. Er was een soort open dag, en er was een zwembad achter de school, en er was een overstroming van een soort wit schuim wat ons allemaal meesleurde. Ik zie nog zo zijn ex-vriendin op een stoel zitten in de kantine ruimte, en haar

stoel begon te verschuiven. Ze werd met stoel en al helemaal naar achteren getrokken. Het trok ons mee naar buiten tot ver achter de school. Het was een soort overstroming, buitenaards. Als ik er weer aan terugdenk krijg ik een heel warm gevoel. De tijden begonnen in elkaar over te vloeien en het hele naargeestige was weg.

Recent had ik een droom dat ik in het huis was waarin ik opgroeide, maar het dorp was een groot natuurdorp en natuurgebied, en familie bestond niet, alleen maar vrienden. Ik was daar met een vriend die ook in het werk zit, en we stonden bij de geluidsapparatuur, en we hadden een vijfdubbel vinyl album van een soort mengeling tussen Elton John en Supertramp, natuurmuziek die nooit heeft kunnen doorkomen op aarde. De vinyl platen zaten in de buitenhoes ook in nog witte hoezen. We zouden iets met die muziek doen, maar bepaalde stukken vond hij te zwaar in de zin van intens, niet negatief. Hij kon het heel goed aanvoelen, en ik zei toen dat we dat dan voor nu maar even zouden overslaan. Ik luisterde er ook naar en ik vond het ook heel intens. Het nam ons over, in positieve zin, maar het zou anders teveel worden, dus dat zouden we stapje voor stapje later doen. Ik was blij dat hij zo gevoelig was voor energie van muziek. Het album was een soort goudmijntje van de natuur. Het was een parallelle wereld. Alles was anders hier, alles was door de barrieres heengevloeid.

Dus geen familie, maar hoe werden wij dan geboren ? We groeiden aan de bomen, zeg het maar. Het was tussengebied met andere wetten. Aan de ene kant was er het gevaarlijke stedengebied, en aan de andere kant was er de reusachtige natuur. In de stad is de familie een afgod.

Hoofdstuk 10. Het Document van de Witte Natuur Planeet

Ik nam een document mee van de idioten planeet, de witte natuur planeet, wat uit 16 delen bestond met uitheemse namen. Elk deel bestond uit een soort psalm.

Het eerste deel heette : Burkus

Het was een lied over de rode tijd, over het opgeven van bepaalde contacten voor het grotere goed, de wijdere cirkel, omdat bepaalde contacten slechts bestemd zijn voor 'één dag'. Terwijl er daarna wordt gezegd dat het einde van de dag nooit bereikt zal worden, in de zin dat je het contact altijd met je mee zal dragen op een bepaalde manier. Alles is dus in principe voor eeuwig. Daadwerkelijk dingen opgeven is dus onmogelijk. Het is abstract. Wij moeten minder worden, alles minderen, opdat de harten van anderen zullen kloppen. Alles moet dus afzwakken om plaats te maken voor andere dingen. De herinnering zal wegvagen, en de mens zal andere contacten krijgen. Het is een lied tussen een jongen en een meisje. De jongen noemt het meisje paranoïde en zichzelf autistisch,

of een autistisch gezichtspunt. Zij kunnen elkaar nooit echt bereiken, maar aan het einde van het lied ontdekken ze een nieuw deel van elkaar, en de dagen gaan voorbij en voorbij. Ze komen aan op het strand van morgen. Het is dus een heel dualistisch lied.

'Rode tijd' komt wel vaker voor in de tweede bijbel, zoals in het boek 'Vergunningen van Orion', waarin de hoofdpersoon, Lars Hemmerlitch-Richter, op de Betelgeuse planeet in Orion was gekomen, en daar was een gevaarlijke soort van slangen genaamd 'de escurator slangen'. Alleen al door zo'n slang te zien zou je sterven. Maar Lars had daar een bepaald vizier voor gekregen van Orionse biologen. Het was een helm met een kristal erin die de rode tijd kristal werd genoemd. Hij zou zo niet sterven als hij deze slangen zou zien door deze kristal, maar ze vielen hem wel aan. Ze werden uiteindelijk door Lars neergeschoten. De escurator slangen hadden huiden als krabben, en hadden ook vele rode tijd kristallen binnenin. Uiteindelijk zouden die kristallen belangrijk zijn om tot andere planeten te komen. De rode tijd kristallen waren ervoor opdat je niet ten prooi zou vallen aan de tijdshifters, de verdraaiers van tijd, zodat je niet opgesloten zou worden in de tijd. Daarom gaat de rode tijd over het leren loslaten, zodat je kunt relativeren en het dualisme van alles in de gaten blijft houden. Zo val je niet in allerlei orthodoxe drama. Ook in de Tara van Rhodes verhalen komt de rode tijd voor als het ultieme middel om te ontsnappen uit opgelegde slavernij. Als er een ontsnapping zou gebeuren zonder de rode tijd, dan zou alles verstenen. De rode tijd zou als rode klei te vinden zijn in de diepte van een woestijn, onder de grond. Dit laat ook weer de noodzaak van woestijn-periodes zien in ons leven, waar we niet te snel weer uit mogen gaan. Het heeft een bedoeling. Daarom is de Exodus mythe ook zo belangrijk : Mozes leidde het volk tot de woestijn om het mysterie van de rode tijd te leren, wat in de slang zat, maar het volk begon te klagen, terug te verlangen naar de vleespotten van de stad. Zij waren nog steeds gevangenen van de stad, junkies van de stad, als aan een drug. Zij wilden de rode tijd niet. Zij wilden de tijd van de stad, ook al leefden ze daar in slavernij.

Elk deel is een stadsdeel wat overwonnen moet worden, doorvertaald moet worden, iets diep in onszelf. Burkus is het eerste stadsdeel, maar het draagt dus een diepere natuur in zich, wat ontdekt moet worden. Het is al een natuurstads-deel. In de Tweede Bijbel is er ook een barbarian fiction deel, over het barbaarse pad terug tot de wildernis. De barbaar is het zinnebeeld van een rebel, iemand die tegen de stadse structuren strijdt, tussen stad en wildernis in, als een brug. Er is een vierdelige serie in dit deel genaamd 'Barkas', over de gelijknamige barbaar. In het eerste deel van de serie gaat het over hart-implantaten die door stadse krachten zijn aangebracht, en Barkas moet de taal leren van het wapen hiertegen. Hoe meer hij zich tegen de implantaten verzette, hoe meer messen er op zijn verstand inhakten, maar dit was uiteindelijk om hem contact te laten maken met de diepere, verborgen lagen van zijn geheugen, als een exodus, en dat is uiteindelijk wat het barbaarse pad is. In Burkus moeten wij het Barkas mysterie leren begrijpen en toepassen.

Het tweede deel van het document van de planeet van de idioten heet : Biriam. Het stuk heet ook 'bevroren vrienden'. Het gaat over bepaalde dingen die nooit weg gaan, die altijd bij je zijn, als bevroren in de tijd, die je ook niet uit je geheugen kunt halen, als familie, wat tegelijkertijd eng is. Je moet dan constateren dat je zelf ook bevroren bent hierin, als in een klok. Er wordt een beroep gedaan op de rode tijd. Dingen worden bekeken met andere ogen, alsof de rode tijd nu op zijn rug zit, om goede compromissen te maken. Hij komt door zijn dromen tot het wiel van de rode tijd wat stroomt en draait door de nacht, zodat ook de bevroren dingen moeten meedraaien, zodat er ook meer stilte is, en meer antwoorden. Stilte komt door dubbel te kijken, nog een keer te kijken, in

plaats van direct te spreken. Als je naar iets kijkt, kijk dan nog een keer, en laat je niet bedriegen. Praten en staren tegelijkertijd werkt niet, zoals mensen die iets zien en gelijk hun mond opentrekken. Blijf de afbuigingen in de gaten houden door alleen te kijken zonder te praten, en leer de dingen van een afstand te bekijken, zodat dingen uit de verwarring komen. De mens is in de stad een gladiator van het staren en praten, van een machine, waardoor de mens een heleboel dingen niet ziet, en de mens wordt te snel boos terwijl ze helemaal nog niet weten wat er gaande is. De mens moet dus komen tot de rode tijd, en ook tot het rode spreken, de stille fluisteringen van de nacht. Woorden die wegvagen in vreemde vervoeringen, wat je geen tweede keer kan bekijken, want je bent dan een gladiator van de rode tijd, die van een veel grotere cirkel komt, waardoor het raadsel van de andere oorlog wordt opgelost in de mysterieën van de nacht. Daar gaat deze psalm over. Biriam is een ander stadsdeel wat hierdoor ingenomen moet worden.

Hoofdstuk 11. De Scholastiek - De Middeleeuwse Exodus

Laat je nooit intimideren door de christelijke god. De god van de christenen is net zo dom en onintelligent als de christenen zelf, als een kopie van henzelf. Het is slechts een projectie, maar helaas kan een kind zich hiertegen niet verdedigen. Daarom hebben deze kinderen hulp nodig. De god van de christenen is een karikatuur. Ze hebben een god gemaakt die niet doordenkt. Het is een afgod, een familie afgod. Ze hebben allemaal hun eigen god gemaakt, en al die zogenaamde goden lopen met elkaar te bekvechten. Het is totale waanzin. We zijn in fabeltjesland terechtgekomen. Maar onze weg is terug tot de planeet van de idiotianen, 80 miljoen keer groter dan deze fabeltjesplaneet. Er is wel even een stedelijk gebied waar we dan eerst doorheen moeten, maar dan komen we tot het dorpgebied en dan het reusachtig grote natuurgebied, met grote, reusachtige zeeen waarin de aarde maar een druppel zou zijn, want het heeft zoveel lagen en dimensies. We mogen komen tot de beach van de tomorrows, om opgenomen te worden door de hogere filosofieën die als vogels boven de zeeën zweven. Ze komen ons ophalen. Weest klaar. Het is niet één of ander ruimteschip wat ons letterlijk oppikt, maar een avontuur van studie, een geestelijk biologisch, metaforisch ruimteschip. We mogen leren van deze reusachtige witte planeet van de idiotianen. Idioot is oorspronkelijk een buitenaards woord wat met natuurvrijheid heeft te maken.

Op deze planeet zijn er een heleboel oorlogen. Veelal gaat dit tussen de brootse idioten, oftewel de stadse idioten, en de natuur-idioten, ook wel de idiotianen genoemd. Maar ook onderling zijn er veel oorlogen tussen de brootse idioten. Het zijn veelal kaalhoofdige terroristen. Ze terroriseren de steden met hun dwangbewind, maar proberen het ook in de natuur. De 'brootsen' houden ook de

aarde onder controle. Het is een brootse matrix. Ook het lagere Orion wordt door hen bestuurd. Ze hebben zowel het lage Orion als de lagere aarde ingenomen door ondervragingen. Ze werken daarom ook door de bureaucratie waarin de meest onzinnige en ook voor de hand liggende vragen worden gesteld.

Christenen hebben altijd een excuus : 'Ja, de kennis maakt opgeblazen,' zeggen ze dan. Neen. De 'valse kennis' maakt opgeblazen, oftewel de lagere kennis die niet uitgewerkt is, de ego-kennis, maakt opgeblazen. Groot verschil. De hogere kennis, de gnosis, is ook de leer van het kennen.

'Ja, er moet gewoon geloofd worden, zonder bewijs, anders is het geen geloven meer,' zeggen de christenen dan. Geloof is dus hun afgod die er voor zorgt dat ze niets hoeven te leren, geen kennis hoeven op te bouwen. Zo lust ik er ook nog een paar. Zo is het geen geloven ? Wie zegt dat het om geloof draait in de eerste plaats ? Daar waar het hart vol van is vloeit de mond van over. Het geloof is wat ze willen, opdat ze God niet hoeven te leren kennen. Geloof en God zijn twee verschillende, aan elkaar tegengestelde dingen. De mens moet kiezen tussen geloof en God. Je kunt niet beiden hebben. Dat was ook de boodschap van de christelijke filosofie in de late Middeleeuwen, de scholastiek, de wetenschap van God. Het ging in tegen het kennisloos geloven, want dit had de mens bedrogen. Hier kwamen God en wetenschap tezamen, God en filosofie. In 'Summa Theologiae', 'de Hoofdzaak van de Theologie', het hoofdwerk van de scholastiek in de late Middeleeuwen (1265), door Thomas van Aquino (c. 1225-1274), stelt hij dat zelfs het christendom in de bijbel aanspoort om met gezonde redenen te vermanen en te weerleggen (Titus 1:9).

Veel christenen gebruiken het gezagsargument of het meerderheidsargument, in de zin van dat het christendom het grootst is, of hun kerk of geloofsrichting heeft zo verschrikkelijk veel leden, dus moet het wel waar zijn. Dit is natuurlijk één van de zwakste argumenten, wat alleen door materialisten wordt gebruikt. Ook hier gaat de bijbel tegenin, omdat de bijbel stelt dat de mens de meerderheid niet in het kwaad moet volgen, en dat het gaat om de hemelse openbaring, ongeacht de tegenstand of het zijn van de minderheid. Het menselijk vlees, het ego, zal altijd tegen de hemelse openbaring blijven strijden met geloof. Zelfs de bijbel stelt dat profetie de grootste gave is, groter dan geloof dus. Profetie betekent leven vanuit de hogere kennis, die op zijn pieken dus robotisch is, en dat moet ook wel, want daar is het ego volkomen afgestorven, en is er nog maar één zeer smalle weg en een nauwe poort waar niets aan willekeur of meerkeuze wordt overgelaten. Dit is genaamd de beste weg, en met minder wordt geen genoegen genomen.

Wat is dan de beste weg ? Dat zie je alleen in de dood aan jezelf, en daarvoor moet je alles opgeven. De hemel is kennis, ook kennis van de kennis van de kennis, etcetera, als de ultra kennis. Die is dus robotisch op de top. Het stroomt zo van de top van de piramide af naar beneden, om al het valse, lagere robotische te verbreken. Het zal robot tegen robot zijn. Wil je een robot zijn van geloof of van kennis ? Zonder gebruiksaanwijzing is er geen weg. Er moeten begin-principes zijn. Omdat God volmaakt goed is, zo stelt de scholastiek, wil het ook volmaakte goedheid maken. God heeft het kwaad niet gemaakt, maar het goede laat het kwaad zien. Het hoofddoel van de scholastiek, de gewijde leer, is 'te leren kennen', het leren kennen van zowel het beginsel als het einddoel. Dat kun je God noemen, maar blijf beseffen dat dit slechts een westers woord is, zoals ze het in het Hebreeuws Jehovah noemen en in het Aramees, de taal van Jezus, Maryah, wat ook de naam van zijn moeder is. Het is geen persoon, maar een werkwoord. Geen 'noun', maar een 'verb'. Wees daarom ook verschrikkelijk voorzichtig met het woord 'God'. Velen misbruiken het, en velen

gebruiken het als projectie. We hebben het over 'God' als we het over 'het hemelse kennen' hebben. Het is een metafysische-filosofische wetenschap, de scholastiek, niet een materialistische filosofische wetenschap. Het gaat hier om de 'namerie', de diepere natuurkennis, als tegengesteld aan oppervlakkige stadse kennis van de materie. De scholastiek was het begin van de bevrijding van het geloofs-religieuze juk, de middeleeuwse exodus.

Hoofdstuk 12. Naturologie

Achter het gejaagde leven ligt een veel langzamere natuur-energie. De lens tussen de mens en deze energie versnelt alles vanwege gebrek aan tussenstappen. De versnelling leidt tot verdichting, en zo ontstond de materiele wereld, wat in de climax nazisme wordt, kapitalistisch, als een parasiet. De lenzen van de ogen van de mensen pikken een heleboel dingen niet op, maar de mens mag teruggaan naar de langzamere natuur-energie achter alle dingen die de tussenstappen laat zien.

Daarom om de natuur-energieën op te kunnen pikken moet de mens eerst de energieën vertragen. De mens moet de vertraging ingaan.

De snelle, gehaaste, gejaagde wereld om ons heen is een karikatuur. Het is niet reëel. Ook de grote massa's zijn niet reëel. Dit gebeurt in het versnellingsproces, dat het veel lijkt, terwijl het maar weinig is. Je gaat dan gewoon dubbel zien alsof je dronken bent. Het is een truuk. Als je ogen open zijn gegaan dan zul je voortdurend zeggen : 'nee, nee, nee, stop' tegen deze gejaagde wereld, maar ze zullen niet naar je luisteren. Iedereen raast gewoon door, omdat het door een lagere lens wordt geprojecteerd. De mens moet dus teruggaan tot de diepere natuur-lens binnenin, wat een heel ingewikkeld natuurverschijnsel is, een dieper verhaal, een documentaire.

Er zijn heel veel stemmen die de mens van het pad van de natuur willen afleiden, ook religieuze stemmen. Maar de mens mag de naturologie leren.

Hoofdstuk 13. 'Uittreden' door dieper 'intreden'

De Opname is iets in jezelf, doorbreken in de diepere natuur van jezelf.
Het opgenomen worden door de witte planeet is iets in je binnenste,
het leren verstaan van de water signalen waardoor het communiceert, de witte schuim signalen. Het zendt vele witte cirkels uit om de mens geestelijk op te nemen, tot een hogere biologie.
Zo mag de mens 'uittreden' als een dieper 'intreden'. Zo komt de mens tot de water oorsprong, tot het bruisende oer water. Je zweeft zo niet alleen uit je lichaam, maar ook dieper in je lichaam.

Het is de witte oerplaneet van de natuur-idioten die diep in de mens verborgen ligt. Het is niet slechts heel ver buiten de mens en de aarde, maar daardoor juist ook heel diep in de mens. Het is de oerplaneet die zowel Orion als de aarde heeft voortgebracht in een mysterie, maar dit ging emaneren tot lagere vormen, en de mens is aan de bodem van de waterval, dus de mens mag terugkeren naar de bron. Deze planeet communiceert door water, water in allerlei vormen. Water is in diepte een alarm, een immunologie.

Hoofdstuk 14. De Water Ademhaling van de Witte Planeet

De immunologie van de zee zorgt dat dingen zich vertragen, opdat dingen zich niet te snel kristalliseren. De witte oerplaneet is grotendeels een water planeet. 80% is water en van de 20% land is er dus 3% stedelijk gebied waar de stad overloopt in de natuur. De planeet is 80 miljoen keer groter dan de aarde, dus zelfs die 3% is vele duizenden malen groter dan de aarde, zo'n 2,4 miljoen keer groter. De kern van het stadsgebied is het probleem, want daar vloeit alle brootse energie uit voort, dus de kern moet gerecodeerd worden door de natuur. De steden moeten tot droomsteden worden, als bruggen tot de natuur, niet als vernietigers van de natuur. De steden zullen dus tuinsteden moeten worden. Meer natuur, minder stad. De dorpenstrook is betrekkelijk klein, nog geen 1%, maar dus nog wel verschillende honderdduizenden keren groter dan de aarde. Hier komt de mens in een overgangsgebied. Het is een natuurverschijnsel. Er bestaat daar geen familie, alleen vrienden.

De brootse energie is versnelde energie wat zich overmoedig kristalliseert en dan tot nazi wordt, tot kapitalist. Maar dit zal geneutraliseerd worden dieper in de natuur. De mens moet terugkeren tot de vertragende lens. Vertraging is een gevolg van verfijning. Hiertoe moet de mens tot de natuurschool gaan. Er zal dus een nieuwe pedagogiek, opvoedkunde, komen, een natuur pedagogiek. Een heleboel dingen die in de stad gebeuren zijn niet pedagogisch verantwoord. Het is ook al helemaal niet naturologisch verantwoord. De brootse idioten moeten teruggedreven worden. De brootse

energie is terroristische energie, parasitaire, criminele energie, en daarom moeten de brootse idioten behandeld worden, want ze zijn een gevaar voor zichzelf en anderen. Hiervoor zijn gevangenissen, psychiatrische ziekenhuizen en criminele ziekenhuizen. Het komt in verschillende graden en er zijn groeimogelijkheden tot terugkeer in de samenleving. Het zijn dus altijd tunnelsystemen, fuiken. Er is doorstroom mogelijk.

De ademhaling is ook gebaseerd op het water, op de wetten van eb en vloed. Zij die niet zijn aangesloten op dit systeem zullen sterven.

Zij stikken en sterven dan, want zonder natuuradem kun je niet leven. Maar dit systeem kan ook verloren zielen tot leven wekken, als ze aan de voorwaardes voldoen.

Hoofdstuk 15. De verbrootsing van de samenleving

Op de witte planeet is het stedengebied ook een emanatie van de diepere natuur.

Als men daar heelhuids doorheen komt, dan komt men tot de droomsteden, tot de natuursteden.

De verbrootsing is een kristallisatie proces van energie die zich emaneert, zich verdicht door versnelling. Het projecteert zich als een natuurverschijnsel. Hier is de mens grotendeels onwetend over. De zorg wordt tot markt. Het zijn allemaal ingewikkelde spiegelsystemen. De mens is hierin verdwaald, en moet daarom terug tot de natuurschool. Zij die niet teruggaan zijn gewoon al onderdelen van het systeem. Zij zijn broots geworden. Zij zijn de brootse stads-idioten als tegengesteld aan de natuur-idioten. De stads-idioten hebben hun vrijheid misbruikt. Alles heeft zo zijn consequenties.

De verbrootsing trekt parasieten aan. Het is als een broodmarkt. De mens wordt tot brood gemaakt, en wordt als product doorverkocht. Dit is metaforisch waarvan de tandofielen cultus een code is. Hier heb ik niet mis te verstane buitenaardse dromen over gehad al vele jaren geleden. Het is iets wat in de geestelijke wereld gebeurd. De mens wordt behandeld als een stuk brood of een taart, gebak, waarop vulling moet komen, beleg. Zo worden de gaatjes opgevuld, totdat het eindproduct klaar is en dan wordt het product verkocht aan de rijken. Dit is ook een verhalenlijn door de tweede bijbel heen. Er is ontzettend veel over geschreven. De mens is ingenomen door de brootsen. Het zijn geeneens ware idioten.

De leiders van deze tandofiele cultussen zijn dus in de geestelijke wereld 'opper banketbakkers'. De mens is bedrogen door deze demonen. Ze zien niet wat er gaande is. Maar een klein onderzoek in

deze cultus zal je al laten zien wat er gaande is. Eén van de grootste truken van de duivel is je te laten geloven dat hij niet bestaat. Natuurlijk gaat het dan niet om de christelijke demonologie maar om de natuur demonologie. Het virus moet onderkent worden.

De mens moet weer leren communiceren met planten, bomen en met water, door de patronen ervan, om tot inzicht te komen. De stadse communicatie is hysterisch, gejaagd en bedriegelijk, want het verdoezeld allerlei dingen. Ook de Nederlandse taal moet veranderen.

Nederlandse taal, het is een onderdrukking. Zo is er de d/t krankzinnigheid, en er zijn nog veel meer grappen. De puntjes zullen dus op de i gezet moeten worden. Zoals het nu is wordt Nederland onder een betovering gehouden door het stafje van de banketbakker. Nederland is brood, hoe je het ook wendt of keert. Nederland leeft in ballingschap. De banketbakker heeft ons leren spreken, zoals hij het wil, om de betovering in stand te doen houden, maar de betovering zal verbroken worden. De Nederlandse taal is zwaar verziekt. Toch ligt er ook een pad door de Nederlandse taal. Er is ook prachtige Egyptologie in te vinden. Er zal dus een natuurpad komen door de Nederlandse taal, en dat wat gevaarlijk is zal weggekapt worden. Toch zullen we soms in deze taal moeten spreken, zoals we ook nog steeds de christelijke taal spreken.

Nederland is behekst door taal, door de taalpiraten die de Nederlanders leerden spreken. Er stonden zware straffen op schrijffouten, taalfouten en grammaticale fouten. Er zal dus een nieuwe grammatica moeten komen. Laat je niet bedonderen. Nederland is een papier dictatuur, en er zijn vaker taalveranderingen geweest. Wie bepaalt dat ? Nederlanders halen graag hun informatie uit boekjes, maar een boekje zegt op zich niks. Voorouder verering is dom. Wij shamanen moeten de problemen oplossen, omdat de voorouders bij ons aankloppen om dingen die zij fout hebben gedaan te veranderen, maar naar ons wordt niet geluisterd, en wij blijven anoniem en leven in de verborgenheid. Wij stellen alleen onze geschriften op, en het Woord zal overwinnen. De voorouders worden er veel meer mee gediend als wij niet hun werken per definitie vereren, maar wij helpen hen ermee als het wordt verfijnd, doorvertaald, zodat zij ook weer verder kunnen groeien. Dit zal de natuur doen. Een shamaan op zichzelf kan daar niks aan doen, maar kan wel zaaien. De meerderheid zal niet veranderen, maar de enkeling moet veranderen. De meerderheid is allemaal bedrog. Een shamaan heeft pas meerderheden, want de shamaan is legeraanvoerder over duizelingwekkend grote legers in de onderwereld. De strijd wordt in de onderwereld uitgevochten, in de diepere natuur, waarin de shamaan slechts een kanaal is van de natuur. Het is allemaal de baarmoeder van de oerplaneet. Deze oorlogen zijn nodig om het diepere omhoog te halen. Het is een natuurverschijnsel, maar let goed op aan welke kant je strijdt. Ga je met de natuur mee of met de stad. Bewustzijn maakt bewuste keuzes, door de natuur, terwijl dat wat geen bewustzijn heeft gewoon meeglijdt met de dode massa's. We zijn allemaal verbrootst, maar er is een weg terug.

Hoofdstuk 16. De Steen der Talen

Het geheugen is als een bos, de bomen de herinneringen.
Zij communiceren met elkaar, groeien op en maken nieuwe bomen.
Zo is het geheugen dus organisch, en blijft veranderen.
De natuur zal het geheugen genezen.

Alles begon mis te gaan in de Rivier van Taal,
Alles werd afgesplitst, en niemand begreep de ander nog,
En zo begon de grote zoektocht.

De mens mag teruggaan tot het vaste oergesteente van taal, de diepte van taal.
Het zijn allemaal echo's die de mens mag volgen, terug tot de natuurtaal.

De natuurtaal is diep, verbindend, onderscheidend.

Vanuit de steen stroomt het water van de natuurtaal, zoveel stemmen om de mens te leiden, en om de oude stemmen te doven.
Het is de hogere, hemelse taal die spreekt met nieuwe plaatjes, om de oude plaatjes te doven. Er zijn talen in de talen in de talen, als de ultra taal. Zij brengen nieuwe leven. Herken de taal in de taal, de diepere natuurtaal. Alles is vastgelegd in code. Je komt er niet zomaar doorheen. Je moet de prijs betalen. De steen is zeer economisch. Zij die niet betalen komen niet binnen. Je kunt er niet om bedelen, en je kunt het ook niet stelen, of pretenderen. Je moet het zelf verdienen, op de grote puzzeltocht. Je kunt het niet met korting krijgen.

Hoofdstuk 17. Het Volk van Eenlingen

Jesaja 63:3
Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij.

Soms voelen we ons zo, dat we de vijand hebben gezien, en dat we tegen de vijand strijden, maar niemand is aan onze zijde. Dit zien we ook in de hof van Getsemane waar Jezus dat moeilijke lijdenswerk moest doen, maar er was niemand met hem. Al zijn discipelen sliepen. Soms zijn wij de enige wakenden op de muren. Soms hebben we dan zelfs het gevoel dat God ons heeft verlaten, en

dan roepen wij het uit, net zoals David en Jezus : 'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten, waarom juist nu ?' Maar dit is juist hoe de natuur werkt. De natuur zondert af, en neemt er slechts ééntje uit de grote massa. Deze uitverkiezing is en moet altijd eenzaam zijn, anders zou er nog teveel vleselijke beinvloeding zijn en zou alles sterven, zou alles het doel missen, misleid worden. Volg daarom nooit de massa's in het kwaad, maar wees uniek. Blijf natuurlijk, ook al gaat iedereen tegen je in. Wij moeten alleen het pad zien te vinden.

Dat was ook de filosofie van Darwin en Nietzsche in de jaren 1800. Het is de voorwaarde om opgenomen te worden. Twee zullen er in het veld zijn, en slechts één zal er aangenomen worden. Twee zullen in bed liggen en slechts één zal er opgenomen worden, en de ander zal achtergelaten worden. Twee zullen malen aan de molen, en één zal er opgenomen worden en de ander blijft achter. Dit is niet letterlijk, maar beeldspraak. Het betekent dat je altijd weer verder moet, niet blijven waar je bent, niet zijn zoals de anderen, maar op een hoger level. De ander om je heen is er om jou te beproeven, om jou proberen te misleiden, te verlokken, te verleiden. 'Kom, weest zoals ons, het zal je goed doen.' Deze beeldspraak gaat dus over alles achter je laten om te komen tot een nieuwe kijk. We kunnen en mogen nergens aan vasthouden. We zijn op doortocht. Als grote massa's je volgen en ze zijn allemaal als jou, dan kan dat ervoor zorgen dat je indut en niet verder groeit. Het menselijk denken wordt hier vaak door bedrogen. Als grote massa's je volgen, dan zouden ze je weleens kunnen tegenhouden, als een blok aan je been.

Wil de mens afsterven aan het ergens bijhoren, en aan het meerderheids-argument ? Zij die ten hemel varen zijn een volk van eenlingen. Zij hebben de grote kudde's achtergelaten om te vechten tegen de onbekende, dreigende vijanden, om het ene verlorene te vinden. Zij gaan de wildernis in om te strijden tegen verwilderde leeuwen die eens de essentie van alles roofden. Diep de wildernis gaan zij in, daar waar geen ander mens durft te komen. Zij betalen de volle prijs. Oh, laat het zo zijn dat we zulke volle offers zullen brengen, opdat wij het geheim van het leven en het eeuwige leven zullen zien, wetende dat wij hierin totaal alleen zullen zijn en dit nooit aan een ander zullen kunnen overbrengen. Wij zullen de pers alleen moeten treden.

Hoofdstuk 18. De Talmoed - Het Nieuwe Testament van de Joden als Commentaar op het Oude Testament (De Tenach)

Ik heb altijd voor geldige redenen verschrikkelijk veel problemen gehad als kind met het Nieuwe Testament, om later in mijn talenstudie te moeten ontdekken, als taalkundige, dat er oorspronkelijk iets heel anders stond. Er is een wereld van verschil tussen het NT van het westen en het NT van het

midden oosten waar het vandaan kwam. Het NT van het westen is misschien prachtig beschreven in de kinderbijbels, maar het NT voor de volwassenen bevat pure kindermishandeling. Ik ga daar nu niet verder op in, want dat heb ik al vaak genoeg gedaan, maar christelijke gezinnen worden vaak bestuurd door demonen en kinderen lopen zo zwaar psychisch letsel op. Ik kan het weten, want het is mij overkomen, en daarom had ik mijzelf ook voorgenomen om mijn kinderen nooit zo op te voeden als ik was opgevoed. Zwaar christelijke gezinnen zijn een pure holocaust voor het kind. En dan kun je daaruit ontsnappen, maar hoe krijg je het uit je ? Het Oude Testament was van de Joden, maar zij hadden een heel ander Nieuw Testament, namelijk de Talmoed. De Talmoed is een verschrikkelijk dik boek, of boeken, bestaande uit de Misjna, de commentaren op de Tenach, oftewel op het OT, en de Gemara, het commentaar op de Misjna. Het zijn dus ook weer commentaren op commentaren.

In de Talmoed wordt er geleerd veel voorzichtiger met religie om te springen, en is het ten eerste allemaal beeldspraak, vanwege het feit dat de Israelitische talen nu eenmaal vol zitten met symboliek. Het boek Berachot in de Talmoed betekent het contact maken met God. God is overigens een werkwoord in het Hebreeuws, zodat de mens er zelf bij betrokken is, en niet alles op een andere persoon projecteert. De persoonlijkheid van God is dus als een metafoor om dit werkwoord te belichamen. God is dus een woord voor de bron van het goede waaraan de mens zelf ook deel mag hebben. In hoofdstuk 5 van Berachot wordt beschreven dat wanneer een mens zal bidden, contact maken met God, dan moet de mens dat in nederigheid doen, en eerst een uur stil zijn voordat hij zijn mond opent, zodat hij zich eerst geheel op de juiste bron kan richten, opdat hij in zijn gebed ook door de juiste bron geleid wordt. Eerst moet er namelijk verbinding in het hart komen met God voordat je gaat bidden, want anders zou je bidden vanuit je vlees. Natuurlijk is dit symbolisch. De mens moet eerst leren luisteren, leren af te stemmen, voordat hij zijn mond open trekt. Bidden is vaak zelfbedrog, maar luisteren kan dit voorkomen, en luisteren betekent in diepte dat je je richt op de tussenstappen, zodat je geen belangrijke stappen overslaat. Dan staat er dat als de koning zou langskomen dan zou je niet groeten, en al zou er een slang zich om je enkel heenslaan, het zou je niet moeten verstoren. Dit laat zien hoeveel afleiders er kunnen zijn als we in contact willen komen met de hemelse bronnen in onszelf. Er zijn veel krachten die ons hierin willen beinvloeden, zodat we niet meer naar de hemelse natuur luisteren. Er zijn veel afleiders. Daarom moet de mens dus zo diep de stilte ingaan totdat al het andere van ons losknapt. Het uur van stilte is een symbool van de volkomenheid. Trek je mond niet los voordat je op de hemelse bron bent aangesloten, totdat je stilte volkomen is geworden. De mens is geroepen geinspireerd te leven. Zo niet, dan zullen andere krachten de mens leiden.

Bidden betekent dus communiceren met de innerlijke natuurbron, als een kind die aan de borst ligt. Staat de mens open voor de hemelse opvoeding ? Dan moet de mens eerst stil worden, van de hemelse melk drinken, en niet zomaar spreken en rondrennen. In het verhaal van Maria en Martha zat Maria dichtbij God om naar God te luisteren, die in hun huis was gekomen, maar Martha rende allemaal rond om het iedereen naar de zin te maken. God zei toen dat Maria het beste deel had gekozen. God is dus een werkwoord voor de natuurbron die zich diep in ieder mens bevindt. De mens is het huis van deze natuurbron, van God. Eerst moet de mens dit binnennemen en er gevoelig voor worden en blijven, opdat dit werk ook door de mens heen mag vloeien naar andere mensen toe. Daarom gaan we in ons leven soms door moeilijke tijden heen opdat we leren luisteren, leren dieper in onszelf te gaan op zoek naar die natuurbron, opdat we gevoeliger ervoor worden. Hoe gevoeliger we daarvoor worden, voor die natuurbron, hoe ongevoeliger we worden voor de

vleselijke meningen en vleselijke wensen van de ander die ons van dit pad wil afleiden. Ook al is het de koning, je buigt niet voor hem, en ook al is het een slang, je laat het je niet tegenhouden met God in contact te blijven. Je laat je niet uit je stilte trekken. Dat wil niet zeggen dat het je geen pijn meer kan doen. Integendeel. Soms wordt de pijn nog wel erger als je besluit het goede te volgen en naar het goede te luisteren. Maar het blijven in de stilte betekent dat je volhard in je goede beslissing om te luisteren naar de natuurbron, en van de natuurbron te drinken.

Hoofdstuk 19. De Onderliggende Lagen van het NT - Anubis, de Wachter en Gids van de Talmoed

Deze maatschappij is zo ingericht dat de mens wordt aangespoord om met een ander mens te trouwen, allemaal voor een markt, maar God, de Gnosis, oftewel de hemelse kennis, is voor hen gebakken lucht. Als eerste moet de mens een relatie krijgen met de hemelse natuurbron, met gnosis, met God, want deze beelden de nodige tussenstappen uit waardoor de hemelse wetten werken.

Het leven is ingewikkeld. Er zijn teveel wetten die de mens niet kent. De hoogmoedige, goddeloze, natuurloze mens zal zich hieraan niet storen en gewoon zijn leven leven, maar hierom is er de noodzaak dat de mens eerst aan zijn ego sterft, om aangesloten te worden op de hogere bronnen. Kennis begint dus daar waar je toegeeft niets te weten, en zelfs bang bent zomaar dingen te doen. 'De Vreze des Heeren is het begin van de kennis,' zelfs het hoofd, oftewel het belangrijkste, van de kennis in de Israelitische talen. Als er geen angst is om dingen verkeerd te doen, oftewel voorzichtigheid, dan ga je juist dingen verkeerd doen.

Ook met het Oude Testament van het westen heb ik veel problemen gehad als kind, alhoewel niet zoveel problemen als met het Nieuwe Testament, maar in mijn studie kwam ik erachter dat er in de grondtalen van het midden oosten wat anders stond, dat het metaforisch was in plaats van letterlijk. Het westen heeft alles verletterlijkt, en zo werd het een gevaarlijk boek. Hier heb ik ook veel over gesproken. De wetten in het OT zijn dus niet leterlijk, maar wijzen dus op hemelse wetten die de mens niet kent. Als iemand zijn broer sterft dan is er het zwagerhuwelijk tussen die persoon en de vrouw van zijn overleden broer, dus die persoon neemt dan het werk van zijn broer over, zodat er nageslacht zal zijn. Daar zijn ook weer allemaal ingewikkelde wetten voor, maar waar het om gaat is om dit als een beeld te zien van de relatie tussen God en mens. De broer is namelijk in sommige opzichten een schaduw en ook het beeld van het ego wat moet sterven alvorens een mens in contact met God kan komen. Adam moest eerst in een diepe slaap vallen alvorens hij tot Eva (havah)

kwam. De broer is een beeld van 'het andere', als een onderdeel van de mens zelf, en door de 'dood' komt de mens tot nieuw gebied, vreemd gebied, wat hij nog niet kent. 'Dood' is dus niet letterlijk, maar symbolisch voor verdieping, tot een dieper level komen. Zo beeldt het zwagerhuwelijk dan ook de exogamie uit, de relatie met iemand buiten de eigen stam, of in dit geval met God, de verborgen kennis, het onbekende. Deze dingen gebeuren ogenschijnlijk letterlijk om ons heen : de dood van een familielid of iemand die dichtbij ons stond, die was als een broer of zus. Dan zijn ze ineens weg, maar wij weten wel beter : het is symbolisch. Er is dus rouw, maar ook kennis. Zij komen samen. Zo kunnen we ook beter het verhaal van Kain en Abel begrijpen en het verhaal van David en Uria. Ze kunnen zowel positief als negatief uitgelegd worden. Deze geschriften zijn zwaar dualistisch. 'Sterven' moet je dus leren zien als 'vertalen' en 'verdiepen'. Als je dat niet doet, wordt je gek, en kinderen worden vandaag de dag totaal gek gemaakt door het materialisme wat zegt 'dood is dood'. Nee, dood is helemaal niet dood. Dood betekent in de Israelitische talen gewoon het verminderen opdat er plaats is voor een nieuwe kijk, zoals Jezus de dood een soort slaap noemde. Wanneer wij slapen zullen wij nieuwe dromen dromen. Verminderen, afstand doen, om zo te verdiepen. De letterlijke dood bestaat niet. Alles gaat over in andere energie vormen die de mens nog niet kan oppikken, maar die de mens mag leren oppikken.

Het westen heeft deze context niet, omdat ze de talen niet kennen. Ze drijven markt met hun producten, en ik heb veel contact met Israelieten gehad en zij lachen daarom, wat het westen van hun geschriften hebben gemaakt. Ik kan er nu ook om lachen, maar het is een nachtmerrie geweest, en nog steeds moet de mens in het westen van deze nachtmerrie ontwaken. Zowel de tenach (OT) als de talmoed spreken ervan dat deze geschriften vol zijn met contrast-verzen, waardoor ze nooit eenzijdig en geisoleerd uitgelegd mogen worden. Toch doet het christendom dit maar al te vaak, omdat ze deze dualistische talen en hun symbolieken niet kennen. De christen is in het westen doodgegooid met letterlijkheden en oppervlakkigheden waardoor hij het oorspronkelijke niet verstaat en niets op diepte kan peilen want dit wordt voor hem afgehouden en heeft zo zijn leven tot een hel gemaakt. Die hel gaat iedereen doorheen, maar het gaat erom de hel te vertalen. Vandaar dat we dus ook niet zomaar aan deze geschriften kunnen ontkomen. Het is overal om ons heen, en het blijft gevaarlijk totdat we het verwerkt hebben.

Het afschuwelijke offeren in de bijbel bleek ook metaforisch te zijn, en gewoon een beeld van de gehoorzaamheid, en van de demonologie die het ego laat afsterven, dus eigenlijk doorvertaalt, sorteert, tot zuivere vormen. Christenen storen zich vaak niet aan deze metaforiek en blijven gewoon hun kinderen dierenlijken voeren, hen opsparende voor allerlei kanker en hartziektes, want die kans wordt zo in principe een paar keer verdubbeld. 'Ja, het staat allemaal in de bijbel,' zeggen ze dan. Ja, en slavernij staat ook in de bijbel, en het vermoorden van ongehoorzame kinderen. Vandaar dat het belangrijk is dit niet meer letterlijk te nemen en hier een duidelijke uitleg voor te geven, anders blijven er grote gevaren boven onze hoofden hangen. En de mensen moeten weten dat het slechts verhalen zijn, boeken. 'Ja, maar dit, en ja maar dat,' zeggen ze dan. Bottomline is dat ze het niet zomaar wegdoen, dus het moet wel veranderd worden. Er moet wel mee gewerkt worden, want het gaat niet zomaar weg. Maar er moet dus duidelijkheid komen, wat er aan de hand is, en waar we naartoe moeten.

Het offeren is een beeld van het loslaten en het toetsen. Telkens weer wordt er in de grondteksten gesproken over het gebruiken van de urim in verband met het offeren, wat vaak slap vertaald wordt als 'vuur', maar de urim is dus een toetssteen. 'Toetst alles en behoudt het goede.' Zelfs als het

sabbath is, oftewel het leren leven vanuit het legen en verminderen, moet er geofferd blijven worden, en de 'doodstraf' werd ook gewoon uitgevoerd op de sabbath :

Exodus 21
14Doch wanneer iemand misdadig handelt tegen zijn naaste en hem met list doodt, dan zult gij hem van mijn altaar weghalen, opdat hij sterve.

Laten we goed in de gaten houden dat al deze teksten in de 'erets' gebeuren, dus de onderaardse onderwereld, in de geestelijke wereld dus, waar de mens strijdt tegen zijn eigen vlees, zijn ego, en ook zijn vlees moet doden, kruisigen. Als de urim een bepaalde karakter-eigenschap heeft ontmaskerd die slecht is, dan moet deze karakter-eigenschap doorvertaald worden. We zijn dan namelijk ergens vastgelopen. In die zin moet het ego 'de doodstraf' krijgen, gewoon in de sabbath. Het is dus allemaal beeldspraak. De dood is een beeld van transcendentie. Juist de sabbath is het voorportaal voor deze dingen, dus in de volkomen stilte kunnen deze dingen gebeuren, kan het reflecteren en het diepste omhoog halen. Het zijn dus hele diepe psychologische verzen die introspectie ten doel hebben, oftewel zelfreflectie binnen de eigen psyche. Het is het ontdekken van de natuur van de psyche, van de ziel. Al deze dingen moeten geinternaliseerd worden, eigen gemaakt worden, anders blijven het bedreigingen. Maak er je filosofische en psychologische sieraden van. Het is allemaal creatief materiaal, droommateriaal.

De sabbath is dus niet passief, maar ook een oorlog, wat ook de betekenis is in de Hebreeuwse wortel. Het ego moet in de sabbath vernietigd worden.

De oorlog is dus geestelijk, filosofisch. De oorlog is een vertaalproject. De Gemara, het commentaar op de mishna, betekent compleet maken, voleindigen, binnen de Talmoed. Dit is ook wat Gomer betekent, de vrouw van Hosea, en de reden waarom Hosea tot haar moest komen. Het commentaar moet compleet gemaakt worden, zodat er geen misverstanden meer over bestaan.

Als we kijken naar het hele Mozes verhaal dan had het een veel diepere laag in Egypte. Als de mens door de metaforische 'dood aan zichzelf' verlost werd van zichzelf, en zo de onderwereld inging, de aarde, dan gebeurde dit door Anubis, de zwarte jakhals, hond of hyena. Hij was de gids van de doden, van de uittocht, de exodus, wat Mozes later werd in het Judaïsme. Anubis balsemde de dode, en mummificeerde de dode, en nam zo de ziel van de dode mee tot de wet in de onderwereld, tot Duaty, Thoth, zoals Mozes ook de mens tot de wet leidde in de uittocht. Mozes liet het volk door de zee trekken als een beeld van de balseming door Anubis. David, Dowd in de Hebreeuwse worteltekst, komt van de Egyptische Duaty, en was een personificatie van de wet. Jezus was een personificatie van de wet in het NT. Zoals Anubis en Mozes leidde Johannes de Doper het volk in de woestijn tot Jezus, tot de wet van het NT. Dit begon bij de doop in de Jordaan. Ook Jezus werd gedoopt in de Jordaan door Johannes de Doper, ging het watergraf in, als beeld van de balseming van de aan zichzelf gestorvene. Door de Wet werd het Woord tot sieraad gestrekt. Het zijn de twee vleugels van de ibis die niet zonder elkaar kunnen, en die hun compleetheid krijgen in de Gemara, in Gomer dus, waartoe Hosea moest komen. Dit is een diepte-commentaar, 'het commentaar op het commentaar'. In die zin is Anubis altijd een wachter van de Talmoed geweest, en een gids. Het christendom heeft deze lagen allemaal vergiftigd, en zette het NT van het Westen op een voetstuk om deze lagen verborgen te houden. Vannacht had ik een droom over Nepthys, de moeder van Anubis. Zij sprak over de vergiftiging van Anubis, en ik kwam in de keuken en zag Anubis met zijn

hoofd onder de kraan liggen, en het stroomde maar door. Hij was helemaal verstijfd. Ik dacht toen : 'Als hij maar niet dood is,' en greep hem toen onder de kraan vandaan, uit de wastafel om hem tot Nepthys te brengen, en toen leefde hij weer.

De weg onder het NT van het westen, door het originele Aramese NT, want Aramees was de taal van Jezus, zelfs in het Grieks bewaard gebleven, leidt helemaal terug tot de onderliggende laag van het NT van de Joden, wat dus veel dichter bij het OT ligt en bij de oorspronkelijke rijkdom van de Israelitische en daardoor ook de Egyptische talen. Zij die alleen maar het pad van het NT van het Westen volgen verkeren dus in tunnelvisie. Wij mogen komen tot het meervoudige spoor om zo aangesloten te worden op de buitenaardse natuur van een veel grotere context die eens geboorte gaf aan de aarde. Anubis leidde terug tot het hemelse woord, tot duaty (thoth) in de duat (onderwereld), zoals in het westen nog steeds het woord 'deity' wordt gebruikt om de hemelse natuur aan te duiden, en de metaforische belichaming en personificatie daarvan. Anubis, als de hond van god, is een beeld van getrouwheid, van het pioneren en volgzaam zijn, als een beeld van het vinden van water in de woestijn, want daar zijn honden voor. Het zijn spoorzoekers. Deze onderliggende laag van het NT, oftewel het Joodse NT, de Talmoed, is de schakel tussen het NT en Egypte.

Hoofdstuk 20. De Krokodil van God : Sebek, de Klok en de Diepte van de Talmoed

We kijken om ons heen en zien een doorgedraaide wereld. Mensen grijpen overmoedig alles wat los en vast zit als in luilekkerland en gebruiken dit om te pronken, en eigenlijk om anderen te verleiden om dat ook te doen, zodat ze kunnen zeggen : 'Iedereen doet het,' als een soort pseudo-excuus, maar dat is wel het domste excuus ooit.

Verminderen, verminderen, afremmen, vertragen, nog meer verminderen, dieper in jezelf komen, alles loslaten, totdat je bij de innerlijke natuurbronnen komt, waar dingen vanzelf op een natuurlijke manier opwellen. Het bestaat. Ik heb het zelf meegemaakt. Maar het komt niet als je je ergens halverwege laat verleiden. Het vereist dus discipline, en het is het mooiste wat er is.

Je moet dus in het verminderingsproces minderen totdat je door de dimensionale grens heengaat, en dan wellen er vanzelf dingen op, en die kun je dan ook niet tegenhouden, want het zijn de wetten van zaaien, ontkiemen en bloeien. Kan een bloem dit proces tegenhouden ? Het is niet tegen te houden. Het is een heel zuiver proces. Maar als je zelf dingen gaat grijpen en je stopt ergens halverwege met het minderen, met het dieper in jezelf gaan en met alles loslaten, dan wordt dit proces onderbroken, en ben je geen bloem meer. Dan neemt de natuur afscheid van je. Dingen

kunnen alleen zuiver groeien vanuit het niets, vanuit het gaan over de dimensionale streep. Je vermindert en vermindert totdat de illusie breekt, en het hemelse doorbreekt.

Dit is ook waar Iythamar, de jongste zoon van Aaron, voor staat. Zo komt een kind terug tot de moeder borst. Dit is waar de tweede zoon van Aaron voor staat, Abihu, want dit betekent moederskind. Om hier te komen moeten er dus offers gebracht worden. De mens moet zijn status en eer inleveren, zijn aanzien, om zo gezaaid te worden op de hemelse akker, op de bloedakker. Dat is waar in diepte het boek Leviticus over gaat, en ook het Talmudische boek Zevahim, over het metaforische offeren, wat dus in eerste instantie altijd een zelf-offer is, wat ook de betekenis is van de naam van de oudste zoon van Aaron, Nadab. De derde zoon, Eleazar, is de opname, de heilige gebondenheid, de ervaring die je hebt als je door de verminderings-grens heenbreekt, waardoor je daadwerkelijk 'sterft' aan jezelf. Het is de mooiste en belangrijkste ervaring die er bestaat. Je wordt hierdoor niet op een aardse manier gelukkig, van huisje, boompje, beestje, want je ogen gaan open en je kan door alles heenprikken. Je ziet de demonische krachten aan het werk. Maar je wordt dus wel 'geleerd', en dat is uiteindelijk het ware, eeuwige geluk, het geluk door het kruis, het geluk van de hemelse kennis. Het is bitter-zoet. Je sterft een bittere dood aan jezelf, opdat je wijs wordt. Het ware geluk is de wijsbegeerte, waar je alles voor opgeeft, zoals de man die alles verkocht om die ene juweel te bemachtigen, de steen der filosofen.

In de Talmoed wordt gesteld dat er offers zijn die niet voor een ander gedaan kunnen worden, en andere offers weer wel. Er zijn offers om verzoening te doen voor overtreding van de geboden, en ook offers om verzoening te doen voor overtreding van de verboden. De Israelieten doen geen letterlijke offers. Ze benadrukken met klem dat het om de offers van de lippen en het hart gaat, en dat het metaforisch is. Er is geen vergeving van zonden door letterlijke offers, maar alleen door bekering, door wat je verkeerd hebt gedaan goed te maken. Dat is dus het ware offeren : het afleggen van de zonde. Dit is een geestelijke oorlog, een oorlog van kennis, om terug te keren tot de hemelse bibliotheken.

Ook zijn er gelofte-offers, de offers van volharding, die nodig zijn om over de dimensionale streep van vermindering te gaan. Dit zijn volkomen offers. De Talmoed heeft zijn eigen poortwachters en niet alle poortwachters zijn goed, en niet alle Israelieten zijn goed. Er zijn ook materialistische Israelieten die nog een hele letterlijke uitleg van de wet hebben, en die ook niet terug zijn gegaan tot de achterliggende introspectieve Egyptische filosofie, de wortels van de Tenach en de Talmoed. Er is dus een materialistische Talmoed en een geestelijke, filosofische Talmoed. Talmoedische demonen zijn overal, de poortwachters die overwonnen moeten worden. Amalgaam is bijvoorbeeld een Talmoedische poortwachter.

De offerdienst was oorspronkelijk een metaforische taal, maar de christenen begonnen dit een andere invulling te geven. Het is daarom belangrijk om terug te gaan. Er zijn enorm veel regels in het Judaisme en in de Talmoed die laten zien wanneer een offer niet geldig is. Er is dus een duidelijke demonologie in het Judaïsme, maar die ontbreekt bijna geheel in het christendom, omdat de wet afgedaan is. Zelfs Jezus stelde dat de wet niet heeft afgedaan, maar dat de wet zou worden vervuld, compleet gemaakt, verdiept, en dit gebeurt door de commentaren. We kunnen het dus niet zomaar allemaal weggooien, maar we moeten ervoor waken dat we het niet verletterlijken.

Op het offeren van vreemd vuur stond de doodstraf. Er waren regels voor het offeren. Natuurlijk

waren deze regels en ook de dood niet letterlijk. De dood is in het Hebreeuws 'het minderen', dus het was een beveiligings-mechanisme. Als een kind bijvoorbeeld zijn hand te dicht bij het vuur houdt, dan doet het pijn, zodat het kind de hand terugtrekt. Als dat niet zou gebeuren, dan zou de hand van het kind afbranden. Ouders die dus hun kinderen niet tuchtigen en geen veilige grenzen voor hun kinderen aanleggen staan dus schuldig aan het verminken van kinderen, net zoals Eli die zijn kinderen niet wilde tuchtigen. Als een kind nooit een grens voelt, en nooit even wat pijn voelt als het gevaarlijk wordt, dan krijgen demonen vrij spel. De hele wereld gaat door deze verloedering heen. De demonologie wordt niet meer geleerd, de tucht niet, en zo ook het kruis en de heilige vreze niet, die er allemaal waren om onze kinderen te beveiligen. Het is één grote kinder offering aan de duivel, en die brengt dus daadwerkelijk letsel aan de kinderen, zwaar psychisch letsel. Het christendom gaat allemaal om geloof en geloof, en daarmee proberen ze alle belangrijke regels en kennis te doven. Er zijn geen verkeersregels meer. Maar daaruit groeit wel een aardse wet uit voort, een duivelse wet. De wetteloosheid werkt samen met de valse wet, de wet van overmoed.

De Israeliet leeft niet vanuit blind geloof, maar vanuit practische bekering, waar de gecompliceerde offerdienst een beeld van is. Er mogen geen fouten gemaakt worden. De christen heeft het voor elkaar gekregen die hele grote Israelitische cultuur een hele eigenaardige en wereldvreemde interpretatie te geven, terwijl de christen nooit de moeite heeft gedaan deze cultuur te leren kennen. De christen is een rover. Ook de Egyptische context is de christen vaak vreemd. En zo komen ze tot conclusies dat er geen vergeving is zonder bloedvergiet, en dat daarom Jezus moest sterven, anders zouden ze allemaal voor eeuwig gemarteld worden in de hel. Hoe komen ze daarbij ? Iedereen hier in het Westen praat de ander maar na, allemaal uit hun eigen boekjes. Ze praten zichzelf helemaal de problemen in met deze dingen. De Israelieten lachen hierom, en weten dat het een vloek is die op de christen kwam toen hij zomaar ongevraagd van deze cultuur ging roven. De christen doet net alsof het oude testament van hemzelf is. Je kunt niet zomaar allerlei relikwieën uit tempels gaan lopen roven, want je wordt dan daadwerkelijk krankzinnig. Ze kunnen er niet mee omgaan, zijn er niet voor geroepen, en toch maar doen. Het zijn moordenaars die denken door een tweede moord te plegen het allemaal weer goed te kunnen maken. En als kind wordt je hier helemaal mee doodgegooid, maar dan mag je het ook weer op een andere manier bekijken vanuit de Talmoedische kennis. De Israelieten raken de Tenach, het OT, niet eens aan zonder de Talmoed, omdat ze weten hoe gevaarlijk het is, hoe snel je dingen verkeerd kan interpreteren. Daarom kwam er ook in de 80-er en 90-er jaren de profetisch-charismatische beweging opzetten in de christelijke kerk, opdat de bijbel gelezen zou worden vanuit het oogpunt van de profetie, vanuit de hemelse interpretatie, maar veelal werd de bijbel nog boven profetie gesteld. De bijbel bleef de afgod van de christelijke kerk.

Talmoed betekent studie. De Talmoed wordt niet gelezen, maar bestudeerd, en de Talmoed bevat vraagstellingen en discussies tussen rabbi's, vol van tegenstrijdigheden, vol contrasten, voors en tegens, die de verschillende facetten en structuren, de verschillende lagen en seizoenen, van tenach-teksten laat zien. Het is dus min of meer een orakel, zoals de bijbel dat ook is, waardoor de student de noodzaak in gaat zien om terug te keren tot de natuurbron, tot God, voor een heldere kijk. Dat is de bedoeling van de chaos van de Talmoed. Het is ervoor om het denken van de student te verwarren, zodat de student geen vooroordeel kan scheppen of een overmoedige interpretatie. Het gooit de student in het diepe, en alleen God kan redding en opheldering geven, wat in principe gewoon de studie zelf is. De studie is God, en waar de studie stopt, daar worden de gaten in het schip geslagen. Deze studie is dus niet letterlijk, maar abstract en profetisch, natuurlijk. Deze hemelse natuur ligt verborgen in de Talmoed, maar eerst moeten de poortwachters verslagen

worden, net zoals Ra de poortwachters van de verschillende uren van de onderwereld moest verslaan, opdat hij wedergeboren zou worden. De studie is dus niets waard zonder de demonologie. De Talmoed is als een beeld van de Israelitische onderwereld waar de aan zichzelf gestorven ziel van Ra doorheen trekt, met Anubis, zijn hond, als zijn gids. Ra wordt ook Avu genoemd in de onderwereld, waar het Israelitische Jah-avu, Jehovah, vandaan komt. Door de hele Tenach heen reist Jah-avu om te strijden tegen de diverse poortwachters om kennis te vergaren. Ook wordt Ra, Rw, gebruikt in de Aramese bijbel als Rw, de heilige geest. Het is niet om letterlijk te nemen, want in de oertaal van de matriarchische en matrilineale amazones was de R de letter van de psalmen die de hemelse cyclussen weergaven, de institutionele literaire kunsten. Die waren allereerst schriftelijk en oraal, hieroglyphisch, en pas daarop volgend muzikaal. De eerste oorsprong is filosofie, de tweede oorsprong is de natuur, en pas de derde oorsprong is het muzikale. De stad heeft deze volgorde omgedraaid, en dat heeft toegang gegeven aan verschrikkelijke demonen van Rigil Kent. Het muzikale mag nooit op zichzelf staan, en is dus ook nooit de hoogste kunst, want dat is de filosofische literatuur die zich als eerste uitdrukt in de natuur, de wildernis. De zogeheten 'overmuziek' of 'muzikale suprematie' zorgt ervoor dat er allerlei belangrijke tussenstappen worden weggevreten. Daarom moet Anubis de mens terugleiden tot de natuur, waarin de mens verder kan afsterven aan de stad. In de Tenach is dit dus Mozes die de mens door de zee en de wildernis leidt tot de hemelse wet. Dit pad ligt ook vastgelegd in de Psalmen, in R, Rw. Psalmen zijn dus allereerst literaire constructies. als literaire 'tijd'. Ware muziek vloeit voort uit de stilte. Muziek is een metafoor voor timing, en daarvoor moet de mens eerst heel diep in de onderwereld gaan, zoals Ra, tot dat reusachtige moment in de Egyptologie waarin Ra verandert in Sebek, de krokodil, een beeld van door timing, oftewel door de tussenstappen, want dat is wat timing betekent, komen tot de diepte-exegese, het commentaar op het commentaar, totdat het tot compleetheid en voleindiging is gekomen. Timing is er niet zomaar en mag ook niet geforceerd worden, maar ontstaat in het minderen en afremmen, zodat de natuur weer over kan nemen. Door het afscheiden ontstaan de tussenstappen, worden de tussenstappen zichtbaar, en ontstaat er onderscheiding.

De hond van God, Anubis, leidt dus uiteindelijk terug tot het water en tot de krokodil van God, Sebek, een beeld van de klok en de diepte van de Talmoed.

Hoofdstuk 21. De Talmoed Sleutel tot decodering van het Egyptische Khnum Mysterie

Ik weet wat coma's zijn en bijna-dood ervaringen, en dat de ergste duivels op je af worden gestuurd om je om zeep te helpen, tot het punt dat je je helemaal schaakmat gezet voelt. Ik weet wat het is om grote geheimen met je mee te dragen omdat praten te gevaarlijk is. De hemel is onderdeel van de onderwereld, het resultaat van het gaan door de onderwereld, en dat is een shamaanse missie. Vandaar dat we soms hard geslagen worden in het leven opdat we ontwaken tot die andere, diepere

wereld, tot een heel ander ritme, 'the beat of a different drum'.

Ik bevond me in een woestijn, heel lang geleden. Ik was zeer diep gegaan, en was in tunnels onder de woestijn terecht gekomen, maar alles liep vast, totdat ik ergens een hieroglyph zag van een ram, van Khnum, met zijn gedraaide hoorns, die alles terugdraaiden, en zo kreeg ik doorgang. Het is een groot mysterie in de onderwereld, dat Ra tot Afu wordt, de man met het ramshoofd, en zo de onderwereld doorgaat. Dit is het sterrenstelsel van de Ram, Aries, of het Lam, wat later door Christus werd overgenomen. De gedraaide hoorns van de ram werden ook uitgebeeld door de doornenkroon, wat dus belangrijk was om alles weer terug te draaien, om alles weer te sorteren.

De ram is de ba in de Egyptologie, de ziel die langzaam in een vogel verandert om zo de onderwereld in te gaan. De ba is ook de put tot de onderaarde, en een beeld van de modderman (camouflage).

Khnum, de Egyptische ram als beeld van de schepper, de pottenbakker, een vorm van Ra, komt ook voor in de mythe van de zevenjarige hongersnood waarin de Nijl niet meer overstroomt en alles onvruchtbaar wordt. In de droogte komt Khnum en draagt het volk op een tabernakel voor hem te bouwen, zodat de Nijl weer zou overstromen en het land weer vruchtbaar zou zijn. Ook moeten ze vanaf dan tienden betalen en tol, voor de tabernakel. Khnum of Chnoem is dus ook een beeld van het gaan over de verminderingsgrens, waardoor de bronnen van de natuur opwellen.

In de Talmoed is er het boek Kinnim, vgl. Khnum, knm, wat over de vogel offers gaat. In de Israelitische talen is de vogel het beeld van het volk zelf, het zelf, en de initiatie en hierarchie. Het boek Kinnim stelt dat als er offervogels door elkaar werden gehaald, dan kon dat de offering in een bepaalde mate ongeldig verklaren. Als er dus vogels werden verdraaid dan kon dat de offering afkeuren. Als bepaalde tussenstappen ontbreken, dan treedt verdraaiing vanzelf op en stopt het offer. Het vogeloffer is het zelfoffer. Als er vogels worden verdraaid, dan worden veel offers verboden, oftewel als de mens gaat projecteren, dan wordt het offer ongeldig. De mens moet onderscheiden tussen zelf en ander en eerst bij zichzelf beginnen. De mens moet eerst zichzelf tuchtigen en disciplineren voordat hij dat bij de ander kan doen. Vgl. het verhaal van de balk en de splinter. Er moet dus balans en onderscheiding zijn bij het offer. Er mogen geen tussenstappen ontbreken, en er moet een goede inventaris zijn, een juiste volgorde en onderverdeling. De horens van de ram zijn er voor om alles weer tot de oorspronkelijke orde terug te draaien. Daarom moet de mens ook de doornenkroon dragen als beeld daarvan. Door de doornenkroon, het lijden van het hoofd, het verstand, worden de tussenstappen zichtbaar en de juiste hierarchieën en volgordes. Zo ontstaat er een juiste balans tussen zelf en ander, en kan de Nijl overstromen om alles vruchtbaar te maken op zijn tijd.

Hoofdstuk 22. De Engel Michon

Het verdraaien, verwisselen, van de offervogels, het zou de grootste ongelukken geven volgens de Talmoed, dus in een bepaalde mate gaat het offer dan niet door, en dat is maar goed ook. Wat is die verdraaiing ? Het kan heel subtiel gaan. De mens projecteert soms dingen op God die hij zelf moet doen, of hij projecteert schuld op iemand anders terwijl de schuld bij hem zelf ligt. Dit is allemaal het verdraaien van de offervogels. Er zou zo vreemd vuur gebracht worden, en daarbij zouden doden kunnen vallen. Daarom geeft de Talmoed deze waarschuwingen. Een offer moet volkomen zijn. Daar zijn allerlei regels voor.

In de aardse emanatie is veel verletterlijkt, vooral in het Westen, daarom moet het ram-principe alles terugdraaien, wat het belang laat zien van het Chnoem, Khnum, mysterie in de onderwereld, dat reusachtige moment waarop Ra in Afu verandert, wat later Jah-Avu, Jehovah, werd in het Judaïsme, maar weinigen weten wat het betekent.

De Talmoed is een buitenaardse code die op aarde werd geëmaneerd. Zoals Egypte een reusachtige planeet is oorspronkelijk, zo is Talmoed dit ook.

In een droom was ik in de badkamer, en ik hoorde dat er iemand binnen was. Ik ging kijken en zag dat de voordeur op een kier stond, en toen kwam er een vriendelijke politie agent binnen. Ik was nog niet aangekleed dus ik liep terug naar de badkamer en nam wat kleren van het droogrek, maar dit waren allemaal versleten kleren met gaten, alhoewel van een hele fijne stof, en het waren verder prachtige kleren van de natuur. Het kwam wel even in me op dat ik droomde, en dat het iets buitenaards was, want ik wist dat ik eigenlijk nog sliep. Ik liep toen door de gang naar de huiskamer toe en die zat vol met kinderen en wat ouders, ook babies. Er werd gezegd dat het te maken had met een vragenlijst voor ouders die ik eens bij de supermarkt had ingevuld. Er kwam een jongen op me af die het had over rente. Ik wist niet wat er gebeurde maar ik kon niet anders dan deze jongen te omhelzen, en ik aaide hem over zijn haar. Het was een Talmoedische engel van de planeet Talmoed. Hij deed niet uit de hoogte of onbenaderbaar, maar hij was eenvoudig. Hij had ook geen sokken in zijn schoenen. Verder had hij jeugdige kleren aan en geen poespas. Zijn naam ? Michon.

Hij bracht mij in contact met andere Talmoedische engelen, die heel veel leken op de mensen om mij heen, maar dan in hun zuivere vorm. Ze leken zelfs op mijn vijanden, maar dan op een hele andere manier, van een parallelle realiteit waar het mijn vrienden waren. We gingen naar een centrum waar ieder z'n eigen woning had. Er waren ook Talmoedische tandartsen die tegengesteld aan de aardse tandartsen werkten. Zij moesten namelijk alle aardse troep in de monden weer verwijderen, en behandelden de mens alleen op een ongedwongen en natuurlijke manier. We zouden in zo'n Talmoedisch centrum een kijkje nemen. Dat centrum was verderop achter een natuurgebied. We zouden daar ook logeren, want Talmoedische tandartsen zijn gastvrij en helpen mensen alleen op vriendschappelijke basis. Je wordt dan zelfs deel van hun gezin. Je wordt dus niet als een nummer of een stuk vuil behandeld, maar precies het tegenovergestelde. De talmoedische tandartsen zijn ook vereist om op deze basis te werken. Ik bemerkte ineens een zekere haast. De anderen zeiden dat ze zo zouden gaan, maar ik was totaal mijn orientatie kwijt. We zouden daar dus

logeren, maar ik wist niet welke spullen ik mee moest nemen. Ik moest mezelf even klaar maken en orienteren, maar ze zeiden dat er in het centrum waar we nog waren een orkest van klassieke muziek zou komen, en zodra ze beginnen te spelen dan moest je blijven waar je was. Het was een soort Beethovens orkest, maar ik had zoiets van : 'Ik ga daar gewoon langs.' Ik vond het vreemd. Toen was er een stuk wat ik me niet meer kan herinneren, maar we kwamen uiteindelijk aan in dat andere centrum achter het natuurgebied waar de talmoedische tandartsen bezig waren het duivelse werk van de aardse tandartsen te vernietigen. Ze hadden daar allemaal apparaatjes voor. Mensen kwamen daar en in hun monden zat allemaal zachte troep wat van de buitenkant leek alsof het hard was, maar het was zacht, en het was zoet, als taartvullinkjes, door aardse en duivelse tandartsen aangebracht. Het was er gewoon aangeplakt. Het hield de tanden onder een soort betovering, en zorgde ervoor dat de mens telkens weer terugkeerde naar de duivelse, aardse tandartsen, dus de talmoedische tandartsen moesten die rotzooi verwijderen en gaven natuurlijke herstelmiddelen. De droom eindigde en liep over in een andere droom waarin we naar de zee gingen, en vanaf een heuvel kon ik de prachtige 'witter dan wit' vissen zien die daar rondsprongen, een soort dolfijnen.

Dit was dus allemaal op de planeet Talmoed, een hemelse planeet.

Hoofdstuk 23. Pas Op Voor de Muffins

Voordat ik die droom had had ik een andere droom over de planeet Talmoed. Het ging over een globale Amerikaanse superster die geliefd was in alle culturen en religies en hen in principe tezamen bracht, dus we spreken over iets massalers dan Jezus of Mohammed, als een soort Krishna of Osiris, maar hij was en is ook verschrikkelijk gehaat en vervolgd. Hij was niet één met de massa's. Hij was uniek en een pionier, en in het huidige tijdperk één van de grootste fenomenen die de wereld heeft gekend. Dat even voorop, maar ik droomde dus over hoe hij tot de aarde kwam, want hij was niet van deze wereld, maar een grote buitenaardse entiteit. Dit wil overigens ook niet zeggen dat hoe bekender iemand is hoe beter iemand is, want vaak is het tegendeel het geval, zoals Friedrich Nietzsche zei : '"In eenlingen is krankzinnigheid zeldzaam, maar in groepen, partijen, naties en tijdgebondenheid is het de regel." Maar deze persoon was dus niet slechts beroemd, maar ook zeer berucht, en hij was altijd anders. Je kon hem niet in een hokje drukken. Ook was hij een 'trickster', a 'bag of tricks', als een jokerkaart. Het was niet iemand die de massa's volgde, liep niet met de mode mee, maar maakte de mode, maar op zo'n manier dat niemand hem ooit kon aanraken. Niemand maar dan ook niemand kon op zijn level komen. Daarom was hij zowel geliefd als gehaat.

Ik werd dus helemaal teruggeleid naar de planeet Talmoed, en ik zag een bijzonder kind, met bijzondere gaven. Het was dus een buitenaards kind, een zogenaamd weerkind (vgl. weerwolf), een

hybride, want hij kon ook veranderen in een soort klein knaagdier met hele grote rechtopstaande oren, als een soort gerbil (soort woestijnrat, springmuis, wat dus geen echte ratten of muizen zijn), maar dan met veel grotere oren. Het was dus een soort magisch woestijnknaagdier, met hele bijzondere, magische ogen. Ik was bij hem en zag hoe hij in zo'n dier veranderde. Ik wilde het dier knuffelen, maar ik wist intuïtief dat als ik het beest zou oppakken, dan zou hij gaan poepen, wat ook een soort beveiligingsmechanisme is van die dieren. Ik pakte het beest dus op, maar hield het een beetje van me vandaan, en ja hoor, hij begon te poepen. Mensen begrijpen dit niet. Ze begrijpen niets van de buitenaardse werkelijkheid en hebben altijd hun oordeel klaar.

Daarna had ik dus de badkamer droom. Er was dus iemand in huis en ik was nog niet aangekleed, en ik keek in de spiegel, en er zat allemaal cake-glazuur op mijn gezicht. Het leek hard, maar het was zacht. Ik probeerde het eraf te halen, maar het werd alleen maar erger. Toen heb ik alles eraf gewassen. Het is een zoet mengsel wat aardse tandartsen in de geestelijke wereld gebruiken, en iedereen zit eronder. De mens moet gewassen worden in de Talmoedische wateren van de buitenaardse natuur. Talmoed betekent studie. Het is een strijd tegen de muffins, de 'cupcakes', oftewel de cakejes die gebruikt worden om verwende kinderen mee te kalmeren om ze nog verwender te maken, in plaats van hen het natuurvoedsel van de studie te bieden.

Hoofdstuk 24. Besneden of afgesneden ?

De metaforische offerdienst is dus een allegorie over het loskomen van demonen en het vertalen van hedendaagse situaties. Het is geenszins letterlijk. Israelieten zijn geen literalisten. In de Talmoed wordt ook gesteld dat onbesnedenen niet kunnen offeren, in het boek Pesachim, maar ook de besnijdenis moet niet letterlijk genomen worden. Het gaat om de besnijdenis van het hart. Onbesnedenheid komt voor daar waar een persoon te bang is om besneden te worden, omdat hij getuige is geweest van een dodelijke afloop van de besnijdenis. Er is een bepaald percentage van besnijdenis met dodelijke afloop, en dan hebben we het over de letterlijke besnijdenis. Vandaar dat het vergeestelijkt moet worden. De mens sterft aan zichzelf door de besnijdenis van het hart, en dit is belangrijk voordat de mens zich met de verdere offerdienst, oftewel de demonologie, gaat bemoeien. De offerdienst betekent juist het komen tot het metaforische, en zo wordt de mens introspectief. De westerse mens heeft de demonologie overboord gegooid en dus ook daardoor de metaforiek en de introspectie, en werd tot een lopende muffin.

De offerdienst is dus een metafoor van het commentaar, de uitleg, binnen de context van studie (talmoed). Dan is er dus een groot verschil tussen het vleselijke commentaar en het natuurlijke commentaar, zoals er ook een verschil is tussen de vleselijke talmoed en de natuur talmoed.

Ook wanneer er verkeerde bedoelingen zijn is de offerdienst ongeldig. Pesach is het feest van de uittocht, en leidt de Israelieten tot de woestijn, tot de wildernis, tot de vermindering, waardoor ze uiteindelijk het beloofde land zouden ingaan. Het is een feest van ongeveer een week, en draait om een lam, om het sterrenbeeld aries dus, maar dit kan ook een ram zijn, zoals Ra in de onderwereld in een ram verandert. In Egypte waren er allerlei feesten rond de dood en opstanding van Osiris, zoals het Sokar feest wat in de grotere context van de woestijn gebeurde. Oorspronkelijk was het paasfeest dus een feest van de woestijn. Iemand die aan zichzelf stierf ging de onderwereld in en werd door Anubis door de woestijn geleid tot de wet. Het christendom sneed zowel de Joodse als Egyptische wortels weg. De mens werd dus niet slechts geroepen tot de natuurwet, maar tot de natuurstudie (talmoed). Dit zou de ware 'opstanding' teweeg brengen, als de opstanding van Osiris (Wasir). Dus niet door een opzegversje zoals in het christendom, maar door studie hebben wij deel aan de opstanding. Daar komen de gedraaide hoorns van de ram bij kijken, want er moet heel veel teruggedraaid worden, als onderdeel van de studie. Dat is dus ook de diepte van de doornenkroon die Christus moest dragen. Zo werd er een deur geopend van Paulus die de wet verdiepte. Maar de Israelieten hadden een veel dieper pad : van de Talmoed wat terug zou leiden tot de ware Egyptische fundamenten. Daarom is er altijd een grote oorlog geweest tussen het jodendom en het christendom, omdat Jezus en Paulus het offer wilden staken. Vooral in het Westen werd dit gebruikt om te leven vanuit genade in plaats van studie. De hemelse studie, talmoed, betekent geen letterlijke studie, altijd maar in de boeken zitten, maar is een natuur-entiteit, een gids door het leven, de levensnarrator, de verteller. Er zijn allereerst een heleboel dingen die de mens moet afleren. De studie geeft dus ook inzicht in wat ware studie is. Allereerst is dit demonologisch en profetisch, maar op die basis kan een mens naar de bibliotheek gezonden worden en tot zekere boeken. Het belangrijkste is dus de hemelse boeken, de ibis die boven het lagere aardse zweeft (Thoth, Duaty). De hemelse studie leidt dus allereerst tot de hemelse bibliotheken.

Daarom wordt er in de Talmoed gezegt : 'Sta op, besnijd jezelf en offer het pesachlam.' Dit wordt niet letterlijk gedaan, want het is ook niet letterlijk bedoeld. Als je je hart besnijdt dan zie je zelf wat het betekent. De onbesnedene mag niet offeren, omdat de onbesnedene niet weet wat offeren inhoudt. De onbesnedene is een dwaas. Zij die zichzelf niet besnijden en niet offeren, worden overgeleverd aan 'kareth', het afgesneden zijn. Dat is wat het christendom is. Ze willen de genade, de muffins, niet de besnijdenis en de studie. Het zijn zoetekauwen.

De mens is dus een balling van het christendom, en er zal dus een nieuwe exodus moeten plaatsvinden, waarin het van belang is de ware betekenis van de pesachweek te kennen. Zo niet, dan zal kareth nog dieper intreden. Christenen zijn dus geen besnedenen, maar afgesnedenen.

Hoofdstuk 25. Het Mes van Ra en de Godinnen van de Talmoed

Israel is één van de meest vegetarische landen, en Tel Aviv wordt weleens de vegetarische hoofdstad van de wereld genoemd. Veel Joden zijn vegetarisch. Ze weten dat de shechita, de slachtwetten, niet letterlijk zijn, maar metaforisch. Er zijn zoveel ingewikkelde slachtwetten dat je er duizelig van zou worden, en al gauw zou het als piggul bestempeld worden, oftewel een gruweldaad. Een klein foutje en je zou schuldig staan aan zware godslastering, en dat is maar goed ook. De teksten gaan over psychologie en demonologie, en de gevolgen daarvan zijn gewoon te zwaar als men daar fouten mee maakt. Daarom is studie de enige weg, oftewel talmoed, de hemelse studie. Ook ligt er het gevaar van de nosar, het eten van een offer na de verstreken tijd, wat dus ook 'te laat' betekent, luiheid, ondermoed, verwaarlozing van de demonologie. Het aardse vlees eten is ook een vorm van piggul en nosar. Het is zwaar misbruik van de shechita. Het ware offeren is in het boek Chullin van de Talmoed beschreven als de besnijdenis (van het hart). Het is weer het verhaal van de balk en de splinter. De besnijdenis is de introspectieve psychologie, en waar dat niet gebeurt begint de mens te projecteren, en raakt verstrikt in piggul en nosar. De slachtwetten in het boek Chullin zijn zo absurd, langdradig en ingewikkeld dat Israelieten alleen daarom al vegetarisch leven, en het laat ook zien dat er iets veel belangrijkers is dan rechtvaardigheid, en dat is kennis en studie, want in deze wereld lijden wij onrecht, en dat heeft een bedoeling.

De slachtwetten waren dus metaforisch voor besnijdeniswetten waardoor de mens loskomt van het vlees, van de zonde en allerlei leugenachtige projecties. Door de slachtwetten gaat de mens de vermindering in. Het is tegen hemzelf gekeerd. De mens moet het mes leren kennen, de chullin. Zoals de talmoed metaforisch verpersoonlijkt is als een godin, zo zijn ook de afzonderlijke boeken zoals de pesachim en de chullin godinnen. Het gaat erom een levende relatie met die boeken te hebben opdat je ze niet verkeerd interpreteert. Het gaat dus om de hemelse kernen van deze boeken. De chullin leidt helemaal terug tot de ragnarok van de oertijd, de tahulen.

Deze natuurwetten waarmee de mens is omringd zijn bedoeld om de mens te verwarren, zodat de mens niet overmoedig wordt, maar voorzichtiger en voorzichtiger. Het mes is op de mens zelf gericht, niet om de mens te vernietigen, maar om de mens te bevrijden van het ego, van de onwetendheid. Het mes zal zo de mens leiden, en de mens zal leren het mes te hanteren. Dat is ook wat de oerletter R is in de oer-hieroglyphen. De letter staat voor de psalmen, maar de hieroglyph van deze letter is een mes of iemand die een mes hanteert. R, Rw, Ra, ging door de onderwereld opdat zijn ego afgesneden zou worden, opdat hij wedergeboren zou worden. Ra is zowel een schepper als een oorlogsgod. Er is geen schepping zonder geestelijke oorlog. Eerst is het mes op Ra zelf gericht, om hem van de geprojecteerde vijanden te verlossen, en pas daarna leert hij het mes te hanteren, dus nadat hij het mes zelf heeft gevoeld, om vervolgens in het mes te veranderen. Het mes staat dus nooit op zichzelf, maar gaat dus altijd door deze fases heen, om misbruik te voorkomen. Het mes is er niet om de mens te vernietigen, maar om de mens te tuchtigen, te beveiligen. Daar gaat ook het boek Spreuken over, oftewel het boek Mishle in het Hebreeuws. De mens moet allereerst de werken van het mes aanvaarden. Het mes is de ouders, en later ook de levenspartner. De mens moet een relatie aangaan met het mes, het mes leren kennen. Het valse mes moet overwonnen worden. Dit is een ontmaskerings-proces wat plaatsvindt in de studie.

Hoofdstuk 26. De Talmoedische Dagen van de Week omtrend het Metaforische Huwelijk tussen God en mens

De Talmoed, het Nieuwe Testament van de Joden, oftewel het immens grote commentaar op het Oude Testament, op de Tenach, bestaat uit zes hoofddelen, waarvan Nashim, de vrouwen, over het huwelijk, het derde deel is. Dit zijn allemaal zwaar allegorische teksten. Ketubot is het tweede boek van de Nashim, en gaat over huwelijksovereenkomsten, over hoe levenspartners met elkaar om behoren te gaan, maar dit is niet eens letterlijk, want het huwelijk is allereerst de relatie tussen mens en God. Als die relatie tussen hemel en aarde er niet is, dan zijn alle andere relaties waardeloos. Het huwelijk is dus het symbool van de wijsbegeerte, de relatie tussen mens en de hemelse kennis. Richt je dus allereerst daarop, en daaruit voortvloeiende pas de relaties met andere mensen. Zoekt eerst het koninkrijk van God, en de rest zal je wel of niet gegeven worden, want ieder mens gaat een uniek pad in het leven.

De volkeren staan niet op zichzelf, maar worden door elkaar uitgelegd. Daarom zal het nooit volkomen Joods zijn. In het eerste hoofdstuk van het boek Ketabot wordt gesteld dat een vrouw op woensdag trouwt, en een vrouw die met de dood te maken heeft gehad door een sterfgeval trouwt op donderdag. Wat betekent dit ? Woensdag is de dag van Wodan in Zuid-Germanië, Odin in Noord-Germanië, de god(in) van het dodenleger, van de wilde jacht op het kwaad, oftewel de Germaanse demonologie. Vaak blijkt het dat de Germaanse metaforische mythologie parallel loopt aan de Israelitische traditie, zoals de Germaanse strijdgodinnen, de valkyries, die de gesneuvelden uitverkozen en opnamen van het strijdveld om hen tot het valhalla, de Germaanse hemel, te nemen, parallel lopen aan de Hebreeuwse naam van het offerboek Leviticus, Vayikra, de roependen. In beide gevallen gaat het om het zelfoffer, het afleggen van het ego, voor het hogere goed. Zo loopt Odin parallel aan de paradijselijke hof van Eden, en aan Dina, de dochter van Jakob, een beeld van de exegese, de schriftuitleg, het hemelse commentaar, in de Israelitische talen, de dn-wortel.

Symbolisch gezien komt de mens dus tot woensdag en begint zijn studie, als een huwelijk met de hemelse studie, waardoor hij uiteindelijk aan zijn ego afsterft, aan zijn onwetendheid, om zo de donderdag in te gaan. Donderdag is de dag van de Germaanse god(in) Donar, of Thor, de zoon van Wodan (van Odin). Thor was de god(in) van de donder, en van het recht, van de wet, zoals in Israel de Thora de Israelitische wet is. Thor was moeilijk opvoedbaar, liet zich dus niet beïnvloeden door mensen, en was altijd in gevecht met reuzen, om orde in de chaos te scheppen. Hij werkte samen met Loki (vgl. logos, het Woord), de Germaanse trickster (raadselaar).

Als de broer van een man sterft, dan is er in de Thora soms sprake van een zwagerhuwelijk, waarin de man dan de vrouw van zijn gestorven broer overneemt, in sommige gevallen, opdat er een nageslacht is. Je zou dan ook kunnen denken aan het tegenovergestelde, dat de vrouw van de man sterft, en haar zus het van haar gestorven zus overneemt. Maar wat betekent dit geestelijk ? In de diepte gaat het hier om het afsterven van het ego, van de onwetendheid, waardoor de mens dieper tot God komt, tot een ander deel van God, wat hij eerst nog niet kende. In het huwelijk kunnen er soms veel dingen fout gaan, zoals bijvoorbeeld dat één van de partners psychisch ziek wordt of van God afvalt, en dat er dan een scheiding plaatsvindt, wat ook een soort sterven is. In de Talmoed is dit allemaal de overgang van woensdag tot donderdag. Ineens ben je dan met een andere levenspartner, of ineens heb je toegang gekregen tot een ander deel van God, een dieper deel. Dit kan ook binnen een relatie plaatsvinden, dat je elkaar door alle moeilijkheden heen op een nieuwe en diepere manier leert kennen, of gewoon op een andere manier, en dat de relatie op een andere manier voortgezet wordt.

De Talmoed stelt dat zondag, maandag en dinsdag de drie dagen van voorbereiding zijn als het huwelijk plaatsvindt op woensdag. Dinsdag is de dag vóór het huwelijk. De Romeinen noemden deze dag 'Martis dies', genoemd naar de oorlogsgod Mars, en de Germanen noemden de dag naar hun oorlogsgod Tyr, ook de god van zelfopoffering. Dit betekent dus dat het huwelijk het ingaan van de oorlog is, de demonologie, de oorlog tegen het kwaad. De huwelijkspartner is hierin een wapen wat altijd eerst tegen het zelf, het ego, is gericht, zodat de mens aan zichzelf sterft in de overgang tussen woensdag en donderdag. In die nacht wordt de mens dus opgenomen door de valkyries, de Germaanse strijdgodinnen, omdat de mens aan zichzelf is afgestorven op het strijdveld. Dit is een groots gebeuren in de Germaanse mythologie. Dinsdag en woensdag zijn dus oorlogsdagen, en donderdag is de dag van de metaforische dood, de dag van verandering, de dag van de hemelvaart. Dit is ook zo in de christelijke traditie.

De maandag, twee dagen voor het huwelijk, en een dag voor de oorlog, is belangrijk ter voorbereiding van de geestelijke oorlog, binnen de voorbereiding op het huwelijk. De mens mag namelijk nooit zomaar de oorlog binnenstappen, want dan zou hij het kunnen verletterlijken of de verkeerde wapens grijpen, en tegen de verkeerde strijden. De oorlog vereist dus voorbereiding, richting. De maandag staat in verband met de maanziekte, de vallende ziekte, de epilepsie, de slaap. Adam moest eerst in een diepe, paradijselijke slaap vallen voordat hij Eva kreeg als hulp, die in de gnosis de godin van de kennis is. Deze paradijselijke slaap bewaakt ons voor overmoed en misleiding. De zondag is de eerste dag van de voorbereiding, de brondag, waarop de mens moet komen tot de bron van de natuur, tot het toetsen. De mens mag niet overmoedig vertrouwen. Er zijn teveel gevaren, teveel misleiders. De brondag is de dag van de urim, van het onderzoek. De bron komt deze toetsers tegemoet en geeft het haar beminden in de slaap.

Hoofdstuk 27. Het Hemelse Huwelijk in de Egypto-Talmoedische Context

Telkens wanneer de mens zondigt pleegt de mens overspel, en brengt zo demonen voort, vruchten van een overspelige relatie met de zonde, de mamzerim.

De relatie met God, uitgebeeld door het huwelijk, is ook om de valse ouderbanden te verbreken. De Talmoed heeft het erover in het boek Ketubot van de Nashim dat als de dood van een ouder optreedt in de voorbereiding voor het huwelijk, dan moet het huwelijk of uitgesteld worden, of eerder plaatsvinden. Afhankelijk van welke ouder het is, is er ook een geval dat het huwelijk eerder plaatsvindt, en dat er dan zeven dagen van het bruiloftsfeest zijn, en daarna zeven dagen van rouw, en gedurende deze dagen zijn zij niet alleen bij elkaar. Het zijn de dagen van honger, van vermindering, waarin zij eerst loskomen van de valse ouderbanden.

Ketubot is de Talmoedische huwelijks-overeenkomsten. In Egyptische context hebben we het dan over Ketu, de baarmoeder, wijzende op Ser-ketu, de schorpioenengodin van de baarmoeder, die de mens steekt om de mens te vormen. Dit steken is ook om de mens te verbinden aan de godin en in de juiste relaties. Bot, de b't wortel wijst op de pottenbakker die Osiris vormde (bet), wat in de onderwereld gebeurde, in de aarde (ba-t). De baiu-ta zijn de zielen van de aarde, en baiti is de dubbele ziel, wat ook weer een beeld is van het huwelijk, want het gebeurt in de mens zelf, waarin twee delen van de mens met elkaar verenigd worden, waardoor de mens tot verlichting komt, tot bewustzijnsverruiming, tot kwaliteit in plaats van kwantiteit. De mens komt tot ba-t, en wordt afgesneden van het lagere, van het vorige, want de b-t is ook een mes, een godin van de oorlog en de jacht, Bata. De mens komt zo tot de dualiteit, tot de huwelijkstaal, de ba-t, het huwelijksgeroep, wat ook verbonden is aan de valkyries en Vayikra, de hebreeuwse Leviticus, het boek van de metaforische offers. Het huwelijk is zo'n offer, ook in de Egyptische context (but). De mens wordt in de Egyptologie door het huwelijk losgescheurd van zijn eerdere leven door de Beh-t vogel, als een soort opname. Het huwelijk is dus niet slechts een verzoening, maar ook een verscheuring. Het is de basis van het Egyptische en Israelitische woord voor huis, bet(h), wat verbonden is aan het Egyptische woord voor overvloed, bah-t.

Het huwelijk is in de Egyptologie verbonden aan het koord of de slang met twee koppen aan elk uiteinde, de baa-taa. Bat, bati wijst op het Noorden, en was een naam voor koning van het Noorden. Het Noorden is een beeld van de verborgenheid, voor de opslagplaats, waartoe de mens toegang krijgt door het metaforische huwelijk, door de bath-opname, als een soort ballingschap (bath, vergelijk bayith, gevangenis in het Hebreeuws, en huis in de onderwereld). De mens sterft door het huwelijk een bepaalde dood aan het ego, want ba-t, huis, kan ook graf betekenen, en honing. Bathit was een titel van Isis-Hathor. Hathor is de godin van het huis, van de huiselijke overeenkomsten en dus ook van de huwelijksovereenkomsten, zoals het Hebreeuwse Ha-Thora de huwelijkswetten, plichten, rechten en overeenkomsten zijn tussen God en mens, wat oorspronkelijk dus een Egyptische hemelgodin is, godin van het hemelse huis en de vruchtbaarheid.

Hoofdstuk 28. Anubis, God's Spoorzoekende Hond - Een Kompas in de Nacht - Een Gave van God

Je gaat naar de slager om een pond vlees te halen. De stad doet alsof het de normaalste zaak van de wereld is, maar je staat dan wel schuldig aan het 'verwisselen van de offerdieren', volgens de Talmoed, en je kan een straf van veertig slagen verwachten om het af te leren. Ga je dan nog door, dan wordt de schuld groter en ook de straf. Het kan de stad allemaal niets schelen. Ze zien het oordeel van God niet, en feesten rustig door, ze draaien hun hand niet om als er een dier wordt doodgereden, maar als hun Liesje vies wordt of een tik heeft gehad, dan schreeuwen ze moord en brand, want Liesje mag niet vies worden. Zo wordt Liesje dagelijks gevoed met de lijken van dieren, van verwisselde offerdieren, want niet het dier moest sterven, maar het ego. Dat is hun zonde.

Zo hopen de kankercellen zich op in Liesje en vergroot het dagelijks de kans dat Liesje een hartziekte zal krijgen. Het is pure kinderhaat. Verder wordt Liesje zeer religieus opgevoed en wordt geleerd in God te geloven, op God te vertrouwen, maar als Liesje dat niet doet, dan zal Liesje voor eeuwig in de hel geworpen worden. 'God is liefde, Liesje, maar als je je bordje vlees niet netjes opeet, dan zul je voor eeuwig branden in de hel.' Zo werd ik opgevoed. Zo worden vele kinderen opgevoed. Slachtoffers worden vaak niet serieus genomen, worden vaak niet geloofd, ook niet als er keiharde bewijzen op tafel worden gelegd. Van de mensen moeten we het niet hebben. Je kan wachten totdat je een ons weegt, en de duivel speelt hier voor God.

Arme Liesje. Zo raakt Liesje op latere leeftijd aan de drugs, komt in de criminaliteit terecht of krijgt zware psychische problemen. Of .... Liesje zet de traditie van haar ouders voort, en stelt ook haar eigen kinderen bloot aan zwaar psychisch letsel, en dan staat Liesje ook zelf schuldig aan het verwisselen van offerdieren, zoals de Temurah van de Talmoed stelt, en krijgt Liesje veertig slagen in een poging om het haar af te leren. Metaforisch natuurlijk. Maar hoort Liesje de slagen van de gesel wel, of is Liesje al doof geworden zoals de rest van de stad ? Is Liesje misschien al een muffin-christen geworden ? Lekker gebakjes eten om het af te leren. Wat af te leren ?

Volgens de Temurah is dit allemaal het uitstel van het offer. De mens moet zijn ego opofferen, maar de mens houdt zichzelf stevig vast aan het ego. 'Nog even zondigen,' zegt de mens. 'Toe, nog even maar.' En de christenen zeggen : 'Oh doe maar, want alles is toch genade.' En : 'Wij zullen altijd blijven zondigen.' Maar als je 'zondigt' tegen hun eigengemaakte wetten, dan is ineens het huis te klein. Dan laten ze je alle hoeken van de kamer zien, en dan is geen gesel te zwaar, zelfs niet die van de eeuwige hel. Toch durven ze dan nog met hun zure mondjes te zeggen dat God liefde is. 'Toe maar, zondig maar, neem maar van de verboden vrucht, maar kom niet aan onze heilige huisjes.' Het is bijna alsof je een stripboek leest van FC Knudde of ander aburdisme. FC Muffins is aan zet, maar snoep en gebak is je vriend niet. Het heeft je de oorlog verklaard, en verleiding en misleiding is altijd het beste wapen. Hallo ? Wakker worden. De duivel krijgt je het makkelijkst door te komen

als een engel des lichts, met name iets wat algemeen aanvaard is, want dat trekt zo lekker mee, lekker makkelijk de massa volgen, zo zacht en soepel. Lekker kip eten. Het eet zo makkelijk weg. Het gaat de stad om kwantiteit, niet om kwaliteit. Want kwantiteit is het gemak, alles al voorgekauwd, LEKKERE MUFFINS. Eet smakelijk, mijnheer, welkom in ons TWEEDEHANDS VOEDSEL RESTAURANT. Slapen we door of worden we wakker ? De massa's volgen is vreten wat een ander al heeft uitgekotst. Voorgekauwde kip, lekker. Lekker zacht en romig, slikt makkelijk weg. Lekker kip eten, gebakje erbij, oh wat is het leven toch zalig.

De parasieten zitten al in het lijk van de kip, maar het kan de mens niet schelen, want de mens is al dood. De mens is al een zombie. Zo was ik opgevoed. Niemand maar dan ook niemand zei er iets van. Een jongen in mijn klas was vegetarisch. Ik wist niet eens wat het was. Het was me nooit uitgelegd. Pas toen ik jong getrouwd was zei mijn Surinaamse levenspartner na ons trouwen dat ze een boek had gelezen genaamd 'Een Leven Lang Fit' en het ging over de gevaren van vlees eten voor de gezondheid, en dat vlees eten niet hoorde bij de mens, en pas toen begon het balletje bij mij te rollen. Iemand moest mij dus wakker schudden, want ik was gebrainwashed door mijn opvoeding, idiote ouders die vlees eten als de normaalste zaak van de wereld zagen, aan hun hoge hitler tafel (een bar). Maar ja, de massa doet het, dus ook maar doen. Lekker makkelijk. Dan moet je met een vader opgroeien die bij alles wat je zegt en wat hem niet zint zegt dat als hij er tien anderen bij zou halen, dan zouden die ook net zoals hem denken. Hij dacht dat iedereen net zoals hem dacht. Dat is natuurlijk niet zo, maar ook al zou het zo zijn, dan is dat een kwantiteits-motief, en geen kwaliteits-motief, en dat noemt zichzelf dan 'leraar'. En ik moest ook maar 'leraar' worden, en dat werd ik ook, maar niet van zijn kerk, en niet bij de 'gedwongen scholengemeenschap' waarin hij werkte, dus was het nog niet goed.

Temurah, temurah, hij heeft offerdieren lopen verwisselen. En die Surinaamse partner ? Die verwierp haar Surinaamse achtergrond en natuurprincipes en ging weer vrolijk vlees eten, buigende tot de stad. Maar dan gaat het niet om wat anderen doen en wat voor keuzes ze maken, maar het gaat erom dat ik zelf volhardt in het goede. Als iedereen om me heen in de sloot springt, dan spring ik ze niet achterna. Het kwantiteits-excuus is niet aan mij uitbesteed, want ik weet dat het een duivels excuus is, en niet erg slim. Het is het verwisselen van de offerdieren. Het roept de wraak van de godin Temurah op. Studie is wat zij wil zien, en niet het spijbelen op kwantiteits-feestjes. Ze doen het allemaal hun eigen kinderen aan, pure kinderhaat, pure kindermishandeling, het letsel aanbrengen tot kinderen met lange duur, of zelfs voor hun hele leven, want je kunt eruit ontsnappen, maar hoe krijg je het uit jezelf ? En wat als de kinderen gaan doorkrijgen wat hun ouders hun hebben aangedaan ? Waar alle overmatige muffin-verwennerij hen heeft geleid, zonder dat die ouders hun kinderen onderwezen over wat er gaande was ? Die kinderen zullen bij wijze van spreken opgroeien als beren en zulke muffin-ouders met huid en haar verslinden. Muffin-ouders, ja-knikkende opa-ouders die hun kinderen de demonologie niet leren. Een godgruwelijke bloedschande is het ! Daarom ligt deze wereld in complete puin !

'Ja, nee, Liesje mag niet vies worden,' zeggen ze dan. Maar als Liesje groter wordt en tot een volwassen beer is geworden zal ze hen verslinden. Het kan toch ook niet anders ? Parasieten zijn tot deze aarde gekomen en hebben een doorgang gevonden door aardse moederschoten. Dit is een planeet van parasieten. Laten we er dan niet met de botte bijl er op inhakken, maar studeren en nog eens studeren. Laten we het niet verletterlijken en de aardse strijd aangaan, want de strijd is geestelijk, en allereerst moeten we los komen van ons eigen ego, anders zullen we nooit het ego van

de ander helder zien. Weer het balk en splinter verhaal. Maar de geestelijke strijd is noodzakelijk, en die is dus allereerst tegen onszelf gericht, tegen het vlees. Het oordeel begint in God's huis, en als God ons niet zou tuchtigen, dan zouden we bastaarden zijn, dwazen. 'Mijn naam is haas, ik weet van niks. Is hier wat gebeurd dan, daar weet ik niks van.' Slachtoffers worden vaak niet gehoord, wordt vaak niet naar geluisterd en vaak niet serieus genomen, zelfs als er keiharde bewijzen op tafel liggen. Geef mijn portie maar een fikkie, ome Jan.

En zo gaan de feestende massa's de afgrond tegemoet, en moeten de ontwaakten dit met lede ogen aanzien. Maar het kan je ook creatief maken, want er is veel, veel meer aan de gang. Het gaat om het vinden van balans hierin, en daar kan de Talmoed bij helpen. Israel is een bron van bovennatuurlijke en buitenaardse creativiteit, en daarom heb ik altijd veel van Israel gehouden.

Laat het duidelijk zijn dat bovenstaande een prisma is wat licht splitst en afbuigt waardoor deze afgeweken realiteit is ontstaan. Tegen deze steen valt dus niet te strijden, maar deze steen moet bestudeerd worden. Alleen studie is de oplossing, en dat is de kern van de demonologie. Het gaat om ontmaskering en ontdekking, het oplossen van raadsels. Daarover gaat ook het gehele Anubis mysterie. Het is padvinderij, spoorzoeken. Dat is waar de hond een beeld van is. Alleen speurneuzen zullen hier doorheen kunnen komen. Toen mijn oma het had over het boek 'Snuf de Hond' toen ik een klein kind was, en dat ze mij dit boek zou geven kon mijn wereld niet meer stuk. Het brak gewoon al mijn fantasie los en er ging een nieuwe wereld voor mij open. Ik kan me niet herinneren dat toen ik het daadwerkelijk kreeg dat ik het ook heb gelezen, maar ik behandelde het boek als een relikwie, als een totem, als een gids. Het boek sprak tot mij zonder dat ik het las. Het was een grote ontmoeting met Anubis die mij door dat verschrikkelijke labyrint waarin ik zat opgesloten zou leiden.

Anubis, de hond van God, is één van de beste gaven die God haar kinderen geeft. Ja, het kan je wereld in diggelen slaan, je wereld compleet uit elkaar scheuren, want het breekt dwars door de muren en glazen wanden van de stad heen, alles waarvan je dacht dat het de waarheid was omdat je zo was opgevoed, maar dan leidt de hond van God je op een vast pad, terug naar de natuur-oorsprong. Ik dank God nog elke dag voor het zenden van Anubis. Anubis kan door ieder mens heenwerken, door zowel vriend als vijand, dus wees opmerkzaam. Het is niet zwart-wit. Anubis, de Hond van God, is met ons.

Misschien voelen we de geselslagen van God in ons leven. Dan mogen wij weten dat dit Anubis is die door onze gevangenismuren heenbreekt, de hemelse hond die God speciaal voor dit doel heeft uitgezonden. Laten wij de taal van de hemelse geselslagen leren, en deze slagen in grote dankbaarheid aanvaarden. Zij zijn er om ons te leiden en te beschermen.

Hoofdstuk 29. Terug Naar Israel

Het afschuwelijke bloeddrinken van Jezus' bloed. Waar komt het vandaan ? Het is een verdraaid verhaal. Heel lang geleden was er het Israelitische dodenboek in het voortijdse Afrika. Sur is het voortijdse Israelitische Afrika. Allereerst is het belangrijk te beseffen dat de leugen altijd de waarheid in zich draagt, omdat het verdraaide waarheid is. Laten we dus eerst kijken naar het Jezus verhaal zelf. De kerk moet het bloed drinken van Jezus, en dat gebeurt ook telkens weer bij het ritueel van het avondmaal. Ook eten zij zijn vlees, oftewel kannibalisme, en ze geloven dat dit de enige weg tot de hemel is. Maar de kerk wordt in Openbaring voorgesteld als een vrouw, zowel de moeder als de bruid van Jezus. Jezus wordt voorgesteld als een geslacht lam. In principe is het een vrouw die haar zoon opeet, of een bruid die haar man opeet. In de natuur gebeurt dit ook bij sommige spinnensoorten waarvan het vrouwtje het mannetje verslindt na het paren. Het is de duisternis, de nacht, die de dag verslindt. Heel lang geleden was er een krokodillen mythe waarin de krokodillengodin haar zoon verslond om hem in te wijden in de mysterieën, maar dit was iets metaforisch. In een andere mythe deed ze dit bij haar man. De krokodil staat voor de exegese, de schriftuitleg, de vertaling. We spreken dan over het voortijdse Israelitische Afrika, over het Israelitische Dodenboek (Sur). Het is net als Ra die door zijn moeder Noet wordt opgeslokt om een tocht te maken door haar lichaam, de onderwereld, in de Egyptische dodenboeken. Zo is er wedergeboorte. Het is een cyclus. Telkens weer wordt hij door Noet opgeslokt en gebaard. Het leidt dus helemaal terug tot de krokodillen mysterieën, tot Sebek. Sebek of de oerkrokodil, is dus het voorportaal van de baarmoeder, als de verslinding. Dit is puur demonologisch.

Het verhaal van het eten en drinken van Jezus is geroofd van de Hafereth mythe, en toen verdraaid. Het komt uit het boek van de nacht mysterieën in het Israelitische dodenboek van het voortijdse Afrika. Er is een duidelijke link met Osiris :

De Nacht Mysterieën

I
Het is nacht. Hafereth komt thuis tot zijn moeder, de krokodillengodin.
Hij komt tot haar tent, en gaat die binnen.
Hij legt een pot neer, en een mand, die hij had meegenomen.
Hafereth loopt dan de tent weer uit, maar zijn moeder roept hem terug.

II
Hafereth slaapt bij zijn moeder in de tent, en ontvangt een droom.
In deze droom is hij een prins.
Als hij wakker wordt is hij weer arm.

III
Hafereth gaat naar de rivier.
Zijn moeder is daar ook. Zij is een krokodil.
Als hij dan in het water stapt, verslindt zij hem.

Zij trekt hem naar beneden naar de onderwereld.
Hier is hij een prins die over de doden moet oordelen.

IV
Hij weet niet hoe het moet.
Hij doet daarom niets, en zit maar op zijn troon.
Op een nacht komt zijn moeder weer tot hem.
Dit gebeurt in een droom.
Zijn moeder is weer in krokodillengedaante en verslindt hem weer.
Als hij wakker wordt weet hij ineens hoe het moet, en begint met het oordelen van de doden.

V
Hafereth schrijft vele boeken, over zijn moeder,
en ook over het oordelen van de doden.
De zielen in de onderwereld moeten deze boeken lezen en zich aan de wetten houden.
Maar Hafereth voelt zich erg alleen.
Hij heeft geen vrouw.
Dan op een nacht heeft hij weer een droom.
Zijn moeder komt weer tot hem en verslindt hem weer.
Als hij ontwaakt heeft hij een vrouw.

VI
Zijn nieuwe vrouw is ook een krokodillengodin.
Zij helpt hem met het oordelen van de doden.
Maar op een dag verslindt zij hem.

VII
Nu is hij alles kwijt.
Hij is zijn troon kwijt.
Hij is armer dan ooit tevoren.
In de nacht komt zijn vrouw soms tot hem in een droom, en verslindt hem dan.
Het gaat steeds slechter met hem.
Hij weet niet waar hij is.
Alles is duister.

VIII
In deze duisternis maakt hij zijn eigen tent, in grote eenzaamheid.
Later komt hij erachter dat hij dicht bij een rivier is.
Het begint weer dag te worden.
De rivier zit vol met krokodillen.
Ze komen uit het water en omsingelen zijn tent.
Dan verslinden zij hem, en hij vindt het ware geluk,
diep van binnen, als een opwellende rivier.

IX
Hij wordt wedergeboren in de schoot van de krokodillengodin,

en dan begint alles weer bij het begin, maar niemand kan zijn geluk nog stelen.
Altijd is hij nu de gouden prins van het geluk.
Een koninginnenkind is hij,
Het kind van de krokodillengodin.
Hij heeft het geheim van het leven gevonden.

Ook het verhaal van Ra en Noet kunnen we hierin terugzien.
In de Talmud gaat het boek Bava Metzia over de eerlijke verdeling van bezit en over het hemelse bezit en de hemelse bezitter waaraan al het bezit getest moet worden, want soms verliest iemand bezit, soms is er sprake van roof, met alle gevolgen daarvan. Er is op aarde heel wat getouwtrek wanneer het om bezit gaat. Dan moet de mens teruggaan naar het huis van de wet, en de wet moet altijd getoetst worden aan het huis van studie. Zoals we op aarde zien wordt er veel geroofd door de roofwetten op aarde, door het aardse huis van de wet. Daarom moet de mens terugkeren tot de principes van de Talmud, en zo terug tot het onderliggende Israelitische dodenboek. Zo zal de mens ook inzicht verkrijgen over wat er gaande is. Terug naar Israel, dat is de boodschap.

De mens moet dus de metaforiek van het roofdier leren begrijpen en dit niet verletterlijken. Daar waar het letterlijk en eng wordt gemaakt, zoals in het christendom, gaat alles fout. Het principe van het roofdier is dus oorspronkelijk hemels en exegetisch, demonologisch, als een hemelse liturgie van het leven, wat we ook terugvinden in de nacht mysterieën van het oer Afrika. Hafereth komt in de onderwereld, maar heeft geen vrouw, maar krijgt dan de droom over de hemelse verslinding weer en heeft dan een vrouw, net zoals Adam die eerst de paradijselijke slaap inmoest om Eva te krijgen.

Alles heeft zich dus geëmaneerd van de oorspronkelijke Afrikaans-Israelitische vormen tot de christelijke vormen, wat dus eigenlijk een bedriegelijk masker is. Wel draagt het christelijke verhaal deze lijnen nog in zich, dus we hebben het nog wel nodig. Het gaat erom de Afrikaans-Israelitische lijnen dwars door het NT heen te herkennen. Het NT is een piratenstad.

Hoofdstuk 30. De Vogel van God - De Overgang van de Dimensies - Het herstel van de aureool

De natuur vermindert, ook in aantallen,
totdat het vermindert is tot de eenling,
en dan nog is de natuur niet klaar.
De eenling moet ook verminderen, en blijft splitsen,

totdat er weer grote aantallen zijn ontstaan.
Het is als eb en vloed, en zo zuivert de natuur haarzelf.

De natuur doet niets rechtstreeks, maar blijft er omheen cirkelen,
omdat er zoveel verborgen tussenstappen zijn.
De regen is het hart van de natuur.
De natuur is meer-sporig, niet slechts op één spoor.
Altijd maar weer overweldigt de natuur zichzelf.

De man is het nu, de vrouw het verleden.
De man is de dag, de vrouw is de nacht.
De man is het tijdelijke, de vrouw de eeuwigheid.
De man is het tastbare, de vrouw is het geestelijke.
De man is het niets, de vrouw is de vermindering.

De natuur brengt alles in slaap, totdat alles droomt.
Ook de dromen worden vermindert, zodat er nog diepere slaap is.
Je kan nog zo goed de weg weten in deze natuur, maar op een gegeven moment moet je toch vaststellen dat je verdwaald bent.
Je moet dan op een gegeven moment toch vaststellen dat je je grip hebt verloren.

Honderdzestig poorten, waarvan slechts één de ware poort is, en de anderen branden allemaal.

Ik had een droom over het voortijdse India, over een oerplaneet.
Alles werkte door stralen. Ik was in een natuurstad waarin ik meerdere appartementen had, en ik ging gewoonlijks van de ene naar de andere, en terug. Het was hetzelfde als vroeger bij familie in 'de stad van de familie', waar je van het ene naar het andere familie lid ging en terug, en zo was je leven als je daar was, onbezorgde jeugd.

Er was totale vrede. Er waren geen sloten op de deuren, en er waren gewoon deuren tussen de buren, en iedereen liep in en uit. Toch waren er dimensionale afsluitingen, zodat nooit iemand's privacy werd aangetast. Iedereen had dus zijn of haar eigen dimensie. Dat er vrede was wilde overigens niet zeggen dat er nooit onenigheid en ruzie was. Ik keek in mijn appartement naar een video waarin twee mannen ruzie hadden. Ik zag welke dimnensie het was. Het waren de buren van schuin boven. Ik kon er makkelijk naartoe via een trap binnen mijn appartement en een balkon. Ik zei tegen hen dat ik een video had waarop ze ruzie aan het maken waren. Ik nam ze toen mee naar mijn appartement en liet hen de video zien, en ze waren verbaasd, en begonnen te lachen en te wijzen. Ruzie opgelost. Ze konden elkaar ineens weer vinden, en ze hadden extra stralen in hun hoofd waardoor ze de juiste verbindingen met elkaar konden maken. Het was het idee wat ik als kind had in de 70-er jaren, dat alles vrede was. Dat was natuurlijk niet zo, maar ik was op die planeet.

Ik ontmoette de vogel van God in de hindoeïstische mythologie, Garuda. Hij had heel veel stralen. Hij bracht mensen over de zee, en gaf hen ook stralen, waardoor ze nieuwe contacten konden leggen. Hij was heel timide. Hij gaf mij een CD-ROM. Dat was in mijn andere appartement. Toen ging ik weer terug dus naar het andere appartement. Onder weg kwam ik iemand tegen die aan het

vliegeren was met stralen. Het was prachtig. Ik werd wakker met het nummer 'Where is the Love we Used to Know' uit 1977 van the Delegation. De hele lucht was vol stralen onderverdeeld in dimensies. Je buren zijn de andere dimensie. Garuda is de overgang van de dimensies. Het herstel van de aureool. Honderzestig poorten in de natuur, die allen branden, behalve die ene ware.

Hoofdstuk 31. De Dunne Lijn Tussen Hemel en Hel - Relaties als Metafoor

De huidige samenleving heeft geen demonologisch fundament, dus de gezinsstructuren zijn vaak demonisch, en veel kinderen groeien op in groot misbruik. Het is een epidemie. Vele kinderen kunnen hun ouders niet vertrouwen, en dat is een groot leed, een leed wat de mens vaak niet bespaard wordt. Er zijn veel valse vader geesten en valse moeder geesten die valse bedoelingen hebben met het kind. Als een kind allerlei dom gebrabbel van religie geloofd dan is dat vaak door de ouders en dat is te begrijpen, maar als een volwassene zich nog steeds daar aan vasthoudt dan is dat extra kwalijk en ook vaak volharding, gebrek aan onderzoek, gebrek aan groei, en zij hebben dan het bloed van het kind aan hun handen vaak.

Wel mag religie dus verdiept worden, opdat je komt tot de filosofische kern, maar loop nooit met de massa mee in oppervlakkige en eenzijdige religie. Hoe dan ook moet een kind loskomen van valse moeder geesten, en dat gebeurt dan door de al dan niet geestelijke echtgenoot of levenspartner, allereerst dus in de geestelijke wereld, als principe. Dat kan een nieuwe studie zijn, of nieuw werk, een nieuwe woning, enzovoorts. Maar stel je bent bijvoorbeeld getrouwd of hebt een relatie, en je merkt dat alles vast begint te groeien, en dat het ook weer problemen geeft met de relatie, of dat nu in de geestelijke wereld is of ook in de aardse wereld. Misschien dat er teveel ego tussenzit of vlees, wat dan ook weer eerst moet sterven. Metaforisch gezien is er dan het zwagerhuwelijk. De partner is aan haarzelf gestorven, waardoor je ook aan jezelf sterft, en symbolisch even om het voorbeeld van een man te nemen van wie de vrouw is overleden, dan neemt de zus van de overleden vrouw het over. Mijn beide ouders waren verschrikkelijk moeilijk, afstandelijk en onverantwoordelijk, zwaar Nederlands Gereformeerd, alles via het stadse apparaat. Ze konden altijd verschrikkelijk op je emoties inwerken om dingen voor elkaar te krijgen. Altijd maar weer voelde dat aan als een verkrachting. Ze helpen totaal niet, nemen de ander totaal niet serieus, wimpelen altijd alles weg, maar willen vervolgens wel dat je allerlei dingen voor hen doet, totaal opportunistisch. En dan willen die valse moeder geesten allerlei medelijden in je opwekken terwijl je weet dat ze al daar met een mes je opwachten om je nog verder overhoop te steken. De bloedlijnen trekken dan, en je weet precies waar naartoe, naar een slachthuis. Ik noem het beestje maar gewoon even bij het naampje, want dat is wat het is.

Als ze je kapot kunnen snijden dan doen ze het, en hebben dan vervolgens duizend en één excuses, allemaal schoonpraterij, gewitte graven. Ze staan je daar gewoon al op te wachten met hun poken. Als je ze één vinger geeft nemen ze je hele hand, en dan is het 'kip ik heb je.'

Als je dan jong een relatie hebt dan snijdt dat een heleboel valse moeder banden weg, want een man zal zijn vader en moeder verlaten om zijn vrouw aan te hangen. Maar wat als zo'n relatie ineens mis gaat ? Dan ben je in sommige gevallen ineens weer aan je moeder overgeleverd min of meer, vooral als je nog heel jong bent.

Toen met mijn eerste langdurige relatie, aan het begin, was ik bij die vrouw thuis, bij haar moeder. We gingen naar boven naar haar kamer, en ik wilde niet meer terug naar mijn ouders. Het voelde als een soort bevrijding. Ik werd volwassen en was bij mijn toekomstige vrouw en zouden een huis nemen in Amsterdam. Ik zat in een soort culture shock. Ik kwam niet van haar kamer af, en had veel huilbuien vanwege wat mijn ouders mij al die jaren hadden aangedaan. Die familie begreep mij heel goed. Ik kwam in principe gewoon vanuit de hel en dit leek de hemel, maar was het wel de hemel ? Uiteindelijk na een hele lange tijd komt er dan aan die relatie ook een eind, en dan nieuwe relaties, en weer nieuwe worstelingen met de moeder geesten. Ik begon het ook steeds meer als metaforen te zien : de vrouw of relatie is er dan voor om de eerste valse moeder bindingen te doorbreken, maar dan slaat de valse moeder terug, en je relatie gaat kapot, en je valse moeder sleurt je ergens naar terug, naar een nog wel ergere hel. Dan heb je dus nieuwe relaties waardoor je aan die moeder geesten probeert te ontkomen, maar steeds meer besef je dat de ware relatie een metafoor is, de gnosis als vrouw, en 'haar zus' is dan gewoon een ander deel van de gnosis. 'De zus' is dus de schaduwzijde van de vrouw die je moet leren kennen, die dan daadwerkelijk al die valse moeder geesten gaat vervangen.

Hoofdstuk 32. Het Belang van de Wet

In een droom bestond Amerika nog niet en was er alleen een oerzee, een zee van zaad, zoals ook de Hebreeuwse bijbel stelt (mayim). Ik was op een soort eiland met veel water, en telkens de dreiging van overstromingen. Het land was eigenlijk gewoon allerlei stroken aan elkaar verbonden, en het was een heel doolhof. Ik was bij een soort dokter en hij had het erover dat er bepaalde traanklieren in het lichaam behoorden te zitten, en hij wees op het mannelijk geslachtsdeel en ook op de tandwortels waar die behoorden te zitten. Hij liet me ook zien hoe het orgaan werkte, heel pulserend. Het was heel verfijnd. Het was een soort zaadklier of werkte er mee samen. Er was in dit gebied slechts één echtpaar die deze klieren biologisch inbrachten. Toen hij de namen zei van die mensen dacht ik dat ik ze kende. Ik zag weer de oerzee, en Amerika was er dus niet, en ik zag alleen maar diepte, enorme diepte. Voordat ik wakker werd had ik daarna nog een droom dat ik in een wildernis was en dicht bij een kamp van wilde vrouwen was, en ik wist dat dit kamp stond voor het bijbelboek Galaten. Het werd ook gepersonificeerd door een wilde vrouw die bijna helemaal naakt was behalve dat haar geslachtsdelen bedekt waren met een witte streep of voorhangseltje. Ze was niet bepaald gastvrij, maar draaide zich al half weg om terug te gaan naar haar kamp, terwijl ze 'ga

weg' bewegingen maakte. Dit was niet zozeer naar mij toe, maar als iets algemeens dat ik dit natuurvolk zag wat geen contact had met de buitenwereld. Toen ging alles in de vertraging, alsof het beeld 'bevroor', en toen werd ik langzaam wakker. Ik vond het wel interessant, en wist dat beide dromen met elkaar te maken hadden.

Galaten 3:19
Waartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen.

Het boek Galaten gaat over de komst van het zaad, of eigenlijk het terugkeren tot de oerzee van het zaad (mayim).

Aramees
23Doch voordat haymanu (volharding en getrouwheid in kennis, studie en filosofie) kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op haymanu, dat geopenbaard zou worden. 24De wet is dus een tuchtmeester.

22De Schrift heeft alles besloten onder de zonde, opdat ten gevolge van haymanu de belijdenis, sady, het deel zou worden van hen, die haymanu hebben.

Om ons heen zijn er dus een heleboel geestelijke wetten die ervoor zorgen dat het ego van de mens weggestuurd wordt. De wet is dus een gevangenschap, een ballingschap, een tuchtmeester, als een wijnpers totdat het zaad voortkomt. Haymanu is een huwelijk of relatie tussen mens en kennis. Hierdoor wordt de mens ook de zoon van de kennis.

26Want gij zijt allen zonen van God, door haymanu.

Galaten 4:1
Ik bedoel dit: zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook eigenaar van alles; 2maar hij staat onder voogdij en toezicht.

7Gij zijt dus niet slechts slaaf, doch zoon; indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God.

24Dit is iets, waarin een diepere zin ligt. Want dit zijn twee bedelingen: de ene van de berg Sinai, die slaven baart. 25Het staat op één lijn met het tegenwoordige Jeruzalem, want dat is met zijn kinderen in slavernij.

De ene is dus het slavenschap tot de wet, en de ander het zoonschap door het zaad. Zij horen bij elkaar.

De westerse vertalingen zijn allemaal veel te zoetsappig over geloof en Jezus Christus, en brengen het meer als een tegenstelling. Daarom zegt Paulus :

Galaten 5:2
Zie, ik, Paulus, zeg u: indien gij wordt besneden, bent u van Christus los.

Wij moeten dus besneden worden in ons hart om los te komen van westerse zoetsappige Christus-verhalen die ons willen lossnijden van de slavernij tot de wet. In de evangelieën zegt Jezus dat hij niet gekomen is om de wet te vernietigen maar te vervullen, te verdiepen, en hij zegt zelf dat hij niets kan doen wat hij niet eerst God ziet doen, en niet kan spreken zonder God, dus Jezus is een slaaf tot de wet. Westerse christenen zijn vaak vies van de wet, want Liesje mag niet vies worden. Dit komt allemaal door slappe vertalingen geheel uit z'n context gerukt, en doordat ze zo Paulus tegen Jezus hebben opgezet. In Galaten gaat het om het zaad van het zoonschap en de slavernij tot de wet. Zij versterken elkaar. Vandaar dat dit volk van wilden nog onontdekt is.

De Westerse Galaten is als het snoephuisje van de heks van Hans en Grietje. De mens is zwaar vergiftigd door dit boek. Vandaar dat de mens terug moet keren tot de oerzee, tot mayim, om door het zaad tot leven te komen, tot zoonschap en tot slavernij aan de wet, zoals Jezus in de evangelieën is. Toen iemand aan Jezus vroeg wat hij moest doen om behouden te worden wees Jezus hem terug op de wet.

Hoofdstuk 33. Christen en Wet - De Terugkeer tot de Aartsmoeder

Wat Mozes ontving op de berg is een voorbeeld voor ieder mens : de mens moet net als Mozes de wet ontvangen. Het is het mooiste wat er is als de hemelse wetten in je hart worden gegraveerd. Je kan dan niet anders dan het te doen, en je wil ook niets anders. De wet is het mooiste wat er is, en zo verafschuwd door de christenen.

'We kunnen de wet niet houden' is een leugen. De wet doet ons de wet houden, en we moeten zelfs de wet worden.

Als je de wet hebt ontvangen dan ben je bezit van de wet, en dan wordt je de wet. Maar sluit de wet niet op ? Ja. En scheidt de wet niet af ? Ja.

De wet ontvang je alleen als je je als Mozes hebt afgezonderd om de berg op te gaan, helemaal alleen. Je kunt de wet niet ergens kopen bij de Trekpleister of de supermarkt.

Wat een prachtig iets, die wet. Gelukkig maar dat het bestaat, anders zouden we in grote problemen zijn. Anders zouden we helemaal niet bestaan. Oh, christenen hebben op de wet gepist. Zo erg haten ze de wet. Ze kunnen de wet niet luchten of zien. Ze hebben altijd wel hun babbels klaar als iemand over de wet begint. De wet is iets verschrikkelijks in hun ogen, bijna als de duivel. De genade kwam om het te vervangen, het geloof. Maar het was een misvertaling. Oops.

Dat is nou jammer als je favoriete boek van je favoriete schrijver een vervalsing blijkt te zijn, een misvertaling.

De christen en de wet, elkaars grootste vijanden. Christen en wet, een grote tegenstelling.

In Galaten is de sleutel tot de wet het zaad en de besnijdenis van het hart. Met Galaten gaan vele christenen de mist in, maar het moet gelezen worden in het perspectief van Romeinen 2:13 - 'Want niet de hoorders der wet zijn rechtvaardig, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden.' En Romeinen 3:31 : 'Veeleer bevestigen wij de wet.' Paulus was dus ook in strijd met wetteloze christenen en een wetteloze geloofs-christus van zoete, lieve genade. Het zaad bekrachtigt de wet, en de wet bekrachtigt het zaad, en dit zaad is het zaad, zara (Aramees) van Abraham, Sarah dus. Ook zegt Galaten dat het zaad, zara, van Abraham Christus is. Christus is in dat opzicht dus een vrouw, een aartsmoeder, Zara, Sarah, en dit is de oerzee van zaad waartoe Abraham kwam, waarvan Sarah een personificatie was, zijn vrouw. Ook het woord 'mayim' wordt soms gebruikt voor de oerzee van zaad.

Door Abraham komt de mens tot gerechtigheid, wat ook terugkomt in Psalm 1 waarin de rechtvaardige is als een boom geplant aan waterstromen. In de grondtekst gaat het hier over zaadstromen (mayim), en is de boom een beeld van de oprijzende vruchtbaarheid. Het is allemaal beeldspraak, want dit staat ook weer voor de opname. Abraham werd door Sarah, de vrouwelijke Christus, opgenomen, door het zaad, zara :

Galaten 3:14 - Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus (het zaad, zara, Sarah, zijn vrouw).

Ook wij mogen als Abraham komen tot de oerzee van zaad, Sarah, om door haar opgenomen te worden. Dit zaad verbindt ons aan de wet, zoals ook Mozes de wet ontving. Zo wordt de wet in ons hart gegraveerd.

Hoofdstuk 34. De Zaad theologie en de vrouwen exodus uit de patriarchie - De worsteling met Jom

In het originele Aramese NT wordt in Galaten Jezus de 'Sara, het zaad, van Abraham' genoemd. Dat is zijn vrouw, als de personificatie van de oerzee van zaad. Het verhaal van Abraham en Sara was in de traditie opgetekend door Mozes die zijn kennis en geleerdheid in Egypte had opgedaan. Sara, het zaad, heeft zijn Egyptische wortels in het woord 'sar', wat brengen betekent, dragen, opvoeden, de opname, waar ook het Egyptische woord sariu vandaan kwam, de dragers, de wachters. Ook het

hebreeuwse Sarah heeft de sar wortel in het Hebreeuws wat wachter betekent. In de Egyptische mythologie was er de godin Saraut die de doden leidde door de onderwereld als een gids. Ook is er de seru wortel van profetie, en de serr wortel van het graveren, want dat is wat Sara, het zaad, doet : het graveert de wet in het hart. Seraa is één van de vormen van Ra.

Het zaad leidt helemaal tot de Hoseaanse mysterieën.

Genesis 3:15
En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad, Zara; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.

Waarom is dit belangrijk ? In Galaten wordt Sarah als 'de vrije' beschreven. In het christendom worden vrouwen stelselmatig als slavinnen beschreven, terwijl dit het verschil is tussen de vleselijke vrouw en de geestelijke vrouw. Sarah is een beeld van de emancipatie, van de vrouwelijke exodus uit de slavernij tot de patriarchie.

Abraham kwam terug tot die oerzee van zaad, Zara.

Galaten 3
28Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus (Sarah dus, het zaad). 29Indien gij nu van Christus (Sarah) zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte (belijdenis) erfgenamen.

Over Sarah wordt gezegd in Galaten 4 :

26 Maar het hemelse Jeruzalem is vrij, en dat is onze moeder.

Galaten is dus het boek van de vrouwelijke exodus, met Sarah als het centrale archetype, oftewel de oerzee van het zaad. Het wortelwoord van Sarah in het Hebreeuws, sar, betekent ook : God.

Abraham was dus in de oerzee van zaad, maar hem werd land beloofd :

Genesis 13
15want het gehele land, dat gij ziet, zal Ik u en uw nageslacht voor altoos geven. 16En Ik zal uw zaad, zara, maken als het stof, afar, der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zou kunnen tellen, ook uw zaad te tellen zou zijn.

Afar is Hebreeuws voor het paradijselijke stof van de aarde waaruit de mens werd geschapen. Het Egyptische wortelwoord is 'afa', wat stof en zaad betekent. Ook hafa, Hebreeuws voor Eva, komt hier uit voort. Zara zou dus tot hafa, stof en zaad worden, tot Eva dus, het paradijselijke land in de oerzee van zaad.

Toen sprak de geest van Jom : 'Ik verheug mij teveel in het slechte. Ben je gekomen om mijn troon te stelen ? Wat doen jullie je oude moeder aan. Wat doe jij je oude moeder aan. Heb ik jullie niet grootgebracht in het christendom ? Slechtheid, dat is waar ik mij in verheug. Ik zal vallen, dat is een feit. Het klagen ben ik. Het geklaag van het christendom wat altijd meer wil, meer, meer, meer. Dat

is waarvoor ik sta. Kom terug, kom terug. Ik droom, ik droom, ik droom, van mijn troon. Wie heeft mijn troon overhoop gegooid ? Ik kan het niet zien. Er is er een waas voor mijn ogen.'

Ik kan me herinneren dat vele jaren geleden aan het begin van het millennium ik een droom had van een gevecht met Jom, en dat ze mij keihard in mijn ballen kneep, maar nu kon ze mij alleen maar in mijn bovenbeen knijpen. Zij is als de farao op de troon van de patriarchie en wilde het volk niet laten gaan in de vrouwelijke exodus. Ze hief een stok naar mij op, maar plotseling bevroor haar arm, en ze verstijfde helemaal. Deze nacht had ik al een droom van oude vrouwen die mij probeerden te knijpen en te kietelen.

Toen ging de vorstin Jom verder, maar het was nog maar slechts gefluister, wat steeds zachter werd. 'Ik laat het volk niet gaan, ik laat het volk niet gaan.' Maar toen zag ik haar neerstorten. Toen riep ze : 'Wie kan er uit mijn handen ontkomen ? Ze hebben het zaad van Sarah. Maar ik heb hen die mij dienen, en ik zal ze leiden tot mijn kannibalen maaltijd. Ja, eten zal ik hen. Hun vlees zal ik eten. Ik zal hen niet laten gaan, maar wie wil gaan gaat nu maar. Het zaad van Sarah kan ik niet tegenhouden.' En het voelde alsof er zwaarden uit me werden getrokken en hele lange pinnen van een zachtkleurig goudachtig metaal, en ik voelde me even heel slap worden, maar daarna stroomde er een nieuw levenssap in mij, en ik ademde een boslucht in. Het ademen ging traag, ik was onder een hemelse druk.

Psalm 25:13
Aramees
Zaad, Sarah, zal het land beërven.

Psalm 89:37
Aramees
Zaad, Sarah, zal voor altoos bestaan,
en als een brug zijn van hemelse dagen.

Dit zal worden tot land en zaad, tot afa, oftewel Eva. Het gehele paradijselijke land werd door haar gepersonificeerd. Daarom moest Adam haar ontmoeten door een diepe, paradijselijke slaap, in een droom. Het zijn vormen van Ra die door de onderwereld gaat, en die lijnen zijn nog steeds te ontdekken door het OT en NT heen. Het is het zaad van Sarah en van Eva opdat de mens weer in contact komt met het paradijs. Jom is hiervan slechts een klagende, overmoedige, pretenderende schaduw en schijnrealiteit. De klauwen van Jom gaan diep, totdat de mens ontwaakt in het paradijs. Het paradijs is de demonologische mysterieën. Eva is dus waar stof en zaad elkaar kruizen, daar waar land ontstaat, wat ook weer terugkomt in het woord Jehovah, Jah-Eva, de wording van Eva, oftewel de wording van paradijselijk land in de oerzee van zaad.

Hoofdstuk 35. De Immunologie van de Oernatuur

Er zijn prachtige oerwoud planeten waar de mens contact mee kan maken.
De honger is datgene wat de mens door de woestijn leidt, de vermoeidheid, het verminderen.
Het gaat niet om meer kracht, maar om meer vermindering.
Zo komt de mens terug naar de natuur.
De mens moet de honger aanvaarden.
De honger is de gids en wachter, opdat de mens de stad niet meer kan terugvinden.
De honger leidt tot de wildernis.

De honger is de ergste vijand van de stad, want het draagt de natuurkennis.
De mens moet minder worden, terwijl de stad meer wil worden.
Ontwaak, bronnen van de natuur.
Zowel Psalmen als Job (Jove, Jehovah) gaan over de vermindering,
totdat wij weer natuurmensen zijn zoals Adam en Eva.

Zoek de natuur, de dingen van de hemel, en de rest zal je wel of niet gegeven worden.
De natuur neemt en geeft. De natuur weet namelijk precies wat wij nodig hebben.
De natuur zorgt voor ons, terwijl het altijd maar meer willen de mens bedriegt.

De christenen zeggen dat het kruis leidt tot de eeuwigheid,
en het existentialisme stelt dat de existentie, het bestaan, leidt tot de essentie.
Er is tucht nodig, discipline, vermindering, om te komen tot de eeuwigheid,
zoals de nachtmerrie nodig is om tot de droom te komen.
De nachtmerrie leidt tot de code.
Er is geen andere weg.
De mens moet de nachtmerrie weer op waarde zien te schatten, en de nachtmerrie aanvaarden, want het is de namerie, de natuurstof. Er zijn ook paradijselijke nachtmerries die de mens onderwijzen.
Het is als de bliksem die neerdaalt om de mensen uit de stad te halen.

Vals, overmoedig geluk bedreigt de mens, en is een parasiet die zich camoufleert.
Vandaar dat de nachtmerrie van levensbelang is, als een alarm-systeem.
De mens moet de code weer leren herkennen.
Het is niet wat het is, en wordt door iemand anders gedacht.
Het is dus onderdeel van iets veel groters en niet persoonlijk.

Het is een oorlog, en de nachtmerrie houdt ons wakker.
Dut niet in. Een nachtmerrie is innemend, ontgiftigend, diep, metaforisch, en niet negatief.
Ik heb het leren kennen als de aanraking van God.

Er is een wezenlijk verschil tussen stadse nachtmerries en natuur nachtmerries.
De stad aanbidt de stadse nachtmerries zoals orthodoxe religie (denk aan de eeuwige hel), de dieren holocaust (vlees op je bord), de medische hekserij en de school slavernij. We moeten de grotere context van de natuur machtmerrie leren zien. Het is allemaal code. De natuur nachtmerrie gebruikt het als voorhangsel en als roede tot diepere slaap, want de natuur nachtmerrie ligt in een veel

diepere slaap. Het zijn allemaal lagen van de metaforische werkelijkheid. De stad aanbidt een vals boek van nachtmerries, maar in de grotere context is dit een code in het boek van de natuur nachtmerries.

De mens droomt en wordt in allerlei lagere hekserijen gehouden, maar de mens moet dieper slapen om terug te keren tot de natuur nachtmerries die spreken over het oordeel over de zonde, over het lagere ego. De nachtmerrie spreekt tot de mens, maar luistert de mens ook ? Het is onderdeel van de nachtmerrie dat zo'n groot deel van de mensenmassa stijfkoppig is. De stad is stijfkoppig, en de mens zit in die stad opgesloten, snakkende naar de natuur. De droom zal het klusje niet klaren. De mens moet de nachtmerrie in, aanvaarden, op waarde schatten en herzien. Het is onderdeel van de natuur taal.

De nachtmerrie - het wil niet zeggen dat het echt is - want het is onderwijzend, werkende met symbolen.

De nachtmerrie neemt alles als bruikbaar materiaal en verdiept het.

We kunnen niet terug naar de natuur zonder de nachtmerrie.
Alleen de nachtmerrie kan ons over de rivier des doods brengen. Ook de dood is een grote nachtmerrie. Het is een onderdeel van de slaap. De mens moet veel slapen, en dieper slapen, en dan is de nachtmerrie slechts een druppel vallende in de woeste oerzee van de slaap. De slaap is onderdeel van de immunologie van de oernatuur.

Er zijn oerplaneten van slaap die het leven van de mens grotendeels beinvloeden. De mensheid heeft hiervan nog geen weet, maar wordt door deze verborgen wetten bestuurd, en zal door de filters van de nachtmerries opgestuwd worden tot de hogere dromen van het heelal - een vooruitzicht van grote kennis. De metafysische wetenschap zal zich hiertoe door blijven ontwikkelen, van bewustzijn tot bewustzijn.

Op de nachtplaneten en slaapplaneten ontwikkelen zich de beesten van nachtmerries, de nachtbeesten, die tot de mensheid worden gezonden om cryptisch beveiligde boodschappen te brengen.

Hoofdstuk 36. De Meditatieve Techniek van het Hongeren

De nachtmerrie is als een stalen stok die kaken verbrijzelt, zoals in Psalm 3 en 58 de vijand, het ego, hun kaken worden verbrijzeld. De vijand is de gehele mensheid. Zelfs Job die zonder zonde was

werd een vijand genoemd, en ook Jezus die aan het kruis stierf werd tot vijand van God omdat hij alle zonden moest dragen, en zo van God gescheiden werd.

De kaak van het ego moet wel verbrijzeld worden, want het ego van de mens pronkt bandeloos met zijn mond in de stad en kent de wachter van de mond niet.

Er zijn dan weer planeten die het slapen van de mens beinvloeden, maar wat weet de mens van deze planeten af ?

En dan loopt de nachtmerrie ineens over in de droom, maar voor hoe lang is dat, wetende dat er in deze wildernis zoveel gevaarlijke gecamoufleerde parasieten op de loer liggen ?

Wat leren we hier ? We leren hier dat het niemand wat kan schelen, en dat we de goedkeuring van mensen niet nodig hebben, want ze zullen het toch altijd ontkennen. Dat is het pad van de eenling, de ontwaking van de eenling, het pad van de honger-natuur, wat al door Nietzsche en Darwin in de jaren 1800 werd gepredikt. Verwacht niets van de mensen, maar ga je eigen weg, de weg van de vermindering (ramadan, ragnarok, het grote tahulen). Het gaat veel dieper dan zomaar een nachtmerrie, en dit is een gebied zelfs dieper dan de hel. Dit is de grote tantalos-natuur, de honger-natuur, waar alles wat je probeert te grijpen van je wegglijdt. Je kunt er boos om worden, maar het zal steeds erger worden. Je kunt proberen met ze te redeneren, maar ze staan niet open voor reden.

Het is dus een pad dieper dan slapen, want slapen doet iedereen. Het is het pad van de vermindering, de honger, waardoor de diepere honger-natuur in je opwelt. Alles groeit hier door honger. Door het parasiteren ontstaan er illusieve werkelijkheden.

Het gaat dus niet om een stoel in het weiland te zetten en dan op de stoel te wachten op God. Neen. Het gaat niet slechts om het wachten. Het gaat om het verminderen, om alles los te laten. Dat is een meditatie en een discipline die de innerlijke natuur bronnen opwekt. Maar dan wordt de mens dus wel op de proef gesteld. Op de hongerpaden staan dan een heleboel afleiders, vaak zwaar gecamoufleerde parasieten. En al die valstrikken leiden terug tot de stad.

Niet overmoedig bidden en strijden, maar hongeren, totdat je ijlt van het hongeren.

Het heeft geen zin mensen te proberen te overtuigen, en het heeft ook geen zin goedkeuring van mensen proberen te krijgen. Mensen zijn parasieten. Het gaat mensen niet om de waarheid maar om de controle die ze kunnen uitoefenen, om hun macht die ze zich inbeelden. Ze hebben daarbij lak aan wat jij denkt of wil. Als ze een gelegenheid zien om te bedriegen, dan zullen ze die gelegenheid met beide handen aangrijpen.

Voor degenen die willen ontsnappen aan de matrix van materialisme is er een heel traject van honger planeten terug naar de honger natuur, wat resulteert in de neername tot de onderwereld in plaats van de opname.

Hongeren omdat het anders niet veilig is. In de leegte die dan ontstaat ontstaat een nieuwe werkelijkheid, een veilige werkelijkheid. Hierin wordt je bewustzijn gewaarborgd. Laten we beseffen dat de parasieten om ons heen de eeuwige slaap en vergetelheid tegemoet gaan, maar ze

dragen wel fragmenten van parallelle werelden. Alles maar dan ook alles gaat gerecycled worden. De werkelijkheid waarin we nu leven zal eraan gaan, zal veranderen, door de verdieping. Er zal contact gemaakt worden met parallelle werelden, als een grote overstroming. Meer inventariseren, meer dingen metaforisch bekijken. Dat kan alleen als je begint te 'hongeren', wat een bepaalde meditatieve techniek is. Hongeren, oftewel minderen, is dus het contact maken met vergeten en verloren realiteiten.

Hoofdstuk 37. Na Judas en Pilatus

Als wij ons afscheiden van de materialisten en het hongerende smalle pad van de eenling door de enge poort gaan, dan zullen wij altijd te maken hebben met een Judas en een Pilatus. De Judas verraadt ons en brengt ons in grote problemen, terwijl de Pilatus onverschillig hierover is. Het pad van de hongerende eenling gaat dus door Getsemane en Gabbatha tot Golgotha. Wij worden tot buiten de poort geleid, maar zijn dan pas werkelijk binnengegaan, tot de honger wildernis. Hier sterven wij aan onszelf opdat we aan de natuur bronnen deel hebben. Maar dit heeft dus een hele hoge prijs. Velen willen deze prijs om anders te zijn niet betalen.

Vaak willen we onze mond openen als we in het Gabbatha met leugens over onszelf worden geconfronteerd en vals worden beschuldigd, als er kleinerende opmerkingen naar ons worden gemaakt, maar vaak is het beter om te zwijgen, opdat we niet met de wolven onderhandelen, zoals het eeuwig evangelie stelt, en ook Jezus hield zich stilzwijgend. Dit is vaak moeilijk als we woede in ons voelen opborrelen, als we al het onrecht zien wat ons wordt aangedaan, maar het EE zegt hierover in Savaninen 18 :

12. Stopt dan met uzelf te verontschuldigen en rechtvaardigen voor de wolven. Lijdt liever onrecht om de wil van de Heere, opdat gij geen handel met de vijand drijft en als één van hen wordt aangezien. Zij eten uw vlees toch wel. Weest zwijgzaam en laat uzelf kruisigen zoals zij dat met de Heere deden. 13. Weest dan zwijgzaam voor de wolven, zoals de Heere dat was, opdat gij genade zult vinden voor de troon van God.

Niet alleen van voedsel zal de mens leven, en zeker niet alleen van het woord zal de mens leven, maar bovenal door het hongeren in stilzwijgen. Het natuurwoord wordt geboren in de stilte. De stilte is een groter wapen dan het woord. Spreken is zilver, zwijgen is goud. Maar een stilte die niet hongert, die niet mindert, wordt tot onverschilligheid. Ook de duivel zwijgt, de geest van Pilatus.

Door het hongeren kunnen we Moeder Honger in ons hart ontvangen. Zij is de natuur bron die de stad overwint. Zij overwint het materialisme. De honger zee zal overstromen, en er zal een nieuwe

schepping zijn.

Hiertoe, over deze principes, kwam de Vur. De mens is verdwaald in een spel, vastgeraakt in een spel, en moet terug naar het menu, de inventaris. De inventaris wordt in de Vur vergeleken met een kunstmuseum vol schilderijen. Alles zal weer achter glas gaan. Het is een spel, een soort virtual reality, maar eerst moet de mens de weg terugvinden naar het centrum, waar alle icoontjes zich bevinden, het startpunt, het menu. Ook is het tegelijkertijd het eindpunt. Dat is de eindbestemming van de mens. Het is iets van de natuur, maar de stad heeft er een karikatuur van gemaakt, als een schaduw. Dit proces beschrijft de Vur uitvoerig. Telkens weer gaat het in de Vur over schilderijen waar men in en uit kan gaan. De mens zal dus moeten terugkeren tot de hoofdcabine. Dit is een tocht door de Vur. De mens is verdwaald in religie, maar moet terug. Deze virtual reality capsule is een machtig natuur verschijnsel, wat diep in de mens verborgen ligt, en wat alleen geopend kan worden door het hongeren, het verminderen, het afstand doen van het materialisme, om zo de diepere dingen te zoeken. Dit is een proces van metaforiseren en inventariseren. Al die paadjes van het spel zijn metaforisch, en de mens moet telkens weer terugkeren tot het menu, net zoals waken en slapen zich afwisselen. We hebben het dus over boeken die open en dichtgeslagen kunnen worden.

De Vur begint met het boek 'De Orkaan', wat over de brug tussen het menu en het spel gaat, waarover mensen afdalen. Let wel : dit zijn meerdere spelen. Het is als een spelcomputer. Het doel hiervan is studie, het leren, niet het hedonisme, niet het materialisme. Het ware geluk is in de opbouw en het verfijnen van de inventaris, van het menu. Je kunt dus steeds meer bijverdienen en verdiepen. Je krijgt er steeds meer icoontjes bij, steeds betere icoontjes. Dat is de eindbestemming van de mens wat voor eeuwig door kan groeien. De mens gaat dus niet met pensioen, maar tot de eeuwige sabbath. Dat is een groot verschil. De Orkaan wordt beschreven als degene die door het glas heenbreekt, en de ware brug maakt, want er zijn ook een heleboel valse inventarissen die afgebroken moeten worden, oftewel de muren van de stad. De Orkaan neemt de steden in, zegt de Vur (1:15). Het is de slager van de herinneringen. Het is een natuurkracht die nodig is. Aan het einde van het boek de Orkaan, het eerste boek, vindt de ik-persoon die door de Orkaan was opgepikt een grot met schilderijen aan de muren, en de ik-persoon komt erachter dat het een wereld in een schilderij was waar de ik-persoon vandaan kwam, dus de ik-persoon was eindelijk in het menu, de inventaris, terecht gekomen.

Over de Orkaan werd al in een eerder vers gezegd :

1:19. Ik ben je slot en sleutel,
Ik ben je hart,
Ik ben je sieraad, jouw verscheurende,
Ik ben je pijn en vreugde,
Je nachtmerrie en je paradijs droom

Er werd dus al een soort slaap situatie geschetst waarin de ik-persoon in een soort droom wereld terecht was gekomen, afgewisseld met nachtmerries, maar dit is ook weer een metafoor van de honger brug tussen het menu en het spel. Telkens weer daalt de speler af en gaat weer terug. De slaap is de schakel, als metafoor van de honger, als een soort reset ook. Er is dan even helemaal niets, of bijna niets.

'Je kan niet zomaar grijpen en gebruiken' is dan de boodschap van het tweede boek van de Vur, de Rode Hei. Heel veel dromen en nachtmerries van de mens zijn veroorzaakt omdat ze teveel van een bepaalde stof hebben genomen. Het boek gaat over de ontmoeting met de natuurgids, en komt dan tot de eindconclusie : 'Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.' (2:21)

Ook wordt de inventaris vergeleken met een kaartensysteem in boek 3, de Wilden. Deze kaarten zijn onderverdeeld in cyclussen, en staan zelf ook voor cyclussen. Door lijnen, bruggen, is er verbinding tussen de cirkels, en tezamen vormt dit een natuur-medicijn. Het komt dus tot de conclusie dat de opbouw van de inventaris geneeskrachtig is.

Als we in de gangen van de schilderijen terecht komen dan is het belangrijk die gangen door te lopen tot het centrum. Dit is waar boek 111, de Ontwaking, over gaat. De mens moet in de ontwaking komen tot het inzicht dat alles om de mens heen onderdeel is van de inventaris, en de mens moet dit leren herkennen. De inventaris is er al, en dit is een grote buitenaardse macht die de mens helpt. Dat wat we om ons heen zien gebeuren is als een ontwakingsdans, opdat de mens tot de inventaris ontwaakt. Alles is dus al gebeurd. Alles is al in kannen en kruiken. De mens krijgt dan de opdracht om door te lezen, opdat het natuurmysterie zich vanzelf oplost (111:5).

Telkens maar weer afdalen om de inventaris te bouwen. We moeten het verdienen in het spel. Daar gaat boek 44, de Narcis over :

2. Aan het nachtijs komt geen einde,
Het wonder geschiedt binnenin,
De narcis verkondigt het einde van het spel,
En dan is alles in de boeken

3. Het laatste wat je tot me sprak is nu een schilderij,
Ik staar ernaar en het doet me niet meer pijn,
Ik kan nu afstand nemen, maar ik tril nog steeds na

4. Ik weet nog wel dat ik bloedend uit dit schilderij kwam,
Met scherven in mijn hand,
Maar nu gaat het beter met mij

Het gaat erom de kunst in alles te ontdekken. Het schilderij is er niet als we niet eerst het schilderij zijn binnengegaan. Het moeilijke, slopende spel waar we dan doorheen zijn gegaan is dan tot een verhaal geworden, achter een scherm. Bloed betekent dat er een muur is doorbroken. Het boek noemt hiervan ook als metafoor het morgenrood :

10. Alles gaat in cirkels hier,
Het leven houdt op en gaat dan door,
De narcis houdt de schepen af van het geheim,
Alleen het morgenrood zal het zien

11. De eeuwige nacht van ijs,

De leugen overvloeiende in de waarheid,
Totdat het rode ontwaakt,
Tot rode bloemenvelden ging ik,
In het huis van de rode zon

12. De zon van rode bloemenvelden,
Als een geheim opwellend in de lucht,
Waar zoveel stemmen haar hebben doen ontwaken

13. Tot de schutting gaan wij, tot het hek, en dan er overheen,
Wij rennen tot een nieuw geluk,
Tot de speelkaarten van de rode nacht

Het oprichten van de schermen van de inventaris wordt ook wel metaforisch het mysterie van de vrouw met de rode laarzen genoemd in de Vur. Zij breekt de valse muren af, en brengt dan door verhalen alles achter glas.

Boek 120. Het Bloed

2. Schud alles van je af,
Draai in cirkels om alles los te laten,
Op de berg zullen we elkaar ontmoeten

3. Iemand slaat op je in met vuisten,
De vrouw met de rode laarzen richt het beeldscherm op,
Nu is alles achter glas verborgen

4. We mogen er alleen naar kijken, maar niet aanraken,
Alles is onder Haar hoede

Deze vrouw is dus ons eigen hongeren, het minderen door het mengen (draaien en schudden). In het boek 'Het Wonder van de Vur', het commentaar op de Vur wordt gesteld dat het communisme een metafoor is van het rode glas van de verhalen : 'De vijand kan alleen spelenderwijs verslagen worden. In het spel worden alle nodige onderdelen zichtbaar, en het uiteindelijke kunstwerk. Zij leidt tot het rode, het verhaal. Het verhaal is erg communistisch, in tegenstelling tot racistisch, want het verhaal laat de archetypes zien die zich in iedereen bevinden. Dingen worden niet meer horizontaal beoordeeld, maar vertikaal, hermitatisch, oftewel door de hoge zelfverwezenlijking in plaats van door laagblijvende projectie.'

Het communisme legt namelijk de nadruk op de gelijkheid en het principe, niet het persoonlijke. Daarom gaat niemand in principe afzonderlijk door dingen heen. Er is altijd het rode glas van de verhalen, maar dit wordt schijnbaar persoonlijk in het spel, wat het mysterie van de vrouw met de witte laarzen wordt genoemd in de Vur. Als wij te diep in het spel zijn verdwaald worden wij altijd weer teruggeroepen tot het rode, wordt alles weer achter het rode glas gezet, achter het beeldscherm, als het kijken naar een verhaal, als het lezen van een boek. Dan worden wij weer opgenomen door de grote metafysische machines van het metaforische communisme. Dit proces

wordt ook beschreven door boek 19, de Golf :

8. Zoveel pijlen schieten er door mijn hoofd.
Ik verlies mijn zicht. Ik kijk naar mijn hersenen, als naar bloesem,

Ik ben niet meer in de zee.

Dromend glijd ik in een oerwoud,

als aan de drugs,

maar het brokkelt af in mijn handen,

totdat alleen een rode lijn overblijft.

9. Rood zover het oog reikt, die rode lijn,

Als een rood pad door de wildernis.

Vier pijlen had zij op haar boog,

die dwars door mijn hoofd gingen.

Ik staar naar de pijlen. Zij hebben mijn leven gered.

Ik kus ze, en wikkel ze in. Ze brachten mij over de zee.

10. De nachtmerrie brak zij af. Zij was één van de vier pijlen. De vrouw met de boog had zo lang aan haar gewerkt. Dagen en nachten was zij bezig haar te decoreren. Zij maakte de juiste insnijdingen, de juiste bochten. Deze pijl was haar paspoort en sleutel.

Dit is allemaal ingebouwd in de natuur. De mens leeft altijd in de context van de hogere kennis, de Vur.

13. Maar soms kwamen de herinneringen terug,
als grote oorlogen.

14. Ik nam alles aan wat ze zei. Zij was mijn religie. Zij was de derde pijl.

Maar het was nog steeds in mijn hoofd. Alles draaide.

Ik was er niet van overtuigd dat dit echt was. Maar wat was dan wel echt ?

Het weefde de dimensies door elkaar, en bouwde een nieuwe wereld.

In mijn hoofd brokkelde het allemaal af, alsof het nooit door kon komen.
Ik zweefde tussen twee realiteiten. Niets kon ooit echt worden.
Er werden gewoon werelden overheen gebouwd.

15. Fragiele draden door mijn hoofd. Het is achter glas, en iedereen voelt hopeloos.
Zoveel dromen springen kapot wanneer het langskomt.
En men weet nooit wanneer het komt.

16. In een zee van leugens lag ik,
maar de pijl maakte alles anders …

17. Mijn hart sterft de hele tijd, totdat ik de rode lijn weer zie,
en het grijze wegvaagt,
En dan slaapt de stad,
bedekt onder sneeuw.

18.Tussen de prachtige bomen staat ze,
met prachtige struiken,
totdat ik afbrokkel

19. En alles wat ik kan doen is grijpen,
maar dan brokkelt mijn arm af,
en dan alles om me heen.

20. De zee der leugens spreekt tot mij.
Maar ik kan niet terugspreken.

Hier zien we de strijd tussen verhaal en spel. Telkens weer worden we teruggesleept tot het menu,

tot de inventaris, maar de inventaris moet telkens weer gezuiverd worden en opgebouwd. Vandaar dat alles telkens weer afbrokkelt.

Hoofdstuk 38. De Geboorte van Anubis - De Hond van God die het Oordeel zal brengen over Izebel

De medische industrie van vandaag heeft het kaliber van een flutromannetje. Er zit geen diepte in. Ook kerken zijn vaak niets anders dan flutromannetjes, zoals de doorsnee mens, allemaal goedkope, waardeloze troep die ze elkaar proberen te verkopen, stinkende rotzooi om hun zielen nog meer uit te doven. Dit zijn de geesten waar we recht tegenover staan, de projecties, de afleidingen, de afzwakkingen, de karikaturen. Wie hier voor valt heeft geen hoge waarden en prioriteiten gesteld. Het heeft allemaal een hoog snoepgehalte, en de ware immunologische stoffen zijn eruit verwijderd. Deze stinkende drap dienen ze elkaar op, met een dropsmaakje. Vies, smerig, en dan maar liegen en bedriegen om het te kunnen verkopen. 'Oh, die en die zeggen het, dus het zal wel goed zijn.' Het alcohol gehalte is hoog, en zo kan er ongemerkt drugs worden gespoten. Het is de roddel industrie. Het zijn leeghoofden. Er zit niets in. Ze vergiftigen de kinderen. Ze gebruiken veel stopwoorden, trigger-woorden, om de mens vast te houden in de matrix van uiterlijkheden en vormen. Het zijn zwaar chemische formules om de beheksing stand te doen houden. Ook het school systeem heeft het niveau van een flutromannetje. Ze delen de kinderen echt niet mee waar het werkelijk om gaat. De kinderen worden zwaar afgeleid. Zo is ook hun evangelie een flutromannetje. Snel dit, snel dat, klaar. Oh, kom maar eens kijken, alles gekregen van de beste sint.

De geestelijke gezondheidszorg industrie is een industrie van spot, als het spotkleed en de spotkroon die een mens opgezet krijgt wanneer hij hulp nodig heeft. Mensen worden daar vaak niet eens geholpen, maar moeten degenen die zich zorgverleners noemen vermaken en babysitten, en die worden zo slapend rijk. Dat is het pad van spot van het kruis, want de hulpzoekende mens die bij deze industrie aanklopt is gewoon een stuk vlees, als een melkkoe, en dat willen ze zo houden. Vaak worden ze nog dieper de put ingetrapt door deze industrie, en worden ze door stad en land gereden op de spotkar. Deze industrie maakt zichzelf groot en opgeblazen door kleineringen en betuttelingen, en door de meest geniepige roddel die je je maar kunt voorstellen, wat moet dienen als flutromannetjes voor het grote publiek. Pure waanvoorstellingen. Ik heb het verhaal van het kruis altijd treffend gevonden, maar later niet meer de religie en de industrie die daarom heen werd gebouwd. Het is een industrie van leedvermaak. En dat wordt allemaal gecamoufleerd en kinderen met de paplepel ingegoten. Het is rampentoerisme, snoepreisjes, en het spekken van de portemonee door bedrog en oplichting. Maar dit is het pad van het kruis, en dan is de vraag : aan welke kant sta je ? De Judassen en Pilatussen die in deze industrie werken gaan er niet mee wegkomen. Maar de mens moet hier doorheen, en dat wil zeggen dat de hele samenleving functioneert als zo'n opvangcentrum, zelfs de woningbouw. Buitenaardsen hebben alles bezet en ingenomen, hebben alles al uitgemeten en geëtiketteerd.

Ook kerken werken zo. Ze maken een ubermensch en een untermensch, een topdog en een underdog. Het kost ons alles om door de enge poort te gaan. De kerken delen andersgelovigen het spotkleed uit, zoals de geestelijke gezondheids industrie het spotkleed uitdeelt aan de hulpzoekenden. De scholen delen hun spotkledoren uit aan de moeilijk opvoedbaren, hen die niet vallen voor het systeem. En zo zijn al deze marktsystemen druk bezig, dag in dag uit, om hun rotzooi en troep op anderen te projecteren. Zij weten het altijd beter, want .... zij worden ervoor betaald. Zij hebben hun loon al. Laten wij niet dit bloedloon aannemen, maar gaan voor het hemelse loon. Laten wij het spotkleed en de spotkroon geduldig dragen, opdat wij deel hebben aan het lijden van God, en toegang hebben tot de hemelse kennis. Het is maar een verhaal, een spookverhaal, en op een dag zal alles achter glas gaan. Dat is het uiteindelijke doel van de vrouw met de rode laarzen in de Vur. Het is de komst van het morgenrood, na een lange, allesvernietigende nacht, wat ook zal leiden tot het avondrood, want er zal een nieuwe nacht komen waarin alles anders zal zijn. Al deze liegkonijnen gaan achter glas, al deze leugenvlinders. Maak u klaar voor de hemelse dierentuin, het hemelse museum. Al deze gifkikkers en gifpadden die als zombies uit het water kwamen en de weilanden ingingen om landhuizen in te nemen door de desbetreffende families uit te moorden, om zo doktertje te spelen, zullen achter glas gaan, achter slot en grendel, om door demonologen bezichtigd te worden, opdat zij het hun kinderen kunnen leren, zodat deze fouten nooit meer gemaakt worden. Ook de hond van God zal komen tot deze artsenfamilies, deze medische aristocratie, om de medische hekserij te bezoeken. Anubis is de hond van Golgotha die daartoe uitgezonden wordt. Hij heeft daar een neus voor. Na de paastijd waardoor de aarde heengaat zal er een groot oordeel komen over deze industrie. Dit oordeel staat ook in de bijbel opgetekend. De hond van God zal door de weilanden rennen op zoek naar deze afgezonderde griezellandhuizen. De honden van God zullen door de straten rennen. Dan zal er weer een groot pasen zijn. De boodschap van het kruis en het spotkleed zal uiteindelijk het vlees, het ego, vernietigen. Dit is ook het brullende medische vlees, het medische markt-ego.

Het hondenleger van Gideon, de toetser, gaat komen. En in Prediker 9 staat de spreuk :
'Een levende hond is beter dan een dode leeuw.'

Ook speelt de hond een belangrijke, voleindigende rol in het oordeel over Izebel. Zij werd uiteindelijk verslonden door honden. Zij was de vervolger en onderdrukker van de profeten en de godsvruchtigen.

I Koningen 21

23En ook aangaande Izebel heeft de Here gesproken: de honden zullen Izebel verslinden aan de voorwal van Jizreël.

Jizreël betekent het zaaien in de grondtekst, en het afzonderen. Ook betekent het zwangerschap, dat er een nieuw kind zal komen. Daarom moet het volk van de Vur, van de gnosis, de hemelse kennis, volharden op het smalle pad van de eenling, en de volle prijs van spot betalen, want dit is het zaad dat overwint, en geboorte zal geven aan de honden die izebel zullen verslinden, oftewel de geboorte van Anubis, de hond van God. Het zaad moet gezaaid worden op de akkers van spot, anders zal het zaad niet sterven en geen leven geven. We hebben het dus over een absolute noodzaak, hoe zwaar dat ook is. Het lijden van de tegenwoordige tijd weegt niet op tegen de eeuwige heerlijkheid die geopenbaard zal worden.

II Koningen 9

10en Izebel zullen de honden verslinden op de akker te Jizreël, en niemand zal haar begraven.

35Zij gingen heen om haar te begraven, maar vonden van haar niets dan de schedel, de voeten en de handpalmen. 36Toen zij terugkwamen en hem dat berichtten, zeide hij: Dit is het woord, dat de Here gesproken heeft door zijn knecht, de Tisbiet Elia: Op de akker te Jizreël zullen de honden het vlees van Izebel verslinden, 37en het lijk van Izebel zal op de akker te Jizreël zijn als mest op het veld, zodat men niet kan zeggen: Dit is Izebel.

Dit staat in de demonologie ook in verband met Jom die door haar eigen honden werd verslonden. In de Griekse mythologie was de jachtgodin Artemis aan het baden. Actaeon was haar aan het bespieden en probeerde indruk op haar te maken door te roepen dat hij een beter jager was, en als straf werd hij door zijn eigen honden verslonden. Dit is een metafoor van de medische industrie die zich boven God probeert te stellen.

Het is dus van belang niet mee te doen met hoogmoedige spelletjes, maar het spotkleed te dragen, opdat de hond van God voor ons zal strijden. Misschien is je wijngaard afgenomen, net als van Naboth, maar Izebel zal hier niet ver mee komen. Zij die het spotkleed dragen hebben het zegel van God als het oordeel komt. Laten wij ons door het spotkleed en de spotkroon te dragen afscheiden van het kwaad en ons daardoor laten tuchtigen, opdat wij niet onder het zware oordeel gaan komen wat over het kwaad zal komen. Het is beter te sterven als iemand die goed doet dan te sterven als iemand die kwaad doet. Dat is een heel groot verschil.

Hoofdstuk 39. De Verborgen Psychologie van de Hond

De hond representeert een gids door het dodenrijk, door de onderwereld, in de Egyptologie, een orgaan verbonden aan de lever, een heel gevoelig orgaan, als een wegbereider, een tunnel, een zoekmechanisme. Het is het orgaan van de verteller, de omroeper. Het is een orgaan wat een lichaamseigen morfine afscheidt, als onderdeel van het immunologisch systeem. Het is een lichamelijke scanner, en het werd uit de mens gehaald. Hierdoor groeide de mens doelloos en gidsloos op, omdat het demonologisch orgaan in de mens was gestorven. De hond wijst nog terug naar dit orgaan, zoals in de Egyptische dodenboeken, maar de mensen spelen liever kerkje.

De terugkeer van de hond betekent dus de terugkeer van het gidsen orgaan, de navigator van het

menselijk lichaam, het lichamelijke kompas. Hierdoor krijgt de mens zijn orientatie vermogen terug en zijn identiteit.

In de oertijd werd dit orgaan voorgesteld als een vrouw die in een hyena veranderde, zoals ook Anubis half mens half hond is.

Hoe gaat dit psychologisch in zijn werk ?
In de roddel industrie wordt je op de spotkar rondgereden, maken mensen een andere versie van je, en kom je in hun levens binnen, in hun woningen, en zij verdienen hieraan en vergroten hun status en eer door jou te kleineren, waardoor je de wereld ontdekt, en een overzicht krijgt, waardoor je gevoelig wordt voor het pad.

Als er over je geroddeld wordt dan kunnen je hersenen dit niet oppikken en niet vertalen, maar als onderdeel van het immunologische systeem vertalen de hersenen dit als een hond. Als je dus een hond ziet of over een hond droomt, dan wordt er dus over je geroddeld, maar het is tegelijkertijd je medicijn en raadgever. Het is dus een soort shamaans masker. Laat mensen maar over je praten, want zo ontvang je alomtegenwoordigheid en kun je spioneren en ontdekken, en zo maak je anti stoffen aan, en zal de hond in je geboren worden, je navigator orgaan, je radar en scanner. Dit is dus een algemeen psychologisch verschijnsel, niet persoonlijk. Roddel is negatieve publiciteit, maar uiteindelijk is dit om de stad in te komen en in te nemen. Dan is de hond daadwerkelijk door de glazen wand heengebroken.

Kun roddel dan ten goede werken ? Verpakt in roddel worden boodschappen gecodeerd gezonden. Alleen de hond zal het kunnen ontcijferen. Laten we er daarom niet lichtzinnig, dramatisch en fatalistisch mee omgaan. Dit is dus de diepere achterliggende psychologie van het spotkleed van Jezus, en ook de diepere psychologie van het sprookje van Roodkapje. Alles gaat eerst door de roddel lens heen, opdat de heiligen getest worden en getraind in het ontcijferen van de waarheid.

Hoofdstuk 40. De Psychologie van de olifant

De olifant is iets verwilderds door de paradijselijke lens, als een heenwijzer, een principe waarnaar de mens moet terugkeren, en dit waren zwaar demonologische principes. De mens is door de paradijselijke lens afgeweken tot de andere kant, en alles begon zich te splitsen en op te delen. Nu is de mens in het materiële blok opgesloten en zit muurvast. In India is de olifant nog steeds een vereerd natuur-icoon, maar wat stelt het voor ? De olifant werd geschapen vanuit het vuil van de

natuur, vanuit de aarde. Het waren de fallische paradijselijke spieren. Maar hoe werkten deze voortijdse pezen ? Ze ontweken 99% van alles wat op hen afkwam. Ze hielden zich niet bezig met afleidende bijzaken, maar leefden vanuit minimalisme en diep geestelijke bronnen. Niet-fallische spieren zijn materialistisch en reageren voortdurend op alle materialistische prikkels.

De olifant is het lift-orgaan, het droom-orgaan. Het was in de latere oertijd een symbool van de vissersgodin. De slurf beeldde het net uit en het uitwerpen van het net. Maar het komt dus van veel diepere demonologische principes. Het zegel van de olifant moet verbroken worden. Het was een na-paradijselijke heenwijzer.

Hoe werkt het ? Het is het etappe-minderen. Er komt een heleboel op je af, en daar sluit je je voor af, en neemt er maar een deel van, of symbolisch 1 %. Dus je hebt je wanden gebouwd, en er breekt nog een klein deel door die wanden heen, dus daar ga je mee verder. Je neemt het ding in je handen, en neemt daar ook maar een heel klein deel van waar je mee verder gaat, want je kan niet alles zomaar in één keer weggooien. En van dat kleine deel neem je daarna ook maar een heel klein deel, en ook van dat deel neem je maar een heel klein deel, of als je wanden bouwt komt er nog maar een heel klein deel ervan binnen, en daar ga je mee verder, ook weer verminderend in etappes, dus het ding wordt steeds kleiner. Dit wordt in de demonologie ook wel het rijgen genoemd. Je rijgt met steeds kleinere kralen, en komt zo door diepere droom-portalen. Telkens als er nog iets door de wanden heenbreekt dan is dat bruikbaar, herbergt het nog iets wat je nodig hebt, at het dan ook is. Het kan een herinnering zijn die je telkens weer sloopt of nekt, die je stalkt. Neem daar dan een heel klein deel van, en ga verder. Je laat dus steeds meer los, in etappes, totdat je bij de kern aankomt die je nodig hebt en die bij je zal blijven, de diep afgepelde principes van het paradijs. Dat is symbolisch het vissen. Je haalt telkens maar een paar vissen uit die gigantisch grote zee. Alles wordt dus uitgefilterd.

Dit rijgsysteem kwam dus terug in de jaren 1800 door de predikkingen van Darwin, die de natuurlijke selectie leerde. Telkens wordt er maar heel weinig van iets genomen, of enkelingen van de massa's, en daar ga je mee verder, specialiserend, variërend, door ingewikkelde code-systemen in natuurpatronen. Er worden dus geen dingen vanuit het niets geschapen als een tovenaar, maar door de selectie van wat er al is, de uitverkiezing van de natuur. Daarvan is de jacht en de visserij een metaforisch demonologisch principe. Dit gaat door de wetten van camouflage en ironie, het wapen van de zwakken, waarin je dus minimalistisch boodschappen overbrengt door selectief gebruik te maken van de dingen die er al zijn, voor hen die deze taal begrijpen. Het wapen van de ironie kan nooit afgenomen worden. Dit is ook waar het olifanten orgaan voor staat. De mens heeft dus altijd een stille hulp.

Als je dit niet leert, zoals bij de christenen die geloven dat alles maar bij toverslag gebeurt, dan zijn op een bepaald moment je bronnen uitgeput. Ze hebben niet geleerd daadwerkelijk in de wildernis te overleven.

Vaak als we een moeilijk gesprek hebben gehad dan denken we achteraf : 'Oh, had ik maar dit gezegd of dat gezegd,' en hebben we het gevoel gefaald te hebben omdat we met ze meegepraat hebben terwijl we ze hadden moeten bevechten, maar in veel gevallen zijn we gewoon ironisch geweest, en hebben we het aangepakt vanuit het minimalisme. Want natuurlijk willen wij geen handel doen met de wolven. Zij eten hun vlees toch wel, of je nu met ze meepraar of tegen ze vecht,

en dan is het soms beter stil te blijven.

Het ware dromen is dus het hongeren, het rijgen, waarin je steeds meer loslaat in etappes, en verder gaat met de dingen die er toe doen, en die ook weer selecteert. Dit is de gansa in India, de kennis (sa, egyptisch) van het paradijs (gan, aramees), de olifant. Het indische volk, in het hindoeisme, heeft een enorme flexibiliteit, aanpassingsvermogen, rijgvermogen, olifantenvermogen, ironie, terwijl ze in het westen star zijn, rigide.

We hoeven India niet met beide handen aan te pakken, maar we mogen ermee rijgen. Het zegel van India moet verbroken worden, het is net als de olifant een na-paradijselijke heenwijzer.

Er ligt een hele dunne lijn tussen liegen en ironie, vooral als we naar religie kijken. De mens komt hier niet van los dan door religieuze selectie. Dit is dan het religieuze rijgen, het religieuze vissen, in de demonologie, en zo is er ook medische selectie, het medische rijgen, het medische vissen, en dit principe kun je ook toepassen op de andere gebieden van het leven zoals familie, school, justitie enzovoorts.

Hoofdstuk 41. De Originele Arameo-Egyptische Galaten

En maar graven ...
Het herstel van het orgaan waar de hond naar wijst, of de oerhyena, is het herstel van de innerlijke detective, want dat is wat de demonoloog is. De demonoloog gaat nooit zomaar roekeloos te werk. De detective is secuur, prikt door dingen heen, en wijst niet zomaar vanuit de losse hand een schuldige aan. De detective is niet bevooroordeeld en doet ook niet aan vriendjespolitiek, en houdt niemand zomaar de hand boven het hoofd. De detective prikt door dingen heen en neemt nooit zomaar algemeen aanvaarde, ingeburgerde, gevestigde waarheden aan. Vaak ontmaskert hij deze waarheden als leugens. Hij zoekt de schuilplaatsen van rovers op en laat niets van ze heel in zijn filosofische betogen.

Galaten 1

1Paulus, een apostel, niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God, de Vader, die Hem opgewekt heeft uit de doden.

Dit staat er in de Westerse vertalingen. Als we het over Jezus hebben, dan hebben we het over de Aramese taal. De Aramese taal komt weer voort vanuit het Egyptisch. Er lopen daarom ook veel parallellen tussen het Aramees en het Egyptisch, zoals de dood in het Aramees mwt is, mot, en

mayta, en in het Egyptisch met en mut, wat ook in verband staat met de wet, m't. In het Hebreeuws, een andere dochtertaal van het Egyptisch heeft het soortgelijke woorden, en betekent de dood ook het hongeren en de hongerdood, dood door gebrek aan iets. In het Aramees is de opwekking uit de dood het aandacht geven (qwm, k'm). De opwekking uit de dood is dus het aandacht geven aan de wet, het hongeren, het minderen, het overpeinzen van de wet waar de psalmen het over hebben. In het Egyptisch is met, de dood, ook het zaad. Het zaad sterft, en dan is er groei, en dit gaat allemaal door aandacht voor de wet. Dat is dus de daadwerkelijke betekenis van de opstanding uit de doden.

Wij moeten alles achterlaten voor de wet, want de wet is het zaad. Wij moeten onszelf verliezen in de wet. Als wij aandacht geven aan de wet, dan zal de wet ook aandacht geven aan ons.

Ik had een droom over Galaten als een vrouw, en ze rende weg, en maakte ga weg bewegingen. Het was een natuurvrouw in de wildernis. Ik had toen weer een droom over dat ik haar vroeg wat er aan de hand was, dat ik het echt wilde weten. Ze was boos over het feit dat de Aramese en Egyptische fundamenten van deze teksten waren weggekapt, zodat de betekenis in het westerse christendom verloren ging. Ze zei toen : 'Volg mij,' en ze leidde mij naar een soort van wildernis vestiging, naar een markt. Het was niet in een moderne setting, maar ten tijde van de opkomst van het christendom, heel lang geleden.

Psalm 1 ligt dus ten grondslag aan de 'opwekking uit de doden', wat dus meditatie op de wet betekent, meditatie op het sterven aan het ego door het hongeren.

Welzalig de man die aan des Heren wet zijn welgevallen heeft,
en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht.
Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen,
die zijn vrucht geeft op zijn tijd,
welks loof niet verwelkt, al wat hij onderneemt, gelukt. (1-3)

Dit gaat verder in Psalm 119 :

1. Welzalig zij, die onberispelijk van wandel zijn,
die in de wet des Heren gaan.
29. Schenk en onderwijs mij de wet, het zintuig (Aramees).

De wet is de innerlijke detective die de zonde en de leugen traceert, ontmaskert en doodt.

Westerse vertaling Galaten 1:8 :
Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.

Originele Aramees : Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, laat het vanuit de natuur gebeuren (harma, hrm).

Want daarachter staat : 10Tracht ik thans mensen te winnen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

Het gaat dus om het pionierswerk, en om het verdiepen van de boodschap, terug te gaan naar de originele boodschap van de natuur, waar Paulus in het Aramees open voor staat.

Hoofdstuk 42. De Wet - de Detective - De Nadere Reformatie - De Wachters van de Honden-wieg

De medische industrie verstopt zich altijd achter ziekte-etiketjes, maar schuwt het hebben over zonde. Ze leven namelijk zelf in diepe zonde, dus projecteren ze het altijd op ziektes, voornamelijk geestelijke ziektes. Heel veel lichamelijke ziektes die ze niet begrijpen schuiven ze tussen de oren van de mensen, en zo worden er telkens weer grove fouten gemaakt, waarmee zij vervolgens hun portemonnee kunnen spekken. Fouten maken levert geld op, want door fouten kan men er ook weer giftige medicijnen bijhalen, en die moeten ook weer betaald worden, en die kunnen vervolgens nog meer onverklaarbare en ondoorgrondelijke, ontraceerbare ellende veroorzaken, dus dat kunnen ze dan weer tussen de oren schuiven, en er zo nog meer aan verdienen. Zulke smerige spelletjes worden gespeeld, en dit allemaal door medische roddelblaadjes, zo uit de lucht gegrepen. Een dokter zegt het, dus zal het wel goed zijn, denkt het gepeupel. Zij zijn allang met pensioen gegaan. Zij denken niet meer, maar halen alles uit de roddelblaadjes. Zo was mijn moeder ook altijd, niet door enige kennis verhinderd. Wij moesten opgroeien met stapels roddelblaadjes in huis. Zelfs als kind zeg je daar al herhaaldelijk wat over, maar er wordt gewoon niet geluisterd. 'Ik heb eens gelezen,' is dan het stopwoord, waar dan die roddelblaadjes mee worden bedoeld. Ze hebben ervoor betaald, dus hebben ze de waarheid. Dat is het peil van de logica van het gepensioneerde gepeupel vandaag de dag. Je kan dan beter rennen voor je leven. Je kan dan beter een waas in je kop hebben als je met ze praat. Over zonden en demonen hebben ze het niet, want daar zitten ze vol mee. Over genade en vergeving willen ze het de hele dag hebben, en dan de volgende dag gewoon weer doen. Dat heb je met van die kerken die er net tussenin steken. Dan kun je soms beter wat leren van de nog zwaardere kerken die onder zwaar zondebesef gebukt gaan. Die zijn op het juiste moment gaan bukken, en worden voor veel oordeel gespaart, omdat ze zwaar boetvaardig zijn. En daar ligt ook mijn hart. Mensen die worstelen met de uitverkiezing en met de eeuwige hel, want die worsteling heb ik ook gehad, terwijl de hele familie vrolijk doordanste. Via de charismatische beweging vond ik toen een doorgang, een uitweg, maar dat mocht ook niet toendertijds. En dan komt er een vervolging door die mid-zware kerken waarin ik opgroeide. Die laten je niet zomaar gaan.

En ja, dan moet je op een gegeven moment wel een detective inschakelen, anders kom je er gewoon niet doorheen. Alles is daar dwang. Ook gedwongen op de foto en op de film, en anders doen ze het gewoon stiekem en moet je er later achterkomen. Het zijn stalkers.

De medische industrie loopt hieraan parallel en heeft het altijd over andermans ziektes, nooit over

hun eigen zonden. Nee, daar mag niet over gesproken worden. Dat zorg geen koopwaar is daar storen ze zich ook niet aan. Ze werken allemaal voor de dikke rijksdaalder. En de eerste klap is een daalder waard. En als ze een daalder kunnen stelen, dan ook een tientje. Het zijn hoerenlopers.

De uittocht is dus ook een diepere intocht. De hond komt ons tegemoet in deze tocht door de onderwereld, in de wildernis. De hond overtuigt van zonde, want als er een wet is, is er ook zonde. En in het Aramees is de wet een geestelijk zintuig. De wet is dus de detective. Ga nooit op pad zonder je detective, want ze pakken je. Zalig zijn zij die met hun honden gaan. Het is een belangrijk onderdeel van de geestelijke wapenrusting die wij aan moeten doen.

De hemelse kennis openbaart zich aan geen anderen dan aan de ellendigen, de benauwden die overtuigt zijn van zonde en wet, zij die zuchten, hongeren en dorsten, zwaar arbeiden in hun strijd tegen het kwaad, zij die de levensopdracht serieus hebben genomen, zij die uitgedroogd zijn van droefheid en ellende, zoals ook de Nadere Reformatie stelde, die opriep tot berouw en boete. Keer je af van het materialisme, ook van religieus materialisme. Het werd ook wel de bevindelijke reformatie genoemd, en ontstond in de jaren 1600 en 1700. Bevindelijkheid betekent persoonlijke ervaring, oftewel het geestelijke zintuig, de detective. Maar zoals we weten groeide deze detective op in zware gevangenschap, in ballingschap, en heeft het de demonologie nodig om hier doorheen te komen. Er zal dus verdere reformatie moeten komen, maar niet eens zozeer reformatie, maar verdieping, het terugkeren tot de originele fundamenten van de natuur, en daarbij moet ik ook denken aan het Arameo-Egyptische fundament, waar de natuurvrouw genaamd Galaten het over had. De hond heeft dus ook onze hulp nodig. Wij moeten vechten voor het leven van de hond, vechten voor Anubis.

Hoofdstuk 43. De Vur versus de pseudo-demonologie van de stad

We hoeven er geen doekjes omheen te winden : het is oorlog.
Boze geesten hebben deze gebieden ingenomen, de gebieden buiten het paradijs, maar het hemelse Woord is een vaste baken. Hoe dan ook is er een oorlog te voeren, en die oorlog is geestelijk.
Onze wapenen zijn ook geestelijk, niet vleselijk.
Ook onze tegenstander is in de geestelijke wereld, niet zozeer op de aarde.

Het zijn geesten van mensenhandel, zielenhandel en dierenhandel.
Het zijn geesten van gedwongen prostitutie en verkrachting.
Vaak gaat dit onzichtbaar. De medische industrie is een voorbeeld van onzichtbare marteling, want

vaak hebben mensen niet eens door wat er met hen aan de hand is. Slachtoffers van onzichtbare medische marteling, door medicijnen, bot-implantaten enzovoorts, worden daarom vaak ook niet serieus genomen, en het wordt vaak op iets anders geschoven. Vaak wordt er gewoon met de behandeling doorgegaan, ondanks klachten, wat een groot risico vormt. Ook als er duidelijke bewijzen op tafel liggen wil men dat vaak niet toegeven, want men beschermt immers een markt, een zielenmarkt. Oplichting is dus een dagelijkse bezigheid in deze gebieden buiten het paradijs, en hebben we te maken met demente dokters. Vooropgesteld is zorg al niet eens koopwaar, dus we spreken in deze industrie per definitie niet meer over ware zorg, maar over 'grooming', oftewel verleiding, verlokking, omkoperij. Zo van : 'Kijk eens hoeveel diploma's ik heb en hoeveel mensen mij volgen, en waar ik allemaal ingeschreven sta, bla bla bla.' En het gepeupel trapt erin. Sommige mensen zijn al te ver heen. In de onderwereld is het al niet anders. Er wordt van alles gedwongen in de mond gestopt.

Veel parasieten-families beginnen hier al vroeg mee : de kinderen overladen met geschenken, overladen met veel zoetigheid, verwennerijen, snoep, overdreven complimentjes, en zo denkt het kind dat het in het paradijs terecht is gekomen, terwijl ze gewoon al worden klaargestoomd. Deze geesten werken met codes. Let eens op deze code : 'Diertje moet geslacht worden om kindermond te voeden. Vlees moet in de mond. Het vlees moet in het kind.' En dan even doordenken. Het vlees moet in de mens, want zo gaat dat bij een verkrachting. Je wordt bedonderd waar je bij staat, en hetzelfde geld voor het gedwongen 'vlees' van de tandofiel, of de tandemente, wat zonder pardon de mens ingaat. Allemaal codes voor verkrachting die deze boze geesten gebruiken. Vandaar dat de demonologie een levensroeping is. We mogen dan ook denken aan het gedwongen Jezus-implantaat in de kinderhartjes. Zo niet, dan ga je naar de eeuwige hel. Ook weer een code. Ook slaven werden vroeger gedwongen om de Jezus van de blanken aan te nemen, anders zouden ze geslagen worden. Allemaal codes voor geestelijke verkrachting, onzichtbare verkrachting, maar zo onzichtbaar is het niet. Eigenlijk ligt het er gewoon dik bovenop, maar het gepeupel is gepensioneerd en dement.

De ervaring leert dat je hier niet zomaar vanaf komt. De mens is ingesloten, schaakmat gezet. Je kan bijten en blaffen tot je een ons weegt, maar het weet je altijd weer te vinden, en hoe meer je je er tegen verzet hoe erger het wordt. Daarom is de ware demonologie het verdiepen, het pad van het kruis. Dat is de boodschap die wij prediken : de seizoenen. Het is dus niet allemaal religieuze verwennerij, want dan zou je weer in hetzelfde terecht komen. De model-mens is een asceet. Niet zomaar een wapen grijpen en er op los slaan, maar door het hongeren een dieper geestelijk wapen vinden.

De mens wil ontsnappen ? Toen de mens in de Egyptische ballingschap wilde ontsnappen verdubbelde de farao de lasten. Ik heb gemerkt dat het leven ook zo is. En ja, dit kruis moet gedragen worden, en ja, de oorlog moet gevoerd worden, maar we mogen ook hierin een heenwijzer zien naar de heilige gebondenheid die ons veilig houdt, en die ons waarschuwt en terugduwt wanneer wij ervan afwijken. De asceet is de gevangene van de wet, en dat is voor een reden, zoals een kind in de box wordt gehouden om het kind te beschermen. De duivel kan dus niets anders zijn dan een heenwijzer. De duivel kan niet zomaar op zichzelf bestaan. De duivel is dus niets anders dan een heraut. Het beste, oftewel het diepere, moet nog komen. Dat is wat de duivel zegt. Hij kan niet anders, want hij heeft de waarheid geroofd en verdraaid, maar de waarheid kan niet voor eeuwig verborgen gehouden worden. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt hem wel.

Als je tot de waarheid wil komen, heb je eerst een groot gevecht met de leugen. Een heleboel mensen willen dit niet, dus uit gemakszucht noemen ze gewoon de leugen de waarheid. Asceten zijn dus soldaten van het kruis die de hoge prijs hiervoor hebben betaald. Ze zijn niet lauw geweest.

Als kind in het westen wordt je geleerd dat de oorlog voorbij is en dat alles nu goed is, maar het is een grote leugen, want het is nu wel erger met alle onzichtbare marteling gaande, en velen kunnen het niet navertellen, en velen kunnen niet spreken vanwege wat hen is aangedaan. Het is nu vaak niet aan te tonen waar mensen doorheen gaan. Het staat niet zwart op wit. Mensen lijden vaak in het verborgene, en ook de dieren. Natuurlijk is het wel aan te tonen, maar daar zijn de mensen niet mee bezig, en willen ze zich niet mee bezig houden. Ze hebben geen tijd, geen tijd voor onderzoek, geen zin om mensen serieus te nemen. En ze kopen mensen om en paaien mensen om zo te zijn zoals zij. Alles wordt onder een vieze lap verborgen gehouden.

De oorlog is voorbij, de oorlog is voorbij, zeggen ze dan, en vieren jaarlijks vroom hun bevrijdingsfeestjes, maar de onzichtbare oorlog is nog erger geworden. Het is als een detective verhaal, want op het moment worden de onschuldigen voor schuldig gehouden. Maar als de ware detectives gaan komen, met de terugkeer van Anubis, de geboorte en het opgroeien van Anubis, de hond van God, en het opengaan van het detective zintuig, zullen de ware schuldigen ontmaskerd worden. Het verhaal zal dan ineens een hele andere wending krijgen.

Willen wij ook het kruis dragen van het onzichtbare lijden ?
Velen willen zichtbaar lijden en aanzien krijgen, zelfs geprezen worden in hun lijden.
Laten we beseffen dat de waarheid veel dieper gaat dan de diepste leugen.
De waarheid lijdt in het onzichtbare.
Je ziet al die gezichten van natuur vrouwen, maar je kent hun verleden niet.
Ze spreken niet meer, en maken ga weg bewegingen als iemand te dichtbij komt.
En de mens die hierbij stilstaat en als een detective onderzoek doet naar dit probleem,
die wordt net als hen.
Zoals de Vur ook zegt :

105. DE APPEL

1. Ik was maar een droom,
2. Mijn spiegel is stukgeslagen,
3. Nu sijpel ik weg,
4. Zij die mij volgen zullen alleen wat appels vinden,
5. En wat verhalen,
6. Om de dag door te komen

De mensen en zielen die door deze orkaan werden gegrepen hebben hun sporen achtergelaten, hun tekens achtergelaten, en toen bevroor alles. Alleen door detectives kan de mens de ander begrijpen. Dit is de afschuwelijke realiteit van hen die verkracht zijn, of nog erger dan verkracht. Ze kunnen alleen maar seinen. Ze kunnen niet terug naar de stad en zomaar alles op tafel te leggen. Het zou ook te gevaarlijk zijn. Er staan teveel roofdieren op de loer, en je mag je parels niet voor de zwijnen werpen. Ze zijn stil geworden in Gabbatha. Ze zijn de wereldschepen opgegaan en tot de bloemenwateren gegaan, waar ze elkaar in het water versieren met de hemelse verhalen. Het zijn de

zielen van de Vur. Ze leven door het halve. Is de beker half vol, of half leeg ?

Het is een verhaal. Ook je leven is een verhaal. Soms moet je afstand doen en komen tot een veel groter leven. Soms moet alles achter glas. Zoals de Vur zegt :

Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand (1:13)

De orkaan wordt dan beschreven als het enige wat hier doorheen kan, en dan moet ik ook weer denken aan het sprookje van Dorothy in Oz aan het begin van de jaren 1900, die werd opgenomen door een orkaan. De Vur zegt hierover :

14. Wilde rozen groeien rondom het paradijs,
Niemand kan binnenkomen

15. Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,
Klaar om steden in te nemen,
Zij breekt het glas,
En dan is alles brandende,
Zij is de slager van de herinnering

De orkaan is het los zijn van alles, zoals het meisje met de rode laarzen, die altijd afstandelijk is, en als je denkt dat je haar gezien hebt, dan bleek het altijd weer wat anders te zijn. In het proces van dit mysterie, waarin we het onderzoeken, worden wij ook zoals het meisje met de rode laarzen, ongrijpbaar voor anderen.

En dan is er nog het meisje met de witte laarzen, als het draaiende witte hek, waar je steeds dieper inkomt, maar nooit eruit of eroverheen. Steeds dieper wordt je in dit paradijselijke hek gezogen, net zoals we niet kunnen ontsnappen van de werkelijkheid om ons heen, maar steeds dieper moeten gaan, tot diepere betekenissen moeten komen.

Ik had eens een gesprek met een familie lid, en ik zei ik zou graag willen weten wat er achter de bomen schuilde. Hij wilde dit niet weten. Een boom is een boom. Punt. Maar dan houdt alles toch op ?

In de Vur kun je altijd weer dieper. We zijn in de oorlog, maar de Vur zegt dat het meisje met de witte laarzen zowel het begin als het eind hiervan is. En de pijn van die oorlog is altijd van iemand anders. Wij beleven dus iets wat iemand anders heeft moeten doorstaan. Is dat niet het leven ? Ons leven staat niet op zichzelf. Wij gaan door de ervaringen van anderen heen, van mensen, van dieren, en van volkeren, van hele culturen. Het is een vaststaand ritje door een spookhuis of een andere attractie. Het is niet wereldvreemd. Het is een programma.

Nee, het christendom is een leugentaal, maar veel principes ervan zijn wel goed, en daar moeten we naartoe, door de principes van de Vur. Alleen het halve werd ons geschonken. Het hele zou ons

vernietigen.

Waar zijn de wilde jongens nu ?
Ze opent een boek, waarin wat plaatjes zijn van hen,
Jouw pijn was hun pijn,
Het was een boek in je hoofd,
maar het kon alleen wegvagen als je het boek zou openen (101:29)

Het archetype van de vrouw met de witte laarzen leidt door het levensspel heen. Er zijn spelregels, en de mens mag niet zomaar van het spel afwijken. Het is spelenderwijs bezig zijn met de demonologie, oftewel het verdiepen. Het is een belangrijke filter. Kun je dan tot ontwaking komen ? Vaak moeten we dan eerst dieper de nacht in.

Het nachtijs lacht, leidende tot de morgens,
Maar Zij met de witte laarzen leidt tot diepere nacht,
Zo is het altijd geweest,
Het grote spel van dag en nacht

Zij leidt de weg, Zij leidt het pad,
De nacht is op een hoge berg,
Terwijl de ochtend in het dal de dwazen misleidt (114:8-9)

Probeer hier maar eens vat op te krijgen, op het archetype van de vrouw met de witte laarzen, op dit grote mysterie. Als je denkt dat je haar hebt, kom je al snel tot de conclusie dat je haar niet hebt.

Hoe ver zullen zij komen in het spel ?
Sommigen proberen haar te grijpen,
Maar zij struikelen,
Hier kun je niets grijpen,
Alles glijdt weg (114:2)

Dat komt omdat ze altijd weer dieper leidt, en een antwoord roept weer heel veel andere vragen op. Hoe meer je weet, hoe meer je beseft hoe weinig je weet. Het is dus als een opkomende golf die dan weer naar beneden stort. Dat is de natuur. Op het toppunt van je kunnen en je weten wordt je gegrepen door de slaap, en heb je niets meer, en ga je terug naar start. Telkens weer vergeet de mens heel veel. Alles wat je hier opbouwt stort weer in elkaar. Maar zou je niet alles willen opgeven voor het diepere ? De waarheid gaat dieper dan de diepste leugen.

Het schijnt nodig te zijn, de leugen, dat wordt telkens weer aangehaald in de Vur. Grotendeels is het de waarheid, maar de paar druppeltjes leugen zijn ervoor om ons immuniteits-systeem op te wekken. Een kind die te beschermd wordt opgevoed raakt hierdoor verlamd.

Zij was een genezer, een jager,
Zij is de Heerin van slaap, van het medicijn,

Zij maakte al zijn dromen,

Waarheden met een paar druppels van leugen,

Om hen te trekken tot Haar velden (13:11)

Kinderen leren aardrijkskunde, wiskunde, natuurkunde, scheikunde, maar ze leren de demonologie niet. Zij worden namelijk te beschermd opgevoed. Het zijn gevangenen. Ze worden gefokt, en dan is het beste wapen van de duivel altijd de mens niet in hem te laten geloven, of een onschuldige aan te wijzen als de bron van het kwaad. Dat is dan de materialistische demonologie die de kinderen geleerd wordt, een pseudo-demonologie, die dan ook geen exacte wetenschap is.

Hoofdstuk 44. De Leeuw en de Krokodil

Er is een groot verschil tussen kruis-christendom en het materialistische christendom.
Er is dus een groot verschil tussen het ascetische christendom en het sinterklaas christendom.
Het pad gaat door het paas mysterie.

Voor een heleboel christenen is god hun persoonlijke sinterklaas en zo worden ze beduveld door een god die hen ook nog eens altijd gelijk geeft. 'Ik heb altijd mijn bijbeltje op zak, en mijn bijbeltje geeft mij altijd gelijk.' Oh, wat een suikerzoete sinterklaasgod is dat. Om hieraan te ontkomen is het van belang de Vur mysterieën in te gaan. Het verminderende snoep is dan een groot raadsel :

127. HET VERBODENE

1. Het is niet om te eten,
Het is een sieraad,
De sleutel is van snoep,
Het smelt in mijn hand

Het ware, hemelse snoep is altijd verminderend. Het ironische is dat zij die overzoet worden ook overbitter worden, en dat zien we wel aan de letterlijke eeuwige hel die zij prediken voor een ieder die niet buigt voor hun mierzoete snoepjes. Je betaalt dus een hoge prijs voor het overzoete. Het zoete moet dus gematigd worden en verminderd.

Ik had een droom over een verschrikkelijke spin van de Rigil Kent ster, de alfa ster van het sterrenbeeld Centaur. Het was een witte spin met veel oranje, en ook andere kleuren, zoals lichtblauw. Zijn naam was TEDO. Hij begon met zijn poten op mijn ruiten te tikken, te zoeken naar gaatjes, maar hij vond niks. Het was een dwepende, overmoedige Toronto geest, snel naar de

wapens grijpende, veel lawaai makende, plakkerig, klagerig, en alhoewel hij niet binnen kon komen raakte ik met hem in gevecht. Het was een materialistische geest, ook van religieus materialisme, en religieuze verwennerij en andere soorten verwennerijen. Het was een lokgeest. Hij kocht mensen om. Het moest overwonnen worden door stilte en het toekeren van de andere wang. Men doet dit te weinig. Men is er snel bij om de hakbijl erbij te halen, en dan superman te spelen, maar demonologen begaan het ascetische pad. Maar ook op dit pad was TEDO te vinden, zoals bij veel asceten in India. Zij richten zich op veel lichamelijke ascese, maar niet de geestelijke ascese. Ons hart moet besneden worden. Allerlei yoga ademhalings technieken gaan het niet redden als je tegenover deze geest staat. Hij blijft tikken totdat hij een gaatje vindt, en anders MAAKT hij een gaatje, tenzij je het hele pad van vermindering gaat tot in de heilige gebondenheid.

Maar hij werkt dus veel door goeroes en overmatige Walt Disney freaks, drugs, en Toronto feestjes, en spelletjes van wie is de grootste in het lijden, allerlei krachtpatserijen, of kijk wat ik allemaal durf. Hij werkte ook veel door de computer om mensen tot een soort van computer bevrediging te leiden. Het ging allemaal om snelle bevrediging, snelle resultaten, snelle overwinning, de kortste weg naar huis. Hij kon zich soms ongelovelijk stil houden om uit te dagen. Je kunt niet zomaar toeslaan, want als hij een gaatje in je wapenrusting vindt, dan pakt hij je. Hij probeert de mens te verleiden tot overmoedige strijd, zodat hij hen heeft. Hij kan alleen door stilte verslagen worden en het keren van de andere wang, waarop hij zich uiteindelijk kapot zal breken. Dat is dus het slopende gevecht. De stilte, het stilzijn, het aan stille wateren zijn, en daarmee ook het keren van de andere wang, is het zaaien, en dat zal vanzelf oogst geven van strategie en wapenen om deze spin te verslaan wanneer het daarvoor de tijd is. Op bepaalde momenten moest ik wel toeslaan, maar toen had ik daarvoor de wapenen geoogst. Het pad naar het menu is dus stilte en aanvaarden, vragen om het dubbele kruis. Maar dan houdt hij zich stil en probeert het bloed onder je nagels vandaan te trekken door magnetische herinneringen, van mensen die zich doodstil houden als anderen voor hun ogen worden vernietigd. Hoe kun je een kind voor je ogen laten verdrinken en dan niets doen ? Hoe kun je je mond dichthouden als je medemens wordt onderdrukt, wetende dat jij de volgende zal zijn die zal onderdrukt worden als je gewoon zwijgzaam toekijkt. Wie zwijgt stemt namelijk toe. Ik kan uit ervaring vertellen dat de heilige gebondenheid niet zo werkt. Er is een duivelse stilte van onverschilligheid die verslagen dient te worden. TEDO houdt zich stil zolang hij geen geld krijgt, zolang hij niet aanbeden wordt, zolang hij niet bevredigd wordt door het materialisme. TEDO is namelijk het hedonisme, blinde en dove genotszucht. Zeer selectief is hij enorm empatisch, maar kan al snel woest worden als er niet naar zijn poppen wordt gedanst, of hij wordt dodelijk stil, oftewel onverschillig, vol leedvermaak toekijkend. Het is zijn drugs.

TEDO vreet de mens op met huid en haar, kannibaals als hij is. TEDO ziet mens en dier als lekkere koekjes. Hij heeft dan ook een zoete tand. Hij is een echte lekkerbek. Hij stelt het geduld van de mens verschrikkelijk op de proef. Het is vreselijk voor de materialistische mens om aan de klauwen en kaken van TEDO overgeleverd te worden. Bevrediging is zinloos, maar de mens heeft bepaalde noodbehoeftes. Bevrediging bevredigd niet, want daarna heb je een kater. Als je teveel snoep eet wordt je afgevoerd naar het ziekenhuis. Dus waar doe je het voor ? Het is allemaal illusie, en wat een mens daar wel niet allemaal voor over heeft. Als demonoloog moet je dan zien hoe mensen met van zulke gevaarlijke spinnen spelen, en wat het eindresultaat daarvan is, maar aan de andere kant heeft de demonoloog ook de taak om een soort schaakspel met zulke spinnen te voeren, in dit geval met TEDO, maar dan dus in de zin van oorlog. Het was een soort computer schaakspel, en er was glas tussen mij en TEDO. Ik moest via de computer ingewikkelde codes invoeren, stappen in het

spel. TEDO reageerde daarop. Hij was een soort robot. Een technicus had hem in elkaar gezet.

Al vele jaren voer ik oorlog tegen het gespuis van Rigil Kent die de wereld zwaar behekst hebben. Het zijn marktgeesten. Het is kunstmatig, chemisch cosmetisch, niet natuurlijk, niet authentiek. Ik zat gewoon recht tegenover een clown. Het ging hem niet om de waarheid maar hoe hij het beste mensen kon beduvelen. Ik dacht eraan hoe het Nederlandse 'dood' komt van het Egyptische duat, onderwereld, en Duaty, Thoth, de ibisgod(in) van het archief, en dat het archief, de hemelse kennis die van alles los is, zwevende boven de woeste zee, onze enige redding is. Het Engelse 'death' komt daar ook vandaan. Als een demonoloog tegenover een demoon van groot formaat zit, dan moet de demonoloog vooropstaand aan zichzelf gestorven zijn, want dit zijn dus geen grappen. Je kunt niet zomaar spelletjes aangaan met dit soort slimme, gevaarlijke demonen. We hebben het dan over territoriale oorlogsvoering, waarin je strijdt voert over grote gebieden, als een soort zeeslag. En zulke clowns kun je ook zeer zeker niet vertrouwen. Voordat de mens het weet staat de mens al tegen dit soort demonen, komen ze aan de deur, en zijn ze bij het minste of geringste omgekocht, omdat hun geestelijke zintuigen niet werken. Mensen willen het snel afrafelen, maar voor elke zet in het spel moet je de tijd nemen. Het is dus een denksport. En hemels denken is aan ijzeren spelregels gebonden, maar het is absoluut noodzakelijk om langs deze bedriegelijke, vaak zwaar gecamoufleerde, geesten heen te komen.

Een familie lid zei eens tegen mij dat hij er niet aan wilde beginnen, omdat hij er zwaar paranoïde van zou worden. Hij had het over de geestelijke oorlogsvoering. Maar we ZIJN in oorlog. Hebben we dan een andere optie ? Moeten we dan zomaar opgeven ? En het was nog wel een christen, en hij was ook aan de alcohol, waardoor hij later flink in de lichamelijke problemen kwam. Dat is altijd moeilijk om te zien. Ook had hij eens naar de drugs gegrepen, en deed veel kaartspelletjes. Maar het is oorlog, en er is een weg. Veel christenen geloven niet eens in demonen en geestelijke oorlogsvoering, ook al staat er veel over in de bijbel en worden ze ertoe opgeroepen, dingen waarvan ik ook nooit ben afgeweken. Dat hoort ook in de bijbel. Het is alleen de manier waarop waarover veel te zeggen valt. En wat doen deze dronken en aan de drugs verslaafde christenen die niet meevechten in de oorlog ? Ze doen spelletjes van spiegeltje spiegeltje aan de wand, wie is het mooiste in het hele land ? Ik heb het met mijn eigen ogen gezien. Ze gaan de oorlog niet in, want dan zou hun haar niet meer goed zitten. Deze ijdeltuiten staan de hele dag voor de spiegel, terwijl hun volk eraan gaat. Het kan hen niet schelen. Ze willen het mooiste erop komen. Liesje mag niet vies worden. Liesje's haar moet altijd netjes zitten. Ze spreken hoog proogs, een soort boers voor ijdeltuiten.

En zo hebben ze hun ijdeltuiterige roddel- en reclameblaadjes waarmee ze de steden terroriseren. Je ontkomt er bijna niet aan. Het wordt op elke hoek van de straat in je gezicht gesmeerd. Daar kun je je ellendig door voelen, maar je kunt ook teruggaan naar waar het naartoe wijst. Ieder weldenkend mens prikt hier namelijk doorheen. Het gaat om de spiegel van de gnosis, om de godinnen met de spiegels van zelfreflectie, zoals bijvoorbeeld in de Vur en de geschriften van Irad.

Er is een geheel valse romantiek ontstaan rondom de ijdeltuiterige roddel- en reclameblaadjes. Dit zijn ook weer werken van TEDO, en daarbij hoort ook de religieuze romantiek zoals we die vinden in Toronto : 'Ach Heer, kietel me nog even hier, en kietel me even daar, ja, daar ja.' Ja, ze gebruiken zelfs God als een dildo. Allemaal werken van TEDO, en allemaal voor een markt.

Het heeft de oorlog uitgedoofd. Men strijdt niet meer voor het volk. Men is op zoek naar snelle religieuze zelfbevrediging. Telkens weer waarschuwen wij dat sexualiteit een onderdeel van de demonologie, van de geestelijke oorlog dus, behoort te zijn, of het nu letterlijk of metaforisch wordt gebruikt. Bezint eer ge begint.

De ijdeltuiten dus, je ontkomt er niet aan, maar je moet het verdiepen tot de gnostische vorm. Zo is dat met alles eigenlijk. Niet ontsnappen uit de kooi, want dat is onmogelijk en bedriegelijk, maar dieper in de kooi gaan, en dan kom je vanzelf tot de sleutel. Wees dus een geestelijke boeienkoning, een geestelijke Houdini. Werp het kruis niet te snel van je af, want daarmee verlies je ook de sleutel.

Niet door kracht, noch door geweld, maar door Ruh, richting in het Aramees.

Het begon al in Egypte. Egypte was onderverdeeld in Opper Egypte, het hogere land in Zuid, en Lager Egypte, het lagere land in Noord, in het delta gebied en Middellandse zeegebied. B'taat (Bast, Ubast, Bastet) was de oorlogsgodin van Lager Egypte in Noord, en Sekhmet was de oorlogsgodin van Opper Egypte in Zuid. Zij werden vaak voorgesteld als leeuwinnen, en half leeuw, half mens. Sommigen namen de tucht van B'taat niet aan, wilden het kruis niet dragen, en zo werd zij meer en meer voorgesteld als een kat van het huis van vermaak, en verloor zo meer en meer haar oorlogskarakter. Dit schandaal was al een voorloper van Toronto, een werk van TEDO. Het is dus goed om terug te gaan tot de oorsprong van B'taat, als zijnde de b (hart) van taat (thoth, duaty, tuaty, het archief). B'taat betekent dus het hart van het archief, het hart van het hemelse woord, of het hart van de ibis, of van de orkaanvogel.

De nacht na de droom over TEDO had ik een droom over de komst van de oorlogsgodin B'taat, en zij raakte in gevecht met de spin. Het was een woeste oerkracht van de natuur die geopend werd, en er werden ook graven geopend waarin haar leger opgeborgen zat. Toen begon zij de steden in te nemen. Zelfs in de steden waren overal zulke graven, en zij werden geopend, en haar soldaten kwamen voort. Zij was een woeste oorlogsgodin als archetype van de natuur demonologie die was onderdrukt, verkracht, verdraaid, verloochend en ga zo maar door. Ik voelde de natuur openbreken.

Het begon te stromen in Nunspeet en Ermelo. Ermelo heeft de RM wortel van de Egyptische krokodil, als de ark in de zondvloed, zoals Jeremia ook deze RM wortel heeft. B'taat nam alles in. Het was als een geestelijke natuur atoombom. Niemand kon het stoppen, en iedereen hield z'n hart vast.

Zij is de onttroner van goden.

RM is niet alleen de krokodil, maar ook de leeuw in het Egyptisch, rema, wat ook de opname betekent. Het Grieks baseerde zich zwaar op het Egyptisch. Rhema komt veel voor in de Griekse grondtekst van de bijbel, als het gesproken, profetische woord als bron van leven. Niet alleen van voedsel leeft men, maar van elk rhema woord (Mat. 4:4). En rhema moet in de mens komen. De Egyptische re wortel betekent mond, en re bracht het woord van God door de mond tot de aarde. De logos, thoth, gebruikt hier dus re voor, of ruh in het Aramees, wat ook richting betekent, en in het Egyptisch betekent het ook kanaal. Het Griekse rhema komt ook van het Griekse rheo, uitgieten. Gieten heeft in het Aramees de betekenis van het roddelen, het spreiden van geruchten, sd (st). Het

komt veel voor in Leviticus, het boek van de offerdienst. Het is een natuurverschijnsel aan de voet van elk probleem, dat alles verdraaid en omgedraaid wordt. Dit zijn de voorhangsels van de tabernakel om de mens te testen wanneer hij tot de kennis komt. De offerdienst is een metafoor van de opname, waarin het ego moet doodbloeden. In de opname moet dus alles emaneren, uitgegoten worden, tot lagere vormen gaan, anders is er geen brandstof voor de opname, en geen beveiliging. Juist ook door die emanatie ontstaat er afzondering. Als de mens een profetisch woord ontvangt, dan mag de mens dit niet als een dolle bezetene gaan rondstrooien als parels voor de zwijnen, maar de mens moet zich gaan bezig houden met de architectuur. De bijbel is een roddelblad van die tijd, allemaal "dark humor", barbaarse mythologie. Het zijn duistere gezegdes, en de mens moet er mee klaarkomen. Als de mens "opgenomen" moet worden, dan betekent dit allereerst de opname tot een diepere betekenis van deze dingen. Alles moet dus in lagere vormen omgezet worden opdat er voldoende brandstof is om weer tot hogere niveau's te komen.

De Egyptische rm, ook wel de sebek genoemd, is dus niet alleen een krokodil, maar in de wortels een leeuw. Het is de woestheid van het profetische woord wat zich niet onderwerpt aan menselijk gezag. De krokodil, als nijlwezen, is een beeld van diepte wat helemaal leidt tot deze woeste bron van de leeuwin. Het is de emancipatie van de vrouw, van de godin. De mens leeft dus niet alleen van voedsel, maar ook van de oerborst, de oerbron van de oergodin. Hiervandaan, vanuit het diepe Afrika, stroomt de melk, wat zich vertaalt in de Nijl. Het is de levensader van de aarde. Woorden in het Egyptisch werden van beide kanten geschreven, en ook op verschillende manieren, zoals (se)bek ook keb kon zijn. Het laat de verbinding zien tussen K en B. B is de diepte, de vermindering, waardoor K opgewekt wordt, de tegengestelde kracht, de verandering, het moment van de opname, de tussenstappen (kau), de voorbereiding, vandaar dat deze twee letters ook zijn samengevoegd in de Aramese ark, de K-B, kebu. Seb-bek is geb op verschillende manieren geschreven, want geb wordt ook seb genoemd. Het is dus de dubbele geb, de dubbele godin van de aarde. Dit is de dubbele leeuwin. Zij wordt ook wel Aker genoemd. Het is dus het punt waarop de spiegel van de aarde is bereikt, de spiegel van de gnosis, waar ook de Irad geschriften overgaan in het voortijdse Afrika. Wil is fataal. Het gaat om de Wet, van filosofie, waardoor men zelfreflectie kan beoefenen. De Wet is dus de spiegel van de gnosis. De geschriften van Irad gaan over het geheim in het water, die de geschiedenis verdraait. Het speelt met de geheugens. Het vuil spreekt van een andere wereld. De zee is een alarm van de filosofie. Het is de immunologie van de natuur. De zee bestaat niet echt, maar is een metafoor van filosofische principes. Ook de bomen kunnen gedachten verdraaien. Zo komt het hogere door. Ook de bloemen kunnen woorden verdraaien. De natuur is van een hogere complexiteit. Door de spiegel van de wet kan het hogere geimiteerd worden, opdat het ego sterft. De mens moet dus weer het water in opdat alles teruggedraaid kan worden. De zee kan een mens doen stoppen met het verzinnen van ijdelheden. Het directe is te gevaarlijk. Als er teveel zou komen dan zou de mens erin verdrinken. Vandaar dat de mens moet leren met zijn herinneringen te leven als door een spiegel. Het Gorgoonse monster in de Griekse mythologie kon ook niet rechtstreeks verslagen worden, want dan zou Perseus verstenen, als hij het Gorgoonse monster zou zien. Hij moest dus het monster verslaan door een spiegel. Hij kon er alleen veilig naar kijken door een spiegel te gebruiken. De dubbele godin is dus ook een metafoor voor de vrouw met de spiegel van de gnosis. Het is onmisbaar in de demonologie. De spiegel laat alle tussenstappen zien, alles wat je bent vergeten.

Het hart van het Woord is dus een spiegel van de wet, voorgesteld als dubbele godin, een leeuwin. Het is het hart van de reusachtige ibis die boven de woeste oerzee zweeft, zoals we dit ook in andere

bewoordingen terugzien in het boek Genesis voordat de schepping plaatsvond. Het Woord zou scheppen, en zoals we zagen zou dit door natuurlijke selectie gaan. Seb-bek of keb-bek is de mysterieuze spiegelverbinding tussen mens en God, tussen mens en kennis, waarin we eerst door het drama van de spiegel heengaan waarin alles zich vervormt tot lagere vormen, wat een absolute must is in de demonologie, anders zou alles zo verlamd zijn dat er geen schepping zou kunnen plaatsvinden. Maar zo komt men uiteindelijk tot de ware spiegel van de wet, en kan men zich daaraan hervormen. Dus seb-bek is de overgang van krokodil tot leeuwin, waardoor de mens komt tot B'taat, het hart in het hart, of kern van het hart. De mens komt zo tot geestelijke kern energie.

Hoofdstuk 45. De Mysterieën van de Vur

Er is alleen natuur, een spel van spiegelingen.
Zij spelen een spel van schuld en onschuld,
een spel van goed en kwaad,
een spel van veiligheid en onveiligheid,
van oorlog en vrede,
van wijs en dom.
Alles zal uiteindelijk in de boeken komen als verhalen.
Nu is het spel nog in volle gang.
De Vur zegt dat het verhaal in de nacht sterft om plaats te maken voor het spel.
En wat voor een spel ?
Het leven is tegelijkertijd mooi en griezelig,
traumatisch, tragisch, maar ook mysterieus,
avontuurlijk en uitdagend,
onvoorspelbaar.

Er worden spelletjes gespeeld, maar de mens kan er niet bij.
De verhalen stoppen in het midden.
Er worden spelletjes gespeeld van angst, woede en depressie,
absurde, sadistische spelletjes ?
Aan de ene kant wel, maar aan de andere kant zijn het slechts weerspiegelingen,
en krijg je alle mogelijkheden en combinaties te zien.
Kan een mens kiezen, en wat is de mens ?
Alles is zo fragmentarisch.
Het is evolutie in de kinderschoenen.

De gnosis heeft bijwerkingen.

Verdwaald op de kermis, in het lachspiegel paleis.
Woest sla je dan zo'n lachspiegel in,
Maar dan vliegen de scherven je aan,
en dan is er overal bloed.

En dan sta je ineens voor de grote natuur spiegel van de onderwereld,
de zee van de onderwereld, waar grote vogels komen om zielen op te pikken.

Als er dingen in ons leven verkeerd gaan, dan kunnen we stellen :
'Dit heeft de natuur gedaan, maar het is verkeerd door de lens heengekomen.'
Wat er dus werkelijk is gebeurd wordt achtergehouden.

Daarom moet de mens terug door de natuur spiegel voor een 'oh ja' moment.
De lagere natuur maakt fouten, maar de hemelse natuur maakt geen fouten.
De oh ja momenten duren vaak kort, maar sommigen kunnen lang doorbrommen op de achtergrond.
Het verhaal sterft in de nacht, en dan is men weer in het spel.
Het is geen tijd om met pensioen te gaan, maar ons is wel een eeuwige sabbath beloofd wanneer de natuur mysterieën zich zullen openbaren. Deze mysterieën liggen diep gecodeerd in de Vur en de Bilha, in de tweede bijbel, en ook in de bijbel en de Egyptologie.
Er moet een commentaar komen op de natuur, op wat om ons heen gebeurd.

Het verhaal sterft in de nacht.
Er worden boeken dichtgeslagen en personages weggekapt,
en dan gaat het verhaal verder in een ander boek.

Het is altijd mijn vraag : Welk boek moet ik nu lezen ?
Waar gaat het verhaal nu verder ?
Want ik wil niet bij de drama blijven hangen, zoals de Vur ook zegt :

Deze zeeen zijn te groot,
Deze zeeen zijn onoverbruggelijk,
Deze zeeen zijn eindeloos,
Er is geen doorkomen aan,
Tot de baarmoeder zullen zij gaan,
Van herinneringen geen sprake
Zij vertelt een verhaal,
Zij blijft niet bij de drama hangen,
Het gaat altijd weer dieper (De Vur 126 in het kort)

Alles is waardevol.
De Vur noemt 'de kaarten van het trauma'.
Dezen zijn belangrijke sleutels in het spel.
De Vur geeft aan dat zij boeken openen en deuren van de hel sluiten (41:5).
Alles zal dus duidelijk worden, en je zal de noodzaak van de moeilijke dingen en herinneringen van

je leven inzien, omdat het sleutels zijn tot verdere doorgang.
Als we iets hemels hebben ontvangen, een bepaalde gave of de heilige gebondenheid, dan wil dat niet zeggen dat we dan ineens in fluweel worden gewikkeld en onaantastbaar zijn geworden. Neen. Dan begint het pas. Dan worden we de wildernis ingezonden. We worden dan uit de comfort zone getrokken waar we waren ingedut. Dan begint het spel.

Hoe groter de opdracht, hoe groter het plan, des te groter de voorbereiding, des te groter het lijden, het offer.

Er is in de Vur het mysterie van de ontkenners, zij die je niet serieus nemen, zij die zich niet in je kunnen verplaatsen, en misschien niet eens naar je luisteren. Zij spreken een andere taal. Ze ontkennen zelfs als er harde bewijzen op tafel worden gelegd. Veel mensen zitten zo in elkaar. Het is een bepaald geloof. Zij hebben hun eigen taal, hun nachttaal zoals de Vur het zegt. Zij slapen en zijn in hun eigen droomwereldje.

Wanneer het sap de takken raakt zal de morgen niet komen,
Alleen de nacht is daar
Zij kan de nacht niet verstaan,
Zij maakt haar eigen nachttaal, tegemoetkomende tot het verhaal
Haar nachttaal kent niet, en zal nooit kennen,
Zij schiep dit mysterie eens in een wonder,
De nacht dompelt altijd onder,
Voelen kan het niet, maar het heeft haar eigen zintuigen,
Die stadse kennis is niet voor haar (41:11-13)

Dit mysterie wordt verder besproken in Boek 113. Het begint met de woorden : 'Ik schiep u in een paradijselijk mysterie'
De nachtplanten hebben het nooit verstaan,
En het zeewier heeft het nooit geweten,
Zij gaan alleen in cirkels,
Maar zij komen nooit aan
Oh nachtplant, wonder van het bestaan,
Het zeewier zal altijd ontkennen,
Oh nachtplant, het ijzer van het hart komt u altijd binnen,
Maar u raakt nooit aan,
Nog steeds bent u het wonder van het bestaan
Oh nachtplant, zee van de eenzamen,
Groeiende zo diep,
Nooit zult u het geheim aanraken,
Maar voor altijd dichterbij komen,
Het omcirkelen van het wonder,
Wat u zelf bent
Nee, de schepping kennen zij niet,
Zij leven alleen in hun eigen verhalen (De Vur 113 in het kort)

Want als er niet naar je geluisterd wordt, en je wordt niet serieus genomen, en alles wat je hebt

meegemaakt wordt ontkend en gebagatelliseerd, dan word je eenzaam. Dan voel je je alleen op de wereld, en veel mensen voelen zich zo, voelen zich onbegrepen en verkeerd begrepen, verkeerd uitgelegd, en ze zijn moe geworden van alle leugens en verdraaiingen en daardoor stil geworden. De mensen om hen heen hebben geen zintuigen, leven langs elkaar heen, hebben hun eigen codes en taal, leven in hun eigen verhalen, en zijn zo xenofobisch. Ze communiceren op een hele andere manier, door raadselen, cryptisch. Ze kunnen geen direct contact maken. Dat is te moeilijk voor hen. Ze kunnen niet rechttoe rechtaan spreken. Dan komt het te dichtbij en wordt het te persoonlijk. Ze willen zichzelf niet kwetsbaar opstellen. Ze zijn paranoïde. Het zijn planten, nachtplanten. Het is zeewier. Ze zijn de verdronkenen. Ze konden het leven niet aan.

Ze hebben geen draagvermogen, en daarom bagatelliseren ze alles. Ze kunnen de harde waarheid niet aan. Het is een grote tragedie.

Vers 4 zegt : Zij trokken u tot de dieptes van de rivier,
En op uw vragen was geen antwoord,
Zij vertelden u verhalen om u af te leiden van het geheim,
Zij cirkelden om uw hart als bijen die de honing bewaakten

Ze kunnen het geheim niet dragen, ze kunnen de kennis niet aan, en daarom zoeken ze de nacht op en het water. Het is heel tragisch en ieder mens draagt deze realiteiten in zich of bij zich, want er zijn altijd meerdere entiteiten in en rondom de mens, en de mens is altijd weer onderhevig aan parallelle realiteiten, waardoor dit soort onverklaarbare dingen gebeuren. Maar de Vur stelt dat met dit verschijnsel er spelenderwijs mee omgegaan moet worden, in de vorm van de vrouw met de witte laarzen. De Vur stelt in vers 9 dat het witte voorkomt uit het zwarte, uit de nacht, met het nachtzicht in haar manden. De bloemen cirkelen alles in dit spel, opdat het nachtzicht voortkomt.

Het geheim wat bewaakt moet worden staat in vers 14 en is ook de reden dat de nachtplanten en met name het zeewier zo zijn zoals ze zijn.

Ik schiep u in een bloem vol honing,
Met een honingkroon op uw hoofd,
De nachtplanten hebben het nooit verstaan,
En het zeewier heeft het nooit geweten,
Zij gaan alleen in cirkels,
Maar zij komen nooit aan

Natuurlijk moet dit geheim bewaakt, en natuurlijk moeten indringers van het geheim afgeleid worden. Daartoe zijn de nachtplanten en het zeewier. In het boek is het zeewier nog wel verder heen dan de nachtplanten, dat de nachtplanten zelfs nog de zielen moeten redden uit het zeewier, maar alles leidt dus tot de bloemenvelden van de nacht die het nachtzicht dragen. Er zijn dus verschillende lagen van verschillende intensiteit rondom het geheim.

Bloemen van de nacht,
Uitgestrekt tot grote pracht,
Hun uitgestrekte velden dragen het nachtzicht,
Allemaal in cirkels (:10)

Er is in het boek ook nog een andere groep van bewakers van het mysterie : de vuile paarse bloemen.

Ik schiep u langs de waterkant,
Tussen vuile paarse bloemen,
U verstond de boodschap niet (:3)

Zij hebben ook hun eigen boek in de Vur, boek 109.

1. Vuile paarse bloemen groeien langs de kant van de grote rivier,
Met vuile gezichten staren ze ons aan,
Bedekt met modder

2. Zij zijn één met de natuur,
Zo is het altijd geweest

3. De brug over de rivier komt nooit aan, maar leidt ergens anders heen,
In het midden heerst altijd de mist,
Deze twee landen kennen elkaar niet,
De brug heeft hen nooit de waarheid over elkaar verteld

4. En vuile paarse bloemen groeien aan de waterkant,
Met hun vuile gezichten kan het hen niet schelen,
Ze bewaken het mysterie,
In de rivier verdwijnt alle tijd

Zij zijn uiteindelijk degenen die je hebben gestort in dit mysterie :

Ik schiep u langs de waterkant,
Tussen vuile paarse bloemen,
U verstond de boodschap niet
Zij trokken u tot de dieptes van de rivier,
En op uw vragen was geen antwoord,
Zij vertelden u verhalen om u af te leiden van het geheim,
Zij cirkelden om uw hart als bijen die de honing bewaakten (113:3-4)

Paars is ook de kleur van de slaap. Ze trekken de mens niet alleen de nacht in, maar ook in het water. De mens moest dus ook tegen zichzelf beschermd worden.

De mens nam van de honing, en begon dit allemaal te dromen (113:18). De mens nam dus van het geheim, maar het moest tegelijkertijd beveiligd worden. Boek 109 stelt dat in de rivier alle tijd verdwijnt. Dat wil zeggen dat de mens totaal geen macht heeft over tijd. Boek 113:5-6 stelt :

Een boodschapper was tot u gezonden, maar u begreep hem niet,
Hij stak u

U probeerde hem om te kopen met bergen goud,
Maar onverbiddelijk bleef hij steken,
Want het is de belasting van het raadsel

Dingen duren dus zo lang als het moet duren, want de tijd is verdwenen in de rivier, en er hangt ook een mist boven de rivier in boek 109 die ervoor zorgt dat beide kanten van de rivier elkaar niet kunnen verstaan. In de Vur wordt dit mysterie uitgelegd als belangrijk, opdat dingen niet te duidelijk worden, en er zo niets vastgroeit. Er moet dus wel verscheidenheid zijn, variatie, zelfs tot het punt van het grote misverstand, anders zou alles verloren zijn. Dit is dus een natuur mysterie van zelf behoud, een overlevings strategie.

Boek 42 zegt hierover :

Het moet vooral vaag blijven,
Als je het te duidelijk maakt, raak je er in opgesloten,
In vaagheid kun je altijd door blijven groeien,
En kunnen de betekenissen veranderen
Dit is de vaagheid van de bloemen,
Zij spreken, maar zij worden niet gehoord,
De planten verstaan het niet,
Zij hebben hun eigen leven
Zij vangen alleen fragmenten op,
En geven er hun eigen betekenis aan,
Hoe meer woorden je gebruikt,
Hoe meer je ook weer versluierd

Hoofdstuk 46. Het Scheppings-mysterie in de Vur

De Vur stelt in boek 109 dat de brug over de rivier nooit aankomt, en dat de brug hen dus nooit contact laat maken en hen nooit de waarheid over elkaar verteld. Het is een te groot mysterie. In het midden van de brug heerst altijd de mist, en de brug leidt hen altijd ergens anders naartoe. Contact tussen de twee kanten van de rivier is onmogelijk. Alles zou namelijk vastgroeien als dat zou gebeuren, alles zou dichtlopen. Daarom bedriegt de natuur, telkens weer. En dat moet ook wel, want

anders wordt het te duidelijk, te omlijnt, en kan er niets meer bij, en dan zou alles verlamd raken. Een paar boeken verder, in boek 112, de Brug, gaat het speciaal over dit verschijnsel. Er wordt gesteld dat beide kanten van de brug in oorlog waren en zouden vergaan. Er zou alleen leven mogelijk zijn op de brug, maar in de mist ergens in het midden van de brug daar is geen tijd en daar verlies je alles. Er zijn daar witte bloemenvelden. Je kan de ander nooit bereiken. De ander is een illusie, en die illusie ontstaat in de verte. De mens fantaseert slechts over de ander, maar daar blijft het bij, en fantasieën kunnen diep gaan. Het zijn natuur mysterieën, sluiers, want het geheim wordt bewaakt, waar het gehele boek 113 over gaat, de Nachtplanten. Het zijn personages die telkens weer terugkeren, en ze vormen verschillende laagjes rondom het geheim. Alles begint met de vrouw met de witte laarzen, en alles eindigt ermee. Daarin wordt de schepping van de mens gesteld, als sluiers. De mens werd geschapen in een bloemenveld, en de bloemen moesten een dans opvoeren, als sluiers om het geheim. De mens werd geschapen tussen vuile paarse bloemen, aan de waterkant, en de mens verstond de boodschap niet, en mocht de boodschap ook niet verstaan, want daar was het nog geen tijd voor. Het was nog niet rijp. De mens was nog niet rijp. Dat is het scheppings mysterie van de mens in de Vur.

Ik schiep u in een bloem vol honing,
Met een honingkroon op uw hoofd (113:14)

Maar de mens moet de honing leren kennen, en het mysterie wat hem schiep, voorgesteld als een vrouw met witte laarzen.

7. In Mij hebt gij het antwoord,
Ik ben Degene Die u leidt,
Ik ben Degene Die het loon uitkeert na de belasting

8. Ik ben Die de witte laarzen draagt,
Na de grote witte oorlog

9. Nu denkt u misschien : Wat zijn de witte laarzen ?
Ik bracht het witte uit het zwarte,
Ik draag het nachtzicht in mijn manden

Het is het mysterie wat de nacht doet overgaan in de morgen. Al die personages van de natuur zijn nodig. Het boek stelt :

Zij doen de harten sneller kloppen,
Zij doen de nachtdans,
En sluiten de rij (:12)

De mens ontwaakt tussen vuile paarse bloemen.
Zo begint het leven van de mens.
Het zijn de onverschillige pestkoppen, en een mens die dat nog niet zo snel doorheeft, zal ontwaken tot dit feit snel genoeg.
Hun gezichten zijn bedekt met modder.
Zij zijn van de natuur en bewaken het mysterie.

Met vuile gezichten staren zij naar de mensen.
Zij zijn intens gekeerd tegen deze mensen.
Zij zijn vies van deze mensen, want deze mensen zijn niet van de natuur.
Ze zien hoe deze mensen hun steden bouwen, en hoe onwetend ze zijn.
De vuile paarse bloemen zijn niet onwetend, maar onverschillig.
En dan trekken ze de mensen de rivier in, en de mens wil naar de andere kant van de rivier.
De mens wil de brug vinden, want de mens leeft aan zijn kant in een grote oorlog.
De mens wil contact maken met de andere kant.
Als de mens dan uiteindelijk de brug vindt, dan komt de mens in een mist waarin hij alles moet verliezen. Maar uiteindelijk leidt deze mist tot de witte bloemenvelden op de brug, een groot mysterie. Boek 107 stelt dat dit het komen tot de gelijkenissen is.

Door het dal van de witte bloemen velden,
Komen wij tot de gelijkenissen,
Dit boek is er vol van,
Zij strijden allen om het boek van het witte bloemen veld (:5)

Dit wordt de grote witte oorlog genoemd, die de vrouw met de witte laarzen, als natuurverschijnsel, heeft gewonnen. In boek 13, de Witte Roos, wordt in vers 8 gesteld dat dit de dansen zijn van het slaaplied. Het zijn de noodzakelijke rituele dansen die nodig zijn voor ontwaking, wat gesteld wordt in boek 111, de Ontwaking, over de witte bloemenvelden. Het zijn de natuur dansen die wij moeten leren. Dit is het scheppings-mysterie van de Vur. Niets ontstaat zomaar, en niets blijft zomaar bestaan. En toch onstaat en bestaat alles spontaan, vanwege het wonder van de kennis, het wonder van de Vur. In boek 86, het Halssnoer, gaat het over degene die het slaaplied zingt.

Er is een jacht op alles wat niet in het verborgene leeft. Daarom moet de mens tot het verborgene gaan, waarvoor in dit boek het beeld van de kasten wordt gebruikt, waar de boeken zijn. Het rode is de kleur van de verhalen, en de ik-persoon vraagt aan degene die het slaaplied zingt hem daar naartoe te leiden. Dit is een ander mysterie in het paradijs beschreven door de Vur, het moment waarop alles achter glas gaat, wat het mysterie van de vrouw met de rode laarzen wordt genoemd. Alles gaat dan in de boeken, en het spel sterft dan.

20. Leidt mij tot het rode, door de ruiten heen, dieper in de kasten.
38. Het rode laat de gezichten van het verleden zien ... Ze klutst de tranen tot zaad ... Door diepe misleidingen weten ze elkaar te winnen, door verlokkingen ... Zij verbergen hun waarheden tussen raadsels en verhalen ... en vinden elkaar terug op verborgen en afgelegen eilanden ... kundig bouwden ze hun muren ... maar elkaar bedrogen hebben ze nooit ... Ze spreken waarheid tot elkaar, goed verpakt ... Spreek tot mij in raadselen, in verhalen ongehoord ... leidt mij door de wildernissen van het leven, waar zoveel oren klaar staan om ons te vereten ... Spreek tot mij in verhalen en gedichten, door omwegen ... We moeten eerst onze wereld bouwen ... Ik voel je hand door je verhaal

Hier worden dus de tranen tot zaad, waardoor er een nieuwe natuur ontstaat.

39. Ik heb u veel te zeggen, maar ook raadselen heb ik gegeven.
40. Ik heb u rust gegeven, een eeuwige rust. Ik heb u verteld over bomen en struiken, en hun

geneeskrachtige werkingen.

41. Ik heb u geleidt tot de ramen, en de visioenen. Gij zijt vrij.

42. Ik breng boodschappen van verleden tijden naar boven, en ziet, zij borrelen en dragen genezing, kennis en kracht. Ik spreek tot de bergen en de heuvelen, en zaad dale op hen neer tot nieuw gewas. Een nieuwe schepping zal komen, geheel nieuw.

43. De duidelijke zin van het woord zal hersteld worden, en de taal.

44. Mijn woorden zijn kracht en kennis, als het rode dat van de heuvelen druipt.

45. Zij was het dan die sprak : Laat dan de kinderen los, want gij kunt ze niet dragen. Bouwt dan de brug, opdat zij eens kunnen volgen, en zij niet vergaan. Zij leidde tot het Rode.

46. Zo is dan haar boodschap vol met raadselen.

47. Ja, nieuw bewustzijn zal als een golf over u komen.

48. Zaliger zijn zij die tot het huis der bergen komen.

49. Zij die komen hebben verheerlijkte zielen niet achtergebleven in het huis der pijlen. Zij zijn door het huis der rollende stenen gegaan, en nu zijn zij op weg naar het heilige, waar zij leven van de rode sappen.

Er zijn dus ook weer momenten waarop het verhaal weer sterft en de mens wordt teruggeworpen in het spel. Vandaar dat de mens niet slechts verhalen, maar ook de filosofie moet leren kennen. Dit is een heel traag en moeizaam proces, want er zijn momenten waarop de herinnering weer sterft en alles weggewassen wordt, als door de golven van de zee. De Vur stelt dat alles zal wegglijden uit de handen, maar dat het op weg is naar het hoofd. De mens moet de honingkroon leren kennen.

Zoals boek 84 stelt, Wilde Honing, wordt de honing zwaar bewaakt door spot. Het zijn de hogere natuurkrachten die tot de mens spreken. De tijd is ongrijpbaar.

Natuurlijk wijst het rode op het mysterie van bloed, maar het is veel meer. Het zijn verhalen, en het is het paradijselijke mysterie van de vrouw met de rode laarzen. In boek 84 wordt gesteld dat het vele bloeden alles roze maakt, en de bloedende morgen wordt tot een bloemenveld, waardoor er honing is na een wilde nacht. Bloed staat nooit op zichzelf maar vertelt een verhaal, en keert terug tot de bloemen, totdat het roze is en honing voortbrengt. De rivier van bloed leidt tot het bos (:30).

In boek 27, het Sieraad, wordt er gesteld dat roze de depressie is, als een roze jurkje, en het wordt 'zacht zicht' genoemd, als de eerste openbaring. Het is namelijk de eerste stap in het loskomen. Het is het begin van de bewustwording van de natuur. Het is het steken van de wesp, totdat dingen geopend zijn en op hun plaats zijn gekomen. Het is het ordenen en rangschikken van de natuur.

Boek 115, de Regen, stelt dat wij door die wespenzeeeen zwemmen en nooit de overkant zullen bereiken. Er is namelijk geen overkant. Het is hetzelfde principe als van de brug, dat er alleen leven op de brug is, en dat de landen aan beide kanten zullen vergaan. Telkens weer zuivert het rode het roze. Het spreekt een andere taal. Het ware, zuivere roze van de natuur is dus het geheim van de wespen. Zij zijn de wachters van het geheugen in de Vur (27:4).

Boek 67 gaat over de roze bloemenvelden, die een strenge etiquette hebben. Het is daar waar bloed tot bloemenzaad is geworden. Boek 46 stelt dat het het geheim van de vruchtbaarheid is.

Boek 22, het Beroemde Schilderij, zegt hierover :

1. Ze was een bloederige wond in mijn hart.
2. Ik kon haar niet doorzien, maar soms in flitsen was alles duidelijk.
3. Ik begeerde haar te kennen. Zij was mijn innerlijke wond. Het was een vruchtbare plaats, als de tuin rondom mijn huis in mijn gedachten.
4. Die tuin was roze, sprankelend. Ze stond daar met boeken vol gedichten.
5. Ik kon mijn gedachten niet keren. 'Lees eruit voor,' zei ik. Maar ze zei niets. De wond was te waterig om iets te zeggen. Alles wat ik greep sijpelde weg.
6. Ze draaide langzaam rond als een ballerina, verspreidende lichte, zachte muziek, als op de achtergrond. Het was niet eens goed hoorbaar, maar ik leek er rustig van te worden.
7. Het greep mijn hart, en liet mij een gat in de tuin zien.

We moeten nog steeds onthouden dat het een slaaplied is. Het is een roze tuin. De Vur zegt dat zoete waarheid dwaalt in 't hart van de diepte. (7:10) In boek 34, de Lijn, stelt de Vur dat de honing leidt tot de oer oceaan. Het roze leidt uiteindelijk tot het spiegelend roze, de zelf reflectie.

De boodschap is dus niet overbruggen, maar verdiepen, dan kom je er vanzelf. Het scheppings-mysterie, de vrouw met de witte laarzen, staat in boek 113 tussen het gebalk van ezels in een veld waar struisvogels rennen. De nachtvlinder sprak hierover, en er werd gesproken over het wonder van de eland.

Het gebalk van ezels in ons leven krijgen we geen hoogte van, maar het is het scheppings-mysterie, ook de wegrennende struisvogels die altijd hun kop in het zand steken. Alleen als je daar goed naar kijkt en het op waarde schat kun je leren van de eland, wiens gewei spreekt over het vastwortelen van dingen in het hoofd.

De nacht is een kokon. Let goed op wat uit de nacht komt en verhalen vertelt. Het is de boodschap van de nachtvlinder.

Hoofdstuk 47. De Rode Planeet en de Vurische Natuur en Cultuur

De rode planeet,

Ik rende door een prachtig natuurgebied, wijduitgestrekt, waarin ook natuurdorpen en natuursteden waren. Maar dit gebied werd bestuurd door mensenapen van de onverschillige stilzwijgendheid. Aan de andere kant van de planeet lag het Vur gebied, maar dit was afgezonderd door grote hekken. Er was een oorlog op de rode planeet : de Vurischen tegen de mensenapen. Ik heb vaker zulke dromen gehad. De mensenapen leken heel erg op mensen, en ook mijn ouders waren in die dromen mensenapen, totaal onverschillig en stilzwijgend over het leed wat ze anderen aanrichten.

Ik rende door een woonwijk. Er stonden allemaal prachtige huisjes, en er leefden hier heel veel mensen van de Vur, hele technische, gastvrije mensen met empathie, open mensen, maar zij werden onderdrukt door de mensenapen, en de mensenapen zaten achter mij aan. Het was hier een prachtige buurt. Ik rende naar het ouderlijke huis, een vrijstaand huis in de droom, met verschillende etages.

De Vur mensen in de woonwijken waardoor ik rende waren kunstenaren, schrijvers, uitvinders, hele creatieve mensen. Sommigen waren beeldhouwers en hadden prachtige beelden gemaakt die in hun huizen stonden of in hun tuinen. Er gleed een heel veilig gevoel over mij, ook al zaten de mensenapen achter me aan. Ik was niet bang voor hen. Ik rende langs het dorp, langs het centrum, en daar zag ik ergens aan de rand mijn moeder mensenaap lopen. Zij zag mij en kwam achter mij aan en riep : 'Twintig minuten geleden is de Heilige Geest over me gekomen !' Ze probeerde mij in te halen, maar ik werd opgenomen door een wind boven het centrum, en kon vliegen, zoals ik dat vaak kan in mijn dromen. Er was een rode bal om mij heen om mij tegen haar te beschermen, tegen haar kleverige, plakkerige, grijperige energie, tegen haar geklaag.

Ik ging toen naar het ouderlijk huis, waar mijn vader mensenaap op de bank zat. Ik schold op hem, roepende hoe de mensenapen hun materialen in kinderen stoppen om die kinderen onder hun invloed te houden, te traceren, enzovoorts. Ik riep dat sommige kinderen niet tegen die materialen kunnen, of hij daar weleens over na had gedacht. Er kwam toen in mijn hoofd op dat hij wel eens zijn excuses had aangeboden, maar hij streed niet tegen het bewind van de mensenapen. Geestelijke oorlog was iets waarover niet gesproken werd. De mensenapen kwamen achter me aan, en hij deed verder niets. Hij zat daar maar, stilzwijgend. Ik riep dat het pure kinderhaat was, en kindermoord.

Ik had even wat herinneringen dat de mensenapen altijd achter me aankwamen, en dat ik langs de gordijnen allemaal etages hoger moest in het gebouw van het ouderlijk huis, en dan moest ik allerlei trappen oprennen, heel gehaast, en door deuren heen, en door gordijnen heen, om op zoek te gaan naar de trap voor de volgende etage, om zo helemaal naar het zolder te gaan. Maar het drong allemaal niet tot me door, omdat er een rode bol om me heen was, en mijn woede was veel en veel groter dan mijn angst. Ik zweefde gewoon door de etages heen, en de tijden begonnen te veranderen, en het was ineens nacht. Ik wilde zien of er ook nog een extra trap was op zolder naar misschien een nog hogere verdieping, en het leek alsof die trap tegen het schuine plafond aanlag, een witte trap, maar het was heel subtiel, en ik zweefde gewoon door de trap en de muur heen, en toen was ik op het dak, en vloog ik naar beneden. Er stond daar een apparaat en ik begon het te bedienen, en ik hoopte maar dat mijn mensen apen ouders er niet wakker van zouden worden, maar toen begonnen weer de tijden te veranderen, en het was ineens weer overdag, en het was een prachtige dag, en iedereen was bezig. Plotseling keek ik omhoog. Ik stond aan de voorkant in de tuin of in het huis, of ik kon dwars door het huis heenkijken. Maar ik zag een enorm ruimteschip neerdalen, donkerkleurig. Het was echt een reusachtig ruimteschip, en ik vroeg me af of ik sliep of wakker was. En ik dacht moet ik nu rennen of gewoon stil blijven staan. Ik was niet bang, maar ik

had wel in mijn achterhoofd dat als het op m'n kop terecht zou komen, dan zou ik in de vuurzee vergaan. Het kwam vlak voor mij neer, en er leek iets van een vuurlinie voor me te zijn, maar het deerde me niet. Ik vroeg me ook af of het wel echt vuur was. Ik stond toen ineens boven op het ruimteschip alsof het een hele grote boot was. Ik zag een jongen van het schip, en ik kon dwars door zijn hoofd heenkijken. Hij had een soort tekenfilm-haar, maar plotseling was zijn hoofd een woeste chaos, maar het was heel mooi, als van de natuur. Het was een soort dimensionale poort geworden, en het was een hele speciale soort wit, heel zacht en diep, en er verschenen wat andere kleuren in, als flitsen. Het ging heel snel, als een storm. Toen kwam de jongen ook in een rode bal. Het was een ruimteschip van de Vur. Het was een natuurschip.

Ook de Vur spreekt over de rode planeet en de rode bal, het rode zicht, als een ervaring waarin alles om je heen tot verhalen wordt, tot een tekenfilm. De rode bal is een ervaring waardoor je van alles wordt losgerukt, losgeschud, door een enorme chaos als eerst, of een trauma, waardoor je allereerst je orientatie verliest. Het is als een soort dimensionale lift. Het rode is een studie onderwerp in de Vur wat telkens weer terugkomt. Boek 9 gaat uitvoerig over deze rode energie vanaf vers 20 :

20. Wij moeten het rode pad volgen. Wij moeten aangesloten raken op deze rode energie. Het is een nieuwe bio-energie die ons los moet maken van spier-energie. Wij gaan dus leven vanuit veel hogere energie.

21. In de rode energie ontstaat een geheel nieuwe wereld van Zorg en Tucht, die dieper gaat dan stadse liefde en genade. Wij mogen ons uitstrekken naar uitstortingen van de rode bal, van de rode planeet.
22. De rode energie zal een nieuw medicijn zijn voor de mensheid. Wij mogen tot een zekere graad genezing ontvangen door de rode energie, door erop aangesloten te worden. Deze energie zal het verstand ordenen, tot een hoger bewustzijn brengen, ook het hart. Het zal nieuwe kanalen leggen in de hersenen, en in het hele lichaam, waaruit een nieuwe gewoonte van energetische beweging zal komen, en het lichaam zal op een andere manier geladen en gespannen zijn. Het zal komen door rode flitsen en vonken, die alles zullen ordenen. Ook zal het oog gaan kijken door de rode energie.
23. Dit is dus de paradox tussen nachtmerries en dromen. We moeten hierin de patronen zien te ontdekken, want het zijn onze pijlen in de eeuwigheid. Onze pijlen zullen niet diep doordringen, wanneer zij geen nachtmerries bevatten, wanneer zij niet eerst heel diep in onszelf zijn gegaan.

Ook boek 123, de Lift, gaat over de rode bal :

123. DE LIFT

1. Wie ben ik in jouw fantasie ? Je kan me maken en breken. Als je de wereld wil veranderen, dan moet je eerst je gezichtspunt veranderen. Je bent in een rode bal.

Hij wilde de planeet rood maken.

Het was zijn eigen spelcomputer.

2. Al deze rode bloemenvelden, zo betoverend.

Wanneer je er naar keek, werd het blauw en wit, en het gaf je nieuw uitzicht, het zicht van illusie. Ze brachten nieuwe gevoelens.

Hij moest een tocht maken door deze bloemenvelden, naar de uitgang.

Hij kende de gevaren van deze bloemen, die zich keerden tegen alle verraders.

Hij zou geworpen worden in een meer van vuur, maar hij zou de overkant bereiken,

Waar hij het rode zou delen

3. Hij wilde een goede gids zijn, hen vertellende over de rode geheimen,

Hij had de cassette in zijn hand, een spel uit een winkel,

Maar hij koos ervoor het spel in een oorlogsspel te veranderen,

Hij wilde meer avontuur, en de gevangenen uitleiden.

4. Ze vertelde hem niet wie ze was, maar ze zei dat ze hem kon helpen.

Een rood boek lag voor hen.

Plotseling ontwaakte hij, badende in zweet. Wie penetreerde zijn hoofd ?

5. Laad het spel weer op. Ik val weg van je verstand, maar niet van je hart.

Ik raak mijn herinneringen kwijt.

6. De cassette draait met de stem van de nieuwslezer,

Diep in de rode zee.

7. Dit is waar deze bloemenvelden naar leiden,

Nee, er is geen uitgang,

Het zal uiteindelijk reiken tot het rode

8. Hij moet de tocht maken om een slager te worden,

Want hij voelt alsof hij vee is

9. Het regent bloed, het regent het rode.

Hij kijkt naar de rode ballon,

Het was een soort pomp, een lift

10. Moeder was een nachtspeler,

Marcherende om je terug te brengen tot de rode regen

Deze terminologie wordt ook verder besproken in de Tweede Bijbel. Zodra je dingen van een andere en diepere kant leert te bekijken, in het rode zicht, kun je het archiveren. Het gaat dan waarde krijgen, en functie. Wat was het moeilijkste moment van je leven ? Daar stroomt het uit voort. Dat wat je leven totaal op de kop zette, waardoor je kwam in een rode bal, afgezonderd van de rest. Het is een rode bal in de natuur. Alle Vur mensen worden door zulke rode ballen opgezogen. Het is een natuurverschijnsel. Het is een bal van vele laagjes rode energie die dan nieuw beeld gaan vormen, nieuwe ervaringen, waardoor je deel krijgt aan de Vurische natuur en cultuur op de rode planeet. Juist dat wat de mensenapen je hebben aangedaan door je zo te terroriseren zal de

poort zijn waardoor je in de rode bal komt. Ze hebben dus hun eigen graf gegraven, en het kwaad werd ten goede gedacht. Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in, en voor de ander is de kuil slechts een poort.

Boek 66, het Roofdier, zegt hierover (in het kort) :

De nieuwe golf van subtiele energie,
Zij overspoelen de tuinen,
Zij brengen het rode zicht,
Het bloed in de nacht
Zij spreekt van wonderen,
Van beesten verslagen,
De golf overspoelde haar ook
Het bloedt hier in de nacht,
De verwondingen gaan diep,
Totdat wij ook door de golf worden overspoeld

Zij komt vanuit de diepte,
Zij spreekt het helende woord,
Van de honing komt Zij
Wij hebben het morgenrood bereikt,
Het spreekt nu tot ons,
Als het rode zicht,
Zoveel bloed in de nacht,
Van beesten verslagen

Hier kunnen wij onze woningen bouwen,
Zo diep onder de grond,
Nu het beest is verslagen
Wanneer zij brult knappen hun oren,
Dan breken de ramen,
Een grote uittocht uit de stad

Zij leidt hem tot het rode zicht,
Het rode pad uit de stad,
Tot bossen zal zij hem trekken,
Tot de wildernis zal zijn eer uitstrekken
Zij bekleed hem met sieraden,
En kroont zijn hoofd met kennis,
Vurig zal zij hem aansporen tot goede werken
Tot de oorlog doet zij hem ontwaken

Zijn wapens zijn moed en goede werken,
Zij voedt hem op in tegenstellingen,
In de diepte van het Woord troont Zij,
In de diepte van de Kennis heeft Zij Haar woning,

Vanuit het ijs breekt zij voort,
Een roofdier des hemels is Zij

Er is dus een grote oorlog op en om de rode planeet, wat ook weerspiegelt op aarde,
en wat opgelost zal worden in het rode mysterie van de Vur.
Het enigszins ver weg en vaag zijn van het rode, want alles is immers achter glas, in de boeken,
maakt ons creatief, en wij mogen onze creativiteit serieus nemen,
als een wachter in de nacht,
als een wapendrager.

Volgens boek 104, Rode Laarzen, is het rode mysterie zo krachtig, dat we het maar eens in ons leven hoeven te zien, en dan zal het vanzelf doorwerken in onze herinnering en alles nieuw maken. Het zal voor eeuwig in onze harten gegrifd zijn, als een eeuwig visioen, zoals boek 5, het Beest stelt. Boek 5 gaat over de ervaring van het ontvangen van de rode bal, het rode zicht, het eeuwige visioen. Je voelt je zweverig, als tussen hemel en aarde, los van alles. En dan ga je leven vanuit deze rode natuur energie. Je doet misschien dingen die je niet begrijpt. Je leeft profetisch, op de golven en stromen van de natuur. Het kan niet berekend worden. Het is iets spontaans. Het is subtiele natuur energie, maar tegelijkertijd ook heel helder. Je leeft dus niet zomaar raak, maar je wordt erdoor onderwezen, door de buitenaardse natuur moeder.

Het is maar één zaadje wat je in je leven hebt ontvangen. Wees er dus zuinig op. Vanuit dit ene zaadje zal alles komen wat je nodig hebt.

Hoofdstuk 48. Het Rode Tijd Mysterie

Mensen zijn soms onverschillig. Het is een eigenaardig, nogal veel voorkomend, verschijnsel. Gelukkig is hier een pad doorheen genaamd rode tijd, van de rode planeet, want door alle onverschilligheid loopt ook een rood pad van loslaten. Dat is ook de betekenis van rode tijd :

Er is een lied over de rode tijd in de tweede bijbel, over het opgeven van bepaalde contacten voor het grotere goed, de wijdere cirkel, omdat bepaalde contacten slechts bestemd zijn voor 'één dag'. Terwijl er daarna wordt gezegd dat het einde van de dag nooit bereikt zal worden, in de zin dat je het contact altijd met je mee zal dragen op een bepaalde manier. Alles is dus in principe voor eeuwig. Daadwerkelijk dingen opgeven is dus onmogelijk. Het is abstract. Wij moeten minder worden, alles minderen, opdat de harten van anderen zullen kloppen. Alles moet dus afzwakken om plaats te maken voor andere dingen. De herinnering zal wegvagen, en de mens zal andere contacten krijgen. Het is een lied tussen een jongen en een meisje. De jongen noemt het meisje paranoïde en zichzelf autistisch, of een autistisch gezichtspunt. Zij kunnen elkaar nooit echt bereiken, maar aan het einde van het lied ontdekken ze een nieuw deel van elkaar, en de dagen gaan voorbij en voorbij. Ze komen aan op het strand van morgen. Het is dus een heel dualistisch lied.

'Rode tijd' komt wel vaker voor in de tweede bijbel, zoals in het boek 'Vergunningen van Orion', waarin de hoofdpersoon, Lars Hemmerlitch-Richter, op de Betelgeuse planeet in Orion was gekomen, en daar was een gevaarlijke soort van slangen genaamd 'de escurator slangen'. Alleen al door zo'n slang te zien zou je sterven. Maar Lars had daar een bepaald vizier voor gekregen van Orionse biologen. Het was een helm met een kristal erin die de rode tijd kristal werd genoemd. Hij zou zo niet sterven als hij deze slangen zou zien door deze kristal, maar ze vielen hem wel aan. Ze werden uiteindelijk door Lars neergeschoten. De escurator slangen hadden huiden als krabben, en hadden ook vele rode tijd kristallen binnenin. Uiteindelijk zouden die kristallen belangrijk zijn om tot andere planeten te komen. De rode tijd kristallen waren ervoor opdat je niet ten prooi zou vallen aan de tijdshifters, de verdraaiers van tijd, zodat je niet opgesloten zou worden in de tijd. Daarom gaat de rode tijd over het leren loslaten, zodat je kunt relativeren en het dualisme van alles in de gaten blijft houden. Zo val je niet in allerlei orthodoxe drama. Ook in de Tara van Rhodes verhalen komt de rode tijd voor als het ultieme middel om te ontsnappen uit opgelegde slavernij. Als er een ontsnapping zou gebeuren zonder de rode tijd, dan zou alles verstenen. De rode tijd zou als rode klei te vinden zijn in de diepte van een woestijn, onder de grond. Dit laat ook weer de noodzaak van woestijn-periodes zien in ons leven, waar we niet te snel weer uit mogen gaan. Het heeft een bedoeling. Daarom is de Exodus mythe ook zo belangrijk : Mozes leidde het volk tot de woestijn om het mysterie van de rode tijd te leren, wat in de slang zat, maar het volk begon te klagen, terug te verlangen naar de vleespotten van de stad. Zij waren nog steeds gevangenen van de stad, junkies van de stad, als aan een drug. Zij wilden de rode tijd niet. Zij wilden de tijd van de stad, ook al leefden ze daar in slavernij.

Ook is er een lied over de rode tijd genaamd : 'bevroren vrienden'. Het gaat over bepaalde dingen die nooit weg gaan, die altijd bij je zijn, als bevroren in de tijd, die je ook niet uit je geheugen kunt halen, als familie, wat tegelijkertijd eng is. Je moet dan constateren dat je zelf ook bevroren bent hierin, als in een klok. Er wordt een beroep gedaan op de rode tijd. Dingen worden bekeken met andere ogen, alsof de rode tijd nu op zijn rug zit, om goede compromissen te maken. Hij komt door zijn dromen tot het wiel van de rode tijd wat stroomt en draait door de nacht, zodat ook de bevroren dingen moeten meedraaien, zodat er ook meer stilte is, en meer antwoorden. Stilte komt door dubbel te kijken, nog een keer te kijken, in plaats van direct te spreken. Als je naar iets kijkt, kijk dan nog een keer, en laat je niet bedriegen. Praten en staren tegelijkertijd werkt niet, zoals mensen die iets zien en gelijk hun mond opentrekken. Blijf de afbuigingen in de gaten houden door alleen te kijken zonder te praten, en leer de dingen van een afstand te bekijken, zodat dingen uit de verwarring komen. De mens is in de stad een gladiator van het staren en praten, van een machine, waardoor de mens een heleboel dingen niet ziet, en de mens wordt te snel boos terwijl ze helemaal nog niet weten wat er gaande is. De mens moet dus komen tot de rode tijd, en ook tot het rode spreken, de stille fluisteringen van de nacht. Woorden die wegvagen in vreemde vervoeringen, wat je geen tweede keer kan bekijken, want je bent dan een gladiator van de rode tijd, die van een veel grotere cirkel komt, waardoor het raadsel van de andere oorlog wordt opgelost in de mysterieën van de nacht. Daar gaat deze psalm over.

Als we dan een confrontatie hebben met onverschilligheid, dan mogen we dit afpellen totdat er alleen nog maar rode tijd over is. Onverschilligheid is de schil van een vrucht, de vrucht van rode tijd. Hierdoor minderen wij, hierdoor raken we los. Het is dus 'even doorbijten'. Onverschilligheid is een code, namelijk van 'het scheelt niet veel'. Mensen zijn onverschillig, om net even in een andere

vibratie te komen, er net langsheen, om er net even iets anders tegenaan te kijken. Dit gaat vaak mis, maar er is in die zin ook een heilige onverschilligheid die ervoor zorgt dat we niet worden afgeleid door bijzaken en het materialisme. We moeten het heilige, hogere doel voor ogen houden. Maar er is een groot verschil tussen vleselijke en geestelijke onverschilligheid. Dit verschil moet de mens leren, om niet ten prooi te vallen aan demonische onverschilligheid.

Wat is het verschil ? Egoïstische onverschilligheid is onverschillig naar de demonologie. Het is de gepensioneerde onverschilligheid. Zij strijden niet meer voor het hoogste goed, maar hebben zichzelf gebogen voor het materialisme. Maar juist in dit contrast kan het rode pad zichtbaar worden, en kunnen wij de sieraden dragen van de rode tijd. Het doemdenken heeft dus altijd zijn grenzen, en eindigt in het mysterie van de rode planeet, en wordt daar opgelost. De mens mag door het mysterie van de rode tijd het hek over om terug te keren tot de Vur natuur en de Vur cultuur. Dit is een realiteit die ook op aarde mag plaatsvinden, als wij het wonder van de Vur, de buitenaardse natuur kennis, ontdekken.

Afscheid nemen doet altijd pijn, maar is nooit volledig. Je draagt zoveel voor altijd met je mee, bewust of onbewust, en dit zal zich vervormen. We moeten in de gaten blijven houden dat dit de schil is van de vrucht, maar door verdieping, het witte paradijselijke mysterie, komt de mens tot de vrucht. Dit is een bittere vrucht, en het zoete is altijd verminderend, maar opent de deur voor zoveel geheimen van de natuur.

We zien de onverschilligheid op aarde omdat het ook niet om deze vibratie gaat. Er is een diepere vibratie en het scheelt niet veel. Er ligt maar een hele dunne lijn tussen deze twee vibraties, maar het is een wereld van verschil.

De aarde is zowel in een doodsstrijd als in de strijd van barensweeën. Er is maar één zaadje gegeven, omdat er maar één zaadje nodig was, zoals de hoofdman van Kafernaum zei : 'Spreek slechts een woord en mijn knecht zal herstellen.' (Lukas 7)

Het buitenaardse mysterie van rode tijd gaat ook door de bijbel heen. Denk maar eens aan de hoer Rachab die gered werd door het rode koord, en haar hoeren sieraden werden afgedaan, zodat ze deel kon hebben aan het volk van God. Ook Ezau verkocht zijn eerstgeboorte recht voor een kommetje van het rode, om zo het pad van de mindere te gaan.

De mindere ? Echt waar ? Minder is altijd meer. Het is meer een overschakeling naar een andere vibratie en je krijgt er zoveel voor terug. De mens moet leren heilig onverschillig te zijn om zo meer aandacht te geven aan de rode vibratie van de natuur. Er moet dus een aandachts-verschuiving komen. Het blijft dus niet bij het minderen. Alle dingen zullen nieuw worden, door het rode zicht, het eeuwige visioen. Er is niks verloren. Er is alleen zoveel bijgekomen.

Hoofdstuk 49. Het Gaan tot en Leren van de Wijngaard

Neem van alles kleine beetjes. Je kan al snel een overdosis van iets krijgen. De verlokkingen zijn immens, en groomers zijn overal.

Ook de Egyptenaren kenden een rode planeet, die ze aten noemden, ten, wat een naam was voor Serket, de schorpioenengodin, of de godin van de baarmoeder en de hel die het kind vormt en beschermt. Op een punt was dit bijna een monotheïstische religie geworden door farao Achenaten die de aten had verheven boven alle goden. De Egyptenaren moesten ingewijd worden in het rode mysterie.

De rode planeet is om een zeker natuur bewustzijn aan te duiden van onthechting. Ook de strijd om deze planeet is een feit. Als de mens contact wil maken met de Vur natuur op deze planeet, en dichtbij de muren van het Vur gebied is gekomen, dan is de mens in tropisch oerwoud, en moet de mens op de hoede zijn voor zekere weerhaak-insecten. Wanneer zij steken laten zij hun weerhaak angels achter, en degene die het eruit probeert te halen maakt de wond alleen maar erger, omdat het weerhaak angels zijn. Op aarde vertaalt dit zich in de gevaarlijke besnijdenis die steeds weer levens eist, en steeds weer levens overhoop gooit, ook de vaginale besnijdenis. We kunnen ook denken aan het voetinbinden in de geschiedenis. Dit is allemaal veroorzaakt door weerhaak insecten. Het westen zet een grote mond op naar deze praktijken en noemt het barbaars, maar zelf doen ze precies hetzelfde door de gedwongen vullingen in de mond, in het bot, wat de hele mond flora huishouding overhoop gooit en verstoort en ook alle orale natuur evenwichten en immuniteit. Het zijn dus hypocrieten. In de tanden lopen allemaal zenuwen, en als de vulling er te dichtbij komt dan kan de zenuw daardoor afsterven en infecties geven door het hele lichaam. Dit komt vaak voor. Ook kan het overgevoelige tanden veroorzaken waar veel mensen aan lijden. Tandementen en tandofielen zijn beunhazen die de lichamelijke natuur principes niet kennen, en zij staan op één lijn met de besnijders en voetbinders. Het zijn allemaal weerhaak insecten. Ook psychiaters die het psychische lijden van hun patienten nog erger maken door hun gevaarlijke chemische medicijnen en door valse etiketteringen zijn projecties van deze weerhaak insecten op aarde. Het is religieus, dus het gaat niet zomaar weg, dus de mens moet het leren vertalen.

De mens heeft een obsessie wanneer het aankomt op de genitaliën, wat we wel zien aan de fallische besnijdenis en de vaginale besnijdenis wat op grote schaal plaatsvindt, maar de mens begrijpt helemaal niks van de genitaliën, en ook niet van de sexualiteit. De genitaliën zijn demonologische attributen, en ook sexualiteit is demonologisch. De mens heeft het niet voor niets gekregen, niet zomaar om ermee aan te rotzooien, maar het is iets van de natuur, met een verborgen bedoeling. Dit is ook terug te vinden in o.a. de grondteksten van de bijbel. De vijand, het kwaad, kan niet scheppen. Ze moeten het daarom hebben van verdraaiingen van de wapens van de Vur, de gnosis. Alle wapens die dus door het kwaad gebruikt worden hebben een oorspronkelijke, pure vorm in de gnosis. Als we dan aan de man denken die zijn ego offert op het altaar, de vrouw, dan wordt het ego helemaal afgepeld totdat de oorspronkelijke vorm van de Vur, van de gnosis, is overgebleven. Dit is dus waar de geslachtsdaad voor staat. Dat wat overblijft en achterblijft in de vrouw is het zaad,

nieuw leven. In die zin komt de man, zodra hij zich volledig heeft opgeofferd, niet meer los van deze weerhaak, en de weerhaak vindt haar weg tot zijn kern, om het nieuw leven te geven. Oh, hoe de mens dit heeft verdraaid. Als de vrouw leven heeft gegeven aan het zaad dan is er voor altijd een band tussen man en vrouw. Dit proces heeft dus alles met de demonologie te maken. De vis komt in de fuik, en wordt naar binnen gepompt en wordt tot mens. Zowel de jacht als de visvangst is alleen maar demonologisch te begrijpen. Er wordt gejaagd met zulke weerhaak-speren. Het ego moet er niet alleen helemaal aangaan, maar moet ook zijn kern opgeven, zijn zaad geven en nieuw leven brengen. Dit gebeurt er dus daadwerkelijk aan het kruis. Het is de wijsbegeerte die de man, de aarde, en de vrouw, de hemel, bij elkaar brengt, en die ook weer scheiding brengt tussen man en vrouw, zoals in de Egyptologie, waarin Shu de aarde, Geb, en de hemel, Noet, van elkaar scheidt, maar dit is slechts deels, en dit is de demonologie, dat de mens zich afscheidt van de zonde. Er moet wel dualiteit zijn, anders zou er geen leven mogelijk zijn. Het leven is in de demonologie.

De rode kroon van Noord-Egypte is de kroon van de mirre, van het morgenrood, als de val van het ego. In Psalm 57 zegt David : Waak op, mijn ziel, waak op, harp en citer; ik wil het morgenrood wekken (:9). Ook David had net als Ezau honger naar het rode. Het is een beeld van de rode planeet.

Over het morgenrood zegt de Vur : "Ik kom tot het morgenrood, om alles terug te draaien,
Zij hebben mij teveel gestoken, Zij hebben mij teveel gebroken. Alles deed pijn, maar van het lijden zingt zij, als van zoete dromen." (42:11)

"Wij hebben het morgenrood bereikt, Het spreekt nu tot ons, Als het rode zicht." (66:6)

"Alles gaat in cirkels hier, Het leven houdt op en gaat dan door, De narcis houdt de schepen af van het geheim, Alleen het morgenrood zal het zien, De eeuwige nacht van ijs, De leugen overvloeiende in de waarheid, Totdat het rode ontwaakt." (44:10-11)

En in het Wonder van de Vur, het commentaar op de Vur 32:34 : "Er zal ook een ochtend wezen in de nacht, een ontwakend besef, als een vuurgloed in ons hart, als het overspoelende morgenrood."

Ook kunnen we denken aan het rode spotkleed. Wij mogen gaan tot deze wijngaard en ervan leren. Hiertoe kwam Noach alleen door de zondvloed.

Hoofdstuk 50. De Vur als Gids op de Rode Planeet

Als een mens spreekt, dan spreekt de mens tegen een prisma, en dan wordt alles opgesplitst, verdeeld en verdraaid. En zo moet de mens zijn weg vinden door deze spectra, als door een labyrint, een orakel. Alles wat tot de mens terugkomt is wat hij zelf eens heeft uitgezonden, en eerst komt het helemaal vervormd terug, als een echo.

Een recent overleden bekende zanger bezocht mij verschillende nachten met een lied wat hij na zijn dood schreef, genaamd 'Rain' (Regen) :

Life, is it only illusion (Leven, is het slechts illusie ?)
Is it only delusion (Is het slechts begoocheling)
Like the sky is for me (zoals de lucht is voor mij)

Life, is it only confusion (Leven, is het slechts verwarring)
is it only intrusion (is het slechts indringing)
Let the rain fall on me (Laat de regen op mij neerdalen)

Als we tot het rode naderen, tot de rode planeet, dan moeten we beseffen dat we over een spiegel praten. Farao Achenaten had de aten die boven alle goden zweefde voorgesteld als een rode disc, als een spiegel, opdat de mens tot het boven bewustzijn zou komen, het hoge bewustzijn wat boven al het andere zweeft, als een ibis boven de woeste zee van de illusies van het leven. Op de rode planeet is er een Vur deel en ook een Bilha deel, maar allereerst is de mens in het mensenapen gebied, en het gebied van de weerhaak insecten is vlak voor de muren van de Vur. De mens moet helemaal door de oerwouden heen komen tot de hekken en muren van de Vur. De Vur zelf leidt de mens, ook door het Vur-gebied heen, tot het Bilha-gebied.

De Vur begint met het boek 'De Orkaan', en zegt in vers 1 :

Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit

'Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg' is het principe van het minderen. Om tot de Vur te komen moeten wij minderen. Maar wij moeten alles blijven toetsen, ook als er nieuwe dingen op ons afkomen : 'Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden'. Wij moeten het eerst op een afstand bekijken, en voorzichtig zijn, opdat wij niet bedrogen worden.

'Dit is hoe ik mijn boog grijp' : Het gaat dus om de geestelijke oorlog, als een beeld van het toetsen. Onderzoek het op veilige afstand. Analyseer het. 'Maar ik bereik het nooit' wil zeggen dat er altijd meer over te zeggen valt. De mens is op een tocht door het oerwoud. De mens komt steeds meer dichterbij, maar raakt het nooit, want er zijn altijd weer tussenstappen en nieuwe richtingen.

De Vur is dus een gids om tot de rode kern te komen, en over de bruggen te gaan van het

mensenapen gebied tot het Vur gebied.

De pijl raakte haar hard,
Het was diep, we zagen haar vallen,
De pijl bracht haar over de bruggen,
Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

Wij hebben die pijlen dus nodig om over de bruggen te komen. Het zijn onze toegangskaartjes. Zonder littekenen en verwondingen door de pijlen blijven we halverwege steken. Het is dus belangrijk het lijden te aanvaarden en op waarde te schatten, op diepte. Het draagt de kern in zich. Het zijn natuurlijke tatoeage patronen die een bepaalde taal spreken, wat een bepaald communicatie systeem is van de natuur. De mens moet deze taal leren.

Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,
Klaar om steden in te nemen,
Zij breekt het glas,
En dan is alles brandende,
Zij is de slager van de herinnering

Het eerste boek is dus van fundamenteel belang, omdat dat de orkaan is. De orkaan heeft zichzelf van alles losgeschud, en is zo het portaal van het hoge bewustzijn. Dit bewustzijn zweeft en draait boven de woeste zeeen van de herinneringen, van het verleden. Er zal een nieuwe schepping moeten komen. Het zweeft daar als een ibis, als een stormvogel, om het uit te broeden. Het is het ei van de herinnering. Het is een verschrikkelijk ei, maar dat is slechts de schil. Het gaat erom wat er binnenin gebeurt, in de kern.

In deze situatie zullen we ons tussen wal en schip bevinden, op de brug, en onze orientatie zal er niet zijn. We voelen ons misschien op de golven, niet wetende waar we zijn en waar we precies naartoe moeten.

Ik herinner het schip,
Het schip waarmee ze mij oppikte,
Zij is een lied in mijn hoofd

Wij moeten dan wachten op een schip wat ons zal oppikken. Wat wij zoeken zoekt ook naar ons.

Dan zegt de Vur in vers 21 :

De geschiedenis steekt,
Ik kan niet over deze berg komen,
Maar in mijn dromen kan ik het

De mens moet dus van de aardse geschiedenis komen tot de droom geschiedenis. Ook je dromen zijn je leven. Ook je dromen hebben een geschiedenis, die veel belangrijker is dan je aardse geschiedenis. Dromen zijn ook dagdromen. Welke dagdromen heb je in je leven gehad ? Welke

fantasieën ? Het is je droom geschiedenis. Je hebt daarin ook andere ouders en een andere familie. Het is een hele andere geslachtslijn.

En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden
Ergens op dat traject komen we het rode tegen.
We mogen komen tot de rode bloemenvelden als we alles hebben losgelaten.
Het rode zal het pad verder leiden, en het verleden nog meer achter slot en grendel doen.
De wilde rode bloemen zijn cirkels van het hoge vrije bewustzijn wat telkens alles heel even aanraakt, om het dan te vervormen. Het zijn wielen. Heel snel en vluchtig wordt het aangeraakt.

De mens komt dan tot het tweede boek, de Rode Hei, waar de rode bloemenvelden in overlopen. Hier wordt de mens geleerd van alles maar heel iets te nemen, anders krijgt de mens een overdosis en gaat de mens valse hallucinaties krijgen. Maar ook van het tegengif mag maar heel iets genomen worden.

16. Als je er teveel van neemt, dan ga je dus echt dorpen en steden hallucineren als nachtmerries.

19. In hele lage doseringen dient het als een medicijn. Het is dan goed gif. Wij moeten in ieder geval voldoende tegengif hebben om hier tegen bestand te zijn.
20. Wij kweken daarvoor bepaalde spinnen, die wij dan melken voor hun gif. Maar ook dit gif mag niet genomen worden in te hoge doseringen, omdat dat verlammingen kan brengen.
21. Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.

Dit kan dus voorkomen als de mens door natuur gebied gaat, dat de mens wordt overweldigd door de natuur, maar als de mens dan van iets teveel neemt, dan is de mens zo in een gehallucineerde namaak stad of namaak dorp. Maar wat als de mens daartoe gedwongen wordt ? Er staan namelijk veel insecten op de loer die de mens zo'n overdosis kunnen geven door een steek. Daarom is het oppassen geblazen in het oerwoud. Er wordt een jacht gehouden op zielen. De Vur kan de mens hier voor toerusten.

Als de mens dan weer gevangen is geraakt in een stadse hallucinatie en de natuur niet meer ziet, dan is er wel weer ontsnapping mogelijk, zoals het derde boek stelt : De Wilden. Op de rode hei werd het probleem besproken, en dan moet de mens tot een wilde worden om het te overleven.

'Door de ondergrondse tunnels van de stad kon hij uiteindelijk uit de stad ontsnappen. Hij rende de rode hei op.' (:1)

De mens komt zo weer terug tot de rode hei. Schijnbaar is dit een gebied met veel gevaren. Ook slangen tussen het hei kunnen hun giftige beten toebrengen. Wat kun je dan doen ? Als eerste wordt gesteld dat de stad ondergrondse tunnels heeft waardoor je weer terug kan gaan. Je was in een valstrik gekomen, de stad, en rechtstreeks kun je er niet uit. Je kunt niet zomaar naar de poortwachters gaan en zeggen : 'Hey, ik wil naar de rode hei,' want de stad is een gevangenis, een inrichting. Nee, je moet geen slapende honden of draken wakker maken. Het gaat om de ondergrondse tunnels, dus je moet even puzzelen. Hoe kom je daar ? Zijn er misschien tunnels

onder je huis, of waar je eens gelogeerd hebt, of waar je op school hebt gezeten, of waar je werkte ? Of waar je eens geweest bent ? Het betekent dat we moeten zoeken in de geschiedenis om te kijken of we ergens al sleutels hebben gehad. Die sleutels waren gecamoufleerd. Het gaat om het verdiepen van de geschiedenis, de taal van de geschiedenis leren spreken. Ook de taal van de littekens en de verwondingen, van de patronen van de natuur tatoeages die nog iets van de natuur in zich dragen. Probeer de eindjes aan elkaar te knopen, draai elke steen om, en lees tussen de regels door. Het boek 'de Wilden' gaat over het zoeken naar de rode kernen in de dingen :

'Hij trekt een kaart, en het wordt rood voor zijn ogen. Het is een rode kaart. Dan ziet hij een cirkel verschijnen.' (:3)

Soms is dat een beetje gokken, een beetje proberen, een beetje toetsen, een beetje combineren, een beetje spelen. Wees creatief met alles om je heen, totdat je de sleutel vindt. Leer diepere patronen te ontdekken. Dan zien we het geheim van de rode hei :

4. Dan ziet hij een lijn die tot een nieuwe cirkel leidt. Het geheim van de rode hei.

Dit heeft een diepe betekenis. De lijn die uit de cirkel voortkomt, moet op zoek gaan naar een nieuwe cirkel, om betekenissen wijder te maken. Daartoe zijn de archetypes van de begincirkel, de moeder, de baarmoeder dus, de man als de lijn, en de vrouw als de nieuwe cirkel. Het ego, de lijn, de man, wordt afgepeld, opdat zijn zaad overblijft wat de nieuwe cirkel kan bevruchten, tot het brengen van nieuw leven. En dit gaat altijd maar door als rode bloemenvelden, en rode hei, totdat er volkomen is afgerekend met het ego. Het boek stelt dat dit iets medicinaals is. En zo worden sieraden gemaakt (:5).

Dit kan een heel wild en woest proces zijn, zoals het boek stelt (:6), en zoals we ook zien in het leven. Diepe metaforiek.

Hoofdstuk 51. Het Pad door de Vur

Als we het bedrog van de wereld zien en dan diep het geestelijke ijs ingaan, dan moeten we zo diep gaan dat ons ego afsterft en we beginnen te ijlen van ijsziekte. Hierin ligt het geheim van een nieuwe natuur. Het is onmogelijk dat het menselijke vlees nog oprijst in het diepste ijs. Er is geen overkant in de ijszee. Het zal vanzelf voortkomen vanuit de ijszee als het ego sterft. Zo ontstaan de hemelse robotten. Daar gaat het vierde boek van de Vur over, de IJszee.

In boek 2 was er het probleem van het spinnengif, de spinnen op de rode hei, die de mens van achter aanvalt, die zijn gif opdringt. Dit is zwaar, en de mens grijpt dan soms te snel en te overmatig naar

een tegengif, waardoor de hallucinaties van de stad optreden. Ook hiertegen moet dan weer een tegengif zijn. In hele kleine beetjes is het spinnengif medicinaal en kan als tegengif dienen. De mens moet daarom de spin leren melken. De mens moet de spin temmen en fokken. De spin met zijn vele poten en zijn webben is een metafoor van de sociale netwerken. De sociale netwerken bedriegen de mens maar al te makkelijk, met zijn religies en industrieën. Ook dringen sociale netwerken zich aan de mens op, zoals de medische wereld en de scholen wereld. Wij moeten daarom het traject van de Vur volgen om hieraan te ontkomen. Boek 3, de wilden, stelt dat de mens in zijn stadse gevangenis onder de grond moet, op zoek naar tunnels. In de Egyptologie is de aten de ondergrondse spiegel, de rode spiegel van de aarde, de schijf van de rode planeet, waarin Shu en Ra wonen. Dit houdt in dat we op zoek moeten gaan naar tekenen die niet voor de hand liggen. We moeten leren bepaalde onderliggende, buitenaardse natuur patronen te ontdekken door de dingen heen. Zo kunnen we de spinnen temmen, zoals boek 2 zegt :

19. In hele lage doseringen dient het als een medicijn. Het is dan goed gif. Wij moeten in ieder geval voldoende tegengif hebben om hier tegen bestand te zijn.
20. Wij kweken daarvoor bepaalde spinnen, die wij dan melken voor hun gif. Maar ook dit gif mag niet genomen worden in te hoge doseringen, omdat dat verlammingen kan brengen.
21. Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.

Voorzichtigheid is het ware medicijn, maar hoe ontstaat voorzichtigheid ?
Daarvoor moeten we naar boek 4, de ijszee. Daarin wordt ook de aten spiegel besproken, de rode spiegel, als de rode planeet, die de dualiteiten laat zien die de mens nodig heeft om opgevoed te worden.

In het hemelse ijs wordt de mens losgesneden van de valse netwerken, van de valse spinnen en hun webben. Hierin ontstaan de ware spiegels, de hemelse spiegels van de rode planeet, en wordt de mens aangesloten op profetie. In het rode ijs worden de hemelse robotten gemaakt van de rode planeet, want er kan dan geen menselijke inmeng meer zijn. In dit ijs ontstaat ook het ware vuur, de ware netwerken. Die netwerken zijn in de mens zelf. Die netwerken zijn van de natuur. Die netwerken zijn van de gnosis.

17.De zee van ijs zal het zicht verscherpen.
18.Hiermee zal je het zicht van de volkeren kunnen genezen.

19.Hij zag het als de juwelen van de wereld, de poorten naar de schatkamers in het binnenste van de aarde. Hij was diep symboliek, houdende van gedichten en kunst. Hij kon systemen doorzien.

Het ijs kan het vuur temmen.

24.De boekcode is anders dan simpele lezers zouden denken. Het boek is een kunstboek, een boek van spiegelingen en symmetrie, van woordraadselen, en een code, die uitgelegd wordt aan hen die volgens dit boek een hartsrelatie met de schrijver hebben.
25.Het was een woord geschreven in oorlogstijd, in een tijd van gevaarlijke spionage. Zij moesten hun boodschappen vermommen en beschermen. Het is een cryptische kunst, geen gewoon boek.

26.Woord voor woord, kauwende en slikkende, op zoek naar symmetrie, op zoek naar verbanden en

de geheime tunnels.

27.Het een sluit het ander niet uit. Het boek beschrijft verschillende gebieden en verschillende seizoenen. Er is een mogelijkheid om door de verschillende spiegels heen te stappen. Het is een boek met een strenge etiquette, een boek met diepe spelregels, op de rand van het betoverde, je lokkende naar diepere bossen.

Hier wordt dus beschreven hoe je tot de ondergrondse tunnels kunt komen waar boek 2 het over heeft. De mens moet de taal leren temmen, leren begrijpen, creatief leren omgaan met taal. De mens moet de taal leren melken. Talen zijn ook als spinnen. Ze zijn potentieel gevaarlijk. Daarom moet de mens het rode pad door de talen zien te vinden.

23.Gij moet de creativiteit van de taal niet aantasten.

34.Hij ontdekte een nieuwe wereld ... een wereld die vroeger altijd weggewimpeld werd ... waar grote slagbomen voor stonden ... met prikkeldraad en hekken met lange scherpe punten ... Hij was er overheengegaan ... Het had hem bijna zijn leven gekost ... En nog steeds leek het alsof hij zwom in een zee van vuur en ijs .... reikende naar .. de overkant ....
35.Hij begon het materiele meer en meer als een gevangenis te zien ... Hij begon meer en meer de verwoestende gevolgen van materiele communicatie in te zien ... Hij voelde de duistere krachten van licht en geluid ... die hem opgesloten wilden houden in deze aardse gevangenis ... Hij begon meer en meer te leren van de natuur, die hij zag als doorgangen naar het meer-dimensionale ... Hij zag hoe bomen met elkaar communiceerden, planten en bloemen ... Hij zag hoe dieren communiceerden .... dat was niet materieel ....zoveel werelden met elkaar verbindende .... En ja, dit was een fijnere materie ... met een diepere sensitieve inslag .... dit was ervaren ... dit was contact hebben ... dit was leven ....

36.Hij begon meer en meer de natuur op te zoeken .. vooral de bossen …

37.Dan krijgt hij een droom waarin hij de overkant van de ijszee bereikt ...

De mens moet zich dus uitstrekken naar de wedergeboorte in het ijs, en de wederopvoeding in het ijs.

Boek 5, het beest, gaat over het ontvangen van het rode. De mens mag het niet rechtstreeks ontvangen, want dan zou het ijs voortijdig vernietigd worden, en dan zou de mens in een moeras van valsheden wegzinken. Het rode zicht kent verschillende wetten, waarvan de eerste wet is : Niets komt rechtstreeks. Alles komt met omwegen.

De mens moet leren door verhalen om te gaan met deze potentieel gevaarlijke energieën. De verhalen draaien om de energie heen, ook om de spinnen, om de sociale verschijnselen, om de culturen met hun eigenaardige religies en talen, om ze te melken, om ze te temmen en te fokken, opdat ze medicinaal zijn in kleine beetjes en niet als een overdosis.

Hoofdstuk 52. Veilig bij de bijen en bloemen des hemels

Het gevaar van spinnen kan dus alleen bedwongen worden door ijs, wat zich ook uit in verhalen, er omheen draaien en zo langzaam tot de kern komen, niet rechtstreeks, want dan wordt je opgeblazen. De spinnen, oftewel de sociale netwerken om ons heen, moeten gemolken worden op een afstand, en dan kan alles gedoseerd toegediend worden en kan de overdosis voorkomen worden. IJs is dus een metafoor van het loslaten, het afstand nemen, het onthechten, zodat eerst de tussenstappen en de strategieën bekeken kunnen worden. Dit is dus de vierde stap op het traject van de Vur om door de wildernissen van de rode planeet heen te kunnen komen, om zo eerst te komen tot het Vur gebied, en daarna tot het Bilha gebied, het gebied van de natuur volkeren. Maar boek 4, de ijzee, heeft dus ook nog iets anders nodig, boek 6, de bomen. Want de bomen zijn een metafoor voor volharding, het vastwortelen. De mens moet leren volharden in het ijs, anders wordt de mens weer meegezogen door het sociale ego, meegetrokken met de spin, Jasso, van reclame en koopziekte. Het gaat er dus om tot de ijsbomen te komen, de verbinding tussen boek 4 en boek 6. De jongen van boek 6 heeft de boomziekte voor zijn eigen bescherming :

Hij had een vreemde ziekte, waarin hij vaak flauwviel, en vaak kon hij moeilijk praten. Ook had hij vaak last van verkrampingen, en dan kon hij zich vaak niet bewegen. (:1)

De bomen zijn dus een beeld van de heilige gebondenheid, die bescherming geven wanneer er aanvallen van de stad zijn. De mens moet dus min of meer 'epileptisch' zijn als de mens zich in de gevaarlijke mijnenvelden van de stad begeeft.

Deze volharding moet dus diep genoeg gaan, anders wordt het weer losgerukt door de wind, door de stormen. Vandaar dat het zevende boek van de Vur de Diepte heet. De ware diepte is de eeuwigheid. De mens moet zich dus voor eeuwig vastwortelen. De ware volharding kent geen tijd.

1.De eeuwige diepte, de oneindige diepte, in het hart van de mens, zo verborgen gehouden.
2.En zij zeggen u : 'Kom tot God', en zij houden de diepte achter.
Vur doorziet de mensen, door Haar diepte.
Zij troont niet in trots en Haar tronen vallen niet.
Zij staan vast in diepte. Zij leven vanuit de rode steen.

De metafoor van de eeuwige diepte is de rode steen. De mens moet tot de kern van de rode planeet komen. Daartoe is het pad van de Vur.

3.Nog steeds voel ik de striemen van Uw Diepte. Het heeft mij genezing gebracht. Vaak heb ik erover nagedacht, over Uw koele Kennis die mij steeds weer leidt. Veel dingen begrijp ik niet. Ik ben jong, en wat is een mens ? Ik heb gedanst op Uw vuur, en mijn schoeisel verbrand. Wat is het dat u naar de mens omziet ?
De poorten van de demonologie worden in de eeuwige diepte wijd geopend, en dan wordt het ego losgesneden, dus de tucht wordt daar hersteld. Het zijn de striemen van ijs.

9.Waar zij de honger stierven, zo vol van honing zijn zij nu, veilig bij de bijen en bloemen des hemels.

Honger betekent de machten van reclame en koopziekte, de lust tot geschenken, te overwinnen, door het eeuwige ijs. Schep daarvoor ijs uit de bomen. De Jasso spin bewaakt het Vur gebied, de overgang op de rode planeet. Hij is heel snel en overmoedig, grijperig, en schiet plaatjes in het hoofd van de mensen, lokplaatjes, en geeft valse prijzen aan hen, valse complimentjes. Zo valt de mens in slaap, in een roes, van zelfverheerlijking en zelfaanbidding, en zo heeft hij hen. Hij is een groomer, een omkoper, een verlokker. Hij brengt mensen onder de drugs. Hij is de valse natuur, en hij gebruikt zelfs de valse tederheid van een moeder om zijn doel te bereiken. Hij geeft dan suggesties : doe dit maar, doe dat maar, met een valse zachte moederlijke stem of de stem van een andere vrouw. Hij is een kameleon, een shape shifter, een familie shifter. Hij vormt de massa's mensen om ons heen. Hij is genaamd 'de verschrikkelijke'.

10.Kom vlucht met mij. De dagen van de honger hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in 't hart van de diepte. Kom, haar armen wijdgespreid, als zoete honing op haar dekens, als open boeken rijzen zij, van het woord op haar tong. Kom, grotere diepte is zij, door daken heen breekt zij, om de kinderen naar huis te brengen.

Daarom is het van belang een ontmoeting te krijgen met moeder rode planeet, die zich niet aan de oppervlaktes bevindt, maar in de eeuwige diepte, waar een mens alleen door volhardende honger kan komen, door het volharden in het ijs. Geef het niet op voordat je over de eindstreep bent gegaan, want dan kom je niet tot haar, maar dan kom je in de klauwen van de valse moeder, de spin Jasso, het valse sociale netwerk. Neem geen suiker van de stad, maar ga de wildernis in op zoek naar de eeuwige natuur honing, het verminderende zoete. Stop niet voordat het vereeuwigd is.

11.Door bloemen heen, de waat'ren van grote diepte, boeken van honing openen zich voor u, als de spelers van de nacht, om hen allen thuis te brengen.

Dit is ook de boodschap van het Eeuwig Evangelie : Kom tot de nachtspelers. Leer spelen met de elementen, leer te melken, en benader het niet rechtstreeks. Kom tot de nachtspelers die hiertoe de verhalen vertellen. Beveilig je boodschappen in cryptiek en symboliek.

8.Nachtspelers van de rode traan, openen hun monden als de kinderen, en turen voor uren uit de ramen. Zij hebben jou dan ook gezien.

39.Zij zijn van de rode traan, en kennen alleen veel verdriet, waar golven ontwaken.

40.De rode traan valt, het vuur verspreidt zich. Er is niets meer aan te doen. Het is te laat, niks meer te blussen.

41.Mijn hoofd wordt zwaar, ik voel de pijlen. Zij willen mij splijten, mijn hart doorboren.

42.De betovering zou worden verbroken wanneer de verhalen zouden worden verteld.

Hoofdstuk 53. De Besnijdenis van het Verstand

Het boek Filippenzen gaat over het alles achter laten om op de kroon te jagen, in het Aramees het jagen naar betekenis, een gedeelte van een boek, een zintuig. Die kroon wordt in 4:1 beschreven als de Filippenzen zelf, of het boek. Ook worden de Filippenzen de besnijdenis genoemd in 3:3. Het gaat dus om de kroon van de besnijdenis, als de rode kroon, het rode zicht. Als de mens het rode zicht ontvangt dan is dat een zeker weten, een besef dat alles een visioen is waarin je kunt verdienen, waarin je het rode kunt opbouwen. Het rode zicht is een subtiele rode gloed waar alles uit voort komt. Het is het nieuwe zintuig van onderscheiding waardoor de mens de verdichtende krachten kan omzeilen. In het boek Filippenzen is er de strijd tussen hen die het kruis volgen en de vijanden van het kruis die de buik als god hebben, oftewel de strijd tussen ascetisme en hedonisme.

3:18-19
Want velen wandelen – ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het ook wenende – als vijanden van het kruis. Hun einde is het verderf, hun God is de buik, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgezind.

Daarom is het zo belangrijk om uit te strekken naar de rode kroon, wat begint als de spotkroon. Filippi betekent beestenrijder, wat ook een beeld is van een spiegelhouder. Vandaar dat er in openbaring ook gesproken wordt over het beeld van het beest, wat helemaal teruggaat naar de Egyptische onderwereld boeken. De vrouw op het beest is dus de vrouw met de spiegel.

Kolossenzen 1 gaat over Filippi, de vrouw op het beest, oftewel de vrouw met de spiegel :

15Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, 16want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; 17en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; 18en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is.

Verder met het Vur traject. We komen dan aan bij boek 8, de achtste stap, de droom. Het 'tot de laatste bloem gaan' betekent gaan tot wat er nog is overgebleven, leren leven met het weinige wat je hebt. Dat zal je leiden, tot je spreken. De bloemen laten de cirkels zien, nuances, tussenstappen. Dingen worden soms afgenomen, opdat we er omheen leren werken. Het 'tot de laatste bloem gaan' betekent ook het tot de kern gaan. Het betekent dat wat er is overgebleven na het toetsen.

Boek 9, de Pijlen, gaat over de besnijdenis die leidt tot de rode planeet. Er wordt gesteld dat wij eigenlijk alleen de vijand kunnen overwinnen naar de mate dat we onszelf overwinnen :

Onze pijlen zullen niet diep doordringen, wanneer zij geen nachtmerries bevatten, wanneer zij niet eerst heel diep in onszelf zijn gegaan. (:23)

De besnijdenis moet ook uitgeoefend worden op het hoofd, het verstand, want er is zoveel waarvan de mens moet afkicken.

Hoofdstuk 54. De Vervangingsleer

Genesis 2:24 - Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn.

Alle bijbelteksten zijn gelijkenissen, en zo ook deze. Dit gaat niet eens zozeer om de aardse verhouding tussen man en vrouw, maar om de hemelse verbintenis tussen mens en natuur kennis. De mens moet leren los te komen van het aanbidden en blindelings volgen van zijn aardse ouders, en moet zelf ingewijd worden in de kennis. In het NT wordt God voorgesteld als een drie enige godheid, maar dit is dus bedoeld om de ouders te vervangen. De kennis wordt voorgesteld als een vrouw en zij bestaat nog uit twee andere delen : het spel, haar zuster, en het verhaal, haar vriendin. De mens komt symbolisch door het zogenaamde zwagerhuwelijk tot de andere delen. Hierin schuilt een grote belofte. De zuster van de kennis (het spel) snijdt de ongezonde bindingen door tussen de mens en zijn aardse moeder, en de vriendin van de kennis (het verhaal) snijdt de ongezonde bindingen door tussen de mens en zijn aardse vader. In de Vur is dit het grote mysterie van de vrouw met de witte laarzen en de vrouw met de rode laarzen. De kennis heeft deze delen nodig om haarzelf te uiten. De tekst uit Genesis is dus niet letterlijk bedoeld, maar geestelijk, wat ook weer door Paulus aangehaald wordt in de Efeze brief.

Efeze 5
31Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee
zullen tot één vlees zijn. 32Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en op de
gemeente.

De aardse ouders zijn een beeld van het materialisme waar het kind in wordt geworpen, maar dan moet het kind leren de dingen te zoeken die boven zijn. Het is dus een soort vervangingsleer. En dat komt ook van heel vroeger uit de Egyptologie waar er drie eenheden waren van godinnen.

De kennis die wordt voorgesteld als een vrouw neemt dus de taken van de ouders over, zowel de taak van de moeder als de vader, en daar gaat het ook om als er wordt gezegd : 'eert uw vader en uw moeder'. Natuurlijk gaat het hier ook om een diepere betekenis. In Efeze staat zelfs dat kinderen hun ouders moeten gehoorzamen. Dat gaat dus over het gehoorzamen van de kennis. Deze teksten zijn vaak door slechte, materialistische ouders uit het verband gerukt om hun kinderen aan hen, aan

het ouderlijke ego dus, te onderwerpen. Het is pure kindermisbruik, kinderhaat, kindermoord.

Er is ook nog een andere drie eenheid belangrijk, en dat is de drie eenheid van de kennis en haar twee dochters : geheim en woord. Geheim vervangt de vader en het Woord vervangt de moeder.

De natuur laat alles eerst door lenzen heengaan, anders heb je een overdosis. Pas als de mens de reflecties, de verdraaiingen verstaat, heeft overwonnen, kan de natuur hogere openbaringen geven. De mens moet dus eerst de juiste filters ontwikkelen.

Er zijn veel filters tussen het Vur gebied en het mensen apen gebied op de rode planeet. Het is een brug-regio waarin deze filters zich ontwikkelen, en waar iedereen doorheen moet. Ook rijden er allerlei treinen, zijn er allerlei stations. In het overgangsgebied moet de mens klaarkomen met het hele familie mysterie. De mens moet het geheim leren, en ook het gehiem leren bewaren, want de mens mag geen paarlen voor de zwijnen werpen, en ook is er voor alles een tijd. De mens moet dus het Woord leren, maar ook de stilte, het geheim. Zonder de stilte is er ook geen Woord.

De hersenen maken zelf lenzen aan die alles verdraaien en vervormen, omdat de hersenen de pure natuur krachten nog niet aankunnen. Maar in dit proces ontwikkelen de hersenen ook meer en meer filters.

In Openbaring 17, temidden van het openen van de hemelse boeken, wordt Johannes geleid tot de wildernis waar hij komt tot de dubbel-profetie 'de vrouw op het beest' die zowel het goede als het kwade kan voorstellen, zoals dit het geval is bij meerdere metaforen in het boek openbaring en door de gehele bijbel heen. Het is namelijk een spiegel. In ieder geval wordt zij de moeder van het geheimenis genoemd. Ook openbaring 12 gaat over de vrouw die vervolgens een kind baart, wat even later ten hemel wordt genomen, als een beeltenis van het Woord wat tot de mens neerdaalt en dan het pad toont naar boven. In die zin zijn dus Geheim en het Woord de dochters van de Moeder Kennis. Hierdoor komt de mens los van het aardse, zoals in de grondtekst Johannes ook de vrouw op het beest vereerd, waardoor hij tegemoet komt aan het gebod : 'Eert uw vader en uw moeder,' wat slaat op de hemelse realiteiten. Zo komt de mens los van de lagere aardse ouders en het ouderlijke ego. De vrouw op het beest is in het Aramees ook de moeder van de onderwereld, van het land waarvan geen terugkeer mogelijk is, als een beeld van de heilige gebondenheid en verbondenheid die niet verbroken kan worden.

Religie stopt niet zomaar en ook de christelijke brainwash stopt niet zomaar, en daarom is het belangrijk het te kunnen vertalen. Leer de hogere code ervan te kennen, zodat het je niet vast blijft houden. Verlaat het lagere christendom om tot het hogere ervan te komen. Er zal dus niet alleen een wedergeboorte moeten komen, maar ook een wederopvoeding en een wederscholing. Dat is dus ook een reden waarom een man zijn vader en moeder zal verlaten. Hij zal één moeten worden met de kennis in al haar facetten, opdat hij tot volle wasdom zal komen. Dan pas heeft hij ten volle zijn 'vader en moeder geeerd.'

Laten we hierin telkens weer onthouden : 'Niet door kracht, noch door geweld, maar door de natuur kennis.'
De natuur zal alles uitsorteren.

Hoofdstuk 55. Het Filippi orakel in de wildernis

Het geheim leren aanvaarden.
Het is belangrijk.

Filippenzen 1:2
genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.
Aramees : tucht en volmaaktheid zij u. Ook verbonden aan adoptie.
Door de tucht is er zo de heilige gebondenheid, waar Paulus zich ook in bevond (onthoud er is een goede Paulus en een slechte Paulus, een lage Paulus van het ego en een gnosis Paulus). In de Filippenzen brief is Paulus in gevangenschap. Paulus betekent het weinige, het mindere, de honger. Door hieraan deel te hebben, heeft de mens ook deel aan de adoptie (:7). Het gaat dus niet om de persoon, maar om het principe van het hongeren.
In vers 9-10 stelt hij dat deze liefde, hob in het Aramees (vgl. de hongerende Job), als wijsbegeerte leidt tot onderscheiding die tot onberispelijkheid leidt. Dit is het vruchtdragen (:11), oftewel het terugkeren in het Aramees.

Dan stelt hij dat hij in de gevangenis zit, wat ervoor zorgde dat het evangelie meer werd gepredikt, en dat sommigen dit vanuit het kwaad doen, en anderen vanuit het goede, dus eigenlijk als een reflectie van zijn gevangenschap, dat sommigen de valse gebondenheid, de aardse gebondenheid, laten zien, en anderen de ware gebondenheid, de paradijs gebondenheid, maar dat zo in beide gevallen het evangelie wordt gepredikt, oftewel de goede boodschap van kennis, waarover hij zich dus in beide gevallen verblijdt. Paulus ziet dus heel duidelijk de waarde in van de dualiteit, van het geheime woord en het geopenbaarde woord, de twee dochters van de kennis. Paulus stelt zich op als voorbeeld, dat de mens door hem, door zijn gevangenschap, deel krijgt aan de geestelijke adoptie, als het pad van tucht tot de volmaaktheid. Maar dit is dus niet de persoon Paulus, maar het principe van het honger pad.

In de Filippenzen brief komt Paulus, de honger, tot de godin Filippi, wat in het Grieks de liefhebber van het beest is, de begeerte, het hongeren, naar het beest, het rijden op het beest. Filippi ligt ook in een gebied waar oorspronkelijk beestencultussen waren, ruitercultussen, en was oorspronkelijk een nederzetting van amazones, net zoals Efeze. In Germanië werden ze ook de valkyren genoemd (Noord), of de walkuren (Zuid). Zij waren vrouwen die op beesten reden, maar dit had een hele diepe betekenis. Het beest staat namelijk voor het geheim, de stilte, het niet spreken. Filippi is dus

de begeerte naar het geheim, de verborgen diepte, het liefhebben ervan, het hongeren erna. Paulus betekent de hongerende. Hongeren betekent dat je niet materialistisch om je heengrijpt om je eigen koninkrijk te bouwen, een stad en een naam, maar je wordt in Tantalos geworpen, waar alles van je wegglijdt, en waar je op zoek bent naar het hogere, de dingen van boven. Je maakt jezelf geen schatten op aarde. Het is het hongeren naar de diepere natuur, het rode. 'Mag ik wat van dat rode, dat rode daar,' en daar verkoop je alles voor. De vrouw Filippi, de natuurkennis, rijdt op het beest, het geheim, haar dochter, haar vrucht. Ook heeft zij een beker in haar hand, haar andere dochter, een andere vrucht. De beker is een symbool van de moederborst die melk geeft, het Woord.

In Filippenzen 1 spreekt de hongerende, de wijsgeer, de geheimgeer, over zijn gevangenschap en lijden. In hoofdstuk 2 bespreekt de hongerende het hongeren, het pad van het minderen, tot het minste :

3zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, 4maar ieder lette ook op dat van anderen.
5Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in de gebalsemde (de gekruisigde) was, 6die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, 7maar zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is.
8En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft hij zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

Hij spreekt daarna dat dit een offer is en een eredienst, en hij vraagt Filippi om hen te ontvangen, zoals Johannes ook de vrouw op het beest vereerde. Johannes is in dat opzicht zeer belangrijk. Johannes heeft zijn oorsprong in het Hebreeuws en betekent 'het hongeren heeft vrucht gedragen', als het hongeren dat tot het geheim heeft geleid. Yowchanan betekent namelijk God, Jehovah, heeft beloond, heeft ingenomen, aangenomen (adoptie). Jehovah komt van hava, de Hebreeuwse naam van Eva, wat vallen en hongeren betekent, of de moeder van de gevallenen en de hongerenden, de moeder van de levenden. Vandaar dat alleen de hongerende, minderende mens, Filippenzen 2, tot God kan komen, tot de natuur kennis. In de grondteksten van het OT rijdt God ook op een beest, op de beschuttende engel, oftewel het geheim. Dit is de vrucht van God, de dochter van God. Rijden heeft dus een hele diepe betekenis, als in voortbrengen. God draagt in het OT ook een beker :

Psalm 75
9Want in des Heren hand is een beker
en de wijn bruist daarin, overvloedig gemengd;
Hij schenkt daaruit tot de droesem toe,
alle opstandigen (rasha) op aarde moeten hem zuigende drinken (Aramees : worden erdoor gewassen, getuchtigd).

Dit spreekt over de beker als de borst van God. God is dus weer duidelijk de Godin.

Jeremia 51
7Babel was in de hand des Heren een gouden beker die de gehele aarde dronken maakte; van zijn wijn dronken de volken, daardoor werden zij verdwaasd.

Jesaja 51

17Ontwaak, ontwaak, sta op, Jeruzalem; gij, die uit de hand des Heren de beker zijner grimmigheid hebt gedronken, de kelk der bedwelming hebt leeggedronken.

Jeremia 25
17En ik heb de beker uit de hand des Heren genomen en die aan alle volken, tot welke de Here mij zond, te drinken gegeven.
28Als zij weigeren de beker uit uw hand te nemen om te drinken, zeg dan tot hen: Zo zegt de Here der heerscharen: Drinken zult gij.

Genesis 44
17Maar hij zeide: Het zij verre van mij dat te doen; de man, bij wie de beker gevonden is, die zal mij tot slaaf zijn, maar gij, trekt in vrede naar uw vader.

Psalm 23
Hebreeuws
5Gij richt voor mij een tafel aan (in de tabernakel)
voor de ogen van wie mij benauwen;
Gij neemt mij aan als offer,
mijn beker vloeit over.

Het heeft dus een dualistische betekenis. Het spreekt ook over de heilige gebondenheid. Psalm 23:5 gaat over de symboliek van de sexualiteit als beeld van de relatie met God, in het Hebreeuws. De mens offert zijn zaad aan God in het hoogtepunt van de onderdrukking door de vijand, in het hoogtepunt van de (heilige) gebondenheid (Hebreeuws). Tsarar is namelijk de gebondenheid, de restrictie. In het Aramees is dit een oorlogstafel. De mens moet eerst door het hongeren, in de wildernis, afsterven aan zijn ego, om zo zijn zaad te offeren, het overblijfsel. Zo komt de mens in een bepaalde geestelijke vervoering, dronkenschap, in het Aramees. De vrouw op het beest is dronken geraakt door het verslaan van de vijand, door de openbaring van het geheim, en deelt deze dronkenschap ook uit aan een ieder die haar volgt, een ieder die zichzelf heeft overwonnen, ontmaskert, onderscheiden.

Klaagliederen 4
21Verblijd en verheug u, gij dochter van Edom,
gij, die woont in het land Us –
ook tot u zal de beker komen,
gij zult dronken worden en u ontbloten.

22Uw ongerechtigheid, o dochter van Sion, heeft een einde,
Hij zal u niet weer in ballingschap doen gaan.
Uw ongerechtigheid, o dochter van Edom, zal Hij bezoeken,
uw zonden openbaar maken.

Het mes snijdt aan twee kanten. Naaktheid is een beeld van zowel openbaring als ontmaskering. Dit gebeurt in de dronkenschap die zowel over het goede als het kwade zal komen. Het Geheim zal leiden tot het Woord, en het Woord zal het voorhangsel doen scheuren en een nieuw voorhangsel oprichten.

Deze dronkenschap is dus de besnijdenis, waar Filippenzen 3 over spreekt. De voorhuid, de vijand, zal zo weggesneden worden. Het ego zal niet meer bestaan. Het zal vergaan in dronkenschap. Het ego zal het overblijfsel dan loslaten. Dan zal het zaad, de kern, komen op het altaar. Paulus, de hongerende, wordt zo tot Johannes, de beschonkene. Het is belangrijk hierin balans te blijven houden, opdat de dronkenschap heilig blijft. Paulus, de hongerende, is het pad tot Johannes, de heilige dronkenschap, maar wek haar niet op voordat het haar behage. Omhul je in de heilige vreze des Heeren. Paulus, de hongerende, moest eerst tot Damascus komen, om door deze vreze geslagen te worden. De ware vrucht van het hongeren is de heilige gebondenheid, zoals Johannes geheel door de hemelse vrouw werd ingenomen, wat ook de wortelbetekenis is van zijn naam (chanan-chanah). Dit beeldde ook de ballingschap uit waarin Johannes verkeerde op het eiland Patmos. Ook Paulus was al in deze gevangenschap waarin hij de Filippenzen brief schreef. De dronkenschap kan alleen worden opgeroepen en veilig gesteld worden door de heilige gebondenheid.

In Filippenzen 4 heeft Paulus een soort Johannes ervaring :

12Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in verzadigd worden als in honger lijden, zowel in overvloed als in gebrek.

11Niet dat ik dit zeg, als zou ik gebrek lijden; want ik heb geleerd met de omstandigheden, waarin ik verkeer, genoegen te nemen.

Hij heeft geleerd dankbaar te zijn en tevredenheid te vinden in het hongeren, in het minderen, de waarde ervan gevonden. Hij heeft deze sobere dronkenschap in de natuur gevonden, zoals Johannes de vrouw op het beest tegenkwam in de wildernis.

18Nu is alles voldaan en ik ben rijkelijk voorzien; alles is aangezuiverd.

Hij heeft hier een Messiaans 'alles is volbracht' moment. Paulus heette oorspronkelijk Saul, zijn Israëlitische naam (van Selah), wat in de wortels het raadplegen van een orakel betekent. De mens moet deze balans leren vinden tussen Geheim en het Woord, de twee vruchten van kennis. Dit zijn de twee facetten van de kennis die de mens moet blijven vereren. Paulus moest dus heel diep in gevangenschap om dit orakel van Filippi te kunnen raadplegen.

Het is dus belangrijk te beseffen dat als men een filosoof wil zijn, een wijsgeer, dan moet men ook een filomuo zijn, een liefhebber van het geheim, van de stilte, waarvan de filo-hippoi, filippi, de liefhebber van het beest, een beeld is. En dan moet de mens dus ook een filo-peinao zijn, een liefhebber van het hongeren, wat overigens van penes komt, arm (vgl. het mannelijke geslachtsdeel, penis, de arme, de hongerende), en peno, het zwoegen voor het dagelijks levensonderhoud.

Al deze karakters zoals Jezus, Paulus en Johannes zijn natuur principes van de geheimen van de vruchtbaarheid en het eeuwig leven, het bestaan op zich. Letterlijk betekent de filo-hippoi (filippi) de paardenliefhebber, wat we ook weer terugzien in Openbaring 6, de opkomst van de paardenruiters. In het Aramees kan het paard ook vertaald worden als wildernis loopbrug, waardoor Filippi in dit opzicht ook de liefhebber van bruggen betekent. Het derde paard is dat van de honger. Telkens weer worden deze bruggen door beesten aangekondigd. Deze bruggen worden voor het

volk gelegd, als orakels. En de Vur stelt : beide overkanten van de brug zullen branden. Er is alleen leven op de brug (112:5).

Aan de beide overkanten van de brug waren oorlogen, waarin het ego moet afsterven. De tweede ruiter, of beestenrijder, in Openbaring 6 is die van de oorlog, het rode, als beeld van de besnijdenis. En dat moet ook wel, want zonder de besnijdenis kan men niet de brug op. Het leven is dus te vinden in het mengsel. Het is niet alleen maar hier of daar, maar er ergens tussenin. De vierde ruiter, of beestenrijder, is die van de dood, van de dood aan het ego.

Hoofdstuk 56. De Egypto-Aramese achtergrond van Filippenzen

Als de man tot de vrouw gaat is dat een beeld van het zaad wat in de aarde gaat. Het zaad is het overblijfsel, de kern, wat voortkomt vanuit de grote verdrukking, en heeft zo een schuilplaats in de aarde. De vrouw baart een kind, wat al snel tot de hemel wordt genomen, in Openbaring 12. Dan vlucht de vrouw naar de wildernis (:6). Hierin komt de aarde de vrouw te hulp. Ondertussen vindt de vrouw een beest om op te rijden. Ze is namelijk tot het dualistische en demonologische geheim gekomen om het ego te overwinnen. Johannes vindt haar in de wildernis in Openbaring 17. Het is een spiegelend, paradoxaal verhaal. Filippi heeft dezelfde betekenis als de vrouw op het beest, en daarom is het een sleutelboek om dit orakel te begrijpen. Paulus, de hongerende, stelt in Filippenzen 4 dat naar de mate de mens deelt in zijn verdrukking deelt de mens in zijn verrukking. Zo kunnen we dus ook het hele opname mysterie begrijpen, want dit heeft te maken met de vrouw op het beest, met Filippi. Dit is dus in de Aramese grondtekst een mysterie van adoptie.

De vrouw zit dus op een beest in de wildernis, en aan vele wateren, de volkeren. Ook dit was al genoemd in Openbaring 12 :

15En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. 16En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen.

De aarde splitste deze stroom op. Dat is de eerste hulp bij ongelukken, dat het kwaad gesplitst wordt, geanalyseerd, bestudeerd. Dat is het vak van de demonologie, en vandaar dat de vrouw op het beest in Openbaring 17 aan deze wateren zit. Hoererij kan in het Aramees zowel heilig zijn als onheilig. Paulus spreekt zelfs over de heilige tempelhoeren van Filippi in de originele Aramese grondtekst van het boek Filippenzen in 4:22. Zij zijn onderdeel van de gemeente en onderdeel van de heiligen, zoals Jezus zegt in Mattheus 21 : 'Voorwaar, Ik zeg u, de tollenaars en de hoeren gaan u voor in het Koninkrijk Gods.' Dat gaat ook over bekeerde hoeren, maar de heilige tempelhoeren zijn degenen die de mens verbinden met God, waarin de relatie tussen man en vrouw metaforisch is. Dit

hoeven niet eens mensen te zijn, maar kunnen ook godinnen zijn die dit uitbeelden, zoals in de Egyptologie. De gnosis omtrend deze dingen ging in die tijd veel dieper. Het waren filosofen.

Nu is hoer een scheldwoord, maar het kon vroeger veel meer betekenen. Laten we hierbij ook denken aan het rode touw van de hoer Rachab waardoor redding kwam, als beeld van de heilige gebondenheid. In de geestelijke wereld moet je ook de relatie met God verdienen, kopen, dus vandaar dat het weleens vergeleken wordt met heilige hoererij. Dat is dan metaforisch, niet letterlijk, en bovenal is het dualistisch. Je kan al heel snel met dit soort dingen de mist ingaan als je je niet aan de demonologische regels houdt. Demonen staan altijd weer op de loer om gaatjes te zoeken. Vandaar dat de gehoorzaamheid volkomen dient te zijn, en dat kan alleen maar in de heilige gebondenheid. Toen Jezus de geestelijke vervulling had ontvangen werd hij in de woestijn gedreven om op zoek te gaan naar de heilige gebondenheid. Dat is dus de zegen die erna komt. Het stopt dus niet met de geestelijke vervulling. Als je het geestelijke hebt ontvangen, dan begint de tocht uit de stad tot de wildernis, en zijn er de slopende gevechten met demonen en al hun verzoekingen, zoals Jezus die ook had. Het is een verhaal, maar deze principes zijn realiteit. Het is filosofie.

Paulus kent al deze dingen en deze gevaren, en streeft daarom naar het ontvangen van de kroon van de besnijdenis, de rode kroon, zoals ook de koningen, de overwinnaars, van het lagere Egypte, de Nijl delta, deze kroon ontvingen. Vandaar ook weer dat de vrouw op het beest aan vele wateren zit, aan de Nijl delta. In Openbaring 17 was zowel het beest rood als de vrouw, die gehuld was in rood. De letter N werd in de voor-dynastische tijd uitgebeeldt door de rode kroon, en in het latere oude rijk werd dit uitgebeeld door een waterstroom. Het is de kroon van het rode wildernis land, ook wel deshret genoemd, waar het Amerikaanse woord voor woestijn uit voorkomt : desert.

In het boek Filippenzen in de westerse vertaling staat er veel dat men zich moet verblijden, en sommigen zien blijdschap zelfs als graadmeter om te zien hoe vol iemand is van God. Maar in het originele Aramees staat dit er helemaal niet. Er staat letterlijk : bloei met genoeg groen, oftewel : blijf groeien. Een heleboel mensen vertonen blijdschap zonder groei, of hun geestelijke groei gaat er zelfs door achteruit. Ze worden oppervlakkig en onderscheiden niet meer. Ze hebben hun kritische oplettendheid verloren. Wel geven ze degenen die dan niet blij zijn zoals hen de zwarte pieten kaart.

Hoofdstuk 57. De Egyptische Filippenzen - De Natuur Filippenzen

De christelijke tuin om ons heen gaat niet zomaar weg, maar we kunnen het wel ordenen en verdiepen, als doorgang tot de wildernis. Het is potentieel creatief materiaal, en wij kunnen de tuinieren zijn.

Het NT loopt via het Aramees terug naar het Egyptisch, waar het vandaan komt. Vandaar dat ook de Filippenzen brief oorspronkelijk Egyptisch is.

1:1 - Paulus en Timoteüs, dienstknechten van Christus Jezus, aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen.

Het woord 'dienstknecht' is abad in het Aramees, de taal van Jezus, een dochtertaal van het Egyptisch, wat komt van het Egyptische abata met dezelfde betekenis. Ook de Egyptische wortel uba betekent dienstknecht, en uba betekent ook openen en penetreren, het binnengaan van een vreemd land. Het woord is in de Egyptische taal ook verbonden aan de metaforische sexualiteit die de relatie met God uitbeeldt.

1:2 - Tucht tot volmaaktheid zij u en vrede.

Vrede is in het Egyptisch de dagelijkse leiding door een dagboek.

1:3 - Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk.

Voor de Egyptenaren is het geheugen de hemelvaart na de lange nacht van de vergetelheid.

1:4 - immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen.

Gebed is b-t in het Aramees, van het Egyptische n-t, wat hongeren en minderen betekent (n-t, nehet, nwt), en wat de betekenis is van het bidden. Een ander woord voor gebed is speru, wat ook de naam van een godin is die tegen demonen beschermde. Dit woord komt van de wortel sper, wat rib betekent. Toen Adam een vrouw kreeg vanuit zijn rib is dit dus in de Egyptische context dat hij een vrouw kreeg door het gebed, oftewel door het hongeren, het minderen. Ook sper, rib, betekent overigens gebed in het Egyptisch. Als tebh, gebed, is zij de wildernis godin van het gebed.

1:5 - wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe.

Deelnemen is setep of setepet in het Aramees, wat ook rechtstreeks vanuit het Egyptisch komt. Shetep is in het Egyptisch deelnemen, samenvoegen, en de sehetput zijn de verzoenoffers. Seheteput is de godin van het verzoen offer. Dit zijn dus zwaar heilige dingen. Men mag niet zomaar ergens aan deelhebben, en daarom is het deelhebben aan iets ook in het Egyptisch gelijk als het door vrees in de aarde zakken, oftewel de mens moet voorzichtig zijn, alert (ab).

Prediking is in het Egyptisch verbonden aan het overstromen van de nijl en aan het werk van vroedvrouwen, van de godin van de vroedvrouwen, Hi-t, Hiti, Hitiu.

Al met al was religie een filosofische taal voor de Egyptenaren die veel meer in de context van de natuur plaatsvond, als een natuur taal.

Hoofdstuk 58. de mijnen van filippi

Zitten wij niet helemaal tot onze nek in het christelijke ? Het lijkt wel op elke hoek van de straat in je gezicht gesmeerd te worden. We spreken daarom ook van de christelijke bezetting. Het Westen is grotendeels christelijk. Je kunt de bijbelteksten die telkens om je oren vliegen wel bijna dromen. Het wordt kinderen met de paplepel ingegoten, en het is heel dubbel. Maar hoe hieraan te ontkomen ? Het eerste antwoord is dan de Egyptische wortels die een ander inzicht geven. Het zijn namelijk geroofde Egyptische schatten.

De mens is omringd door psycho-matadoren, oftewel psychodoren die telkens weer het psyche van de mens proberen te bedriegen en te doorsteken. Als antwoord hierop moeten wij in de bijbelverzen van het NT gaten boren helemaal terug tot het Egyptische fundament, als mijnwerkers. Zo kan de mens terug tot de Afrikaanse en amazone natuurbronnen. Het oorspronkelijke Egyptische NT is zo een poort terug tot het oer en het buitenaardse oer. Ook is het een sleutel tot de rode planeet, de Vur en de Bilha.

Filippenzen

1:6 - Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat wat in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten.

In het Aramees staat er dat alles op de juiste plaats zal komen. Het is een werk van ordening (slm). Voleindigen (menkh-t, menq) is in het Egyptisch een touw, of de godin van de touwen, ook voorgesteld als slangen, Menqit, als beeld van de heilige gebondenheid. Vandaar dat het rode touw in het OT een beeld van redding was, en ook de slang in de wildernis die Mozes opstelde. Als qem, een ander Egyptisch woord voor voleindiging, betekent het het openen van de zintuigen (qemh). De voleindiging is ook het terugkeren tot de tuin (kam). Ook is de voleindiging de heilige gevangenschap (tchera). Op een vreemde manier beeldde Paulus dus al de voleindiging uit in de gevangenschap. Ook Eden was een gesloten plaats, een tuin met een omheining.

1:7 - Zo van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van de waarheid van het evangelie, deelgenoten zijt van de mij verleende tucht tot volmaaktheid.

Laten we beseffen dat als we in gevangenschap leven dat we dan al bezig zijn met de voleindiging, omdat dit allemaal symbolisch is voor de heilige gevangenschap.

1:8 - God toch is mijn getuige, hoezeer ik met ontferming naar u allen verlang.

In het Egyptisch is het geheugen een getuige, de recorder, en dit gebeurt door pijnen en verwondingen (skha-t). De bloem is hiervan een beeld, omdat de bloem de cyclus van het leven, van vruchtbaarheid laat zien, zaaien en oogsten, de tussenstappen (utch). De bloem zorgt er dan ook voor dat het geheugen gerelativeerd wordt.

1:9 - En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid.

De kennis groeit door het geheugen als een getuige, wat in 1:8 wordt gebruikt in het Aramees als shad, van de Egyptische wortel skha-t. Het geheugen vaart ten hemel na de nacht van de vergetelheid. De vergetelheid is een facet van het Egyptische gebed, van het hongeren en minderen, want er is zoveel valse kennis die weer vergeten moet worden. De mens moet ook drastisch ontschoold worden in een heleboel dingen.

Liefde, hob in het Aramees, komt van het Egyptische aab, hab, wat ook het hongeren en minderen betekent, en het voleindigen. Er is dus geen voleindiging zonder mindering. In het minderen is de voleindiging. Aab is ook het merkteken van de wildernis godin, Set. Mer is een ander Egyptisch woord voor liefde, wat ook hongeren betekent en verbod. De Aramese wildernis god(in) van het OT is Maria, Mar, Mer, en zij is in het NT de moeder van Jezus. Mozes leidde het volk tot deze godin in de wildernis, de godin van het hongeren. Zij werd in de Egyptologie ook uitgebeeld als een heilige slang, het heilige touw, wat Mozes ook opstelde in de woestijn. Mozes was diep ingewijd in de Egyptologie. Mer staat ook weer voor de heilige gebondenheid en de opening van de zintuigen. Jezus is een beeld van de wedergeboorte, en die kan dus alleen plaatsvinden in de godin van honger, Mer, Meri. Dit komt voort vanuit het voortijdse Afrikaanse 'namerie', de natuurstof van het oer.

Mer of Meri is in de Egyptologie ook een naam voor Isis, Aset, Set, als de wildernis godin. Zij beeldt ook het touw uit, zoals Jezus in de wildernis tot het touw kwam in de zin dat hij sprak dat hij zonder God niets kon doen of zeggen. Ook het volk Israel kwam tot het touw in de wildernis, voorgesteld door een slang. Dit laat in de Egyptologie de brug zien tussen hemel en aarde.

In de Egyptische context bidt Paulus dus dat de honger, het minderen, overvloedig mag worden, opdat het de hemelse natuur kennis zou voortbrengen die de menselijke natuur zou overweldigen en innemen.

1:10 - om afgezonderd te zijn en te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn.

In het Aramees is de afzondering een beeld van de onderscheiding (prs). Deze regel was er al in het Egyptisch. De onderscheiding wordt in het Egyptisch voorgesteld als het hol van een slang, als beeld van de baarmoeder en de hel (ten). Dit is waar de hongerende afzondering toe leidt, tot het hol van het touw. De mens mag nooit zomaar het touw aanvaarden als een muis die denkt kaas te hebben gevonden. Vandaar dat het touw allereerst komt als slang, en de mens heeft eerst een worsteling met deze slang te voeren. Alles moet getoetst worden. De mens moet niet vallen voor overmoedig vertrouwen en overmoedige godsdienst, want men zou maar eens een afgod dienen. Onderscheiding betekent ook later in het Egyptisch (then).

1:11 - vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke is, tot eer en prijs van God.

Gerechtigheid is in het Egyptisch de diepere betekenis, en is altijd verbonden aan het touw, opdat de mens niet overmoedig oordeelt.

1:12 - Ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen mij wedervaren is veeleer tot bevordering van de evangelieprediking heeft gestrekt.

Dit zijn weer Egyptische principes, dat de pijn zowel inprintingen maakt in het individuele geheugen als in het collectieve geheugen.

Hoofdstuk 59. De Terugkeer tot het Oergeheugen

Verder op het Vur traject komen we bij boek 10, het Rode. Dit gaat over de ontmoeting met Hel, gepersonificeerd en gesymboliseerd als een vrouw :

25. Het gordijn achter haar was prachtig golvend met satijn, kant, wol en dierlijk touw. Door het raam zag hij niets dan vuur, maar het was als het vuur van drugs. Het speelde met zijn verstand, met zijn herinneringen, met zijn dierlijke instincten en met zijn filosofieen.

26. 'Mijn naam is de Hel,' zei de vrouw. 'Ik ben de plaats waar jij was. Je hebt haar overwonnen.'

27. 'Wie heb ik overwonnen ?' vroeg de jongen.

28. 'Haar, degene die loog over mij,' zei de vrouw. De vrouw pakte hem stevig beet en kuste hem. 'Mijn zuster, genaamd Leven. Mijn andere zuster is Dood.'

In vers 25 is zij verbonden aan het touw, als de godin van de touwen. In de Egyptologie is de hel de baarmoeder, het hol van het touw, van de slang. Mozes leidde het volk in de wildernis tot dit mysterie en stelde een slang op, en het volk moest tot de slang komen om te overleven. In de Egyptologie is er het Sokar mysterie waarin de ziel door de wildernis hongert en moet komen tot de grot van Sokar, de wachter van de mond, de stille, het geheim. Tevens is Sokar de wachter van de hel die onder de grond ligt, en hier ligt het mysterie van de wedergeboorte. Sokar is de wachter van de baarmoeder. In de Egyptische taal wordt Sokar op verschillende manieren geschreven. Ook de letters vormen verhalen op zich, want het zijn hieroglyphische orakels. Zo communiceerden de Egyptenaren met de buitenaardse natuur. Het was een natuur technologie. Hier ligt het voortijdse

Afrika en amazonië in gecodeerd.

In Bilha I, boek 31:6 wordt gesteld dat het volk in de wildernis werd geleid tot de Zukki stam. Soka-r, of Zukki-r betekent de poort (r, Egyptisch, mond) tot Zukki, als de godin van de touwen, van de heilige gebondenheid. Zo overleefde het volk. Maar hun ego ging de dood in, want in het boek Numeri, voordat de Israelieten tot het heilige touw, de heilige slang, kwamen werden ze gebeten door slangen, en velen stierven. Zij die niet in de heilige gebondenheid zijn en er niet toe naderen, worden erdoor gedood, als een beeld van het ego wat eerst moet sterven. Mozes leidde dus het volk tot het beest in de wildernis, tot het geheim, zoals ook Johannes in de wildernis tot dit dualistische geheim werd geleid. Goed en kwaad wordt hiervoor gebruikt. Al het kwade zal medewerken ten goede, wat ook de boodschap is van boek 10 in de Vur. Het gaat over de kus van verraad, de Judas kus, waardoor Jezus uiteindelijk werd geleid tot de wildernis buiten de stad, tot Golgotha, waarin hij verzoend werd met het geheim. Voor een volgeling van deze principes is dit onontkomelijk. Wee u wanneer iedereen wel over u spreekt. Verblijdt u in de vervolgingen. Het zijn dus sleutels.

Boek 11 van de Vur gaat dan over het meisje wat niet kon spreken, dus ook over het geheim, en hoe ze daardoor vals werd beschuldigd, beroddeld en verworpen. Maar dit was uiteindelijk wel de weg waardoor ze haar stem weer zou terugkrijgen. Ze kwam met hele andere mensen in contact, en werd bevrijd van haar orthodoxe banden.

Boek 12, de naaktheid, gaat over de ontbloting van het geheim, de openbaring, maar de wildernis heeft haar eigen camouflage en bedekt de lichamen met haar modder. En dan blijkt dit allemaal maar beschreven te zijn op een steen, op een kaart of plakaat. Zou het een grafsteen zijn ? Wij komen alleen tot het geheim en de openbaring ervan als wij aan ons ego sterven, als een testament, en dan zullen wij moeten leren het geheim te bewaren en niet voor de zwijnen te werpen. Wij moeten ons camoufleren in de wildernis. Ook anderen moeten de prijs betalen. Wij moeten het geheim bewaken tegen rovers.

De hel, het geheim, de baarmoeder, de wond, bouwde het geheugen op, als een weg tot het oergeheugen. Dit is waartoe we moeten komen tot de grot van Sokar, de Zukki-r. We moeten niet blijven steken in het geheugen, maar dieper her-inneren. Het oergeheugen zal alles op zijn plaats doen vallen. Daarom moet de mens ook weer zoveel vergeten, vastgelopen, vals geheugen. Daar gaat boek 13 over, de Witte Roos. Het vastgelopen geheugen, het oppervlakkige geheugen, is een droom. Het kan zelfs een nachtmerrie zijn. Daarom moet de mens dieper. Komen tot het onderliggende geheugen :

1. Ze zijn de kleermakers van je dromen,

Ze zijn de kleermakers van je geweten,

Je weet nooit waar je bent, terwijl je denkt dat je het weet,

Je bent er zelfs heel zeker van

2. Ze zijn de dromers, zo ver weg,

Ze verkopen hun dromen in de nacht,

De woorden lijken altijd weg te vagen,

In dit vreemde sieraad

3. Het is allemaal dieper binnenin,

Vreemde speelkaarten in de lucht,

Boeken, het alfabet van pijn

4. Het is als een nieuwe drug, een nieuw medicijn,

Ze weten niet meer waar ze zijn,

Hier begint een andere droom

5. Het is vreemder dan ze zich konden voorstellen,

Je weet nooit wanneer je echt wakker bent,

Wanneer Zij in de buurt is,

Ze realiseren het niet,

Ze zijn ver weg

Weer zien we de kaarten, zoals in het vorige boek. Het zijn kaarten op een steen, als testamenten. Alleen de mens die aan zijn ego is gestorven kan tot de kaarten van het oergeheugen komen, tot het museum onder de geschiedenis. Het is een verloren geschiedenis.

7. Ze dromen allemaal over donder buiten,
Donder en regen,

Zij spreekt in een taal die zij niet verstaan

8. Dit zijn de dansen van het slaaplied,

Hij voelde zich zo alleen nu,

Maar het deed hem geen pijn,

Het was alsof hij diep zweefde in de zeeen van genezing,

Het was alsof zijn geheugen niet meer bestond,

Want het was alleen maar een zieke interpretatie,

Van een gespleten verstand, terwijl er iets tussenin zat,

Zoveel dingen weghoudende

9. Hij wil niet meer terug, hij wil alleen dieper,

Er is een zachte donder in de lucht,

Witte donder, terwijl de hemelen openscheuren,

Hij zonk in een nieuwe realiteit,

Zijn ogen vertelden een honderd verhalen,

Het was als een mozaiek

Boek 14 gaat over het komen tot de rode veer. Wanneer een mens aan zijn ego sterft in de diepe nacht, dan komt hij tot de woeste zee van de dood, en dan moet hij wachten op de rode vogels, de rode ibissen, die hem over de zee van de dood zullen brengen. Dit zijn hele grote vogels. Achter de zee van de dood liggen de spoorwegen, de stations, waar de Vur ook over gaat. Het oergeheugen is te vinden op de rode planeet, de kern van het heelal. Zo blijft de mens veilig tegen het valse geheugen van de piraten.

11. Ze plunderden alles wat los en vast zat, en op een dag namen ze alles in, en namen de gevangenen mee in hun schepen naar een plaats diep onder de grond waar ze in de mijnen moesten werken.

Hier zien we dat de mens geplaatst wordt in de mijnen. Het is zwaar werk in het geheugen, zwaar en slopend. De piraten willen goud. Dan gaat het over de rode veer als wapen tegen de piraten, wat zelfs tot een gebod werd. De rode veer wordt beschreven als een geheim. Het is dus een mysterie, wat verder in de Vur besproken wordt. De mens moet dus uit de piratenmijnen komen, en niet meer werken voor de piraten. Er is een ander traject van mijnen wat in de Vur beschreven staat. Wiens mijnwerker ben je ? Eerst moet de mens met alles stoppen en door het hongeren en minderen komen tot het rode, tot de kernen van de wildernis. De mens moet eerst loskomen van piraatse goudlust. De mens moet genezen worden van piraatse goudkoorts. Het medicijn ligt in het rode. 'Mag ik wat van dat rode, dat rode daar ?' Ezau, de wildernis mens, gaf zijn eerstgeboorte recht ervoor op. Wat kon hem het schelen ? Hij hoefde geen aanzien in de stad. Hij gaf alles op, zoals Jezus aan het kruis, en zoals Paulus in de gevangenis. Alles wat hij wilde was het rode. Het is het mysterie van de rode veer. Wachten wij op de rode vogels, of stoppen we ergens halverwege omdat het te lang duurt, en keren we weer terug naar de piraatse arbeid, het lusten naar stads goud ?

Hoofdstuk 60. Filippenzen en het Afkicken van Sociale en Religieuze drugs

Filippenzen

4:1 - Daarom, mijn geliefde broeders, naar wie mijn verlangen uitgaat, mijn blijdschap en kroon, staat alzo vast in de Here, geliefden.

Blijdschap is in het Egyptisch het open zijn van hart. Het Aramese woord is hadwa, en in het Egyptisch is het aut ab, hat ab, met de wortel aut-a, de slang op de kroon, oftewel het verstand wat in de heilige gebondenheid is, het touw van het hoofd. Blijdschap is in het Egyptisch altijd gekoppeld aan wijsheid en inzicht (ab). Blijdschap is de ontmaskering, de openbaring van het geheim. Het is het openend aspect van kennis (unf).

Een ander woord voor blijdschap is mseka, wat ook kroon betekent, maar wat in principe een demonologische betekenis heeft, want het betekent ook dierenhuid, waarin de aan het ego gestorvene gehuld werd om zo opgenomen te worden. Meska, mseka, is de jacht en de slacht van het kwade, het ego. Hier komt ook het Aramees voor messias vandaan : mseka, wat ook christus betekent, en wat dus de gehulde in dierenhuid betekent, als terugkerende van een geslaagde jacht op het ego. In het Egyptisch is blijdschap, mseka, dus de huidenjager, of de drager van dierenhuid. Dit is niet letterlijk maar metaforisch. De dierenhuid beeldt de zonde uit.

Blijdschap als Rennu-t is ook de naam van de godin van de oorlogs-oogst, vgl. rennit, bijmoeder godin, en ook is het een slang op de kroon, een uraeus, als beeld van het touw rondom het hoofd, het verstand. Blijdschap is voor de Egyptenaren bepaalde climaxen van geestelijke vervoeringen en dromen (resi, reshi, resha). De mens gaat naar bed en zijn dagelijkse problemen worden in zijn dromen onthuld (haaut, hata).

4:2 - Euodia vermaan ik en Syntyche vermaan ik, eensgezind te zijn in de Here.

Vermanen, aansporen is b'y in het Aramees, bu, van het Egyptische saub, vermanen, wat sa-bu heeft als wortel, de jakhals gidsen van de onderwereld. Dit is dus een Anubisiaans vers.

4:3 - Ja, ik vraag ook u, mijn trouwe metgezel: wees haar behulpzaam. Want zij hebben tezamen met mij in de prediking van het evangelie gestreden, naast Clemens en mijn overige medearbeiders, wier namen staan in het boek des levens.

Het boek des levens, de ktab van het leven in het Aramees, is een gidsenboek. In het Hebreeuws is het leven het hongeren, het minderen. Het is dus het boek wat de hongerenden leidt in de wildernis, oftewel door de onderwereld. Ook dit is dus een Anubisiaans vers.

4:5 - Uw minderen (Aramees, zie hoofdstuk 2) zij alle mensen bekend. De Here is nabij.

Alle mensen is in het Aramees meer de gelijkgestemden, en het wordt aan hen geopenbaart.

De kroon waarnaar Paulus in dit hoofdstuk en het vorige hoofdstuk jaagt is de spotkroon, omdat hij eensgezind met de gekruisigde wil zijn. De jakhals is een beeld van spot. In de Egyptologie hebben

de palen waaraan het ego moet sterven soms de kop van een jakhals. Spot is het afsplitsen, het vervormen, aan de voet van de waterval van de emanatie, en de kracht waardoor een mens kan cirkelen. Spot is de echo die alles mengt, waaruit de nieuwe schepping voortkomt, dus alles werkt mede ten goede. De mens zendt iets uit, en het komt op verschillende manieren tot hem terug, wat een verschijnsel is van creativiteit. Daarna moet het geordend en vertaald worden. Daarom moet de mens de spotkroon dragen en geleid worden door de jakhals door de onderwereld. Ook de Judas kus is een onderdeel van de spot. Alles splitst zich af tot geheim en leidt de ingewijden tot de openbaring.

4:12 - Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in verzadigd worden als in honger lijden, zowel in overvloed als in gebrek.

De mens moet dus de parallellen en paradoxen van het leven leren begrijpen, want hierin ontwikkelt de mens zich. Het is de baarmoeder van het leven. Telkens weer vormen deze cirkels zich om de mens, als bloemen, en de mens moet de sleutel daartoe zoeken. Durft de mens de zee in te gaan, om het geheim van de golven te ervaren ? Durft de mens op zoek te gaan naar de piranha juwelen om zo te komen tot het oog van de piranha ? Daarover gaat boek 15, de Piranha, van de Vur. Blijven we bedriegelijke piraten in de stad, of ontdekken we hun geheim en komen wij tot de wildernis om als natuur mensen te leven ?

9. Hij begon te prediken over het komende oordeel over piraten : 'Ik laat je kiezen tussen twee wegen : Blijf de piraat wie je bent, of wordt een wilde. Keer terug tot de wildernis, of het oog van de piranja zal je slaan.' Hij ging van piratenhaven tot piratenhaven. 'Verlaat je huizen en volg ons,' schreeuwde hij. Ze marcheerden door de straten.

Dit houdt ook in de religies van de stad achter te laten en het te bekijken vanuit de natuur, te ordenen.

Filippenzen

4:21-22 - Vrede, groet iedere heilige. U groeten de broeders, die bij mij zijn. U groeten al de heiligen, inzonderheid die aan het huis des keizers verbonden zijn.

Vrede is in het Egyptisch het overzicht, en ook is het de borstmelk, als de openbaring van het geheim. Ook is het het voleindigen van een boek. (heri, hera, hetep) Het Aramese salam (Hebr. shalom) komt van het Egyptische sharm. Als sgerh is het een ingesloten plaats, als een omheinde tuin (vgl. Eden), en betekent het stilte en het graf.

4:19 - Mijn God zal in al uw behoeften naar zijn rijkdom heerlijk voorzien, in mseka.

Allereerst gaat dit weer over de openbaring van het geheim, de ontmaskering, de mseka. De rijkdom is in het Aramees geestelijk, wtr, een leven in openbaring, voorgesteld als regen of zomertijd. In het Egyptisch is het het fragment, de besnijdenis, ash-t, asha-t. Het is de diepere waarde van iets, het hebben van richting, een kompas, en het voleindigen van een cirkel. Het is het leegmaken van jezelf om water voort te brengen (aha). Rijkdom is voor de Egyptenaren het leren, de literatuur, boeken die over de eeuwigheid gaan. Het werd voorgesteld als een vuurspuwende slang in de onderwereld,

als een vuurspuwend touw, de heilige gebondenheid die de zintuigen opende, Khe-ti, khet. Dit leidde tot de godin van de eeuwige touwen voor verdere opening van de zintuigen.

Ga je mee op een tocht naar de diepere natuurfundamenten van de stad, tot het Egyptische fundament ? Dan zal het NT geopenbaard en ontmaskerd worden. We komen tot de kern. Daarover gaat boek 16 van de Vur, de roede :

11. We moeten stoppen om ons leven afhankelijk te houden aan de stemming van de mensen. Mensen zijn zo wisselvallig als het weer. Als het van de mensen afhangt, dan overleven we het niet. We verwachten teveel van mensen.

13. Je leeft niet door de genade van anderen. De mensen mogen niet de fundamenten van je leven zijn. Mensen kunnen je niet gelukkig maken. En als ze je dan toch gelukkig maken, dan is het Vur geweest, die hen heeft gebruikt. Maar Zij zou u net zo goed op een andere manier kunnen zegenen.

14. Indien iemand tot Vur komt, en niet achterlaat zijn vader en moeder en relatie en kinderen en broeders en zusters, ja, zelfs zijn eigen leven, die kan niet tot Haar komen.
17. We worden vrij van mensenvrees en mensenbehagenis. We behagen Vur om zo de mensen werkelijk te zegenen en te helpen. Bega de voetstappen van Vur.

20. De Heerin zendt Haar Paradox tot de cryptischen, de schijnbare tegenstelling, want er zijn meerdere seizoenen, en je kunt de steen draaien om van meerdere kanten te bekijken. Ook worden er meerdere talen gesproken. Vur heeft dus een veelvoudig doel, om de gehoorzamen binnen te halen, en de valsen af te scheiden. Vur is als een zifter en een toetser, een eeuwig pad voor de rechtvaardige, en tot een oordeel over de onrechtvaardige.

22. Diep onderin de aarde woont Vur als de indiaan die door de christelijke kolonisten werd vermoord. Wist u dat alles wat we om ons heen zien gebeuren, en wat gebeurde in de geschiedenis, naar boven kwam als een weerspiegeling van Eeuwige Realiteiten ? Zij kwamen aan de oppervlakte als verborgen boodschappen van Vur. Waarin Vur tot ons spreekt in verborgen taal. Waardoor we kunnen zeggen : Vur spreekt toch nog.
Dit is ook de diepere boodschap van Filippenzen, over het jagen naar de kroon van de sociale besnijdenis. De wijnstok moet sociaal gesnoeid worden opdat het vrucht voortbrenge. Het is het medicijn als je verslaafd bent aan sociale of religieuze drugs.

Hoofdstuk 61. Egyptische betekenissen van matteus 24 en 25

Matteus 24

1En Jezus ging de tempel uit en vertrok. En zijn discipelen kwamen tot Hem om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen.

In het Egyptisch werd de tempel voorgesteld als een vrouw (auit, aua-t), als een baarmoeder, de aarde (au-t), waar de jakhalzen waren om de mens door de onderwereld te leiden, als gids (auauit), als een beeld dat de spotkroon en het spotkleed die de jakhalzen vertegenwoordigden, de kroon van de besnijdenis, zou leiden tot wedergeboorte. De tempel was dus niet iets vrijblijvends, maar een heilige gevangenschap (vgl. Filippenzen). De vrouw als beeld van de tempel was vuil (au-t, autiu), omdat zij de natuur uitbeeldde, en zij was vuil als een beeld dat zij de oorlogsgodin was en godin van de jacht. De mens kwam tot de tempel om te hongeren, te minderen, los te komen van het materialisme, om zo ook zelf een tempel te worden, zoals Ra op zijn tocht door de onderwereld ook werd tot een tempel, één van zijn vormen (au-ti). Dit komt ook terug in het NT waar de mens zelf de tempel van God is. Daarom moet de mens leeg worden (auti). Ra moest vol worden van zijn moeder Noet, anders zou hij nooit meer boven komen. Hij was verstrikt in haar baarmoeder. Ra moest zichzelf volkomen legen door het hongeren, een proces wat ook beschreven wordt in Filippenzen 2.

De tempel werd in het Egyptisch beschreven als een rivier oever, als het krijgen van land onder je voeten (a-t). Het was het lichaam van God en een steen van grote waarde (aa-t), als een orakel. Boek 17 van de Vur, de steen, gaat over een heilige steen. Wanneer de steen verkeerd benaderd werd stierven er mensen. Het is een metafoor van het religieuze ego dat sterft. De Vur noemt het de steen van de slager. De tempel is het graf, en er is een graftuin omheen gebouwd (utchit, utcha-t). Het is de plaats waar de mens zijn leven achterlaat en waarin zijn hemelse zintuigen openen, als het oog van Ra (utcha-t). Het is de plaats van groei (utcht).

In het Aramees is het gebouw ook de groei, waar de discipelen Jezus op wezen.

De tempel is ook de plaats waar het leger verzamelt in het Egyptisch (ma), waar eensgezindheid plaatsvindt. Het is ook de plaats waarvanuit de oorlogs-oogst plaatsvindt. De tempel is het wapen in de hand van de soldaat. De tempel is een godin in de onderwereld, zoals ook de vrouw in het boek Openbaring (hett, he-t).

2En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ziet gij dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken.

Deze profetie is duidelijk uitgekomen, want het christendom heeft alles weggekapt van de Egyptologie, waarin alle diepere betekenissen verloren gingen. Hoewel str in het Aramees ook ontrafeld betekent.

6Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust;
want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet. 7Want volk zal opstaan tegen volk, en
koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn.
8Doch dat alles is het begin der weeën.

Dit gaat over de openbaring van de oorlogsgodin, de demonologie, en het hongeren om in de

demonologie ingewijd te worden. Deze verzen zijn dus metaforisch.

Matteus 25

1Dan zal het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met tien maagden, die haar lampen namen
en uittrokken, de bruidegom tegemoet. 2En vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs. 3Want de
dwaze namen haar lampen mede, maar geen olie; 4doch de wijze namen olie in haar kruiken, met
haar lampen.

De lamp is in het Egyptisch een beeld van een hemels slachtmes. De olie is een dierenhuid (gesu), wat betekent dat zij jacht moeten voeren op het ego, en sterven aan hun ego. De olie is ook een beeld van de jakhals god die de gestorvenen aan het ego door de onderwereld leidt, tot Osiris, de bruidegom. Zij die de olie, de jakhals (tekem, tekmi), niet als gids bij zich hebben kunnen dus niet tot de bruidegom komen.

Hoofdstuk 62. het (V)uur van de Vis

Als je het kruis altijd draagt met een glimlach en je er altijd in kan verblijden, dan is er iets goed mis. Het ware kruis is zwaar op sommige punten, in sommige seizoenen, en laat ons uitroepen : 'Waarom ?' Het ware kruis slaat je soms neer, en trekt je soms in slopende gevechten met jezelf, met de geschiedenis en met vijanden. Soms is het kruis ondragelijk en breekt het je en zeg je 'au !' Dat is een waarlijk kruis, geen gouden new age kruis in fluweel gewikkeld om je telkens te kietelen en je te bevredigen. Dat zou het Rigil Kent kruis zijn van de lachende kerk, die altijd een grap, een glimlach of een lach klaar heeft. Die kruisdragers hebben het zeer goed, denk je dan. Maar ze dragen een bedriegelijk kruis, een clown. Ze hebben altijd tekenfilmpjes in hun hoofd, en het is altijd disney tijd.

Nee, het ware kruis laat je niet altijd breed glimlachend overeind lopen. Het ware kruis laat je aan jezelf sterven en aan de wereld om je heen, tot het punt dat je denkt : 'Wat is er toch met mij aan de hand ?' We mogen het kruis ook op waarde leren schatten als brug tot de vergeten, verbannen en alleengelaten wildernis. Maar laten we eerlijk zijn : Het kruis kan ons soms zo diep snijden dat we niets op waarde kunnen schatten, en ook dat is het kruis. Soms zien we het gewoon niet meer zitten. Op sommige momenten werkt geen enkel truukje. En dan kunnen we alleen maar lijden en aan onszelf sterven, of dan is het overleven. Dat is natuurlijk een hele uitdaging, maar soms zien we dat niet eens. Soms gaat alles langs ons heen. Soms moet het geluk en het uitzicht slapen, en dan heb je het gewoon niet.

Soms kunnen we nergens bij, en slaapt de kennis. Soms zitten we in de lift of de wachtkamer, en kan alles flink oplopen.

De mens is in een geestelijke oorlogsvoering. Ook dit is een geestelijke oorlog, en zijn het geestelijke oorlogen. De mens is ergens ingegroeid in een verschrikkelijke vernauwing. De vijand is al afgemaakt, maar de mens is blijven steken in het geheugen en kan het oergeheugen nauwelijks bereiken. Toch is er een weg terug naar het oergeheugen. Ik had een serie dromen vannacht wat begon met een dode haai die aanspoelde op het strand, een demoon genaamd melhoorn. Later spoelden er veel meer dode haaien aan. Zij kwamen van de planeet rigil kent. De ziel van de mens is gevangen op deze planeet. Er heerst daar een duistere cultus, nog smeriger dan de chinese voetbind-cultus. Het is een bonzai cultus, van het Japanse woord bon, container, en sai, geplant. Het betekent vernauwen en verkleinen, en dit doen ze op rigil kent in deze cultus met zielen van kinderen en dieren, die in nauw glas worden gedrukt, en daarmee kunnen ze allerlei vormen maken, wat ze zien als kunst. Door buis-voeding worden de zielen in leven gehouden, en kunnen zo in die vormen groeien. Het is dus niet slechts voetbinding, maar binding van het hele lichaam, mismaking. Dit werkt ook door de hedendaagse tandofielen cultus heen, de tandementen, die hetzelfde doen door bot en zenuw onderdrukking. Deze geesten werken ook door scholen heen om de hersenen van het kind te misvormen, en zo hun gehele zielen. Alles gaat het glas in. Ook werkt het door de gehele religieuze en spirituele industrie heen. De haaien zijn een beeld van de nachtmerries van mismaking. Het zijn bonzai haaien. Door een bepaalde drugs weten die kinderen soms niet eens dat ze in glas groeien, en krijgen ze de illusie dat het maar gewoon een zachte pyama is, maar die pyama's houden hen geestelijk gebonden aan de bonzai. Ze zijn geofferd aan de goden van de bonzai.

Ik zag vrouwen, moeders, die tot de zee gingen en in zulke haaien veranderden. Het zijn dus shapeshifters. De kinderen worden bedrogen met moeders, terwijl het gewoon hun bonzai-handlers zijn.

Ik zag toen een natuur vrouw van de wildernis, die haarzelf leeg had gemaakt, en de zee kwam uit haar voort, en er kwam een nieuwe schepping, een nieuwe aarde, en de aarde werd tot een rode planeet. Zij hield de aarde in haar handen.

De kinderzielen van rigil kent. Ze kunnen niet spreken, maar ze denken soms dat ze het kunnen, omdat er drugs in hun glas is gespoten waardoor ze die illusie hebben. De kinderen zijn ook geprogrammeerd om degenen die zijn ontwaakt tot deze kennis aan te vallen. Ook worden hier siamese tweelingen gemaakt door bonzai technieken, waardoor zielen in elkaar groeien. De sexualiteit op aarde is ook grotendeels bonzai. Het is een bonzai huwelijks-industrie, en zo komen de kinderen ook automatisch in de glaspijpen terecht, allemaal voor deze zieke kunst.

De haaien kunnen zich ook vermenigvuldigen, als een echo, om zo de zielen geheel in te sluiten. Het zijn haaienkokers, haaienbuizen, waar de zielen in worden gezogen.

Ik droomde toen over de wonderbare visvangst uit Lukas 5. In de Egyptologie wordt de zee soms voorgesteld als een verfpot, en de vissen zijn de geverfden, de gecamoufleerden, voor een oorlog. (tchaba, tchabagi, tchabu) De golven zijn een beeld van de index van verschillende kleuren,

verschillende kleurpatronen, die een natuur-communicatie op gang brengen. Het Egyptisch voor vis is abt, van de ab wortel, wat gemerkt door verschillende kleuren betekent, in verschillende patronen (gestreept). Het is als Anubis die de hieroglyphen aanbrengt op de zielen, de natuur-tatoeages. Het is een taal, een verhaal, een verhaal van je leven, wat je kunt leren lezen. (ata, ata-ra) Dat is ook wat dromen zijn, als hieroglyphen die tijdens de slaap worden ingebracht. Deze leiden de mens door de onderwereld. (atit, att, ata) Dit is uiteindelijk wat de verwondingen in het leven zijn. Leer je hieroglyphen lezen. (ata, ati) De aa-t in dit verband kan zowel de pijn van het lichaam als de pijn van de psyche betekenen en het verstand. Maar laten we beseffen dat deze vissen eilanden zijn (aaut). Het zijn de dragers van paradijselijke visioenen. Het zijn de dragers van het oergeheugen. Het zijn lelies drijvende in het water. (aakhui) Het zijn de oerzielen van de mens (aakhu), wat ook een bijnaam is van Osiris. De vis is een beeld van het oerzaad. Het is dat wat doet groeien en bloeien (aakhi), dat wat rivieren doet overstromen. De vis is in de Egyptische taal een beeld van het zijn, het bewustzijn (ai). Het is een beeld van komen en gaan, van de hemelvaart. (aai, ai) Het is een beeld van het baden en wassen (aai, aa). Daarom is de vis ook een beeld van het reinigende vuur en van de vernietiging van het kwaad, van het ego (aubbu, abui), en had de vis alles te maken met de offerdienst (abu, abut).

Toen Mozes het volk uit moest leiden tot de wildernis veranderde zijn staf in het Hebreeuws in een vis (tanniyn, tan). Ook het wortelwoord is een vis (tan). Het kan ook als slang vertaald worden, maar het is dus veel meer. Ook in het Egyptisch ligt er deze verbinding tussen staf en vis (abb-t, abt, abit, abut). De vis is ook een beeld van de testikels, de zaaddragers (ab-t). Dit was dus uiteindelijk het geheim van de uittocht. De vis was in de Egyptische taal het geheim van het kennen (ant), en was ook verbonden aan het minderen, het hongeren, het niets bezitten. De vis betekent het alles achter je laten om je kamp op te zetten in de wildernis (uah). De vis is ook een beeld van de wonderen (bu-t, bua-t). De vissen zijn ook een beeld van de oertranen (bega), die nodig zijn om terug te keren tot het oergeheugen. De vis was een beeld van de oervisioenen, van het oog van Ra (beqa, beq).

Dit is dus de Egyptische achtergrond en betekenis van het verhaal van de wonderbare visvangst in Lukas 5. We kunnen zo het contrast zien met de rigil kent bonzai cultus. Ik droomde van een massief gebouw aan de rand van een stad, aan de rand van het bonzai gebied, en ik zag een jongetje in een pyama met een beertje. Het jongetje wist wat er gaande was. Hij liep naar het open raam en keek naar buiten, waar helemaal beneden water was, zee. Hij wilde weg, maar hoe dichter hij bij het open raam kwam hoe trager alles werd, en dan wist hij weer wat zijn pyama eigenlijk betekende. Maar er is dus een weg uit. Boek 15 van de Vur gaat over het oog van de piranha, een juweel die de zee poorten en de poorten van de onderwereld kan openen, maar je moet er alles voor achter laten. Je kan niet terug. Je kan alleen terug om zogenaamd te 'evangeliseren', zoals het boek bespreekt :

Hij begon te prediken over het komende oordeel over piraten : 'Ik laat je kiezen tussen twee wegen : Blijf de piraat wie je bent, of wordt een wilde. Keer terug tot de wildernis, of het oog van de piranja zal je slaan.' Hij ging van piratenhaven tot piratenhaven. 'Verlaat je huizen en volg ons,' schreeuwde hij. Ze marcheerden door de straten. (:9)

En aan het einde van het boek blijkt het allemaal een droom geweest te zijn van een jongetje, wat hem sindsdien altijd inspireerde.

Hoofdstuk 63. Overwinning door stilte

Amos moest prediken tot het Noorden, tot het tien stammenrijk. Het Noorden is in het Hebreeuws een beeld van het verborgene en het sieraad. In het Egyptisch is het verborgene amen of hep. Het betekent peddelen in een boot tot het heilige touw (heilige gebondenheid), hep. Amos was in die zin een soort Hebreeuwse ra.

Het Noorden is in de Egyptische taal een beeld van de godin van de touwen, slangen, en de kroon met een slang (uraeus) erop, mehn-t, mehnit. Het is dus de vervulling van Paulus die jaagt op de Filippenzen kroon, en van het volk die door Mozes wordt geleid tot de slang in de wildernis, als beeld van de heilige gebondenheid.

Vannacht had ik een droom dat ik op Rigil Kent was in een gebouw, met meerderen. Elke windrichting had een rover, en ik werd ingedeeld om een bepaalde windrichting op te gaan, maar ik had totaal geen orientatie hier. Ik voelde me niet lekker, en wat ze zeiden drong nauwelijks tot me door. Ik zag ze al allemaal wegrennen en ik rende gewoon ergens mee. Ik rende in een gang en zag al snel de rover in rood, maar ik kon niets doen. Ik had geen orientatie, en ik was te moe om iets te doen. Maar er was iets in mijn binnenste wat opborrelde, een bepaalde warmte, en het kwam als golven uit me en begon lagen om me heen te vormen als een bal, en ik hoorde : 'Door stilte zul je hem overwinnen.' Ik stond stil en keek gewoon hoe de golven hem wegbliezen. Ik liep door en wist niet meer wat er gebeurde. Ik viel in een soort slaap. Ik was ineens dieper in het gebouw en er waren wat mensen daar, een samenleving, ook een vrouw. We spraken met elkaar, maar de warme golven spraken ook, als een soort dubbelspoor. We communiceerden dus op verschillende manieren. Ik kon zien wat zij voelde, en zij kon zien wat ik voelde. Ik keek in haar ogen en zag de zee. Er waren wat meerdere mensen bij. We stonden in een groep, en ik zei : 'Het lijkt wel alsof jullie engelen zijn.' Ik wist dat ik hier gekomen was waar ze min of meer gevangen werden gehouden, en ik moest ze vrijzetten. Ik voelde me nog steeds warm, ik voelde me niet lekker, moe. Ik ging toen een zijgang op naar de toiletten. Het was op een gang tussen twee gedeeltes van het gebouw. Ik kwam daar een jongen tegen en die zei : 'Hello.' Ik zong toen : 'Is it me you're looking for ?' Dat is een liedje uit de 80-er jaren. Ik ging toen naar het andere gedeelte van het gebouw, wat een soort christelijk conferentie centrum was. Ik was zo moe dat ik gewoon daar ergens op een matras ging liggen met dekens over me heen. Ik voelde me niet lekker. Er kwam toen een man op me af en die vroeg wat ik geloofde. Ik zei : 'Ik geloof niet echt, maar het gaat om een zeker weten.' Ik dacht laat ik maar wel even de bijbel noemen, maar dan wat er wordt achtergehouden en hoe het door het westerse christendom is verdraaid, ook zodat er geen miljoenen alarmbellen af zouden gaan. Maar direct toen ik het woord bijbel noemde begon hij het van me over te nemen en erover verder te praten. Ik zei : 'Ik was nog niet klaar, je moet me laten uitpraten,' maar hij ging maar door.

Ik probeerde er dus doorheen te zeggen dat het om de grondteksten ging, Hebreeuws en Aramees, wat terugleidde tot de Egyptische grondteksten, want daar waren al die talen uit voortgekomen.

De mensheid is diep opgesloten in de Rigil Kent gevangenissen. De spin moet daarom heel diep steken om de mens weer los te krijgen. Ik was gestoken door een spin, en daardoor voelde ik al die energieën opborrelen en vrijkomen. Het verbond mij aan een andere, diepere wereld. Ik was als de gestoken Doornroosje. Ik koesterde het. Ik had contact met de zee. Het was frisse adem. Ik was dieper in Rigil Kent gekomen, om daar het zaad te zaaien, opdat zij ook vrijgezet konden worden.

De dromen sloten af waar we op een haaienjacht schip waren.

Hoofdstuk 64. De Manninnen

De ziel is als wateren, en het zit vol met Rigil Kent haaien. Daarom moet de mens op haaienjacht en ook anderen bevrijden en beschermen tegen deze haaien.

Stilte is het wapen. Stilte is het zaad van een nieuwe wereld.
Zaai veel met stilte, hoe moeilijk dat ook is.
Dat betekent in stille tijd ook je gedachten stil te leggen en te gaan tot de waterval van gedachtenloosheid.

Vannacht in dromen kwam ik heel diep in de Rigil Kent kern terecht. Rigil Kent is groter dan de zon, en dus ook veel groter dan de aarde. Ik kwam in de rode kern van Rigil Kent, daar waar stad en natuur kruizen. Er hing een hele zacht vibratie, alles was meer in de rust. Ik was in het ouderlijke huis met een parallel familie. Een tante zou komen, en we zouden ergens naartoe gaan. Er was daar ook een parallel van een ex. Ze had een zogenaamde 'snel klaar' tent bij zich die ze mee nam. Die kon je heel snel opzetten, en was opvouwbaar tot een heel klein pakketje. Toen we op een station waren liet ze het even zien. Daarvoor reed ik met een geestelijke moeder uit Arizona langs een rivier in natuurgebied. Ik scheen dit gebied te kennen van vroeger.

De dromen erna gingen over wildernis gebied dieper in de kern. Ik ontmoette daar een natuurvrouw die haarzelf 'mannin' noemde. Ze zei dat ze Eva was. Ze hoorde bij een stam van manninnen. De lagen om de kern heen waren het probleem gebied, waar alles zich vermannelijkte, waar alles plakte en klaagde. Maar in de rode kern was leven, en Rigil Kent zou tot een rode planeet worden.

Er moet een alarm komen tegen het lagere Rigil Kent. Dit gebeurt naarmate de mens dieper in Rigil Kent doordringt.

I Ching 64. Voor de voleinding

There's a fire above the waters,
There's a fire above the sea,
And we're going there together,
And you're going there with me.
There's a fire, high above the waters,
There's a fire high above the sea,
Coming to me, coming to me

Deze hexagram is vuur boven water, en laat de stappen van voorbereiding zien. Het orakel is een zeer robotisch systeem met allerlei tussenstappen om de mens te leiden, als een dagboek, omtrend de tao, touw, oftewel de heilige gebondenheid, het pad. Deze orakelsteen roept op niet onvoorbereid en overmoedig de rivier over te steken. Desnoods moet er eerst afgeremd worden, moeten er dingen geblokkeerd worden, zodat je langzaam en voorzichtig op je doel afgaat. Soms moeten er eerst bepalde contacten afgesneden worden en nieuwe contacten gemaakt worden. Er moet eerst gezocht worden naar standvastigheid en volharding. Goede dingen onstaan langzaam, en wees ook zeer zeker niet egoïstisch, maar help ook anderen de rivier over en deel met hen je wijsheid, maar ken je grenzen. Zo zul je delen van jezelf terugvinden. Neem het gebied over de rivier in en versla de vijanden. Bouw een nieuw leven daar op, niet slechts voor jezelf, maar ook voor anderen. Stijg boven het water uit. Bekijk dingen op een andere manier.

Alleen langdurige volharding kan geboorte geven aan het touw, aan de heilige gebondenheid. Kortdurende kruizen hebben die scheppingsmacht niet. Daar gaat hexagram 32 over, het langdurige kruis. Alleen dit kruis kan de macht van de vijand breken, de aardse schelp waarin de mens zit opgesloten. Het is de orakelsteen heng in het Chinees. Hen-g betekent in het Egyptisch : het smalle en vermoeiende pad tot het touw. Het gaat erom het duurzame kruis te aanvaarden, om een rem te hebben en een mes om valse contacten door te snijden.

Hoofdstuk 65. De Hel of de Bel ?

Als we het hebben over de kinderzielen en dierenzielen die door de bonzai cultus in buizen worden gehouden dan spreken we over de randen van Rigil Kent, de buitenste lagen. Zo is het ook met Orion dat er een verschil is tussen het lagere demonische Orion en het hogere Orion meer in de kernen. Er is dus ook een rode kern in Rigil Kent. De aarde is een projectie van het lagere Rigil Kent, en voor een ziel om te ontsnappen uit het buizen-gebied is niet simpel. De buizen zitten vol

met gasalarmen. Dit zijn hele speciale alarmen die afgaan wanneer een ziel probeert te ontsnappen, en die dan een gas gaan afgeven om de ziel op zijn plaats te houden, te shocken en te verdoven. Dit zijn dus zwaar giftige, chemische gassen.

Als we het hebben over Rigil Kent, dan spreken we over een ster die groter is dan de zon, dus ook veel groter dan de aarde. We spreken dus over echt een gigantisch gebied. De aarde is geheel vervormd. Dat zien we vooral in de steden, wat voor vreemde, eigenaardige systemen daar heersen die de mens helemaal gek proberen te maken. Voor de bonzai cultus is dit niet alleen een kunst en een sport, maar mens en dier zijn ook chemische test objecten, en ze kunnen de zielen voor van alles en nog wat aftappen, voor etherische olie. We spreken dus ook over een olie industrie die zijn weerga niet kent. De mens is geheel tot product gemaakt, en wordt doorverkocht. Kinderen in de bonzai cultus wordt geleerd dat dit volkomen normaal is. Het zijn een soort bacterische aanvallen waar de mens nog niet mee heeft afgerekend, en wat de mens vaak ook niet eens heeft gedetecteerd.

Het diepe Rigil Kent is de rode kern wat er uiteindelijk toe zal leiden dat Rigil Kent een rode planeet zal worden. Er ligt een grote zee tussen het lage Rigil Kent en de kern van Rigil Kent. Allereerst kruizen stad en natuur in de kern, en dan dieper in de kern loopt alles over in de wildernis.

Als we het over het buizengebied hebben dan hebben we ook te maken met verschrikkelijk ingewikkelde pompsystemen die allemaal hun eigen eigenaardigheden hebben. Dat is wat zich op aarde afspeeld, maar de mens ziet het niet. Rigil Kent projecteert zichzelf op aarde in andere, meer gecamoufleerde vormen. Rigil Kent houdt de mens blind en doof voor wat er werkelijk gaande is. Ziekenhuizen, scholen, gerechtshoven, en de huiskamers, er gebeuren dingen die het daglicht niet kunnen verdragen. Toch roept het diepere Rigil Kent de mens. Dit is de ware rode planeet die zij eens was. Maar later gingen zich er industriele lagen omheen vormen.

Hierom moet het biologische alarmsysteem van de mens herstellen. De mensheid is nog steeds in evolutie. In de buizen systemen van Rigil Kent aan de zeekusten zijn speciale insecten die dit alarmsysteem kunnen aanwakkeren, door hun steken. Zij komen de mensheid dus tegemoet. Zij steken om een antistof te brengen.

Er is een prachtige wereld binnenin Rigil Kent. De mens moet terugkeren tot moeder Rigil Kent.

De hel heeft verschillende betekenissen. De christelijke hel is verschrikkelijk, terwijl de hel van de gnosis weer iets anders is. De hel is een beladen woord. Ook kan het een stopwoord zijn, zoals 'loop naar de hel.' Het kan soms een heel dubbel gevoel zijn, want wat betekent het eigenlijk, en wat breng je over ? De christelijke hel is een plaats waar mensen voor eeuwig worden gepijnigd, totaal doelloos. Zo is het totaal negatief, terwijl de hel van de gnosis ook positief kan zijn. Maar er is ook 'de bel', een plaats van correctie, waar a.h.w. de beugels zijn om scheefgegroeide tanden of andere lichaamsdelen recht te zetten. Dan heeft het dus daadwerkelijk een functie en een doel. Er gaat een bel aan, en hup, je moet naar de volgende klas, net zo als op school, maar ditmaal ben je in 'de bel', niet de hel.

Zouden de nauwe buizen waar de kinderzielen ingepompt worden niet een hele wrange reflectie zijn van de bel ? Alles wordt in de lagere vormen verdraaid, maar het wijst in principe terug naar de

hogere vormen. Daarom moet de mens klaar komen met dit gebied, blijven puzzelen. Ergens op dat traject zal de code gekraakt worden.

Het buizengebied van Rigil Kent lijkt wel op een hel, en het lijkt soms wel eeuwig. De mens groeit op allerlei gebied scheef en misvormd. Daarom mag de mens het uitroepen tot de beugels van de bel. Die kunnen de mens weer rechtzetten. En zo zal de bel dan ook de mens overschepen over de grote zee van Rigil Kent tussen het buizengebied en de rode kern. De bel is dus een schip of een brug. Zoals in de gnosis iedereen door de hel heenmoet, zo moet ook iedereen door de bel om tot de rode kern te komen. De hel is er dus eigenlijk voor om de mens op te wekken tot de bel.

Hoofdstuk 66. De Rigil Kent kern - Het geheim heerst

De gedachten van de mens zijn niet geordend. Daar moeten gedachten-beugels voor komen, en zo is dat ook met de herinneringen, de 'Heerin-ringen', die om de baarmoeder moeten draaien. Daar moeten dus herinneringen-beugels voor zijn. Zo ligt ook het gevoelsleven en emotie leven van de mens overhoop waar harts-beugels voor moeten komen. Zo zijn er hoofdbeugels en hartsbeugels, en veel meer soorten beugels om de mens weer rechtop te krijgen. Dat gebeurt dieper in Rigil Kent, maar de mens mag deze beugels ook aanroepen. Ook zijn deze beugels er al en mag de mens deze leren ontdekken, leren herkennen.

Zo zijn er ook dromenbeugels om het dromenleven te ordenen. Deze beugels zijn het geheim van de genezing, maar hoe ontstaan ze ?

De vissen zijn een beeld van deze beugels, maar de mens heeft ze niet herkend, en heeft ze opgebakken.

Verder met het Vur traject. De Vur begint met bruggen van bruine bloemen, in boek 1, de Orkaan :

Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit (:1)

Het zijn dus hele geheimzinnige bruggen. Het principe van de brug wordt veel besproken in de Vur. Als we dan naar de bruine brug kijken : bruin is de kleur van het verborgene, van de aarde, van het geheim. We waren gebleven bij boek 18, waar ook de bruine bloemen worden genoemd. Dit zijn allemaal stappen, en het traject is ook nodig om over de grote zee van Rigil Kent te komen tot de rode kern, de natuurgebieden :

1. Diep in de wildernis woont zij. Diep in de wildernis troont zij. Er waren wat dingen die alleen zij kon weghalen. Daarom bezocht ik haar. Zij schreeuwde hard. Ik moest altijd op mijn hoede zijn. Ze duwde mij vaak in de bruine bloemen. Grote bruine bloemenvelden liet ze mij zien.

Dit wil dus zeggen dat deze persoon in het boek Thenem grote geheimen had voor de ik-persoon, poëtisch gezegd : 'Ze duwde mij vaak in de bruine bloemen. Grote bruine bloemenvelden liet ze mij zien.'

Ook in vers 3 worden de bruine bloemen genoemd :

3. Op een dag bezocht ze de stad waarin ik was opgesloten. Ze liet mij daar de rode en bruine bloemen zien. Ik miste hen. Zij was de natuur voor mij, de wildernis. Ze had mij veel geleerd.

De natuur is vol van geheimen. Ook worden hier de rode bloemen genoemd die veel in de Vur voorkomen. De kleur rood is de kleur van het verhaal, dat alles achter glas gaat, dus het zijn ook de herinneringen, of heerin-ringen :

9. Ik voel me zo gespleten,
Ik bekijk alles maar op een afstand,
Veilig achter de schermen van mijn herinneringen,
Maar het lijkt alsof je er doorheen breekt

10. Je roept me, ik volg je,
Ja, ik hoor bij jou, maar de stad trekt me altijd weer weg

Het is een beetje als de abstracte 'eeuwige strijd' tussen Rusland en Amerika, tussen het communisme en het kapitalisme, tussen het verhaal en het spel dus, tussen het rode en het witte. Maar de eersten zullen de laatsten zijn, dus men speelt het verkeerd, en daar gaat ook het tweede bijbelse boek 'het paarse complot' over. Het gaat erom de minste te zijn. Dat is de kroon waarnaar gejaagd moet worden. Dit boek gaat over het geheim.

En tussen rood en wit, tussen verhaal en spel, oftewel tussen her-innering en innering, tussen het verleden en het nu, hangt die mysterieuze brug van de bruine bloemen, van het bruine, het geheim, en dat breekt telkens weer alles open, altijd als je denkt dat je alles in kannen en kruiken hebt. Dan voel je je eindelijk veilig achter de schermen, en dan breekt er weer iets door de televisie heen. Dat is het geheim. Je word dan weer teruggesleurd tot het spel :

2. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,

Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,
Deze bruggen tussen jou en mij

3. De pijl raakte haar hard,
Het was diep, we zagen haar vallen,
De pijl bracht haar over de bruggen,
Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

4. Paarden van vuur in de lucht,
De geur van kermis overal,
Zij zijn gekomen met zoveel soldaten,
Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel

5. Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie, drijvende op de waterstroom,
drijvende op de waterdroom

Het gaat als een pijl door ons veilig opgebouwde al dan niet heilige huisje. We dachten dat we stonden, dat we heel wat hadden bereikt, en staarden trots naar alles wat we hadden opgebouwd, maar door de pijl vielen we. En dan is er weer dat gokspel, dan komt de kermis van het leven weer, waarin we onze weg moeten proberen te vinden. Dan moet er weer gepuzzeld worden, mysteries moeten opgelost worden. De brug van het geheim moet juist gekend worden door dieper in het verhaal te gaan en dieper in het spel. We kunnen niet voor eeuwig voetbal-kijkers blijven met een grote mond op de tribune, maar dan worden we zelf op het veld gesleurd en moeten we strijden. De mens gaat dus voortdurend heen en weer tussen verhaal en spel, tussen rood en wit, tussen Rusland en Amerika, en dit allemaal om ingewijd te worden op de bruine brug, in het geheim. Alles gebeurt op de brug. Er is alleen maar leven mogelijk op de brug, zegt de Vur, en soms is die brug rood, en soms is die brug wit, en soms bruin. Het zijn de basis kleuren van het leven. Boek 46, rode bloemen velden, gaat ook over dit mysterie.

1. Ik liep op een pad door rode bloemen velden,
Plotseling was daar donder en bliksem,
Grote angst greep mij aan,
Zij voerden mij weg, ik was in een leger,
Op een groot schip werd ik gehesen

2. Tegen piraten werd er gestreden,
Vleesetende bloemen,
Het lam van grote terreur

3. Grote vrees was tot de aarde gekomen,
en ik kon de velden van de rode bloemen niet meer terugvinden

Dan breken de bruine bruggen ineens door het scherm heen, en dan sta je erin met beide benen. Dat kunnen zowel negatieve ervaringen zijn of hele positieve, of een vermenging.

Aan het einde van het boek wordt er dan gesproken over het onder het bruine gaan, wat betekent dat de mens zo diep in het bruine moet gaan totdat het geheim wordt geopenbaard, en de mens tot het diepere Woord erin komt.

43. Kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

44. Plotseling, heb jij dat ook gezien, al die bliksemflitsen.
Zij komen ons weer halen, totdat wij onder het bruine zijn gedaald.
Ik kan mij niet bewegen, en jij kan het ook niet.
Zij zullen ons opnieuw beschilderen, zij zullen ons opnieuw bewaap'nen.

45. Tot onder het bruine zullen wij komen, waar rozenschuim op ons wacht,
door de staf van een vierde dood geslagen,
waar de ochtend is vergaan, verdronken in een nieuwe nacht,
waar iemand onder het bruine wacht.

46. Schilderijen in de nacht,
Ik toonde haar mijn wonden, dalen van dauwtranen.
't Was tijd om binnen te gaan, in 't veld van schilderijen,
Wij worden hier beschilderd,
In boeken zullen wij veilig wonen.

Zowel het rode als het witte moet gezuiverd worden, zowel het verhaal als het spel, en dit houdt ook in dat het verdiept moet worden, en dat gebeurt door het bruine, het geheim. Dit is waarom de vrouw op het beest, de stilte, het geheim, rijdt, en zij heeft een beker in haar hand, het Woord. Dat is het wezen van de kennis. In het boek wordt in dat opzicht ook het roze besproken, de verzoening tussen rood en wit.

21. Niemand zal zaken doen, er is niets meer, alles is voorbij.
Alles gaat voorbij, ik tuur door het raam, naar vage herinneringen,
ik ken ze niet eens meer bij hun naam.
Als wezen spelen zij daar, ze zien mij niet, ze zijn te ver weg,
als de morgen nu maar komt, dan ben ik voor altijd weg.

22. We kunnen niets voor altijd dragen, aan het einde der dingen zijn we vrij.
Herinneringen draag ik bij me, ook zij zullen vergaan.
Waar grijp ik naar ? Ik voel me spastisch, niets kan ik bereiken.
Alles gaat voorbij.

23. Ik kan niets vasthouden. En als ik het doe, doet het pijn.
Nee, ik laat alles los, voordat het mij loslaat.
Ik ben te bang om nog eens te vallen.
Ik ben nu ver weg, niets kan me meer raken.
Ik kan niet meer grijpen, ik ben verlamd,
maar nog steeds sta ik stijf,

Snippers aan het einde van de dag, schaduwen van het verleden en toekomst.

24. Een huis bouwen kan ik niet.
Niemand kan ik verstaan.
Ik ben als doof en blind, alles zal vergaan.

25. Ook nachten gaan voorbij, en dingen worden kouder,
Een nieuwe vogel vliegt, achterlatende zijn pasgeboren jongen.
Alles gaat voorbij, en scherpe dingen worden zachter,
alles gaat voorbij, ook de herinnering tussen jou en mij.

26. Ik kan er niets aan doen. Zij regeren daar met vuur en vlam.
Het is te laat, niks meer te blussen.
De rode bloemen velden hebben mij gevonden, hun verloren kind,
hun boodschapper zo lang geleden uitgezonden.

27. Zij is dan de wever van het roze en dat wat onder het roze is,
tot aan het spiegelende roze.
En Zij sprak : Ziet dan, de heilige traan is vleesgeworden.
En deze traan kwam van onder het roze,
en zij was als de staart van een vis.

28. En zij heeft dan een schip van tranen, leidende tot onder het roze, zo ook de roze verbinding
reikt tot onder het roze, en daar zult gij grote geheimenissen zien.
Gij zult dan de paradoxen van Haar kennen.
Want zonder hen zou er dan geen vruchtbaarheid wezen.

29. En zo is dan ook de roze verbinding, die als Haar tepel is,
vol van haar paradoxen, waarmee zij de aardbodem zuivert,
en het heeft de aanblik van een gebroken spiegel,
als een brandend edelsteen.

30. En zo is dan de roze verbinding als het schip van tranen en haar schoot,
en ook gij kunt opnieuw geboren worden.
Laat de roze verbinding alles transformeren in eigen plaatsen.
Ziet alle dingen bij elkaar dan als Haar kunstwerk,
als een geheime boodschap, wachtende om vertaald te worden en getransformeerd.

31. U staart diep. U heeft mij net nog aangekeken. Als het spotkleed hing u over mij,
met een speer in mijn zij.
Kind, Ik heb het afgelegd, en aan jouw gegeven, die erfenis van het verleden.
Het heeft mij tot zaligheid gedreven, jij moet er ook doorheen,
het is maar voor even.

32. U staart diep, zo fragmentarisch. Zoveel woorden van elkaar gebroken.
Ik weet niet waar zij mij leiden. Ik kan het niet verstaan.

Moeder, bent u dan eindelijk gekomen,
uw kind heeft zolang op de uitkijk gestaan.

33. Moeder, ze hebben mij alles afgenomen.
Zelfs mijn dromen, zij zien me niet meer staan.
Ik heb mezelf zo vaak verminkt. Ik kan het niet meer aan.
Zoveel wazen voor mijn ogen. Als 't vallen in een diepe put.
U heeft mij opgevangen.

34. Ik ben verstrikt in U. Geen weg eruit, ik zal hier moeten blijven.
Ik weet niet alles, maar ik ken het leven. Alles is maar voor even.
35. Het steekt me diep, maar U bent het die mij riep,
Als een echo uit de nacht, makende al het harde zacht,
Zoveel draden van kennis geweven door mijn wonden,
totdat alles tot onder het roze zakt.
36. Ik weet niet hoe ik het moet afleggen.
Het steekt zo diep, en trekt mij steeds weg,
en alles doordringt mijn ziel en bed.

37. Ik voel mij zo zwak, ik kan niet staan.
Ik beef en alles draait om me heen. Heeft U mij tot U genomen,
of ben ik heel vreemd aan het dromen.

38. Ik voel mij ziek, de dood nabij.
Ik ben al weg, mijn schaduw is nog hier.
39. Ik heb de moed verloren om nog terug te gaan.
Als het spotkleed hingen zij over mij,
met een speer in mijn zij.
Aan mij gegeven, de erfenis van het verleden.
Ik weet niet waar ze mij leiden, ik kan het niet verstaan.

40. Ik zit in hun vurige karren, zij zijn mij voorgegaan.
Het is allemaal al doorleefd, alles is al opgetekend.
Als het lichtend schuim der rozen, werd ik meegenomen.
Ik moest wonen op een brug waar twee legers elkaar bevochten,
totdat het vuur der rozen steeg, en de zoete honing en de zwijm begon te stromen.

41. Als liederen versmolten, ik kon haar niet bereiken,
zoveel trauma's kende zij. Zij kon niet meer spreken,
zij kon mij niet vertrouwen. Zij kon alleen maar steken,
als een roos in een diepe vallei.
Op mijn benen kon ik niet meer staan.
42. Ik kan ook niet meer denken, alles is doorstoken, door de doornenstruik.
Ik kan me niet bewegen. Ben verstrikt in uw twijfel, onzekerheid bevroor mij.
Ben nu een bloem in uw vallei.
Na een harde nacht, makende alles zacht,

zoveel draden van kennis en zachtmoed,
geweven door mijn wonden,
totdat alles onder het roze zakt.

43. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij,
totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze,
waar rozen met spiegelend roze mij betoveren.

Dit zijn dus dingen die gebouwd worden vanuit grote honger, natuurgebieden die voortkomen vanuit grote honger. Telkens als er iets opkomt brokkelt het eerst af, want het moet gezuiverd worden en passen. Dat is ook de boodschap van de Vur. Er is zoveel wat verzoend moet worden, maar dat kan alleen door de zuiveringen, en alleen door de honger. Het mag niet te duidelijk zijn, want dan trekt het parasieten aan. De mens moet leren de lange weg naar huis te nemen. Daar gaat ook boek 19 over, verder op het traject :

4. De vrouw met de boog kwam tot mijn stad,
Zij had vier pijlen op haar boog, die zij gezamenlijk afschoot op mij.

Dwars door de ramen gingen ze, en toen dwars door mijn hoofd.

Zij nam mij mee, maar waar naartoe ?

5. Ik dacht terug aan de vrouw met de boog die mij mee had genomen.
Zij bracht me naar een hoog gebouw.

Het wiste mijn verleden. Het was net allemaal anders,

en het kreeg nieuwe betekenissen.

Ik was als op de golven van een woeste zee, die mij veranderde. Alles was anders.

7. Hier nemen de religies af, hier lopen de dimensies in elkaar over, als een zwaar vergif.

De religies moeten dus de honger in.

8. Zoveel pijlen schieten er door mijn hoofd.
Ik verlies mijn zicht. Ik kijk naar mijn hersenen, als naar bloesem,

Ik ben niet meer in de zee.

Dromend glijd ik in een oerwoud,

als aan de drugs,

maar het brokkelt af in mijn handen,

totdat alleen een rode lijn overblijft.

Het afbrokkelen van alles is dus pure noodzaak. De mens moet zijn weg leren vinden door het verschijnsel van de eeuwige afbrokkeling. Dit vindt plaats in de honger.

9. Rood zover het oog reikt, die rode lijn,
Als een rood pad door de wildernis.

Vier pijlen had zij op haar boog,

die dwars door mijn hoofd gingen.

Ik staar naar de pijlen. Zij hebben mijn leven gered.

Ik kus ze, en wikkel ze in. Ze brachten mij over de zee.

10. De nachtmerrie brak zij af. Zij was één van de vier pijlen. De vrouw met de boog had zo lang aan haar gewerkt. Dagen en nachten was zij bezig haar te decoreren. Zij maakte de juiste insnijdingen, de juiste bochten. Deze pijl was haar paspoort en sleutel.

Ook de nachtmerries zullen dus afbrokkelen. Het komt, en het is een geheim, zoals boek 1 zegt.

11. Ze liet mij de duisternis onder het huis zien, de grotten en de tunnels. Ze nam mij mee naar deze plaatsen, en ik dacht dat het altijd nacht was. Ze liet mij haar dromen zien, en haar leugens. Ze had zoveel gezichten.

12. Zij trok mij op de kant. De stad zou branden.

Ik mocht niet meer terug.

13. Maar soms kwamen de herinneringen terug,

als grote oorlogen.

14. Ik nam alles aan wat ze zei. Zij was mijn religie. Zij was de derde pijl.
Maar het was nog steeds in mijn hoofd. Alles draaide.

Ik was er niet van overtuigd dat dit echt was. Maar wat was dan wel echt ?

Het weefde de dimensies door elkaar, en bouwde een nieuwe wereld.

In mijn hoofd brokkelde het allemaal af, alsof het nooit door kon komen.

Ik zweefde tussen twee realiteiten. Niets kon ooit echt worden.

Er werden gewoon werelden overheen gebouwd.

15. Fragiele draden door mijn hoofd. Het is achter glas, en iedereen voelt hopeloos. Zoveel dromen springen kapot wanneer het langskomt.

En men weet nooit wanneer het komt.

16. In een zee van leugens lag ik,

maar de pijl maakte alles anders …

17. Mijn hart sterft de hele tijd, totdat ik de rode lijn weer zie,

en het grijze wegvaagt,

En dan slaapt de stad,

bedekt onder sneeuw.

18.Tussen de prachtige bomen staat ze,

met prachtige struiken,

totdat ik afbrokkel

19. En alles wat ik kan doen is grijpen,

maar dan brokkelt mijn arm af,

en dan alles om me heen.

20. De zee der leugens spreekt tot mij.

Maar ik kan niet terugspreken.

De stilte is de sleutel, de overwinning, niet onderhandelen met de wolven, de lange weg naar huis nemen. Je bent achter glas. Ze kunnen je niet raken. Je leeft binnenin jezelf in de rode kern. Alleen Zij, de natuur moeder, kan je openen, en dan is het veilig. Daarvoor heeft ze haar geheim. Het is een geheim van de eeuwige afbrokkeling. Dat gebeurt altijd als de televisie uit wordt gedaan of als het ene programma is afgelopen om over te lopen in een ander programma, of wanneer er tussen kanalen wordt geschakeld. Dit zijn natuurverschijnselen.

Zo begint boek 19 :

1. Wevende de dimensies, het trauma.
Het ruist over de zeeen, om de slag te slaan,

Neemt hen allen in, en doet alsof er niets aan de hand is.

2. Het wacht, en slaat dan toe,

Het maakt een teken, en slaat dan toe,

Maar houdt het verborgen.

3. Ik denk dat ik één van hen ben geworden,

Ik draag een wapen,

Ik sla toe zoals hen, maar ik ken het niet,

Het heeft mijn geheugen gewist

Het zijn zwaar gecamoufleerde systemen van een onbekende natuur. Wij moeten dieper Rigil Kent ingaan. Het geheim heerst.

Hoofdstuk 67. Rigil Kent - De Verloren Kern van Orion

De Rigil Kent kern is de verloren Betelgeuse kern. Toen het losraakte ontstond de valse laag van de bonzai er omheen.

Hoe Rigil Kent te zuiveren ? - Terug in de Orion kern, Betelgeuse. Dat waren de oorspronkelijke lagen er omheen. Rovers namen het weg, en zo kwamen de bonzai en siamese lagen van Toronto rondom Rigil Kent, met als bij effect van deze oorlog de downsyndromers, oorlogskinderen. Zij bogen niet voor de orthodoxe bonzai cultus van Toronto. Zij wijzen terug op de oorspronkelijke kern van Orion. Wel zijn zij vaak rebels naar de gnosis. Zij hangen tussen Toronto en de gnosis in, zwaar aan de drugs. Zij bogen niet voor de afgod, maar maakten hun eigen drugs. Zij zijn een soort op zich en beslaan een derde van Rigil Kent. Zij zijn meer vriend dan vijand, maar bleven ergens

tussenin steken. Het zijn drugsdealers, vaak engelen vergeleken met de bonzai. Het zijn sprookjeswezens, feeënkinderen. Zij zijn de brug tussen de bonzai en de gnosis, het bij effect en mengsel van die strijd. Zij hebben hun eigen hoek. Zij hebben hun eigen manier om over de grote zee te komen, maar hun drugs is niet geheel zuiver. Het is een bijproduct. Veel van die drugs is goed, maar er zijn wat belangrijke missing links. Ze kunnen daarom ondersteunen, maar mogen geen leiders zijn. Ze hebben hun eigen mongolië gebouwd, en vormen een belangrijke beschermingslaag, anders zou de oorlog te oververhit zijn geraakt en zouden de bonzai alles hebben ingenomen. Het zijn dealers, de mongolen, je kunt ermee onderhandelen. Ze dealen zware natuur kern energie. Hun prijzen zijn abstract. Het is meer een symbool. Sommige producten die ze verkopen zijn goed en bruikbaar, anderen minder.

Op de Rigil Kent - Orion basis kan de spiegelmetrie geleerd worden, het meten en verklaren van de spiegel effecten van het bestaan. Dit is op demonologische basis. Alle verschijnselen om ons heen zijn een resultaat van ingewikkelde spiegel effecten in de natuur, die zich heel diep kunnen emaneren, ook tot tegenstellingen, en die zullen uiteindelijk in het spookhuis terecht komen, oftewel in het demonologisch museum.

Hoofdstuk 68. Het Mongolische Mysterie

Er zijn goede mongolen en slechte mongolen. De slechte mongolen zijn de autoritairen die de aarde koeioneren, zij zijn de conforme mongolen. We maken daarom ook onderscheid tussen mongolië A en mongolië B. Mongolië B is het bonzai buizen gebied, het slechte mongolië. Mongolië A is het goede mongolië.

Als je ze op aarde ziet, dan zijn dat dus 'geallieerden' die gekomen zijn voor de bevrijding, als een soort D-day. Ik noemde ze vroeger altijd een soort engelen.

Ze worden ook wel 'helmers' genoemd, omdat ze met een helm op zijn geboren. Ze zijn immuun voor het systeem. Ze zijn niet autoritair, maar abstract, dus zo vertaal ik dan 'down' in plaats van 'up'. Ze zijn in een semi-heilig syndroom, met antistoffen tegen zowel toronto als bonzai.

Dus er wordt onderscheid gemaakt tussen mongolie A en mongolie B, en dan is mongolie A de goede en mongolie B is dan de bonzai/ toronto/ orthodoxen/ autoritairen die alles vernaggeld hebben door verletterlijking.

Het woord 'mongool' wordt op twee manieren gebruikt. In negatieve zin als 'domme mongool', wat

een scheldwoord is, of 'stomme mongool'. Als we het over de negatieve mongolen hebben dan hebben we het over mensen die zich niet willen inleven in de ander, die altijd voor zichzelf kiezen, en anderen met hun kortzichtigheid onderdrukken. We denken dan aan de aardse systemen van educatie en gezondheids zorg bijvoorbeeld. Er zijn ook meer positieve mongolen, in de zin van 'mongooltjes zijn vol van liefde, en zijn grappig en otherworldly, als beschermers van de planeet,' als het gaat over mensen met een down syndroom.

Vroeger was Rigil Kent een sappige kern van Orion, in de dieptes van Betelgeuse, maar door het mongolische scherm, een natuur verschijnsel, werd dit afgesplitst, en kwamen de bonzai lagen rondom Rigil Kent, en werd Rigil Kent van Orion gescheiden.

Het mongolische scherm is dus een prisma waardoor de Orion kern zich afzonderde en ging emaneren tot lagere vormen, alhoewel de pit bewaard bleef, de rode kern. Vandaar dat de mens moet terugkeren, over de grote zee van Rigil Kent, terug door het mongolische scherm, wat als een soort Bermude driehoek is, als een zwart gat. Het mongolische scherm had als bij effect mongolië A, wat de sleutel zou vormen tot de terugkeer. Er was dus een soort malfunctie opgetreden, maar die bevatte nog steeds de code tot herstel.

Mongolië A is dus abstract gebied, multi dimensionaal. Zij levert anti stoffen, en zij heeft project GANS om zielen over de grote zee heen te brengen, en dat kunnen letterlijk buitenaardse reuzenganzen zijn of figuurlijk bepaalde schepen of tunnels, of bruggen. Ook kunnen het andere soorten vogels zijn die de mens meenemen. GANS zou een afkorting kunnen zijn van 'geheel anti naker systeem', in de zin dat de naker een soort van nsb-er is voor de patriarchie. Nakers zijn dus conformisten wat betreft de valse mannelijke superioriteit. Het zijn meelopers.

In de spiegelmetrie gaat het erom gebruik te maken van het project GANS om los te komen van mongolië B door mongolië A. De mens moet door het mongolische scherm weer terugkomen tot de Rigil Kent-Orion link, tot het oog van Orion. Hiervoor moet de mens het raadsel van de mongolische steen begrijpen. Door de mongolische steen emaneerde alles tot het hedendaagse Rigil Kent, en werd het afgesneden van Orion, en projecteert dit zich op aarde.

Mongolië A is een tegenreactie op mongolië B, als een natuurverschijnsel, een overdosis, als tegenstellingen. Beiden hebben ze een bepaalde overdosis genomen, één voor autoriteit (B), en één voor abstractie (A). Daarom moet de mens terugkeren tot de rode kern, en tot de Rigil Kent-Orion link. Het is een gen wat in de mens zit, een mongolisch gen. Elk mens is een soort van mongool in bepaalde opzichten. De mens moet leren door dit mijnenveld heen te manoevreren, spiegelmetrisch. Door het minderen en terugkeren tot de natuur kan het gen zich weer balanceren en dan neutraliseren, en zich dan transformeren tot het Rigil Kent-Orion link gen.

Dat klinkt misschien als ingewikkelde biologische wiskunde, en dat is het ook, spiegelmetrisch. Vandaar dat we al die jaren de fundamenten daarvoor hebben gelegd. Het is een demonologisch fundament, oftewel de immunologische leer van de natuur. B is dus erger dan A, maar A is niet het einddoel, maar een brug. Het is de bedoeling dat we klaarkomen met het Mongolische Mysterie wat rondom de Rigil Kent kern draait, en dus om de kern van Orion.

Hoofdstuk 69. De Speer van Saul

Om te kunnen overleven moest Orion een afval product lozen waaraan Orion zich ook zou kunnen ontwikkelen. Zo ontstond het mongolische scherm als beeld van de overdosis, van kortzichtigheid ook. Het was een hyperbolisch scherm van overdrevenheid. Alles ging door de lachspiegel heen, en de rovers namen het hart van Orion mee, Rigil Kent in Betelgeuse. Zo verwilderde Orion in rap tempo. Mongolië B ontstond, met als schaduw en nemesis Mongolië A, als een bijproduct en elixer die er ook voor zou zorgen dat Mongolië B weer in de doos gezet zou worden.

De mens leeft dus in een projectie en moet terugkeren door de verminderings-matrix, terug tot de andere zijde van de mongolische spiegel. Mongolië A is het gebied van de kinderen van de wijngod(in), de downsyndromers. Zij keerden zich tegen de valse overdosis van de bonzai. Zij waren een tegenreactie, een fataal bij effect wat ervoor zou zorgen dat de bonzai nooit volledig zouden slagen en dat ze uiteindelijk zouden wegvagen. Het zijn keiharde feiten. Ze zijn geheel ingesloten door de downsyndromers. De downsyndromers zijn toverkinderen. Alles wat ze doen is een code van het verzet.

Het is een feit dat dingen anders door de lens heenkomen dan ze zijn, overdreven, hyperbolisch. De downsyndromers zijn oorspronkelijk de verschrikkelijke speer van de Rigil Kent oorlogsgodin, een speer met haken. Wanneer zij haar speer werpt wordt het door de lens op aarde geprojecteerd als de geboorte van down syndromers. Het is een reflectie van de speer.

Vervormende spiegeling, oftewel emanatie, van hogere tot lagere vormen, is een natuurverschijnsel, en kan opgelost worden door de spiegelmetrie, want de mens kan ook terugkeren tot de kernspiegel, de oerspiegel, die de baarmoeder is. Het zijn dus noodzakelijke stappen waar stralen doorheen gaan, om zichzelf te zuiveren en zichzelf te richten en te verfijnen. Zo kan de mens terugkeren tot de natuur. De savage speer van de Rigil Kent oorlogsgodin is ook onderhevig aan deze spiegelende vervorming, wat tegelijkertijd een soort voorhangsel is. De waterval stort naar beneden en emaneert tot Mongolië A en Mongolië B uiteindelijk, de corrupte bonzai. De mens moet dit mysterie oplossen.

De gans gaat door het magnetische scherm, want de gans heeft de code daarvoor, om de mens op de kusten van de rode kern te zetten. Dan kan de mens dieper de rode kern in, het laag voor laag afpellen van de bonzai systemen. Dit is een diepgaand proces. Op dat traject wordt de mens ook weer verbonden aan Orion. Het is een hypermagnetisch scherm waardoor de mens heenmoet, wat bewaakt wordt door strikte codes die de mens moet kraken, anders is er geen doorgang mogelijk. Het eeuwige leven is alleen voor de puzzelaars, de zielen die van verfijning tot verfijning gaan, en die door systemen heenprikken, en blijven prikken. Het eeuwige leven is kennis, die op de pieken

robotisch is en vandaaruit naar beneden vloeit. Het eeuwige leven is voor de pioniers. De rest is al dood. Het zijn slechts vervormingen, en zij vormen de literaire toonladder zodat er balans is en daardoor creativiteit. Elke toon heeft een cryptische waarde en een kern. Het eeuwige leven is voor hen die tot de kern gaan, en geen genoegen nemen met bedriegelijke laagjes die er omheen zijn gevormd. Zij komen tot het mysterie van de oorlogsgodin van Rigil Kent, de oorlogsdynamiek van de demonologie, van de immunologie van de natuur. Ze hebben hun huizen verlaten, en hun piraatse praktijken, om in de natuur tot wilden te worden, los van alle stadse conditioneringen. Het mysterie van de Vur is op hen neergedaald.

Het is het opgenomen worden door de hogere visioenen, om door de schermen van de dualiteit heen te breken, door de aardse paradoxen en demoniseringen, om ook de andere kant van het verhaal te bekijken, de andere kant van het schaakbord. Dat is een wet in de poëzie, dat het een draaispiegel is waarin alles omgedraaid kan worden. Door de lenzen is namelijk alles omgedraaid. Verder op het traject van de Vur, in boek 20, Amalek, wordt dit ook gesteld, en worden diverse sprookjes van de andere kant bekeken, en hun mysteries opgelost. Er wordt een diepere kant getoond van de heksen van Doornroosje, Hans en Grietje, en Sneeuwwitje. Zo kunnen deze principes ook op de bijbel toegepast worden, en in de grondteksten waren dit al spiegelverhalen, en is het nooit eenzijdig geweest, want dat was typische westerse onbezonnenheid en kortzichtigheid. Ook de Bilha gaat hierover. Het verhaal van David en Saul wordt omgedraaid, en Saul wordt geschilderd als een vergeten Orionse godin, zoals dit ook in de Israelitische grondteksten het geval is.

De Bilha I/ 24

1. Saul is de kennis van de moederschoot, de kennis van de onderwereld.

2. Saul kwam om het volk te initieren in de mysterieen.

3. Saul representeert de bloedlijn van Orion.

4. Na de verbreking van het zegel van de mannelijke, patriarchische Orion is het belangrijk om tot de oorspronkelijke vrouwelijke, matriarchische, amazone Orion te komen. Er is een wereld van verschil tussen het mannelijke en het vrouwelijke Orion.

5. In de esoterie moet gij komen van de mannelijke Saul tot de vrouwelijke Saul, die de heilige Ziel is. Ahn moest komen tot Saul, tot Orion.

Ook Paulus heette oorspronkelijk Saul.

De Bilha I/ 25

5. Daarna kwam hij tot de vrouwelijke Paulus, die genaamd was Saulus en Saul. Zij was genaamd Saule. En hij noemde haar Mama.

De Vuh zegt hierover :

'Paulus heette oorspronkelijk Saul, zijn Israëlitische naam (van Selah), wat in de wortels het

raadplegen van een orakel betekent. De mens moet deze balans leren vinden tussen Geheim en het Woord, de twee vruchten van kennis. Dit zijn de twee facetten van de kennis die de mens moet blijven vereren. Paulus moest dus heel diep in gevangenschap om dit orakel van Filippi te kunnen raadplegen.'

'In de Islam komt Saul er beter vanaf dan in de bijbel, want in de Koran is Saul degene die de geroofde ark terugbrengt, als een teken dat hij als koning was aangesteld.

Koran 2: 248 – Het teken van zijn koningschap is dat de ark van het verbond tot jullie terugkwam, met daarin de rust van jullie Heerin, het nalatenschap van Musa, MOSY en van Huran.

Saul stelde zijn leger op de proef door hen naar een rivier te leiden. Een ieder die van de rivier zou drinken zou de test niet doorstaan, maar alleen zij die niet zouden drinken of die zouden drinken met hun handen. De handpalm staat voor de leegte, dat zij alles doen vanuit de paradijselijke leegte, afgrond, de vagina, baarmoeder. David was één van hen die de test doorstond, en hij streed mee aan Saul's zijde, en versloeg Goliath.'

'1 Samuël 9

15 De Heere nu had één dag vóór de komst van Saul aan Samuël geopenbaard: 16 Morgen om deze tijd zal Ik een man uit het land van Benjamin tot u zenden; hem zult gij tot vorst over mijn volk Israël zalven en hij zal mijn volk verlossen uit de macht der Filistijnen. Want Ik heb acht geslagen op mijn volk, omdat zijn hulpgeroep tot Mij is doorgedrongen.

Aramees : Saul kwam om het volk te initieren in de mysterieen.

We zien hier de bloedlijn van Saul :

1 Er was een man uit Benjamin, Kis geheten, de zoon van Abiël, de zoon van Seror, de zoon van Bekorat, de zoon van Afiach, een Benjaminiet, een vermogend man; 2 deze had een zoon, Saul geheten.

In het Hebreeuws is vermogend GIBBOWR, een jager, een opperhoofd. In het Aramees is het GANBARA, wat Orion betekent. Saul representeert de bloedlijn van Orion.

Na de verbreking van het zegel van de mannelijke, patriarchische Orion is het belangrijk om tot de oorspronkelijke vrouwelijke, matriarchische, amazone Orion te komen. Er is een wereld van verschil tussen het mannelijke en het vrouwelijke Orion.

3 Nu waren van Kis, de vader van Saul, de ezelinnen zoekgeraakt. Toen zeide Kis tot zijn zoon Saul: Neem toch een van de knechten (NA'AR) mee en ga heen, zoek de ezelinnen.

Ezelinnen zijn in de worteltekst van het Hebreeuws de eeuwigheid, als een beeld van geduld en volharding.

Toen zij de ezelinnen niet konden vinden gingen zij tot Samuel :

1 Samuel 10

1 Toen nam Samuël de oliekruik, goot haar uit over zijn hoofd, kuste hem en zeide: Heeft de Here u niet tot vorst over zijn erfdeel gezalfd?
2 Wanneer gij heden van mij zijt heengegaan, zult gij twee mannen ontmoeten bij het graf van Rachel, in het gebied van Benjamin, te Selsach. Die zullen tot u zeggen: De ezelinnen die gij zijt gaan zoeken, zijn terecht.

Rachel is 'lam' in het Hebreeuws. Door de dood van het lam kwam Jakob tot Bilha's tent. Dit graf is in Benjamin, het beeld van de gehoorzaamheid in de grondtekst. Selsach is de plaats van het donker worden in de grondtekst. Hier is de naker (de valse witte vrouwelijke superioriteit, racisme tot het zwarte vrouwelijke) overwonnen, en wordt de donkere huid van de moeder getoont. (Hier gaat boek 20 van de Vur, Amalek, ook over : 11. Zij bewapende haar kinderen en ontzag hen niet. Zij tuchtigde haar kinderen reeds vroeg, en daarom moest de heks dood. De stad wilde kinderen verwennen met een allesverblindend licht, verlammend en bemoederend. 12. Zij was de zwarte koningin des doods, de koningin van het oerwoud, toen het witte haar kinderen en haar schone land stal. En zij beval haar jager het sneeuwwitte om te brengen, want het witte moest sterven, zeven maal. 13. En het sneeuwwitte was jong, oningewijd, omgeven door witte doornen. En zij lokte haar tot de deur van de dood in het oerwoud. En het sneeuwwitte gewaad werd afgedaan, en een zwarte vrouw rees op.)

3 Als gij dan verder trekt en bij de terebint van Tabor komt, zullen u daar drie mannen ontmoeten op weg naar God in Betel; één van hen draagt drie bokjes, een ander drie broden en de derde een kruik wijn. 4 Zij zullen u begroeten en u twee broden geven, die gij van hen zult aannemen.

Tabor betekent verbrokenheid in de worteltekst.

In de esoterie moeten we komen van de mannelijke Saul tot de vrouwelijke Saul, die de heilige Ziel is : Saul, SL, Soul, Ziel (Soule in het boek 'De Orion Gnosis' van de Amazone Bijbel). In de grondtekst is Saul een bovennatuurlijk wezen. Ook is Saul dus een beeld van Orion. David moest in de grondtekst komen tot Saul, tot Orion.

I Samuel 16

21 Zo kwam David bij Saul en werd zijn dienaar. Deze hield veel van hem, en hij werd zijn wapendrager. 22 Daarom zond Saul tot Isaï de boodschap: Laat David toch in mijn dienst blijven, want hij heeft mijn genegenheid gewonnen. 23 En telkens als die geest Gods over Saul kwam, nam David de citer en speelde; dat schonk Saul verlichting, hij voelde zich beter en de boze geest week van hem.

In het Aramees is het bespelen van een instrument (nqs) een beeld voor oorlogsvoeren. In het Hebreeuws speelt David met zijn yad, zijn geslachtsdeel, oftewel masturbatie, wat in het Hebreeuws ook een beeld is van oorlogsvoering in de hemelse gewesten. Het zaad is de buit die aan de godin wordt geofferd. Saul voelt zich beter is in het Aramees dat Saul zich versierd met de oorlogsbuit. (Dit duidt dus heel duidelijk op David die metaforische geslachtsgemeenschap heeft met Saule, de oorlogsgodin, als intieme strategie bespreking met de oorlogskennis.)

Saul die op David jaagt is in de esoterie de Heilige Ziel die op de na'ar, dienstknecht, jaagt. Het gaat dan om de heilige gevangenneming, de heilige ontvoering, om te leiden tot de heilige gebondenheid tot de Heerin. Hiertoe is de Heilige Ziel gezonden. In het EE is de Heilige Ziel de drager van de mysterieen.

Sekmeth, de Egyptische leeuwengodin van de oorlog, is een weerspiegeling van de kern-mythologie van de Orionse afgrond.

'Daarna kwam hij tot de vrouwelijke Paulus, die genaamd was Saulus en Saul. Zij was genaamd Saule. En hij noemde haar Mama.'

En Saule, de vrouwelijke Paulus, die Mama werd genoemd, schreef de Orionse Koran.

Nu, zegt de Koran niet dat wat in de borsten zit geopenbaard zal worden ? Zij zegt dit in het boek van de Aanvallers.

En zegt de Koran niet in het boek van de Ramp dat de hel de Moeder is ? En de bergen zullen zijn als losgemaakte wol door de ramp van dit vuur.

In het paradijs waren mannen blank en vrouwen donker, als de heilige donkere moeder aarde. Deze realiteiten leven diep in de mens zelf. Zonder de donkere huid van de vrouw is er geen adem mogelijk in het paradijs.

De appel in het paradijs is een beeld van het slangengif wat opwekte tot kennis. Slangengif is speeksel in het sanskrit. Dit is het heilige speeksel. Speeksel is namelijk opium. Het valse speeksel is de onheilige vis van het kwaad, de vis van eenzijdigheid. Daarom is de symbolische visjacht belangrijk. Het heilige speeksel is het ware, heilige licht wat in de duisternis ontstaat. Dit is een symbolisch, esoterisch licht.

De paradijselijke appel is het beeld van het heilige, paradijselijke speeksel. Dit is het slangenzaad, een hogere vorm van zaad, als het zaad van de heilige gebondenheid.

Op de pinksterdag komt het heilige vurige speeksel, het nieuwe, paradijselijke licht, als de vrucht van het pasen, als een dieper pasen. De vis wordt gegeten.

BOANN is de Ierse rivier-godin, de godin van vruchtbaarheid. Ook is zij een oorlogsgodin. BOANN kwam tot de verboden bron van kennis, waardoor de vloed kwam, en een rivier tot de zee. Je moest eten van de vis in deze bron om kennis te ontvangen.

(Dan volgen er wat amazone hieroglyphen)

5. T69 – Oerdoegboele – zessenzeventigste hersenen – het eten van de vis

7. T71 – Oerdoegmug – achtenzeventigste hersenen – het heilige speeksel

8. T72 – Oerdoegmek – negenenzeventigste hersenen – de blanke huid van de paradijselijke man

9. T73 – Oerdoegmekt – achtenzeventigste hersenen – de donkere huid van de amazone

Zonder deze huid zou er dus geen paradijselijke adem zijn, en zou alles stikken. Er zou geen leven mogelijk zijn.'

'In de oorspronkelijke Geneva Bible van de protestantse en calvinistische reformatie, in Filippenzen, bevindt Paulus, oftewel Saul, zich in de baarmoeder, wat dus eigenlijk een teken is van komende wedergeboorte (ook de geboorte van de godin).'

'In ieder geval merkt Saul (Paulus) op in 1:12 in de Geneva Bible dat alles is omgedraaid, juist zodat de boodschap doorgang kan krijgen. Het is weer de situatie van het ei, waarin het kuikentje alleen kan groeien als de eierdop er omheen blijft. Die eierdop zal op een gegeven moment, wanneer het daarvoor tijd is, barsten. Als dit voor zijn tijd gebeurt, dan is het als een miskraam. Vandaar dat we niet te wijs moeten zijn, niet te haastig moeten doen, maar moeder natuur haar tijd te geven. Vandaar dat we nederig moeten zijn en boete moeten doen, opdat we kleiner zullen worden, leger, zodat de natuur weer in ons plaats kan nemen. Zo komen we ook tot de godin Filippi. In mijn droom kon ik alleen tot Haar komen door een soort theater opvoering van 'negatieve' belijdenissen van nederigheid en zelfvernedering, als een manier van zelfkastijding, en dat is nodig, want we hebben twee polen in ons, zowel het goddelijke, als het kanaal, en het kanaal moet leeg zijn, en leegte ontstaat alleen door zelfvernedering, zodat je natuur vrij blijft van invloed van de lagere wil. Het is dus puur een technologische virus scan. Je komt in wezen tot niemand anders dan je eeuwige en oneindige kennis-zelf, en de rest is allemaal proza en verhaaltjes, theater opvoeringen, die dit technologisch uitbeelden en coderen. It's all in the Game. It's all in yourself.

Jij bent Filippi, de godin op het paard. Jij bent de natuur-kennis. Jij bent ook het kanaal, en dat moet je zuiver houden. Het werkt aan twee kanten.

1:6 Zij, die een goed werk is begonnen in u, zal getrouw zijn dit ten einde toe voort te zetten.

Dit gaat dus over je diepere, volkomen zelf.

Als wij de hemelse banden hebben ontvangen, dan hebben wij ook macht om anderen die hiervoor open staan mee te trekken tot de hemel. Wij mogen in die zin samenwerken met de baarmoeder. Dit is een multi-dimensionaal werk. Er is veel te doen in de parallelle werelden.

We moeten leven wat ons gegeven is, ook het leven hier op aarde, het leven in het vlees, waar Saul (Paulus) het ook over heeft, omdat de schat in aarden vaten is.

22Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, en wat ik moet kiezen,
weet ik niet. 23Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met de chasma
(baarmoeder) te zijn, want dit is verreweg het beste; 24maar nog in het vlees te blijven is nodig om
uwentwil. 25En in deze overtuiging weet ik, dat ik zal blijven en voortdurend bij u allen zijn, opdat
gij verder moogt komen en u in het luisteren en gehoorzamen verblijden.

We kunnen dus voor dit doel op de aarde leven terwijl we niet van de aarde zijn.'

'Ook Colossi, het daaropvolgende boek, is een godin, een gepersonificeerd aspect van kennis. Het offer op het altaar is in de grondteksten een metafoor van het nomadische leven, van de brug, waardoor er ook contact komt met anderen. Saul (Paulus) verheugd zich hierin. Saul heeft zich in die zin geofferd aan Colossi. In de grondteksten komt het altijd weer neer op zelf-offering, en dit is altijd metaforisch. Het is een zinnebeeld van het toetsen, zodat alles zuiver blijft. Toetsen betekent analyseren, onderscheiden, de diepte ingaan. Toetsen is studie, en je niet laten misleiden door de oppervlaktes van de dingen. Daarom lijden wij in het leven, zodat we dieper en dieper kunnen gaan. Het kruis is de gevoeligheid die alle delen met elkaar verbindt, als een communicatie-systeem, tot één lichaam. Al deze dynamieken bevinden zich in jezelf. Het is je innerlijke zelf-familie. Dat is ook wat Colossi betekent : het grote, allesomvattende geheel. In de grondtekst staat Saul voor haar als voor een wild beest, en zij heeft meerdere koppen, die haar verschillende aspecten uitbeelden. Colossi is een vrouwelijk woord en meervoudig. Saul bewondert haar als een kerk, als een geheiligd lichaam, wat ook in de bijbel wel vaker als een vrouw wordt gepersonificeerd. Colossi is deels vrouw en deels beest, verbonden aan de natuur. In de diepte is dit net als Filippi weer een vrouw op een beest.

In de Geneva bijbel, in Colossi, wordt het kruis beschreven als een triomferende strijdwagen. Het is een nomadische dynamiek, zoals de vrouw op het beest. Soms is het beest een beeld van de baarmoeder. Al deze dingen horen bij elkaar. Ook Colossenzen is een gevangenis-brief van Saul. Aan het einde ervan draagt hij de Colossenzen op zijn gevangenschap, zijn banden, te herdenken. Saul is in het beest om tot wedergeboorte te komen, tot de bevrijdende werking van het tot inzicht komen. Het is heel dualistisch, net zoals het boek Openbaring heel dualistisch is als het over de wilde beesten gaat. Het is een paradox van kunst. Het is om los te komen van de lagere aardse gewesten. Colossi neemt hem mee naar boven.

Colossi gaat over de heilige spiegel, het spiegelbeeld van het onzichtbare goddelijke, waardoor de mens heen kan gaan om zo telkens tot een ander inzicht te komen. Colossi is daarom ook de vrouw met de spiegel. In de Vur wordt gesproken dat juist de spiegel de droom in stand houdt. Deze twee hebben elkaar nodig. Dit is een mooie demonologische dualiteit. De valse spiegel moet natuurlijk ingeslagen worden, zodat de valse droom wegvaagt, opgelost wordt. Saul spoort de Colossenzen aan om de dingen te zoeken die boven zijn, en laat zo ook de heilige spiegel daartoe zien. De Geneva bijbel stelt dat de redenen en de wil van de mens corrupt zijn (3:5). Saul stelt dat de mens zelf de heilige spiegel moet worden (3:10). De nieuwe (diepe) mens is die spiegel. Dit transformatie-proces geschiedt door de vernieuwing van kennis. Hierin vallen ook alle valse onderscheidingen weg. In de heilige spiegel zien we onze verloren aspecten en onze parallelle zelven. Ook het beest heeft een spiegel in het boek Openbaring. In de diepte is dat een altaar, wat ook het geheim is van onze meervoudige identiteit. In de latere vertalingen van de bijbel werd dit steeds eenzijdiger neergezet. Oorspronkelijk kwam het uit de Egyptische onderwereld boeken waarin de spiegel van Nun, de zee, de onderwereld opende naar de hemel, opdat Ra op kon staan, als de hemelvaart. In Openbaring maakte de spiegel dat het beest weer kon spreken. In het twaalfde nachtuur van het Egyptische Boek der Poorten dragen vier goden de spiegel waarmee ze de poorten van de onderwereld bewaken, en waarmee ze Ra tot rust laten komen in de baarmoeder van Nod. In het Amduat boek is het loongevend aan hen die deze mysterieuze spiegel kennen, en zij ontvangen hun akh, hun dubbel (metaforisch : broer), hun schaduw die hen bijstaat, hun parallelle zelf. De Amduat beschrijft deze spiegel als transcendent, iets van de wereld beyond, als een

interdimensionale poort. Deze spiegel geeft doorgang aan Ra in de onderwereld, zorgt ervoor dat Ra nergens blijft steken. Deze spiegel is in de diepte van de woestijn, in het diepste van de nacht, waar alle realiteiten ombuigen en in elkaar overvloeien. Het is als de nachtelijke woestijnzee. Ra moet zelf tot deze spiegel worden. Hij moet tot zijn spiegelbeelden komen, zijn parallellen, zijn verborgen identiteiten. Dit zijn zijn sleutels in de onderwereld. De bovennatuurlijke spiegel is zijn gids. Het is het geheimschrift van de onderwereld. Het Amduat boek zegt dat alleen maar een paar dit kennen. Verder kent niemand het.'

'De Judaïstische mythologie is dualistisch, dus ook het hele Batseba verhaal kan positief of negatief uitgelegd worden. Vaak leggen de kerken het alleen maar negatief uit, maar er is ook een positieve versie, en die ligt ook in de grondtekst. Ook de Vuh spreekt daarover, maar David moest tot Batseba komen, omdat Batseba 'dochter van overgave' betekent, als 'de vrucht van overgave'. In het Eeuwig Evangelie wordt Batseba beschreven als een godin. In die zin waren de psalmen tot Batseba gericht. Batseba was het gepersonificeerde beeld van de heilige gebondenheid en verbondenheid die David ontving door overgave, oftewel als het beeld dat David tot een hemelse robot werd.

David had wel meerdere vrouwen. David was het Judaïstische archetype van de geestelijke strijder. Het mocht dus niet letterlijk genomen worden. En zijn vrouwen waren beelden van de strijdgodinnen, de valkyries, oftewel de voorschriften van de offerdienst, een andere Hebreeuwse benaming voor het boek Leviticus. In de buitenaardse en bovenaardse grondslagen van de bijbel in Orion wordt David ook wel "Ahn" genoemd, wat ook weer terugkomt in de Vuh en de Bilha, binnen de tweede bijbel. In de Aramese grondtekst staat Saul voor Orion. Saul betekent in het Hebreeuws de leegte, de raadpleger van een orakel. Hiertoe kwam David in contact met Saul.

In de Davidische mythologie zijn Goliath, Saul en Batseba belangrijke archetypes met een diepe dualistische betekenis.'

'Zonder de Ramadan, de leegte ingaan, is het onmogelijk om daadwerkelijk te toetsen. Dit is ook wat de naam Saul betekent in het Hebreeuws, en zo ook de Saul van het Nieuwe Testament, Paulus. De mens kan geen ware openbaring ontvangen als de mens in de kerk blijft. De mens moet hiertoe alles verlaten en opgeven en de wildernis ingaan, als symbool van de afzondering in de verborgenheid. Wie nog door de mens gezien wil worden komt nooit tot ware openbaring, maar zal misleid worden in zijn eerzucht.

En dat is ook wat Saul, de leegte, als beeld van de ramadan, deed. Hij dreef David tot wanhoop en tot de wildernis, waar David naartoe moest vluchten, want Saul, de leegte, zocht zijn lagere natuur te doden. Symbolisch gezien krijgt Saul daardoor een positiever beeld, wat ook weer terugkomt in de islam, waarin Saul (Talut, Arabisch) de ark terugbracht, een toetser was en begaafd was met grote kennis.

De Ramadan, de woestijn-ervaring, bracht David in grote problemen, maar daardoor ontving hij openbaring, golah, wat tot hem kwam in de vorm van Batseba, de vrucht van overgave. Het verhaal is zowel negatief als positief uit te leggen vanuit de grondteksten, omdat het geschreven is in poëtische, paradoxale talen. En dat is ook de rijkdom ervan. Batseba is de verpersoonlijking van de wapenrusting van Goliath die David bemachtigde. Theologie kan in dat opzicht dus niet zonder de taalkunde. Theologie zonder taalkunde kan al snel kortzichtig en zo corrupt worden. Vandaar dat er

een brug moet komen tussen deze twee dynamieken, opdat er weer verzoening en vrede kan komen op aarde. Het zit te diep in de mens om het zomaar te negeren. We moeten er dwars doorheen om het te herzien. Wij hoeven dat niet te doen vanuit de stad en de kerk, maar wij moeten net als David tot de wildernis gaan, waar een schuilplaats voor ons is. Batseba is dus een vrucht die diep in de wildernis wordt ontvangen, in de Ramadan van overgave. Bathseba is in het Hebreeuws de dochter van overgave. Seba betekent ook zeven, het getal van de volkomenheid, als een volkomen overgave en offer. In het verhaal van Salomo, David's zoon, wordt hij met geschenken beladen door de koningin van Seba, vanwege zijn grote wijsheid. Alleen de Ramadan kan terugleiden tot de geestelijke gaven, zoals ook Paulus (Saul, leegte) leidde tot de geestelijke gaven in 1 Korinthe 12-14, en de geestelijke wapenrusting in Efeze 6. De geestelijke gaven en de wapenrusting komen dus voort vanuit het toetsen, vanuit het verslaan van de lagere natuur. Als Filippi wordt de mens dan op het paard geheven. Alleen door de Ramadan wordt de mens een hemels strijder.

In de woestijn groeit niet veel, maar wat er groeit is als het druppelen van de hemel. We hebben niet veel nodig. Als we teveel nemen groeien we vast, zoals dat in de stad gebeurt. Vandaar dat de druk van Saul, van de Ramadan, ons tot de woestijn trekt, en dit is voor onze bescherming en ons behoud.'

'David was beschreven als de Messias, maar ook Saul werd beschreven als de Messias.'

En in de poëzie van de Vuh :

'Er zijn oerwouds machines in de zachtere straat, het cruise schip komt door, als de speer zend het mij naar de groene oerwouds juweel, mijn kind ... Het heeft koning David omgebracht, het heeft koning Saul omgebracht, maar het was slechts een misverstand in de tempel van Salomo, in de mijnen van Salomo die vol van waardevolle kostbaarheden zijn.'

'Lange standbeelden in Egypte brengen onze harten terug tot het oerwoud. Koning David is gevallen, was geen goede vriend, en de familie van koning Saul, zij geloven allemaal in carnaval. Sluit je ogen, mijn kind, waar Goliath oprees vielen zij. Zij waren allemaal koningen van het oerwoud. Het zijn starende apen. Hoe kunnen we ze nog meer verkeerd begrijpen ?
Lange standbeelden in Egypte brengen mijn kind terug. Zij was verdwaald in een bizar oerwoud, maar het cruise schip nam haar weg, al die machines in zachtere straten. Deze straten spreken.'

'Het staat hoog in de tempel, één oog dicht, en een oog open, zoals het standbeeld, een lang standbeeld.'

'De rode draak schreef al deze verhalen, en zijn zij niet allen boekstandbeelden ? Hij is woest, werpende zijn speren van Saul naar David's wagens, als vallende sterren onder verhalen die te zwaar zijn. De rode steen maakt ze zo creatief, en laat hen dromen in zachte vuren, als een pompende rode ballon, totdat ze de vanille wildernis bereiken, een gele steen die hen bevriest. Deze soldaten hebben het merkteken van de wesp, waar ze hun zachte natte kaarsen hebben, waar zij worden tot kaarsenstandaarden, om hun boeken weer te verbranden, door de leugen van de groene draak.'

'Ik ken een plaats genaamd zachtere straten.

Oh pop, ik vond je in Salomo's tempel.
Driehonderd speren openden de tuin weer, en we konden samen vluchten, naar strand en zand.
Sluit je ogen en spring, want het cruiseschip breekt door.
Driehonderd speren openden het oerwoud weer, driehonderd speren komen door.
Het cruiseschip breekt door tempels en stations, door mijnen en fabrieken, door zachtere straten en hun bioscopen. Het cruiseschip breekt door. Oh pop, ik vond je daar, sluit je ogen.
Wij zijn op strand en zand.

Onderwater cruiseschip, door de onderwereld neemt het je op.
Het is het overzicht over het paradijs.
Er zijn paarden in hun stallen, cruischip breekt door.
Paarden, apen, oerwouds-vissen, cruiseschip breekt door.
Paarden in hun stallen, prins van de zigeuners,
Ketters en zondaren, heiligen en inquisiteurs,
Priesters in hun tempels, standbeelden die hoog oprijzen, tot een toren,
Een toren tussen jou en mij

Paarden in hun stallen, zigeuner prins,
Bloemen op hoeden, broeken op bedden,
Oerwouds-vissen,
Driehonderd speren om een deur te openen,
Een deur tussen jou en mij.

En deze harten kloppen als vissen in het water,
Iemand ontwaakt, als danseresjes op tafels,
Shampoo in hun haren,
En hun haren worden groen, en de vloeren worden paars,
Na de nacht,
Driehonderd speren door de deuren van Salomo,
De koning der dwazen staat voor u,
Maar ik ben ver weg,
Cruiseschepen breken door.

Nu, wat is sterker ? Religie of poëzie, majoor ? Aan het einde van de nacht kun je al je soldaatjes naar huis zenden, al je profeetjes en priestertjes, want de dichter zal zijn kroon krijgen. Driehonderd speren door zijn hoofd, want de koning der jokers is met hem om het brood te breken. Slachtoffer van een machine. Ik geloof in cruiseschepen die doorbreken, niet in fabrieken, maar dit zijn slechts woorden, en ik geloof niet in woorden. Ik geloof in driehonderd speren door het hoofd. Dan is alles gezegd en gedaan.'

Het is een belangrijk thema in de tweede bijbel : de speren door het hoofd, of pijlen. Telkens weer komt dit thema terug, en heeft te maken met de speer van Saul. Dit is dualistisch. De tweede bijbel laat ook de andere kant zien. Het gaat door de spiegel heen, en je komt uit bij de oorlogsgodin. Ook Paulus werd dus eerst Saul genoemd. Daarom zijn zijn brieven in diepte de brieven van Saul, de brieven van de oorlogsgodin. In dat opzicht worden deze brieven dus steeds interessanter, want ze gaan zich terugvormen tot wat ze oorspronkelijk waren. Het is de verdiepende speer van de oorlogsgodin. Wat een spiegeltje wel niet allemaal kan doen. Misschien herinner je je dat spelletje wel van vroeger. Kinderen met spiegeltjes en dan het zonlicht weerkaatsen in iemand's gezicht die niet weet wat hem overkomt. Of misschien heb je dat spelletje zelf ook wel gedaan. Ik in ieder geval wel. Ook ken ik als kind het verhaal van het jongetje op de gans, wat op veel scholen werd voorgelezen. Het was toen al een teken van bevrijding.

Uitleg Vuh poëzie :

'totdat ze de vanille wildernis bereiken, een gele steen die hen bevriest. Deze soldaten hebben het merkteken van de wesp, waar ze hun zachte natte kaarsen hebben, waar zij worden tot kaarsenstandaarden, om hun boeken weer te verbranden, door de leugen van de groene draak.'

Geel is de kleur van de paradoxen, de tegenstellingen, in de Vuh.

Verder zegt de Vuh :

'Rood is de kleur van de verhalen en geel is de kleur van de tegenstellingen. Zo brengen de tegenstellingen van het leven dus verhalen voort, en dit zijn ook de kleuren van de Spaanse vlag. Het is als de oranje planeet van abstractie die opkomt om de geest van letterlijkheid en drama te verslaan. Bilha rijdt op het beest, en op een dieper niveau is het beest de billen van de oorlogsgodin die zij in de amazone mythologie laat zien als de poort van wedergeboorte en het teken van oordeel. Dit is een groot apocalyptisch geheimenis in de Bilha. De oorlogsgodin verbreekt de zegels van de boekrol. Wanneer dit gebeurt komen er grote natuur-verschijnselen als cryptische manifestaties van het hogere Woord, de hogere kennis, die verborgen werd gehouden. Geel is ook de mannelijke onderwerping aan de baarmoeder, als een teken van geboorte, als het beeld van de heilige slavernij, de heilige gebondenheid, de opkomst van het robotisme, het leven door de hogere automatismes van de gnosis. Dit is waar de calvijn code over gaat. Geel is ook een belangrijke kleur die de gestreepte waterlichten, het hogere insectische ras, zal brengen (vgl. wesp). Geel zal hersteld worden. Het zal terugleiden tot de boeken, zoals het Eeuwig Evangelie zegt : "Oorlogsgebed, laat mij dalen in het jagersbed. Om te zuiveren het gele, duizend duizendmaal, op het altaar van de wilden, tot oorlogsmaal. Gedaald tot onder het gele ben ik, een toekomst heb ik niet, alleen wat oude boeken om in te vergaan." Dit is ook weer verbonden aan de oorlogsgodin, en Simson moest onderwerpen opdat hij de Zuni stam (Suni, filistijnen, beeld van de stam van de oorlogsgodin) zou dienen, wat ook de betekenis van zijn naam is : Sama (luisteren en gehoorzamen, Hebreeuws) Suni. Zoals de

Bilha zegt : "Bakroe (oorlogsgodin) is het geheimenis van de hoofd-besnijdenis. En zij is gekomen om visioenen te geven, en om de heiligen doorgang te geven, want lang zijn zij door onderdrukking tegengehouden." En : "Bakroe is van de diepere wildernissen van het paradijs. Zij draagt het wapen om gehoorzamen te testen. Zij is als de sieraden van het lijden. Zij spreekt recht in list en symboliek. Zij raakt het letterlijke niet aan. (..) Zij is de weefster van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een mysterie. In de dieptes van de wildernis woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen. Als de amazone van de Heerin is zij." Bakroe wordt in de Bilha de oudste dochter van Bilha genoemd.

In boek 21 van de Vur, de Herinnering, wordt ook het gele genoemd, wat dus gaat over het gaan door de spiegel :

2. De narcis groeit uit de put. Het maakt een brug over de zee. Gele bloemen groeien langs de kant van de stad, als een stadsmuur. Iedereen die daar gaat wordt verward. Zij vallen in slaap en dromen vreemde dromen. Geen leger komt door de gele bloemenhaag. Allen zullen zij slapen.

Het houdt in dat de mens het gele mysterie moet leren kennen, de spiegelzijdes in de spiegelmetrie. Alleen degenen die op demonologische basis dit vak leren kunnen door deze haag heenkomen. Dit is ook weer onderdeel van project gans om over de grote Rigil Kent zee heen te komen. Het groeit als een narcis over de zee, wat ook weer in verbinding staat met de bloemenzeeën van het Eeuwig Evangelie waarin de heiligen elkaar met verhalen versieren.

6. Eens zag ik haar op haar paard, en ik volgde haar,

Zij leerde me de geheimen van de bossen en de wildernissen,
Zij van de gele bloemen, zij gaf mij een plaats.

Ook wij moeten het gele leren berijden. Wij moeten onderwezen worden in het gele.
De Vuh zegt over het gele paard :

'In het Grieks is het ook het gele paard. Dit paard zal overwinnen. Dit is waartoe de Amazones de mens kastijden en opvoeden : om te overwinnen, en dat gaat juist door de verstoting heen, door het zwarte paard, door de honger. Iyowb wordt voorbereid om het gele paard te berijden, als een overwinning over zichzelf.'

'Het gele paard in de grondtekst, het paard van overwinning.'

'Jezus, en de draak staande op het zand, zijn metaforen van het paradijselijke geslachtsdeel waarvan de mens was gemaakt, in plaats van spieren. De kruisiging en de opstanding is een metafoor van de goddelijke verlamming waarin de verharding plaats vindt, dus ook van het geslachtsdeel. Dit is waar ook het gele paard voor staat. In het Aramees is de ruiter van het gele paard verlamd. Ook Iyowb wordt in de esoterie weleens beschreven als de ruiter op het vierde, gele paard. In het Aramees wordt hen de overwinning gegeven.'

Het gaat hier over de grondteksten van het vierde paard in Openbaring. Als we naar de metafoor van de geslachtsdaad kijken dan is het dus een beeld van het penetreren van de spiegelrealiteiten, het gaan door de spiegel, het verstaan van de dualiteiten. Daarom moet de mens een op en

neergaande beweging maken om de vrouw (oorlogsgodin) te bevruchten, oftewel : niet eenzijdig zijn, maar de spiegelmetrie leren, van zowel de emanatie als de involutie, het terugkeren. De mens kan niet ontwikkelen, kan niet voortplanten, als hij de golfbewegingen van de natuur niet onderkent. Het is dus de overlevingsdrang. Het is een schande dat de stadse mens van sexualiteit zoiets oppervlakkigs heeft gemaakt.

7. Zij kent de wetten van de eeuwigheid.
Zij genas mijn hart en mijn herinneringen,
De puzzel in mij maakte zij.

8. Zij leerde mij de kennis,
Zij leerde mij lezen en vele talen,
Zij leerde mij schrijven en de schoonste kunsten,
Zij leerde mij strijden,
Zij van de gele bloemen

9. In haar heb ik alles gezien,
Zij van de gele bloemen.

10. Over het ravijn bracht zij mij,
Tot de dieptes van een woud,
Waar het altijd regent,
Altijd tropisch is

11. Nu maak ik mijn tochten in een boot,
over de rivieren waarin langs de kanten de gele bloemen groeien.
Zij houden mij dromerig, zij houden mij in slaap, in diepe slaap. Zij geven mij sap te drinken

12. De gele bloemen vertellen verhalen, verhalen wonderschoon.
En zij leiden tot een wonderlijke tuin, een lusthof.

13. In de straten ontwaak ik,
Meisjes met witte bloemen in hun haar,
Dan neemt zij mij mee naar het tuinfeest,
En ik blijf zeggen : 'Ik ben er nooit geweest.'

Het gele laat meerdere kanten zien, het caleidoscopische verhaal, en de mens zweeft tussen herinnering en vergetelheid, en tussen openbaring en het geheim. De mens keert weer terug tot de baarmoeder en tot de ontkenningsfase : 'ik ben er nooit geweest.'

3. En zoveel monikken met kappen volgen haar, met langzame pas door de bloemenvelden. Deze bloemen worden wit in de nacht.

4. Zij van de gele bloemen, eens zag ik haar,
Ik werd getroffen als door bliksem, en toen viel ik in slaap.

5. Zij van de gele bloemen,
Zij is een tunnel naar de onderwereld

In dit mysterie wordt dus alles omgevormd en ook alles weer teruggevormd (involutie). Dieper en dieper, en dan op het hoogtepunt geeft de mens zijn zaad, laat los, en dan is er nieuwe geboorte. Dat is de filosofische spiegelmetrische sexualiteit wat iets is tussen de mens en de dynamiek van kennis, als onderdeel van de immunologie van de natuur, wat het diepe wezen is van de speer van de oorlogsgodin. Alles ontstaat, bestaat en keert terug hiertoe.

In dit overlevingsmechanisme van de kennis zien we hoe 'gevaarlijk' dit systeem is, en hoe dit systeem dus niet over rozen gaat alleen, maar dwars door de doorns heen, en hoe het ons noodzakelijkerwijs verwond, vanwege alle noodzakelijke tegenstellingen, het gele. Ja, het gele verwond diep, en daar gaat het volgende boek, boek 22, van de Vur over. Dit boek heet : het beroemde schilderij, en is een mijlpaal in de Vur.

1. Ze was een bloederige wond in mijn hart.
2. Ik kon haar niet doorzien, maar soms in flitsen was alles duidelijk.

Dit is de begin situatie. Het is nog grotendeels onbekend, en men is misschien eenzijdig opgevoed, alles maar van één kant, en het vreemde is altijd slecht. Toch zijn er dan die mysterieuze glimpen die je als kind kan meemaken van die andere, verboden wereld. Zoals vroeger mocht ik vanwege de kerk niet naar bepaalde muziek luisteren, en als ik dan fragmenten hoorde dan had ik zoiets van : 'maar dat ben ik. Dat is mijn creativiteit, de natuur.' En die fragmenten werden dan afgespeeld als waarschuwing, maar ik wilde dan de rest horen, wat ik dus niet te horen kreeg, en dan ging ik er zelf over fantaseren hoe het zou aflopen.

3. Ik begeerde haar te kennen. Zij was mijn innerlijke wond. Het was een vruchtbare plaats, als de tuin rondom mijn huis in mijn gedachten.
4. Die tuin was roze, sprankelend. Ze stond daar met boeken vol gedichten.

5. Ik kon mijn gedachten niet keren. 'Lees eruit voor,' zei ik. Maar ze zei niets. De wond was te waterig om iets te zeggen. Alles wat ik greep sijpelde weg.

Als kind kun je er gewoon geen grip op krijgen. Het is allemaal nog niet rijp. De tijd zal het leren. Alles heeft tijd nodig. We kunnen de natuur niet forceren. We moeten ook aan dingen toe zijn, en het zelf oplossen. Alles moet verdiend worden. Als we een glimp hebben gezien wil het niet zeggen dat de Kennis haarzelf als een hoer aan ons zal geven, zomaar voor niets. Eerst hebben we een gevecht met de leugen, met de tegenstellingen. We krijgen de Kennis, haar, niet zomaar. In de kerk is alles genade, maar wat krijg je dan ? Het is allemaal aas. 'Jaaaaa,' roept de muis, 'lekkere kaas !' Maar het is een muizenval.

6. Ze draaide langzaam rond als een ballerina, verspreidende lichte, zachte muziek, als op de achtergrond. Het was niet eens goed hoorbaar, maar ik leek er rustig van te worden.
7. Het greep mijn hart, en liet mij een gat in de tuin zien.

8. Zij is een religieuze ballerina die altijd in dezelfde cirkeltjes draait.

Daar ging de Vuh poëzie ook over :

'En deze harten kloppen als vissen in het water,
Iemand ontwaakt, als danseresjes op tafels,
Shampoo in hun haren,
En hun haren worden groen, en de vloeren worden paars,
Na de nacht,
Driehonderd speren door de deuren van Salomo,
De koning der dwazen staat voor u,
Maar ik ben ver weg,
Cruiseschepen breken door.'

Dat is alles wat ze doet en alles wat ze kan : ronddraaien, als van die sprekende poppen voor kinderen waarbij je op een knopje op hun buik moet drukken, en dat ze dan telkens hetzelfde zeggen. Het is alles wat we hebben en alles wat we krijgen voor dat moment, maar het mysterie ligt daar. De Kennis werkt er doorheen. Zij zegt : 'Puzzel er maar mee. Hier zit ik in. Dit is het pakpapier.' Vandaar dat ik ook nooit geheel de christelijke religie als vuilnis overboord heb gegooid, en mijn reformatorische erfenis. Ik heb er altijd veel waarde in gezien en nog steeds. Ik was er ook verliefd op zo te zeggen, maar dan meer op de potentie ervan. Ik had visie voor verdere reformatie. De poorten moesten opengebroken worden. Ik had teveel van dit mysterieuze wezen ontvangen in deze religie, dit mysterie. Ja, het westerse haatte ik, maar de exotische, midden oosterse bron erin, de grondteksten, was als het tuinhekje wat openging waardoor je tot de wildernis kon komen. Studie kan een machtige ervaring zijn als je buiten de hekjes durft te studeren.

9. Ze lieten mij een waterige vlam zien.
10. Er was hier een stad in oorlog.
11. Er was een speciale taal in de ring gegraveerd, zeiden ze, bepaalde tekens.
12. De ring had me verdoofd.
13. Een rijkere natuur ontvouwde zich voor mij.
14. Zij schenen zich niet om een god te bekommeren.
15. Zij werden voortgestuwd door de familie.

Het christendom is geen pure kennis. Het zijn geen ware studenten, maar het is een familie feest.

16. Het verloor zijn betekenis geheel. Niemand wist meer wat het was.
17. Niemand kon mij nog stoppen. Zij was mijn innerlijke wond. Zij ontdeed haarzelf van kleding,

18. Zij was het geheim. Zij leefde diep binnenin. Haar vellen lagen op de grond. Zij had een speer in haar hand, en zou de tent bewaken.

Hier ontmoet hij de oorlogsgodin. Hij heeft geen compromissen gesloten. Hij is doorgegaan met ontcijferen en studeren, en zo kwam zij hem tegemoet en openbaarde haarzelf aan hem. We zien hier de speer van Saul, van de oorlogsgodin. Het is een ervaring van involutie na alle emanaties.

19. Ik kwam in mijn oude huis toen ik uit dit schilderij was gestapt. En het leek in de verste verten niet meer op wat het was. En wie had het geschilderd ? Het was een beroemd schilderij.
20. Ik werd wakker en ging naar de bibliotheek. Ik las boeken en raakte gehypnotiseerd. Ik stapte in het boek, of werd erin gezogen, en gleed weg. Schilderijen vlogen om mij heen. Ik ging een stenen trap op, waar ik haar zag staan, mijn innerlijke wond, met een mes en een speer. Ook had zij een boog met pijlen. Alles begon te draaien. Ik had geen kracht meer om op te staan. Ik was opgesloten in het boek. Ik nam het boek mee naar huis, en weer begon alles te draaien. Het was een betoverend boek.
21. Ik vond het boek gevaarlijk, en bracht het terug, maar ik kon mijn weg er niet meer uitvinden

Maar het gele wil dus dat we telkens weer teruggaan, de natuurlijke penetratie, in uit, op neer. Ook moeten we alles blijven toetsen en met haar worstelen. We kunnen het proberen los te laten, maar het laat ons niet meer los. Dit is het beroemde schilderij. Het volgende boek, boek 23, de laatste jacht, gaat met dat thema verder. Durven we ook de dingen confronteren die we moeilijk vinden, zelfs gruwelijk ? We moeten het oplossen.

13. Hoe dan ook, het hoe en waarom van de jacht interesseerde mij. Het was een prachtig schilderij, dat schilderij op de zolder.
14. Sommige schilderijen die ze had waren echt luguber. Maar ik moest er gewoon meer vanaf weten. Het was een drang die ik niet kon tegenhouden. Mijn obsessie met indianen werd zo sterk. Wij moesten en zouden het geheim ontrafelen.
15. In mijn hoofd dansten de indianen een vurige dans, en als dat zo door zou gaan zou alles spoedig in vuur gaan. Ik kon mezelf er niet van losmaken.
16. Zowel de blanke als de indiaan waren vertrokken, naar hun eigen stukje natuur. Het bed was omringd met duizend deuren. Eén van deze deuren was de deur van verzoening, terwijl de anderen deuren waren van de dood. Ik was vastbesloten de juiste deur te kiezen. Ik had maar één kans. Ik ging op mijn gevoel af. Ik opende een deur en viel in een afgrond. Was dit de dood of de verzoening ?
17. Aan de andere kant van de afgrond kwam ik aan. Ik was trots op mezelf dat ik het had gered. Waar was ik nu ? Dood of levend ? Een vrouw droeg een kruik, de laatste jacht.
18. Ik staarde naar haar schilderij. Ze had het zelf geschilderd. Ze had een prachtige uitleg gegeven, zoals ik het niet zou kunnen doen. Ik had bewondering voor haar. Zij had een heerlijk boek geschreven. Andere boeken zouden mij steken.

De jacht wordt in de tweede bijbel uitgelegd als iets metaforisch, namelijk het overwinnen, begrijpen, verwerken van het ego door de spiegelmetrie. In die zin is het dus de vruchtbaarheid van de natuur. Alles moet dus in kannen en kruiken komen door het spiegelmetrische onderwijs, totdat

de mens gekomen is tot de laatste jacht. Het is de oorlogsgodin, of jachtsgodin, de kennis, die op de mens jaagt, en de mens heeft het niet begrepen. De mens moet involueren, terug tot haar baarmoeder. Alles wat zij wil is wedergeboorte geven, en wederopvoeding.

Het gele mysterie is dus belangrijk voor een grotere context, als het zand van de zee, het strand, wat ook voorkomt in de poëzie van de Vuh : 'Wij zijn op strand en zand.' En er wordt gesproken over Vanille's woestijn of wildernis.

Verder zegt de Vuh over het gele : 'Er zijn ook nog gele jachten, de jachten van de grotere tijdperken, die ook wel de vlekken worden genoemd.'

En dan wat hieroglyphen :

'8. T12 – OEROEMBOEL – de negentiende hersenen – simulerende hersenen

Deze hersenen maken van alles simulaties, namaak, als beveiliging, en stellen zo hun strategieen op.

9. T13 – OEROEMBOELE – de twintigste hersenen – boekvormende hersenen

Deze hersenen vormen alles om tot boeken, plaatjes en films, om nog meer afstand te scheppen.

In de strijd tegen de valse sexualiteit moeten de OEROEMBOEL en de OEROEMBOELE hersteld worden. Dit zijn de paradijselijke hersenen van het spelmaken en boekmaken van alles om ons heen.

Wij moeten uit een heleboel valse spelen en valse boeken ontsnappen waarin wij opgesloten zitten. Zo mogen wij komen tot de OEROEMBOEL, hersenen in de buik, die een spelmaker is. Sterke gele stralen komen vanuit die hersenen in de paradijselijke buik, om zo de vijand te simuleren en in een spel te brengen. Alles kan gemaakt worden tot een spel. De OEROEMBOELE zijn hersenen in de borstkas die dan alles brengen in boeken, plaatjes en films. Ook worden dingen daar omgevormd tot schilderijen, zodat er glas komt tussen de kijker of de lezer en het boek, de film of het schilderij. Zo kan er een wisselwerking plaatsvinden tussen deze twee hersenen. De OEROEMBOEL is de virtuele werkelijkheid, en de OEROEMBOELE is de literaire, beeldvormende afdeling, als een televisie, de verhalende scherm-werkelijkheid. Tussen deze twee hersenen is er een brug, waardoor er mengelingen plaats kunnen vinden, waarin vele graden zijn van realiteit en afstand.'

'Dit leidt dus tot het zwarte paard, de duisternis, en dan tot het vale (Aramees : groen, geel) paard, de dood, waarin de valse, stadse natuur afsterft. Dit leidt tot het vijfde zegel, de heilige slaap. In het sprookje Doornroosje komt dit ook weer naar voren, en metaforisch gezien wordt Doornroosje dan gewekt van een honderdjarige slaap door de kus van de prins. De heilige slaap scheidt ook de goeden van de slechten. Het zesde zegel is een overzicht van wat er in de voorgaande zegels is gebeurd als het openbaar worden van de grote Sarah cyclus. Dit leidt tot de grote vergetelheid, het zevende zegel, de planeet van stilte. Sommigen zullen in de eeuwige slaap ten onder gaan, en anderen zullen uit hun slaap gewekt worden, door de Doornroosje metafoor, de tucht van de doorn. Doornroosje viel in slaap door de spoel van de spinnenwiel, de eerste steek, en werd gewekt door de kus van de prins, wat erop neerkomt dat alleen door Doornroosje, de tweede steek, als een beeld van

de eeuwige en grootste tucht, ontwaken mogelijk is, als het komen tot de droom door de nachtmerrie. De doorn gaat over de doorsteking, de piercing, en dat is het enige middel.'

Dit is ook weer verbonden aan de speer van Saul.

'Dit is een beeld voor honing (DEBASH, geel). Bijen staan namelijk voor ontgiftiging en zijn dus van levensbelang in de strijd tegen schimmels. Met een schimmel kun je niet discussieren, maar je hebt wapens nodig die je kan terugvinden in het leven van de bij, wat ook weer nauw verbonden is aan bloemen en het hele plantenrijk, omdat de bij daaruit zijn bronnen put en dit bewerkt.

Daarom staan Adam (adem) en Eva (honing) voor de honing-adem, het honing gas. Dit is het eeuwige zaad waardoor het paradijs ademt en waardoor het virussen en schimmels buiten de deur houdt. Zaad is in het Hebreeuws ook 'het zaad van bloemen', oftewel honing. Dit hebben we nodig om veilig door de nacht te komen, om zo niet door de schimmels ten onder te gaan. Dit is dus de diepere betekenis van Adam en Eva, het diepere mysterie van het paradijs.'

'Een ander symbool voor het paradijselijke zaad is de peer. De peer heeft veel van de kwaliteiten van het paradijselijke zaad.'

'De gevallen, aardse spieren werken door genade, niet door loon. Het is een cheater-programma. De oplossing ligt in het vale paard, het vierde paard van de apocalypse, het groene paard, het aanbreken van de dag in de nacht, metaforisch voor het nachtzicht. Dit is ook het gele paard in de grondtekst, het paard van overwinning.'

De mens moet dus in een spiegelmetrische dromerigheid komen, als door een heilige drugs, waar ook het volgende boek van de Vur over gaat, boek 24, Suriname. Als eerste brengt dit chaos, omdat het moet afrekenen met alle bestaande gedachtenstructuurtjes die de mens opgesloten houdt, in het bonzai buizen systeem van Rigil Kent. De mens moet eerst de oude identiteiten verliezen, de opgelegde identiteiten. Even kan het dan wezen dat de mens denkt het niet meer te weten of zelfs gek te zijn geworden, zoals in dit boek.

21. Een plant met gele bloemen, het is als drugs. Over die brug kwam ik hier. Wie heeft mij zo gemaakt ? Er moet een uitweg uit dit doolhof zijn. Ik ben bezeten en gespleten. Ziek zijn in Suriname is geen pretje. Ik kon er wel in, maar niet meer uit. Het vuur der dwazen brandt hier. Als dollen dansen zij er omheen. Ik doe niet mee. Een groter kwaad is er nooit geschiedt.
23. Ik ben in een halve coma. Ik kan me niet goed bewegen en niet goed ademen. Het is de aanval van de plant. De struik heeft genomen, en laat haar doornen inzinken. Buiten is er donder.
Het gele mysterie gaat dus diep. Diep emaneren, en diep involueren. De persoon in dit boek is manisch, gaat op en neer. Dat is wat het gele mysterie is. Het is als een naaimachine, en er wordt ergens naartoe gewerkt. Het is als een drilboor van een school, van spiegelmetrie, en de mens moet geheel losgedrild worden uit het beton van de bonzai. Vandaar dat er wel tegengestelde krachten moeten zijn, anders komt de mens er nooit uit.

25. Diep kijk ik in haar ogen en zie hetzelfde. Het is bijna als een spiegel. Ik probeer de diepte van haar ogen te zien. Ik heb het gevoel dat ik in cirkeltjes draai. Hetzelfde is mij al eens eerder overkomen. Ik kan niet losbreken. Ik moet geholpen worden. Maar de hulp komt niet.

Het gele mysterie is dus niet onbekend met wanhoop. Maar dat moet tot een grotere overgave tot de kennis leiden.

26. Het grote syndroom van Suriname heeft mij in haar macht. Het is als een verslaving aan drugs. Ik kan de ketenen niet doorhakken. Moed heb ik niet om dit syndroom in detail te bespreken. Ik praat er slechts omheen. Ik ben zo gemaakt. Het is mijn aard geworden. Ik drink van de bloemenzee, en stik bijna in haar zaad. Warmte komt met golven om mij heen. De witte stad komt in zicht, maar verblindt mij.

Eerst is de mens te gevoelig, en doet alles pijn, en kan de mens het niet verstaan. Het is niet rijp, maar chaos regeert. Er is geen inventaris. Alles ligt door elkaar heen. De mens kijkt naar miljoenen filmpjes tegelijk en raakt ervan in de war. Het is vloed en het is oorlog. Maar daarna zal de vloed gaan liggen en brengt de eb rust. Eerst is de mens te gevoelig voor de kennis, en kan het niet verwerken, en elke aanraking doet pijn, maar de wegen van de Vur zijn cirkelend, niet rechtstreeks. De mens heeft filters nodig, tussenstappen. Die kunnen alleen natuurlijk groeien. Eerst moet de mens dus door een Doornroosje ervaring heen, door een ervaring van de speer van Saul die op hem afgeworpen wordt.

18. Toen kwam het. De struiken namen bezit van me, alsof rivieren me overstroomden. Ik was in een droom. Ik was als Doornroosje, maar Doornroosje stierf. Ze werd door teveel doornen geprikt. Het was een deel in mij wat stierf. Ik bevond mijzelf in een wilde zee, totdat ik aanspoelde op een strand. Iemand kwam tot mij, en hielp mij op de been. Toen bracht zij mij naar haar huis. Ze glimlachte. Ik staarde naar haar. Ik kon niet denken. Alles stond stil.

27. Ik draai en woel in mijn bed. In de rivier hangen de witte bloemen diep, met een zwaar gewicht.

28. Iedereen zonk weg in de witte golven, en vele schepen vergingen. Ik klom door, hoger de stad in. Ik durfde niet achterom te kijken. Ik hoorde gekrijs, en mensen riepen : Stop. Maar ik liep door. Ik was in Suriname. Alles loopt over in de wildernis in de diepte van de witte stad. Het is een schuimende zee, wild golvend. Ik kijk erna, en het is alsof ik in een coma ben. Niemand kan mij horen. Niemand kan mij verstaan. Het is alsof er nooit communicatie is geweest. Niemand kan iets overbrengen. Ik zink weg in de witte zee. Wij zijn aan ons lot overgeleverd. Oh, was ik maar nooit naar Suriname gegaan.
We krijgen misschien heimwee naar de vleespotten van waar we vandaan kwamen, maar we moeten blijven doorzetten. Teruggaan is geen optie en dat kan ook niet. Die tijd is geweest en komt nooit meer terug. Het kan alleen nog verdiept worden, maar daar hebben we een grotere context voor nodig : het gele, het onderwijs in de spiegelmetrie, het leren kennen van de ritmes van de dualiteiten.

Ook boek 25 gaat over het gele, over de gele vlinder. Hoe het gele door de natuurwetten in ons op zal rijzen. Het gaat over hoe onnavolgbaar het gele is. Het zijn orakels die hun bruggen beveiligen met raadsels. Daarom fluisteren ze. Het is een geheime sleutel wat de mens eerst verscheurd en dan weer opbouwt, genaamd 'het gevaar'. Het is de vlinder van een trauma. Hoe dieper we gaan, hoe hoger we gaan. Iemand die nooit iets meemaakt komt dus ook nergens. Boek 26 gaat daar op door.

1. Ze hebben gestoken,
En nu is alles zacht als honing. (het gele)

3. Bij daglicht was ik een golf in de zee

Het begint dus met het golven, het leren golven, het leren spiegelen.

4. Ze rent om van het vuur los te komen,
maar het blijft knagen.

5. Totdat ook de honing haar vindt.
Ze heeft honing op haar gezicht,
Ze is gestoken door bijen.

Alles roept weer tegengestelden op. Uiteindelijk zal de involutie dus alles herstellen als we maar diep genoeg een confrontatie hebben gehad met de emanatie. Heb je de golven naar beneden gezien ? Dan kun je ook de golven naar boven zien. Ben je op de bodem van de waterval geweest waar alles kapotkletst op de rotsen ? Dan zul je ook omhoog kunnen gaan over de waterval, tot de rivier. Daarom zegt boek 27, het sieraad, ook :

De wesp zal blijven steken,
totdat de herinnering open is,

totdat de herinnering op de juiste plaats is,

totdat het is begrepen (:4)

Hoofdstuk 70. De Speer van Saul II

We zijn aan het einde gekomen van dit onderwijs boek : Rigil Kent Ontsluierd - De Verloren kern van Orion.

De speer van Saul ligt gecodeerd in het NT, in de brieven van Paulus, oftewel van Saul zoals hij werkelijk heet, en wat in diepte dus de Orions-Rigil Kentse oorlogsgodin is. Dan kunnen we heel veel in die speer zien, zoals het spiegel mechanisme in Kolossenzen, ook als een beveiliging van de speer. Timoteus was het kind van Saul, oftewel van Paulus, oftewel van de oorlogsgodin. De speer brengt dus ook door de Timoteus dynamiek wedergeboorte en wederopvoeding. Is ons ego al gespeerd ? Efeze rust ons toe in de strijd tegen het ego. Dit verteld dan ook over de strategie van de oorlogsdynamiek van de kennis. Wij mogen nooit zomaar naar de speer grijpen om oorlog te voeren, want dan zal het ons totaal afbranden. Het is de speer van de oorlogsgodin, van de baarmoeder, en alleen zij kan de speer hanteren. Het is iets metaforisch. De speer brengt tot heilige

gevangenis, zoals in Filippenzen, waarin de mens leert over het geheim, om zo te komen tot openbaring, het Woord, waar de mens leert over het belang van de restricties als onderdeel van de paradijselijke immunologie. Het paradijs is niet zomaar het paradijs. Zonder de immunologie, oftewel de demonologie, kan het paradijs niet bestaan. Kijken we dan naar Romeinen als onderdeel van de speer, dan brengt dit de mens terug tot de oerwortels, tot de natuur, en tot Israël, waardoor je dan automatisch ook terugkomt tot Egypte, omdat Israël een zijtak is in de Egyptologie. Het boek Romeinen gaat in het Aramees over het volharden, wat in principe de enige weg is tot de heilige gebondenheid waarover ook Galaten spreekt. Deze speer wordt er op ons afgeworpen, en deze speer is er om ons te testen en ons los te maken van het ego, zoals ook II Korinthe over het toetsen gaat. Tessalonicenzen trouwens ook, en het gaat ook over de opname. In de context is dat dus metaforisch, zoals de opname door de valkyries, wat gebeurt als een mens hard aan zichzelf gestorven is op het slagveld tegen het ego. Aan welke kant sta je, en aan welke kant moet je staan, want het collectieve ego wat we in het stadsbewustzijn zien, heeft een heel ander plaatje van het ego gemaakt, heeft dus alles omgedraaid, vandaar dat het teruggedraaid moet worden, de involutie.

Waarmee ben je bewapend ? Met de stad of met de natuur.
Boek 28 van de Vur, de robot, stelt :

1. Het was te sterven verschillende malen om te komen tot de diepste dood. Zij die daar kwamen verloren henzelf om robotische experimenten te worden.
5. Was hij de enige overlevende ? Hoeveel kaarten heb je ? Vroeg een vrouw. Hij had een boek vol kaarten. Zijn wij de enige overlevenden ? Vroeg hij.

6. Er moeten er meer zijn, zei de vrouw. Zijn herinneringen waren kaarten. Hij kon ze gebruiken wanneer hij ze nodig had. De vrouw nam hem naar een markt waar in kaarten gehandeld werd, en waar kaarten geruild werden. Hij moest het beste kaartendek bouwen.

7. De verliezers zouden doorboort worden met speren.
11. Hij durfde niet te bewegen.
12. Hij ontdekte dat zijn wapens hem opgesloten hielden.

Dit kun je vanaf verschillende kanten lezen, wat ook de bedoeling is. Het gaat om een spel op leven en dood. In sommige indiaanse culturen bestonden zulke spelen. Maar dit is metaforisch, en we hebben de gnosis te winnen en het ego te verliezen. Maar welke wapens grijp je ? Welke kaarten ? Je moet dan weer heel voorzichtig zijn en eerst terug gaan naar de natuurbron, zodat je geen losgeslagen strijd voert, want dan is die al verloren. Het beste is om de hogere leger-ordes uit te voeren, terug te keren tot de leger overste. In de stad krijg je namelijk de verkeerde wapens aangeboden, en die sluiten je alleen maar op.

Het komt neer op een kaartspel. Heb je de juiste kaarten ? En waardeer je je kaarten wel op de juiste manier, en zet je ze op de juiste momenten in ? De Vur gaat veel over dit kaartspel van de natuur.

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK, 1970-2024,
2024